TAMIL LEXICON

Published under the authority of the
University of Madras

VOL. VI. PART I

ழ—மௌ.

MADRAS
PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE

1934

Copyright

Price Rs. 2

மு

மு mu. The compound of ம் and உ.

முக்கட்செல்வன் mu-k-kaṭ-celvaṉ, n. < மூன்று + கண் +. See முக்கட்பகவன். முக்கட் செல்வா நகரவலஞ் செயற்கே (புறநா. 6).

முக்கட்டு[1] mu-k-kaṭṭu, n. < id. +. 1. See முச்சந்தி. *Loc.* 2. Fix, difficult situation; கஷ்டநிலை. *Tj.*

முக்கட்டு[2] mu-k-kaṭṭu, n. prob. முன் +. Knuckle; விரலின் பொருத்து. *Loc.*

முக்கட்டெண்ணெய் mukkaṭṭeṇṇey, n. See முக்கூட்டெண்ணெய். *Tinn.*

முக்கட்பகவன் mu-k-kaṭ-pakavaṉ, n. < மூன்று + கண் +. Śiva, as having three eyes; [மூன்று கண்களையுடைய கடவுள்] சிவபிரான். (திவா.) முக்கட் பகவனடி தொழாதார்க்கின்னா (இனி. நாற். 1).

முக்கடுகம் mu-k-kaṭukam, n. < id + கடுகம். The three medicinal stuffs. See திரிகடுகம். (W.)

முக்கடுகு mu-k-kaṭuku, n. < id. +. See முக்கடுகம். (W.)

முக்கடை mukkaṭai, n. < id. +. Height of the fist with thumb raised vertically = 6 inches; ஆறங்குலமுள்ள ஒரு பிடியுயரம். *Loc.*

முக்கண்டகம் mu-k-kaṇṭakam, n. < மூன்று + கண்டகம்[2]. cf. *tri-kaṇṭaka.* Cow's thorn. See நெருஞ்சி. (தைலவ. தைல.)

முக்கண்டலி mukkaṇṭali, n. See முக்கண்டகம். (பரி. அக.)

முக்கண்ணப்பன் mu-k-kaṇ-ṇ-appaṉ, n. < மூன்று + கண் +. See முக்கண்ணன், 1. முனிவே நான்முகனே முக்கண்ணப்பா (திவ். திருவாய். 10, 10, 1).

முக்கண்ணன் mu-k-kaṇṇaṉ, n. < id. +. Lit., the three-eyed. [மூன்று கண்களுடையவன்] 1. Śiva; சிவபிரான். (சூடா.) 2. Gaṇēśa; விநாயகன். (சூடா.) 3. Vīrabhadra; வீரபத்திரன்.

முக்கண்ணான் mu-k-kaṇṇāṉ, n. < id. +. See முக்கண்ணன், 1. கடந்தடு முன்பொடு முக்கணான் (கலித். 2).

முக்கண்ணி mu-k-kaṇṇi, n. < id. +. 1. Kāḷī; காளி. (திவா.) 2. Pārvatī; பார்வதி., (பிங்.) 3. Coconut; தேங்காய். (W.)

முக்கணவன் mukkaṇavaṉ, n. A climber; கொடிவகை. (யாழ். அக.)

முக்கணன் mukkaṇaṉ, n. See முக்கண்ணன். (பிங்.) முக்கணா போற்றி (தேவா. 968, 10).

முக்கணி mukkaṇi, n. See முக்கண்ணி. (W.)

முக்கந்தன் mukkantaṉ, n. Title of a sect of shepherds and of betel-vine cultivators; இடையருள்ளும் கொடிக்காற்காரருள்ளும் ... சாரார்க்கு வழங்கும் பட்டப்பெயர்

முக்கப்பு mu-k-kappu, n. < மூன்று +. Three-pronged dart; trident; சூலாயுதம். பருமுக் கப்பினரே (தக்கயாகப். 98).

முக்கம் mukkam, n. See முற்கம்[1]. (W.)

முக்கம்பாலை mukkam-pālai, n. A kind of tree; மரவகை. *Nāñ.*

முக்கரணம் mu-k-karaṇam, n. < மூன்று +. 1. The three organs. See திரிகரணம். (W.) 2. Somersault; குட்டிக்கரணம். (தனிப்பா. 11, 3, 5.) 3. cf. முக்காரம்[3]. Stubbornness; பிடிவாதம். *Loc.*

முக்கரணம்போடு-தல் mukkaraṇam-pōṭu-, v. intr. < முக்கரணம் +. 1. To turn a somersault; குட்டிக்கரணம்போடுதல். முக்கரணம் . . . போட்டு முயன்றிடினும் (தனிப்பா. 11, 3, 5). 2. To be stubborn; பிடிவாதங் காட்டுதல். *Loc.*

முக்கரம் mukkaram, n. < முஷ்கரம். Obstinacy; பிடிவாதம். *Loc.*

முக்கருணை mu-k-karuṇai, n. < மூன்று + கருணை[3]. The three species of *karuṇai* roots, viz., *kāṟu-karuṇai, kāṟā-k-karuṇai, puḷi-k-karuṇai;* காறுகருணை, காறாக்கருணை, புளிக்கருணை என்ற மூவகைக் கருணைச்செடிகளின் கிழங்குகள். (தைலவ. தைல.)

முக்கருவு mu-k-karuvu, n. < perh. முன் +. 1. Egg; முட்டை. 2. Umbilical cord; நாபிக் கொடி. (கரு. அக.)

முக்கல்[1] mukkal, n. < முக்கு[1]-. 1. Straining, as in travail; முயற்சி முதலியவற்றில் இறுகப் பிடித்த மூச்சைச் சிற்றொலிபட வெளிவிடுகை. 2. Great effort; பெருமுயற்சி. *Colloq.* 3. High pitch; எடுத்தலோசை. (பிங்.) 4. Voice; பேசலால் எழும் ஒலி. (சது.)

முக்கல்[2] mukkal, n. < மக்கல். Stench of things owing to dampness, etc.; ஈரமிகுதி முதலியவற்றாற் பொருள்களில் வீசும் துர்நாற்றம். இந்த அரிசி முக்கலடிக்கிறது.

முக்கலிப்பு mukkalippu, n. Costus shrub. See கோட்டம்[3], 2. (சங். அக.)

முக்கனி mu-k-kaṉi, n. < மூன்று + கனி[3]. The three kinds of fruits, viz., *vāḻai, mā, palā;* வாழை மா பலா என்ற மூவகைப் பழங்கள். முந்து முக்கனியி னொடு முதிரையின் (கம்பரா. நாட்டு. 19).

முக்காட்டங்கி mukkāṭṭaṅki, *n.* < முக்காடு + அங்கி. Hood or veil, worn by women; மகளிருடைய தலைமறைவுச்சீலை. (W.)

முக்காட்டுக்கூறை mukkāṭṭu-k-kūṟai, *n.* < id. +. 1. Garment given by the parents to the bride to cover her head; மணப்பெண்ணுக்குப் பெற்றோர் உதவும் தலைமறைவுச்சீலை. (W.) 2. Garment given by the parents of a woman on the occasion of her widowhood; ஒருத்தி விதவையாகும்போது அவளது பெற்றோர் கொடுக்கும் சீலை. *Loc.*

முக்காட்டுச்சீலை mukkāṭṭu-c-cīlai, *n.* < id. +. See முக்காட்டங்கி. (W.)

முக்காடு mukkāṭu, *n.* prob. முகம் + ஆடை. cf. முட்டாக்கு. [M. *mukkāḍu.*] Veil, or cloth worn to cover one's head; தலைமறைவுச்சீலை. கவலை யுட்கொடு போர்த்த முக்காடு (பிரபோத. 3, 55).

முக்காணி[1] mu-k-kāṇi, *n.* < மூன்று + காணி[1]. The fraction $\frac{3}{80}$, as three *kāṇi;* 'ஙூ' என்ற குறியுள்ளதும் எண்பதில் மூன்றுபங்குடையதுமான பின்னவெண். *Loc.*

முக்காணி[2] mu-k-kāṇi, *n.* < id. + கோணம்[2]. Triangular frame on the neck of cattle to prevent them from going astray or drinking their own milk or urine; தன்னிச்சையாய் ஓடாமலிருப்பதற்கும் தன் பால் மூத்திரம் முதலியவற்றைக் குடியாமலிருப்பதற்கும் மாட்டின் கழுத்திலிடும் முக்கோண வடிவாயமைந்த தளை. *Loc.*

முக்காணி[3] mukkāṇi, *n.* See முக்காணியர். (G. Tn. D. I, 507.)

முக்காணியர் mukkāṇiyar, *n.* < முக்காணி[3]. A class of Brahmins, who wear the hair-tuft in front of the head, as belonging to the village Mukkāṇi in Tinnevelly district; முன்குடுமி தரிப்பவரும் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் முக்காணிகிராமத்தைச் சார்ந்தவருமாகிய பார்ப்பன வகையார்.

முக்காதலர் mu-k-kātalar, *n.* < மூன்று +. The triple friends, viz., *kaṉavaṉ, tōḻaṉ, makaṉ;* கணவன், தோழன், மகன் என்ற மூன்று நட்பாளர்கள். (W.)

முக்காய்வேளை mukkāy-vēḷai, *n.* Five-leaved wild indigo, m. sh., *Tephrosia senticosa;* மருந்துச்செடிவகை. (L.)

முக்காரம்[1] mukkāram, *n.* cf. *mukhara.* Bellowing or roar of a bull; எருதின் முழக்கம்.

முக்காரம்[2] mukkāram, *n.* prob. *mudgara.* 1. Wooden bar; மரக்கட்டை. *Loc.* 2. Bolt; தாழ்ப்பாள். (W.)

முக்காரம்[3] mukkāram, *n.* < முஸ்கரம். Stubbornness; பிடிவாதம். இவள் முக்காரம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறாள். (W.)

முக்காரமிடு-தல் mukkāram-iṭu-, *v. tr.* < முக்காரம்[2] +. To plug, stop up, as a hole; துவாரமுதலியன அடைத்தல். மூலத்துவாரத்தை முக்கார மிட்டு (திருமந். 583).

முக்கால்[1] mu-k-kāl, *n.* < மூன்று + கால்[1]. 1. The fraction $\frac{3}{4}$, as three-quarters, 'ஙு' என்ற குறியுள்ளதும் நான்கில் மூன்று பங்குடையதுமான பின்னவெண். 2. A kind of metre; ஒருவகைச் சந்தம். திருமுக்கால் (தேவா. 86, பதிகத்தலைப்பு).

முக்கால்[2] mu-k-kāl, *n.* < id. + கால்[4]. 1. Three times; மும்முறை. ஆரியனை முக்காலும் வலங் கொடு (கம்பரா. அதிகாய. 87). 2. A third time; மூன்றாந்தரம். முக்காலின் முடிக்கின்ற ... வான் (கம்பரா. மாரீச. 212). 3. See முக்காலம், 1.

முக்கால்நோக்கு mukkāl nōkku, *n.* < முக்கால்[1] +. (Astrol.) Aspect of a planet having three-quarters of a sight one of four *kiraka-nōkku*, q.v., நால்வகை கிரகநோக்குகளுள் ஒரு கிரகம் முக்கால் பார்வையோடு பார்ப்பது.

முக்கால்வட்டம் mu-k-kāl-vaṭṭam, *n.* < முக்கால்[2] +. Temple, shrine; கோயில். (T. A. S. iii, 193.)

முக்காலம் mu-k-kālam, *n.* < மூன்று +. 1. The three parts of the day. See காலசந்தி. 2. The three divisions of time, viz., *iṟappu, nikaḻvu, etirvu*, இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்ற மூன்று காலங்கள். அம்முக்காலமும் ... கொள்ளும் (தொல். சொல். 200). 3. (Mus.) Tempo. See காலம், 9.

முக்காலமுணர்ந்தவன் mukkālam-uṇarnta-vaṉ, *n.* < முக்காலம் +. Sage, as knowing the past, the present and the future; திரிகால ஞானி.

முக்காலி mu-k-kāli, *n.* < மூன்று + கால்[1]. 1. Three-footed stool, tripod; மூன்றுகாற்பீடம். 2. Fire; அக்கினி. (தைலவ. பாயி. 61.)

முக்காவனாடு mu-k-kāvaṉāṭu, *n.* perh. id. + காவல் + நாடு. A small district in ancient Tamilakam; தமிழ்நாட்டுப் பன்னிரு சிறுநாடுகளுள் ஒன்று. முக்காவனாட்டு ஆமூர்மல்லனை (புறநா. 80, தலைப்பு).

முக்காவேளை mukkā-vēḷai, *n.* See முக்காய்வேளை. (பதார்த்த. 472.)

முக்காழ் mu-k-kāḻ, *n.* < மூன்று + காழ்[3]. Pearl necklace of three strands; மூன்றுகோவை

யாலான முத்துவடம். மயிராபுறஞ் சுற்றிய கயிறகடை முககாழ் (மணி. 3, 135).

முக்காழி mu-k-kāḻi, n. <id.+காழ்⁴. Fruit containing three stones or seeds, as of the palmyra palm; மூன்று கொட்டையுள்ள பனம்பழம் முதலியன. முக்காழி யிருப்பை.

முக்கானோக்கு mukkāṉōkku, n. (Astrol.) See முக்கால்நோக்கு. (W.)

முக்கிமுனகு-தல் mukki-muṉaku-, v. intr. முக்கு-+. See முக்கிமுனங்கு-.

முக்கிமுனங்கு-தல் mukki-muṉaṅku-, v. intr. <id.+-. 1. To grumble; மனமின்மை காட்டி முணுமுணுத்தல். 2. To suffer much; மிகத் துன்புறுதல். Colloq.

முக்கியப்பொருள் mukkiya-p-poruḷ, n. <முக்கியம்+. Primary, literal signification, dist. fr. kauṇa-p-poruḷ; இலக்கணையாலன்றிச் சொல்லின்படி நேராகக் கொள்ளும் பொருள். (சி. சி. பாயி. 2, ஞானப.)

முக்கியம் mukkiyam, n. <mukhya. 1. That which is primary, principal or important; சிறப்புடையது. முடிந்தக் கொண்ட முக்கியமும (திவ். திருவாய். 5, 10, 9). 2. Greatness, eminence, superiority; தலைமை. பிண்டியார மடியாரென்ற முக்கியமே (திருநூற். 73).

முக்கியஸ்தன் mukkiya-stan, n. <mukhya-stha. Chief person, leading man; தலைமையாளன்.

முக்கு¹-தல் mukku-, 5 v. intr. <முற்கு. [T. mukku, K. mukkiri, M. mukkuga.] 1. To strain, as a woman in travail; முயற்சி முதலியவற்றில் இறுகப்பிடித்த மூச்சைச் சிற்றொலிபட வெளிவிடுகை. 2. To make great efforts; பெருமுயற்சி செய்தல். Colloq.

முக்கு²-தல் mukku-, 5 v. tr. cf. மொக்கு-. To eat in large mouthfuls; நிரம்ப வாயிற் பெய்து உண்ணுதல். பாசவன் முக்கி (புறநா. 63).

முக்கு³-தல் mukku-, 5 v. tr. <முழுக்கு-. To press anything under water; to immerse; மூழ்குவித்தல். தீர்த்தம் . . . அதிலெனை முக்கி யெடுத்து (தணிகைப்பு. நந்தி. 60).

முக்கு⁴ mukku, n. <முக்கு¹-. 1. See முக்கல், 1, 2. Colloq. 2. Suffocation; மூச்சுத்திணறுகை. (W.) 3. A disease; நோய்வகை. முக்கு நோயற வோட்டு மருந்தென (சிவதரு. பாவ. 69).

முக்கு⁵ mukku, n. <மூலை. [M. mukku.] 1. Corner; மூலை. 2. Lane, nook; சந்து.

முக்குக்கடுக்கன் mukku-k-kaṭukkaṉ, n. A kind of ear-ring; கடுக்கன்வகை. Loc.

முக்குடுமி mu-k-kuṭumi, n. <மூன்று+. 1. Triple lock of hair; குடுமிவகை. (W.) 2. Trident; சூலம். (பெரியபு. உருத்திர. 10).

முக்குடுமியெறிவேல் mukkuṭumi-y-eṟi-vēl, n. <முக்குடுமி+. See முக்குடுமி, 2. (தக்கயாகப. 461.)

முக்குடை mu-k-kuṭai, n. <மூன்று+. An umbrella peculiar to Arhat, of three tiers, viz., cantirātittam, nittiya-viṉōtam, cakalapācaṉam; அருகக்கடவுட்கு உரியதும், சந்திராதித்தம் நித்திய விநோதம் சகலபாசனம் என மூவடுக்குள்ளதுமான குடை. குளிர்முக்குடையி னிழலோய்நீ (சீவக. 1244).

முக்குடைக்கல் mukkuṭai-k-kal, n. <முக்குடை+. Boundary stone for lands granted to Jaina institutions, as marked by mukkuṭai; சைன தருமங்கட்கு விடப்பட்ட நிலத்தின் எல்லையைக் குறிக்கும் முக்குடை வடிவு செதுக்கப்பெற்ற கல். (Insc.)

முக்குடைச்செல்வன் mukkuṭai-c-celvaṉ, n. <id.+. Arhat, as having mukkuṭai; [முக்குடையுடையவன்] அருகக்கடவுள். (சூடா.)

முக்குடையான் mukkuṭaiyāṉ, n. <id. See முக்குடைச்செல்வன். முக்குடையான் றுனிவே (சீவக. 3142.)

முக்குடையோன் mu-k-kuṭaiyōṉ, n. <id. See முக்குடைச்செல்வன். (திவா.)

முக்குணம் mu-k-kuṇam, n. <மூன்று+. The three fundamental qualities. See திரிகுணம். (திவா.) முக்குணவசத்தான் முறைமறந்தறை வரோ (இலக். கொத். 6).

முக்குணுக்கிடு-தல் mu-k-kuṇukkiṭu-, v. tr. <id.+குணுக்கு+இடு-. To cause three bendings, as in a pose of the body; மூன்றுவளைவு உண்டாம்படி செய்தல். (திவ். பெரியதி. 8, 2, 5, வ்யா.)

முக்குராணிபோடு-தல் mukkurāṇi-pōṭu-, v. intr. prob. மூக்கு+உரிஞ்சு-+. To immerse the nose deeply in water when drinking, as bulls; நீர் குடிக்கும்போது மாடு முதலியவை மூக்கை நீரூட் செலுத்தி யுறிஞ்சுதல். மாடு முக்குராணிபோட்டுக் குடிக்கிறது.

முக்குலம் mu-k-kulam, n. <மூன்று+. The three ancient lines of kings. See இராசகுலம், 2. முக்குலத்தினு மதிக்குல முதன்மை பெற்றது வென்று (பாரத. குருகுல. 28).

முக்குலைச்சு mukkulaiccu, n. See முக்சால்¹, 1. (J.)

முக்குழி mu-k-kuḻi, n. <மூன்று+. Sacrificial pits for maintaining the three Vēdic fires; மூன்று வேதாக்கினிகளை வளர்க்குங் குழிகள். சமிதை

முக்குழிக்கூட்டததட்டீட வோக்கி (*பெருங. இலா வாண.* 3, 15).

முக்குழிச்சட்டி mu-k-kuḻi-c-caṭṭi, *n.* <id. + குழி+. A pan with three depressions for baking cakes in oil; பணிகாரஞ்சுடும் மூன்று குழியுள்ள சட்டிவகை. *Loc.*

முக்குழிப்பாய்ச்சு-தல் mu-k-kuḻi-p-pāyccu-, *v. tr.* <id.+id.+. 1. To transplant seedlings in triangular shapes; முக்கோண வடிவாக நடவு அமையும்படி நாற்று நடுதல். *Loc.* 2. To entrap and ruin; தந்திரத்தால் கேட்டுக்குள்ளாக்குதல். *அவனை முக்குழிப்பாய்ச்சிவிட்டான். Loc.*

முக்குளம்[1] mu-k-kuḷam, *n.* <id.+. The confluence of the rivers, the Jumna, the Sarasvatī and the Ganges; கங்கை யமுனை சரசுவதிநதிகள் கூடுமிடம். (W.)

முக்குளம்[2] mukkuḷam, *n.* The 20th *nakṣatra*. See பூராடம். (W.)

முக்குளி[1]**-த்தல்** mukkuḷi-, 11 *v. intr.* prob. முழுகு-+குளி-. [T. *mukkilintsu.*] To dive; முழுகுதல். (*திருச்செந். பிள்ளை. செங்கீ.* 10).

முக்குளி[2] mukkuḷi, *n.* Large-flowered purslane. See கோழிமுளையான். (*பதார்த்த.* 607.)

முக்குளிப்பான் mukkuḷippāṉ, *n.* prob. முக்குளி-. 1. Dabchick, a small grebe, *Podiceps philippensis;* சிறுபறவைவகை. (W.) 2. A kind of disease; நோய்வகை. (*சங். அக.*)

முக்குற்றங்கடிந்தோன் mukkuṟṟaṅ-kaṭintōṉ, *n.* <முக்குற்றம்+. The Buddha, as having eradicated *mukkuṟṟam;* [முக்குற்றத்தையும் ஒழித்தவன்] புத்தன். (*திவா.*)

முக்குற்றம் mu-k-kuṟṟam, *n.* <மூன்று+. The three evils pertaining to the soul, viz., *kāmam, vekuḷi, mayakkam;* காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னும் மூவகை உயிர்க்குற்றங்கள். (*பிங்.*) *முக்குற்ற நீக்கி* (*நாலடி*, 190).

முக்குறுணிப்பிள்ளையார் mu-k-kuṟuṇi-p-piḷḷaiyār, *n.* <id.+குறுணி+. See முக்குறுணியரிசிப்பிள்ளையார்.

முக்குறுணியரிசிப்பிள்ளையார் mu-k-kuṟuṇi-y-arici-p-piḷḷaiyār, *n.* <id.+. An image of Gaṇēśa to whom an offering prepared of three *kuṟuṇi* of rice is made; மூன்றுகுறுணியரிசி சமைத்து நிவேதிக்கப்பெறும் விநாயகமூர்த்தி.

முக்குறும்பு mu-k-kuṟumpu, *n.* <id.+. See முக்குற்றம். *காம முதலா முக்குறும்பற* (*கம்பரா. விராதன்.* 2).

முக்கூட்டரத்தம் mukkūṭṭarattam, *n.* <முக்கூட்டு+அரத்தம்[1]. Red colour produced by chewing betel, arecanut and lime; வெற்றிலை பாக்குச் சுண்ணாம்புகளை மெல்லுதலால் உண்டாஞ் செந்நிறம். *முக்கூட்டரத்த வொண்பசை விலயகி* (*பெருங. நரவாண.* 1, 205).

முக்கூட்டு mu-k-kūṭṭu, *n.* <மூன்று+கூட்டு. 1. A medicine compounded of three drugs; மூன்று சரக்குக்களாலாகிய மருந்து. *கைபுனைந்தியற்றிய முக்கூட்டமிர்தம* (*பெருங. இலாவாண.* 4, 91). 2. Oven, as formed of three stones or lumps of earth placed triangularly, [*மூன்று கட்டிகளைக் கூட்டியமைத்தது*] அடுப்பு. (W.) 3. The 2nd *nakṣatra*. See பரணி. (*பிங்.*) 4. See முக்கூட்டெண்ணெய். *Loc.*

முக்கூட்டுநெய் mu-k-kūṭṭu-ney, *n.* <முக்கூட்டு+. See முக்கூட்டெண்ணெய். *Loc*

முக்கூட்டெண்ணெய் mukkūṭṭeṇṇey, *n.* <id.+. A mixture of ghee, castor oil and gingili oil; பசுவினெய் ஆமணக்கெண்ணெய் நல்லெண்ணெய் ஆகிய மூன்றுஞ் சேர்ந்த மருந்தெண்ணெய். (*பதார்த்த.* 163.)

முக்கூடல் mu-k-kūṭal, *n.* <மூன்று+கூடு-. 1. A place where three rivers meet, generally considered sacred; மூன்றுநதிகள் கூடும் புண்ணியத்துறை. *திருமுக்கூட லென்றிசைப்ப* (*சுந்தரபு. ஆமிா.* 45). 2. A shrine in Tinnevelly District at the confluence of the Tāmiraparuṇi, the Cittirānati and the Uppōṭai, sacred to Viṣṇu; திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சித்திராநதியும் உப்போடையும் தாமிரபருணியுடன் கூடும் இடத்துள்ளதோர் விஷ்ணுஸ்தலம்.

முக்கூடற்பள்ளு mukkūṭaṟ-paḷḷu, *n.* <முக்கூடல்+. A *pallu* poem on Viṣṇu at Mukkuṭal, by Eṉṉayiṉā-p-pulavar, 17th cent.; முக்கூடல் அழகர் மேரில் என்னயினாப்புலவரால் 17-ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட பள்ளு.

முக்கை mu-k-kai, *n.* <மூன்று+கை. Three, a term used in games; மூன்று. *Colloq.*

முக்கைப்புனல் mu-k-kai-p-puṉal, *n.* <id. +. The three handfuls of water poured out as offerings to the manes; மூன்றுமுறை அடங்கையால் நீர்முகந்து பிதிரர்க்குச் செய்யும் நீர்க்கடன். *குருகியால் முக்கைப்புனலுகுப்பன்* (*கம்பரா. மாயாசனக.* 91).

முக்கோட்டை mu-k-kōṭṭai, *n.* cf. முக்கோட்டை. A shrine of Durgā who is said to endow Her votaries with poetic power; வழிபட்டோர்க்குக் கவித்துவ சக்தியை அளிக்கும் துர்க்கையின் கோயில். *பாவெளித்த முக்கோட்டை யிருக்கிறபடி* (*ஈடு*, 4, 5, 2).

முக்கோடியேகாதசி mu-k-kōṭi-y-ēkā-taci, *n.* prob. மூன்று+கோடி+*ēkādaśī*. The

11th *titi* of the bright fortnight of Mārkaḻi; மார்கழிமாதத்துச் சுக்கிலபட்சத்தில் வரும் ஏகாதசி.

முக்கோண் mu-k-kōṇ, *n.* See முக்கோணம், 1. *வட்டமுஞ் சதுரமு முக்கோண வடிவமும* (பெருங். உஞ்சைக். 42, 29).

முக்கோணம் mu-k-kōṇam, *n.* <மூன்று + கோணம்[1]. 1. Triangle; மூன்று கோணங்களையுடைய வடிவம். 2. A hell; நரகவகை. *அதன் கீழ்க் குலிச முக்கோணம* (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 109)

முக்கோல் mu-k-kōl, *n.* <id. + கோல்[1]. 1. The trident staff carried by ascetics. See திரிதண்டம். *நூலே கரக முக்கோன் மணையே* (தொல். பொர். 625). 2. The 22nd *nakṣatra*. See திருவோணம். (பிங்.)

முக்கோற்பகவர் mukkōṟ-pakavar, *n.* <முக்கோல் +. A class of ascetics who carry *tiritaṇṭam;* திரிதண்டந் தாங்கிய சந்நியாசிகள். *இடைச்சுரத்து முக்கோற்பகவரைக்கண்டு* (கலித். 9, துறைக்குறிப்பு).

முக்தகஞ்சுகம் mukta-kañcukam, *n.* <*mukta-kañcuka*. Snake which has cast off its slough; தோலுரித்த பாம்பு. (அரு. அக.)

முக்தசர் muktacar, <U. *mukhtasar*. (C. G.) *adj.* Abbreviated, abridged, brief, short, succinct; சுருக்கமான. *முக்தசராய்ச் சொன்னான்.*—*n.* Gist, abstract; சாராமிசம். *அவன் பிராதின் முக்தசா என்ன?*

முக்தன் muktaṉ, *n.* See முத்தன்.

முக்தா muktā, *n.* <U. *maqta*. Rent fixed for a village as a whole; ஒரு கிராமத்திற்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட மொத்தத்தீர்வை. (C. G.)

முக்தாகரம் muktākaram, *n.* <*muktā-kara*. Mussel-shell; முத்துச்சிப்பி. (அரு. அக.)

முக்தாபலம் muktā-palam, *n.* <*muktā-phala*. (அரு. அக.) 1. Pearl; முத்து. 2. Camphor; கற்பூரம்.

முக்தி mukti, *n.* <*mukti*. See முத்தி.

முக்தியார் muktiyār, *n.* <U. *mukhtār*. Attorney, pleader; பிறர்க்காக வழக்கை வாதிப்போன். (C. G.)

முக்தியார்நாமா muktiyār-nāmā, *n.* <id. +. Power of attorney; அதிகாரபத்திரம். (C. G.)

முக[1]-த்தல் muka-, 12 *v. tr.* [K. *moge.*] 1. To draw, as water; to bale; மொள்ளுதல். *கனையிருள் வானங் கடன்முகந்து* (கலித். 145). 2. To measure, as grain or liquid; நெல் நீர் முதலியன அளத்தல். *முகத்தலளவை.* 3. To obtain in full measure; நிரம்பப்பெறுதல். *முகந்தனா திருவருள்* (கம்பரா. எழுச்சி. 2). 4. To lift, take up; தாங்கியெடுத்தல். *முகந்துயிர் மூழ்கபபுல்லி* (கம்பரா. கும்பகர்ண. 129). 5. cf. உக-. To desire, like; விரும்புதல். *மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர்* (நல்வழி, 24).

முக[2]-த்தல் muka-, 12 *v. tr.* <மோ-. To smell; முக்கால் நுகருதல். *Colloq.*

முகக்கட்டை muka-k-kaṭṭai, *n.* <முகம் +. Chin; மோவாய்க்கட்டை. (W.)

முகக்கடுப்பு muka-k-kaṭuppu, *n.* <id. +. Severity of countenance; முகத்தில் தோன்றும் கடுமைக்குறி. (W.)

முகக்கண்ணாடி muka-k-kaṇṇāṭi, *n.* <id. +. Mirror; looking glass; முகம் பார்க்குங் கண்ணாடி. *முட்டிணைவட்டு முகக்கண்ணாடியும* (பெருங். உஞ்சைக். 38, 170).

முகக்கயில் muka-k-kayil, *n.* <id. + கயில்[2]. Upper half of a coconut shell with the kernel; உடைந்த தேங்காயின் கண்ணுள்ளதாகிய மேன்முறி. (J.)

முகக்கருவி muka-k-karuvi, *n.* <id. +. Bit of a bridle; கடிவாளம். *குதிரைகள் . . . முகக்கருவி பொரப்பட்ட செவ்வியை உடைமையான்* (புறநா. 4, 8, உரை).

முகக்களை muka-k-kaḷai, *n.* <id. + களை[5]. Charm or brightness of countenance; attractiveness of face; முகத்தின் அழகு. *Colloq.*

முகக்கிளர்ச்சி muka-k-kiḷaicci, *n.* <id. +. See முகமலர்ச்சி. (W.)

முகக்குறி muka-k-kuṟi, *n.* <id. +. Facial expression, indication of the face; முகத்திற் றோன்றுங் குறிப்பு.

முகக்கொம்பு muka-k-kompu, *n.* <id. +. Horn bent forward; கால்நடையின் முன்வளைந்த கொம்பு. (W.)

முகக்கொள்(ளு)-தல் muka-k-koḷ-, *v. tr.* <முக[1]- +. To take in; to comprehend; அளந்து கொள்ளுதல். *கண்ணுக்கு முகக்கொள்ள வொண்ணாத போக்யதை யுடையவன்* (ஈடு, 5, 8, 7).

முகக்கொள்ளி muka-k-koḷḷi, *n.* <முகம் +. Will-o'-the-wisp, *ignis fatuus*; கொள்ளிவாய்ப்பேய். *முடைக்கொள்ளு முதிர ஆன்செம் முகக்கொள்ளி கொண்டு தேடி* (இரகு. குசனயோ. 22).

முகக்கோட்டம் muka-k-kōṭṭam, *n.* <id. +. Expression of face, indicating grief, dislike, reluctance, etc.; வெறுப்பு துக்கம் முதலியவற்றின் குறியாக முகங்கோணுகை.

முககந்தம் mukakantam, n. Indian horse-radish tree; முருங்கை மரம். (பரி. அக.)

முகங்கடு-த்தல் mukaṅ-kaṭu-, v. intr. <முகம்+. To set one's face in anger; to frown; சினம் வெறுப்பு முதலியவற்றின் குறியாக முகத்திற் கடுமை தோற்றுவித்தல்.

முகங்கருகு-தல் mukaṉ-karuku-, v. intr. <id.+. To grow dark in one's face, as from anger, etc.; சினம் முதலியவற்றால் முகங் கன்றுதல். (W.)

முகங்கவிழ்-தல் mukaṉ-kaviḻ-, v. intr. <id.+. To bend down one's face, as when put to shame or disgrace; நாண முதலியவற்றால் தலைகுனிதல்.

முகங்காட்டு-தல் mukaṉ-kāṭṭu-, v. <id. +. Lit., to show one's face. [முகத்தைக் காட்டுதல்] intr. 1. To appear; to assume a visible form; காட்சி கொடுத்தல். அவன் முகங் காட்டுகைக்காக (ஈடு, 10, 1, 3) —tr. To pay a visit to a great man; பெரியோரைச் சென்று காணுதல். Nāñ.

முகங்காண்(ணு)-தல் mukaṅ-kāṉ-, v. intr. <id.+. To gather, as a head of a boil; கட்டி உடைவதற்குமுன் வாய்வைத்தல்.

முகங்காண்பி-த்தல் mukaṅ-kāṇpi-, v. tr. <id.+. See முகங்காட்டு-, 2. நாட்டார் மகாராஜாவை முகங் காண்பிக்க வந்திருக்கிறார்கள். Nāñ.

முகங்குப்புறு-தல் mukaṅ-kuppuṟu-, v. intr. <id.+. See முகங்கவிழ்-. (W.)

முகங்குராவு-தல் mukaṅ-kurāvu-, v. intr. <id.+. To have a sorrowful countenance; துன்பத்தால் முகப்பொலிவிழத்தல். (W.)

முகங்கொடு-த்தல் mukaṅ-koṭu-, v. intr. <id.+. 1. To show a kindly face; இன்முகங் காட்டுதல். ஆசாலேச முடையாரக்கு முகங்கொடாத வனுய் (ஈடு, 4, 7, 9). 2. See முகங்காட்டு-, 1. இன்று னுக்கு இன்னதோபபிலே முகங்கொடுக்கக் கடவோம் (திவ். பெரியதி. 5, 1, ப்ர.). 3. To grant a kind hearing; செவிசாய்த்தல். (W.) 4. To fondle, treat with indulgence; செல்லங் கொடுத்தல். பிள்ளைக்கு முகங்கொடுக்காதே. (W.)

முகங்கொள்(ளு)-தல் mukaṅ-koḷ-, v. intr. <id.+. 1. To obtain consent; சம்மதம் பெறுதல். இரவுக்குறி யேற்பித்து முகங்கொண்டு (திருக்கோ. 156, உரை). 2. To indicate consent; சம்மதக்குறி காட்டுதல். பொதுப்பட விலக்கி முகங் கொண்டு (திருக்கோ. 81, உரை). 3. See முகங் காண்-.

முகங்கோடு-தல் mukaṅ-kōṭu-, v. intr. <id.+. See முகங்கோணு-.

முகங்கோணு-தல் mukaṅ-kōṇu-, v. intr. <id.+. To indicate dissatisfaction by one's countenance; முகத்தில் வெறுப்புக்குறி காட்டுதல்.

முகச்சரக்கு muka-c-carakku, n. <id.+. Commodities exhibited for show; கடையின் பார்வைக்காக வைக்கப்படும் பண்டம். (W.)

முகச்சவரம் muka-c-cavaram, n. <id.+. Shaving of the face alone without shaving the head; முகத்தளவிற் செய்துகொள்ளும் சவரம். Mod.

முகச்சாடு muka-c-cāṭu, n. <id.+சாடு¹. Veil, covering for the face; முக்காடு. Loc.

முகச்சாடை muka-c-cāṭai, n. <id.+. 1. See முகச்சாயல். 2. Indication of the face; முகக்குறிப்பு. 3. Slight notice, pretended half notice; winking; கண்டுங் காணாமை. (W.)

முகச்சாய்ப்பு muka-c-cāyppu, n. <id.+. 1. Slight aversion; விருப்பின்மை (W.) 2. Displeasure; வருத்தம். Loc. 3. Anger; கோபம். (W.)

முகச்சாயல் muka-c-cāyal, n. <id.+. Features, lineaments of the face; முகத்தின் தோற்றம்.

முகச்சார்த்து muka-c-cārttu, n. <id.+. A kind of cārttu-vari; சார்த்துவரி என்னும் இசைப் பாட்டுவகை. (சிலப். 7, பக். 207.)

முகச்சிரட்டை muka-c-ciraṭṭai, n. <id.+. Upper half of a coconut shell. See கண்சிரட்டை. (J.)

முகச்செழிப்பம் muka-c-ceḻippam, n. <id.+. See முகச்செழிப்பு. (W.)

முகச்செழிப்பு muka-c-ceḻippu, n. <id. +. See முகக்களை. (W.)

முகசந்தி muka-canti, n. <mukha-sandhi. (Dram.) See முகம், 16. (சிலப். 3, 12, உரை.)

முகசர் mukacar, n.<mukha-ja. Brahmins, as born from the face of Virāṭ-puruṣa; [விராட் புருஷனது முகத்தினின்றுந் தோன்றியவர்] பார்ப்பார். (நிகண்டு.)

முகசரம் muka-caram, n. <முகம்+சரம்⁴. [K. mokasara.] Beam or log supporting the lower part of a roof; கூரையின் அடிப்பாகத்தைத் தாங்கவிட்டுள்ள நீட்டு மரம்.

முகசன்னி muka-canni, n.<id.+. Facial neuralgia, Ticdouloureux; முகத்திற்காணும் சன்னி வகை. (இங். வை.)

முகசுரம் mukacuram, n. Toddy; பனங் கள். (பரி. அக.)

முகசோதி mukacōti, n. Lime-fruit; எலு மிச்சை. (ம. வை.)

முகஞ்சா-தல் mukañ-cā-, v. intr. <முகம் +. See முகஞ்சுண்டு-. Colloq.

முகஞ்சின்னம்போ-தல் mukañ-cinnam-pō-, v. intr. <id.+. To be put out of countenance; to be ashamed; வெட்கப்படுதல். (W.)

முகஞ்சுண்டு-தல் mukañ-cuntu-, v. intr. <id.+. 1. See முகங்கருகு-. 2. See முகங்கடு-. (W.) 3. See முகஞ்சின்னம்போ-.

முகஞ்சுளி-த்தல் mukañ-culi-, v. intr. <id.+. See முகங்கடு-.

முகஞ்சூம்பு-தல் mukañ-cūmpu-, v. intr. <id.+. To look worn out and exhausted; முகத்திற் களைப்புத் தோன்றுதல். (W.)

முகஞ்செய்-தல் mukañ-cey-, v. <id.+. tr. To face; to look toward; நோக்குதல். முன்னிறுன் வடதிசை முகஞ்செய்து (சீவக. 1408)—intr. 1. To appear; தோன்றுதல். முகஞ்செய் காரிகை (பெருங். உஞ்சைக். 35, 49). 2. To be first; முன்னுதல். தோற்றிணை முகஞ்செய் கோலம் (சீவக. 675).

முகஞ்செழி-த்தல் mukañ-celi-, v. intr. <id.+. See முகமலர்-. (W.)

முகட்டாணி mukaṭṭāṇi, n. <முகடு+ஆணி. Ridge peg; கூரையின் உச்சியிலுள்ள மரஅணிவகை.

முகட்டுக்கால் mukaṭṭu-k-kāl, n. <id.+. Small upright post below the ridge piece; வீட்டின் மேல்முகட்டுவளையைத் தாங்கவைக்குங் கால்.

முகட்டுக்காவணம் mukaṭṭu-k-kāvaṇam, n. <id.+. See முகட்டுப்பந்தல். Nāñ.

முகட்டுத்துவாரம் mukaṭṭu-t-tuvāram, n. <id.+. Ventilator in a sloping roof; கூரையிற் காற்றுச் செல்லவிடும் வழி.

முகட்டுப்பந்தல் mukaṭṭu-p-pantal, n. <id.+. A pandal with a ridged roof, dist. fr. taṭṭu-p-pantal; முகடுவைத்த சாய்வுப்பந்தல். Nāñ.

முகட்டுப்பூச்சி mukaṭṭu-p-pūcci, n. prob. id.+. See மூட்டுப்பூச்சி. (W.)

முகட்டுவளை mukaṭṭu-vaḷai, n. <id.+. Ridge-piece; கூரைமுகட்டின் நீட்டுவளை.

முகட்டோடு mukaṭṭōṭu, n. <id.+. Ridge-tile; முகட்டை மூடும் ஓடு.

முகடி mukaṭi, n. prob. id. Goddess of Misfortune; மூதேவி. மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப (குறள், 617).

முகடு mukaṭu, n. [T. K. mogaḍu.] 1. Top, highest part; உச்சி. முகடுதுமித் தடுக்கிய பழமபல் லுணவின் (பெரும்பாண். 246). 2. Ridge of a roof; வீட்டின் மேற்கூரை. (W.) 3. See முகட்டுவளை. இகழ்ந்தார் முகட்டுவழி கட்டிற்பாடு (ஆசாரக். 23). 4. Roof of the heavens; அண்டமுகடு. வானெடு முகட்டை யுற்றனன் (கமபரா. மருத்து 30). 5. Superiority, excellence, acme; உயர்வு. முனிமை முகடாய மூவா முதல்வன் (சீவக. 1609). 6. Entrance of a house; வாயில். முகட்டு வழியூண புகழ்ந்தார் (ஆசாரக். 23). 7. Platform, as of an assembly; சபைக்குறடு. பெரியோர்கள் சபையிலே முகடேறி வந்தது பிறற்றிடமே பெருமுடரும் (அறப். சத. 35). 8. Head; தலை. முகடூர் மயிர்கடிந்த செய்கையாரும (தேவா. 936, 10). 9. Hump, as of camel, etc; ஒட்டகம் முதலியவற்றின் உயர்ந்த முதுகுப்புறம். சொல்லுதற்கு முகட் டொட்டகம (கனு. 15). 10. The region of Chaos, as beyond the worlds; பாழ். நீரமலிய முகடுபடு மண்டகோளகை (தக்கயாகப. 140). 11. Salvation; மோட்சம். (தக்கயாகப. 140, உரை.)

முகடுதெற்று-தல் mukaṭu-teṟṟu-, v. intr. <முகடு+. To construct the ridge of an ola roof; கூரைவீட்டில் மோடுகட்டுதல். (W.)

முகடுபடு-தல் mukaṭu-paṭu-, v. intr. <id. +. To be devastated, ruined; பாழாதல். புறம்பு நீர மலிய முகடுபடு மண்டகோளகை (தக்கயாகப். 140).

முகடுமுறி-த்தல் mukaṭu-muṟi-, v. intr. <id.+. See முகடுதெற்று-. (W.)

முகடோடி mukaṭōṭi, n. <id.+ஓடு-. See முகட்டுவளை. (J.)

முகத்தமா mukattamā, n. <U. muqaddma. Case; affair; விஷயம். Loc.

முகத்தல் mukattal, n. <முக-. See முகத்தலளவை.

முகத்தலளவு mukattal-aḷavu, n. <முகத்தல்+. See முகத்தலளவை. (W.)

முகத்தலளவை mukattal-aḷavai, n. <id.+. Measure of capacity, one of four aḷavai, q.v.; நால்வகை யளவைகளுள் தானியம் முதலியவற்றை முகந்தளக்கும் அளவை. (நன். 290, உரை.)

முகத்தலை muka-t-talai, n. <முகம்+. See முகதலை[1], 2. முகத்தலை யறிந்து உடுத்ததா யிருந்ததே (ஈடு, 8, 9, 5).

முகத்தாச்சிணை muka-t-tāccinai, n. <id. +. See முகதாட்சிணியம். (W.)

முகத்தாராளம் muka-t-tārāḷam, n. <id. +. Cheerfulness; முகமலர்ச்சி. (W.)

முகத்தாலடி-த்தல் mukattāl-aṭi-, *v. intr.* & *tr.* <id.+. See முகத்திலடி-. (W.)

முகத்தாவு mukattāvu, *n.* See முகதா. (W.)

முகத்திரியக்குநாடி muka-t-tiriyakku-nāṭi, *n.* <*முகம்*+. Transverse facial artery; முகத்தில் குறுக்காகப்போகும் இரத்தக்குழாய்வகை. (W.)

முகத்திலடி-த்தல் mukattil-aṭi-, *v.* <id. +. *tr.* 1. To abuse or reproach another to his face; நேரே நிந்தித்தல். *Loc.* 2. To condemn or forbid by one's countenance; கடு முகங்காட்டிக் கண்டித்தல். (W.)—*intr.* To be repulsive or disgusting; அருவருப்புண்டாதல். *Loc.*

முகத்திலருப்பமிறங்குகை mukattil-aruppam-iṟaṅkukai, *n.* <id.+. See முகத்திலரும் புகை. (W.)

முகத்திலரும்புகை mukattil-arumpukai, *n.* <id.+. Sprouting of hairs in the upper lip; மேலுதட்டில் மயிர்தோன்றுகை. (W.)

முகத்திலீயாடாமை mukattil-ī-y-āṭāmai, *n.* <id.+. Having a very anxious look; கவலைகொண்ட முகங்கொள்ளுகை. *Colloq.*

முகத்திற்கரிக்கோடிடுகை mukattiṟ-kari-kkōṭiṭukai, *n.* <id.+. See முகத்திலரும்புகை. (W.)

முகத்திடு mukattīṭu, *n.* <id.+இடு-. Face-cloth; பிரேதத்தின் முகமூடிச்சீலை. (W.)

முகத்துதி muka-t-tuti, *n.* <id.+. See முகஸ்துதி. (W.)

முகத்துநாடி mukattu-nāṭi, *n.* <id.+. Facial artery; முகத்திலோடும் இரத்தக்குழாய். (இங். வை.)

முகத்துரை mukatturai, *n.* <id.+உரை-. Direct speech of a person; தானே நேரில்நின்று பேசுகை. *கொண்டெடுத்த மொழியப்படுவதலலது முகத்துரையாக நிகழ்த்தும் நிகழ்ச்சி . . . இல்லாமை* (இலக். வி. 563, உரை).

முகத்துவாரம் muka-t-tuvāram, *n.* <id. +. Mouth of a firth or river; கழிமுகம். *Colloq.*

முகத்தெளிவு muka-t-teḷivu, *n.* <id.+. See முகக்களை. *Colloq.*

முகத்தேங்காய் muka-t-tēṅkāy, *n.* <id. +. See முகக்கயில். (J.)

முகதரிசனம் muka-taricaṉam, *n.* <id.+. Sight of a person's face; பெரியோர் முதலியவரின் முகத்தைக் காண்கை.

முகதலை[1] muka-talai, *n.* <id.+. 1. The front or outer end of a saree, dist. fr. *camatalai;* மகளிரின் சீலைமுந்தானை. 2. Confrontation; எதிர்முகமாக்குகை. (W.)

முகதலை[2]*-த்தல்* mukatalai-, 11 *v. tr.* <*முகதலை*[1]. To confront, face; எதிர்முகமாக்குதல். *எங்களை முகதலைத்தாலிடும்.* (W.)

முகதலை[3] mukatalai, *n.* <U. *mubaddal.* Temporary loan; கைம்மாற்றுக்கடன். *Loc.*

முகதலைப்பு muka-talaippu, *n.* <*முகம்*+. See முகதலை[1]. (W.)

முகதா mukatā, *n.* <*mukhatas.* Presence of a person; முன்னிலை. *அவனை முகதாவிற் பேசினேன்.*

முகதாட்சிணியம் muka-tāṭciṇiyam, *n.* <*mukha*+. Delicacy, consideration for the feelings of a person in his presence; ஒருவன் முன்னிலையிற் காட்டும் கண்ணோட்டம். *Colloq.*

முகதாட்சிணை muka-tāṭciṇai, *n.* <id.+. See முகதாட்சிணியம். (W.)

முகதாவு mukatāvu, *n.* See முகதா. (W.)

முகந்தகம் mukantakam, *n.* <*mukundaka.* Onion. See ஈரவெங்காயம். (*மூ. அ.*)

முகந்தம் mukantam, *n.* See முகுந்தம். (*அரு. அக.*)

முகந்தரு-தல் mukan-taru-, *v. intr.* <*முகம்*+. To show favour; பட்சங்காட்டுதல்.

முகந்திரி-தல் mukan-tiri-, *v. intr.* <id. +. See முகமாறு-. *முகந்திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து* (குறள், 90).

முகந்திருத்து-தல் mukan-tiruttu-, *v. tr.* <id.+. To compose one's countenance; முகவாட்டந் தவிர்த்தல். *இருந்தா முகந்திருத்தி* ([illegible]பா. 1, 94, 11).

முகந்துடை-த்தல் mukan-tuṭai-, *v. tr.* <id.+. To shave one's face; முகச்சவரஞ் செய்தல். (Pudu. Insc. No. 909.)

முகநட்பு muka-naṭpu, *n.* <id.+. Pretended, outward friendship; வெளிநட்பு. *Colloq.*

முகநாடி muka-nāṭi, *n.* <id.+. See முகக்குறி. (W.)

முகநிலை muka-nilai, *n.* <id.+. A kind of song; இசைப்பாட்டுவகை. (சிலப். 6, 35, உரை.)

முகநிலைப்பதாசம் muka-nilai-p-pacācam, *n.* <id.+. (Nāṭya.) A gesture in which the thumb and forefinger are joined just below the nails; பெருவிரலும் சுட்டுவிரலும் முகங்கூடி உகிர்விட்டிருக்கும் பசாசக்கைவகை. (சிலப். 3, 18, உரை.)

முகநோக்கு-தல் muka-nōkku-, *v. intr.* <id.+. To meet face to face; to exchange glances; நோக்கெதிர் நோக்குதல். (இலக். வி. 580, உரை, பக். 530.)

முகப்படு-தல் muka-p-paṭu-, v. intr. <id. +. To appear in front; முன்றோன்றுதல். விழி யிணைக்கு முகப்பட்டிடுமே (பாரத. நச்சுப. 19).

முகப்பணி muka-p-paṇi, n. <id.+. See முகச்சவரம். (W.)

முகப்பரு muka-p-paru, n. <id.+. Pimple on the face; முகத்திற்றோன்றும் சினைப்பு. (W.)

முகப்பழக்கம் muka-p-paḻakkam, n. <id. +. Acquaintance; அறிமுகம். (W.)

முகப்பாக்கு muka-p-pākku, n. <id.+. The upper part of an arecanut; பாக்கின் மேற் பகுதி. (J.)

முகப்பிரியம் muka-p-piriyam, n. <id.+. See முகமாட்டம், 3. (W.)

முகப்பு mukappu, n. <id. [K. mogappu.] 1. Front; முன்னிலை. இருந்திடா யெங்கள் கண் முகப்பே (திவ். திருவாய். 9, 2, 7). 2. Forepart; frontispiece; முற்பகுதி. 3. Porch; facade; வீட்டு முன் கூரைக் கட்டிடம். முகத்தணிந்த முகப்பு (அரிச. பு. இந்திர. 20). 4. Front piece of a jewel; ஆபரணங்களில் முன்புறத்தி லெடுப்பாகச் செய்யப் பட்ட பொருத்துவாய் முதலியன. 5. See முகத்தலை[1], 1.

முகப்புற்று muka-p-puṟṟu, n. <id.+. Lupus; முகத்திற் கட்டிவெடிக்கும் நோய்வகை.

முகப்பூச்சு muka-p-pūccu, n. <id.+. (W.) 1. Powder for face; முகத்தில் தடவும் பொடி. 2. Ostentatious appearance; வெளிப்பகட்டு.

முகப்பொருத்தம் muka-p-poruttam, n. <id.+. 1. See முகநட்பு. (W.) 2. See முகராசி. (யாழ். அக.)

முகப்பொலி muka-p-poli, n. <id.+. Paddy dropped from ears of corn; கதிரினின் றும் உதிர்ந்த நெல். Loc.

முகப்பொலிவு muka-p-polivu, n. <id.+. See முகக்களை.

முகப்போத்திரவு muka-p-pōtaravu, n. <id. +. Coaxing, flattery; இச்சகம். (W.)

முகபங்கம் muka-paṅkam, n. <id.+. Shame; இலச்சை. (W.)

முகபடாம் muka-paṭām, n. <id.+. Ornamental cloth on the face of an elephant; யானையின் முகத்தில் இடும் அலங்காரத்துணி. முக படா மன்ன மாயை நூறி (தாயு. மௌன. 1).

முகபரிச்சயம் muka-pariccayam, n. <id. +. See முகப்பழக்கம். (W.)

முகபாடம் muka-pāṭam, n. <id.+. That which is learnt by heart; வாய்ப்பாடம். (W.)

முகபூரணம் muka-pūraṇam, n. <id.+. See முகக்களை. (W.)

முகபூஷணம் muka-pūṣaṇam, n. <id.+. Betel; தாம்பூலம். (அரு. அக.)

முகம் mukam, n. <mukha. 1. Face; தலையில் நெற்றிமுதல் மோவாய் வரையுள்ள முன் புறம். முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி (குறள், 93). 2. Mouth; வாய். மொழிகின்ற முகத்தான் (கம்பரா. வாலிவ. 74). 3. Entrance, as of a house; வாயில். (சங். அக.) 4. Backwater; கழி. (பிங்.) 5. Place; இடம். (திருக்கோ. 356, உரை.) 6. Head, top; மேலிடம். (W.) 7. Point; நுனி. அயின் முகக்கணை (கம்பரா. ஆற்றுப. 14). 8. Commencement; தொடக்கம். (W.) 9. Form, shape; வடிவு. கூன் முகமதி (பிரபுலிங். கைலாச. 3). 10. Look, sight; நோக்கு. புகுமுகம்புரிதல் (தொல். பொ. 261). 11. Meditation; தியானம். செல்வன் . . . இரண்டுருவ மோதி நோமுக நோக்கினானே (சீவக. 1289). 12. Praise, flattery; முகத்துதி. முகம பலபேசி யறி யேன் (தேவா. 742, 2). 13. Cause, reason; காரணம். Colloq. 14. (Gram.) Ending of seventh case; ஏழாம் வேற்றுமையுருபு. இனிய செய்தி நின் னார்வலா முகத்தே (புறநா. 12). 15. Front; முன்பு. நன்றுள முகத்தேயு மின்னுதாம (குறள், 923). 16. (Dram.) The first juncture or opening of a drama, one of five nāṭaka-c-canti, q.v.; நாடகச் சந்தி ஐந்தனுள் முதலிலுள்ள சந்தி. (சிலப். 3, 13, உரை.) 17. Opening dance before the appearance of the actors on the stage; நடிகர்கள் அரங்கத்திற்கு வருமுன் நிகழும் கூத்து. (சிலப். 3, 147, உரை.) 18. Character, nature; இயல்பு. களி முகச் சுரும்பு (சீவக. 298). 19. State, condition; நிலை. (W.) 20. Aspect, appearance; தோற்றம். களிமுகக் களிறன்னான (சீவக. 298). 21. Head, as of a boil; கட்டி முதலியவற்றின் முனையிடம். 22. Chieftaincy; முதன்மை. (W.) 23. Full-growth; maturity; பக்குவம். பயம்பின்வீழ முகக்கேழல் (மதுரைக். 295). 24. Side; பக்கம். Colloq. 25. Part, as of a town or village; கிராம முதலியவற் றின் பகுதி. Nāñ. 26. Particle of comparison; உவமவுருபு. கிளிமுகக் கிளவி (சீவக. 298). 27. Instrumentality; மூலம். 28. Sacrifice; யாகம். மறைவழி வளர முகமது சிதைதர (தேவா. 573, 5). 29. Cochineal insect; இந்திரகோபம். (பரி. அக.)

முகம்பார்-த்தல் mukam-pār-, v. tr. <முகம்+. 1. To look one in the face; நேர் நோக்குதல். 2. To show kindness to; அன்பு செய்தல். (W.) 3. To treat with regard; நன்கு மதித்தல். (சிலப். 11, 182, அரும்.) 4. To recognise faces of persons, as a child; முகத்தைக் கவனித்து இனந்தெரிதல். Colloq.

முகம்பார்வை mukam-pārvai, n. prob. id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. ஜோடி, முகம்பாரவை, சுங்கசாலை, சம்படம் (I.M.P. Cg. 1095).

முகம்புகு-தல் mukam-puku-, *v. intr.* <id.+. 1. See முகமலர்-. *முகம்புகன் முறைமையின்* (தொல். பொ. 152). 2. To approach for favours; தயவுக்காக எதிர்சென்று நிற்றல். *முகம்புகுத லாற்றுமோ மேல்* (நாலடி, 306). *முகம்புகுகின்ற தோழிக்கு* (ஐங்குறு. 20, துறைக்குறிப்பு).

முகம்புடை-த்தல் mukam-puṭai-, *v. intr.* <id.+. 1. To beat oneself on the face, as an expression of grief; துக்கக்குறியாக முகத்திலடித்துக் கொள்ளுதல். *பலசன முகம்புடைத் தகங்குழைந் தழவே* (சீவக. 2758). 2. To gather, as the head of a boil. See முகங்காண்-.

முகம்புதை-த்தல் mukam-putai-, *v. intr.* <id.+. To cover one's face; முகத்தை மூடுதல். *கையா னகைமுகம் புதைத்த தோற்றம்* (சீவக. 2461).

முகம்பெறு-தல் mukam-peṟu-, *v. intr.* <id.+. To rise, as the sun; to appear; தோன்றுதல். *சுடர்முகம்பெற்றபோதே* (சீவக. 1404).

முகம்மதியர் mukammatiyar, *n.* <முகம்மது. Followers of the religion of Muhammad; இஸ்லாம் மார்க்கத்தவர்.

முகம்மது mukammatu, *n.* <Arab. *Muḥammad.* See முகம்மதுநபி.

முகம்மதுநபி mukammatu-napi, *n.* <முகம்மது+. Muhammad the Prophet of Islam; முகம்மதியமத தீர்க்கதரிசியான முகம்மது.

முகம்வை-த்தல் mukam-vai-, *v. intr.* <முகம்+. To gather, as the head of a boil. See முகங்காண்-.

முகமண்டகம் muka-maṇṭakam, *n.* See முகமண்டபம். *விஷ்ணுக் கிருகத்து முகமண்டகத்தே கூடியிருந்து* (S. I. I. iii, 12).

முகமண்டபம் muka-maṇṭapam, *n.* <முகம்+. Front hall in a temple; கோயிலின் முன்மண்டபம். *முகமண்டபஞ் செய்து நிரத்தளித்தான்* (செந். iv, பக். 335).

முகமண்டலம் muka-maṇṭalam, *n.* <id.+. See முகம், 1. (W.)

முகமயக்கு muka-mayakku, *n.* <id.+. 1. Bewitching by looks, a magic art; பார்வையால் மயக்கும் மாயவித்தை. (சங். அக.) 2. See முகமாயம். *Loc.*

முகமல் mukamal, *n.* <Arab. *makhmal.* Velvet. See மகமல்.

முகமலர்-தல் muka-malar-, *v. intr.* <முகம்+. To wear a cheerful countenance; முகப்பொலிவுகொள்ளுதல். *பூம்புனலூரன்புக முகமலர்ந்த . . . கோதை* (திருக்கோ. 363, கொளு).

முகமலர்ச்சி muka-malarcci, *n.* <id.+. Cheerfulness of countenance; முகத்தில் மகிழ்ச்சி தோற்றுகை. *முகமலர்ச்சி கூறல்* (திருக்கோ. 363, தலைப்பு).

முகமறி-தல் mukam-aṟi-, *v. tr.* <id.+. To be acquainted with; அறிமுகமாதல். *முகமறியா விருந்தொன்று* (இலக். வி. 555, உதா.).

முகமறு-த்தல் mukam-aṟu-, *v. intr.* <id.+. (W.) 1. To speak impartially; தாட்சிணியமின்றிப் பேசுதல். *முகமறுத்துக் கூறினான்.* 2. To speak accurately; கணக்காய்ப் பேசுதல்.

முகமன் mukamaṉ, *n.* prob. id. 1. Civility, politeness; உபசாரம். *முன்னேயிருப்போர்க்கு முகமனளித்தும்* (கல்லா. 13). 2. Praise; துதி. *புகழ்ந்துமுன் வைப்பதென் முகமனோ* (தேவா. 863, 3). 3. Flattery; முகஸ்துதி. *Colloq.*

முகமா-தல் mukam-ā-, *v. intr.* <id.+. To agree; உடன்படுதல். *தமர் முந்துறப் பட்டது முகமாகாமை கண்டு* (சீவக. 1120, உரை).

முகமாட்டம் mukam-āṭṭam, *n.* <id.+. 1. Showing one's face; முகங்காட்டுகை. (W.) 2. Partiality; பாரபட்சம். (W.) 3. Respect for persons, மரியாதை. (W.) 4. See முகமன், 1. (யாழ். அக.)

முகமாயக்காரி muka-māya-k-kāri, *n.* <முகமாயம்+. Woman of fascinating looks or charming face; முகவசீகரமுள்ளவள். (W.)

முகமாயம் muka-māyam, *n.* <முகம்+. Charm of a fascinating face, as of a woman; முகவழகில் உண்டாம் வசீகரம். (W.)

முகமாற்று muka-māṟṟu, *n.* <id.+. See முகமயக்கு, 1. (சங். அக.)

முகமாறு-தல் muka-māṟu-, *v. intr.* <id.+. See முகங்கோணு-. *தம்பால் இரக்கவர்க்கு . . . முகமாறுதல் ஈதலே* (கலித். 61, 11, உரை).

முகமில்வரி mukam-il-vari, *n.* <id.+ prob. இல்[2]+. A kind of song; இசைப்பாட்டு வகை. (சிலப். 7, 4, அரும்.)

முகமுகங்கநோக்கு-தல் muka-mukaṅ-ka-nōkku-, *v. intr.* <id.+முகம்+. See முகமுகம்பார்-. *கணமல்குநீரார் முகமுகங் நோக்கினாா* (சீவக. 1808).

முகமுகம்பார்-த்தல் muka-mukam-pār-, *v. intr.* <id.+id.+. To look one another in the face; முகத்தை முகம் பார்த்தல். *மதுரைநகர் நின்ற மாயவினைபுரவி முகமுகம்பார்த்து* (திருவாலவா. 29, 1).

முகமுகமாய் muka-mukam-āy, *adv.* <id. +id.+. Face to face, personally; நேருக்கு நேராய். (W.)

முகமுகெனல் mukamukeṉal, *n.* Onom. expr. signifying (a) humming of bees; வண்டு ரீங்காரஞ்செய்யும் ஒலிக்குறிப்பு: (b) gurgling of water; குடத்துள் நீர்புகும் ஒலிக்குறிப்பு.

முகமுடைவரி mukam-uṭai-vari, *n.* <முகம் +. A kind of song, of four to seven lines; மூன் றடிமுதல் ஏழடிவரை வரும் இசைப்பாட்டுவகை. (சிலப். 7, 4, அரும்.)

முகமுழி muka-muḻi, *n.* Corr. of முகவிழி.

முகமுறி[1]-தல் muka-muri-, *v. intr.* <முகம் +. 1. To be discourteous; to be unsympathetic; தாட்சிணிய மறுதல். 2. To be offended; மனநோதல். ஒருவனை முகமுறியப் பேசாதே. (W.)

முகமுறி[2]-த்தல் muka-muri-, *v. tr.* <id +. 1. To wound one's feelings; to offend; தாட்சிணியமின்றித் துன்புறுத்துதல். (W.) 2. To provoke another to anger; கோபமூட்டுதல். (யாழ். அக.)

முகமுறிவு muka-murivu, *n.* <முகமுறி-. 1. Discourteous behaviour; want of consideration for the feelings of others; நிர்த்தாட்சிணியம். (W.) 2. Dislike; hatred; வெறுப்பு. (சங். அக.)

முகமுன்னிலை muka-muṉṉilai, *n.* <முகம் +. One's presence; நேர்முகம். (W.)

முகமூடி muka-mūṭi, *n.* <id.+. 1. Covering often found on the face of children when born; பிறக்கும்போது குழந்தையின் முகத்தை மூடி யுள்ள மை. (W.) 2. Veil; முக்காடு. *Mod.* 3. Face-cloth; பிணத்தின் முகத்தை மூடும் ஆடை. *Loc.*

முகமூடிவஸ்திரம் muka-mūṭi-vastiram, *n.* <முகமூடி +. . See முக்காட்டங்கி. (யாழ். அக.)

முகமை mukamai, *n.* See முகாமை. அவன் முகமையா யிருந்து காரியத்தை நிர்வகித்தான். *Loc.*

முகமொட்டு-தல் mukam-oṭṭu-, *v. tr.* <முகம் +. To turn the face of one cock towards another rousing them to fight; சேவல் களைச் சண்டைக்கு எதிர்முகமாக்குதல். (J.)

முகர்[1]-தல் mukar-, 4 *v. tr.* <மோ-. To smell; மூக்கால் மோத்தல்.

முகர்[2] mukar, *n.* <Persn. *muhar.* Seal; முத்திரை.

முகர்வுக்கணு mukarvukkaṇu, *n.* Tubercle; பரு. (T. U. L. M.)

முகர்வை-த்தல் mukar-vai-, *v. intr.* <முகர் +. To seal; முத்திரையிடுதல்.

முகரதம் muka-ratam, *n.* <*mukha*+*rata*. Carnal intercourse in the mouth; முகத்திற் புணர்கை. தன் மனையாளை முகரதஞ் செயவிரத்து (கடம்ப பு. இலீலா. 108).

முகரம் mukaram, *n.* <*mukhara*. 1. Noise; continuous sound; சடிய ஒலி. முகரப்பாய்மா (கம்பரா. அதிகாய 186). 2. Conch; சங்கு. முகரத் திரைடை . . . சுறவங்கொணர்ந்தெற்று மறைக்காடே (தேவா. 846, 2). 3. Crow; காகம். (சங். அக.)

முகரன் mukaraṉ, *n.* <*mukhara*. Chatterbox; one who speaks without purpose; பயனில் சொல் சொல்லுவோன். (சங். அக.)

முகராசி muka-rāci, *n.* <முகம் +. 1. See முகவசீகரம். 2. Luck; அதிர்ஷ்டம்.

முகரி[1] mukari, *n.* perh. முகா-. 1. [T. *mogali*] 1. Jasmine flower; மல்லிகைப்பூ. (W.) 2. Fragrant screw-pine. See தாழை, 1. (மலை.)

முகரி[2] mukari, *n.* <*mukhara*. One who makes noise; ஆரவாரஞ் செய்வோன். பஞ்சேந் திரிய வஞ்சர் முகரிகாள் (தேவா. 719, 9).

முகரி[3] mukari, *n.* <முகம். (யாழ். அக.) 1. See முகனை, 1, 2, 3. 2. Bottom of the nose; மூக்கினடி.

முகரி[4] mukari, *n.* See மூரி. (யாழ். அக.)

முகரி[5] mukari, *n.* cf. *svarṇa-mukhī*. See முகலி.

முகரிகுளித்தல் mukari-kuḷittal, *n.* prob. முகரி[2] +. Plunder, pillage; அள்ளுகொள்ளை. (யாழ். அக.)

முகரிமை mukarimai, *n.* <முகரி[2]. cf. முகமை. 1. Wisdom, knowledge of divine things; பேரறிவு. (பிங்.) முகரிமைசா ன்றவர் (சேதுபு. பலதீ. 30). 2. Chieftaincy, lordship; தலைமை. முகரிமை யடைந்தவன் ஏழுல்முகத்தவன் (கந்தபு. கயமுகனுற். 49).

முகரியோலை mukari-y-ōlai, *n.* cf. முறி யோலை. Uneven palm-leaf; முடங்கின பனை யோலை. (W.)

முகரீர் mukarīr, *n.* <Arab. *muharrir*. Clerk, writer, scribe; குமாஸ்தா.

முகரூபம் muka-rūpam, *n.* <முகம் +. 1. See முகச்சாயல். (W.) 2. Beauty of face; முகத் தின் அழகு. (யாழ். அக.)

முகரூபு muka-rūpu, *n.* <id.+. See முக ரூபம், 2. (யாழ். அக.)

முகரெனல் mukareṉal, *n.* Onom. expr. of humming, as of bees; ஒலிக்குறிப்புவகை. (W.)

முகரை mukarai, *n.* perh. *mukha.* cf. Hind. *mukhrā.* [T. *mōra,* K. *mōre.*] 1. See மோரை. *Loc.* 2. See முகரி³, 2. *முகரையாலுழுத தொய்யில் (திருக்காளத். பு. கண்ணப. 3).*

முகரைக்கட்டை mukarai-k-kaṭṭai, *n.* <முகரை+. See முகரை, 1. *Loc.*

முகரையெலும்பு mukarai-y-elumpu, *n.* <id.+. Lower jaw-bone; மோவாயெலும்பு.

முகரோமம் muka-rōmam, *n.* <முகம்+. Moustache; மீசைமயிர். *(சிந். மாபுக்ண். பக். 6.)*

முகலாங்கலம் muka-lāṅkalam, *n.* <*mukha-lāṅgala.* Pig; பன்றி. *(பரி. அக.)*

முகலி mukali, *n.* cf. முகரி⁵ A river flowing by Kālahasti; சீகாளத்திப் பக்கத்தோடும் ஓர் ஆறு. *முகலியின் கரையினி லாலகமா காளத்தி யடிகளே (தேவா. 1095, 3).*

முகவங்கு muka-vaṅku, *n.* <முகம்+. Freckles, spreading spots on the face; முகத்திற் படருந் தேமல். *(சங். அக.)*

முகவசிகரம் muka-vacikaram, *n.* <*mukha* +. 1. See முகவசியம், 1, 2. (W.) 2. Kindly look; பட்சமான பார்வை. *(யாழ். அக.)*

முகவசியம் muka-vaciyam, *n.* <id.+. 1. Charm of face; முகத்தினழகு. 2. See முக மயக்கு, 1. *(யாழ். அக.)*

முகவசீகரம் muka-vacīkaram, *n.* <id.+. See முகவசிகரம். *(யாழ். அக.)*

முகவட்டம் muka-vaṭṭam, *n.* <id.+. See முகமண்டலம். (W.)

முகவட்டு muka-vaṭṭu, *n.* <id.+. An ornament worn on the forehead of an animal; விலங்கின் நெற்றியுச்சியில் அணியும் அணிவகை. *நெற்றி முன்னுப் பூட்டுத்தாள முகவட்டும் பொலிய (திருவிளை. மாயப்பசு. 15).*

முகவணை muka-v-aṇai, *n.* <id.+ அணை-. 1. Facade; porch; முகப்பு. 2. Preface; முகவுரை. (W.) 3. Driver's seat in front of a cart; வண்டியின் முகப்பில் வண்டிக்காரன் இருந் தோட்டும் இடம். 4. See முகவணைக்கல். *நிலைகால் அருகணை முகவணை . . . கட்டினதும் (கோயிலொ. 138).*

முகவணைக்கல் muka-v-aṇai-k-kal, *n.* <முகவணை+. Stone placed at the top across the pillars of a gate; வாசலின் மேலுள்ள உத்தரப் படிக்கல். (W.)

முகவபிநயம் muka-v-apinayam, *n.* <முகம்+. (Nāṭya.) Gestures of the face showing various emotions, 14 in number, viz., *añcita-mukam, atō-mukam, ākampita-mukam, pirakampita-mukam, ālōlita-mukam, ulōlita-mukam, uttuvākita-mukam, cama-mukam, cauntara-mukam, tuta-mukam, vituta-mukam, parāvirutta-mukam, parivākita-mukam, tiracīṉa-mukam;* அஞ்சிதமுகம், அதோமுகம், ஆகம்பித முகம், பிரகம்பிதமுகம், ஆலோலிதமுகம், உலோலித முகம், உத்துவாகிதமுகம், சமமுகம், சௌந்தரமுகம், துதமுகம், விதுதமுகம், பராவிருத்தமுகம், பரிவாகித முகம், திரச்சீனமுகம் என்ற பதினான்கு வகையாய் முகத்தாற் குறிக்கும் அபிநயங்கள் ([illegible])

முகவரி muka-vari, *n.* <id.+ வரி-. Address, superscription; மேல்விலாசம்.

முகவல்லபம் muka-vallapam, *n.* <*mukhavallabha.* Pomegranate; மாதுளை. *(பரி. அக.)*

முகவளிப்பு muka-vaḷippu, *n.* <முகம்+. See முகவாதசன்னி.

முகவவ்வால் muka-vavvāl, *n.* <id.+. White pomfret, brownish grey, *Stromateus sinensis;* சிவப்பும் சாம்பனிறமுங் கலந்த மீன்வகை.

முகவழி muka-vaḻi, *n.* <id.+. Means; மூலம். *அவன் முகவழியாகப் போகவேண்டும்.*

முகவாசச்செப்பு muka-vāca-c-ceppu, *n.* <முகவாசம்¹+. Casket or box for spices used with betel; முகவாசம் வைக்கும் பரணி. *(. . . முக வாசச்செப்பும் . . . இனையவை சேர்ந்தன (சீவக. 838).*

முகவாசம்¹ muka-vācam, *n.* <*mukha-vāsa.* 1. Fragrant spices, of which there are five, viz., *takkōlam, tīmpū, ilavaṅkam, karuppū-ram, cāti;* வாசனைக்காக வாயில் இட்டுக்கொள்ளு தற்கு உரிய தக்கோலம், தீம்பூ, இலவங்கம், கருப் பூரம், சாதி என்ற ஐவகை நறுமணப்பண்டங்கள். (சீவக. 838, உரை.) 2. Betel; வெற்றிலை. *கொண்டா ரின்முகவாசம் (சீவக. 1055).* 3. Familiarity, acquaintance; முகப்பழக்கம். *(யாழ். அக.)*

முகவாசம்² muka-vācam, *n.* <*mukha* + *vāsas.* Face-cloth; பிணத்தின் முகத்தை மூடும் ஆடை. *Colloq.*

முகவாசல் muka-vācal, *n.* <id.+. Front gate; தலைவாசல்.

முகவாசை¹ muka-v-ācai, *n.* <id.+ ஆசை. Partiality; பட்சபாதம். (W.)

முகவாசை² muka-vācai, *n.* See முக வாசம்². *Loc.*

முகவாட்டம் muka-vāṭṭam, *n.* < முகம் +. Jaded countenance; fatigued appearance; முகத்தில் தோற்றுஞ் சோர்வு. (W.)

முகவாடல் muka-vāṭal, *n.* < id. +. See முகவாட்டம். (W.)

முகவாத்தியம் muka-vāttiyam, *n.* < id. +. (W.) 1. Playing on the mouth by striking it with the hand; கையால் வாயை யடித்து இசைபோலி யெழுப்புகை. 2. See முகவீணை.

முகவாதசன்னி muka-vāta-caṉṉi, *n.* < முகவாதம் +. Facial paralysis; முகத்தைச் கோணச்செய்யும் சன்னிவகை. (W.)

முகவாதம் muka-vātam, *n.* < முகம் +. See முகவாதசன்னி. (W.)

முகவாய் muka-vāy, *n.* < id +. See முகவாய்க்கட்டை.

முகவாய்க்கட்டை muka-vāy-k-kaṭṭai, *n.* < முகவாய் +. Chin; மோவாய்.

முகவாள் muka-vāḷ, *n.* < முகம் +. Ploughshare; கலப்பைக்கூர். (*செந்.* iv, *பக்.* 212.)

முகவிச்சகம் muka-v-iccakam, *n.* < id. +. See முகஸ்துதி. (*யாழ். அக.*)

முகவிச்சை muka-v-iccai, *n.* < id. +. 1. See முகஸ்துதி. (*யாழ். அக.*) 2. Desire excited by countenance; முகவழகில் ஈடுபட்டு உண்டாகிய காதல். (W.)

முகவிம்பம் muka-vimpam, *n.* < id. +. 1. An ancient Śaiva scripture in Sanskrit, one of 28 *civākamam*, q.v.; சிவாகமம் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று. (*சைவச. பொது.* 334, *உரை.*) 2. See முகமண்டலம். *தாரா மார்பமு முகவிம்பமும்* (*தக்கயாகப்.* 10).

முகவியர் mukaviyar, *n.* < id. Those who look pleased; இன்முகமாயுள்ளோர். *முன்பட்ட தொழிந்து நுவக்கண முகவியா முனிவு தீர்ந்தார்* (*சீவக.* 2045).

முகவிலாசம் muka-vilācam, *n.* < id. +. Beaming countenance; முகப்பொலிவு. (W.)

முகவிழி muka-viḻi, *n.* < id. +. Facing, meeting; முகத்தில் விழிக்கை. *அவனுடன் முகவிழி யிடையாது.*

முகவிழுப்பு muka-v-iḻuppu, *n.* < id. + இழு-. See முகவாதசன்னி. (M. L.)

முகவீணை muka-vīṇai, *n.* < id. +. Indian clarionet; ஒருவகை இசைக்கருவி. *தித்திசிறு முகவீணை . . . மிழற்ற* (*குற்றா. தல. தருமசா.* 54).

முகவு mukavu, *n.* < id. (*அரு. நி.*) 1. Facade, porch; மாளிகைமுகப்பு. 2. Brilliance; காந்தி.

முகவுரை muka-v-urai, *n.* < id. +. Introduction, preface; முன்னுரை. (*நன்.* 1.)

முகவெட்டி muka-veṭṭi, *n.* An official; ஓர் உத்தியோகஸ்தன். (S. I. I. iii, 118)

முகவெட்டு muka-veṭṭu, *n.* < முகம் +. See முகவசீகரம். *Colloq.*

முகவெண்டலை muka-veṇṭalai, *n.* < id. +. A blemish in cattle, of having the face alone white; முகமட்டும் வெள்ளை நிறமாயிருக்கும் மாட்டுச்சுழி. (*மாட்டுவா.* 15)

முகவெழுத்து muka-v-eḻuttu, *n.* < id. +. Painting on the face; முகத்தில் எழுதிப் புனையும் அலங்காரம். (*பெருங். வத்தவ.* 13, *தலைப்பு.*)

முகவெள்ளைப்பருந்து muka-veḷḷai-p-paruntu, *n.* < id. +. A species of white-headed kite; பருந்துவகை. (W.)

முகவேலை muka-vēlai, *n.* < id. +. See முகச்சவரம். (W.)

முகவை mukavai, *n.* < முக[1]-. 1. Drawing, as water; taking up, as grain; முகந்துகொள்ளுகை. 2. Anything which is given in large quantities; மிகுதியாகக் கொடுக்கப்படும் பொருள். *புகர்முக முகவை* (*புறநா.* 371). 3. Bucket for drawing water; நீர் முகக்குங் கருவி. *கயிறுகுறு முகவை* (*பதிற்றுப்.* 22, 14). 4. Ladle; அகப்பை. (W.) 5. Heap of paddy on the threshing-floor; நெற்பொலி. (*சிலப்.* 10, 137, *உரை.*) 6. Ramnad; இராமநாதபுரம். *தென் முகவையின் சேதுபதி* (*தனிச். சிந். பக்.* 456, 34).

முகவைப்பாட்டு mukavai-p-pāṭṭu, *n.* < முகவை +. Song sung during the treading of grain on the threshing-floor by cattle; களத்திற் சூடடிக்கும்போது பாடும் பொலிப்பாட்டு. *பெருஞ்செய்ந் நெல்லின் முகவைப்பாட்டும்* (*சிலப்.* 10, 137).

முகவோலை muka-v-ōlai, *n.* < முகம் +. Ola letter of a king or of a great person; அரசர் முதலியோர் எழுதும் திருமுகம். *கன்னிதன்னை முன்னாப் பயந்தோன் முகவோலை . . . மன்னர்க் கெழுத* (*பாரத. சம்பவ.* 43).

முகனை mukaṉai, *n.* < id. 1. Forepart, front; முன்புறம். 2. Beginning; introduction; தொடக்கம். 3. Headship, leadership; தலைமை. *அவன் முகனை பண்ணுகிறான்.* (W.) 4. Instantaneousness; தட்சணம். *நான் வந்த முகனையிலே*

அவன் போய்விட்டான். (W.) 5. Irritability, irascibility; முன்கோபம். என் இவ்வளவு முகனை உனக்கு? *Loc.*

முகனைக்கல் mukaṉai-k-kal, *n.* <முகனை +. cf. மோகனைக்கல். Stone lintel, as of a temple gateway; கோயில் முதலியவற்றின் வாசற்காலின் மேலுள்ள உத்திரக்கல்.

முகனைக்காரன் mukaṉai-k-kāraṉ, *n.* <id. +. Manager, superintendent; headman; முதலாளி. (W.)

முகனைமுடிவு mukaṉai-muṭivu, *n.* <id. +. Beginning and end; ஆதியந்தம். (W.)

முகஸ்தம் mukastam, *n.* <*mukha-stha.* 1. See முகபாடம். அவனுக்கு நிகண்டு முகஸ்தமாய் வரும். 2. Direct perception; பிரத்தியக்ஷம். *Loc.*

முகஸ்துதி mukastuti, *n.* <*mukha-stuti.* Face-flattery; எதிர்நின்று கூறும் புகழ்ச்சிமொழி.

முகஸ்தோத்திரம் muka-stōttiram, *n.* <id. +. See முகஸ்துதி. *Loc.*

முகாக்கினி mukākkiṉi, *n.* <*mukhāgni.* (யாழ். அக.) 1. The sacrificial fire; ஓமத்தீ. 2. Forest fire; காட்டுத்தீ. 3. Will o' the wisp; கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு. 4. Fire placed at the mouth of a corpse laid on the pyre; சுட்டையில் வைத்த பிரேதத்தின் வாயிலிடும் நெருப்பு.

முகாசா mukācā, *n.* <Hind. *mukhāsā.* Village or land assigned to an individual, either rent-free or at a low quit-rent, on condition of service; உத்தியோகத்தின்பொருட்டு வரியில்லாமலேனும் வரி குறைத்தேனும் கொடுக்கப்படும் மானிய கிராமம். (M. M. 506)

முகாந்தரம் mukāntaram, *n.* <*mukha* + *antara.* [T. *mukhāntaramu.*] 1. Cause, reason; காரணம். 2. Means; மூலம். யார் முகாந்தரம் போனால் இது கைகூடும்? 3. Another matter; வேறு விஷயம். இதுவும் முகாந்தரமாய்ச் செல்லுகிறதோ (ஈடு, 9, 8, 3).

முகாந்திரம் mukāntiram, *n.* Corr. of முகாந்தரம்.

முகாபிலா mukāpilā, *n.* <Arab. *muqabila.* Examination, comparison, as of a copy with the original; பிரதி முதலியவற்றை அசலுடன் ஒத்துப் பார்க்கை. (W.)

முகாபிலாதார் mukāpilā-tār, *n.* <id. +. Comparer, one whose duties are to compare copies with the originals; பிரதிகளை அசலுடன் ஒத்துப்பார்ப்போன். (C. G.)

முகாபிலாராயசம் mukāpilā-rāyacam, *n.* <id. +. See முகாபிலாதார். (W.)

முகாம் mukām, *n.* <Arab *muqām* Place of encamping; camp; சுற்றுப்பிரயாணத்தில் தாமதிக்கும் இடம். (C. G.)

முகாம்புயம் mukāmpuyam, *n.* <*mukhāmbuja.* Lotus-like face, தாமரைபோன்ற முகம். பாவை யொருத்தி முகாம்புயத்தே சென்று (கெடிலைக் கோ. 33).

முகாம்புரி mukāmpuri, *n.* A goddess; ஒரு தேவி. *Nāñ.*

முகாமுகமாய் mukā-mukamāy, *adv.* See முகமுகமாய். (W.)

முகாமை mukāmai, *n.* <U. *mukhaiyam.* Headship, superiority, pre-eminence, precedence; முதன்மை. (W.)

முகாமைக்காரன் mukāmai-k-kāraṉ, *n.* <முகாமை +. Manager, headman, president, as of a society; agent; முன்னின்று நடத்துவோன். (W.)

முகாரவிந்தம் mukāravintam, *n.* <*mukhāravinda* See முகாம்புயம்.

முகாரி[1] mukāri, *n.* (Mus.) A musical mode; இராகவகை.

முகாரி[2] mukāri, *n.* <U. *mukhaiyu.* See முகாமைக்காரன். (L.)

முகாலோகனம் mukālōkaṉam, *n.* <*mukha* + *ā-lōkana.* See முகாவலோகனம்.

முகாலோபனம் mukālōpaṉam, *n* Corr. of முகாவலோகனம். *Colloq.*

முகாவலோகனம் mukāvalōkaṉam, *n.* <*mukha* + *ava-lōkana.* Seeing another's face; meeting; முகத்தைப் பார்க்கை.

முகாவிளி[1] mukāviḷi, *n.* <Arab. *muqabila.* Confronting; எதிர்முகமாயிருக்கை. (W.)

முகாவிளி[2]**-த்தல்** mukāviḷi-, 11 *v. tr.* <முகாவிளி. To confront; எதிர்முகமாயிருத்தல். (W.)

முகான் mukāṉ, *n.* See முகம். (W.)

முகி[1]**-தல்** muki-, 4 *v. intr.* cf. முடி-. [T. *mugiyu*, K. *mugi.*] To end, terminate; to be finished; முடிதல். முகியாத பகுதி புகுடர் (திருப்பு. 681).

முகி[2]**-த்தல்** muki-, 11 *v. tr.* Caus. of முகி[1]-. To finish, conclude; to achieve, accomplish; முடித்தல். ஆற்றிற் பாலத்தை முகித்தே னெவ்வேன் (குற்ற. தல. கண்டக. 39).

முகில் mukil, *n.* prob. முக-. [T. *mogulu*, K. *mugil.*] 1. Cloud; மேகம். முகிலுரிஞ்சுங் குழி (பு. வெ. 6, 22). 2. Gathering, mass; திரள். (பிங்.)

முகில்வண்ணன் mukil-vaṇṇaṉ, *n.* <முகில் +. Viṣṇu, as cloud-coloured; [மேகநிறம்

வாய்ந்தவன்] திருமால். முகில்வண்ணனன் போபாட (திவ். திருப்பா. 11).

முகிலன் mukilaṉ, n. <Arab. mugal. Mogul; மோகலாயன். Nāñ.

முகிவு mukivu, n. <முகி¹-. End, termination; முடிவு. (W.)

முகிவுகாலம் mukivu-kālam, n. <முகிவு+. See முடிவுகாலம். (W.)

முகிழ்¹ mukiḻ, n. <mukula. 1. Bud; அரும்பு. குறுமுகிழ வாயினுங் கள்ளிமேற் கைநீட்டார (நாலடி, 262). 2. See முகிழ்ப்புறம். அனிச்சப்பூவை முகிழ்களையாது சூடினாள் (குறள், 1115, உரை). 3. Integument, as of a coconut or palmyra fruit; தேங்காய் முதலியவற்றின் மடல். (J.) 4. Bubble; மொக்குள். பெயறுளி முகிழெனை (கலித 56). 5. Mass, as of curds; தயிர் முதலியவற்றின் கட்டி. குவிந்த முகிழ்களையுடைய உறையாலே இறுகத தோய்ந்த இனிய தயிர (பெரும்பாண. 157, உரை). 6. (Nāṭya) See முகுளம், 3. (W.)

முகிழ்²-தல் mukiḻ-, 4 v. intr. See முகிழ்³-, 1. முகிழ்நது வீங்கிள முலை (சீவக. 1004).

முகிழ்³-த்தல் mukiḻ-, 11 v. intr. [K. mugul.] 1. To bud, put forth buds; அரும்புதல். அருமணி முகிழ்த்தவேபோ லிளங்கதிர முலையும . . . பாரத (சீவக. 551). 2. To appear; தோன்றுதல் மூவகை யுலகு முகிழ்த்தன முறைறயே (ஐங்குறு. கடவுள்.) 3. To fold or close up, as a flower its petals; to shut, as the eyes; குவிதல். மகவுகண முகிழ்ப்ப (கல்லா. 7). —tr. 1. To display; to cause to appear; தோற்றுவித்தல். அற்புத முகிழ்த்தார (காஞ்சிப்பு. பன்னிரு. 163). 2. To bear, bring forth; ஈனுதல். அமரரதி யரை முகிழ்த்து (விநாயகபு. 81, 154).

முகிழ்காங்கூலம் mukiḻ-kāṅkūlam, n. <முகிழ்³-+. A kind of kāṅkūlam pose; காங்கூலக்கைவகை. (சிலப். 3, 18, உரை, பக். 94.)

முகிழ்த்தம் mukiḻttam, n. See முகூர்த்தம். பெரியோரைச் சேரநத முகிழ்த்தத்தினால் (திருவிளை. பயகர. 63).

முகிழ்நகை mukiḻ-nakai, n. <முகிழ்²-+. Smile; புன்சிரிப்பு. முளவெயி றிலங்கு முகிழ்நகை (பு. வெ. 11, ஆணபாற. 9).

முகிழ்ப்புறம் mukiḻ-p-puṟam, n. <முகிழ்¹ +. That part of flower or fruit to which the stalk is attached; காய் பூ முதலியவற்றின் காம்படி. (W.)

முகிழம் mukiḻam, n. <id. Flower bud about to bloom; மலரும் பருவத்தரும்பு. (சது.)

முகிழி-த்தல் mukiḻi-, 11 v. intr. See முகிழ்³-, 3. (W.)

முகிழிதம் mukiḻitam, n. <முகுளிதம். See முகிழ், 1. பொன்னின் முகிழிதம விளைத்து (குற்று. தல. நாட்டுச். 9).

முகிள் mukiḷ, n. <id. See முகிழ், 1. முகிண முலை (கமபரா. காப்பு. 3).

முகிளம் mukiḷam, n. <id. See முகிழ், 1. (பிங.)

முகிளிதம் mukiḷitam, n. <mukulita. 1. See முகிழ், 1. 2. Half-closing, as of flowers or of eyes; சிறிது குவிகை. முகிளிதங்கொணடு வாட்கண மொழிதார (விநாயகபு. திருநகரப. 126).

முகிற்குன்மம் mukiṟ-kuṉmam, n. See முகிற்குன்றம். (அ. அ.)

முகிற்குன்றம் mukiṟ-kuṉṟam, n. A mineral poison; வச்சிராந்தபாஷாணம். (மூ. அ.)

முகின்மேனி mukiṉ-mēṉi, n. <முகில்+. Viṣṇu; திருமால். முகினமேனி வேதன்றேட (திரு வாலவா காப்பு. 3).

முகினாயகன் mukiṉāyakaṉ, n. <id.+ நாயகன். Varuṇa; வருணன். முகினாயகனை நினைப் பிட்டான் (திருவாலவா. 30, 2).

முகினி mukiṉi, n. Tamarind. See புளி. (மலை.)

முகுடம் mukuṭam, n. <mukuṭa. 1. Crown; மகுடம். முகுடமும் பெருஞ்சேனையும் (பாரத. குரு. 14). 2. A part of the crown, one of five muṭi-y-uṟuppu, q.v.; முடியுறுப்பு ஐந்தனு ளொன்று. (திவா.)

முகுத்தம் mukuttam, n. See முகூர்த்தம். உதித்த நன்முகுத்ததறனும (திருவாலவா. 3, 12).

முகுந்தநிதி mukunta-niti, n. <mukunda +. See முகுந்தம். (W.)

முகுந்தம் mukuntam, n. <mukunda. A treasure of Kubēra, one of nava-niti, q.v.; குபேரனது நவநிதியி லொன்று. (W.)

முகுந்தன் mukuntaṉ, n. <Mukunda. Viṣṇu; திருமால். (பிங.)

முகுர்த்தம் mukurttam, n. See முகூர்த்தம். முனிவனு மதிதிமாது முகுர்த்தமொன் றவசமெய்தி (விநாயகபு. 80, 785).

முகுரம் mukuram, n. <mukura. 1. Mirror; கண்ணாடி. (திவா.) முக முகுரமபுரை முத லொடு சொன்னான் (பாரத. வாரணா. 102). 2. Single-flowered Arabian jasmine. See பெருமல்லிகை. (மூ. அ.) 3. Tender leaf; தளிர். (சங். அக.)

முகுரவானனன் mukura-v-āṉaṉaṉ, *n.* <id.+*āṉana*. Dhṛtarāṣṭra, as being sightless like the image in a mirror; [கண்ணுடிப பிரதி பிம்பமபோலப பிறரைக் காணுத முகமுடையவன்] திருதராட்டிரன். *முகுரவானனனும வேதது முனி வனும . . . தழுவினா* (*பாரத. சமபவ.* 115).

முகுலி mukuli, *n.* cf. *முசலி*. Fragrant screwpine. See தாழை, 1. (*பரி. அக.*)

முகுளம் mukuḷam, *n.* <*mukula*. 1. Bud; அரும்பு. *பஙகய முகுளங தனனைக் கொஙகையாப படைதத* (*திருவாலவா.* 4, 14). (*சூடா.*) 2. Lotus-stalk; தாமரைத் தண்டு. (*தைலவ. தைல.*) 3. (Nāṭya.) A gesture with one hand in which all the fingers are held upright with the tips joined together, one of 33 *iṇaiyā-viṉaikkai*, q.v.; ஐந்து விரலும் தம்மில் தலைகுவிந்து உயர்ந்துநிற்கும் இணையாவினைக்கை வகை. (*சிலப.* 3, 18, *உரை.*) 4. (Yōga.) A squatting posture in which the two legs are joined to form a horizontal circle; இரண்டு காலும் ஒக்கவைத்து மண்டலமாக இருக்கும் ஆசனவகை. (*தததுவப.* 109, *உரை.*) 5. (Yōga.) See முகுளாதனம். (*தததுவப.* 108.) 6. Medulla oblongata, hindmost segment of the brain; மூளையின் பின் பகுதியாகிய முள்ளந்தண்டுக் கோடியின் சிகரம். (இங். வை. பக். 27.)

முகுளமண்டலாதனம் mukuḷa-maṇṭa-lātaṉam, *n.* <id.+. (Yōga.) See முகுளம், 4. (*தததுவப.* 109, *உரை.*)

முகுளாதனம் mukuḷātaṉam, *n.* <id.+. (Yoga.) A pose in which a devotee's hands are joined together on his back in a praying attitude; இரண்டு கையும் முதுகிலேகூட்டிக் கும்பிட்டிருக்கும் ஆசனவகை. (*தததுவப.* 108, *உரை.*)

முகுளி-த்தல் mukuḷi-, *11 v. intr.* <id To close, as a flower; குவிதல். *முகுளிககும . . . அரவிந்த நாறுயிரம* (*தணடி.* 62).

முகூாத்தக்கம்பு mukūrtta-k-kampu, *n.* <*முகூாததம*+. See முகூர்த்தக்கால். *Loc.*

முகூாத்தக்கால் mukūrtta-k-kāl, *n.* <id.+. First post fixed at an auspicious moment for erecting a pandal for a marriage; கலியாணப்பந்தர்க்கு நல்வேளையில் முதலாக நாட்டும் தம்பம். (W.)

முகூர்த்தநாடி mukūrtta-nāṭi, *n.*<id.+. Auspicious time; சுபவேளை. (W.)

முகூர்த்தம் mukūrttam, *n.* <*muhūrta*. 1. Moment, time; நேரம். 2. A division of time = $3\frac{3}{4}$ *nāḻikai* = $1\frac{1}{2}$ hours; ஒன்றரை மணி நேரங்கொண்ட ஒரு காலவளவை. *பலகைலை முகூாத தங காட்டைகளென்று* (*காஞ்சிப்பு. காயாரோகண.* 2). 3. (Jaina.) A division of time of 2 *nāḻikai*; இரண்டு நாழிகைகொண்ட காலப்பகுதி. (*மேருமந்.* 94, *உரை.*) 4. Auspicious time; சுபவேளை. *ஒப்பகனறிடு முகூாததமிவ் வெல்லை* (*கநதபு தெய்வயா.* 187). 5. Marriage, wedding; விவாகம்.

முகூர்த்தம்பார்-த்தல் mukūrttam-pār-, *v. intr.* <*முகூாததம*+. 1. To find out an auspicious time; கலியாணம் முதலிய காரியங்களுக்கு நல்ல வேளை ஆராய்ந்தறிதல் 2. See முகூர்த்தம்வை-.

முகூர்த்தம்வை-த்தல் mukūrttam-vai-, *v. intr.* <id +. To fix an auspicious time, as for a wedding; விவாக முதலியவற்றுக்குச் சுப வேளை நியமித்தல்.

முகூர்த்தவிதானி mukūrtta-vitāṉi, *n.* <id.+. Astrologer; expert in fixing auspicious hours; முகூர்த்தம் விதிப்பவன். (*சீவக.* 2363, *உரை.*)

முகூலகம் mukūlakam, *n.* <*mukūlaka*. True croton. See நேர்வாளம். (*மூலி. அக.*)

முகேரெனல் mukēreṉal, *n.* Onom. expr. signifying humming, splashing; ஒலிக்குறிப்பு வகை. (*திவா.*) *தடமபொயகை புக்கு முகேரெனனக் கையாற் குடைநது* (*திருவாச.* 7, 11).

முகை[1] mukai, *n.* <*முகிழ்*. 1. Opening bud; அரும்பு. *முகைமொக்கு ளுளளது நாற்றம்போல்* (குறள், 1274). 2. Cave; குகை. *கன்றுமுகை மாப்புலி* (ஐங்குறு. 246). 3. [T. *meggamu.*] Crowd; கூட்டம். (*பிங.*) 4. Large earthen vessel; மிடா. (*பிங.*)

முகை²-தல் mukai-, *4 v. intr.* <*முகை*. To bud; அரும்புதல். *பொய்கை முகைந்த தாமரை* (ஐங்குறு. 6).

முகை³-த்தல் mukai-, *11 v. intr.* <id. See முகை²-. (W.)

முகைதிற-த்தல் mukai-tiṟa-, *v. intr.* <id.+. To blossom; அரும்பு மலர்தல். *பொன்பு புன்குமு . . . முருக்கிவெறுவி முகைதிறந்து* (இலக். வி. 487, உரை).

முங்காச்சி muṅkācci, *n.* prob. *முங்கு-*. Plunging in water; நீருள் அமுங்கி முழுகுகை. *Loc.*

முங்காச்சு muṅkāccu, *n.* See முங்காச்சி. *Loc.*

முங்கு-தல் muṅku-, *5 v. intr.* prob. *மூழ்கு-*. [T. *mungu.*] 1. To plunge into water; நீரில் மூழ்குதல். *கிள்ளை . . . முஙகிமெழும்* (இரகு. தேனு. 14). 2. To sink; அமிழ்தல். *முன்னிய வஙக முஙகிக் கேடுற* (*மணி.* 29, 16). 3. To be full; நிரம்பியிருத்தல். *கொலைமுங்குங் கனலிமொல்* (இரகு. நகரப. 25).

முச்சக்கரம் mu-c-cakkaram, n. <மூன்று +. See முப்புவனம். முச்சக்கரமு மளப்பதற்கு நீட்டிய கால் (பொருந. இறுதிவெண்பா. 3).

முச்சகம் mu-c-cakam, n. <id.+. See முப்புவனம். முச்சக நிழற்று முழுமதி முக்குடை (நன். 258).

முச்சங்கம் mu-c-caṅkam, n. <id.+. The three ancient Tamil academies which flourished under the patronage of the Pāṇḍya kings, viz., *talai-c-caṅkam*, *iṭai-c-caṅkam*, *kaṭai-c-caṅkam*; பாண்டியமன்னர் ஆதரவின்கீழ்த் தமிழாராய்ந்த புலவர்களாலாகிய தலைச்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என்ற மூவகைத் தமிழ்ச் சங்கங்கள். ஆதிமுச்சங்கத் தருந்தமிழ்க் கவிஞா (சிலப். பக். 8, கீழ்க்குறிப்பு).

முச்சட்டை muccaṭṭai, n. [T. *mutsaṭa*.] (W.) 1. Elegance, beauty; அழகு. 2. Neatness; order; ஒழுங்கு.

முச்சடை mu-c-caṭai, n. <மூன்று+. A Rākṣasī. See திரிசடை. முச்சடை யென்பாளவள் சொல்ல (கமபரா. நிகுதிலை. 82).

முச்சத்தி mu-c-catti, n. <id.+. The three powers of a king, viz., *pirapu-catti*, *mantira-catti*, *uṟcāka-catti*; பிரபுசத்தி, மந்திரசத்தி, உற்சாக சத்தி என்ற அரசர்க்குரிய மூவகை யாற்றல். (இரகு. திக்கு. 25.)

முச்சதுரம் mu-c-caturam, n. <id.+. 1. Triangle; முக்கோணம். நாற்சதுரமும் முச்சதுரமும் வில்வடிவுமாகிய மூன்றுவகை (திருமுரு. 181, உரை). 2. Square spurge. See சதுரக்கள்ளி. (மூ. அ.)

முச்சந்தி mu-c-canti, n. <id.+. 1. The three periods of the day. See திரிசந்தி. 2. Junction of three streets or ways; மூன்று தெரு அல்லது வழி கூடுமிடம். (திருமுரு. 225, உரை.) 3. A petty taluk officer of old days; முற்காலத்தில் தாலூக்காவிலுள்ள சிறு உத்தியோகஸ்தன். *Nāñ.*

முச்சந்திமூப்பன் muccanti-mūppaṉ, n. <முச்சந்தி+. A village deity, having its abode at the junction of three streets or ways; முச்சந்தியிலுள்ள ஒரு கிராமதேவதை. *Loc.*

முச்சலிக்கா muccalikkā, n. <Hind. *mucalka*. 1. Note of hand; written obligation, agreement, bond; deed; counterpart of a lease, as by a tenant to his landlord; உடன்படிக்கை. 2. Recognisance, bail, penalty bond; சாமீன்பத்திரம்.

முச்சலிக்கை muccalikkai, n. See முச்சலிக்கா.

முச்சலிலிகை mu-c-calilikai, n. <மூன்று + சலிலம். The three liquids, viz., *vāy-nīr*, *ciṟu-nīr*, *nāta-nīr*; வாய்நீர் சிறுநீர் நாதநீர் என்னும் மூவகை நீர். முச்சலிலிகை சொக்கிடுவோ (திருப்பு. 603).

முச்சாரிகை mu-c-cārikai, n. <id.+ சாரிகை[1]. Parade of horses, chariots and elephants; குதிரை தேர் யானை என்ற இவை சேர்ந்து சாரிபோகை. முச்சாரிகை யொதுங்கு மோரிடத்தும் (உலாதி, 12).

முச்சி[1] mucci, n. <உச்சி. [M. *mucci*.] 1. Crown of head; தலையுச்சி. மகளை . . . முச்சி மோந்து (சூளா. இரத. 102). 2. Tuft of hair on the head; கொண்டை முடி. இவள போதவிழ் முச்சி யூதும் வண்டே (ஐங்குறு. 93). 3 Crest; சூட்டு. வாகையொண்பூப் புரையு முச்சிய தோகை (பரிபா. 14, 7).

முச்சி[2] mucci, n. See முச்சில். (W.)

முச்சி[3] mucci, n. <Hind. *mōcī*. 1. Stationer, one who serves out stationery in a public office; கச்சேரிகளில் உத்தியோகஸ்தர்க்கு எழுதுமை கருவி முதலியன சித்தஞ்செய்து கொடுக்கும் வேலையாள். (C. G.) 2. One who works in leather; தோல்வினைஞன். (C. G.) 3. Sheath-maker; உறைகாரன். (அக. நி.) 4. See முச்சியன், 1. (M. M.) 5. Painter; வர்ணக்காரன். (W.)

முச்சியன் mucciyaṉ, n. <id. [M. *mucciyan*.] 1. Carpenter, cabinet-maker; தச்சன். (J.) 2. See முச்சி[3], 5. (W.)

முச்சிரம்[1] mu-c-ciram, n. <மூன்று + சிரம்[1]. Trident; சூலம். (W.)

முச்சிரம்[2] mucciram, n. Anise seed; பெருஞ்சீரகம். (பரி. அக.)

முச்சில் muccil, n. <முற்றில். [T. *mutstsili*, K. *muccal*.] Toy winnow; சிறுமுறம். (பிங்.)

முச்சிலிகா muccilikā, n. See முச்சலிக்கா. (G. Tn. D. I, 284.)

முச்சினி mucciṉi, n. Third month; மூன்று மாதம். (சு. அக.)

முச்சு-தல் muccu-, 5 v. tr. cf. மூய்-. [T. *mūyu*, K. Tu. *muccu*.] 1. To cover; மூடுதல். நாட்டெருப்புலகெலாந் தோன் முச்சுந் தரமபோல் (ஞானவா. மாவலி. 8). 2. cf. முற்று-. To make; செய்தல். முச்சியே மாக்கோலை முயற்சியால் (சிவ தரு. பாவ. 81).

முச்சுடர் mu-c-cuṭar, n. <மூன்று+. The three luminaries, viz., *cūriyaṉ*, *cantiraṉ*, *akkiṉi*; சூரியன், சந்திரன், அக்கினி ஆகிய மூன்று சோதிகள். அந்திச் சேயொளி முச்சுடா முக்கணும் (தக்கயாகப். 281).

முச்சூடும் muccūṭum, *adv.* prob. *முச்சு-*. [M. *muccūḍum.*] Entirely, altogether, wholly; முழுவதும். *Loc.*

முச்சை muccai, *n.* prob. *மூன்று.* The three strings tied to a paper kite in a triangular form with their free ends knotted together with the line; காற்றாடிப்பட்டத்தில் முக்கோணமாகக்கட்டி நூலுடன் இணைத்து முடிச்சிடும் மூன்று சிறு நூல்கள் (J.)

முச்சொல்லலங்காரம் mu-c-col-l-alaṅkāram, *n.* <id.+. (Rhet.) A figure of speech in which an expression is capable of three meanings when divided in three different ways; ஒரு தொடர் மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு மூன்று பொருள்கொண்டு நிற்கும் சொல்லணிவகை. (W.)

முசங்கி mucaṅki, *n.* A kind of *kovvai;* கோவ்வைவகை. (*சங. அக.*)

முசத்தி mucatti, *n.* <Hind. *mutasaddi.* Writer in a public office, accountant; கணக்கன். (C. G.)

முசர் mucar, *n.* [K. *mosaru.*] 1. Butter-milk; மோர். (*பிங.*) 2. Curds; தயிர். (*சது.*)

முசரு mucaru, *n.* See முசர். (*தைலவ. தைல.*)

முசல்[1] mucal, *n.* See முயல். (W.)

முசல்[2] mucal, *n.* (*வை. மூ.*) 1. Gourd; கோம்மட்டி. 2. A plant; ஓர் பூண்டு.

முசல்மான் mucalmāṉ, *n.* <Arab. *Muslimūn.* pl. of *Muslim.* Muhammadan; முகம்மதியன்.

முசல்வலி mucal-vali, *n.* <*முசல்*[1]+. See முசல்வலிப்பு.

முசலவலிப்பு mucal-valippu, *n.* <id. +. A kind of recurring fit or spasm, epilepsy; வலிப்புநோய்வகை. (*மூ. அ.*)

முசலகன் mucalakaṉ, *n.* <*முசல்.* 1. A Bhūta. See முயலகன். *கணமாகச் செய்த முசலகன் ஒன்று* (S. I. I. ii, 135, 30). 2. A disease; ஒரு நோய். *அகங்காரமாகிய முசலகனேறி* (*திவ். திருமாலை,* 43, *வ்யா.* 140).

முசலம் mucalam, *n.* <*musala.* 1. Wooden pestle for pounding paddy; உலக்கை. (*பிங.*) 2. A pestle-like weapon of war; club; போரில் உபயோகிக்கும் ஓர் ஆயுதம். (*திவா.*) *நெடு முசலங் கொண்டடிப்ப* (*கம்பரா. கும்பகருண.* 56).

முசலி[1] mucali, *n.* <*musalin.* Balarāma, as wielding a pestle-like weapon; [*முசலத்தை யுடையோன்*] பலராமன். (*பிங.*)

முசலி[2] mucali, *n.* <*musalī.* 1. House-lizard; பல்லி. (W.) 2. Blood-sucker. See ஓந்தி (*சூடா.*) 3. Chameleon. See பச்சோந்தி. (*பிங.*) 4. A large kind of lizard. See உடும்பு. (*சூடா.*) 5. Alligator; முதலை. (*திவா.*) 6. A sea-fish, brassy brown, attaining 2½ in. in length, *Lobotes surinamensis;* கபிலநிறமும் 2½ அங்குல வளர்ச்சியும் உள்ள கடல்மீன்வகை. 7. A plant common in sandy tracts. See நிலப்பனை. (*மலை.*) 8. Long-rooted arum; வெருகங்கிழங்கு (*தைலவ. தைல.*)

முசலி[3] mucali, *n.* [T. *mogali.*] Fragrant screwpine; தாழை. (*சூடா.*)

முசலிகை mucalikai, *n.* <*musalikā.* 1. See முசலி², 4. (*திவா.*) 2. See முசலிகையாசனம். *முசலிகையு மிருசகளாய கைகமிராசகல்* (*தத்துவப்.* 108).

முசலிகையாசனம் mucalikai-y-āsaṉam, *n.* <*முசலிகை*+. (Yōga) A kind of yogic posture which consists in lying on one's chest with hands and legs folded in a peculiar way; இரண்டுகையுங் காலுஞ் சம்மணங்கூட்டுதல்போல மடக்கி மார்பு நிலத்திற் பொருந்தக் கிடக்கை. (*தத்துவப்.* 108, *உரை.*)

முசலியார் mucaliyār, *n.* Arab. *muslim.* [M. *musali.*] Muhammadan priest; மகம்மதிய குரு. *Loc.*

முசலை mucalai, *n.* The fragrant tuber of *Cyperus rotundus.* See கோரைக்கிழங்கு. (W.)

முசற்காது mucaṟ-kātu, *n.* prob. *முசல்*[1]+. 1. A medicinal plant, *Ludwigia;* மருந்துப்பூண்டு வகை. (W.) 2. Goat's-foot creeper. See அடப்பங்கொடி. அடம்பு. *வீக்கம . . . வரும முசற்காது . . . னைவிட்டு* (*பதார்த்த.* 573).

முசற்கொம்மட்டி mucaṟ-kommaṭṭi, *n.* prob. id.+. A kind of melon, *Convolvulus copticus;* ஒருவகைப்பூண்டு. (W.)

முசற்றழை mucaṟṟalai, *n.* prob. id.+. Goat's-foot creeper. See ஆட்டுக்காலடம்பு. (M. M. 5.)

முசற்றாழை mucaṟṟālai, *n.* prob. id.+. Goat's-foot creeper. See ஆட்டுக்காலடம்பு. (L.)

முசற்றிசை mucaṟṟicai, *n.* <id.+. (Astrol.) North-east. See முயற்றிசை. (W.)

முசாதகம் mucātakam, *n.* White lotus; வெண்டாமரை. (*பரி. அக.*)

முசாபர் mucāpar, *n.* <Arab. *musāfir.* 1. Traveller; பிரயாணி. 2. Travelling, tour, going in camp; பிரயாணம். (W.)

முசாபர்கானா mucāpar-kāṉā, n. <Arab. musāfir-khāna. See முசாவரிபங்களா. (W.)

முசாபரி mucāpari, n. See முசாபர். (W.)

முசாவரி mucāvari, n. See முசாபர். Loc.

முசாவரிபங்களா mucāvari-paṅkaḷā, n. <முசாவரி+. Traveller's bungalow; பிரயாணிகள் தங்கும் கட்டடம். Loc.

முசி[1]-தல் muci-, 4 v. intr. 1. To be torn; அறுதல். மருடங் தேய்பப முசிந்து . . . தடுமம்பேறி (பதினொ. காரை. அற்பு. 76). 2. To be crumpled, as a garment; கசங்குதல். முசிந்த புடைவையை யுடைய (கலித். 96, உரை). 3. To be tired, களைத்தல். Loc. 4. To feel discouraged; ஊக்கங் குன்றுதல். முசியாத அதவிதீய காரணமா யெனனுதல் (ரகு. 2, 8, 5). 5. See முசி[2]-, 1, 3. (W.) 6. See முசி[2]-, 4. மூங்கிலபோல் அன்னை சுற்றம முசியாமல வாழ்ந்திடுவீர்.

முசி[2]-த்தல் muci-, 11 v. intr. 1. To faint, become tired; களைத்தல். (W.) 2. To be distressed; கிலேசித்தல். (திவ். பெரியதி. 1, 9, 4, அரும.) 3. To grow thin; மெலிதல். என்னை வரவிட்ட பாவி முசித்துச் சதை கழியாமல் (தனிப்பா. 1, 236, 3). 4. To perish; அழிதல். முசிதலிடாமல் வாழ்ந்திருந்தி (பிரபோத. 3, 66). 5. See முசி[1]-, 2. திருவரையிலே முசிக்கையாலும் (திவ். திருப்பல. 9, வ்யா.).—tr. To wrench, twist; திருகுதல். அன்னவன் முடித்தலை முசித்து (கமபரா. பொழிலிறு. 7).

முசிடு mucitu, n. <முசிறு. [K. musuṭu.] See முசிறு, 1, 2. (W.)

முசிப்பாற்றி mucippāṟṟi, n. <முசிப்பு +. Rest; refreshment; இளைப்பாறுகை. (W.)

முசிப்பாறு-தல் mucippāṟu-, v. intr. <id.+. To rest, revive, take comfort; இளைப்பாறுதல். (W.)

முசிப்பு mucippu, n. <முசி[2]-. 1. Thinness, emaciation; மெலிவு. விலாப்புடை முசிப்பற வீங்க (உத்தரரா. சுக்கிரகே. 71). 2. Languor, debility; fatigue; weariness; களைப்பு. (W.) 3. Destruction; அழிவு. போகந்துய்த்தது முசுப்பின்றி வாழ்தல் வாழ்வு (பிரபோத. 38, 30). 4. cf. நுசுப்பு. Waist; இடை. (W.)

முசிரம் muciram, n. <mucira. Liberality, generosity; வள்ளன்மை. (W.)

முசிரி muciri, n. See முசிறி. முகையவிழ் தார்க்கோதை முசிரியார் கோமான் (முத்தொள். 6).

முசிலாப்பு mucilāppu, n. Compression to a small bulk; ஒடுக்கிக் கட்டுகை. (J.)

முசிவு mucivu, n. <முசி[1]-. See முசிப்பு, 2. அரிமுசிவொடுமெழ (தேவா. 832, 3).

முசிறி muciṟi, n. Muziris, an ancient sea-port, near Cranganore; மேற்கடற்கரையிலுள்ள பழைய துறைமுகப்பட்டினம். முழங்குகடன் முழவின் முசிறியன்ன (புறநா. 343, பி-ம்).

முசிறு muciṟu, n. cf. முயிறு. 1. Red ant, Formica smaragdina; செந்நிறமுள்ள எறும்பு வகை. 2. One easily enraged; surly, irritable person; கடுகடுப்புள்ளவ-ன்-ள். 3. See முசு[1]. (W.)

முசு[1] mucu, n. [K. musu, M. mocca, Tu. mujju] Langur, Semnopithecus priamus கருங்குரங்குவகை. கருமை மெழுகியவை போன்றி ரியவலலா முகதத முசுவுங குரஙகு மிரிய (சீவக. 1414)

முசு[2] mucu, n. Hump; திமில். Loc.

முசுக்கட்டை mucukkaṭṭai, n. 1. Indian mulberry, m. tr., Morus indica; மரவகை. (மலை.) 2. See முசுக்கட்டைப்பூச்சி.

முசுக்கட்டைப்பூச்சி mucukkaṭṭai-p-pūcci, n. <முசுக்கட்டை+. Hairy caterpillar; கம்பளிப்பூச்சி.

முசுக்கை mucukkai, n. See முசுமுசுக்கை. (மூ. அ.)

முசுகுந்தன் mucukuntaṉ, n. <Mucukunda. An emperor, who assisted the Dēvas in their wars against the Asuras; தேவர்கள் அசுரரோடு பொருதபொழுது தேவர்களுக்கு உதவிய ஒரு சக்கரவர்த்தி. வெற்றி பொருந்திய வேலையுடைய முசுகுந்தனென்னும் மன்னனுக்கு வரும் இடையூற்றை (சிலப. 5, 65, உரை).

முசுட்டுமுட்டைத்தைலம் mucuṭṭu-muṭṭai-t-tailam, n. <முசுடு+. A medicinal oil prepared from the eggs of red ants; முசுற்றெறும்பின் முட்டைகளினின்று வடித்தெடுக்கும் தைலம்.

முசுட்டை mucuṭṭai, n. [K. musuṭe.] 1. See முசுண்டை. (நெடுநல். 13, உரை.) 2. Clove-scented creeper, l. cl., Rivea hypocrateriformis; கொடிவகை. (L.) 3. A kind of creeper, Iponoea candicans; கொடிவகை. (W.)

முசுடர் mucuṭar, n. See முசுண்டர். (சூடா.)

முசுடு mucuṭu, n. See முசிறு. (W.)

முசுண்டர் mucuṇṭar, n. perh. முசுடு. [K. musuṇḍi.] Low, mean people; கீழ்மக்கள். (பிங.) தவிர்தி யினி முசுண்டரவர் சகசந்தன்னை (சேதுபு. துரா. 65).

முசுண்டி mucuṇṭi, n. < musuṇṭhī. A sledge-like weapon of war; ஆயுதவகை. (பிங்.) முழுமுரட்டண்டுவேன் முசுண்டி (கம்பரா. பிரமாத்திர. 48).

முசுண்டை mucuṇṭai, n. [K. musuṭē] Leather-berried bindweed, l. cl., *Rivea ornata*; கொடிவகை. புல்கொடி முசுண்டையும் (நெடுநல். 13).

முசுப்பதி mucuppati, n. Barracks for soldiers; போர்வீரருறையுமிடம். (W.)

முசுப்பாத்தி mucuppātti, n. (J.) 1. See முசிப்பாற்றி. 2. Work; வேலை.

முசுப்பு mucuppu, n. [T. mūpu.] See முசு². *Colloq.* (திருவிருத். 21, வ்யா.)

முசும்தார் mucumtār, n. See முசுமுதார்.

முசும்பு-தல் mucumpu-, 5 v. intr. cf. உசும்பு-. To mumble, mutter, murmur; முணமுணத்தல். (W.)

முசுமுசு-த்தல் mucumucu-, 11 v. < முசுமுசெனல். intr. 1 To bubble up, as boiling water; நீர்முதலியன கொதித்தல். (W.) 2. To snore; குறட்டை விடுதல். (W.) 3. To feel a sensation of itching; தினவெடுத்தல். (சங். அக.)—tr. To snuff up, as a hog; உறிஞ்சுதல்.

முசுமுசுக்கை mucumucukkai, n. [M. musumusukka.] Bristly bryony, creeper, *Mukia scabrella*; மருந்துக்கொடிவகை. முசுமுசுக்கை மாமூலி (பதார்த்த. 571).

முசுமுசுச்சாலை mucumucuccālai, n. prob. முதுமக்கட்சால். Kistvaen, ancient grave; பழைய புதைகுழிவகை. *Loc.*

முசுமுசுப்பு mucumucuppu, n. < முசுமுசு-. (W.) 1. Sound of boiling; நீர்முதலியன கொதிக்கும் ஒலி. 2. Sound of scratching provoked by itching; சொறியும்போது உண்டாகும் ஒலி.

முசுமுசெனல் mucumucenal, n. (W.) Onom. expr. signifying (a) sound of boiling; நீர் முதலியன கொதித்தற் குறிப்பு: (b) itching sensation; தினவெடுத்தற் குறிப்பு.

முசுமுதார் mucumutār, n. < U. majmūa-dār. District accountant; நாட்டுக்கணக்கன். (W.)

முசுலி muculi, n. A disease of swelling in the ankles of horse which makes it limp; குதிரையின் கணைக்காற் குழைச்சில் வீக்கங் கண்டு நொண்டச்செய்யும் நோய்வகை. (அசுவசா. 107.)

முசுவல் mucuval, n. See முசுண்டை. (மலை.)

முசுறி mucuṟi, n. See முசிறி. முசுறி யன்ன நலஞ்சால் விழுப்பொருள் (புறநா. 343).

முசுறு mucuṟu, n. 1. See முசு¹. *Colloq.* 2. See முசிறு, 1, 2. (W.)

முசுறுப்புல் mucuṟu-p-pul, n. prob. முசுறு +. See முயிற்றுப்புல். (மலை.)

முசைப்பேயெட்டி mucappēyeṭṭi, n. Common grey mango laurel; மலைமாலங்கிமரம். (L.)

முஞ்சம் muñcam, n. perh. முசி¹. Ornament worn in the crown of head by children; குழந்தைகளின் உச்சியிலணியும் அணிவகை. பின்னைப்பிறி புதல்வர் கபாலத்தலை முசிய முஞ்சமொடு தழீஇ (பரிபா. 16, 8).

முஞ்சரம் muñcaram, n. < muñjara. Lotus-root; தாமரைக்கிழங்கு. (பரி. அக.)

முஞ்சி muñci, n. < muñja. 1. Reedy sugarcane, l. sh., *Saccharum arundinaceum*; ஒருவகை நாணல். (L.) முஞ்சியிடைச் சங்கம் கரும் (தேவா. 990, 1). 2. Girdle formed of the reed, worn by Brahmin celibate-students; பிரம்மசாரிகள் அரையிற்கட்டும் நாணற் கயிறு. முப்புரி நூலினன் முஞ்சியன் (கம்பரா. கைகேசி. 22).

முஞ்சு-தல் muñcu-, 5 v. intr. < முடி¹-. cf. mūrch. 1. cf. முசுகு-. To die; சாதல். அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும் (திருவா. 4, 19). 2. To end; முடிதல். *Colloq.*

முஞ்ஞை muññai, n. See முன்னை². மறிமேய்த் தொழிந்த குறுநறு முஞ்ஞை . . . அடகு (புறநா. 197).

முஞல் muñal, n. Mosquito, gnat; கொசுகு. (W.)

முட்கடு muṭ-kaṭu, n. < முள் +. A species of kaṭu tree; கடுமரவகை. (அ. அ.)

முட்கத்திரி muṭ-kattiri, n. < id. +. See முள்ளங்கத்தரி. (மூ. அ.)

முட்கரம் muṭkaram, n. < mudgara. Mace, club; ஓராயுதம். கணிச்சி முட்கரம் கொடரி (குற்றா. தல. தக்கன்வேள்விய. 14).

முட்கலப்பை muṭ-kalappai, n. < முள் +. A kind of harrow; முளையிற் பற்களையுடைய கலப்பைவகை. (J.)

முட்காய்வேளை muṭ-kāy-vēḷai, n. < id. +. Five-leaved wild indigo, m. sh., *Tephrosia senticosa*; செடிவகை. (L.)

முட்கிளுவை muṭ-kiḷuvai, n. < id. +. Indian balm of gilead, l. sh., *Balsamodendron berryi*; செடிவகை. (W.)

முட்கீரை muṭ-kīrai, n. < id. +. Thorny spinach, ***Amaranthus spinosus***; கீரைவகை. (W.)

முட்கொன்றை muṭ-koṉṟai, *n.* <id.+. A species of prickly brasiletto, l cl., *Caesalpinia nuga;* கொடிவகை. (W.)

முட்கோல் muṭ-kōl, *n.* <id.+. A kind of goad for horses; குதிரையைத் தூண்டும் தாற்றுக் கோல்வகை. *முட்கோல் வலக்கையாற் றூங்கி* (சீவக. 794).

முட்சங்கு muṭ-caṅku, *n.* <id.+. 1. Chank with thorn-like points; முள்ளுள்ள சங்கு வகை. (W.) 2. Mistletoe berry thorn. See சங்கஞ்செடி.

முட்சவள் muṭ-cavaḷ, *n.* <id.+. Spade fork; கவைக்கோல்வகை. (J.)

முட்செடி muṭ-ceṭi, *n.* <id.+. See முள்ளி, 1. (பரி. அக.)

முட்செம்பை muṭ-cempai, *n.* <id.+. Prickly sesban. See செங்கிடை. (L.)

முட்செவ்வந்தி muṭ-cevvanti, *n.* <id.+. Rose; ரோஜா. (J.)

முட்ட muṭṭa, *adv.* <முற்று-. See முற்ற. *முட்ட நிதநில நிரைத்த பந்தரின்* (பாரத. திருட். 103).

முட்டடி[1] muṭṭaṭi, *n.* <முட்டு-+. 1. Nearness, propinquity; சமீபம். (W.) 2. See முட்டிடை. *Loc.*

முட்டடி[2]-த்தல் muṭṭaṭi-, *v.* <முட்டு+. *intr.* To strike the knuckles of a defeated player with the balls, at a game of marbles; கோலியாட்டத்தில் தோற்றவனுடைய முட்டில் வென்றவன் கோலியாலடித்தல். *Tinn.*—*tr.* See முட்டாடு-. *Loc.*

முட்டடைப்பான் muṭṭaṭaippāṉ, *n.* 1. A cattle disease, flatulent distension of the belly, *tympanites;* வயிற்றை வீங்கச்செய்யும் மாட்டு நோய்வகை. (M. Cm. D. I, 248.) 2. Black leg. See கருங்கால். (மாட்டுவா. 84.)

முட்டத்தட்டு-தல் muṭṭa-t-taṭṭu-, *v. tr.* <முட்ட+. *Colloq.* 1. To shake down completely, as fruits from a tree; முழுதும் பறித்தல். 2. To be wanting entirely; முழுதும் இல்லையாதல்.

முட்டத்தனம் muṭṭa-t-taṉam, *n.* <முட்டன்+. Ignorance, stupidity; மூடத்தன்மை. (W.)

முட்டம்[1] muṭṭam, *n.* perh. முற்று-. 1. Village, town; ஊர். (சூடா.) 2. Side, slope; பக்கம். *நளிமலை முட்டமும்* (பெருங. வத்தவ. 2, 43). 3. cf. *muṣṭa.* Crow; காக்கை. *குரங்கணின் முட்டம் போக்கு நீற்றும்* (கச்சி. வண்டு. 75, உரை).

முட்டம்[2] muttam, *n.* See முட்டான்[1].

முட்டம்[3] muṭṭam, *n.* <*Muṣṇa.* A Vaiṣṇava shrine in South Arcot District; தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள ஸ்ரீ முஷ்ணமென்கிற ஒரு விஷ்ணுஸ்தலம். *முட்டத்துப பன்றி முளரிதநிருப் பததனை* (பெருநதொ. 26).

முட்டமுடிபோக muṭṭa-muṭi-pōka, *adv.* <முட்ட+. See முட்ட. (W.)

முட்டமுடிய muṭṭa-muṭiya, *adv.* <id.+. See முட்ட. *Colloq.*

முட்டரிசி muṭṭarici, *n.* <முட்டு+அரிசி. Rice not fully boiled; நன்றாய் வேகாத சோறு. *Colloq.*

முட்டவும் muṭṭa-v-um, *adv.* <முட்ட+. See முற்ற. (W.)

முட்டன் muṭṭaṉ, *n.* <*mūḍha.* Dunce; மூடன். (W.)

முட்டா muṭṭā, *n.* 1. Estate; zamin. See மிட்டா, 2. (C. G.) 2. Goods, estate; சொத்து. (W.)

முட்டாக்கிடு-தல் muṭṭākkiṭu-, *v. tr.* <முட்டாக்கு+. 1. To cover the face, as a veil; முகத்தைப் போர்த்தல். *வையையென்னு மகள் மலராகிய ஆடையை முட்டாகிட்டு* (சிலப. 13, 173, அரும்.). 2. To subordinate; உள்ளடக்குதல். *தன்னழகாலே அல்லாத வழகை முட்டாக்கிடுந் திருவபிஷேகததை யுடையவனை* (ஈடு, 8, 8, 1).

முட்டாக்கு muṭṭākku, *n.* prob மூடு-ஆக்கு-. 1. Veil; தலைமூடு சீலை. *முட்டாக்கை இழுதது மூடு.* 2. Overall, mantle; போர்வை. (சிலப். 13, 173, அரும்.)

முட்டாட்டம்[1] muṭṭāṭṭam, *n.* <முட்டு-+. Butting; முட்டுகை. (W.)

முட்டாட்டம்[2] muṭṭāṭṭam, *n.* <முட்டன் +ஆட்டம். (W.) 1. Stupidity; முட்டாள்தன்மை. 2. Pertinacity or conceit arising from ignorance; அறிவின்மையாலுண்டாம் செருக்கு. *அவன் முட்டாட்டமாடுகிறான்.*

முட்டாடு-தல் muṭṭāṭu-, *v. tr.* <முட்டு+. To form into a pile or heap; குவித்தல். *Loc.*

முட்டாள்[1] muṭṭāḷ, *n.* cf. முட்டன். [M. *muṭṭāḷ.*] Dunce, simpleton, stupid fellow; மூடன். *முட்டாளாக்கா* (திருப்பு. 141).

முட்டாள்[2] muṭṭāḷ, *n.* perh. முட்டு-+ஆள். [K. *muṭṭāḷa.*] 1. Image placed underneath a vehicle as if in support; வாகனத்தினடியில் அதைத் தாங்குவதுபோல் வைக்கும் பிரதிமை. 2. Mason's assistant, boy or girl cooly; கொத்து வேலைச் சிற்றாள். *செங்கலுக்கு நீறெடுத்து முட்டாளாய் நிற்பாரும்* (பணவிடு. 285).

முட்டாள்வேலை muttāḷ-vēlai, n. < முட்டாள்¹ +. Work of a blunderer; மூடகாரியம். (W.)

முட்டாற்றுக்கோல் mut-tāṟṟu-k-kōl, n. < முள் + தாற்றுக்கோல். Steel-yard; தூக்குக்கோல். Loc.

முட்டாறு muttāṟu, n. < id. + தாறு. See முட்கோல். முட்டாற்றிற் குத்தி யுழுபெருது பொன்றப் புடைத்து (சீவக. 2783).

முட்டான்¹ muttāṉ, n. < முட்டு-. 1. Fuel placed over the flame to keep it steadily burning; அணையாது வைக்கும் நெருப்பு மூட்டம். Loc. 2. Ball of cow dung used in preparing sacred ashes; விபூதி நீற்றுவதற்குரிய சாணவுண்டை. விபூதிக்கு முட்டான் போடு.

முட்டான்² muttāṉ, n. < முட்டு. See முட்டான்மஞ்சள். Tinn.

முட்டான்மஞ்சள் muttāṉ-mañcaḷ, n. < முட்டான்² +. Root of turmeric; மஞ்சட்கிழங்கு. Loc.

முட்டி¹ mutti, n. 1. Sticky mallow, s. sh., Pavonia; சிற்றுமுட்டி பேராமுட்டிகள். (மூ. அ.) 2. cf. viṣa-muṣṭi. Strychnine-tree. See எட்டி. (தைலவ. தைல. 74) 3. Bitter water-melon. See பேய்க்கொம்மட்டி. (சங். அக.) 4. Cockle, Cardium edule; சிப்பிவகை. (M. M.)

முட்டி² mutti, n. < muṣṭi. 1. Fist; விரல் மடக்கிய கை. Colloq. 2. Blow with the fist; கைக்குத்து. முட்டிகள் படபட (பாரத. வேத்திர. 56). 3. (Dram.) A gesture with one hand in which the four fingers are closed tightly and the thumb is pressed over them, one of 33 iṇaiyā-viṉaikkai, q.v.; நான்கு விரல்களை யிறுக முடக்கி அவற்றின்மீது கட்டை விரலை முறுசப்பிடிக்கும் இணையாவினைக்கை. (சிலப். 3, 18, உரை.) 4. Handful; கைப்பிடியளவு. முட்டி மாத்திரமேனும் (சேதுபு. இராமதீ. 3). 5. Alms; பிச்சை. முட்டி புகும் பார்ப்பார் (தனிப்பா. i, 142, 39). 6. A mode of holding a weapon; ஆயுதம் பிடிக்கும்வகை. துய்ய பாசுபதத்தொடையு முட்டியும் (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 129) 7. Art of discovering anything concealed in the closed hand, one of aṟupattunālu-kalai, q.v.; அறுபத்துநாலுகலைகளுள் கையுள் மறைத்ததை இன்னதென்று அறிந்து கூறும் வித்தை. நட்டமுட்டி சிந்தனை. 8. Small earthen pot; சிறு பானை. 9. A standard weight = 1 palam; ஒருபலவளவு. (தைலவ. தைல. 1.) 10. Quantity consisting of 20 kavaḷi; 20 கவளி கொண்ட அளவு. முட்டி வெற்றிலை. Tj. 11. Oblation of ball of rice deposited on the boundary line of a village in a festival; திருவிழாவில் ஊரெல்லையிலிடும் பலிச்சோறு. (M. M.) 12. Jaggery; வெல்லம் (சங். அக.) 13. Broken brick; உடைந்த செங்கலின் துண்டு. Tinn. 14. See முட்டிகை. (யாழ். அக.)

முட்டிக்கத்திரி mutti-k-kattiri, n. cf. முட்டைக்கத்திரி. Brinjal. See கத்தரி¹. (W.)

முட்டிக்கால் mutti-k-kāl, n. < முட்டு- +. 1. Knee-pan, knee-cap; முழங்காற்சில்லு. Colloq. 2. Knock-knee; முட்டிக்கால்கோணல். (W.)

முட்டிக்கால்தட்டு-தல் mutti-k-kāl-tattu-, v. intr. < முட்டிக்கால் +. See முட்டுக்கால் தட்டு-.

முட்டிக்காலன் mutti-k-kālan, n. < id. Knock-kneed person; முட்டுக்கால் தட்டிநடப்போன். (W.)

முட்டிக்கொள்(ளு)-தல் mutti-k-koḷ-, v. intr. < முட்டு- +. 1. To hit or dash one's head, as in despair or in anger; கோபம் துக்கம் முதலியவற்றால் தலையை மோதிக்கொள்ளுதல். (W.) 2. To put forth great efforts; to try one's utmost; பெரும்பிரயாசையெடுத்தல். Colloq.

முட்டிகை muttikai, n. [M. muttika.] Jeweller's small hammer; தட்டார் சிறுசுத்தி. முட்டிகைபோல . . . கொட்டி யுண்ணாரும் (நாலடி, 208).

முட்டிச்சண்டை mutti-c-caṇṭai, n. < முட்டி² +. See முட்டியுத்தம். (W.)

முட்டிச்சுரை mutti-c-curai, n. Calabash climber. See சின்னரச்சுரை. (சங். அக.)

முட்டிடை muttiṭai, n. < முட்டு + இடை. 1. Hardship, straits; நெருக்கடி. Loc. 2. Over-crowding; நெருக்கம்.

முட்டிப்பிச்சை mutti-p-piccai, n. < முட்டி² +. Begging handfuls of rice; பிடியரிசியாகப் பெறும் யாசகம்.

முட்டிமுரண்டு-தல் mutti-muraṇṭu-, v. intr. < முட்டு- +. To endeavour with persistence, struggle with stubbornness; அருமுயற்சி யெடுத்தல்.

முட்டியடி-த்தல் mutti-y-aṭi-, v. intr. < முட்டி² +. To struggle hard; திண்டாடுதல். உத்தியோகத்திற்கு முட்டியடிக்கிறான்.

முட்டியுத்தம் mutti-yuttam, n. < id. +. Boxing, pugilism; கைக்குத்துச்சண்டை.

முட்டிவெற்றிலை mutti-veṟṟilai, n. < id. +. Betel leaves, of a coarse variety; மட்டமான வெற்றிலைவகை. Loc.

முட்டு[1]-தல் muṭṭu-, 5 v. tr. [K. muṭṭu.] 1. To dash against, butt; to hit against; மோதுதல். துள்ளித்தூண முட்டுமோங்கீழ் (நாலடி. 64). 2. To oppose, hinder; தடுத்தல். 3. To assault, attack; எதிர்த்தல். 4. To meet; எதிர்ப்படுதல். வரையா நாளிடை வந்தோன் முட்டினும் (தொல். பொ. 112). (சூடா.) 5. To grip, grasp; பிடித்தல். குழலாள் . . . கையினைக் கையாலவன் முட்டிடனும் (உத்தரரா. திக்குவி. 16). 6. To seek; தேடுதல். கொணருதி நளினத்தாளை . . . உலகினை முற்று முட்டி (கம்பரா. சம்பாதி. 7).—intr. 1. To be deficient; குன்றுதல். முட்டா இன்பத்து முடிவுல கெய்தினார் (சிலப். 15, 197). 2. To be full; நிறைதல். தேரை முட்டிய தோடவிழ் மலர்த்தடம் (காஞ்சிப்பு. கழுவாய். 79). 3. To end; முடிதல். முட்டடி யின்றிக் குறைவு சீர்த்தாகியும் (தொல். பொ. 435). 4. To be hindered, prevented; தடைப்படுதல். வெண்ணெல் விளைநிசி முட்டாது . . . பெறுகுவீர் (மலைபடு. 564). இத்தன்மைமுட்டில (S. I. I. iii, 95). 5. To fight, attack; பொருதல் குலப்பகைஞன் முட்டினுன் (கம்பரா. நட்புக். 50). 6. To fail, stray away; வழுவுதல். புண்ணிய முட்டாள் (மணி. 16, 49).

முட்டு[2] muṭṭu, n. < முட்டு-. [T. K. M. Tu. muṭṭu.] 1. Battering, butting; விலங்கு முதலியன கொம்புமுதலியவற்றால் தாக்குகை. 2. Hindrance, obstacle, impediment; தடை. முட்டுவயிற் கழறல் (தொல். பொ. 271). பல முட்டின்று ற சேர்மி நங்களவே (அகநா. 122). 3. See முட்டுப்பாடு, 1, 2. 4. Shortness, deficiency; குறைவு. மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய (புறநா. 166). 5. Difficulty, as in passing; உட்சென்று கடத்தலருமை. முட்டுடை முடுக்கரும (சீவக. 1216). 6. Pollution; கண்டுமுட்டுக் கேட்டுமுட்டு முதலிய தீட்டுக்கள். (பெரியபு. திருஞான. 692.) 7. Menses; மாதவிடாய். (W.) 8. Tool, instrument; கருவி. கொற்றரு மிருப்பு முட்டு (திருவாலவா. 45, 8). 9. Sundry things; சில்லறைப் பொருள்கள். கட்டினேம முட்டுக்களை (புறநா. 206, உரை). 10. Prop, support; பற்றுக்கோடு. 11. Knee; elbow; knuckle; முழங்கால் முழங்கை விரல்கள் இவற்றின் பொருத்து. 12. Rising ground, high ground; மேடு. (W.) 13. Heap; குவியல். பண்டங்கள் முட்டு முட்டாய்க் கிடக்கின்றன.

முட்டுக்கட்டியாடு-தல் muṭṭu-k-kaṭṭi-y-āṭu-, v. intr. < முட்டுக்கட்டு- +. To go on stilts; பொய்க்கால்களில் நின்று நடத்தல். (W.)

முட்டுக்கட்டு-தல் muṭṭu-k-kaṭṭu-, v. intr. < முட்டு +. 1. To prop, buttress; ஆதாரமாகக் கட்டைமுதலியன கொடுத்தல். 2. To blockade, shut up a place or an entrance, shut or beset the avenues of a town; வழியை யடைத்தல். (W.) 3. To form ridges, as in a field; to limit or confine within bounds; வயல் முதலியவற்றுக்கு எல்லை கட்டுதல். (J.) 4. To sit cross-legged with arms folded round the knees; முழந்தாளைக் கைகளாற் கட்டுதல். முட்டுக்கட்டி உட்காராதே.

முட்டுக்கட்டை muṭṭu-k-kaṭṭai, n. < முட்டு- +. 1. Block or stake, as a prop or support; தாங்குகம்பம். 2. Person or object which is a hindrance; தடைசெய்-பவன்-பவள்-வது.

முட்டுக்காய் muṭṭu-k-kāy, n. < முட்டு +. 1. See முட்டுக்குரும்பை. 2. Ice; பனி. (பரி. அக.)

முட்டுக்காய்த்தேங்காய் muṭṭu-k-kāy-t-tēṅkāy, n. < முட்டுக்காய் +. See முட்டுக்குரும்பை. (J.)

முட்டுக்காரன் muṭṭu-k-kāraṉ, n. < முட்டு +. One who plays on *maṭṭaḷam*; மத்தளமடிப்பவன். *Tj.*

முட்டுக்கால் muṭṭu-k-kāl, n. < முட்டு- +. 1. Support, pedestal, beam to support an old wall or tree; தாங்குகால். தேவருலகுக்கு முட்டுக்காலாக ஊன்றிவைத்த (பெரும்பாண். 346, உரை). 2. See முட்டிக்கால். (W.)

முட்டுக்கால்தட்டு-தல் muṭṭukkāl-taṭṭu-, v. intr < முட்டுக்கால் +. To have one's knees knocking together, as a donkey; முழங்கால் ஒன்றோடொன்று இடித்தல்.

முட்டுக்குட்டு muṭṭu-k-kuṭṭu, n. [T. *muṭṭukuṭṭu*.] See முட்டுவலி. (பைஷஜ. 257.)

முட்டுக்குத்து-தல் muṭṭu-k-kuttu-, v. intr. < முட்டு +. To fall upon one's knees; முழங்கால் மேல் நிற்றல். (W.)

முட்டுக்குரும்பை muṭṭu-k-kurumpai, n. < id +. Very immature coconut; முற்றாத இளநீர். *Loc.*

முட்டுக்கொடு-த்தல் muṭṭu-k-koṭu-, v. intr. < id. +. 1. To put up a prop; ஆதாரக்கால் நிறுத்துதல். 2. To put an obstacle in the way; இடையூறு செய்தல்.

முட்டுக்கோல் muṭṭu-k-kōl, n. < id. +. Clamps; கிட்டி. முட்டுக்கோல்கொண்டு அபகரித்த தனத்தை (ஈடு, 5, 3, 9, ஜீ.).

முட்டுச்சட்டம் muṭṭu-c-caṭṭam, n. < id. +. Brace, strut; உதைமானச் சட்டம். (C. E. M.)

முட்டுச்சீலை muṭṭu-c-cīlai, n. < id. +. Cloth worn by a woman in her periods; மாதவிடாயில் உடுக்கும் புடைவை. (W.)

முட்டுச்சுவர் muṭṭu-c-cuvar, n. < id. +. Buttress; உதைமானச் சுவர். (C. E. M.)

முட்டுத்தொய்வு muṭṭu-t-toyvu, n. < id. +. Difficulty in breathing, as from pulmonary disease; சுவாசநோயால் மூச்சுவிட உண்டாம் கஷ்டம். (W.)

முட்டுதோஷம் muṭṭu-tōṣam, n. <id. +. Malignant influence on an infant supposed to be exercised by the glance of a woman before taking any food after her bath after menstruation. See துளிதோஷம். (சீவரட்.)

முட்டுப்பட்டினி muṭṭu-p-paṭṭiṉi, n. <id. +. (Jaina.) Fasting to atone for meeting a heretic or hearing about heretics; கண்டுமுட்டுக் கேட்டுமுட்டுக்களால் நேரிடும் பட்டினி. பறிதலைக்கையர் . . . முட்டுப பட்டினிகளோடும் . . . பாழிசெல்ல (திருவாலவா. 37, 74).

முட்டுப்படு-தல் muṭṭu-p-paṭu-, v. intr. <id.+. 1. To be pressed, perplexed; to be in difficulty or extremity, as one beset by creditors; துன்புறுதல். (W.) 2. To be hindered; தடைப் படுதல். அறத்தொழில்கள் முட்டுப்படாத . . . நன் னெஞ்சினோர் (பட்டினப. 204, உரை).

முட்டுப்பாடு muṭṭu-p-pāṭu, n. < முட்டுப்படு-. 1. Dilemma; சங்கடம். 2. Need, want; தட்டுப் பாடு. கூடும் பொருள்களை கூடாமையானுள்ள முட்டுப பாடு (கலித். 93, பக். 565, உரை). 3. Trouble, distress; இடையூறு. பரத்தையரெல்லாக்கும் முட்டுப பாடு உண்டாதலும் உண்டு (கலித். 93, உரை, பக். 564). 4. See முட்டு², 6. (சிலப். 15, 164, உரை.) 5. Evil; தீது. (சூடா.)

முட்டுப்பாந்தை muṭṭu-p-pāntai, n. <முட்டு+. See முட்டுச்சீலை. Parava.

முட்டுப்பிடிப்பு muṭṭu-p-piṭippu, n. <id. +. Formation of a stiff joint, Anchylosis; கீல்வாயுநோய். (M. L.)

முட்டுமுடுகு muṭṭu-muṭuku, n. <id.+. See முட்டு². 5. Nāñ.

முட்டுயுத்தம் muṭṭu-yuttam, n. See முட்டி யுத்தம். (யாழ். அக.)

முட்டுவலி muṭṭu-vali, n. <முட்டு+. Painful menstruation, Dysmenorrhoea; சூதகவலி. (M. L.)

முட்டுவாள் muṭṭu-vāḷ, n. <id.+. Hand-saw; கைவாள். (C. E. M.)

முட்டுவீக்கம் muṭṭu-vīkkam, n. <id.+. Inflammation of the synovial membrane of the knee-joint, Synovitis; முட்டுக்காலில் வீங்குகை. (M. L.)

முட்டுளசி muṭṭulaci, n. <முள+துளசி. A kind of basil; துளசிவகை. (பதார்த்த. 308.)

முட்டுற்றவன் muṭṭuṟṟavaṉ, n. <முட்டு+ உறு¹-.* (W.) 1. Needy person; குறைவுள்ளவன். 2. Ignorant or foolish person; அறிவீனன்.

முட்டுறடு muṭṭuṟaṭu, n. <முள்+குறடு. See முட்டோறடு. Bible.

முட்டை muṭṭai, n. perh. முடி-. [K. motte.] 1. [M. muṭṭa.] Egg, ovum; அண்டம். புலவுநாறு முட்டையை . . . பெடையொடு பெறூஉம் (புறநா. 176). 2. World, as a globe; அண்ட கோளம். திசைமுகன் செய்த முட்டை திறந்திட (கம்பரா. திருவடி. 66). 3. Body; தேகம். முட்டை பிறந்தது முதனூறு நாளினில் (திருமந். 163). 4. Dry cake of cowdung; சாணிகொண்டு தட்டிய வரட்டி. நெருப்புக்கு முட்டையும் (அருட்பா, i, திருவருள. 105). 5. Bran; தவிடு. (சூடா.) 6. Small spoon; சிறுகரண்டி. ஒரு முட்டை நெய் (பெருங். இலாவாண. 16). நெய்முட்டையொன்று (S. I. I. ii, 91, 115).

முட்டைக்கண் muṭṭaikkaṇ, n. cf. முண்டைக்கண். Goggle eye, large rolling eye; உருண்டைவிழி. (W.)

முட்டைக்கண்ணீர் muṭṭai-k-kaṇṇīr, n. <முட்டை+. Large drops of tears; கண்ணீரின் பெருந்துளி. (W.)

முட்டைக்கத்தரி muṭṭai-k-kattari, n. perh. id.+ cf. முட்டிக்கத்தரி. Brinjal. See கத்தரி¹. (W.)

முட்டைக்கார் muṭṭai-k-kār, n. perh. id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. (C. G.)

முட்டைக்கால் muṭṭai-k-kāl, n. <id.+. See முட்டை, 6.

முட்டைக்காளான் muṭṭai-k-kāḷāṉ, n. prob. id.+. A fungus; காளான்வகை. Loc.

முட்டைக்கோங்கு muṭṭai-k-kōṅku, n. prob. id.+. Whirling nut, m. tr., Gyrocarpus jacquini; மரவகை. (L.)

முட்டைக்கோசு muṭṭai-k-kōcu, n. <id.+. Cabbage, Brassica oleracea capitata; செடிவகை. Mod.

முட்டைச்சாம்பல் muṭṭai-c-campal, n. <id.+. 1. Ash of burnt cowdung; வரட்டிச்சாம் பல். (W.) 2. Mixture of cowdung, ash and oil, used medicinally; வரட்டிச் சாம்பலும் விளக் கெண்ணெயுங் குழைத்திடும் மருந்து. Loc.

முட்டைத்தயிலம் muṭṭai-t-tayilam, n. <id.+. See முகட்டுமுட்டைத்தயிலம். Nāñ.

முட்டைநாறி muṭṭai-nāṟi, n. perh. id.+. 1. See முட்டை, 3. (சங். அக.) 2. False nettle; வெதுப்படக்கி. (மூ. அ.) 3. Fetid-tree. See பீநாறி, 1. (சங். அக.)

முட்டைப்பாசி muṭṭai-p-pāci, n. <id.+. Aquatic plants with inflated appendages to

roots, especially *Utricularia stellaris;* நீர்ப்பூடு வகை. (M. M. 669.)

முட்டைப்பாரை muṭṭai-p-pārai, n. perh. id.+. A sea-fish, attaining 5 in. in length; ஐந்து அங்குல நீளமுள்ள கடல்மீன்வகை. (J.)

முட்டையோடு muṭṭai-y-ōṭu, n. <id.+. Egg-shell; அண்டத்தின் தோடு. (W.)

முட்டைவடிவு muṭṭai-vaṭivu, n. <id.+. Spheroid; நீண்டு உருண்ட வடிவம். (W.)

முட்டொறடு muṭṭoraṭu, n. <முள்+. Flesh-hook, மாமிசம் தொங்கவிடும் முள். (W.)

முட்பரம்பு muṭ-parampu, n. <id.+. See முட்பலுவு. *Loc.*

முட்பலுகு muṭ-paluku, n. <id.+பலுகு. See முட்பலுவு. *Loc.*

முட்பலுவு muṭ-paluvu, n. <id.+. Harrow; முட்களுள்ள பரம்புப்பலகை. *Loc.*

முட்பன்றி muṭ-paṉṟi, n. <id.+. See முள்ளம்பன்றி. (யாழ். அக.)

முட்பாஷாணம் muṭ-pāṣāṇam, n. <id. +. 1. A kind of arsenic; பாஷாணவகை. (W.) 2. Quill of porcupine; முள்ளம்பன்றியின் முள். (சங். அக.)

முட்புளிச்சை muṭ-puḷiccai, n. <id.+. Thorny hemp bendy, s. sh., *Hibiscus surattensis;* புளிச்சைவகை. (L.)

முட்புறக்கனி muṭ-puṟa-k-kaṉi, n. <id.+புறம்+. Jack fruit; பலாப்பழம். முட்புறக்கனி யின்றேனும் (நைடத. நாட்டுப. 20).

முட்பூல் muṭ-pūl, n. <id.+. A thorny phyllanthus; பூலாவகை. (W.)

முடக்கடி muṭakkaṭi, n. <முடக்கு-+. 1. Hindrance, objection, thwarting; தடை. (W.) 2. Straits, difficulties; கஷ்டம். *Loc.*

முடக்கம் muṭakkam, n. <id. 1. Restraint, hindrance, obstacle; தடை. எய்து மதி முடக்கமாகுமெல் (அரிச். பு. நகரநீ. 21). 2. Contraction; அடக்கம். (பிங்.) 3. Lameness, being crippled by paralysis; கைகால் முடங்குகை. 4. Bend; curve; வளைவு. வாளையினது பகுத்த வாயை யொக்க முடக்கத்தை உண்டாக்கி . . . விர லிடத்தேயிட்ட முடக்கென்னு மோதிரம் (நெடுநல். 143-4, உரை). 5. Want, as of money; பண முடை. 6. Lying idle, as money in a bank; பணம் முதலியன தேங்கிக்கிடக்கை.

முடக்கம்மை muṭakkammai, n. <id. +. Dengue; கைகால்களை முடக்கும் சுரவகை. (M. L.)

முடக்கற்றான் muṭakkaṟṟāṉ, n. See முடக் கொற்றான். (தைலவ. தைல. 93.)

முடக்கறுத்தான் muṭakkaṟuttāṉ, n. <முடக்கு+அறு²-. 1. See முடக்கொற்றான், 1. *Loc.* 2. See முடக்கொற்றான், 2. (L.)

முடக்கறை muṭakkaṟai, n. <id.+. Inner mound of a fortification, as cover for bowmen; மறைந்து அம்பெய்தற்குரிய மதிலுறுப்பு. பகழியினையுடைய முடக்கறையாற் சிறந்த எயிலிடத்து (பு. வெ. 6, 24, உரை).

முடக்கன் muṭakkaṉ, n. cf. முடங்கல். Fragrant screw-pine. See தாழை, 1. (சங். அக.)

முடக்கு¹-தல் muṭakku-, 5 v. tr. Caus. of முடங்கு-. 1. To bend, as knee, arm, etc.; மடக்குதல். முடக்கிச் சேவடி (திவ். பெருமாள். 7, 2). 2. To wind round, wrap, as one's person; சுற்றிக்கொள்ளுதல். நாகங்கச்சா முடக்கினா (தேவா. 955, 1). 3. To prevent, hinder; தடுத்தல். (அக. நி.) 4. To cause to bend or contract; to disable, as one's limbs; முடங்கச் செய்தல். வாயுநோய் அவனை முடக்கிவிட்டது. (W.) 5. To cease activity; to stop, discontinue; நிறுத்துதல். பணக் கஷ்டத்தினால் வீட்டை முடக்கிவிட்டான். 6. To roof in, as a hut; to cover; வேய்தல். குடிசை முடக்கினைத்தேன். (W.)—*intr.* To lie down; படுத்துக்கொள்ளுதல். *Colloq.*

முடக்கு² muṭakku, n. <முடக்கு-. [K. *muḍuku.*] 1. Curve, bend; வளைவு. மகளிர் காலிற் பாடகம் ஒரு கம்பியாய்ப் பல முடக்காலே போக்கும் வரவும் உண்டானாற்போல (சீவக. 510, உரை). 2. Tongue; நாக்கு. அண்ணாமூடெழு முடக்கினை யழுத்தி (தணிகைபு. அகத்தியனருள். 280). 3. Corner of a winding street; தெருவின் கோணம். அத்தெரு மூலைமுடக்கி லிருக்கிறது. (W.) 4. A kind of ring. See முடக்குமோதிரம். (நெடுநல். 143-4, உரை.) 5. See முடக்கறை. (பு. வெ. 5, 1, கொளு.) 6. Hindrance; தடை. *Loc.* 7. Delay; தாமதம். *Loc.* 8. Unemployment; வேலை யின்மை. *Loc.* 9. Anger, wrath; கோபம். *Loc.* 10. A disease; நோய்வகை. (வை. மூ.)

முடக்குக்காய்ச்சல் muṭakku-k-kāyccal, n. <முடக்கு+. See முடக்கம்மை. (M. L.)

முடக்குக்குடர் muṭakku-k-kuṭar, n. <id. +. Small intestines; சிறுகுடல். (யாழ். அக.)

முடக்குச்சரக்கு muṭakku-c-carakku, n. <id.+. Dead stock, unsaleable or damaged goods; விலைப்படாது கிடக்குஞ் சரக்கு. (W.)

முடக்குச்சுரம் muṭakku-c-curam, n. <id. +. See முடக்கம்மை. *Loc.*

முடக்குப்பனை muṭakku-p-panai, *n.* <id.+. Crooked palmyra; கோணலாக வளர்ந்த பனை. (W.)

முடக்குமாரி muṭakku-māri, *n.* <id.+. See முடச்சும்மை. (M. L.)

முடக்குமோதிரம் muṭakku-mōtiram, *n.* <id.+. A kind of ring. See நேளி[3]. (சிலப். 6, 95, அரும்.)

முடக்குவாதம் muṭakku-vātam, *n.* <id. +. Rheumatism; கை கால் முதலிய உறுப்புக்களை முடங்கச் செய்யும் நோய்வகை. *முடக்கு வாதத்தா* (கடம்ப. பு. இலீலா. 131).

முடக்குற்றான் muṭakkuṟṟāṉ, *n.* See முடக்கோற்றன். (W.)

முடக்கெடு-த்தல் muṭakkeṭu-, *v. intr.* <முடக்கு+. *Loc.* 1. To straighten, as anything bent; வளைவை நிமிர்த்தல். 2. To appease; கோபத்தைத் தணித்தல்.

முடக்கொத்தான் muṭakkottāṉ, *n.* 1. See முடக்கோற்றன், 1. (W.) 2. See முடச்சோற்றன், 2. (L.)

முடக்கொற்றான் muṭakkoṟṟāṉ, *n.* <முடம்+. 1. Balloon-vine, s. cl., *Cardiospermum halicacabam;* கோடிவகை. 2. Lesser balloon-vine, s. cl., *Cardiospermum canescens;* கோடிவகை.

முடங்கர் muṭaṅkar, *n.* <முடங்கு-. Physical exhaustion, as in confinement; ஈன்ற ணிமையில் உண்டாம் அசக்தி. *குருளை மூன்றுடனீன்ற முடங்கர் நிழத்த* (அகநா. 147).

முடங்கல் muṭaṅkal, *n.* <id. 1. Being bent, as a bow; மடங்குகை. (சூடா.) 2. See முடக்கம், 6. (*தாயு. சிற்சுகோதய.* 1.) 3. Being hindered; தடைப்படுகை. *முயலுநோன்பு முடங்க லிலான்* (சேதுபு. முத்தீர. 6). 4. See முடக்குவாதம். (சூடா.) 5. Roll of palm-leaf used in letter-writing; சுருளோலைக்கடிதம். *மணணுடை முடங்கல்* (சிலப். 13, 96). 6. Smallness; சிறுமை. *முடங்கன் மஞலையமே யினிதாயிற்று* (திருநூற். 30). 7. Small coin, equivalent to 1 anna; ஓர் அணு மதிப்புள்ள சிறுநாணயம். *Loc.* 8. Spiny bamboo. See மூங்கில். (பிங்.) 9. Fragrant screw-pine. See தாழை, 1. (பிங்.) 10. Indian nightshade. See முள்ளி. (மலை.)

முடங்கன்முலை muṭaṅkaṉ-mulai, *n.* <முடங்கல்+. Switch of the fragrant screw-pine; தாழை விழுது. (தைலவ. தைல.)

முடங்கி muṭaṅki, *n.* <முடங்கு-. 1. Bed-ridden person; நோயாற் கிடையாய்க் கிடப்பவன். (யாழ். அக.) 2. Elbow or jutting part of a piece of land; நிலத்தின் மூலை நீட்டம். *Tinn.*

முடங்கிறை muṭaṅkiṟai, *n.* <id.+. Valley of a roof; கூடல்வாய். *முடங்கிறைச் சொரிதரு மாத்திர வருவி* (முல்லைப். 87).

முடங்கு[1]-தல் muṭaṅku-, 5 *v. intr.* [T. *muḍugu*, K. *muḍuku.*] 1. To contract, சுருங்குதல். *இடமுகுறை வாயிலின் முடங்கி யிருந்தனர்* (பதிஞெ. திருவிடை. மும. 22). 2. To become lame or maimed; கைகால் வழங்காமற்போதல். *கைகால முடங்கு பொறியிலி* (புறநா. 28, 1). 3. To be hindered, frustrated; தடைப்படுதல். *காரியம் முடங்கிவிட்டது.* 4. To bend; வளைதல். *மடங்கி னன் முடங்கியலை வாக்கு* (உத்தரரா. வரையெடுத்த. 72). 5. To be spoiled; கெடுதல். *சிறுமை பெருகிப் பெருமை முடங்கி* (சிறுபஞ். 372). 6. To abide, remain, stay, தங்குதல். *அங்கமும் பானமும் முடங்கிய செஞ்சடை முக்கணவற்கு* (11, திருவ. திருவெழுகூற். 64). 7. To lie down; படுத்துக்கொள்ளுதல். *பசியட முடங்கிய பைங்கட் செந்நாய* (நற். 103).

முடங்கு[2] muṭaṅku, *n.* <முடங்கு-. 1. See முடக்குவாதம். (சூடா.) 2. Lane; தெருச்சந்து. 3. Turning in a street; தெருவளைவு. *Loc.*

முடங்குளை muṭaṅkuḷai, *n.* <id.+. 1. Mane, as of horse; பிடரிமயிர். (சது.) 2. Lion, as having a mane; [பிடரி மயிருடையது] சிங்கம். *முடங்குளை முகத்த . . . அவுணவெருவும்* (கல்லா. முருக. துதி). (பிங்.)

முடத்தாமக்கண்ணியார் muṭa-t-tāma-k-kaṇṇiyār, *n.* An ancient poet, author of Porunar-āṟṟuppaṭai; பொருநராற்றுப்படை இயற்றிய பழைய புலவர்.

முடத்தி muṭatti, *n.* <முடம். (யாழ். அக.) 1. Fem. of முடவன். Lame woman; முடப்பெண். 2. Anything bent; வளைவுள்ளது.

முடத்திருமாறன் muṭa-t-tiru-māṟaṉ, *n.* <id.+. The last of the Pāṇḍya kings of the middle Śaṅgam; இடைச்சங்கத்திறுதியில் வாழ்ந்த பாண்டியன். (இறை. 1, 5.)

முடத்தெங்கு muṭa-t-teṅku, *n.* <id.+. Crooked coco-palm; கோணலாக வளர்ந்த தென்னை. *முடத்தெங்கொப்பன* (நன். 30).

முடந்தை muṭantai, *n.* <id. 1. Lameness; முடம். 2. Anything bent; வளைந்தது. *முடந்தை நெல்லின் கழையமல் கழனி* (பதிற்றுப். 32, 13). 3. Failure or suspended flow of the menses, *Amenorrhoea;* சூதகக்கட்டுநோய். (M. L.)

முடம் muṭam, *n.* prob. முடங்கு-. 1. Crippled condition of leg or arm; கைகால் உபயோகத்திற்கின்றிப்போதும் நிலை. 2. Anything bent; வளைந்தது. *முடத்தாழை* (கலித். 136). 3. Bend; வளைவு. *முடத்தொடு துறந்த வாழா வண்டுகடு*

(புறநா. 307). 4. (Mus.) Defects in singing and dancing; ஆடல்பாடல் முதலியவற்றின் குற்றம். பண்ணே பாணி தூக்கே முடமே (சிலப். 3, 46).

முடமயிர் muṭa-mayir, n. <முடம்+. 1. A disease affecting the eyelashes; ஒருவகைப் புருவமயிர்நோய். (சீவரட். 267.) 2. A disease said to be caused by the growth of hairs in the throat; தொண்டையில் உரோமம் முளைப்பதால் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் நோய்வகை. *Colloq.*

முடமுடெனல் muṭamuṭeṉal, n. Onom. expr. signifying cracking noise; ஒலிக்குறிப்பு வகை. (யாழ். அக.)

முடரோமம் muṭa-rōmam, n. <முடம்+. See முடமயிர், 2. செறிமுடரோம வெம்பிணியா (கடம்ப. பு. இலீலா. 105).

முடலை¹ muṭalai, n. prob. முடங்கு-. 1. Ball, globe; உருண்டை. (பிங்.) 2. Twist in the fibre, as of firewood; முறுக்கு. முடலை விறகின் (மணி. 16, 26). 3. Roughness; முருடு. (திவா.) 4. Wen, tubercle, excrescence; கழலை. (அக. நி.) 5. Hardness of heart; மனவன்மை. நன்றுணரா ராய முடலை முழுமக்கள் (பழ. 25). 6. Large pincers; பெருங்குறடு. (அக. நி.)

முடலை² muṭalai, n. cf. முடை. Bad smell, as of flesh; புலால் நாற்றம். முடலை யாக்கையின் (ஞானா. 23, 5).

முடலை³ muṭalai, n. (பிங்.) 1. cf. மிடல். Strength; வலி. 2. Greatness; பெருமை.

முடவன் muṭavaṉ, n. <முடம். 1. Lame person; நொண்டி. காலான் முடவன் (தொல். சொல். 73, இளம்பூ.) முடவரல்லீர (தேவா. 919, 8). 2. Aruna; அருணன். (அக. நி.) 3. The planet Saturn; சனி. (பிங்.)

முடவன்முழுக்கு muṭavaṉ-muḻukku, n. <முடவன்+. Bath in the Cauvery on the first day of Kārttikai, considered as meritorious as bath on *kaṭai-mukam* day; காவிரியில் கடைமுகத்து ஸ்நானபலனை யளிக்கும் கார்த்திகைமாத முதற்றேதி ஸ்நானம்.

முடவாட்டுக்கல் muṭa-v-āṭṭukkal, n. prob. முடை+. Bezoar found in sheep; ஆட்டு ரோசனை. (W.)

முடவாண்டி muṭa-v-āṇṭi, n. <முடம்+. A class of beggars in Koṅku country, who voluntarily take and bring up all children born blind or lame in the Koṅku Vēḷāḷa caste; கொங்கு நாட்டில் கொங்குவேளாளர் கூட்டத்துட் பிறக்கும் பிறவிக்குருடு முடங்களான குழந்தைகளை வலிய எடுத்து வளர்த்துவரும் பிச்சைக்கார வகையினர். (E. T. v, 84.)

முடவு-தல் muṭavu-, 5 v. intr. <id. To limp; நொண்டுதல். (J.)

முடி¹-தல் muṭi-, 4 v. [K. *muḍi.*] intr. 1. To end, terminate; to be complete, as in sense; முற்றுப்பெறுதல். சொன்முறை முடியாது (தொல். சொல். 233). இந்நூன் முடிந்தது முற்றும். 2. To be effected or accomplished; நிறைவேறுதல். முட்டின்றி மூன்று முடியுமேல் (நாலடி, 250). 3. To be destroyed; to perish; அழிதல். 4. To die; சாதல். கயலேர் கண்ணி கணவனொடு முடிய (பு. வெ. 10, சிறப்பிற். 9, கொளு). 5. To appear; தோன்றுதல். முடிந்தது முடிவது முகிழ்ப்பது மவை மூன்றும் (பரிபா. 13, 46). 6. To be possible, capable; இயலுதல். என்னால் அதனைச்செய்ய முடியவில்லை. 7. To incite persons to a quarrel; சண்டை மூட்டுதல். அவனுக்கும் இவனுக்கும் முடிந்து விட்டான். 8 To make a marriage alliance; சம்பந்தப்படுத்துதல். அவளுக்கும் இவனுக்கும் முடிந்துவிட்டார்கள்.—tr. 1. To tie, fasten; to make into a knot; முடிச்சிடுதல். தலையை முடிந்தான்; ரூபாயை முடிந்தான். 2. To put on, adorn; சூடுதல். அவள் தலையிற் பூவை முடிந்தாள்.

முடி²-த்தல் muṭi-, 11 v. tr. Caus. of முடி¹-. 1. To end, terminate; முற்றுவித்தல். நின்னன்னை சாபமு முடித்தென் னெஞ்சத்திடர் முடித்தான் (கம்பரா. மிதிலை. 88). 2. To effect, accomplish; நிறைவேற்றுதல். அருந்தொழில் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்றன் (புறநா. 171). 3. To destroy; அழித்தல். சேனையை . . . முடிக்குவன் (கம்பரா. மிதிலை. 98). 4. To fasten, tie; கட்டுதல். பாஞ்சாலி கூந்தல் முடிக்க (திவ். பெரியதி. 6. 7, 8). 5. To decorate with, put on, as flowers; சூட்டுதல். கூழையுள் ளேதிலாள் கைபுனை கண்ணி முடித்தான் (கலித். 107, 15).

முடி³ muṭi, n. <முடி²-. 1. Knot, tie; முடிச்சு. கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர (மதுரைக். 256). 2. Tuft or coil of hair on the head, one of *ai-m-pāl*, q.v.; ஐம்பாலுள் உச்சியில் முடிக்கும் மயிர்க்கட்டுவகை. (திவா.) 3. Man's hair tuft; குடுமி. (பிங்.) 4. Head; தலை. அதுவே சிவன் முடிமேற்றான் கண்டு (திவ். திருவாய். 2, 8, 6). (திவா.) 5. Crown, as of the head; top, as of a mountain; உச்சி. முடியை மோயின னின்றுழி (கம்பரா. மீட்சி. 186). 6. Crown; கிரீடம். ஞாயிற்றணி வனப்பமைந்த . . . புனைமுடி (பரிபா. 13, 2). 7. End; முடிவு. (W.) 8. Bundle, as of paddy seedlings for transplantation; நாற்றுமுடி. நிரை நிரை விளம்பி வழிமுடி நடுநரும் (கல்லா. 46, 14). 9. Noose; பட்சிபடுக்குங் கண்ணி. துறவாம் பறவை மயன்முடியிற் படுதல் (பிரபுலிங். மாயையுற். 56). 10. Tuft of fibre left on the upper part of the coconut; தேங்காய்க் குடுமி. (J.) 11. Sacred basil. See துளசி. (பிங்.) 12. cf. மூடி. Half of a coconut; தேங்காயிற்பாதி. (W.)

முடிக்கண்ணி muṭi-k-kaṇṇi, *n.* <முடி+. See முடிமாலை. *கமலைகைகாணக் கொடாமுடிக் கண்ணியை (தேவா. 456, 6).*

முடிக்கலம் muṭi-k-kalam, *n.* <id.+. Crown; கிரீடம். *ஆண்டு அரசருடைய முடிக்கல முதலியவற்றை வாங்கிக் கொண்டு (பெரும்பாண. 451, உரை).*

முடிக்காணிக்கை muṭi-k-kāṇikkai, *n.* <id.+. Offering of the hair of a person's head which has been allowed to grow for a certain time, in fulfilment of a vow; தெய்வப் பிரார்த்தனையின் பொருட்டு வளர்த்த மயிர் முடியை மழித்துக் காணிக்கையாக இடுகை. *Colloq.*

முடிக்கீரை muṭi-k-kīrai, *n.* <id.+. Young greens, tender potherbs; முளைக்கீரை. (W.)

முடிக்கோரை muṭi-k-kōrai, *n.* <id.+. A kind of sedge; கோரைவகை. (*யாழ். அக.*)

முடிகத்தரிக்கிறவன் muṭi-kattarik-kiṟavaṉ, *n.* <id.+. Cut-purse; திருடன். (W.)

முடிகவி-த்தல் muṭi-kavi-, *v. tr.* <id.+. See முடிசூட்டு-. *இன்னு னெனவறியா வென்னை முடிகவித்து (பாரதவெண். 315).*

முடிகொண்டசோழபுரம் muṭi-koṇṭa-cōḻa-puram, *n.* <முடிகொண்டசோழன்+. A Chōḻa capital in Trichinopoly District; திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலுள்ள சோழர் தலைநகரம். (I. M. P. Rd. 285.)

முடிகொண்டசோழன் muṭi-koṇṭa-cōḻaṉ, *n.* A title of Rajendra Chola Deva I; முதல் இராஜேந்திர சோழதேவனது பட்டப்பெயர். (S. I. I. ii, 107.)

முடிச்சடைமுனிவன் muṭi-c-caṭai-muṉivaṉ, *n.* <முடி+. Vīrabhadra, as wearing matted locks; வீரபத்திர தேவன். *முடிச்சடை முனிவனன்று வேள்வியிற் கொண்ட (சீவக. 2285).*

முடிச்சவிழ்-த்தல் muṭiccaviḻ-, *v. intr.* <முடிச்சு+. 1. To untie money knotted in a cloth, with a view to theft; ஒன்றைத் திருடுதற்கு அதை முடிந்துவைத்துள்ள துணிமுடிச்சை நெகிழ்த்தல். (W.) 2. To steal; திருடுதல். *Loc.*

முடிச்சவிழ்க்கி muṭiccaviḻkki, *n.* <முடிச்சவிழ்-. 1. One who secretly removes money tied in a cloth; முடிச்சவிழ்ப்பவன். (W.) 2. Thief; திருடன். *Loc.*

முடிச்சன் muṭiccaṉ, *n.* <முடிச்சு. Scheming fellow; தந்திரி. *Loc.*

முடிச்சாத்து muṭi-c-cāttu, *n.* <முடி+. Turban; தலைப்பாகை. *தனி முடிச்சாத்துஞ் சாத்தி (திருவாலவா. 54, 14, பி-ம்.).*

முடிச்சு muṭiccu, *n.* <முடி^{2}-. 1. Tie; கட்டு. 2. Tuft of hair, மயிர்முடி. 3. Small bundle; சிறு மூட்டை. *மூட்டை முடிச்சு.* 4. Knot in wood; கணு. 5. An ear-ring worn by women; மகளிர் காதணிவகை. *Tinn.* 6. Deep scheme, cunning plan, stratagem; கண்டறிந்து தீர்த்தற்கரிய தந்திரம். *அவன் போட்டது நல்ல முடிச்சு.*

முடிச்சுக்காரன் muṭiccu-k-kāraṉ, *n.* <முடிச்சு+. 1. One who possesses a bundle; சிறுமூட்டைகளை யுடையவன். 2. One who has money; பணமுள்ளவன். 3. Scheming person; தந்திரி.

முடிச்சுக்கோரை muṭiccu-k-kōrai, *n.* <id.+. See முடிக்கோரை. (W.)

முடிச்சுப்போடு-தல் muṭiccu-p-pōṭu-, *v. intr.* <id.+. See முடி^{1}-, 7, 8. *Colloq.*

முடிச்சுமாறி muṭiccu-māṟi, *n.* <id.+. See முடிச்சவிழ்க்கி. (W.)

முடிச்சுற்று muṭi-c-cuṟṟu, *n.* <முடி+. Turban, as tied about the head; தலைப்பாகை. *தொகு முடிச்சுற்றுஞ் சுற்றி (திருவாலவா. 54, 14).*

முடிச்சுற்றுமாலை muṭi-c-cuṟṟu-mālai, *n.* <id.+. See முடிச்சூட்டு. (*தக்கயாகப். 119, உரை.*)

முடிச்சூட்டு muṭi-c-cūṭṭu, *n.* <id.+. Garland worn on the head; முடியில் அணியும் மாலை. *முடிச்சூட்டு முல்லையோ (தக்கயாகப். 119).*

முடிசாய்^{1}-தல் muṭi-cāy-, *v. intr.* <id.+. To die, as having the head droop; இறத்தல். (W.)

முடிசாய்^{2}-த்தல் muṭi-cāy-, *v. intr.* <id.+. 1. To lie down; to rest, as lowering the head; படுத்துக்கொள்ளுதல். *பருந்தருவுடன் பாணடவரு முடிசாய்த்தார் (பாரத. முதற். 77).* 2. To pay homage, bow one's head in reverence; தலைவணங்குதல். *முனிக்கருளலென்று முடிசாய்த்து நின்றான் (நள. கலிநீங்கு. 63).* 3. To incline the head sideways; ஒருபக்கமாகத் தலையைச்சாய்த்தல்.

முடிசூட்டு^{1}-தல் muṭi-cūṭṭu-, *v. tr.* Caus. of முடிசூடு-. To crown, as king; அரசர்க்குரிய மகுடந் தரிப்பித்தல். *முன்றின் முரசமுழங்க முடிசூட்டி (கம்பரா. இரணிய. 171).*

முடிசூட்டு^{2} muṭi-cūṭṭu, *n.* <முடிசூட்டு-. Coronation; அரசன் மகுடஞ் சூடுகை. *முடிசூட்டு மங்கல நாள் (தமிழ்நா. 171, தலைப்பு).*

முடிசூடு-தல் muṭi-cūṭu-, *v. intr.* <முடி+. 1. To be crowned as king; மகுடாபிஷேகஞ் செய்தல். 2. To wear a crown; மகுடந்தரித்தல். *முடிசூடு முடியொன்றே (கலிங். 525).*

முடித்தகேள்வி muṭitta-kēḷvi, *n.* < முடி²- +. Complete learning; கரைகண்ட கேள்வி. *முடித்தகேள்வி முழுதுணர்ந்தோரே* (சிலப. 1, 19).

முடித்துக்காட்டல் muṭittu-k-kāṭṭal, *n.* < id. +. (Gram.) A literary device which consists in showing that the author's statements are in line with the ancient authorities, one of 32 *utti*, q.v.; உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் மேலோர் முடித்தவாறு முடித்துக்காட்டுவது. (நன். 145, உரை.)

முடித்துக்கொடு-த்தல் muṭittu-k-koṭu-, *v. tr.* < id. +. To accomplish, complete, as a piece of business; நிறைவேற்றித் தருதல்.

முடித்தேங்காய் muṭi-t-tēṅkāy, *n.* < முடி +. Coconut with the husk removed, leaving a small part of the fibre on the upper part of the nut; குடுமியுள்ள தேங்காய். (W.)

முடித்தைலம் muṭi-t-tailam, *n.* < id. +. Hair-oil; தலைக்கிடுந் தைலம். (சு. வை. ர. 44.)

முடிதீட்டு-தல் muṭi-tīṭṭu-, *v. tr.* < id. +. To prostrate, as touching with one's head another's feet; வணங்குதல். *பாதத் தெழின்முடி தீட்டினனே* (சீவக. 2641).

முடிதும்பை muṭi-tumpai, *n.* prob. id. +. A species of white dead-nettle; தும்பைவகை. (யாழ். அக.)

முடிதுளக்கு-தல் muṭi-tuḷakku-, *v.* < id. +. *intr.* To assent, show appreciation, as by a nod; தலையசைத்தல். *திருமுடிதுளக்கி நோக்கி* (சீவக. 1881).—*tr.* See முடிதீட்டு-. *முனைவற் றொழுது முடிதுளக்கி* (சீவக. 2357).

முடிந்தகணம் muṭinta-kaṇam, *n.* < முடி¹- +. (Jaina.) Present time; நிகழ்காலம். *முன்னைக் கணத்தி னிறந்தவனு முடிந்த கணத்து நின்றவனும* (மேருமந். 662).

முடிந்தகொள்கை muṭinta-koḷkai, *n.* < id. +. Final conclusion; முடிவான தீர்மானம்.

முடிந்தது முடித்தல் muṭintatu-muṭittal, *n.* < id. +. (Gram.) Recapitulation, briefly re-stating the point discussed, one of 32 *utti*, q.v.; உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் முன்னர் விளக்கிக்கிடந்த வற்றைத் தொகுத்துக் கூறுவது. (நன். 382, உரை.)

முடிந்தது முற்றும் muṭintatu-muṟṟum, *n.* < id. +. Expression indicating conclusion, used at the end of a treatise, 'finis'; நூலிறுதியில் முடிவைக் குறிக்க எழுதப்படுந் தொடர். (W.)

முடிந்தநூல் muṭinta-nūl, *n.* < id. +. Exhaustive treatise; முழுதுங்கூறும் நூல். *முடிந்த நூலிற் கண்டுகொள்க* (இறை. 1, பக். 2).

முடிந்தபொழுது muṭinta-poḻutu, *n.* < id. +. Old age; முதிர்ந்த வயது. *முடிந்தபொழு திற் குறவாணர் ஏனம் படிந்துழுசால் பைந்தினைகள் வித்த* (திவ். இயற். 3, 89).

முடிநடை muṭi-naṭai, *n.* < முடி +. Walking on one's head; தலையால் நடக்கை. *அங்க வட விழுந்து முடிநடையா லேறி* (திருத. பு. சா. 28).

முடிநர் muṭinar, *n.* < முடி¹-. Those who tie knots; கட்டுபவர். *மைபு நிறை முடிநரும்* (மது ரைக். 514).

முடிநாதம் muṭinātam, *n.* Cochineal insect. See இந்திரகோபம். (யாழ். அக.)

முடிநாறு muṭi-nāṟu, *n.* < முடி +. Sheaf or bundle of seedlings; நாற்றுமுடி. *முடிநா றழுத்திய நெடுநீர்ச்செறு* (பெரும்பாண். 212).

முடிப்பானை muṭi-p-pāṉai, *n.* < id. +. Large earthen vessel for storing money or treasure; பொன் முதலிய அரும்பண்டங்களை வைக்கும் பெரிய மட்கலம். *Loc.*

முடிப்பிசைக்குறி muṭippicai-k-kuṟi, *n.* < முடிப்பு + இசை +. Full-stop; வாக்கியமுடிவைக் காட்டும் முற்றுக்குறி. (நான். பால. 169.)

முடிப்பிரி muṭippiri, *n.* Corr. of முடிப்புரி.

முடிப்பு muṭippu, *n.* < முடி²-. [T. K. *muḍupu*.] 1. Tying, fastening; முடிபோடுகை. 2. Tie, knot; முடிச்சு. 3. Bundle; கட்டு. 4. That which is worn on the head; தலையில் அணியும் பொருள். 5. Money wrapt in a cloth and tied up; பணமுடிச்சு. *ஒரு பொன்முடிப்பு வைத்தேன்* (விறலிவிடு. 899). 6. Remittance of kist into the treasury; இறுசாற்பணம். *இன்று முடிப்புச் செலுத்தியாகவேணும்.* 7. Money, wealth; சொத்து. *அவனுக்கு முடிப்பொன்று மில்லை. Loc.* 8. Total sum; மொத்தத் தொகை. (யாழ். அக.) 9. Decision; தீர்ப்பு. (யாழ். அக.) 10. End, result; முடிவு. (W.)

முடிப்புக்கட்டு-தல் muṭippu-k-kaṭṭu-, *v.* < முடிப்பு +. *tr.* To conclude; முடிவுசெய்தல். (யாழ். அக.)—*intr.* To set apart, as a provision for a future expenditure; பணமுடிப்புச் சேர்த்து வைத்தல். *பெண் பிறந்திருப்பதனால் இனி முடிப்புக் கட்டிவைக்கவேண்டும்.*

முடிப்புக்காரன் muṭippu-k-kāraṉ, *n.* < id. +. *Loc.* 1. Collector of the revenue of a village, in ancient times; பண்டைக்காலத்து அரசிறைத் தண்டற்காரன். 2. One who keeps money; பணமுள்ளவன்.

முடிப்புமாறி muṭippu-māṟi, *n.* < id. +. See முடிச்சுமாறி. *Loc.*

முடிப்புரி mutippuri, n. <id.+உரி-. (W.) 1. Receiver of rents and taxes; அரசிறைத் தண்டற்காரன். 2. Shroff; சராப்புக்காரன்.

முடிபு mutipu, n. <முடி¹-. See முடிவு. முனிவரா வெகுளியின முடிபென்றுரா சிலா (கமபரா. மாரீச. 34).

முடிபெழுத்து mutipeluttu, n. <முடிபு+ எழுத்து. A class of letters; எழுத்துவகைகளுள் ஒன்று. (நன். 256, மயிலை.)

முடிபொருட்டொடர்நிலை muti-porut-totar-nilai, n. <முடி+பொருள்+. Epic or narrative poem. See பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள். முடிபொருட்டொடர்நிலையுள் தானபயன் கூறும் வழி (சிலப. 2, 9, உரை).

முடிபோடு-தல் muti-pōtu-, v. <id.+. tr. To tie into a knot; ஒன்றேடொன்று மாட்டிப் புணைத்தல்.—intr. 1. To be pre-destined or ordained to be married to each other; கணவனும் மனைவியுமாதற்கு விதியமைதல். அவனுக்கும் இவளுக்கும் முடிபோட்டிருக்கிறது. 2. See முடி¹-, 7.

முடிமயிர்¹ muti-mayir, n. <முடி²-+. 1. Lock of hair; சேர்த்து முடித்த தலைமயிர். (W.) 2. Switch; மகளிர் தலைமயிரோடு சேர்த்துமுடித்துக் கொள்ளும் கட்டுமயிர். (W.)

முடிமயிர்² muti-mayir, n. <முடி+. Hair offered to a deity in pursuance of a vow; தெய்வத்துக்குக் காணிக்கையாக மழித்து இடும் தலைமயிர். Loc.

முடிமன்னன் muti-mannan, n. <id.+. Crowned monarch; மகுடந்தரித்த அரசன். முடிமன்னா மூவருங் காததோமபும (சிலப. 29, பக். 575).

முடிமார் mutimār, n. <முடி²-. Those who accomplish things; முடிப்பவர். தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார் (திருமுரு. 89).

முடிமாலை muti-mālai, n. <முடி+. Garland for the head, chaplet; தலையில் அணியும் மாலை. (திவா.)

முடிமேன்முடி muti-mēl-muti, n. prob. id.+. Panicled golden-blossomed pear tree. See சிலந்தி², 1. (மலை.)

முடிமேலழகி muti-mēl-alaki, n. prob. id. +. A very small plant. See கோடகசாலை. (மலை.)

முடிய mutiya, adv. <முடி¹-. Unto the end, finally; முழுதும். (திவா.) என்று முடியக் கட்டுரைப்பது (தக்கயாகப். 728).

முடியரசன் muti-y-aracan, n. <முடி+. See முடிமன்னன். (தக்கயாகப். 623, விசேடக்குறிப்பு.)

முடியல் mutiyal, n. <முடி¹-. All, whole; எல்லாம். (சது.)

முடியறுத்தல் muti-y-aruttal, n. <முடி+ அறு²-. The first shaving of a baby, ceremonially observed; குடுமிவைக்குஞ் சடங்கு. Loc.

முடியிறக்கு-தல் muti-y-irakku-, v. <id. +. intr. To shave the hair of the head in fulfilment of a vow; பிரார்த்தனையாக மயிர் களைதல். Loc.—tr. To put to disgrace; அவமானஞ் செய்தல். (யாழ். அக.)

முடியுப்பு muti-y-uppu, n. Rock salt; கல்லுப்பு. (மூ. அ.)

முடியுயர்-தல் muti-y-uyar-, v. intr. <முடி+. To grow prosperous, as a king; இராசாங்கஞ் செழித்தல். குடியுயர முடியுயரும்.

முடியுலகம் muti-y-ulakam, n. <id.+. See முடியுலகு. முடியுலக மூதற் (சீவக. 1215).

முடியுலகு muti-y-ulaku, n. <id.+. Heaven, celestial world, as the highest world; மேலுலகம். வானவரை முடியுலகுற (சீவக. 1847).

முடியுறுப்பு muti-y-uruppu, n. <id.+. Ornamental parts of a crown, five in number, viz., tāmam, mukuṭam, patumam, kōṭakam, kimpuri; தாமம், முகுடம், பதுமம், கோடகம், கிம்புரி என ஐவகைப்பட்ட மகுட வுறுப்புக்கள். (திவா.)

முடியெடு-த்தல் muti-y-etu-, v. intr. <id. +. 1. See முடியிறக்கு-. 2. To become prominent; தலையெடுத்தோங்குதல். மறையவர் முடியெடுத்தனா (கலிங. 251).

முடிவறி-தல் mutivari-, v. tr. <முடிவு +. To be advanced in knowledge; to master completely; நன்றாக உணர்தல். (யாழ். அக.)

முடிவாங்கு-தல் muti-vāṅku-, v. intr. <முடி+. See முடியிறக்கு-. Colloq.

முடிவாழை muti-vālai, n. perh. id.+. [K. mutivāḷa.] Cuscus-grass. See வெட்டிவேர் மீச்சை. (பிங்.)

முடிவிடங்கூறல் mutiviṭaṅ-kūral, n. <முடிவு+. (Gram.) Giving particular reference to the rule followed in the context, one of 32 utti, q.v.; உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் தான் சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு விதி கூறும் இடந்தைக் குறிப்பது. (நன். 97, உரை.)

முடிவிலாற்றல் mutivil-āṟṟal, n. <id.+ இல் neg.+. See முடிவிலாற்றலுடைமை. (திவா.)

முடிவிலாற்றலுடைமை mutivil-āṟṟal-uṭaimai, n. <முடிவிலாற்றல்+. Omnipotence, one of civaṉ-eṇ-kuṇam, q.v.; சிவனெண்குணத் தொன்றாகிய அனந்த சக்தி. (குறள், 9, உரை.)

முடிவினை muti-viṉai, n. <முடி¹-+. Past karma whose effect has begun to operate. See

பிராரத்தம். ஆகாமிய வினையும் முடிவினையும் ஒத்தல் வேண்டும் (சி. போ. பா. 8, 1, பக். 175, சுவாமிநா.).

முடிவு mutivu, n. <id. 1. End, finality; இறுதி. 2. Completion; பூர்த்தி. 3. Issue, result; பயன். 4. Conclusion; decision; தீர்மானம். முடிவென்ன சொல்லுகிறீர்? 5. Resoluteness; முடிவான உட்கோள். அக்கணை . . . முடுகிய முடிவை நோக்கி (கம்பரா. நிகும்ப. 177). 6. (Mus.) Tonic at the conclusion of a piece; நியாசசுவரம். 7. A kind of note in music; இசைப்பாகுபாட்டினுள் ஒன்று. (சிலப். 3, 41-2, உரை, பக். 108.) 8. Death; மரணம். முடிவுகாலம். 9. Limit; எல்லை. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல் (குறள், 671).

முடிவுகட்டு-தல் mutivu-kattu-, v. tr. <முடிவு+. To come to a conclusion; தீர்மானித்தல். Colloq.

முடிவுகாலம் mutivu-kālam, n. <id.+. Time of death; மரணகாலம்.

முடிவுசொல்(லு)-தல் mutivu-col-, v. intr. <id.+. To give a decision; to deliver judgment; தீர்ப்புச் சொல்லுதல்.

முடிவுபோ-தல் mutivu-pō-, v. intr. <id +. To be accomplished, fulfilled; நிறைவேறு தல். முடிவுபோகாமையின் (குறள், 262, உரை).

முடிவுபோக்கு-தல் mutivu-pōkku-, v. tr. Caus. of முடிவுபோ-. To accomplish, fulfil; நிறைவேற்றுதல். தான் குளுற்ற காரியத்தினை முடிவு போக்காது (கலித். 149, 10, உரை).

முடிவுரை mutivurai, n. <முடிவு+. Epilogue; concluding section of a work; நூலிறுதியில் அமையும் சட்டுரை.

முடிவெட்டு-தல் muti-vettu-, v. intr. <முடி+. To crop the hair; மயிர் கத்தரித்தல். Mod.

முடிவெழுத்து mutiveluttu, n. <முடிவு + எழுத்து. See முடிபெழுத்து. (பிங.)

முடிவேந்தர் muti-vēntar, n. <முடி+. See முடிமன்னர். முடிவேந்தர் மன்னும் அரணகளை (சிறுபாண. 247, உரை).

முடுக்கடி mutukkati, n. <முடுக்கு²+. Busy time; critical moment; நெருக்கடி. கலியாண முடுக்கடியில் துணிகள் வாங்காதே. Loc.

முடுக்கம் mutukkam, n. <முடுக்கு-. 1. High price, dearness; விலையேற்றம். Loc. 2. Tightness; இறுகல். Nāñ.

முடுக்கர் mutukkar, n. <முடுக்கு². 1. Short street; குறுந்தெரு. முடுக்கரும் வீதியும் (சிலப். 5, 187). 2. Pathway difficult to pass; அருவழி. முட்டுடை முடுக்கரு மொய்கொள் குன்றமும் (சீவக. 1216). 3. Lane; தெருச்சந்து. முடுக்கர்தோறும் புகுந்த வல்லிருளின் பெருமலை (இரகு. இலவ. 55). 4. Mountain cavern; மலைக்குகை. (பிங.) 5. Place where water presses against a bank and erodes; நீர்க்குத்தான இடம். குணகிய முடுக்கர் . . . யாறு (மலைபடு. 213). 6. Interstice, interspace; இடைவெளி. முடத்தாழை முடுக்கருள் (கலித். 136).

முடுக்கன் mutukkan, n. <முடுக்கு³. Strong man; வலியோன். (யாழ். அக.)

முடுக்காணி mutukkāni, n. <முடுக்கு-+. Screw; ஆணிவகை. Loc.

முடுக்கு¹-தல் mutukku-, 5 v. tr. Caus. of முடுகு-. [K. mutukku.] 1. To urge, bring pressure on; அவசரப்படுத்துதல். (W.) 2. To drive in, as a screw; திருகாணிமுதலியன உட்செலுத்துதல். கைவல் கம்மியன் முடுக்கலிற் புரைதீர்ந்து (நெடுநல். 85). 3. To drive, cause to run, as a horse; to set in motion, as a potter's wheel; விரையச்செலுத்துதல். கடுகிமுடுக்கினும் (விநாயக பு. 55, 7). 4. To bite off hurriedly; விரைந்து கடித்தல். பிணவு நாய் முடுக்கிய தடியொடு (மலைபடு. 177). 5. To plough; உழுதல். மூரி தவிர முடுக்கு முதுசாடி (பரிபா. 20, 54). 6. To induce, urge on; தூண்டிவிடுதல். என் அவனுடன் சண்டை செய்யும் படி முடுக்குகிறாய்? Colloq.—intr. 1. To feel urgently, as the call of nature; உணர்ச்சிமிகுதல். ஒன்றுக்கு முடுக்குகிறது. 2. To increase, as in price; அதிகமாதல். விலைமுடுக்கிப்போகிறது. 3. To hasten; விரைதல். முடுக்கிவந்து (உத்தரரா. இலவணையழி. 20).

முடுக்கு² mutukku, n. <முடுக்கு-. [K. mutukku.] 1. Urging, pressing hard; துரிதப் படுத்துகை. 2. Corner; மூலை. 3. Narrow, winding street; சோணைல்தெரு. முட்டுமுடுக்கு மிட்டிடை கழியும . . . வீதியும் (பெருங. உஞ்சைக். 33, 16). 4. Increase; dearness, as of price; அதிகம். தானகம் விலை வெகு முடுக்கு.

முடுக்கு³ mutukku, n. <மிடுக்கு. 1. Strength, power; வலிமை. (W.) 2. Pride, arrogance; stiffness of manners; அகம்பாவம். Loc.

முடுக்குச்சந்து mutukku-c-cantu, n. <முடுக்கு²+. Alley, narrow lane; சிறுசந்து. Colloq.

முடுக்குவழி mutukku-vali, n. <id.+. See முடுக்குச்சந்து. (சிலப். 14, 214, உரை.)

முடுகடி mutukati, n. cf. முடுக்கடி. Nearness; சமீபம். (யாழ். அக.)

முடுகல் mutukal, n. <முடுகு-. (சூடா.) 1. Quickness; விரைவு. 2. Strength; வலிமை.

முடுகியல் muṭukiyal, *n.* <id.+. (Pros.) A part of *kali* verse, characterised by rapid movement. See அராகம்[1], 1. (*வீரசோ. யாப.* 11, *உரை.*)

முடுகியல்வண்ணம் muṭukiyal-vaṇṇam, *n.* <முடுகியல்+. See முடுகியல். (*பிங.*)

முடுகு[1]-தல் muṭuku-, 5 *v.* [T. K. *muḍuku*, M. *muḍugu*.] *intr.* 1. To hasten; to be in haste; to move quickly; விரைந்து செல்லுதல். *முடுகழலின் முந்துறுதல்* (*பு. வெ.* 3, 6). 2. To become urgent; to come to a head; to throng and surge; நெருங்கிவருதல். *வெம்மைக்கூற்ற முடுகாதே* (*தேவா.* 116, 7). 3. To be strong; வலிமையாதல். (W.)—*tr.* To meet; to advance against; எதிர்தல். (*பிங.*)

முடுகு[2] muṭuku, *n.* <முடுகு-. 1. A rapid movement in verse; முடுகிச் செல்லும் சந்தவகை. (W.) 2. Bad odour, stench; நாற்றம். *முடுகு நாறிய வடுகர* (*தேவா.* 918, 1). 3. Bracelet made of lac; அரக்கால் செய்யப்பட்ட கங்கணம். *Tinn.* 4. Mould in which lac bracelets are made; அரக்குவளை செய்யுஞ் சட்டை. *Loc.* 5. A ring; மோதிரவகை. *Nāñ.*

முடுகு[3] muṭuku, *n.* Female elk; கடமை விலங்கின் பெண். (W.)

முடுகுவண்ணம் muṭuku-vaṇṇam, *n.* <முடுகு-+. (Pros.) A rhythm effected by mixing lines of short syllables in rapid succession with those of a different type; அராகந்தொடுத்த அடியோடு பிற அடிசேர்ந்து தொடர்ந்தோடுஞ் சந்தம். (*தொல். பொ.* 545.)

முடுகுவெண்பா muṭuku-veṇpā, *n.* <id. +. (Pros.) A species of *veṇpā* verse composed either wholly or partly in quick rhythm; சந்தமுடுகுள்ள வெண்பாவகை.

முடுத்தார் muṭuttār, *n.* prob. மூடு-. Act of covering; மூடுகை. *அந்த சவத்துக்கு முடுத்தார் பண்ணினீர்களா?* *Tranquebar.*

முடுதம் muṭutam, *n.* perh. *mūrdhan.* Leadership; தலைமை. *Nāñ.*

முடுவல் muṭuval, *n.* prob. முடுகு-. 1. Dog; நாய். (*பிங.*) *சினமுடுவல் நரி கழுகு* (*திருப்பு.* 519). 2. Bitch; பெண்ணாய். *முடுவனந்த பைங் கிணத் தடியொடு* (*மலைபடு.* 563). (*பிங.*) 3. A brown-coloured dog. See செந்நாய். (*அக. நி.*)

முடுவல்வெம்படையோன் muṭuval-vem-paṭaiyōṉ, *n.* <முடுவல்+வெம்-மை+. Bhairava, as having an army of dogs; [நாய்ப்படையுடையவன்] வயிரவன். (*சூடா.*)

முடை[1] muṭai, *n.* 1. Flesh; புலால். *முடைச் சாகாடு* (*நாலடி*, 48). 2. Stench, offensive odour; துர்நாற்றம். *முடையரைத் தலைமுண்டிக்கு மொட்டரை* (*தேவா.* 423, 4). 3. Smell of sour buttermilk or curds; புளித்த மோர் முதலியவற்றின் வீச்சம். *இடைப்பேச்சு முடைநாற்றமுமாயிட்டது* (*திவ். திருப்பா.* வ்யா. அவ.) 4. Bran; தவிடு (*பிங.*)

முடை[2]-தல் muṭai-, 4 *v.* <பின்னை-. *tr.* To braid, plait, wattle; பின்னுதல். *உவாகத் பழுத்தலை முடைந்து வேயாத குளிமனை* (*பெரும்பாண்.* 353, *உரை*).—*intr.* To become lean; மெலிதல். (W.)

முடை[3] muṭai, *n.* <முடை-. 1. Ola basket; குடையோலை. (*திவா.*) 2. Umbrella of palm leaves; ஓலைக்குடை. (W.) 3. Straits, urgency, as of poverty; நெருக்கடி. *பணத்துக்கு முடையாயிருக்கிறது.*

முடைச்சேரி muṭai-c-cēri, *n.* <முடை[1]+. Village in the forest tracts; முல்லை நிலத்தூர். (*யாழ். அக.*)

முடைசல் muṭaical, *n.* <முடை-. 1. Plaiting, braiding; முடைகை. 2. That which is plaited; முடையப்பட்டது. 3. Screen of bamboo or palm leaves for protecting the banks of rivers from erosion by floods; வெள்ளத்தால் கரை உடைந்து போகாதவாறு மூங்கில் முதலியவற்றால் ஏற்படும் அடைப்பு. *Loc.*

முடைஞ்சல் muṭaiñcal, *n.* <முடை-. Trouble, distress; இடையூறு. (*நாமதீப.* 631.)

முடைநாற்றம் muṭai-nāṟṟam, *n.* <முடை[1] +. See முடை, 1, 2, 3. *முடை நாற்ற மோடுடைய* (*கடம்ப. பு. இலீலா.* 107).

முடைநாறி muṭai-nāṟi, *n.* <id.+. Small downy-lobed vine, m. cl., *Vitis linnaei*; கொடிவகை. (L.)

முடைப்படு-தல் muṭai-p-paṭu-, *v. intr.* <id.+. To be in straits; நெருக்கடி உண்டாதல்.

முண்டக்கண் muṇṭa-k-kaṇ, *n.* See முண்டைக்கண். *Colloq.*

முண்டக்கண்கறவா muṇṭakkaṇ-kaṟavā, *n.* prob. முண்டைக்கண்+. Sea-fish, violet-brown, *Pempheris malabarica*; நீலமும் பழுப்பும் கலந்த நிறமுள்ள கடல்மீன்வகை.

முண்டக்கண்காக்காச்சி muṇṭakkaṇ-kākkācci, *n.* <id.+. 1. Sea-fish, yellowish-green, attaining 3 in. in length, *Apogan glaca*; மஞ்சள் கலந்த பசுமை நிறமுள்ளதும் மூன்றங்குலம் வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை. 2. Sea-fish, scarlet, *Myripristis bolche*; செந்நிறமுள்ள கடல்மீன்வகை.

முண்டகம்[1] muṇṭakam, *n.* prob. முள்+அகம். 1. Thorn; முள். *முண்டக விறும்பி னூற்ற* (*அரிச். பு. வேட்டஞ்.* 36). 2. Thorn bush; முள்

ளுடைத்தூறு. (பிங்.) 3. Fragrant screw-pine. See தாழை, 1. (பிங்.) கூன்முண் முண்டகக் கூர்ம்பனி மாமலர் (குறுந். 51). 4. Lotus; தாமரை. முண்டக வதன மழகெழ (திருவாலவா. 37, 58). 5. Water-thorn. See நீர்முள்ளி. (திவா.) முண்டகங் கரும் பொனத் துய்த்து (கல்லா. 62, 14). 6. Indian nightshade. See கழிமுள்ளி. மணிப்பூ முண்டகத்து (மதுரைக். 96). 7. Jagged jujube. See கருக்கு வாய்ச்சி. (அக. நி.) 8. Sweet toddy; பதநீர். (சங். அக.) 9. cf. *maṇḍa*. Toddy; கள். (பிங்.) 10. Jaggery from palmyra; கருப்புக்கட்டி. (சங். அக.)

முண்டகம்² muṇṭakam, *n.* < *muṇḍaka*. 1. Forehead; நெற்றி. (பிங்.) முண்டகக் கண்ணு போற்றி (குற்று. தல. திருமால். 141). 2. Head; தலை. (அருநி.) 3. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று. 4. Plantain; வாழை. (மலை.)

முண்டகம்³ muṇṭakam, *n.* Sea; கடல். (அக. நி.)

முண்டகன் muṇṭakaṉ, *n.* < *muṇḍaka*. Brahmā, as lotus-born; பிரமன். (இலக். அக.)

முண்டகாசனன் muṇṭakācaṉaṉ, *n.* < id. + *āsana*. See முண்டகன். (யாழ். அக.)

முண்டகாசனி muṇṭakācaṉi, *n.* < id. +. See முண்டகாசனை. (யாழ். அக.)

முண்டகாசனை muṇṭakācaṉai, *n.* < id. +. Lakṣmī, as seated on a lotus; [தாமரையில் இருப்பவள்] இலக்குமி. முண்டகாசனை கேள்வன். (சூடா.)

முண்டகோபநிடதம் muṇṭakōpaniṭatam, *n.* < *muṇḍaka* + *upa-ni-ṣad*. See முண்டகம்², 3.

முண்டணி muṇṭaṇi, *n.* cf. முண்டனி. See விஷ்ணுக் கரந்தை. (பரி. அக.)

முண்டபங்கி muṇṭapaṅki, *n.* (Śaiva.) Meditation of Śiva-liṅgam as having five faces, in *āṉmārtta-pūcai*; ஆன்மார்த்த பூசையில் இலிங்க உருவமாயுள்ள சிவபெருமானை ஐந்து முகங்களோடு கூடியவராகத் தியானிக்கை. முறைமையிற்றண்டபங்கி முண்டபங்கியு மியற்றி (சூத. சிவமான். 4, 18). (தத்துவப். 64, உரை.)

முண்டபலம் muṇṭa-palam, *n.* < *muṇḍa-phala*. Coconut; தேங்காய் (யாழ். அக.)

முண்டம் muṇṭam, *n.* < *muṇḍa*. 1. Head; தலை. (பிங்.) முண்டம் வெம்ப (திருவாலவா. 44, 31). 2. Forehead; நெற்றி. முண்டத்துற்ற கண்ணெரியினுன் (இரகு. தேனுவ. 86). 3. Clean-shaven head; மழித்த தலை. சடையு முண்டமுஞ் சிகையும் (அரிச். பு. விவாக. 2). 4. Bald head; வழுக்கைத்தலை. (W.) 5. Skull; கபாலம். இறையான் கையினிறையாத முண்டம் நிறைத்த வெந்தை (திவ். பெரியதி. 5, 1, 8). 6. Headless trunk; உடற்குறை. (யாழ். அக.) 7. Limbless body; உறுப்புக் குறை. கை முண்டம், கால் முண்டம். 8. Undeveloped foetus; நிரம்பாக் கருப்பிண்டம். முண்டமவிழுந்தது. 9. Naked body; நிர்வாணமான உடல். *Colloq.* 10. Useless person; blockhead; அறிவில்லாதவன். 11. Sphere, globe; திரட்சி. (சூடா.) 12. Stump, stake; குற்றி. (இலக். அக.) 13. Iron dross. See மண்டூரம். (அக. நி.) 14. An Upaniṣad. See முண்டகம்², 3. (யாழ். அக.) 15. See முண்டபங்கி. நலத்த வருவது காணடல் முண்டம (தத்துவப். 64). 16. cf. *puṇḍra*. Caste mark on the forehead; புண்டரம். ஆட்கொண்டான்றிரு முண்டந் தீட்டமாட்டாது (திருவாச. 35, 9). 17. cf. *piṇḍa*. A preparation of rice-flour cooked in steam; பிட்டு. (அக. நி.) 18. Ankle; கணுக்காற்பொருத்து. 19. Piece, as of timber; மரத்துண்டு. 20. Mass; கட்டி. போராறு பெருகிவர பீமுண்டம மிதந்துவர.

முண்டன்¹ muṇṭaṉ, *n.* < id. 1. Shaven-headed person; மழித்த தலையன். கண்டராய் முண்டராகி (தேவா. 269, 3). 2. Śiva, as having a skull in His hand; [கையிற் கபாலத்தையுடையவன்] சிவபிரான். முண்டனீறன் (திவ். திருச்சந். 71). 3. Śaivite; சைவன். (திவ். திருமாலை, 8, வ்யா.) 4. Jain; அமணன். (திவ். திருமாலை, 8, வ்யா.) 5. Barber; நாவிதன். (யாழ். அக.) 6. Ascending node; இராகு. (யாழ். அக.)

முண்டன்² muṇṭaṉ, *n.* < மிண்டு-. 1. Strong, powerful person; வலியவன். (திவ். திருமாலை, 8, வ்யா.) 2. Hard portion of a tuber; கிழங்கின் கடினமான பகுதி. சேப்பம் முண்டன்.

முண்டனம் muṇṭaṉam, *n.* < *muṇḍana*. Shaving of the head; தலைசிரைக்கை.

முண்டனி muṇṭaṉi, *n.* < *muṇḍī*. Indian globe-thistle; விஷ்ணுக்கரந்தை. (சங். அக.)

முண்டா muṇṭā, *n.* < U. *mōṇḍhā*. Shoulder, upper arm; தோள். முண்டாத்தட்டிச் சண்டைக்கு அழைக்கிறான்.

முண்டாகாரம் muṇṭākāram, *n.* < *muṇḍa* + *ā-kāra*. 1. See முண்டம், 6. 2. Shapeless mass; உருவிளங்காத பொருள். *Colloq.*

முண்டாசு muṇṭācu, *n.* < Hindi. *mun-dāsā* < *muṇḍa* + *vāsās*. A kind of head-dress, small loose turban; தலைப்பாகைவகை. கொடுத்தானோ முண்டாசு (விறலிவிடு. 1116).

முண்டாணி muṇṭāṇi, *n.* See மூன்றுவீசம். *Tinn.*

முண்டாத்தட்டு-தல் muṇṭā-t-taṭṭu-, *v. intr.* < முண்டா +. To clap the shoulders,

as in challenge or defiance; வீரக்குறிப்பாகத் தோள்தட்டுதல். *Colloq.*

முண்டாயி muṇṭāyi, *n.* <U. *mīthāī.* Sweetmeats, confectionery; மிட்டாய். (J.)

முண்டாரி[1] muṇṭāri, *n.* See முண்டேறி. *Loc.*

முண்டாரி[2] muṇṭāri, *n.* See முண்டன்[2], 1. *Loc.*

முண்டான் muṇṭāṉ, *n.* prob. *muṇḍa.* Turmeric tuber; மஞ்சட்கிழங்கு. *Loc.*

முண்டி[1] muṇṭi, *n.* <Hindi. *muṇḍa.* [T. *muṇḍi*, K. *moṇḍu.*] Pertinacious beggar. See கல்லுளிமங்கன். *Loc.*

முண்டி[2] muṇṭi, *n.* <*muṇḍin.* 1. Person with a clean-shaven head; மழித்த தலையினன். (திருவாலவா. குறிப்பு.) 2. Barber; நாவிதன். (இலக். அக.) 3. cf. *puṇḍrin.* One who wears a caste mark on his forehead; நெற்றியில் திரிபுண்டரம் அணிந்தவன். நீற்றுப பூண்டகு முண்டி யேடா (திருவாலவா. 13, 14).

முண்டி[3]-த்தல் muṇṭi-, *11 v. tr.* <*muṇḍa.* To shave the head completely; மொட்டையாய்ச் சிரைத்தல். தலை முண்டிக்கு மொட்டரை (தேவா. 423, 4).

முண்டி[4] muṇṭi, *n.* See முண்டனி. (நாமதீப. 329.)

முண்டிதம் muṇṭitam, *n.* <*muṇḍita.* 1. Shaving the head clean; மொட்டையடிக்கை. முண்டிதப்படு சென்னியன் (கந்தபு. மார்க். 117). 2. A masquerade dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப. 3, 18, உரை.)

முண்டிதை muṇṭitai, *n.* The Indian sloth. See தேவாங்கு[2]. (நாமதீப. 222.)

முண்டிரம் muṇṭiram, *n.* An Upaniṣad; ஓர் உபநிடதம். (யாழ். அக.)

முண்டீரம் muṇṭīram, *n.* A kind of greens; கீரைவகை. (சங். அக.)

முண்டு[1]-தல் muṇṭu-, *5 v. intr.* <மிண்டு-. 1. To be unruly, refractory; to act saucily; முரண்டுபண்ணுதல். 2. To attack vehemently; முனைந்துநிற்றல். ஒரு முண்டு முண்டிப்பாராத தான்.

முண்டு[2] muṇṭu, *n.* <முண்டு-. [K. *moṇḍu.*] 1. Petulance, obstinacy; முருட்டுத்தனம். (யாழ். அக.) 2. Vehement attack; முனைந்து செய்யும் எதிர்ப்பு. 3. Stupidity; மடமை. (யாழ். அக.) 4. Knot, as in a tree; மரமுதலியவற்றின் கணு. 5. Bulging or protuberance; திரட்சி. 6. Short log; wooden prop; சிறுகட்டை. *Loc.* 7. Joint of the body; உடற்சந்து. முண்டிலே பட்டது. *Colloq.* 8. Hump; திமில். *Loc.*

முண்டு[3] muṇṭu, *n.* [K. M. *muṇḍu.*] Short-sized cloth; சிறுவேஷ்டி. (நாமதீப. 780.)

முண்டுபலகை muṇṭu-palakai, *n.* prob. முண்டு[2]+. Paddle; கடலில் கட்டுமரத்தைச் செலுத்த உதவும் துடுப்பு. *Loc.*

முண்டேறி muṇṭēṟi, *n.* <Hindi. *muṇḍērī.* Coping of a wall, மதிலின்மேலுள்ள தலையீடு. *Loc.*

முண்டை[1] muṇṭai, *n.* <முட்டை. Egg; முட்டை. முண்டை விளைபழம (பதிற்றுப். 60, 6).

முண்டை[2] muṇṭai, *n.* <மிண்டை. Apple of the eye; கண்ணின் கருவிழி. *Colloq.*

முண்டை[3] muṇṭai, *n.* <*muṇḍā.* Widow, as having a shaven head; கைம்பெண். சேரஷியெனு மொட்டை முண்டை (தனிப். திர. 376, 4).

முண்டைக்கட்டை muṇṭai-k-kaṭṭai, *n.* <முண்டம்[1]+. Nakedness; நிர்வாணம். *Colloq.*

முண்டைக்கண் muṇṭai-k-kaṇ, *n.* <முண்டை[2]+. Goggle eye; வெளியில் பிதுங்கியுள்ள பருத்தவிழி. *Colloq.*

முண்டைச்சி muṇṭaicci, *n.* <முண்டை[3]. See முண்டை[3].

முண்டைமோப்பி muṇṭai-mōppi, *n.* <T. *muṇḍā-mōpi.* 1. Widow; விதவை. (W.) 2. Son born to a widow; விதவைக்குப் பிறந்த பிள்ளை. *Madr.*

முண்ணாயகி muṇṇāyaki, *n.* <முள்+. A kind of poisonous herb. See பாம்புக்கினி. (W.)

முண்ணாவல் muṇṇāval, *n.* <id.+நாவல். A species of rose-apple; நாவல்வகை. *Loc.*

முண்மா muṇmā, *n.* <id.+. Porcupine; முள்ளம்பன்றி. (யாழ். அக.)

முண்முரண்டை muṇ-muraṇṭai, *n.* <id.+. Necklace berried climbing caper, m. cl., *Maerua arenaria*; கொடிவகை. (L.)

முண்முருக்கு muṇ-murukku, *n.* <id.+. See முள்ளுமுருக்கு. (மூ. அ.)

முண்முருங்கை muṇ-muruṅkai, *n.* <id. +. See முள்ளுமுருக்கு. *Loc.*

முணக்கு-தல் muṇakku-, *5 v. tr.* Caus. of முணங்கு-. To contract, withdraw, bend; உள்வளைத்தல். வள்ளுகிர் முணக்கவும் (நற். 114).

முணங்கு[1]-தல் muṇaṅku-, *5 v. intr.* 1. To be contracted, withdrawn, bent; உள்ளடங்குதல். 2. To be subject to; அடங்குதல். (W.) 3. cf. முனங்கு-. To speak in a suppressed tone, mutter in a low tone, murmur; தாழ்வாய்ப் பேசுதல். (W.)

முணங்கு² muṇaṅku, n. < முணங்கு-. 1. Withdrawing, contracting, bending; அடக்கம். (சூடா.) 2. Shaking off drowsiness or laziness by stretching one's limbs; சோம்பல்முறிப்பு. முணங்கு நிமிர் வயமான (புறநா. 52). 3. Idleness; சோம்பு. (இலக். அக.)

முணங்குநிமிர்-தல் muṇaṅku-nimir-, v. intr. < முணங்கு+. To shake off drowsiness or laziness; மூரிநிமிர்தல். முணங்குநிமிர்ந் தளைச் செறி யுழுவை யிரைக்குவந் தன்ன (புறநா. 78).

முணமுண-த்தல் muṇa-muṇa-, 11 v. tr. To mutter, murmur; வாய்க்குட்பேசுதல். Colloq.

முணவல் muṇaval, n. < முணவு-. Anger; கோபம். (நாமதீப. 637.)

முணவு-தல் muṇavu-, 5 v. tr. 1. To dislike, feel aversion to; வெறுத்தல். களிறு நிலை முணவுதற்குக் காரணம இருஞ்சேறுபடுதல் (பதிற்றுப. 64, 7, உரை). 2. To be angry; சினத்தல்.

முணுமுணு-த்தல் muṇu-muṇu-, 11 v. tr. See முணமுண-.

முணை¹ muṇai, n. < முணவு-. 1. Aversion; வெறுப்பு. முணையில்கொடை (சிவப. பிரபந். சிவஞா. பிள. முத்தப். 5). 2. Abundance; மிகுதி. முணையி னுற கடலக முழக்க மொத்தவே (சீவக. 2222).

முணை²-தல் muṇai-, 4 v. tr. < முணை. To dislike, feel aversion to; வெறுத்தல். களிறு நிலை முணைஇய (பதிற்றுப. 64, 7).

முத்கலை mutkalai, n. < Mudgalā. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

முத்தக்காசு mutta-k-kācu, n. < musta+. 1. Straight sedge, Cyperus rotundus; கோரை வகை. (M. M. 228.) 2. Straight sedge tuber, Cyperus pertenuis; கோரைக் கிழங்கு. முத்தக காசை அமுது செய்விப்பது (ஈடு, 1, 6, 1).

முத்தகம்¹ muttakam, n. < muktaka. 1. A stanza which, by itself, is complete in sense; தனிநின்று பொருள் முடியுஞ் செய்யுள். (தண்டி. 2.) 2. A kind of literary composition adapted to singing; இசைப்பாவகையுள் ஒன்று. (சிலப. 6, 35.) 3. Missile; எறியாயுதம். (யாழ். அக.)

முத்தகம்² muttakam, n. < atimuktaka. (மலை.) 1. Common delight of the woods. See குருக்கத்தி. 2. cf. முண்டகம்¹. Jagged jujube. See கருக்குவாய்ச்சி.

முத்தங்கி muttaṅki, n. < முத்து²+. Cloak made of pearls; முத்துச்சட்டை. Loc.

முத்தங்கொஞ்சு-தல் muttaṅ-koñcu-, v. < முத்தம்¹+. tr. See முத்தமிடு-.—intr. See முத்தந்தா-.

முத்தங்கொடு-த்தல் muttaṅ-koṭu-, v. < id.+. tr. See முத்தமிடு-.—intr. See முத்தந்தா-.

முத்தங்கொள்(ளு)-தல் muttaṅ-koḷ-, v. tr. < id.+. 1. See முத்தமிடு-. தாய் வாய் முத்தங் கொள்ள (பெரியபு. கண்ணப்ப. 23). 2. To touch, come in contact with; பொருந்துதல். சிலை முத்தங் கொள்ளுந் திண்டோள் (சீவக. 2312). 3. To embrace; புல்லுதல். முலை முத்தங் கொள்ள (சீவக. 2312).

முத்தண்டு mu-t-taṇṭu, n. < மூன்று+. Triple staff of an ascetic; திரிதண்டம். முத்தண்டு தொட்டிமுத்தாய் (உபதேசகா. உருத்திராக். 86).

முத்தண்ணா muttaṇṇā, n. < மூ-+அண்ணன். Brāh. 1. Elder brother; தமையன். 2. Dullard, a term of abuse; அசடன்.

முத்தந்தா-தல் [முத்தந்தருதல்] muttan-tā-, v. intr. < முத்தம்¹+. To offer one's cheek for a kiss; முத்தமிடுமாறு கன்னம் முதலியவற்றைக் காட்டுதல். என் குட்டனே முத்தந்தா (திவ். பெரியாழ். 3, 3, 2).

முத்தப்பருவம் mutta-p-paruvam, n. < id. +. A section of piḷḷai-t-tamiḻ, which describes the stage of childhood in which the child is asked to offer its cheek for a kiss; பிள்ளைத்தமிழ்ப் பருவங்களுள் குழந்தையை முத்தந் தரும்படியாகப் பாடும் பகுதி.

முத்தம்¹ muttam, n. perh. முத்து-. 1. Lip; உதடு. (பிங.) 2. Kiss; அன்பிற்குறிகுறியாக ஒருவகை யொலி யுண்டாக உதடுகளாற் பரிசிக்கை. (சூடா.) மணிவாயிடை முத்தம் தருதலும் (திவ். பெருமாள். 7, 5). 3. See முத்தப்பருவம். (இலக். வி. 806.) 4. Agricultural tract; மருதநிலம். (சூடா.)

முத்தம்² muttam, n. < muktā. 1. Pearl; முத்து. சிமிகு முத்தந் தைஇய (பதிற்றுப். 39). 2. Castor bean; முத்துக்கொட்டை. (தைலவ. தைல.) 3. A superior quality of emerald; மரகத குணங்களுளொன்று. (திருவிளை. மாணிக். 67.) 4. See முத்தாபலம், 2.

முத்தம்³ muttam, n. prob. Pāli muttam < mūtra. Penis; ஆண்குறி. அச்சுதன் முத்த மிருந் தவா காணீரே (திவ். பெரியாழ். 1, 2, 6).

முத்தம்⁴ muttam, n. < mugdha. 1. Love, endearment; பிரியம். (சூடா.) 2. Joy; மகிழ்ச்சி. (அரு. நி.)

முத்தம்^{5} muttam, n. < *mukta*. 1. See முத்தாசனம். முத்தமென விடப்பாட்டாற் சீவனியை யழுத்தி வலக்காலொத்த பாடப் பாட்டின் கீழுழுந்த வைகுதல் (பிரபோத. 44, 9). 2. Salvation; மோட்சம். எய்திய பெத்தமு முத்தமும் (திருமந். 2256). 3. Release; விடுதலை. (யாழ். அக.)

முத்தம்^{6} muttam, n. < *musta*. 1. Sedge; கோரை. (நாமதீப. 348.) 2. See முத்தக்காசு. (பாலவா. 761.)

முத்தம்^{7} muttam, n. Corr. of முற்றம். *Colloq.*

முத்தமாலை mutta-mālai, n. < முத்தம்^{2} +. See முத்துமாலை. முத்தமாலை முடிமுதல் வருட (பெருங். இலாவாண. 4, 136).

முத்தமிடு-தல் muttam-iṭu-, v. tr. < முத்தம்^{1} +. To kiss; அன்பின்அறிகுறியாக ஒருவனை யொலி யுண்டாக உதடுகளாற் பரிசித்தல்.

முத்தமிழ் mu-t-tamiḻ, n. < மூன்று +. The three kinds of literature in Tamil, viz., *iyal, icai, nāṭakam*; இயல், இசை, நாடகம் என்னும் மூவகையான தமிழ். மும்முரசு முத்தமிழும் (வள்ளுவமா. 10).

முத்தமிழ்முனிவன் muttamiḻ-muṉivaṉ, n. < முத்தமிழ் +. Agastya, as the exponent of *muttamiḻ*; [முத்தமிழையும் பரவச்செய்த இருடி] அகத்தியன். முத்தமிழ் முனிவன் கேட்ப (காஞ்சிப்பு. வீராட்ட. 6).

முத்தமிழுரியோன் muttamiḻ-uriyōṉ, n. < id. +. 1. See முத்தமிழ்முனிவன். (யாழ். அக.) 2. Bhairava; வயிரவன். (சது.)

முத்தமுண்(ணு)-தல் muttam-uṇ-, v. tr. < முத்தம்^{1} +. See முத்தமிடு-. தணிவற முத்த முண்டாள் (திருவால்வா. 45, 15).

முத்தர் muttar, n. Mound, hillock; திடர். (W.)

முத்தரை muttarai, n. < முத்து^{2} +. Waist-band made of pearls; அரையிலணியும் முத்துவடம். பிறங்கிய முத்தரை முப்பத்திருகாழ் (சிலப். 6, 87).

முத்தரையர் mu-t-taraiyar, n. perh. மூன்று + தரை. A dynasty of feudal chiefs; ஒரு சார் சிற்றரசர். பெருமுத்தரையர் பெரிதுவந் தீயும (நாலடி, 200).

முத்தலை mu-t-talai, n. < id. +. See முத்தலைக்கழு. (திவா.)

முத்தலைக்கழு muttalai-k-kaḻu, n. < முத்தலை +. The trident, as having three heads or spikes; சூலம். (பிங்.) முத்தலைக் கழுக்கள் வீசுவன (திருவிளை. திருநகர. 24).

முத்தலைவேல் muttalai-vēl, n. < id. +. See முத்தலைக்கழு. (பிங்.)

முத்தலைவேலோன் muttalai-vēlōṉ, n. < முத்தலைவேல். Bhairava; பைரவன். (சது.)

முத்தவள்ளி mutta-vaḷḷi, n. < முத்தம்^{1} + *valli*. A garland of pearls, as shaped like a creeper; முத்துக்கோத்த கொடிபோலமைந்த முத்தணி. முத்த வள்ளியொடு மும்மணி சுடர (பெருங். உஞ்சைக். 34, 203).

முத்தவி muttavi, n. < முத்து^{2} + அவி-. Castor oil; ஆமணக்கெண்ணெய். (சங். அக.)

முத்தழல் mu-t-taḻal, n. < மூன்று +. See முத்தீ. முத்தழல் வேள்வி (காசிக. சிவசன். தெய். 23).

முத்தளகி muttaḷaki, n. See முருங்கை. (சங். அக.)

முத்தன்^{1} muttaṉ, n. < *mukta*. 1. One who has attained salvation; Jīvan-mukta; முத்தி பெற்றவன். முத்தனுய்ப் பிரகாசமுறுமே (சி. சி. 4, 19). 2. Śiva, as being by nature free from bonds; [இயல்பாகவே பாசங்களினின் நீங்கியவன்] சிவபிரான். அத்தன் முத்தன் (திருக்கோ. 358). 3. Viṣṇu; திருமால். (W.) 4. Bhairava; வைரவன். (பிங்.) 5. Arhat; அருகன். (பிங்.) 6. The Buddha; புத்தன். (பிங்.)

முத்தன்^{2} muttaṉ, n. < *mugdha*. 1. One who gives pleasure, as a child; பிரியன். (பாரத. சூது. 14.) 2. Fool; மூடன். (சது. Mss.)

முத்தாகலாபம் muttā-kalāpam, n. < *muktā-kalāpa*. See முத்தாரம். (W.)

முத்தாகாரம் muttākāram, n. < *muktā-gāra*. Mother of pearl; முத்துச்சிப்பி. (W.)

முத்தாசனம் muttācaṉam, n. < *mukta* + *āsana*. A yogic posture which consists in placing the left ankle beneath the region of the anus and the right ankle under the left so placed, while the head and neck are held straight with the body, one of nine *ācaṉam*, q.v.; ஆசனம் ஒன்பதனுள் இடது கணுக்காலைக் குதத்தின் கீழும் வலது கணுக்காலை இடது கணுக்காலின் கீழும் வைத்துத் தலை முதலியவை நேர்நிற்க இருக்கும் யோகாசனவகை.

முத்தாடு-தல் muttāṭu-, v. tr. < முத்தம்^{4} + ஆடு-. [T. *muddāḍu*.] To kiss; முத்தமிடுதல். முகத்தின் முத்தாடியும் (காஞ்சிப்பு. திருக்கண். பு. 137).

முத்தாத்துக்கோல் muttāttukkōl, n. < முள் + தாற்றுக்கோல். Balance; தூக்குக்கோல். (G. Sm. D. I, i, 284.)

முத்தாத்துமா muttāttumā, *n.* <*muktātman.* Soul which has attained salvation; வீடுபெற்ற உயிர். (W.)

முத்தாதனம் muttātaṉam, *n.* <*mukta*+. 1. See முத்தாசனம். (W.) 2. A yogic posture which consists in sitting with both legs stretched out; காலிரண்டும் நீட்டியிருக்கும் யோகாசன வகை. (*தத்துவப.* 107, *உரை.*)

முத்தாதி muttāti, *n.* <*முத்தம்*[6]+prob. ஆதி. (*சங். அக.*) 1. See முத்தக்காசு. 2. Indian winter cherry. See அமுக்கிரா.

முத்தாந்தம் muttāntam, *n.* <*muktānta.* Salvation, as the highest state; முத்தியாகிய உயர் கதி. *அவமாகாச் சித்தா முத்தாந்தத்து வாழ்வர்* (*திருமந்.* 497).

முத்தாபலம் muttāpalam, *n.* <*muktā-phala.* 1. Pearl; முத்து. (இலக். *அக.*) 2. Mistletoe berry thorn. See சங்கஞ்செடி. (*மிவா.*)

முத்தாமணக்கு muttāmaṇakku, *n.* <*முத்து*[2]+. A kind of castor plant; ஆமணக்கு வகை. (*சங். அக.*)

முத்தாய் muttāy, *n.* <Arab. *muddaā.* The complainant; the plaintiff; வாதி. (C. G.)

முத்தாயலே muttāyalē, *n.* <Arab. *muddaā-alayh.* The accused; the defendant; பிரதிவாதி. (C. G.)

முத்தாயாலே muttāyālē, *n.* See முத்தாயலே. (C. G.)

முத்தாயிபாகம் muttāyi-pākam, *n.* <U. *muddaī*+. (Mus.) Finale; இராக முதலியவற்றில் முடித்துவிடும் பகுதி. *Loc.*

முத்தாரம் muttāram, *n.* <*muktā*+*hāra.* Garland of pearls; முத்துமாலை. *கவரியுங் கடகமுங் கதிர்முத் தாரமும்* (*பெருங். உஞ்சைக்.* 32, 74).

முத்தாலத்தி muttālatti, *n.* <*முத்து*[2]+. Waving balls of boiled rice coloured with saffron, as before an idol. See அன்னலத்தி. *முத்தாலத்திகொண் டெணணுயிர மடவாருழ* (*தமிழ்நா.* 240).

முத்தாலதை muttālatai, *n.* <*muktā-latā.* See முத்தாரம். (*யாழ். அக.*)

முத்தாவலி muttāvali, *n.* See முத்தாவளி. (இலக். *அக.*)

முத்தாவளி muttāvaḷi, *n.* <*muktāvalī.* (W.) 1. Garland of pearls; முத்துமாலை. 2. (Mus.) A musical mode; பண்வகை.

முத்தாளம் muttāḷam, *n.* Morning; காலை. *Nāñ.*

முத்தான்மா muttāṉmā, *n.* See முத்தாத்துமா. (W.)

முத்தானம் muttāṉam, *n.* <*uddhāna.* Oven; அடுப்பு. (*நாமதீப.* 496.)

முத்தி[1] mutti, *n.* <*முத்து-.* Kiss; முத்தம். *மணிவாயில் முத்தி தரவேணும்* (*திருப்பு.* 183).

முத்தி[2] mutti, *n.* <Pkt. *mutti* <*mukti.* 1. Release; விடுபடுகை. 2. Final beatitude or emancipation, release of the soul from metempsychosis; மோட்சம். *முத்திக்குழன்று* (*திருவாச.* 11, 12). 3. Stage in salvation, of two kinds, viz., *patamutti, paramutti;* பதமுத்தி பரமுத்தி யென்ற இருவகை முத்திநிலை. (*வேதா. சூ.* 56, *உரை.*)

முத்தி[3] mutti, *n.* Direction; திசை. (*யாழ். அக.*)

முத்தி[4] mutti, *n.* cf. *உத்தி.* (*அரு. நி.*) 1. Lakṣmī; இலக்குமி. 2. Yellow spreading spots on the breasts of women; தேமல்.

முத்திக்கை muttikkai, *n.* <*முற்றுகை.* [K. *muttige.*] Siege; அரண்வளைப்பு. (*யாழ். அக.*)

முத்திகம் muttikam, *n.* <*muktikā.* An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

முத்திசாதனம் mutti-cātaṉam, *n.* <*முத்தி*[2]+. The path of liberation or final deliverance, one of eight *camaya-patārttam*, q.v.; சமய பதார்த்தங்களில் ஒன்றன முத்திசாதனக் கருவி. (*சைவப.* 68.)

முத்திதசை mutti-tacai, *n.* <id.+. A stage when one is free from all worldly attachments; பாசபந்தத்தினின்று விடுபட்ட நிலை.

முத்திதாசாரியன் muttitācāriyaṉ, *n.* <*mukti-da*+*ācārya.* Guru who is able to secure final beatitude for his disciple; சீடனுக்கு வீடளிக்கவல்ல ஆசாரியன். (*சைவச. ஆசா.* 31, *உரை.*)

முத்திதிசை mutti-ticai, *n.* <*mukti*+. See முத்திதசை. (W.)

முத்திநெறி mutti-neṟi, *n.* <id.+. Way to final beatitude; மோட்சநெறி. *முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு* (*திருவாச.* 51, 1).

முத்திப்பேறு mutti-p-pēṟu, *n.* <id.+. Attainment of final beatitude; மோட்சவாழ்வு. (*யாழ். அக.*)

முத்திபஞ்சாட்சரம் mutti-pañcāṭcaram, *n.* < id. +. A form of *pañcākkaram* with *praṇava;* பிரணவஞ் சேர்ந்த பஞ்சாக்கர மந்திர வகை. (*பஞ்சாக்கர.* 45, *உரை.*)

முத்திபதம் mutti-patam, *n.* < id. +. 1. The state of final beatitude; மோட்சபதவி. 2. The state of spiritual knowledge; ஞானநிலை. (*யாழ். அக.*)

முத்திமார்க்கம் mutti-mārkkam, *n.* < id. +. 1. See முத்திநெறி. 2. The course of karma; கருமவிதிமார்க்கம். (*யாழ். அக.*)

முத்திமுத்திரை mutti-muttirai, *n.* The River Tāmiraparuṇi; தாமிரபருணி. (*நாமதீப.* 525.)

முத்திமுதல் mutti-mutal, *n.* < *முத்தி*[2] +. Soul, as eligible for salvation; முத்தியைப்பெறுதற்கு முதலாகிய ஆன்மா. *முத்திமுதற்கே மோகக் கொடி படர்ந்து* (*திருவுந்தி.* 41).

முத்தியெறி-தல் mutti-y-eṟi-, *v. tr.* prob. *முத்து-* + எறி-. To remove entirely, put away; கழித்தல். *முத்தியெறிந்து விடற்கு* (*கலித.* 64).

முத்திரமம் muttiramam, *n.* Cinnamon. See இலவங்கப்பட்டை. (*சங். அக.*)

முத்திராசாலை muttirā-cālai, *n.* < *mudrā* +. Printing office; அச்சுக்கூடம். *Colloq.*

முத்திராதாரணம் muttirā-tāraṇam, *n.* < id. +. Wearing the emblems of Viṣṇu impressed on one's body; சங்க சக்கர முதலிய முத்திரைகள் சரீரத்தில் ஒற்றிக்கொள்ளுகை.

முத்திராதானம் muttirā-tāṉam, *n.* < id. +. Ceremony of initiation by branding the emblems of *caṅku* and *cakkiram* on a person's shoulders; அக்கினியிற் சூடேறப் பெற்ற சங்கசக்கர முத்திரைகளைத் தோள்களில் ஒற்றும் சடங்கு. *சாத்தி மேன் முத்திராதானம* (*பிரபோத.* 11, 11).

முத்திரி[1] muttiri, *n.* < id. 1. A kind of ear ornament, in the form of a hollow cylinder; உட்டுளையமைந்த காதணிவகை. 2. Sign, seal; அடையாளம். (*யாழ். அக.*)

முத்திரி[2]*-த்தல்* muttiri-, 11 *v. tr.* < *முத்திரி*. To seal; முத்திரையிடுதல்.

முத்திரிகை muttirikai, *n.* < *mudrikā*. Engraved signet or seal; எழுத்துப்பதிக்கப்பெற்ற மோதிரம். (W.)

முத்திருக்கஞ்செடி muttirukkañ-ceṭi, *n.* Safflower. See செந்துருக்கம். (*யாழ். அக.*)

முத்திருக்கன்செவி muttirukkaṉ-cevi, *n.* cf. *முத்தெருக்கன்செவி.* A plant. See நிலக்கடம்பு. (*மூ. அ.*)

முத்திருங்கஞ்செவி muttiruṅkañ-cevi, *n.* See முத்திருக்கன்செவி. (W.)

முத்திரை muttirai, *n.* < *mudrā* 1. Impress, mark; அடையாளம். *அசோகனை முத்திரை யோடே வரவேணு மென்கிறார* (ஈடு. *பெரியாழ்.* 1, 8, 9, *வ்யா.*). 2. Seal, signet; இலாஞ்சனை. *பொறித்த முத்திரையும் வேறுய* (*திருவாலவா.* 21, 8). 3. Stamp, as for postage, for court fees; தபால் முத்திரை முதலியன. 4. Badge of a soldier or peon; போர்ச்சேவகன் அல்லது சேவகனுக்குரிய அடையாள வில்லை. 5. Composer's name introduced at the end of a song or poem, as his mark; பதிகம், பிரபந்தம், பாட்டு முதலியவற்றின் இறுதியில் வரும் ஆக்கியோன் பெயர்க்குறிப்பு. 6. cf. *முத்திரி.* Ear ornament; காதில் அணியும் குண்டலவகை. *காதினமேற் செய்ய முத்திரையும* (*திருவாலவா.* 13, 4). 7. Hand-pose in worship; பூசை செய்யும்போது காட்டும் கையடையாளம். *திருந்த முத்திரை சிறப்பொடு காட்டி* (*பதினொ. திருக்கண். மறம. அடி*, 55). 8. (Nāṭya.) Hand-pose; கையாற் காட்டும் அபிநயாகிருதி. *இறைவன் மோனமுத்திரையைத்தருமெய்* (*திருமுரு.* 112, *உரை*). 9. The hole in a flute or pipe which is not fingered while playing; வங்கியம் நாகசுரம் வாசிக்கும்போது தொழிற்படாத துளை. (*சிலப்.* 17, 3, *உரை.*) *முத்திரையே முதலனைத்து முறைத்தானஞ் சோதித்து* (*பெரியபு. ஆனாய.* 24).

முத்திரைக்கடுதாசி muttirai-k-kaṭutāci, *n.* < *முத்திரை* +. Stamped paper; முத்திரையிட்ட பத்திரம். (C. G.)

முத்திரைக்கம்பு muttirai-k-kampu, *n.* < id. +. See முத்திரைக்கோல், 1. (W.)

முத்திரைக்கூடம் muttirai-k-kūṭam, *n.* < id. +. 1. Prison, சிறைச்சாலை. (*யாழ். அக.*) 2. Place where goods are stamped; பண்டங்களின் மேல் முத்திரையிடும் இடம். (W.)

முத்திரைக்கோல் muttirai-k-kōl, *n.* < id. +. 1. Seal; முத்திரையச்சு. (W.) 2. Wooden seal for marking a heap of grain; தானியக் குவியலிற் குறியிடுதற்குதவும் மரத்தாலியன்ற அடையாளக்கோல்.

முத்திரைக்குத்திப்பாப்பார் muttirai-kutti-p-pāppār, *n.* < id. + *குத்து-* +. Mādhva Brahmins, who impress, with sandal paste, the marks of *pañcāyutam* of Viṣṇu on different parts of their persons; சங்குசக்கர முதலிய பஞ்சாயுத அடையாளங்களைச் சரீரத்திற் சந்தனத்தாற் பதித்துக் கொள்வோரான மாத்துவப்பிராமணர். *Loc.*

முத்திரைச்சங்கு muttirai-c-caṅku, *n.* < id. +. A kind of conch; சங்குவகை. *முத்திரைச் சங்கொன் றாக* (S. I. I. ii, 275, 11).

முத்திரைச்சூடு muttirai-c-cūṭu, *n.* <id. +. Branding of animals; கால்நடைகளுக்கு இடும் சூடு. (W.)

முத்திரைச்சேவகன் muttirai-c-cēvakaṉ, *n.* <id.+. Peon wearing a badge; வில்லைச் சேவகன்.

முத்திரைத்தலை muttirai-t-talai, *n.* <id. +. Postage stamp; court fee stamp; தபாற் கட்டணம் முதலிய கட்டணத்திற்காக ஏற்பட்ட தலை பதிக்கப்பட்ட முத்திரை.

முத்திரைத்தாள் muttirai-t-tāḷ, *n.* <id. +. See முத்திரைக்கடுதாசி.

முத்திரைதானம் muttirai-tāṉam, *n.* See முத்திராதானம். (W.)

முத்திரைப்படி muttirai-p-paṭi, *n.* <முத்திரை +. Madras measure, as stamped as the standard measure; அரசாங்க அடையாளமிடப் பட்ட படி.

முத்திரைப்பல்லவம் muttirai-p-palla-vam, *n.* <id.+. A *pallavi* repeated at the end of each *patam;* இசைப்பதத்தினடிதோறும் ஒட்டிப் படிக்கும் பல்லவி. (யாழ். அக.)

முத்திரைப்பல்லவி muttirai-p-pallavi, *n.* <id.+. See முத்திரைப்பல்லவம். (W.)

முத்திரைப்பலகை muttirai-p-palakai, *n.* <id.+. Plank with some writing or mark thereon, used as a seal on a heap of grain; தானியக்குவியலுக்கு முத்திரையிடுதற்குரிய எழுத்து அல்லது அடையாளமமைந்த பலகை. (C. G.)

முத்திரைமண் muttirai-maṇ, *n.* <id.+. *Loc.* 1. Seal of earth affixed to a grain heap; தானியக் குவியலிலிடும் மண்குறி 2. Any soft substance that will hold an impression, in sealing; முத்திரையிடற்குரிய மண் முதலிய பொருள்.

முத்திரைமனிதன் muttirai-maṉitaṉ, *n.* <id.+. King's ambassador; இராசதூதன். (R.)

முத்திரைமோதிரம் muttirai-mōtiram, *n.* <id.+. Seal-ring; முத்திரையிட்ட மோதிரம். *Colloq.*

முத்திரையரக்கு muttirai-y-arakku, *n.* <id.+. Sealing wax; முத்திரைபதித்தற்கு உரிய அரக்குவகை.

முத்திரையிலாஞ்சனை muttirai-y-ilāñ-caṉai, *n.* <id.+. Impress of a seal; முத்திரைக் குறி. (W.)

முத்திரையுட்சிக்கு muttiraiyuṭ-cikku, *n.* <id.+. Defect in the impress of a coin; நாணய முத்திரையில் உள்ள கேடுவகை. (பணவிடு. 179.)

முத்திவிக்கினம் mutti-vikkiṉam, *n.* <முத்தி² +. Obstacles to salvation, three in number, viz., *aiyam, tiripu, aṟiyāmai;* முத்திக்குத் தடையுறுகளான ஐயம் திரிபு அறியாமைகள். (W.)

முத்திவிலக்கு mutti-vilakku, *n.* <id.+. See முத்திவிக்கினம். (W.)

முத்திளம் muttiḷam, *n.* Kakri-melon. See கக்கரி. (சங். அக.)

முத்திறங்குதல் muttiṟaṅkutal, *n.* <முத்து² +. Waning of pustules, in smallpox; வைசூரியில் முத்துக்கள் பால் வடிந்து மறைகை. (W.)

முத்திறமணி mu-t-tiṟa-maṇi, *n.* <மூன்று +. (Buddh.) The three objects of veneration. See திரிமணி. முத்திறமணியை . . . வணங்கி (மணி. 30, 4).

முத்தீ mu-t-tī, *n.* <id.+. 1. The three sacrificial fires, viz., *kārukapattiyam, ākava-ṉīyam, taṭciṇākkiṉi;* காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினி என்ற மூவகை வேதாக்கினி. இருபிறப் பாளர் முத்தீப் புரைய (புறநா. 367). 2. The three-fold fires of the body, viz., *utara-t-tī, kāma-t-tī, ciṉa-t-tī;* உதரத்தீ, காமத்தீ, சினத்தீ என்னும் மூவகை யக்கினி. (சூடா.) 3. Fire used in preparing medicines, of three kinds or degrees. See ஆயுர்வேதாக்கினி.

முத்தீமரபினர் muttī-marapiṉar, *n.* <முத்தீ +. Brahmins, as guardians of the sacrificial fires; [வேதாக்கினி மூன்றையும் பேணும் குலத்தவர்] பார்ப்பார். (பிங்.)

முத்து¹-தல் muttu-, *5 v. tr.* 1. To unite, join; சேர்தல். திருமுத்தாரம (சீவக. 504). 2. To kiss; முத்தமிடுதல். புதல்வர் பூங்கண் முத்தி (புறநா. 41).

முத்து² muttu, *n.* <*muktā*. 1. Pearl, one of *nava-maṇi*, q.v.; நவமணியி லொன்று. முல்லை முகைமுறுவல் முத்தென்று (நாலடி, 45). 2. Tears; கண்ணீர். பருமுத்துறையும் (சீவக. 1518). 3. Castor bean; ஆமணக்கு விதை. முத்திருக்கும் கொம்பசைக்கும் (தனிப்பா. 1, 3, 2). 4. Pock of smallpox, pustule; வைசூரிக்கொப்புளம். *Colloq.* 5. Oil-seed, as rape, castor, etc.; நெய்யுள்ள விதை. (நாமதீப. 373.) 6. Succulent seed of pomegranate; மாதுளையின் விதை. 7. Rice; அரிசி. 8. A goldsmith's weight = ⅞ *paṇa-v-eṭai;* ⅞ பண வெடைகொண்டதோர் பொன்னிறை. 9. Seeds, shells etc., used in games; ஆட்டக் காய்கள். *Loc.* 10. That which is excellent or praiseworthy; மேலானது. (யாழ். அக.)

முத்து³ muttu, *n.* <*mugdha*. 1. Beauty; அழகு. அடியாற் படியளந்த முத்தோ (திவ். இயற்.

பெரியதிருவந். 27). 2. Joy, happiness; மகிழ்ச்சி. (திவ். இயற். பெரியதிருவந். 27, வ்யா.) 3. Love, endearment; பிரியம். (W.) வேலைமுத்தோ, பிள்ளை முத்தோ?

முத்து[4] muttu, *n.* <*முத்து-*. Kiss; முத்தம். *Colloq.*

முத்து[5] muttu, *n.* A water-bird; வெண் குருகு. (அரு. நி.)

முத்துக்கடுக்கன் muttu-k-kaṭukkaṉ, *n.* <*முத்து*[2]+. Pearl ear-ring; முத்துக்கட்டிய கடுக்க னென்னுங் காதணி. (W.)

முத்துக்கண்டி muttu-k-kaṇṭi, *n.* <id.+. Pearl necklace; முத்தாலாகிய கழுத்தணிவகை.

முத்துக்கற்கம் muttu-k-kaṟkam, *n.* <id. +. (W.) 1. Oil cake of castor beans; முத்துக் கொட்டைப் பிண்ணாக்கு. 2. Medicine prepared by calcining pearls, முத்தைப்புடமிட்டுச் செய்யும் மருந்துவகை.

முத்துக்கருப்பன் muttu-k-karuppaṉ, *n.* <id.+. A village deity; ஒரு கிராமதேவதை.

முத்துக்குடை muttu-k-kuṭai, *n.* <id.+. One of the three umbrellas of Arhat; அருகனது மூன்று குடையுளொன்று. (W.)

முத்துக்குத்து-தல் muttu-k-kuttu-, *v. intr.* <id.+. 1. To reject inferior pearls which may readily break; தாழ்ந்த முத்தை நீக்கு தல். 2. To pound rice, for using it for sacred purposes, chanting mantras; கடவுட்பலிக்காக மந்திரஞ் சொல்லி அரிசி குத்துதல்.

முத்துக்குமாரன் muttu-k-kumāraṉ, *n.* <id.+. Skanda; முருகக்கடவுள். *முத்துக் குமாரனைத் தனிப்புரக்க* (குமர. பிர. முத்துக்குமார. பிள். 2).

முத்துக்குளி[1]*-த்தல்* muttu-k-kuḷi-, *v. intr.* <id.+. To dive for pearl-oysters; முத்துச் சிப்பி யெடுப்பதற்காகக் கடலுள் மூழ்குதல்.

முத்துக்குளி[2] muttu-k-kuḷi, *n.* <id.+. Pearl-fishery; நீரில் மூழ்கி முத்தெடுக்கை. (W.)

முத்துக்குறி muttu-k-kuṟi, *n.* <id.+. Divination by means of a handful of pearls; கையிலுள்ள முத்துக்களைக் கணக்கிட்டுப் பலன் சொல்லுங் குறி. *Loc.*

முத்துக்கொட்டை muttu-k-koṭṭai, *n.* <id.+. See முத்து[2], 3. (தைலவ. தைல. 124, உரை.)

முத்துக்கொட்டைச்செடி muttu-k-koṭṭai-c-ceṭi, *n.* <*முத்துக்கொட்டை*+. Castor-plant. See ஆமணக்கு.

முத்துக்கொண்டை muttu-k-koṇṭai, *n.* <*முத்து*[2]+. Head-dress of pearls, as for idols; விக்கிரகத்தின் சிரசில் அணியும் முத்தாலான தலை யணிவகை. *Colloq.*

முத்துக்கொதி muttu-k-koti, *n.* <id.+. Stage in the boiling of rice, when bubbles begin to appear, முதற் கொப்புளங் கிளம்பும் அரிசிக்கொதி.

முத்துக்கொம்பன் muttu-k-kompaṉ, *n.* <id.+. 1. Elephant with pearly-white tusks; முத்துநிறமான கொம்புள்ள யானை. (W.) 2. A sea-fish; கடல்மீன்வகை. (J.)

முத்துக்கொறித்தல் muttu-k-koṟittal, *n.* <id.+. Chirp of a lizard; பல்லி சத்த மிடுகை. *Nāñ.*

முத்துக்கோவை muttu-k-kōvai, *n.* <id. +. See முத்துமாலை. (W.)

முத்துச்சம்பா muttu-c-campā, *n.* <id.+. A kind of paddy that matures in five months; ஐந்துமாதங்களில் விளையும் ஒருவகை நெல். (A.)

முத்துச்சல்லி muttu-c-calli, *n.* <id.+. Ornamental hangings of strung pearls; முத்துக் கோத்த தொங்கல். (சங். அக.)

முத்துச்சலாபம் muttu-c-calāpam, *n.* <id.+. 1. Pearl-fishery; முத்துச்சலாபம். 2. The out-turn in pearl-fishery; முத்துச்சலாபத்தில் அடையும் பேறு. (யாழ். அக.)

முத்துச்சனிப்பு muttu-c-caṉippu, *n.* <id.+. Place where pearls are formed; முத்து உண்டாகும் இடம். (யாழ். அக.)

முத்துச்சிப்பி muttu-c-cippi, *n.* <id.+. (W.) 1. Pearl-oyster; முத்துள்ள ஓட்டினையுடைய நீர்வாழ்பிராணி. 2. Mother of pearl; முத்துத் தங்கிய சிப்பியோடு.

முத்துச்சிவிகை muttu-c-civikai, *n.* <id. +. Palanquin adorned with pearls; முத்துக் களால் அலங்கரித்த பல்லக்கு. (W.)

முத்துச்சுண்ணம் muttu-c-cuṇṇam, *n.* <id.+. Lime obtained by calcining pearls; முத்தை நீற்றிய சுண்ணம். (பதார்த்த. 135.)

முத்துச்சுண்ணாம்பு muttu-c-cuṇṇāmpu, *n.* <id.+. See முத்துச்சுண்ணம்.

முத்துச்சொரிதல் muttu-c-corital, *n.* <id.+*சொரி-*. Offering of boiled rice to a deity; அன்னம் நிவேதிக்கை. *Loc.*

முத்துச்சோளம் muttu-c-cōḷam, *n.* <id.+. Indian corn, maize, *Zea mays*; வெள்ளைச்சோளம். (யாழ். அக.)

முத்துடக்கன் muttuṭakkaṉ, *n.* A plant. See நிலக்கடம்பு. (சங். அக.)

முத்துத்தரியம் muttuttariyam, *n.* முத்து² +. Upper garment decorated with pearls; முத்தினால் அலங்கரித்த மேலாடை. *முத்துத் தரியமும் பவழப்பிணையலும்* (பெருங். இலாவாண. 1, 5).

முத்துத்தாமம் muttu-t-tāmam, *n.* <id. +. 1. See முத்துமாலை. *கோலமாமணி யாரமு முத்துத்தாமமும்* (திவ். அமலனாதி. 9). 2. See முத்துச்சல்லி. *முத்துத்தாம முறையொடு நாற்றுமின்* (மணி. 1, 49).

முத்துத்தாழ்வடம் muttu-t-tāḻvaṭam, *n.* <id. +. See முத்துமாலை. (W.)

முத்துநீர் muttu-nīr, *n.* <id. +. Dew-drop; பனிநீர்த் திவலை. *முத்து நீர்ச் சாந்தடைந்த மூடயத்தத்தி* (பரிபா. 10, 13).

முத்துநெய் muttu-ney, *n.* <id. +. Castor oil; சிற்றாமணக்கு நெய். (பதார்த்த. 162.)

முத்துப்பந்தர் muttu-p-pantar, *n.* <id. +. Canopy decorated with strings of pearls; முத்துமாலைகளால் அலங்கரித்த விதானமமைந்த பந்தல். *முத்துப் பந்தரி னிற்குங் குருளைக்கும்* (தமிழ்நா. 119).

முத்துப்பல்லக்கு muttu-p-pallakku, *n.* <id. +. See முத்துச்சிவிகை.

முத்துப்புரி muttu-p-puri, *n.* <id. +. See முத்துச்சல்லி. *முத்துப்புரிநாற்றி* (பெருங். வத்தவ. 5, 48).

முத்துப்போடு-தல் muttu-p-pōṭu-, *v. intr.* <id. +. To break out in pustules, as in smallpox or measles; அம்மைநோயில் முத்துத் தோன்றுதல். (W.)

முத்துமணல் muttu-maṇal, *n.* <id. +. Small pearl resembling a grain of sand; மணல் போன்ற சிறிய முத்து. *நற்பெரும் பந்தருண முத்து மணல் பரப்பி* (பெருங். உஞ்சைக். 48, 88).

முத்துமழை muttu-maḻai, *n.* <id. +. The seasonal rain; பருவமழை. *Loc.*

முத்துமழைபெய்-தல் muttu-maḻai-pey-, *v. intr.* <id. + மழை +. To prosper; to amass wealth; செல்வம் பொங்குதல். *Colloq.*

முத்துமாதுளை muttu-mātuḷai, *n.* <id. +. A species of pomegranate; மாதுளை வகை. (யாழ். அக.)

முத்துமாலை muttu-mālai, *n.* <id. +. Garland of pearls; முத்துக்கோத்த கழுத்தணி. (திவ். அமலனாதி. 9, வ்யா.)

முத்துமாலைக்குறுவை muttu-mālai-k-kuṟuvai, *n.* <id. + மாலை³ +. A kind of paddy; ஒருவகை நெல். *முத்துமாலைக் குறுவை* (பருளை. பள்ளு. 24).

முத்துமுறி muttu-muṟi, *n.* <id. +. Best bell-metal, as pearl-white; முத்துப்போல் வெண்மையான உயர்ந்த வெண்கலம். *Loc.*

முத்துமுறிவெண்கலம் muttumuṟi-veṇkalam, *n.* <முத்துமுறி +. See முத்துமுறி. *Loc.*

முத்துருட்சிமணி mutturuṭci-maṇi, *n.* <முத்து² + உருட்சி +. Pearl-like gold bead; முத்துப்போலுருண்ட பொன்மணி. (W.)

முத்துருவி mutturuvi, *n.* prob. *mudrā*. An ear-ornament for women; மகளிர் காதணி வகை. (யாழ். அக.)

முத்துருளைமணி mutturuḷai-maṇi, *n.* <முத்து² + உருளை +. See முத்துருட்சிமணி. (W.)

முத்துலையிடு-தல் mu-t-tulai-y-iṭu-, *v. intr.* <மூன்று + துலை⁴ +. To exaggerate threefold; ஒன்றுக்கு மூன்று கற்பித்தல். *முத்துலையிட்டுக் கொண்டு* (திருவிருத். 71, வ்யா. பக். 370).

முத்துவட்டம் muttu-vaṭṭam, *n.* <முத்து² +. 1. A kind of round pearl; ஒருவகை யுருண்டை முத்து. (S. I. I. ii, 143, 30.) 2. Unit consisting of a certain number of pearls; முத்தெண்ணிக்கை யின் வகை.

முத்துவடம் muttu-vaṭam, *n.* <id. +. 1. See முத்துமாலை. *முத்துவடமு முழுமணிக் காசும்* (பெருங். மகத. 17, 164). 2. A kind of saree; ஓர் புடைவை. (யாழ். அக.)

முத்துவண்ணச்சேலை muttu-vaṇṇa-c-cēlai, *n.* <முத்துவாணம் +. A kind of saree, of olden days; முற்காலத்து வழங்கிய புடைவைவகை. (பணவிடு. 303.)

முத்துவர்ணச்சேலை muttu-varṇa-c-cēlai, *n.* See முத்துவண்ணச்சேலை. (விறலிவிடு. 717.)

முத்துவர்ணம் muttu-varṇam, *n.* <முத்து² +. Pearl-like colour, as of teeth; வெள்ளை நிறம். *முத்துவாண மூரனல்லாள்* (விறலிவிடு. 717).

முத்துவெள்ளை muttu-veḷḷai, *n.* <id. +. 1. White lead, *Ceruse*; ஈயவெள்ளை. 2. A kind of paddy; நெல்வகை. (Nels.)

முத்துளம் muttuḷam, *n.* <id. + உள். Bamboo; மூங்கில். (சங். அக.)

முத்தூர்க்கூற்றம் muttūr-k-kūṟṟam, *n.* See முத்தூற்றுக்கூற்றம். (சிலப். 11, 22, உரை.)

முத்தூற்றுக்கூற்றம் muttūṟṟu-k-kūṟṟam, *n.* <முத்தூறு +. A tract of land belonging to the Vēḷir and annexed to the Pāndya kingdom later on; வேளிர்க் குரியதாயிருந்து பாண்டிநாட்டின் பகுதியான நிலப்பிரிவு. (புறநா. 24, உரை.)

முத்தூறு muttūṟu, *n.* See முத்தூற்றுக் கூற்றம். *குப்பைநெல்லின் முத்தூறு தந்த கொற்றநீள் குடை* (*புறநா.* 24).

முத்தெட்டு muttettu, *n.* Field cultivated free of wages for the proprietor by his farm-labourers; பண்ணையாருக்குப் பண்ணையாட்கள் கூலியின்றிப் பயிரிடும் நிலம். (J.)

முத்தெயில் mutteyil, *n.* <*முது-மை* + *எயில்*. Ancient fortress; பழமையான மதில். *முதுதெயின் மதுரைதன்னில* (*திருவாலவா.* 62, 7).

முத்தெருக்கஞ்செவி mutterukkañcevi, *n.* cf. *முத்திருக்கஞ்செவி*. A plant. See நிலக் கடம்பு. (*பாலவா.* 886.)

முத்தெழும்பு-தல் muttelumpu-, *v. intr.* <*முத்து*[2] +. See முத்துப்போடு-. (W.)

முத்தெறி-தல் mutteri-, *v. intr.* <id.+. See முத்துப்போடு-. (*யாழ். அக.*)

முத்தை[1] muttai, *n.* <*முனை*[1]. Front; முன்னிடம். *முத்தை வருஉங் காலந்தோன்றின்* (*தொல். எழுத்.* 164).

முத்தை[2] muttai, *n.* cf. *மொத்தை*. [T. *mudda.*] 1. Lump, large mass; திரட்சி. (*சூடா.*) 2. Boiled rice gathered into a ball; சோற் றுருண்டை. (W.)

முத்தை[3] muttai, *n.* <*mugdhā*. Innocent girl; girl between the ages of five and seven; பேதைப்பருவத்தாள். (*யாழ் அக.*)

முத்தை[4] muttai, *n.* <*mustā*. See முத்தகக் காசு. (*சங. அக.*)

முத்தையன் muttaiyaṉ, *n.* <*முத்து*[2] + *ஐயன்*. See முத்துக்குமாரன். (*யாழ். அக.*)

முத்தொகைவினா mu-t-tokai-viṉā, *n.* <*மூன்று*+. Rule of three; rule of proportion; முதல் எண்ணுக்கும் இரண்டாம் எண்ணுக்குமுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுக்கொத்தபடி மூன்றாவது எண் ஒன்றுக் குரிய மற்றோர் எண்ணைக் காணுங் கணக்குமுறை. (W.)

முத்தொருகன் muttorukaṉ, *n.* See முத் தடக்கன். (*சங. அக.*)

முத்தொழில் mu-t-toḻil, *n.* <*மூன்று*+. The triple functions of Godhead, viz., *pataippu*, *kāppu*, *aḻippu*; படைப்பு காப்பு அழிப்பு என்ற கடவுளின் மூவகைச் செயல். (*பிங.*)

முத்தொழிலர் mu-t-toḻilar, *n.* <id.+. 1. Sūdras; சூத்திரர். (*பிங.*) 2. Vaiśyas, as engaged in three pursuits, viz., agriculture, trade, herding cattle; [உழவு *வாணிகம் ஆனிரை காத்த லாகிய மூன்று தொழில்கள் உடையோர்*] வைசியர். (W.)

முத்தொழிற்பகவன் muttoḻiṟ-pakavaṉ, *n.* <*முத்தொழில்*+. God, the Supreme Being; கடவுள். (*யாழ். அக.*)

முத்தொள்ளாயிரம் mu-t-toḷḷāyiram, *n.* <*மூன்று*+. A poem of 2700 *veṇpā*, in honour of the Chēra, Pāṇḍya and Chōḻa kings, having 900 each; சேர பாண்டிய சோழருள் ஒவ்வொருவருக்கும் 900 செய்யுட்களாக இருபத்தேழு நூறு வெண்பாக்களாலியன்ற ஒரு பழைய நூல்.

முத்தோஷம் mu-t-tōṣam, *n.* <id.+. 1. The three humours of the body, viz., *vātam*, *pittam*, *cilēttumam*; வாத பித்த சிலேட்டுமங்கள். 2. Disturbance of the equilibrium of the three humours. See திரிதோஷம், 2. (*பதார்த்த.* 555.) 3. (Log.) The three possible defects in definition, viz., *ativyāpti*, *avyāpti*, *asampavam*; இலக் கணம் வகுப்பதில் வரும் அதிவ்யாப்தி, அவ்யாப்தி, அசம்பவம் என்ற மூன்றுவகைக் குற்றங்கள்.

முதங்கி mutaṅki, *n.* A kind of brinjal; கத்தரிவகை. (*சங. அக.*)

முதம் mutam, *n.* <*mud*. Pleasure, delight; உவகை. *புதல்வரின் முதமெய்தி* (*கந்தபு. மீட்சிப.* 11).

முதல் mutal, *n.* [K. *mudal.*] 1. Beginning; ஆதி. *முதலூழியிறுதிக்கண்* (*சிலப்.* 8, 1, *உரை*). 2. First, as in rank, place, etc.; ஒன்றன் முதலியவற்றில் முதலாயிருப்பது. *முதனிலைமை* (*தொல். எழுத்.* 458). 3. Cause; காரணம். *நோய்முத னாடி* (*குறள்*, 948). 4. God, as the First Cause; மூலகாரணனான கடவுள். *மூவாமுதலாய் நின்ற முதல்வா* (*திருவாச.* 27, 10). 5. One who is first or oldest; முதலானவர். *முதலாய நல்லா னருளல்லால* (*திவ். இயற்.* 1, 5) 6. Best, that which is superior; சிலாக்கியம் அல்லது சிறந்தது. *முதன் மாணாக்கன்.* 7. That which is qualified; விசேடி யம். (*சைவப்.*) 8. Principal, fund, capital, money yielding interest; மூலதனம். *முதலிலார்க் கூதியமில்லை* (*குறள்*, 449). 9. Root; வேர். *முதலி னூட்டுநீர்* (*அரிச். பு. மீட்சி.* 17). 10. Tuber; கிழங்கு. 11. Base, foot, bottom or lowest part of anything; அடிப்பாகம். *வாடிய வள்ளி முதலரிந்தற்று* (*குறள்*, 1304). 12. Stump; lowest part of stem; மர முதலியவற்றினடி. *வேயகைமையைக் கதுவுகொண்டதன் முதற் குத்திய மதயானை* (*கலித்.* 38). 13. Place; இடம். *சான்முதன் மாதவனி நிழல்* (*சிறுபாண்.* 8). 14. (Akap.) See முதற்பொருள், 2. *முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி னியல்பென மொழிப* (*தொல். பொ.* 4). 15. Whole, integral thing; பிண்டப் பொருள். *முதலுஞ் சினையும்* (*தொல். சொல்.* 89). 16. Stock, store; செலவுக்காகச் சேமிக்கும் பொருள். *திருப்பூ மண்டபத்துக்கு முதலாக அளக்கவும்* (S. I. I. iii, 215, 11). 17. (Mus.) A variety of

tune; இசைப்பாட்டுள் ஒன்று. (சிலப். 3, 41-2, உரை.) 18. Cost price; சொத்தின் கொள்முதல்விலை. *Colloq.* 18. (Gram). See முதலக்கரம். (நன். 59). —*adv.* See முதலான. (W.)—*prep.* 1. (Gram.) Termination of the locative case; ஏழாம் வேற்றுமை யுருபு. (நன். 302.) குணமுதற் றோன்றிய . . . மதியின் (மதுரைக். 195). 2. (Gram.) Termination of the ablative case, meaning 'from henceforth'; ஐந்தாம் வேற்றுமை யுருபு. அதுமுதல் இது வரை.

முதல்செலவு mutal-celavu, *n.* < முதல் + Income and expenditure; வரவுசெலவு. *Nāñ.*

முதல்தரம் mutal-taram, *n.* <id. + . See முதற்றரம்.

முதல்தீர்த்தம் mutal-tīrttam, *n.* <id. +. Honour of receiving holy water first in a congregation in a Visnu temple; திருமால் கோயிலில் கோஷ்டியில் முதன்முதலாகத் தீர்த்தம் பெறும் மரியாதை. *Vaisn.*

முதல்பிடி mutal-piṭi, *n.* <id. +. 1. Conductor of a chit fund; சீட்டுநிதி நடத்துவோன். *Tinn.* 2. Treasurer; பொக்கிஷதாரன்.

முதல்மரியாதை mutal-mariyātai, *n.* <id. +. First preference in doing the honours, as at a temple; கோயிலில் முதலியவற்றில் முதலாவதாகப் பெறும் உபசாரம்.

முதல்ரகம் mutal-rakam, *n.* <id. + First sort, best grade; உயர்தரம். (C. G.)

முதல்ரதம் mutalratam, *n.* Corr. of முதல்ரகம்.

முதல்வஞ்சி mutal-vañci, *n.* <முதல் +. See முதுமொழிவஞ்சி. (புறவெ. 37, முதற்குறிப்பு.)

முதல்வடி mutal-vaṭi, *n.* <id. +. 1. Oil obtained in the first distillation; முதலில் வடிக்கும் தைலம். *Loc.* 2. Alcohol obtained in the first distillation; முதலில் வடித்த சாராயம். (W.)

முதல்வர் mutalvar, *n.* <id. 1. Persons beginning with; முதலாயினோர். முந்தை முதல்வர் (பு. வெ. 1, 19). 2. Celestials; வானவர். (சது.)

முதல்வள்ளல்கள் mutal-vaḷḷalkaḷ, *n.* <id. +. The liberal chiefs of the first order whose bounty knows no limit, seven in number, viz., Cempiyaṉ, Kāri or Cakāri according to Aciriya nikaṇṭu, Virāṭaṉ, Niruti, Tuntumāri, Cakaraṉ, Naḷaṉ; வரையாது கொடுப்போராகிய செம்பியன், காரி அல்லது சகாரி (ஆ. நி.), விராடன், நிருதி, துந்துமாரி, சகரன், நளன் ஆகிய ஏழு வள்ளல்கள். (சூடா.)

முதல்வன் mutalvaṉ, *n.* <id. 1. One who is first, chief, head; தலைவன். மூவர்க்கு முதல்வனாரா (தேவா. 453, 2). 2. God, as the First Cause; எல்லாப்பொருட்குங் காரணனான கடவுள். ஞாலமூன்றடித்தாய முதல்வன் (கலித். 124). 3. King; அரசன். (திவா.) 4. Father; தந்தை. தன் முதல்வன் பெரும்பெயர (கலித். 75).

முதல்வன்சேய் mutalvaṉ-cēy, *n.* <முதல்வன் +. Skanda; முருகன். (உரி. நி.)

முதல்வன்வாக்கு mutalvaṉ-vākku, *n.* <id. +. The Āgamas; ஆகமம். (பிங்.)

முதல்வாடை mutal-vāṭai, *n.* <முதல் +. Block of fields nearest the source of irrigation; முதன்முதலிற் பாசனமாகும் வயல்கள். (W. G.)

முதல்வி mutalvi, *n.* Fem. of முதல்வன். Lady of first rank; mistress; தலைவி. (சூடா.) மனுவம்சப் பெண்களுக்கும் இவளே முதல்வி யென்றவாறு (தக்கயாகப். 321, உரை).

முதல்வெண்குருத்து mutal-veṇ-kuruttu, *n.* <முதல் + வெண்-மை +. First sprout; முதலாவது தோன்றும் குருத்து. (பிங்.)

முதல்வேதம் mutal-vētam, *n.* <id.+. Ṛg Vēda, as the first Vēda; இருக்குவேதம். (பிங்.)

முதல்வேர் mutal-vēr, *n.* <id.+. Tap-root; அடிவேர்

முதலக்கரம் mutal-akkaram, *n.* <id.+. The primary letters comprising the twelve vowels and the eighteen consonants; பன்னிருயிரெழுத்தும் பதினெண் மெய்யெழுத்தும். (சங். அக.)

முதலடி mutal-aṭi, *n.* <id.+. 1. Beginning; தொடக்கம். *Loc.* 2. First crop of the year; ஆண்டின் முதல் மகசூல். (C. G.)

முதலடிப்பருவம் mutalaṭi-p-paruvam, *n.* <முதலடி +. First ploughing season; உழவதற்குள்ள முதற்பருவம். *Tj.*

முதலவன் mutalavaṉ, *n.* <முதல். See முதல்வன். முதலவன் முதலிய முந்தையோர் (கம்பரா. பள்ளியடை. 50).

முதலற்றுப்போ-தல் mutal-aṟṟu-p-pō-, *v. intr.* <id.+. To be totally extinguished, as a family; to be eradicated; அடியோடழிதல். (W.)

முதலனுமானம் mutal-aṉumāṉam, *n.* <id.+. Direct inference of an effect from a root-cause, as that the rain-clouds will rain; முதற்காரணத்தைக்கொண்டு அனுமானிக்கை. (W.)

முதலாய் mutal-āy, *adv.* <id.+. Even; கூட. தண்ணீர் முதலாய் இங்கே கிடையாது. (W.)

முதலாயிரம் mutal-āyiram, *n.* <id.+. The first of the four sections of Nālāyira-p-pirapantam; நாலாயிரப்பிரபந்தத்தில் முதலாவது பகுதி.

முதலாளி mutal-āḷi, n. <id.+. 1. Capitalist; மூலதனம் உள்ளவன். (W.) 2. Proprietor; சொந்தக்காரன். *Loc.* 3. Landlord; நிலமுடையவன். *Loc.* 4. Chief; president; responsible person; தலைவன். (W.)

முதலான mutal-āṉa, *adj.* <id.+ஆ⁶-. Beginning with; தொடக்கமாகவுடைய.

முதலி¹ mutali, n. <id. [K. *modaliga.*] 1. Head, chief; தலைவன். எங்கண் முன் பெரு முதலி யல்லையோவென (பெரியபு. கணம்ப். 177). 2. Saint, religious teacher; பெரியோர். மூவர் முதலிகளுந் தேவாரஞ்செய்த திருப்பாட்டும் (ஏகாம். உலா, 78). (ஈடு, 6, 1, 1.) 3. See முதலியார், 3. (E. T. I, 84.)

முதலி² mutali, n. cf. முசலி³. 1. Fragrant screw pine. See தாழை, 1. (பரி. அக.) 2. Sapodilla. See சீமை யிலுப்பை. *Loc.*

முதலிமை mutalimai, n. <முதலி¹. Headship; தலைமை. (Pudu. Insc. no. 361.)

முதலிய mutaliya, *adj.* <முதல். See முதலான.

முதலியாண்டான் mutali-y-āṇṭāṉ, n. <முதலி¹+. 1. A Vaiṣṇava Ācārya, the chief disciple of Rāmānuja; இராமாநுஜாசாரியரின் சீடருள் பிரதானரான ஒரு வைணவாசாரியர். (அஷ்டப. திருவரங்க ஊச. 21). 2. A crown bearing the image of Rāmānuja's sandals, used in temples of Rāmānuja for blessing worshippers by placing it on their heads; வழிபடுவோர் தலையில் வைக்கப்படுவதும் இராமாநுஜரின் திருவடிநிலையுள்ளதுமான கிரீடம். *Vaiṣṇ.*

முதலியார் mutaliyār, n. <id. 1. See முதலி, 1. முதலியார என்னவும் பணணி (ஈடு, 4, 1, 7). (I. M. P. Tj. 1634.) 2. An honorific title bestowed by the Ceylon Government; இலங்கை யரசாங்கத்தார் வழங்கும் ஒரு பட்டப்பெயர். 3. A caste title of a sect of Vēḷāḷas, of Ceṅkuntar, and of a sect of Jains in the Tanjore District; வேளாளருள் ஒரு சாரார்க்கும் செங்குந்தருக்கும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஜைனருள் ஒரு சாரார்க்கும் உரிய பட்டப்பெயர்.

முதலில்வருஞ்சனி mutalil-varuñ-caṉi, n. <முதல்+. (Astrol.) The 10th nakṣatra. See ஆதியேழஞ்சனி. (சூடா.)

முதலீடு mutal-īṭu, n. <id.+. 1. Placing first; முதலிலிடுகை. 2. That which is placed first; முதலிலிட்ட பொருள். 3. The first instalment; முதற் செலுத்துந் தொகை. 4. The first crop of the year; ஆண்டின் முதலறுவடை. *Loc.* 5. Capital invested in trade; வாணிகமுதல். (சிலப். 9, 74, அரும்.) 6. Repayment of principal amount of a loan; அசல்கடன்தொகைக்குப் பணஞ் செலுத்துகை. கொடுபடதை முதலீடாக வைத்துக்கொள்ளவும்.

முதலீற்று mutal-īṟṟu, n. <id.+. (W.) 1. First calving; முதன்முதலாக ஈனுகை. 2. First-born calf, firstling; தலையீற்றுக்கன்று.

முதலு-தல் mutalu-, prob. 5 v. <id. *intr.* 1. To commence, begin, come first; முதலாதல். முதலா வேனை தம்பெயர் முதலும் (தொல். எழுத். 66). 2. To have a beginning; தொடக்க முடையதாதல். மூவா முதலா வுலகம் (சீவக. 1) —*tr.* To have as the origin; to begin with; தலைமை உடைத்தாதல். அகரமுதல வெழுத்தெல்லா ம் (குறள், 1).

முதலூழி mutal-ūḻi, n. <id.+. First yuga; கிருதயுகம். முதலூழி யீண்டியவா (தஞ்சைவா. 286).

முதலெழுஞ்சனி mutal-eḻuñ-caṉi, n. <id.+. See முதலில்வருஞ்சனி. (W.)

முதலெழுத்து mutal-eḻuttu, n. <id.+. (Gram.) See முதலக்கரம். (நன். 59, விருத்.)

முதலை¹ mutalai, n. cf. *musalī.* [M. *mutala.*] Crocodile; நீர்வாழும் பிராணிவகை. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை (குறள், 495).

முதலை² mutalai, n. <முதல். (பிங்.) 1. Quill of a feather; இறகின் அடிக்குருத்து. 2. Prickly sesban. See செம்பிடை.

முதலைக்கண் mutalai-k-kaṇ, n. <முதலை¹+. Protuberant eye, as of a crocodile; goggle-eye; முன்தள்ளிய விழி. *Loc.*

முதலைக்கோரை mutalai-k-kōrai, n. <id. +. A tall sedge, *Cyperus dubius;* கோரை வகை. (W.)

முதலைதள்ளு-தல் mutalai-taḷḷu-, v. intr. <id.+. To have bulging eyes; கண் வெளிப் பிதுங்குதல். *Loc.*

முதலைப்பூண்டு mutalai-p-pūṇṭu, n. <id. +. Alligator's nose, s. sh., *Polygonum barbatum;* பூடுவகை. (W.)

முதலோன் mutalōṉ, n. <முதல். God, as the First Cause; கடவுள். செஞ்சடை முதலோன் (கம்பரா. நிகும்பலை. 142).

முதள் mutaḷ, n. cf. முகிழ். Bud; மொச்சு. (சங். அக.)

முதளை mutaḷai, n. 1. See முதலை¹. (W.) 2. See முதலைப்பூண்டு. (சங். அக.)

முதற்கடவுள் mutaṟ-kaṭavuḷ, n. <முதல் +. The Supreme Being; பரதெய்வம்.

முதற்கடன் mutaṟ-kaṭaṉ, n. <id.+. 1. First duty; தலைமையான கடமை. 2. Advance

of money to ryots, agricultural loan; உழவுத் தொழிற்காக முன் கொடுக்கும் பணம். *Loc.*

முதற்கரு mutar-karu, *n.* <id.+. Brain-matter; மூளை. (அரு. அக.)

முதற்கருவி mutar-karuvi, *n.* <id.+. 1. See முதற்காரணம். 2. A kind of drum used to introduce music and dancing; ஆடல் பாடல்களின் தொடக்கத்தில் வாசிக்கும் மத்தளம். (சிலப. 3, 27, உரை.)

முதற்காரணகாரியம் mutar-kāraṇa-kāriyam, *n.* <id.+. Primary or material cause; காரியப்படும் காரணப்பொருள். (W.)

முதற்காரணம் mutar-kāraṇam, *n.* <id. +. Primary or material cause; காரியநிகழ்ச்சிக்கு இன்றியமையாத காரணம். (நன். 296, மயிலை.)

முதற்காரன் mutar-kāraṉ, *n.* <id.+. Capitalist; முதலாளி. (W.)

முதற்காலம் mutar-kālam, *n.* <id.+. 1. (Mus.) Slow measure in beating time, as the first or starting measure of a song; இசையின் விளம்ப காலம். 2. First pūjā in a temple in the morning; கோயிலிற் காலையிற்செய்யும் முதற் பூசை.

முதற்குறை mutar-kuṟai, *n.* <id.+. 1. (Gram.) Poetic licence which consists in the shortening of a word by one or more letters at the beginning, as *marai* for *tāmarai;* சொல் முதலில் எழுத்துக் குறைந்துவரும் செய்யுள்விகார வகை. (நன். 156, உரை.) 2. Initial defect or mistake; காரியத் தொடக்கத்திற்றோயுள்ள குறை. முதற்குறை முற்றுங்குறை. 3. Primary need; முதலாவதாயுள்ள தேவை.

முதற்கைகொடு-த்தல் mutar-kai-koṭu-, *v. intr.* <id.+. To show one's great love by taking in one's arms. See தலைக்கைதா-. (புறநா. 24, உரை.) (திருமுரு. 216, உரை.)

முதற்கொடி mutar-koṭi, *n.* <id.+. The first sprout of a creeper; இளந்தளிர். (W.)

முதற்கொண்டு mutar-koṇṭu, *adv.* <id. +. From, beginning with; தொடங்கி.

முதற்சங்கம் mutar-caṅkam, *n.* <id.+. The first of the three Sangams; முச்சங்கங்களுள் முதலாவது சங்கம்.

முதற்சீர் mutar-cīr, *n.* <id.+. (Poet.) Metrical foot of two syllables; ஈரசைச்சீர். (வீரசோ. யாப். 2.)

முதற்பக்கம் mutar-pakkam, *n.* <id.+ *pakṣa.* (Astrol.) The three *titi.* See நந்தை[2], 1. (பிங்.)

முதற்பட்சம் mutar-paṭcam, *n.* <id.+. First thing to be considered; முதலில் வைத் தெண்ணத்தக்கது. *Colloq.*

முதற்பா mutar-pā, *n.* <id.+. (Pros.) Veṇpā. See முற்பா. (பிங.)

முதற்பாதம் mutar-pātam, *n.* <id.+. 1. (Astron.) Time taken by a heavenly body to pass the first quarter of a *nakṣatra;* கிரகங்கள் நட்சத்திரத்தினது நாலுபாகங்களுள் முதற்காலில் செல்லுங் காலம். 2. Foreleg of cattle; வலது முன்னங்கால். 3. Rogue of the first order; முதல்தரமான போக்கிலி. *Colloq.*

முதற்பாவாடை mutar-pāvāṭai, *n.* <id. +. Chief servant; வேலைக்காரர் தலைவன். (I. M. P. Cg. 146.)

முதற்பெயர் mutar-peyar, *n.* <id.+. (Gram.) Name denoting an object in its entirety; அவயவியான முழுப்பொருளைக் குறிக்கும் பெயர். (நன். 281.)

முதற்பேர் mutar-pēr, *n.* prob. id.+. [M. *mutarper.*] Head peon; தலைமை வேலைக்காரன். *Nāñ.*

முதற்பேறு mutar-pēṟu, *n.* <id.+. (W.) 1. First-born child; தலைப்பிள்ளை. 2. First fruits; முதற்பலன்.

முதற்பொருள் mutar-poruḷ, *n.* <id.+. 1. God; கடவுள். 2. (Akap.) Nature of land and seasons; அகப்பொருட்குரிய நிலம்பொழுதுகளின் இயல்பு. (தொல். பொ. 4.) 3. Capital invested in a business; மூலதனம் (சங். அக.) 4. (Gram.) See முதற்பெயர். (தொல். சொல். 59, தெய்வச்.)

முதற்றரம் mutarṟaram, *n.* <id.+. 1. First time; முதற்றடவை. 2. First class or grade; that which is first rate; முதன்மையானது.

முதற்றிருவந்தாதி mutarṟiru-v-antāti, *n.* <id.+. A poem in Nālāyira-p-pirapantam by Poykai-y-āḻvār; நாலாயிரப் பிரபந்தத்தி லுள்ளதும் பொய்கையாழ்வாரால் இயற்றப்பட்டது மான அந்தாதிநூல்.

முதன்மடை mutaṉ-maṭai, *n.* <id.+. 1. Head of a water-channel; தலைவாய்க்கால். 2. Field near the head of an irrigation source; முதன்மடை பாயும் நிலம்.

முதன்மறிநிலை mutaṉ-maṟi-nilai, *n.* <id. +. (Rhet.) A figure of speech which consists in applying *cinai-p-peyar* instead of *mutar-peyar* and *vice versa;* சினைப்பெயர் முதற்கும் முதற் பெயர் சினைக்கும் வரும் அலங்காரம். (யாழ். அக.)

முதன்முதல் mutaṉ-mutal, *n.* <id.+. The very first time; ஆரம்பகாலம்.

முதன்முன்னம் mutaṉ-muṉṉam, *n.*<id. +. The very beginning; தொடக்கம். அடியேனடைந்தேன் முதன்முன்னமே (திவ். திருவாய். 2, 3, 6).

முதன்மை mutaṉmai, *n.* <id. Priority; superiority, supremacy; தலைமை. கூறி முதன்மை (கம்பரா. மந்தரை 1).

முதனடை mutaṉaṭai, *n.* <id.+நடை. (Mus.) Slow-measured song, one of the four varieties of *iyakkam*, q.v.; இயக்கம் நான்கனுள் மிகத்தாழ்ந்த செலவினையுடைய பாடல். (சிலப். 3, 67, உரை.)

முதனா mutaṉā, *n.* <id.+நா². Base or innermost part of the tongue; நாக்கின் அடிப்பாகம். ஙகார முதனா அண்ணம (தொல். எழுத். 89).

முதனாள் mutaṉāḷ, *n.* <id.+நாள். 1. The first *nakṣatra*. See அசுவினி. (சூடா.) 2. The first day; முதல் தினம். 3. Previous day; முந்தின தினம். (சங். அக.)

முதனிலை mutaṉilai, *n.* <id.+நிலை. 1. That which stands first; முதலில் நிற்பது. முதனிலை மூன்றும் (தொல். சொல். 230). 2. (Gram.) Root form; பகுதி. (நன். 144, சங்கர.) 3. Cause; காரணம். ஆயெட்டென்ப தொழினின் முதனிலையே (தொல். சொல். 112). 4. Outer door; தலைவாயில்.

முதனிலைத்தீவகம் mutaṉilai-t-tīvakam, *n.* <முதனிலை+. (Rhet.) A figure of speech in which a word used in the beginning of a sentence is understood in other parts also; ஒருசொல் கவியின் முதலில் நின்று துணமுதலிய பொருள் குறித்து ஏனையிடத்துஞ் சென்று பொருள் விளக்குந் தீவகவணிவகை. (தண்டி. 38.)

முதனிலைத்தொழிற்பெயர் mutaṉilai-t-toḻiṟpeyar, *n.* <id.+. (Gram.) Verbal noun formed from a verbal root without any suffix and without any variation of the root form, as *kuṟi*; தன்னியல்பின் மாறாத வினைப்பகுதியே தொழிற்பெயராக நிற்பது. (குறள், 117, உரை.)

முதனிலைதிரிந்ததொழிற்பெயர் muta-ṉilai-tirinta-toḻiṟpeyar, *n.* <id.+. (Gram.) Verbal noun formed by modifying the initial letter of a verbal root as *kēṭu* from *keṭu*; வினைப்பகுதி முதலெழுத்து திரிந்துவருவதனால் தொழிற்பெயராய் நிற்பது.

முதனிலைவிளக்கு mutaṉilai-viḷakku, *n.* <id.+. (Rhet.) See முதனிலைத்தீவகம். (W.)

முதனிறம் mutaṉiṟam, *n.* A kind of black stone; மாங்கிசச்சிலை. (யாழ். அக.)

முதனினைப்பு mutaṉiṉaippu, *n.* <முதல +நினைப்பு. Mnemonic formed of initial syllables of stanzas of a poem or work; நூல் அல்லது உதாரணப் பாடல்களை நினைப்பூட்டும் அப்பாடல்களின் முதற்குறிப்புச் செய்யுள். பட்டின் முதனினைப்பாகுமன்றே (காரிகை, ஒழிபி. ஈறுநசெய்யுள்).

முதனூல் mutaṉūl, *n.* <id.+நூல். 1. Original or primary work regarded as divine, one of three kinds of *nūl*, q.v.; நூல்வகை மூன்றனுள் பிறநூலைப் பின்பற்றாது இறைவனால் இயற்றப்பெற்றது. (தொல். பொ. 649.) 2. Source of a *vaḻi-nūl*; வழிநூலுக்கு மூலமாகவுள்ள நூல். (நன். 7, விருத்.)

முதாம் mutām, *adj.* <U *mudām*. Permanent, constant; நிரந்தரமான (C. G.)

முதாம்சிப்பந்தி mutām-cippanti, *n.* <முதாம+. Permanent employee; நிரந்தரமான உத்தியோகஸ்தன். (C. G.)

முதார்சிங்கி mutārciṅki, *n.* Litharge. See மதார்சிங்கு. *Loc.*

முதார்மாடு mutār-māṭu, *n.* <முதாரி¹+. Milch cow almost dry; பால்மறுத்து நிலையிலுள்ள பசு. *Loc.*

முதாரி¹ mutāri, *n* <முது-மை+ஆர்-. 1. Being old or ancient; முதுமையுறுகை. முதாரிப்பாணை (புறநா. 138). 2. Calf almost weaned; பால்மறக்குங் கன்று. (W.) 3. See முதார்மாடு. (சங். அக.) 4. That which is ripe; முற்றியது. முதாரிக்காய் (சிலப். 16, 24, அரும்.).

முதாரி² mutāri, *n.* <id.+prob. அரி. Bracelet; முன்கை வளையல். முன்கை முதாரிபு மொளிகால (குமர. பிர. முத்துக். பிள். 17).

முதாரு mutāru, *n.* See முதாரி¹, 2, 3. (W.)

முதாருப்பால் mutāru-p-pāl, *n.* <முதாரு +. Milk of a cow that is almost dry; கன்று பதற்று மறுக்குநிலையிலுள்ள பசுவின்பால். (W.)

முதிசம் muticam, *n.* <முதசொம். Ancestral property; பூர்வீகச்சொத்து. (J.)

முதிசல் mutical, *n.* Galangal. See அரத்தை. (சங். அக.)

முதிதபாவனை mutita-pāvaṉai, *n.* <*muditā*+. See முதிதை, 3. (மணி. 30, 253, உரை.)

முதிதம் mutitam, *n.* <*mudita*. See முதம். (சங். அக.)

முதிதை mutitai, *n.* <*muditā*. 1. Joy, delight, happiness; மகிழ்ச்சி. அறிவருண் முதிதை

(ஞானவா. வீதக. 62). 2. A virtue which cleanses the mind, one of four *citta-parikarmam* q v.; சித்தபரிகர்மம் நான்கனுளொன்றான மனத்தூய்மை. (பரிபா. 4, 1, உரை.) 3. A set mode of meditation practised by Buddhist ascetics to free themselves from anger; செற்றத்தை நீக்கும் பொருட்டுப் பௌத்தர்களாற் செய்யப்படும் தியானம். *மைத்திரி கருணைமுதிதை* (மணி. 30, 256).

முதியகுழல் mutiya-kuḻal, *n.* A species of grass. See துகிரைவாலிப்புல். (தைலவ. தைல. 76.)

முதியம் mutiyam, *n.* A sticky plant that grows best in sandy places. See நாய்வேளை. (மலை.)

முதியவன் mutiyavaṉ, *n.* <முது-மை. [K. *muduka.*] 1. Brahmā; பிரமன். *தொடங்கற்கட் டோன்றிய முதியவன் முதலாக* (கலித். 2). 2. Elder, senior; மூத்தோன். *மக்களுள் முதியவன்* (கலித். 25). 3. Aged man; வயது முதிர்ந்தவன்.

முதியன் mutiyaṉ, *n.* See முதியவன். *இளையரு முதியரும் இளையுடன் றுவன்றி* (அகநா. 30).

முதியார்குழல் mutiyār-kuḻal, *n.* <முதியாள் +. See முதியார்கூந்தல். (சங். அக.)

முதியார்கூந்தல் mutiyār-kūntal, *n.* <id. +. Sita's thread. See அம்மையார்கூந்தல். *Loc.*

முதியாள் mutiyāḷ, *n.* <முது-மை. [K. *muduki.*] 1. Elderly woman; மூத்தவள். 2. Woman possessed by a spirit. See தேவராட்டி. (பிங்.) *தெய்வ நிகழ் குறமுதியாள் சென்ற பின்பு* (பெரியபு. கண்ணப்ப. 52).

முதியான் mutiyāṉ, *n.* <id. 1. See முதியவன். (சங். அக.) 2. A bird; பறவைவகை. (சங். அக.) 3. Full-grown calf; முதுகன்று. (யாழ். அக.)

முதியோர் mutiyōr, *n.* <id. Persons of ripe wisdom; அறிஞர்.

முதியோள் mutiyōḷ, *n.* <id. 1. Old woman; கிழப்பருவமடைந்தவள். 2. Goddess; பெண்தேவதை. *முதியோள்கோட்டம்* (மணி. 17, 88).

முதிர்-தல் mutir-, 4 *v.* [T. *muduru*, K. *mudu.*] *intr.* 1. To grow old; to have the qualities of age; இளமைத்தன்மை நீங்கி முற்றுதல். *முதிராக் கிளவியள்* (மணி. 22, 181). 2. To become mature; to grow ripe; பக்குவமாதல். *கொண்மூ . . . சூன் முதிர்பு* (புறநா. 161). 3. To excel, surpass; to become satiated; to be saturated; நிறைதல். *உறைமுதிரா நீரால்* (திணைமாலை. 103). 4. To precede; முற்படுதல். *முதிர்வினை* (சிலப். பதி.). 5. To end, cease; ஒழிதல். *கதிரொழிகாறும் கடவுட் டன்மை முதிராது* (சிலப். 30, 66). 6. To become dry; உலர்தல். (சூடா.)—*tr.* To encompass, surround; சூழ்தல். *தீவினை முதிரவலை* (சிலப். 16, 156).

முதிர்கஷாயம் mutir-kaṣāyam, *n.* <முதிர்- +. Strong decoction; வற்றக் காய்ந்த கஷாயம்.

முதிர்காடு mutir-kāṭu, *n.* <id. +. See முதையல், 1. (சூடா.)

முதிர்காற்று mutir-kāṟṟu, *n.* <id. +. Gale, strong wind; கடுங்காற்று. (W.)

முதிர்ச்சி mutircci, *n.* <id. 1. Maturity, ripened condition; பக்குவம். 2. Great age, old age; வயதின் முதுமை. 3. Excellence in learning or experience; முதுக்குறைவு. (திவா.) 4. Arrogance; செருக்கு. (J.)

முதிர்ச்சிக்காரன் mutircci-k-kāraṉ, *n.* <முதிர்ச்சி +. Arrogant man; செருக்குள்ளவன். (W.)

முதிர்ந்தகுறிஞ்சி mutirnta-kuṟiñci, *n.* perh. முதிர்- +. (Mus.) A melody-type; பண்வகை. (திவ். திருவாய். 1, 1, தலைப்பு.)

முதிர்ந்தவிந்தளம் mutirnta-v-intaḷam, *n.* perh. id. +. (Mus.) A secondary melody-type of the *kuṟiñci* class; குறிஞ்சியாழ்த்திறவகை. (பிங்.)

முதிர்ப்பு mutirppu, *n.* <id. 1. Perturbation; மனக்கலக்கம். (திவா.) 2. See முதிர்ச்சி, 1, 2. (யாழ். அக.)

முதிர்பிறை mutir-piṟai, *n.* <id. +. The second quarter of the waxing moon; சுக்கில பட்சத்துச் சதுர்த்தி முதல் அஷ்டமிவரையுள்ள சந்திரன். (W.)

முதிர்பு mutirpu, *n.* <id. [M. *mutirppu.*] See முதிர்வு. (சங். அக.)

முதிர்வு mutirvu, *n.* <id. 1. See முதிர்ச்சி, 1, 2. *கைக்கொண்டு முற்றிய முதிர்வும்* (தொல். பொ. 68). 2. Excess, plenty; மிகுதி. *மான்மத முதிர்வுறக் கமழ்வன* (கம்பரா. நகரப். 60).

முதிரவேனில் mutira-vēṉil, *n.* <id. +. See முதுவேனில். (சங். அக.)

முதிரம்[1] mutiram, *n.* <*mudira.* Cloud; மேகம். (பிங்.)

முதிரம்[2] mutiram, *n.* A mountain belonging to the ancient chief Kumaṇaṉ; குமணனுக்குரிய ஒரு மலை. *நல்லிசைக் குமணன் . . . முதிரத்தோனே* (புறநா. 160, 13).

முதிரன் mutiraṉ, n. < mudira. 1. Libertine; தூர்த்தன். (யாழ். அக.) 2. Vile or wicked person; துர்ச்சனன். (W.)

முதிராப்பிண்டம் mutirā-p-piṇṭam, n. < முதிர்- + ஆ neg. +. Embryo; முற்றாத கருப்பம். (W.)

முதிரிமை mutirimai, n. < id. See முதுமை. (யாழ். அக.)

முதிரை mutirai, n. prob. முதிர்-. 1. Pulse or other leguminous plant; அவரை துவரை முதலாயின. முதிரை வாலுன் வல்சி மழவா (பதிற்றுப். 55, 7). 2. Pigeon-pea, dholl; துவரம்பருப்பு. (பிங்.) முதிரையின் முழுத்த செய்யில (கம்பரா. நாட்டுப். 19). 3. East Indian satin-wood, m. tr., *Chloroxylon swietenia*; மரவகை. (W.)

முது mutu, n. < முது-மை. Vast knowledge; பேரறிவு. முதுவா யிரவல (சிறுபாண். 40).

முதுக்குடி mutu-k-kuṭi, n. < id. +. See முதுகுடி. முரசு கடிப்பிகூஉ முதுக்குடிப் பிறந்தோன் (மணி. 1, 31).

முதுக்குறை[1]-தல் mutukkuṟai-, v. intr. < id + உறை-. To become ripe in wisdom; அறிவு மிகுதல். முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ (குறள், 707).

முதுக்குறை[2] mutukkuṟai, n. < முதுக் குறை-. See முதுக்குறைவு. முதுக்குறை நங்கை (சிலப். 15, 202).

முதுக்குறைமை mutukkuṟaimai, n. < முதுக்குறை. See முதுக்குறைவு. போற்றுயகளே நின்முதுக்குறைமை (கலித். 62).

முதுக்குறைவி mutukkuṟaivi, n. < id. Wise woman; பேரறிவுள்ளவள். சிறுமுதுக்குறைவி . . . சேயிழைக் காற்றி (பெருங். மகத. 22, 68).

முதுக்குறைவு[1] mutukkuṟaivu, n. < id. 1. Great wisdom; பேரறிவு. (பிங்.) ஏதிலார் யாதும் புகல விறைமகன் கோதொரீஇக் கொள்கை முதுக் குறைவு (குமர. பிர. நீதிநெறி. 33). 2. Pubescence of girls; பெண் தெருளுகை. (W.)

முதுக்குறைவு[2] mutu-k-kuṟaivu, n. < முது-மை + குறை-. Innocence; பேதைமை. (சூடா.)

முதுகண் mutu-kaṇ, n. < id. +. Chief support; முக்கிய ஆதாரம். முற்றிழை மகளிர்க்கு முதுக ணமென (பெருங். உஞ்சைக். 36, 198).

முதுகயம் mutu-kayam, n. < id. +. Sea; கடல். முதுகயந் தீப்பட (திவ். பெரியதி. 8, 5, 6).

முதுகன்றிருமல் mutu-kaṉṟirumal, n. < id. + கன்று +. Hoose, a disease incident to cattle, especially calves; கன்றுகட்கு வரும் நோய் வகை (M. L.)

முதுகன்று mutu-kaṉṟu, n. < id. +. Weaned calf, பால்குடி மறந்த கன்று. (W.)

முதுகாஞ்சி mutu-kāñci, n. < id. +. 1. (Puṟap.) Theme of admonition and instruction by men of ripe wisdom to inexperienced youths; அறிவின்மிக்க மூத்தோர் அறிவில்லாத இளையோர்க்கு இளமைநிலையாமை முதலியவற்றை எடுத்து மொழியும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 79, உரை) 2. A poem on the *mutukāñci* theme; முதுகாஞ்சித் துறை பற்றிய பிரபந்தவகை. (அ. நா.)

முதுகாட்டுத்தரிசு mutu-kāṭṭu-t-taricu, n. < முதுகாடு +. 1. Land left waste for over 15 years; பதினைந்து வருடத்துக்கு மேலாகச் சாகுபடி செய்யப்படாத நிலம். (W.) 2. Waste land used as a burial or cremation ground; சுடுகாட்டுக்காக விடப்பட்ட நிலம். *Loc.*

முதுகாடு mutu-kāṭu, n. < முது-மை +. 1. See முதையல். (திவா.) 2. Cremation or burial ground; சுடுகாடு. (திவா.) முதுகாட்டிடை . . . நடமாடி (தேவா. 773, 1).

முதுகால் mutu-kāl, n. < id. + கால். Garden of betel vines more than a year old; ஓராண்டுக்கு மேற்பட்ட கொடிகளையுடைய வெற்றிலைத் தோட்டம். (யாழ். அக.)

முதுகால்வெற்றிலை mutu-kāl-veṟṟilai, n. < முதுகால் +. Betel leaf plucked from a full-grown creeper; முதிர்ந்த கொடியினின்று பறித்த வெற்றிலை. (C. G.)

முதுகிடு-தல் mutukiṭu-, v. intr. < முதுகு[1] +. To be defeated and flee; புறங்காட்டுதல். முகில்வண்ணனன் றனக்கஞ்சி முதுகிட்டோடி (கம்பரா. உத்தர. இராவணன் பிறப். 39).

முதுகு[1] mutuku, n. [M. mudugu.] 1. Back; the region of the spine; உடம்பின் பின் புறம். முதுகிற் றைத்த வாளிகள் (கம்பரா. யுத்த. மந்திர. 116). 2. Back portion; back, as of a chair; நாற்காலி முதலியவற்றின் பின்புறம். 3. Middle place; நடுவிடம். தவள மாடத்தகன் முதுகு பற்றி (கல்லா. 19, 22). 4. Ridge, mound; வரம்பு மேடு. மிடைந்து வயலிரிந்து முதுகு சரிந்துடைந்து (கல்லா. 53, 33).

முதுகு[2] mutuku, n. [T. mudugu.] Coarseness, grossness; முருடு. (W.)

முதுகுகாட்டு-தல் mutuku-kāṭṭu-, v. intr. < முதுகு[1] +. See முதுகிடு-.

முதுகுகாண்(ணு)-தல் mutuku-kāṇ-, *v. tr.* <id.+. To defeat; தோல்வியுறச்செய்தல். இந்திரன் முதுகுகண்ட வீரராவணற கேயச சொன்னுன் (கம்பரா. இலங்கைகாண். 5).

முதுகுகொடு-த்தல் mutuku-koṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. See முதுகிடு-. போர்க்களத்தே சென்று முதுகுகொடாமல (பட்டினப். பக். 538, உரை). 2 To help, assist; துணைசெய்தல். (W.) 3. To allow one to mount, as a riding horse, etc.; குதிரை முதலியன தன்மேலேற இடங்கொடுத்தல். *Loc.* 4. To carry a person on one's back, as a punishment or in a game; விளையாட்டாகவும் தண்டனையாகவும் முதுகிற் பிறனைத் தூக்கிச் சுமத்தல். *Loc.*

முதுகுச்சுண்ணும்பு mutuku-c-cuṇṇāmpu, *n.* <முதுகு^{2}+. Coarse chunam; மணல் மிகுதியாய்ச் சேர்ந்த சுண்ணும்பு. (C. E. M.)

முதுகுடி mutu-kuṭi, *n.* <முது-மை+. Ancient and respectable family, as of warriors; தொன்றுதொட்டு வரும் குடி. முதுகுடி மகட்பாடஞ்சிய மகட் பாலானும (தொல். பொ. 79).

முதுகுத்துணி mutuku-t-tuṇi, *n.* <முதுகு^{2}+. Coarse cloth; முரட்டுச்சீலை. (C.E.M.)

முதுகுதாங்கி mutuku-tāṅki, *n.* <முதுகு^{1}+. Support to lean back on, as in a palanquin, in a chair or on a pial; சாய்மணை. (W.)

முதுகுநீர்குத்தல் mutuku-nīr-kuttal, *n.* <id.+நீர்^{1}+. See முதுகுநீர்ச்சடங்கு. *Cempaṭava.*

முதுகுநீர்ச்சடங்கு mutuku-nīr-c-caṭaṅku, *n.* <id.+id.+. A purificatory ceremony of pouring water upon the back of a woman in her first pregnancy; முதுகில் நீருற்றிச்செய்யுஞ் சீமந்தச் சடங்கு. (W.)

முதுகுநூல் mutuku-nūl, *n.* <முதுகு^{2}+. Coarse yarn, opp. to *caṉṉa-nūl;* முரட்டு நூல். (W.)

முதுகுநெளி-த்தல் mutuku-neḷi-, *v. intr.* <முதுகு^{1}+. To shirk work; to be indolent; வேலைக்குச் சோம்புதல். *Colloq.*

முதுகுப்பிடிப்பு mutuku-p-piṭippu, *n.* <id.+. Sprain of the back; முதுகில் வலியுண்டாக்கும் வாயுநோய்வகை. (M. L.)

முதுகுப்பிளவு mutuku-p-piḷavu, *n.* <id.+. See முதுகுப்பிளவை. (M. L.)

முதுகுப்பிளவை mutuku-p-piḷavai, *n.* <id.+. Carbuncle appearing on one's back; முதுகிலுண்டாம் இராசபிளவை. (W.)

முதுகுமண்காட்டு-தல் mutuku-maṇ-kāṭṭu-, *v. tr.* <id.+. To defeat in wrestling; மற்போரில் தோல்வியுறச்செய்தல். *Loc.*

முதுகுமண்கொடு-த்தல் mutuku-maṇ-koṭu-, *v. intr.* <id.+. To be defeated in wrestling; மற்போரில் தோல்வியுறுதல். *Loc.*

முதுகுமுள் mutuku-muḷ, *n.* <id.+. See முதுகெலும்பு. (W.)

முதுகுமுள்ளணைதசை mutuku-muḷ-l-aṇai-tacai, *n.* <id.+. A muscle, *Semispinalis dorsi;* முதுகெலும்பினை யடுத்துள்ள தசை. (W.)

முதுகுரவர் mutu-kuravar, *n.* <முது-மை+. Parents; தாய்தந்தையர். எமமுதுகுரவ ரென் னுற்றனர் கொல் (சிலப. 16, 60).

முதுகுருகு mutu-kuruku, *n.* <id.+. An ancient poem of the first Sangam, not now extant; தலைச்சங்கத்து இறந்துபட்ட நூல்களுள் ஒன்று. (இறை. 1, உரை, 4.)

முதுகுன்றம் mutu-kuṉṟam, *n.* <id.+. Viruttācalam, a Śiva shrine in the South Arcot district; தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாவிலுள்ள விருத்தாசலம் என்ற சிவதலம். முததாறு . . . நித்திலம் வாரிக்கொழிக்கு முதுகுன்றமே (தேவா. 981, 1).

முதுகுன்று mutu-kuṉṟu, *n.* <id.+. See முதுகுன்றம். முததாறு வநதடி வீழ்தரு முதுகுன்றடைவோமே (தேவா. 978, 1).

முதுகெலும்பு mutukelumpu, *n.* <முதுகு^{1}+. Back-bone, vertebral column, spine; முதுகின் நடுவில் நீளமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் எலும்புத்தண்டு. (W.)

முதுசாயம் mutu-cāyam, *n.* <முது-மை+. Deep dye; அழுத்தமான சாயம். (W.)

முதுசார்வு mutu-cārvu, *n.* <id.+. Palmyra or talipot leaves next to *iḷañ-cārvu;* இளஞ்சார்வை யடுத்திருக்கும் பனையோலை. (J.)

முதுசூரியர் mutu-cūriyar, *n.* <id.+சூரி^{2}. One of the two poets known as Iraṭṭai-p-pulavar; இரட்டைப்புலவருள் ஒருவர். (தமிழ்நா. 113, தலைக்குறிப்பு.)

முதுசொம் mutu-com, *n.* <id.+. See முதுபொருள். (J.)

முதுசொல் mutu-col, *n.* <id.+. See முதுமொழி, 1. தம்பானை சாய்ப்பற்றுரென்னு முதுசொல்லும் (திருவிசை. வேணுட். 2). (திவா.)

முதுதரிசு mutu-taricu, *n.* <id.+. See முதுகாட்டுத்தரிசு, 2. *Nāñ.*

முதுதலை mutu-talai, *n.* <id.+. Lower end of the trunk or stem of a tree, as hardened by growth, dist fr. *ilan-talai;* மரத்தின் முற்றிய அடிப்பாகம். *மரமிசைக்குமபோது முதுதலை கீழாகவும இளந்தலை மேலாகவும* (*சாவா. சிற்.* 68).

முதுதவம் mutu-tavam, *n.* <id.+. Penance performed in previous birth or long ago in this birth; முற்பிறப்பிலோ இப்பிறப்பில் முன்போ செய்த தவம். (W.)

முதுநாரை mutu-nārai, *n.* <id.+. An ancient poem of the first Saṅgam, not now extant; தலைச்சங்கத்து இறந்துபட்ட நூல்களுள் ஒன்று. (இறை. 1, உரை, 4.)

முதுநிலம் mutu-nilam, *n.* <id.+. 1. Brackish ground; களர் நிலம். (பிங.) 2. Large extent of barren ground; பெரும் பாழ்நிலம். (W.) 3. Desert tract; பாலை. (*யாழ். அக.*)

முதுநீர் mutu-nīr, *n.* <id.+. See முன்னீர். *சுடரபடு முதுநீரில்* (*திவ். பெரியதி.* 8, 5, 5).

முதுபயிர் mutu-payir, *n.* <id.+. 1. Full-grown crop; முற்றிய பயிர். (W.) 2. Tree full-grown and ready to bear fruit; கனிதரக்கூடிய மரம். (W.) 3. See முதுகால். *Loc.*

முதுபாலை mutu-pālai, *n.* <id.+. (Puṟap.) Theme of a lonely woman bewailing the loss of her husband in a desert; கணவனை இழந்த தலைவி காட்டில் தனிநின்று புலம்புவதைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 79.)

முதுபாழ் mutu-pāḻ, *n.* <id.+. See முதுநிலம். *முதுபாழ் பெயல்பெய்தனன* (*புறநா.* 381).

முதுபுண் mutu-puṇ, *n.* <id.+. Festering sore; நெடுநாட் புண். *மெய்ப்படு முதுபுண டாபபான்* (*சீவக.* 2881).

முதுபெண்டு mutu-peṇṭu, *n.* <id.+. 1. Woman between the ages of 32 and 40. See பேரிளம்பெண், 1. 2. Woman past menstruation; சூதகநீங்கிய பெண். 3. Old woman; வயதானவள்.

முதுபொருள் mutu-poruḷ, *n.* <id.+. Ancestral property; பிதிரார்ச்சிதச் சொத்து. *ஒரு முதலாகி முதுபொருளாயிருந்த தனங்களும்* (*பட்டினத். உடற்கூற்றுவ.* 11).

முதுமக்கட்சாடி mutumakkaṭ-cāṭi, *n.* <முதுமக்கள்+. See முதுமக்கட்டாழி. *முதுமக்கட் சாடி வகுதத தாபதியும்* (*விக்கிரம. உலா*). (*தக்கயாகப்.* 376, *உரை.*)

முதுமக்கட்டாழி mutumakkaṭṭāḻi, *n.* <id.+. 1. A large earthen jar wherein corpses of warriors were interred in ancient times; முற்காலத்து இறந்த வீரர் உடல்களை இட்டு வைக்குஞ் சாடிவகை. (*புறநா.* 256, *உரை.*) 2. A large pot into which Ājīvaka ascetics enter for performing penance; ஆசீவக முனிவர் புகுந்திருந்து நோற்கும் பெருந்தாழிவகை. 3. A large earthen jar in which persons were kept and looked after in their extreme old age; மிகவும் வயது முதிர்ந்தவர்களை வைத்துப் பாதுகாக்குஞ் சாடிவகை.

முதுமக்கள் mutu-makkaḷ, *n.* <முது-மை +. Elders, aged persons; வயதுசென்றோர். *நரை முதுமக்க ளுவபப* (*பழமொழி*).

முதுமகள் mutu-makaḷ, *n.* <id.+. See முதுபெண்டு. *பாாப்பன முதுமகள* (*பெருங். இலாவாண.* 3, 30).

முதுமகன் mutu-makaṉ, *n.* <id.+. 1. Man of advanced years; வயதுசென்றவன். *புரிந்து புள்ளுரைத்த முதுமகன்* (*பெருங். உஞ்சைக்.* 56, 231). 2. Man past the age of thirty; முப்பதுக்கு மேற்பட்ட பிராயமுள்ளவன். (*பன்னிருபா.* 232.) 3. The planet Saturn; சனி (பிங.) *முதுமகனு நிலாவு மொன்பா னிற்கில்* (*சினேந்.* 272).

முதுமரம் mutu-maram, *n.* <id.+. Banyan. See ஆல்[1], 2. *பறவை . . . பகலுறை முதுமரம* (*குறுந்.* 352).

முதுமுறை mutu-muṟai, *n.* <id.+. Seniority in age; மூத்த முறைமை. *முதல்வற்கு முதுமுறைப பாலன்ன மேனியான்* (*கலித்.* 124).

முதுமூப்பு mutu-mūppu, *n.* <id.+. Ripe old age; மிகமுதிர்ந்த வயது. *முதுமூப்பாய மக்களை* (*திருவிளை. எல்லாம்வல்ல.* 9).

முதுமை mutumai, *n.* <மூ-. [T. *muduṃu*, M. *muduma.*] 1. Antiquity, oldness; பழைமை. (பிங.) 2. Old age; மூப்பு. *இளமை கழிந்து முதுமை யெய்தி* (*மணி.* 4, 107). 3. See முதுமொழி, 1. (சூடா.) 4. Maturity; முற்றின தன்மை. (பிங.) 5. See முதுகாஞ்சி. *கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்* (*தொல். பொ.* 79).

முதுமொழி mutu-moḻi, *n.* <முது-மை+. 1. Proverb, old saying; பழமொழி. (*தொல். பொ.* 489.) 2. Words of wisdom; அறிவுரை. *முது மொழி கூற முதல்வன் கேட்டு* (*மணி.* 25, 119). 3. Poems of ancient poets; சான்றோர் செய்யுட்கள். *செவி செறுவாக முதுமொழி நீரா* (*கலித்.* 68). 4. The Vēdas; வேதம். *முன்னை மரபின் முதுமொழி முதல்வ* (*பரிபா.* 3, 47). 5. The mystic syllable *ōm;* பிரணவம். *அந்தணர் முதுமொழி நினைவார்* (*கலித்.* 126). 6. Tiru-k-kuṟaḷ; திருக்குறள். (*வள்ளுவமா.* 31.)

முதுமொழிக்காஞ்சி mutumoḻi-k-kāñci, *n.* <முதுமொழி+. 1. (Puṟap.) Theme of wise men giving instruction on *aṟam, poruḷ* and

inpam to the people at large; அறிவுடையோர் அறம்பொருளின்பங்களைப் பலரும் அறியச் சொல்லும் புறத்துறை. (பு. வெ. 10, காஞ்சிப. 1.) 2. An ancient didactic poem of 100 verses by Kūtalūr-kiḻār, one of *patiṉeṉ-kīḻ-k-kaṇakku*, q.v.; பதினெண்கீழ்க்கணக்கு ளொன்றனதும் கூடலூர்கிழார் இயற்றியதுமான நீதிநூல்.

முதுமொழிவஞ்சி mutu-moḻi-vañci, *n.* < முது-மை + மொழி- + . (Purap.) Theme of a son describing the heroic acts of his father; மகன் தகப்பனுடைய வீரச்செயலைக்கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 3, 13.)

முதுவர் mutuvar, *n.* < id. 1. Elders, old persons; மூத்தோர். *தமராகிய முதுவர* (கந்தபு. வள்ளியம. 43). 2. Persons of ripe wisdom; men of experience; ஞான முதலியவற்றன் மிக்கோர். *முதுவருண முந்து கிளவாச்செறிவு* (குறள், 715). (பிங்.) 3. Counsellors; மந்திரிகள். (பிங்.) 4. See முதுவோர், 3. (W.) 5. A hill tribe; ஒருசார் மலைச்சாதியார். (E. T. v, 86.)

முதுவல் mutuval, *n.* < id. That which is time-worn; பழமையாற் பழுதானது. *Loc.*

முதுவாளன் mutuvāṉāḷ, *n.* < id. + . See முதுவர், 5. (E. T. v, 86.)

முதுவு mutuvu, *n.* See முதுகு². (W.)

முதுவெழுத்து mutu-v-eḻuttu, *n.* < முது-மை + . Settled, well-formed handwriting; தேறின எழுத்து. (W.)

முதுவேனில் mutu-vēṉil, *n.* < id. + . Summer, the months of Āṉi and Āṭi, as the season of extreme heat, one of six *paruvam*, q.v.; பருவம் ஆறனுள் ஆனி ஆடி மாதங்களாகிய கோடைக்காலம். (பிங்.)

முதுவோர் mutuvōr, *n.* < id. 1. See முதுவர், 1, 2, 3. 2. The great; the elders, as king, teacher, mother, father, elder brother; அரசன் உபாத்தியாயன் தாய் தந்தை அண்ணன் முதலிய பெரியோர்கள். *முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை* (சிறுபாண. 231). 3. Poets; புலவர். (திவா.)

முதை mutai, *n.* < id. 1. See முதைப்புனம். (பிங்.) *முதைச் சுவற்கலித்த முற்றுரு வரும புனம்* (குறுந். 204). 2. Mistletoe berry-thorn. See சங்கஞ்செடி. (பரி. அக.)

முதைப்புனம் mutai-p-puṉam, *n.* < முதை + . 1. Ground long under cultivation, dist. fr. *itai-p-puṉam*; பழங்கொல்லை. (திவா.) 2. Ground cleared and prepared for tillage; சாகுபடிக்குரியதாகத் திருத்திய பூமி. (W.)

முதையல் mutaiyal, *n.* < id. 1. Wild jungle; ancient forest; பழங்காடு. (சூடா.) *விதையா கொன்ற முதையற் பூழி* (நற். 121). 2. Mustard; கடுகு. (சங். அக.)

முந்தல்¹ muntal, *n.* < முந்து-. 1. Being first or before; முற்படுகை. *Colloq.* 2. Projection, promontory; முனை. (W.)

முந்தல்² muntal, *n.* perh. மூன்று. Junction of three roads; முச்சந்தி. (யாழ். அக.)

முந்தன் muntaṉ, *n.* < முந்து-. God, as the First Being; கடவுள். *முந்தனை யானமா வென்றும்* (சி. சி. 4, 28).

முந்தாங்கி mun-tāṅki, *n.* < முன்¹ + தாங்கி. *Loc.* 1. A kind of saree striped lengthwise; நீளத்திற் கோடிட்ட மகளிர் சீலைவகை. 2. Keeper, ring that keeps another on the finger or toe; விரலாழிக்கு முன்னிடும் வளையம். 3. Axle-ring of a cart; வண்டிச்சக்கரங் கழலாமைப் பொருட்டு அதன் முன் இடும் வளையம்.

முந்தாணி muntāṇi, *n.* Corr. of முந்தானை. (W.)

முந்தாநாள் muntā-nāḷ, *n.* < முந்து- + ஆ- + . Day before yesterday; நேற்றை என்று விவகரிக்கப்படுவதற்கு முந்திய நாள். *முந்தாநாளிரவு கண்ட கனு* (விறலிவிடு. 501).

முந்தானை mun-tāṉai, *n.* See முன்றானை.

முந்தானைபோடு-தல் muntāṉai-pōṭu-, *v. intr.* < முந்தானை + . See முன்றானைவிரி-. *Loc.*

முந்தானைவிரி-த்தல் muntāṉai-viri-, *v. intr.* < id. + . 1. See முன்றானைவிரி-. 2. See முந்திவிரி-, 2. *Loc.*

முந்தி munti, < முந்து-. *n.* 1. Front; முன்னிடம். 2. See முந்தானை. *பொதுமாதா முந்தியே தொடு மிடங்கள்* (குற்று. தல. மந்தமா. 21).—*adv.* Some time before; முற்காலம். *முந்தி வானோர்கள வந்து* (தேவா. 477, 8).

முந்திசினோர் munticiṉōr, *n.* < id. The ancients; முன்னோர். *இலங்குகதிர்த் திகிரி முந்திசினோரே* (பதிற்றுப. 69, 17).

முந்தியவட்டி muntiya-vaṭṭi, *n.* < id. + . Interest taken in advance at the time of the loan; கடன்கொடுக்கும்போது முன்னதாகப் பிடித்துக்கொள்ளும் வட்டி. (C. G.)

முந்திரி¹ muntiri, *n.* The fraction $\frac{1}{320}$; ௩௨௦ என்ற குறியுள்ள பின்னவெண். *முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேல்* (நாலடி, 346).

முந்திரி^{2} muntiri, *n.* [T. *muntamāmiḍi*, M. *mundiri*.] 1. Cashew tree, s. tr., *Anacardium occidentale;* மரவகை. 2. cf. *mṛdvīkā*. See முந்திரிகை^{2}, 1. (W.)

முந்திரிக்கொட்டை muntiri-k-koṭṭai, *n.* < முந்திரி^{2} +. 1. Cashew-nut; முந்திரியின் விதை. 2. Presumptuous person, one who pokes his nose into other's affairs; அனுவசியமாக எதிலும் தலையிடுபவன். *Loc.*

முந்திரிகை^{1} muntirikai, *n.* See முந்திரி^{1}. *காணியே முந்திரிகை* (தொல். எழுத். 164, உரை).

முந்திரிகை^{2} muntirikai, *n.* 1. cf. *mṛdvīkā*. Common grape vine; திராட்சை. *முந்திரிகைப் பழச்சோலைத் தேன்* (சீவக. 3063). 2. See முந்திரி^{2}, 1. *Loc.*

முந்திரியணா muntiri-y-aṇā, *n.* < முந்திரி^{1} +. One anna; ஓர் அணா. *Chetti.*

முந்திவிரி-த்தல் munti-viri-, *v. intr.* < முந்தி +. *Loc.* 1. See முன்றானைவிரி-. 2. To unfold or spread one's cloth to receive alms; பிச்சை வாங்கத் துணிவிரித்தல்.

முந்து^{1}-தல் muntu-, 5 *v. intr.* [K. *mundu*.] 1. To rise up; மேலெழுதல். *முந்துவளி தோன்றி* (தொல். எழுத். 83). 2. To go fast; விரைதல். *முந்தா நின்ற வேட்கை* (ஞானவா. சுக்கி. 7). 3. To come in front; to advance; to meet; எதிர்ப்படுதல். *முந்தினனருமறைக் கிழவன்* (கம்பரா. தாடகை. 28). 4. To be prior in time, place, etc.; காலம் இடம் முதலியவற்றால் முற்படுதல். *முந்து வருண் முந்துகிளவாச் செறிவு* (குறள், 715). 5. To take precedence; to take the lead; to be first; முதன்மையாதல். *அவையில் முந்தி யிருப்பச்செயல்* (குறள், 67). 6. To surpass, excel; சிறந்தல். 7. To be old; to be long-standing; பழமையாதல்.

முந்து^{2} muntu, *n.* < முந்து-. 1. Antiquity; முற்காலம். *முந்துறை சனகனுதி* (கந்தபு. மேருப. 10). 2. Priority; முன்பு. 3. Beginning; ஆதி. *முந்துநடுவு முடிவு மாகிய . . . சேவடியானை* (திருவாச. 18, 5).

முந்து^{3} muntu, *n.* A kind of white heron; வெண்ணாரை. (அக. நி.)

முந்துநூல் muntu-nūl, *n.* < முந்து +. The Vedas; வேதம். *முந்துநூலு முப்புரிநூலு முன்னீந்த வந்தணாளன்* (திவ். பெரியதி. 6, 5, 7).

முந்துறு^{1}-தல் munturu-, *v. intr.* < முந்து + உறு^{1}-. 1. To be in front, as of a person; முன்னிலையாதல். *மொய்வளைத்தோளி முந்துற மொழிந்தன்று* (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 1, கொளு). 2. To be first; to be in advance; to precede; முற்படுதல். *இவ்வுலகனு முந்துறுத வினை* (பழமொ. 12).

முந்துறு^{2}-த்தல் munturu-, *v.* < id. + உறு^{2}-. *tr.* 1. To cause to appear; தோற்றுவித்தல். *நோய் முந்துறுத்து நொதுமலர் மொழியல்* (அகநா. 39). 2. To show, assume; காட்டிக்கொள்ளுதல். *பற்று மாக்களிற் பரிவு முந்துறுத்து* (புறநா. 29). 3. To disclose in one's presence, ஒருவன் முன்னிலையில் அறிவித்தல். *வேட்கை முந்துறுத்தல்* (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 1) —*intr.* To begin with; முதலாதல். *அசைசமு நாறு யடாறு முந்துறுத்த* (தொல். பொ. 99).

முந்தூழ்^{1} muntūḻ, *n.* Spiny bamboo; மூங்கில். (திவா.) *முந்தூழ் வேலிய மலை* (நற். 239).

முந்தூழ்^{2} muntūḻ, *n.* < முந்து + ஊழ். Fate, destiny; பழவினை. (W.)

முந்தை^{1} muntai, < முந்து-. *n.* [T. *mundu*, K. *munde*.] 1. Antiquity; பழைமை. (பிங்.) 2. The past, former time, முற்காலம். *பண்டைத் தானே கேட்டவாறே* (சீவக. 545). 3. Ancestor; முன்னோன். *அந்தணா . . . தந்தை தாயென் றிவர்களு . . . முந்தைவழி நின்று* (பு. வெ. 9, 33).—*adv.* In front of; முன். *வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பின்* (புறநா. 10).

முந்தை^{2} muntai, *n.* cf. மொந்தை. [T. *munta*, K. *munde*.] A small vessel; சிறுபாத்திர வகை. (W.)

முந்தைநாள் muntai-nāḷ, *n.* < முந்தை^{1} +. 1. Day before yesterday. See முந்தாநாள். (W.) 2. See முந்தை^{1}, 2.

முந்நாடி mu-n-nāṭi, *n.* < மூன்று +. The three tubular organs of breath. See நாடி^{2}, 1.

முந்நீர் mu-n-nīr, *n.* < id. +. [T. *munnīru*, K. *munnīr*.] Sea, as having the three qualities of forming, protecting and destroying the earth, or as consisting of three waters, viz., river water, spring water and rain water; [பூமியை ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல் என்ற மூன்று தன்மைகளையுடையது; அல்லது ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், மழைநீர் என்ற மூன்று நீர்களை உடையது] கடல். *முந்நீர் விழவி னெடியோன்* (புறநா. 9).

முந்நூல் mu-n-nūl, *n.* < id. +. 1. The sacred thread, as containing three strands; பூணூல். *மார்பிடை முந்நூல் வனையார் புனைந்* (மணி. 13, 23). 2. Woman's necklace, as having three strands; மகளிர் கழுத்தணிவகை. *Loc.*

முந்நூற்றுநாலு mu-n-nūṟṟu-nālu, *n.* < முந்நூறு +. A game of cards; சீட்டாட்டத்தில் ஒருவகை.

முந்நூறு mu-n-nūṟu, n. < மூன்று +. The number 300; மூன்று நூறு. முந்நூறூர்தந்தே தண் பறம்பு நன்னாடு (புறநா. 110).

முப்தி mupti, n. Muhammadan law-officer. See முப்தீ. (W.)

முப்பகை mu-p-pakai, n. < மூன்று +. 1. The three evil qualities of the soul, viz., kāmam, vekuḷi, mayakkam; ஆன்மாவைக் கெடுக்கின்ற மூன்று குற்றங்களாகிய காமம் வெகுளி மயக்கம். முப்பகைவென்றார் (கமபரா. காரமு. 26). 2. The three enemies of mankind, viz., picācu, ulaku, uṭal; பிசாசு உலகு உடலாகிய மனிதனது மூன்று விரோதிகள். (சது.)

முப்பத்தாறாயிரப்படி muppattāṟāyira-p-paṭi, n. < முப்பது + ஆறு +. A commentary on Tiruvāymoḻi. See ஈடுமுப்பத்தாறாயிரம்.

முப்பத்திமண்டபம் mu-p-patti-maṇṭa-pam, n. < மூன்று + பத்தி +. Pillared hall containing four rows of pillars, as having three vestibules; மூன்றுபத்திகளுள்ள மண்டபம்.

முப்பத்திரண்டறம் mu-p-pattiraṇ-ṭaṟam, n. < முப்பது + இரண்டு +. Thirty-two kinds of charity, viz., ātular-cālai, ōtuvārk-kuṇavu, aṟucamayattōrkkuṇavu, pacuvukku-vāy-uṟai, ciṟai-c-cōṟu, aiyam, naṭai-t-tiṉpaṇ-ṭam, maka-c-cōṟu, maka-p-peṟuvittal, maka-vaḷarttal, maka-p-pāl, aṟavai-p-piṇañ-cuṭutal, aḻintōrai-niṟuttal, vaṇṇār, nāvitar, vatuvai, pūṇūl, nōy-maruntu, kaṇṇāṭi, nālōlai, kaṇ-maruntu, talaikkeṇṇey, peṇ-pōkam, aṭṭūṇ, piṟar-aṟaṅkāttal, taṇṇīr-p-pantar, maṭam, taṭam, kā, ā-v-uriñcu-naṭutaṟi, ēṟu-viṭuttal, vilai-y-uyir-koṭuttu-k-kolai-y-uyir-mīṭṭal; ஆதுலர்சாலை, ஓதுவார்க்குணவு, அறுசமயத்தோர்க்குணவு, பசுவுக்கு வாயுறை, சிறைச்சோறு, ஐயம், நடைத்தின்பண்டம், மகச்சோறு, மகப்பெறுவித்தல், மகவளர்த்தல், மகப்பால், அறவைப்பிணஞ்சுடுதல், அழிந்தோரைநிறுத்தல், வண்ணார், நாவிதர், வதுவை, பூணூல், நோய்மருந்து, கண்ணாடி, நாளோலை, கண்மருந்து, தலைக்கெண்ணெய், பெண்போகம், அட்டூண், பிறரறங்காத்தல், தண்ணீர்ப்பந்தர், மடம், தடம், கா, ஆவுரிஞ்சுநடுதறி, ஏறுவிடுத்தல், விலையுயிர்கொடுத்துக் கொலையுயிர்மீட்டல் என்னும் முப்பத்திரண்டுவகையான அறம். (திவா. Mss.)

முப்பத்துமுக்கோடிதேவர் mu-p-pattu-mukkōṭi-tēvar, n. < id. + மூன்று + கோடி[3] +. 1. See முப்பத்துமூவர். செருக்கொண்ட முப்பத்துமுக் கோடிதேவருஞ் சேனையுமே (அஷ்டப். திருவரங்கத்து மா. 64). 2. Hindu gods numbering thirty-three crores; முப்பத்துமூன்றுகோடியாகக் கணக்கிடப்படும் தேவர்கள். (தக்கயாகப். 183, உரை.)

முப்பத்துமுத்தேவர் mu-p-pattu-mu-t-tēvar, n. < id. + id. +. See முப்பத்துமூவர். (திவா.) அதிதி புதல்வராய முப்பத்துமுத்தேவர் (தக்கயாகப். 16).

முப்பத்துமூவர் mu-p-pattu-mūvar, n. < id +. The 33 celestials in four groups, viz., aṣṭa-vacukkaḷ, ēkātaca-ruttirar, tuvāta-cātittar, accuvini-tēvar; அஷ்டவசுக்கள் ஏகாதச ருத்திரர், துவாதசாதித்தர், அசுவினிதேவர் இருவர் ஆக முப்பத்துமூன்று தேவர். (பிங.) முப்பத்து மூவரம ரர்க்கு (திவ். திருப்பா. 20).

முப்பதம் mu-p-patam, n. < மூன்று +. The formula tat-tuvam-aci, as comprising three words; 'தத்துவமசி' என்னும் வாக்கியம். முப்பதப் போதாந்தமான பிரணவத்துள் (திருமந். 225)

முப்பது mu-p-patu, n. < id. + பத்து. Thirty; மூன்றுபத்து. (திவ். திருப்பா. 30.)

முப்பதுநோன்பு muppatu-nōṉpu, n. < முப்பது +. 1. Fast observed by Muhammadans daily in the month of Ramzān; ரம்ஸான் மாதத்திற் முகம்மதியர் பிரதிதினமும் கொண்டாடும் விரதம். Colloq. 2. Ceremonial observance practised by newly married Telugu girls in Tamil districts, as lasting for 30 days from the date of marriage; தமிழ் நாட்டில் வசிக்கும் தெலுங்கரில் மணம்பெற்ற நாள்முதல் பெண்கள் 30 நாள் நோற்கும் நோன்புவகை. Loc.

முப்பலம் mu-p-palam, n. See முப்பலை. (W.)

முப்பலை mu-p-palai, n. cf. triphalā. The three myrobalans. See திரிபலை. (யாழ். அக.)

முப்பழம் mu-p-paḻam, n. < மூன்று +. 1. The three fruits. See முக்கனி. (சிலப். 6, 76, உரை.) (சூடா.) 2. The three myrobalans. See திரிபலை. முப்பழ நீரபனிகளை இ (சீவக. 2356).

முப்பாட்டன்[1] mu-p-pāṭṭaṉ, n. < முன்[1] + பாட்டன். Great-grandfather; பாட்டனுக்குத் தந்தை.

முப்பாட்டன்[2] mu-p-pāṭṭaṉ, n. prob. மூன்று + பாட்டன். Grandfather's grandfather; பாட்டனுக்குப் பாட்டன். (W.)

முப்பாட்டி[1] muppāṭṭi, n. Fem. of முப் பாட்டன்[1]. Great-grandmother; பாட்டியின் தாய்.

முப்பாட்டி[2] mu-p-pāṭṭi, n. Fem. of முப் பாட்டன்[2]. Grandfather's grandmother; பாட்டனுக்குப் பாட்டி. (யாழ். அக.)

முப்பால் mu-p-pāl, n. < மூன்று +. [T. muppālu.] 1. The three divisions, aṟam, poruḷ, iṉpam; அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்று பகுப்புக்கள். 2. Tiru-k-kuṟaḷ, as dealing with mu-p-pāl; [முப்பாலை விரித்துக் கூறுவது] திருக்குறள். வள்ளுவர் முப்பாலாற் றலைக்குத்துத் தீர்வு

சாத்தற்கு (வள்ளுவமா. 11). 3. (Gram.) The three genders, viz., *āṇ-pāl*, *peṇ-pāl*, *ali-p-pāl*; ஆண்பால், பெண்பால், அலிப்பால் என்பன. அஃறிணை மருங்கின் முப்பாற்கு முரித்தே (தொல். சொல். 212). 4. The three preparations of milk, viz., *kāyc-cu-p-pāl*, *tiraṭṭu-p-pāl*, *kuḻampu-p-pāl*; காய்ச்சுப்பால், திரட்டுப்பால், குழம்புப்பால் என்ற மூன்று வகைப்பட்ட பால். (யாழ். அக.) 5. The three kinds of milk, viz., mother's milk, cow's milk, goat's milk; தாய்ப்பால், பசுவின்பால், ஆட்டுப்பால் என்னும் மூவகைப் பால். (தமிழ்விடு. 25, உரை.)

முப்பாலகர் mu-p-pālakar, *n.* < id. + பாலகன்². Children of three kinds, viz., those who drink milk alone, those who take milk and rice and those who take rice alone; பால்குடிப்பவர், பாலும் அன்னமும் உண்பவர், அன்னமாத்திரம் உண்பவர் என மூவகைப்பட்ட குழந்தைகள். (தைலவ. தைல. 117, உரை.)

முப்பாலர் mu-p-pālar, *n.* < id. + பாலன்¹. See முப்பாலகர். (தைலவ. தைல. 117.)

முப்பாழ் mu-p-pāḻ, *n.* < id. +. 1. The three forms of ruin which a land is subject to, viz., *veyiṟ-pāḻ*, *veḷḷa-p-pāḻ*, *kuṭi-p-pāḻ*; நிலத்திற் குண்டாம் வெயிற்பாழ், வெள்ளப்பாழ், குடிப்பாழ் என்ற மூவகையான கேடு. 2. The three entities, viz., *civaṉ*, *īcuvaraṉ*, *cakam*; சிவேசுவர ஜகத்துக்கள். (சங். அக.) 3. The three vacant regions believed to exist in the body; உடம்புக்குட் சூனியமான மூன்றிடம். (W.)

முப்பாற்புள்ளி mu-p-pāṟ-puḷḷi, *n.* < முப்பால் +. 1. The letter ஃ, as having three dots; ஆய்தவெழுத்து. (தொல். எழுத். 2.) 2. The three letters *kuṟṟiyalukaram*, *kuṟṟiyalikaram* and *āytam*, as written with dots; குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம், ஆய்தம் என்ற புள்ளியுள்ள மூன்றெழுத்துக்கள். (தொல். விருத். பக். 26.)

முப்பான் mu-p-pāṉ, *n.* See முப்பது. (W.)

முப்பிடாரி mu-p-piṭāri, *n.* < id. +. A village goddess; ஒரு கிராமதேவதை.

முப்பிணி mu-p-piṇi, *n.* < id. + பிணி. See முத்தோஷம், 1, 2. (பிங்.)

முப்பிறைச்சுமை mu-p-piṟai-c-cumai, *n.* < id. + பிறை +. Whooping cough; கக்குவான். (இங். வை. 234.)

முப்பு muppu, *n.* 1. See முப்பூ. 2. A medical treatise by Agastya; அகஸ்தியரியற்றிய வாகடநூல். (மூ. அ.)

முப்புடி mu-p-puṭi, *n.* cf. *tri-puṭi*. 1. The three factors of knowledge. See திரிபுடி. (W.) 2. See முக்குணம். (யாழ். அக.)

முப்புடைக்கனி mu-p-puṭai-k-kaṉi, *n.* < மூன்று + புடை +. See முப்புடைக்காய். முப்புடைக்கனிசிதத மோதி (மீனாட். பிள்ளைத். 55).

முப்புடைக்காய் mu-p-puṭai-k-kāy, *n.* < id. + id. +. Coconut, as having three vertical sections; [மூன்று பிரிவுகளுடையது] தேங்காய். (பெரும்பாண். 364.)

முப்புரம் mu-p-puram, *n.* < id. +. The three aerial cities burnt by Śiva. See திரிபுரம். ஒகக முப்புர மோயவெரி நாவ (தேவா. 485, 5).

முப்புரமெரித்தான் muppuram-erittāṉ, *n.* < முப்புரம் +. (சங். அக.) 1. Śiva; சிவபெருமான். 2. Wiry indigo. See சிவனார்வேம்பு. 3. Worm-killer. See ஆடுதீண்டாப்பாளை.

முப்புரி¹ mu-p-puri, *n.* < மூன்று + புரி³ [T. *muppiri*, K. *muppuri*.] Cord of three strands; மூன்று நூல்சேர்ந்துத் திரித்த கயிறு. (புரிநூலொடு) முப்புரி யாக்குதலின (திருமுரு. 183, உரை).

முப்புரி² mu-p-puri, *n.* < id. + புரி⁵. See முப்புரம். (W.)

முப்புரிச்சவுக்கம் muppuri-c-cavukkam, *n.* < முப்புரி¹ +. Cloth woven from yarn of three strands; முப்புரிநூலாலமைந்த சிறிய ஆடை. *Loc.*

முப்புரிநூல் muppuri-nūl, *n.* < id. +. The sacred thread, as of three strands; பூணூல். முப்புரி நூலொடு மானுரி யிலங்கு மார்பினின் (... இயற். திருவெழு. வரி. 7).

முப்புரிநூலோர் muppurinūlōr, *n.* < முப்புரிநூல். Brahmins, as wearing the sacred thread; பார்ப்பார். (திவா.)

முப்புரிமுண்டு muppuri-muṇṭu, *n.* < முப்புரி¹ +. See முப்புரிச்சவுக்கம். *Loc.*

முப்புவனம் mu-p-puvaṉam, *n.* < மூன்று +. The three worlds, *cuvarkkam*, *pūmi*, *pātāḷam*, சுவர்க்கம், பூமி, பாதாளம் ஆகிய மூன்று உலகங்கள். (திருவிளை. தலவிசேட. 2.)

முப்புள்ளி mu-p-puḷḷi, *n.* < id. + புள்ளி. The letter ஃ, as having three dots; ஆய்தம். (இலக். அக.)

முப்பூ mu-p-pū, *n.* prob. id. + உப்பு. A salt believed to have the power of transmuting baser metals into gold, and to enable one to live 1,00,000 years; இரும்பு முதலியவற்றைப் பொன்னாக்கவும் ஓரிலக்கம் ஆண்டுகள் உயிர்வாழச் செய்யவும் வல்ல ஒரு சித்தௌஷதம்.

முப்பூப்புடம் mu-p-pūpputam, *n.* < id. +. The three modes of calcining medicines, viz., *maṇavai-p-pūpputam*, *kuḻi-p-*

pūpputam, pūpatana-p-pūpputam; மணவைப் பூப்புடம், குழிப்பூப்புடம், பூபதனப்பூப்புடம் என்ற மூவகைப் பூப்புடங்கள். (தைலவ. தைல.)

முப்பூரம் mu-p-pūram, *n.* <id.+. The three *nakṣatras*, viz., *pūram, pūrāṭam, pūraṭṭāti;* பூரம், பூராடம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்திரங்கள். ஆயில் முப்பூரஞ் சோதி (சூடா. உள். 165).

முப்பேதம் mu-p-pētam, *n.* <id.+. (Phil.) The three differences, viz., *cukata-pētam, cucāti-pētam, vicāti-pētam;* சுகதபேதம், சுசாதி பேதம், விசாதிபேதம் என்ற மூன்றுவகை வேறு பாடு. (வேதா. சூ. 27, உரை.)

முப்பொருள் mu-p-poruḷ, *n.* <id.+. 1. (Śaiva.) The three fundamental entities, *pati, pacu, pācam;* பதி, பசு, பாசம் என்னும் மூன்று முதற் பொருள்கள். (சி. போ. பா. 6, 2, பக். 328.) 2. The Hindu triad. See திரிமூர்த்தி. (W.)

முப்பொழுது mu-p-poḻutu, *n.* <id.+. See முப்போது. முப்பொழு தேத்திய நால்வர்க்கு (தேவா. திருவெழுகூற. 142, வரி, 7).

முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டுவார் muppoḻutun-tiru-mēṉi-tīṇṭuvār, *n.* < முப்பொழுது + திருமேனி +. Ādi-śaiva Brahmins, as entitled to touch the sacred idol of Śiva morning, noon and evening for anointing and decorating, one of *tokai-y-aṭiyār*, q.v.; தொகையடியாருள் காலை, உச்சி, மாலை என்ற மூன்று பொழுதுகளிலும் சிவனது திருமேனியைத் தொட்டுப் பூசனை செய்தற்குரிய ஆதி சைவப்பிராமணர். (தேவா. 738, 10.)

முப்பொறி mu-p-poṟi, *n.* <மூன்று+. The three organs of sense. See திரிகரணம். (திவா.)

முப்போது mu-p-pōtu, *n.* <id.+. The three portions of a day, viz., *kālai, ucci, mālai;* காலை, உச்சி, மாலை என்ற மூன்று வேளைகள். முப்போதுங் கடைந் தீண்டிய வெணணெயினொடு (திவ். பெரியாழ். 3, 1, 5).

முபலகு mupalaku, *n.* <U. *mublag*. Total, especially written in words instead of figures; எண்ணினாலன்றி எழுத்தினாற் காட்டும் மொத்தத்தொகை. (C. G.)

முபாதலா mupātalā, *n.* <Arab. *mubadl* Sum lent on a running account; temporary loan; கைம்மாற்றுக்கடன். (C. G.)

மும்மடங்கு mu-m-maṭaṅku, *n.* <மூன்று +. [T. *mummaḍugu*.] Three times over, three-fold; மூன்று பங்கு. மும்மடங்கு பொலிந்த முகத்தினன் (கம்பரா. காட்சிப். 19).

மும்மடி mu-m-maṭi, *n.* <id.+. [K. *mummaṭi*.] 1. See மும்மடங்கு. பதாதி மும்மடி சேனு முகமே (பிங். 6, 540). 2. Three creases in a woman's abdomen, considered as a sign of beauty; அழகின் குறியாக மகளிர் வயிற்றிற் காணப் படும் மூன்று மடிப்பு. *Loc.*

மும்மடியாகுபெயர் mummaṭi-y-āku-peyar, *n.* <மும்மடி+. (Gram.) An *āku-peyar* of treble transference, as *kār* which literally means black and figuratively means first cloud, secondly rainy season and thirdly the crop of the rainy season; கருமையென்று பொருள்படுங் கார் என்பது மேகத்தையுணர்த்திப் பின் மழைக்காலத்தையுணர்த்திப் பின் மழைக்காலத்துப் பயிரை யுணர்த்துவதுபோல ஒன்றன்மேலொன்றாக மும்முறை சென்று பொருளுணர்த்தும் ஆகுபெயர் வகை. (நன். 290, உரை.)

மும்மண்டலம் mu-m-maṇṭalam, *n.* <மூன்று+. (சங். அக.) 1. The three regions, viz., *cūriya-maṇṭalam, cantira-maṇṭalam, akkiṉi-maṇṭalam;* சூரியமண்டலம், சந்திரமண்டலம், அக்கினிமண்டலம் என்ற மூன்று பகுதிகள். 2. The triple regions, viz., *pūmi, antaram, cuvarkkam;* பூமி அந்தரம் சுவர்க்கம் என்ற மூன்று பகுதிகள்.

மும்மணி mu-m-maṇi, *n.* <id.+. 1. The three gems, viz., *puruṭa-rākam, vaiyi-ṭūriyam, kōmētakam;* புருடராகம், வயிடூரியம், கோமேதகம் என்ற மூவகை இரத்தினங்கள். மும் மணியாவன சொன்னபுருடராக முறுவயிடூரியங் கோமேதகமே (திருவாலவா. 25, 22). 2. See மும் மணிக்காசு. முத்தவள்ளியொடு மும்மணிசுடர (பெருங். உஞ்சைக். 34, 203). 3. (Buddh.) The three objects of veneration. See திரிமணி. (மணி. அரும.)

மும்மணிக்காசு mu-m-maṇi-k-kācu, *n.* <மும்மணி+. An ornament; ஆபரணவகை. மும்மணிக்காசும் பன்மணித் தாலியும் (பெருங். நரவாண. 9, 49).

மும்மணிக்கோவை mummaṇi-k-kōvai, *n.* <id.+. 1. Necklace of three strings of beads; மூன்று கோத்துள்ள கழுத்தணிவகை. (W.) 2. A poem of 30 stanzas, in which *akaval, veṇ-pā* and *kali-t-tuṟai* occur serially one after another in *antāti-t-toṭai*, one of 96 *pirapantam*, q.v.; பிரபந்தம் 96-னுள் அகவலும் வெண்பாவும் கலித் துறையும் முறையே மாறிவர அந்தாதித்தொடையாகப் பாடப்பெறும் முப்பது பாடல்களையுடைய பிரபந்த வகை. (இலக். வி. 815.)

மும்மணிமண்டலம் mummaṇi-maṇṭalam, *n.* <id.+. See மும்மண்டலம். (பொருட். நி.)

மும்மணிமாலை mummaṇi-mālai, n. <id.+. A poem of 30 stanzas in which *veṇpā*, *kali-t-turai* and *akaval* occur serially one after another in *antāti-t-toṭai*, one of 96 *pirapantam*, q.v.; பிரபந்தம் 96-னுள் வெண்பாவும் கலித்துறையும் அகவலும் முறையே மாறிவர அந்தாதித்தொடையாகப் பாடப்பெறும் முப்பது பாடல்களையுடைய பிரபந்தவகை. (இலக். வி. 820.)

மும்மதக்கோடு mummatakkōṭu, n. A mineral poison. See தாலம்பபாஷாணம். (யாழ். அக.)

மும்மதத்தன் mummatattaṉ, n. <மும்மதம். Gaṇēśa; விநாயகர். *மும்மதத்த னுலவா யையங்கரத்தன்* (சி. சி. காப்பு).

மும்மதம் mu-m-matam, n. <மூன்று+. Exudations of a must elephant, as from three places, viz., *kaṉṉa-matam*, *kai-matam*, *kōca-matam*; மதயானையின் கன்னமதம் கைமதம் கோசமதம் என்ற மூவகைப்பட்ட மதநீர். *பொழிந்திழி மும்மதக் களிற்றின் மருப்பும* (தேவா. 184, 5).

மும்மதன் mummataṉ, n. <மும்மதம். See மும்மதத்தன். (பிங.)

மும்மதில் mu-m-matil, n. <மூன்று+. 1. See முப்புரம். (பிங.) 2. (Jaina.) The three fortifications of *camavacaraṇam*, viz., *utaya-taram*, *pirīti-taram*, *kalyāṇa-taram*; சமவசரணத்துள்ள உதயதரம், பிரீதிதரம், கல்யாணதரம் என்னும் மூன்று மதில்கள். (மேருமந். 61, உரை.)

மும்மரம் mummaram, n. [T. *mummara*.] 1. Impetuosity, severity, vehemence, fierceness; கடுமை. *வியாதி மும்மரமா யிருக்கிறது.* 2. Swiftness; விரைவு. *மும்மரமாய்ப் போனான்.* 3. Pomp; ஆடம்பரம். *கலியாணம் மும்மரமாய் நடக்கிறது.* 4. Attentiveness, concentration of mind; eagerness; கவனம். *மும்மரமாய்ப் படிக்கிறான்.*

மும்மரி-த்தல் mummari-, v. intr. <மும்மரம். See மும்முரி-.

மும்மலத்தார் mummalattār, n. <மும்மலம். 1. (Šaiva.) Souls of the lowest class. See சகலர். 2. (Šaiva.) *Viññāṉakalar*, as having three of the *pañca-malam*, viz., *āṇavam*, *māyē-yam*, *tirōtāṉam*; பஞ்சமலத்துள் ஆணவம், மாயேயம், திரோதானம் என்னும் மூன்று மலமுடைய விஞ்ஞானகலர். (தத்துவப். 21, உரை.)

மும்மலம் mu-m-malam, n. <மூன்று+. 1. (Šaiva.) The three impurities of the soul which cling to it until it attains final liberation, viz., *āṇava-malam*, *kaṉma-malam*, *māyā-malam*; ஆணவமலம், கன்மமலம், மாயாமலம் என்ற மூவகை மலங்கள். *மயக்கமாயதோர் மும்மலப் பழவல்வினைக்குள்* (திருவாச. 30, 7). 2. The three out of the five impurities of the soul, viz., *āṇavam*, *māyēyam*, *tirōtāṉam*; பஞ்சமலத்துள் ஆணவம், மாயேயம், திரோதானம் என்ற மூவகை மலங்கள். 3. See முக்குற்றம். (சீவக. 96, உரை.)

மும்மறை mu-m-maṟai, n. <id.+. The three Vēdas, viz., *irukku*, *ecus*, *cāmam*; இருக்கு, எசுஸ், சாமம் என்ற மூன்று வேதங்கள்.

மும்மா mu-m-mā, n. <id.+மா[3]. The fraction $\frac{3}{20}$, as three *mās*; ௩ᩅ என்று குறியுள்ள பின்ன வெண்.

மும்மாங்காய் mu-m-māṅkāy, n. <id. Rare cases of pregnancy, believed to extend to three years; மூன்றுவருடம்வரை வெளிப்படாது நிற்பதாகிய கருப்பம். (சீவரட்.)

மும்மாமுக்காணி mummā-mukkāṇi, n. <மும்மா+. The fraction $\frac{13}{80}$, as a sum of *mummā* and *mukkāṇi*; ௩ᩅ௲ என்று குறியுள்ள பின்ன வெண்.

மும்மாமுந்திரி mummā-muntiri, n. <id.+. The fraction $\frac{49}{320}$, as a sum of *mummā* and *muntiri*; ௩ᩅ௲ என்று குறியுள்ள பின்னவெண்.

மும்மாரி mu-m-māri, n. <மூன்று+மாரி. Three showers in a month; ஒரு மாதத்திற் பெய்யும் மூன்றுமழை. *வான மும்மாரி பொழிக* (மணி. 1, 33).

மும்மீன் mu-m-mīṉ, n. <id.+மீன்[1]. The fifth *nakṣatra*. See மிருகசீருடம். (திவா.)

மும்முக்காணி mu-m-mukkāṇi, n. <id.+. See மும்மாமுக்காணி.

மும்முட்டி mu-m-muṭṭi, n. <id.+. The three plants whose names end in *muṭṭi*, viz., *ciṟṟāmuṭṭi*, *pērāmuṭṭi*, *nākamuṭṭi*; சிற்றாமுட்டி பேராமுட்டி நாகமுட்டி யென்ற செடிகள். (தைலவ. தைல. 76.)

மும்முடிச்சோழன் mu-m-muṭi-c-cōḻaṉ, n. <id.+முடி+. Rājarāja I, as wearing the crowns of the three kings of the Tamil country; [தமிழ்நாட்டு வேந்தர் மூவருக்குமுரிய முடிகளைத்தரித்த சோழன்] முதல் இராசராசன். (Insc.)

மும்முரசு mu-m-muracu, n. <id.+. 1. The three drums, viz., *niyāya-muracu*, *vīra-muracu*, *tiyāka-muracu*; நியாயமுரசு, வீரமுரசு, தியாகமுரசாகிய மூன்று முரசுகள். *மும்முரசு முத்தமிழு* (வளருவமா. 10). (கலித். 132, உரை.) 2. The three drums, viz., *vīra-muracu*, *niyāya-muracu*, *maṇa-muracu*; வீரமுரசு, நியாயமுரசு, மணமுரசாகிய மூன்று முரசுகள். (புறநா. 58, உரை.) 3. The drums of Cēraṉ, Cōḻaṉ and Pāṇḍyaṉ; சேர சோழபாண்டியர்க்குரிய மூன்று முரசுகள். (கலித். 132, உரை.)

மும்முரம் mummuram, *n.* See மும்மரம். *மும்முரமாய . . . புக்கார* (குலோத். கோ. 429).

மும்முரி-த்தல் mummuri-, *11 v. intr.* < மும்முரம். [T. *mummaramtsu.*] To rage, storm; to be violent, vehement or impetuous; உக்கிரங்கொள்ளுதல்.

மும்முறை mu-m-murai, *n.* < மூன்று +. Three times; மூன்றுதரம். *திருந்தடி மும்முறை வணங்கி* (மணி. 12, 6, உரை).

மும்மூட்சு mummūṭcu, *n.* See முமுட்சு, 1. (W.)

மும்மூடம் mu-m-mūṭam, *n.* < மூன்று +. (Jaina.) The three kinds of folly, viz., *ulōka-mūṭam, tēvatā-mūṭam, pācaṇṭa-mūṭam;* உலோகமூடம், தேவதாமூடம், பாஷண்டமூடம் என்ற மூவகை அறிவீனம்.

மும்மூடர் mummūṭar, *n.* < மும்மூடம். Downright fools; முழுமூடர். (திருநூற். 53, உரை.)

மும்மூர்த்தி mu-m-mūrtti, *n.* < மூன்று +. 1. The Hindu Triad; திரிமூர்த்தி. *பொற்பூடணா மும்மூர்த்திகளாம் விமலனாகவே* (சிவரக. கணபதிவந்தனை. 15). 2. Three medicinal stuffs. See திரிகடுகம். (தைலவ. தைல.)

மும்மூன்று mu-m-mūṉṟu, *n.* < id. +. 1. Three times three; ஒன்பது. 2. Three by three, threes; தனித்தனி மூன்று.

மும்மை mummai, *n.* < id. [K. *mūme.*] 1. The state of being three; மூன்றயிருக்குந் தன்மை. (யாழ். அக.) 2. Three, threefold; மூன்று. *தெரிமாண் டமிழ் மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்* (குறள், 23, உரை). 3. The three states of existence, viz., *ummai, immai, maṟumai;* உம்மை, இம்மை, மறுமையாகிய மூவகை நிலைபேறு. (திவா.) 4. (Gram.) The three tenses, viz., *iṟappu, nikaḻvu, etirvu;* இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்ற மூன்று காலங்கள். *எதிர்மறை மும்மையு மேற்கும்* (நன். 145).

மும்மைத்தமிழ் mummai-t-tamiḻ, *n.* < மும்-மை +. 1. See முத்தமிழ். 2. The three sections of Tamil grammar, viz., *eḻuttu, col, poruḷ;* எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் மூன்று பகுதிப்பட்ட தமிழ் இலக்கணம். (மாறனலங். சிறப்புப் பாயிரம்.)

மும்மையணு mummai-y-aṇu, *n.* < id. +. Mote in a sunbeam. See திரிசரேணு. (சி. போ. பா. 1, 1, பக். 30, சுவாமிநா.)

மும்மொழி mu-m-moḻi, *n.* < மூன்று +. The three kinds of speech, viz., *paḻi-kūṟal, pukaḻ-kūṟal, mey-kūṟal;* பழிகூறல், புகழ்கூறல், மெய்கூறல் ஆகிய மூன்றுவகைப்பட்ட மொழி. (சூடா.)

முமுக்கு mumukku, *n.* See முமுட்சு, 1. (நாமதீப. 134.)

முமுட்சு mumutcu, *n.* < *mumukṣu.* 1. One who is eager for salvation; மோட்சவிச்சையுள்ளவன். *முத்தனு மவனே நாடரிய முமுட்சு* (வேதா. சூ. 14). 2. Renunciation; துறவு. (யாழ். அக.)

முமுட்சுத்துவம் mumutcuttuvam, *n.* < *mumukṣu-tva.* Desire for liberation or salvation, one of four *cātaṉa-catuttayam,* q.v.; சாதனசதுட்டயம் நான்கனுள் வீடுபேற்றின் விருப்பம். *முத்தி விருப்பதுவே வயங்கு முமுட்சுத்துவம்* (வேதா. சூ. 10).

முமுட்சுப்படி mumutcu-p-paṭi, *n.* < முமுட்சு + படி. A Vaisnava treatise by Piḷḷai-lōkācāriyar, a section of *aṣṭātaca-rahasyam;* பிள்ளைலோகாசாரியர் இயற்றிய அஷ்டாதசரஹஸ்யத்தில் ஒரு பகுதி.

முமுடம் mumuṭam, *n.* Total or complete renunciation; முழுத்துறவு. (W.)

முமூட்சு mumūṭcu, *n.* See முமுட்சு, 1. (W.)

முயக்கம் muyakkam, *n.* < முயங்கு-. 1. Embrace; தழுவுகை. *பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்* (குறள், 913). 2. Copulation; புணர்ச்சி. *முயக்கம் பெற்றவழி* (ஐங்குறு. 93, உரை). 3. Connection; uniting, joining; சம்பந்தம். *ஆணவத்தின் முயக்கமற்று* (தணிகைப்பு. நந்தி. 110).

முயக்கு muyakku, *n.* See முயக்கம். *வளியிடை போழப் படாஅ முயக்கு* (குறள், 1108). *முன்பு மாதவப்பயத்தினாலவண முயக்கமாவாா* (தணிகைப்பு. நாட்டுப். 48).

முயங்கிக்கொள்(ளு)-தல் muyaṅki-k-koḷ-, *v. intr.* < முயங்கு- +. To live together as man and wife; புருஷனும் மனைவியுமாக வாழ்தல். (W.)

முயங்கு-தல் muyaṅku-, *5 v. tr.* 1. To embrace; தழுவுதல். *முயங்கிய கைகளை யூக்க* (குறள், 1238). 2. To copulate with; புணர்தல். *அறனில்லான் மைய முயங்கியுழி* (கலித். 144). 3. To join; to cling to; பொருந்துதல். *முலையு மார்பு முயங்கணி மயங்க* (பரிபா. 6, 20). 4. To do, perform; செய்தல். *மணவினை முயங்கலில்லென்று* (சூளா. தூது. 100).

முயல்[1](லு)-தல் muyal-, *3 v. tr. & intr.* 1. To practise, persevere, make continued exertion; விடாது பற்றி ஊக்கத்தோடு செய்தல். *செய்தவ மீண்டு முயலப்படும்* (குறள், 265). 2. To take pains; வருந்துதல். *தவங்கள் முயன்று செய்தாலும்*

(தஞ்சைவா. 19). 3. To begin, undertake; தொடங்குதல். (W.)

முயல்² muyal, n. <முயல்-. War; போர். (சது.)

முயல்³ muyal, n. [K. mola.] Hare, *Lepus nigricollis*; சிறுவிலங்குவகை. கான முயலெய்த வம்பினில் (குறள், 772).

முயல்மீன் muyal-mīn, n. prob. முயல்³+. A sea-fish; கடல்மீன்வகை.

முயல்வலி muyal-vali, n. <id.+. [M. *muyalvalippu*.] Epilepsy. See முசல்வலிப்பு. பெருவியாதி முயல்வலி பீனசம (குற்குற். தல. மந்தமா. 102).

முயல்வாதம் muyal-vātam, n. <id.+. See முயல்வலி. *Loc.*

முயல்வு muyalvu, n. <முயல்-. Endeavouring, persevering; exercising; effort; முயலுகை. முயல்வா லளித்த நின்னருளால் (ஞானவா. இட்ச. 10).

முயலகன் muyalakan, n. <முயல்³. 1. A Bhūta over whose body Naṭarāja dances; நடராசப்பெருமான் ஏறி நடிக்கும் பூதம். மூடாய முயலகன் (தேவா. 878, 3). 2. See முயல்வலி. மன்னு பெருமபிணியாகும் முயலகன் வந்தணைவுற (பெரியபு. திருஞான. 311).

முயலடி muyal-aṭi, n. <முயல்³+. (Erot.) Nail mark resembling a hare's foot, made on the body of a woman, during sexual union, one of six *naka-k-kuṟi*, q.v.; கலவியில் நிகழும் நகக்குறி ஆறனுள் மகளிரின் அவயவத்தில் முயலடி போன்று ஆடவர் நகத்தினூற் பதிக்கும் அடையாளம். முயலடி யென்னவே மொழிய வேணமொல் (கொக். கோ. 5, 61).

முயலாக்கிரம் muyalākkiram, n. <*musalāgra*. Head of a pestle; உலக்கைத்தலை. (யாழ். அக.)

முயலின்கூடு muyalin-kūṭu, n. <முயல்³+கூடு. See முயற்கூடு. (சூடா.)

முயலுப்பு muyal-uppu, n. perh. id.+. Glass-gall; வளையலுப்பு. (மூ. அ.)

முயலை muyalai, n. See முசலை. (J.)

முயற்களங்கம் muyar-kaḷaṅkam, n. <முயல்³+. See முயற்கறை. (W.)

முயற்கறை muyar-kaṟai, n. <id.+. Spots on the moon, as like a hare; சந்திரனிடத்துள்ள களங்கம். முயற்கறை மதிதவழ் முன்றிற் குன்றுகள (கம்பரா. சேது. 10).

முயற்காது muyar-kātu, n. Fly-nut; இருபுறமும் காதுடைய மரைவகை. *Mod.*

முயற்கூடு muyar-kūṭu, n. <முயல்³+. Moon; சந்திரன். (பிங.) முயற்கூடு கணடு சாலத் தாம் பனிக்கும் பொய்கைத் தாமரை (சீவக. 2284).

முயற்கொம்பு muyar-kompu, n. <id.+. Lit., hare's horns. [முயலின் கொம்பு] Non-existent thing, unreality; இல்பொருள். கான்முயற் கொம்பே யென்கோ (தாயு. தேன்முகம. 1).

முயற்கோடு muyar-kōṭu, n. <id.+. See முயற்கொம்பு. (W.)

முயற்சி muyarci, n. <முயல்-. 1. Effort, exertion, activity, application; பிரயத்தனம். முயற்சி மெய்வருத்தக் கூலிதரும் (குறள், 619). 2. Perseverence, diligence, industry; ஊக்கம். (சூடா.) 3. Employment; வேலை. உனக்கு முயற்சி என்ன? 4. Performing religious ceremonies, of two kinds, viz., *cāttira-muyarci*, *acāttira-muyarci*; சாத்திரமுயற்சி அசாத்திரமுயற்சி என்று இருவகையாகச் சடங்குகளைச் செய்கை. (W.)

முயற்சி-த்தல் muyarci-, 11 v. tr. <முயற்சி. See முயல்-. *Colloq.*

முயற்செவி muyar-cevi, n. <முயல்³+. [M. *muyalcevi*.] Hare's-ear, shrub, *Emilia sonchifolia*; செடிவகை. (M. M. 339.)

முயற்செவிக்கள்ளி muyar-cevi-k-kaḷḷi, n. <id.+செவி+. Five-tubercled spurge. See இலைக்கள்ளி, 1. (யாழ். அக.)

முயற்சை muyarcai, n. Corr. of முயற்சி. See முயற்சி, 1, 2.

முயற்புல் muyar-pul, n. prob. முயல்³+. Hariallı grass. See அறுகு, 1. (மூ. அ.) (M. M. 349.)

முயற்றி muyarri, n. See முயற்சி, 1, 2. முயற்றியா விடாகள் வந்தால் (தேவா. 1104, 9).

முயற்றிசை muyarricai, n. <முயல்³+திசை². The north-eastern quarter, as the region of the hare; வடகீழ்த்திசை. (W.)

முயற்று muyarru, n. See முயற்சி, 1, 2. முயற்றின்மை யின்மை புகுத்திவிடும (குறள், 616).

முயன்மாக்கம் muyan-mākkam, n. <முயல்³+. A pace of horse. See சசகதி. (திருவாலவா. 28, 58.)

முயனோய் muyanōy, n. <id.+நோய். See முயல்வலி. (கூரமபு. நிதநியகன்ம. 10.)

முயிற்றுப்புல் muyirru-p-pul, n. <முயிறு+. Ant-grass, *Pommereulla*; புல்வகை. (மூ. அ.)

முயிற்றெறும்பு muyirrerumpu, n. <id.+. See முசிறு, 1.

முயிறு muyiṟu, n. See முசிறு, 1. முயிறுமூசு குடம்பை (நற். 180).

முரகரி murakari, n. < Mura-hari. See முராந்தகன். (சங். அக.)

முரங்கினம் muraṅkiṉam, n. Pepper; மிளகு. (சங். அக.)

முரச்சு-தல் muraccu-, 5 v. tr. Caus. of முரஞ்சு. To accomplish, make ready; முற்றுவித்தல். முரசுசெய முரச்சி (பதிற்றுப. 44, 16).

முரசக்கொடியோன் muraca-k-koṭiyōṉ, n. < முரசம் +. Dharmaputra, as having the emblem of a drum on his banner; [முரசத்தைக் கொடியிலுடையவன்] தருமன். (பிங்.)

முரசகேது muraca-kētu, n. < muraja-kētu. See முரசக்கொடியோன். கேட்டிநீ முரசகேது (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 16).

முரசபந்தம் muraca-pantam, n. < muraja-bandha. A kind of cittira-kavi; மிறைக்கவி வகை. (தண்டி. 96, உரை.)

முரசபலம் muraca-palam, n. < muraja-phala. Jack-tree. See பலா[1]. (யாழ். அக.)

முரசம் muracam, n. < muraja. 1. Drum, tabour; பறைப்பொது. (சூடா.) ஆனக முரசஞ் சங்க முருட்டொடு மிரட்டவாடி (கம்பரா. களியாட். 3). 2. A drum of the agricultural tracts; மருத நிலப்பறைவகை. (பிங்.) 3. War drum; போர்ப் பறை. முரச மிடைப்புலத் திரங்க வாரமர் மயங்கிய ஞாட்பில் (புறநா. 288).

முரசல் muracal, n. perh. முரஞ்சு-. That which is brittle; ஒடியக்கூடிய முருடுள்ளது. இந்த வெற்றிலை முரசல். Loc.

முரசவாகை muraca-vākai, n. < முரசம் +. (Puṟap.) Theme describing the ceremony of offering oblations to the vīra-muracu in a king's palace; அரசனது மாளிகையிற் பலிபெறும் வீரமுரசினுடைய தன்மையைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 8, 4.)

முரசவுழிஞை muraca-v-uḻiñai, n. < id. +. (Puṟap.) Theme describing the vīra-muracu being decorated with a garland of uḻiñai flowers made of gold and being offered goat-sacrifice; பொன்னாலே செய்த உழிஞைமாலை யணிந்து ஆடுவெட்டியிடும் பலியை நுகரும் வீரமுரசின் நிலைமையைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 6, 4.)

முரசறை-தல் muracaṟai-, v. intr. < முரசு[2] +. 1. To announce by beat of drum; யாவரும் அறியப் பறையடித்துச் சொல்லுதல். 2. To proclaim; வெளியிடுதல். அருமறைகள் முரசறையவே (தாயு. திருவருள. 3).

முரசு[1] muracu, n. The gums; பல்லினடித் தசை. (J.)

முரசு[2] muracu, n. < முரசம். 1. See முரசம். இடியெனு முழங்கு முரசின் (புறநா. 17). 2. The 26th nakṣatra. See உத்திரட்டாதி. (திவா.)

முரசுகட்டில் muracu-kaṭṭil, n. < முரசு[2] +. Dais for the royal drum; அரசர்க்குரிய முரசு வைக்கும் ஆசனம். (புறநா. 50, தலைப்பு.)

முரசுயர்த்தோன் muracuyarttōṉ, n. < id. + உயர்[2]-. See முரசக்கொடியோன். முரசுயர்த் தோ 'புனதருளுக் கஞ்சினேனே (பாரத. கிருட்டிணன்றூ. 13).

முரசுவைத்தல் muracu-vaittal, n. < id. +. Possessing or being allowed to keep drums, as a paraphernalia; பேரிகையுடன் செல்லும் மரியாதையுடைமை. (W.)

முரசை muracai, n. < Murajā. Wife of Kubera; குபேரன் மனைவி. (அபி. சிந்.)

முரஞ்சு[1]-தல் murañcu-, 5 v. intr. 1. To mature; to be old, ancient; முதிர்தல். முரஞ்சன் முதிர்வே (தொல். சொல். 333) 2. To gain strength; வலிபெறுதல். நோயுடல் முன்செயல் முரஞ்சியதெவண (ஞானா. 59). 3. To be full or abundant; நிரம்புதல். பூண்களெல்லா முரஞ்சொளி கான்று மின்ன (காஞ்சிப்பு. தீர்த்த. 89).

முரஞ்சு[2] murañcu, n. < முரஞ்சு-. 1. Maturing; முதிர்கை. முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலங்குசினைப் பலவே (மலைபடு. 144). 2. Rock, ledge; பாறை. (சூடா.)

முரட்கை muraṭkai, n. Kali verse. See முறற்கை, 3. (சது.)

முரட்டடி muraṭṭaṭi, n. < முரடு +. Rough, rude, reckless, lawless behaviour; இணக்கமற்ற குணம். முரட்டடித் தவத்தக்கன்றன் வேள்வி (தேவா. 710, 5).

முரட்டாட்டம் muraṭṭāṭṭam, n. < id. +. See முரட்டடி. (யாழ். அக.)

முரட்டுக்கழுத்து muraṭṭu-k-kaḻuttu, n. < id. +. 1 Stiff neck, as of an ox not broken to the yoke; நுகம்பூணா எருத்தின் கழுத்து. (W.) 2. See முரட்டடி. (யாழ். அக.)

முரட்டுக்குணம் muraṭṭu-k-kuṇam, n. < id. +. See முரட்டடி. (W.)

முரட்டுத்தனம் muraṭṭu-t-taṉam, n. < id. +. See முரட்டடி.

முரட்டுப்பாட்டு muraṭṭu-p-pāṭṭu, n. <id. +. *Loc.* 1. Music harsh to the ear; இனிமையற்ற இசைப்பாடல். 2. Melody difficult to be sung; அரிதிற்பாடும் பாட்டு.

முரட்டுப்பெண் muraṭṭu-p-peṇ, n. <id. +. Obstinate, unyielding woman; பிடிகோடாப் பெண். *முரட்டுப்பெண்ணும சுருட்டுபெபாயும்.*

முரட்டோலை muraṭṭōlai, n. <id.+ஓலை. Uneven strip of palm-leaf; வளைந்திருக்கும் ஓலை முறி. (W.)

முரட்பயம்பு muraṭ-payampu, n. <முரண் +. Pit or trench in an uneven tract; ஏற்றிழிவையுடைய நிலத்திலுள்ள குழி. *பரன்முரட் பயமபிடை* (சீவக. 1900).

முரடன் muraṭaṉ, n.<முரடு. [K. *morada.*] 1. Rude man; மரியாதை தெரியாதவன். 2. Obstinate man; பிடிவாதக்காரன். 3. See முருடன், 3.

முரடு muraṭu, n. <முருடு. 1. Roughness, unevenness; ruggedness; கரடு. *முரட்டுக்கட்டை.* 2. Knob or knot, as in timber; மரக்கணு. 3. Joint of the body; சரீரத்தின் மூட்டு. (W.) 4. Ill-temper, wildness, rudeness; மரியாதையின்மை 5. Obstinacy; பிடிவாதம். 6. Largeness, bigness; பருமன். *முரட்டுப் பாம்பு.*

முரண்¹-தல் [முரண்டல்] muraṇ-, 7 v. intr. To be at variance; to be opposed; பகைத்தல். *முரணடு மாய்க்கவே* (பாரத. குரு. 49).

முரண்² muraṇ, n. <முரண்-. [M. *muran.*] 1. Variance, opposition; perversity; மாறுபாடு. *கடுமுரண முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சி* (புறநா. 37). 2. Spite, hatred; பகைமை. (திவா.) *முரணியோரா முரணடப* (கலித். 132). 3. Fight, battle; போர். (திவா.) 4. See முரண்டொடை. (தொல். பொ. 407.) 5. Strength; வலிமை. (திவா.) 6. Greatness; பெருமை. (மாறனலங். 265, உதா. 749.) 7. Roughness; stubbornness; முருட்டுக் குணம். (W.) 8. Fierceness; கொடுமை. (W.) 9. A flaw in rubies; மாணிக்கக்குற்றங்களுள் ஒன்று. (திருவாலவா. 25, 14.)

முரண்டன் muranṭaṉ, n. <முரண்டு. 1. Cross-tempered, quarrelsome person; மாறுபாடுள்ளவன். (சங். அக.) 2. Obstinate person; பிடிவாதக்காரன். *Loc.* 3. Impatient person; பொறுமையில்லாதவன். (யாழ். அக.) 4. Hasty, impetuous person; அவசரக்காரன். (யாழ். அக.)

முரண்டு¹-தல் muranṭu-, 5 v. intr. <முரண்-. *Colloq.* 1. To be obstinate, persistent; பிடிவாதமாதல். 2. To be opposed, cross-grained; மாறுபடுதல்.

முரண்டு² muranṭu, n. <முரண்டு-. 1. Persistence, obstinacy; பிடிவாதம் *Colloq.* 2. Opposition, variance; மாறுபாடு. (நாமதீப. 628.) (யாப். வி. 3, உரை, பக். 38.) 3. Disagreement; அமையாமை. (யாழ். அக.) 4. Unyielding nature; வளையாமை. (யாழ். அக.)

முரண்டொடை muraṉ-toṭai, n. <முரண் +. (Pros.) A mode of versification in which there is antithesis of words or ideas, one of five *toṭai*, q.v.; தொடையைந்தனுள் மொழியானும் பொருளானும் மறுதலைப்படப் பாட்டுந் தொடுப்பது. (இலக். வி. 723, உரை.)

முரண்படு-தல் muraṇ-paṭu-, v. intr. <id. +. To be perverse; மாறுபடுதல். (யாழ். அக.)

முரண்மொழி muraṇ-moḻi, n. <id.+. 1. (Rhet.) Contrast, antithesis; பொருள் மாறுபடுஞ் சொல். 2. Contradictory statement; எதிர்மொழி (யாழ். அக.)

முரண்விளைந்தழிவணி muraṇ-viḷain-taḻivaṇi, n.<id.+. (Rhet.) A figure of speech in which there is an apparent contradiction; மேனோக்கில் மாறுபாடு தோன்றக் கூறும் அணி.

முரண்வினைச்சிலேடை muraṇ-viṉai-c-cilēṭai, n. <id.+. (Rhet.) A figure of speech which consists in a *cilēṭai* in verbs relating to persons or objects of opposite characteristics; மொழியப்பட்ட வினைப்பொருள் முரணச் சிலேடைப்படுத்தும் அணிவகை. (மாறனலங். 152.)

முரணணி muraṇ-aṇi, n. <id.+. (Rhet.) A figure of speech in which words or ideas are used in antithesis; சொல்லேனும் பொருளேனும் முரண அமையும் ஓரலங்காரம். (சீரசே. அலங். 12.)

முரணர் muraṇar, n. <முரணு-. Enemies; பகைவர். *அரணையுறு முரணைர பலா* (தேவா. 118, 7).

முரணு-தல் muraṇu-, 5 v. <முரண்-. intr. To be at variance; மாறுபடுதல். *நீ முரணிய நீரும்* (புறநா. 2).—tr. (Arith.) To multiply; பெருக்குதல். *இரு திணையும பொதுவுமான மூன்றினையும் முரணப் பதினெட்டாம்* (நன். 269, மயிலை.).

முரதம் muratam, n. <*mura-da.* Viṣṇu's conch; பாஞ்சசன்னியம். (W.)

முரப்பா murappā, n. <Hind. *murabbā.* Preserve, jam; பாகில் ஊறவைத்த தின்பண்டம்.

முரப்பு murappu, n. cf. முரம்பு. Roughness; கைக்கு மென்மையற்றுத் தோன்றுந்தன்மை. *தோல் முரபபேறி* (அசுவசா. 66).

முரபா murapā, n. See முரப்பா. *இஞ்சி முரபா.*

முரம் muram, *n.* < முரம்பு. Granite crushed to dust for road-making; கருங்கற்பொடி. (C. E. M.)

முரம்பு murampu, *n.* cf. முரப்பு. [T. *moramu.*] 1. Mound of gravel or stone; பருக்கைக் கல்லுள்ள மேட்டுநிலம். *முரம்பு கண்ணுடைந்த நடவை* (மலைபடு. 432). 2. Mound, elevation; மேடு. (சூடா.) 3. Rock; பாறை. (பிங்.) 4. Rough, hard ground; வன்னிலம். *பரன்முரம்பாகிய பயமில கானம்* (அகநா. 5). 5. Backwater, creek, small arm of the sea; கழி. (சூடா.) 6. Salt-pan; உப்பளம். (யாழ். அக.)

முரமுரவெனல் muramuravenal, *n.* See முரமுரெனல்.

முரமுரெனல் muramurenal, *n.* Onom. expr. of (a) foaming, effervescing; நுரைத்தற் குறிப்பு. *முரமுரெனவே புளித்ததமோரும்* (தனிப்பா. i, 103, 34): (b) crackling in the mouth; வாய்க்குள் கரகரப்பாயிருத்தற்குறிப்பு: (c) being clean and neat; சுத்தமாயிருத்தற்குறிப்பு.

முரரை murarai, *n.* prob. முரடு + அரை. Hard, stout trunk of a tree; மரத்தின் முருட்டரை. *முரரை முழுமுதல் துமியப் பண்ணி* (பதிற்றுப. 5-ஆம் பத. பதி.).

முரல்¹(லு)-தல் mural-, *3 v.* cf. *murala.* [K. *moral.*] *intr.* 1. To make sound; ஒலித்தல். *மதுகரமுரலுந் தாரோனை* (திருவாச. 5, 16). 2. To cry; கதறுதல். *குடுமிக் கூகை குராலொடு முரல* (மதுரைக். 170).—*tr.* To sing; பாடுதல். *ஏழ்புணர் சிறந்திசை முரல்பவர்க்கல்லதை* (கலித். 9).

முரல்² mural, *n.* < *murala.* Needle-fish, *Syngnathus;* மீன்வகை. (சாமதீப. 271.)

முரல்வு muralvu, *n.* < முரல்-. Soft sound, as of a lute; யாழின் மெல்லோசை. *வண்டின் றொழுதி முரல்வு* (பரிபா. 8, 36).

முரலல் muralal, *n.* < id. [T. *mora,* K. *more,* M. *muralu.*] 1. Sounding; ஒலிக்கை. (W.) 2. Confused noise; கலப்போசை. (சது.) 3. High pitch; எடுத்தலோசை. (சூடா.)

முரலி murali, *n.* See முரளி, 1. (W.)

முரவம் muravam, *n.* prob. முரல்-. 1. A drum; பறைவகை. *முரவமொந்தை* (தேவா. 385, 5). 2. Noise; reverberation; resonance; முழக்கம். *முரவம்படு மண்ணுமலை* (தேவா. 1025, 5).

முரவு¹ muravu, *n.* < முரி¹-. Break; broken condition, as of the mouth of a pot; முரிவு. *முரவு வாய்க் குழிசி* (பெரும்பாண். 99).

முரவு² muravu, *n.* See முரவம், 1. *முரவுந் தூம்பு முழங்குபு துவைப்ப* (பெருங். மகத. 25, 16).

முரவை muravai, *n.* < முரி¹-. Streaks in unpolished rice; அரிசியிலுள்ள வரி. *முரவை போகிய முரியா வரிசி* (பொருந. 113).

முரள் mural, *n.* prob. முரல். A shell-fish; இப்பிவகை (தொல். பொ. 584.)

முரளி murali, *n.* < *muralī.* 1. Flute or pipe made of bamboo; வேய்ங்குழல். (சது.) 2. A small flute, blown by the nose; மூக்கால் வாசிக்குஞ் சிறுகுழல். (W.)

முரளீதரன் muralītaran, *n.* < *muralī-dhara.* Kṛṣṇa, as holding a flute; [வேய்ங் குழல் கொண்டவன்] கண்ணன்.

முரற்கை murarkai, *n.* < முரல்-. 1. Sound; ஒலி. *பாணர் நரம்புளர் முரற்கைபோல* (ஐங்குறு. 402). 2. See முரற்சி, 2. *பாணர் நயம்படு முரற்கையின்* (ஐங்குறு. 407). 3. *Kali* verse; கலிப்பா. (தொல். பொ. 382.) 4. (Mus.) A time-measure; தாள வகை. *இன்புறு முரற்கை நும்பாட்டு* (மலைபடு. 390).

முரற்சி¹ murarci, *n.* < id. 1. Sound; ஒலி. *கொளைநிறை தீங்குழல் முரற்சியா* (கலித். 106). 2. Song; பாட்டு. *நரம்பின் முரலும் நயம்வரு முரற்சி* (மதுரைக். 217).

முரற்சி² murarci, *n.* < முரணு. 3. Cord; கயிறு. *பெண்டிர் கூந்தல் முரற்சியால்* (பதிற்றுப். 5-ஆம் பத. பதி.)

முரற்று-தல் murarru-, *5 v. intr.* < முரல்-. 1. To make sound; ஒலித்தல். *இடபமோ முரற்ற வினறி* (கம்பரா. மீட்சி. 308). 2. To cry; கதறுதல். *அரற்றியு மயங்கியு முரற்றியு முயிர்த்தும* (பெருங். இலாவாண. 19, 208). (பிங்.)

முரற்றுமம் murarrumam, *n.* Water-pot; குடம். (அக. நி.)

முரன் muran, *n.* < *Mura.* An Asura killed by Viṣṇu; திருமாலால் வதஞ்செய்யப்பட்ட ஓர் அசுரன். *முரனை சிரமவை காலனொடுகூட* (திவ். திருச்சந். 104).

முரன்றுபாடு-தல் muranru-pāṭu-, *v. tr.* < முரல்- +. To elaborate a musical note or melody; ஆலாபனஞ் செய்தல். *களிவண்டு முரன்று பாட* (சீவக. 1959).

முராந்தகன் murāntakan, *n.* < *Murāntaka.* Viṣṇu, as the slayer of Muran; [முரனென்ற அசுரனைக் கொன்றவன்] திருமால். *மற்றை முராந்தகன் முனிவன் முன்னு* (கம்பரா. பிணிவீ. 115).

முராரி murāri, *n.* < *Murāri.* See முராந்தகன். *விடுத்தனு முராரி யேகி* (கந்தபு. ததீசி. யுத். 39).

முரி¹-தல் muri-, 4 v. intr. [K. muri.] 1. To break off, snap off; ஒடிதல். (சூடா.) 2. To perish; to be ruined; கெடுதல் இடைக்கண் முரிந் தார் பலர் (குறள், 473). 3. To be scattered; சிதறு தல். பஞ்சினம் புகைமுரிந் தெழுந்தென விண்ணத லமர (கல்லா. 7). 4. To go wrong; தவறுதல். முரி யுங்காலைத் தெரிய மற்றதிற் றட்டினள் . . . எழுபி (பெருங். வத்தவ. 12, 99). 5. To be defeated; தோல்வியுறுதல். முற்றிய வமராசேனை முரிந்தன (விநாயகபு. 34, 15). 6. To separate, leave; நீங்கு தல். (சீவக. 372) 7. To lose one's position; நிலை கெடுதல். இடை முரிந்து வேந்தனும் வேந்து கெடும் (குறள், 899). 8. To be spoiled; துணங் கெடுதல். ஒழுகுபால் கதிர்வெயிற் படமுரிந்து (திருச்செந்தூர். பிள்ளைத். செங்கீரை. 1). 9. To bend; வளைதல். முரிந்து கடைநெரிய வரிந்த சிலைப்புருவமும் (மணி. 18, 161) 10. To lack in strength; to be gentle, as in gait; தளர்தல். முரிநடைமடந்தையர் முழவொலியும் வழங்கொலியும் (திருவிளை. கருவூ 5, 10).

முரி²-த்தல் muri-, 11 v. tr. Caus of முரி¹-. [T. muriyu, M. murikka.] 1. To break off, snap off; ஒடித்தல். நன்சிலை முரித்திட்டமையை வாடினன பிடித்துநின்றான் (சீவக. 2185). 2. To ruin; அழித்தல். மதிலொடு வடவாயிலை முரித்து (திருவாலவா. 24, 4). 3. To defeat; தோற்கச் செய்தல். (யாழ். அக.) 4. To manage, as a business; நடத்துதல். (W.)

முரி³ muri, n. < முரி¹-. [T. K. M. Tu. muri.] 1. Piece, bit, half; துண்டு. 2. Broken rice; நொய்யரிசி. குத்திய வரிசி யெல்லா முரியறக் கொழிக்கவாரீர் (தக்கயாகப். 736). 3. Anything short or dwarfish; முழுதிற் குறைவானது. மக் கண் முரியே (கலித். 94). 4. Scratch, blemish; சிதைவு. (சிலப். 25, 146, அரும்.) 5. Curve, bend; வளைவு. முரியா ரளகத் தடாதகை (திருவிளை. பயகர. 8). 6. Written bond. See முறி, 4. Loc. 7. (Mus.) The closing section of a musical composition; இசைப்பாவில் இறுதிப் பகுதி. (சிலப். 6, 35, உரை.) 8. The *curitakam* at the close of a poem in *nāṭaka-t-tamiḻ;* நாடகத்தமிழின் இறுதியில் வருஞ் சுரிதகம். (தொல். பொ. 444, உரை.)

முரிகம் murikam, n. < முரி. [T. muri.] Woollen blanket; மயிர்ப்படாம். (சூடா.)

முரிகிரந்தி muri-kiranti, n. < முரி¹-+. Disease becoming incurable because of the non-observance of the prescribed diet; பத்திய முறிந்ததால் தீராததாகும் நோய். (W.)

முரிகிரந்திப்படு-தல் murikiranti-p-paṭu-, v. intr. < முரிகிரந்தி+. To grow worse from neglect of the prescribed diet; பத்தியக்குறைவால் வியாதி மிகுதல். (W.)

முரிச்சாத்து muri-c-cāttu, n. < முரி+. (Mus.) A kind of *cāttu-vari;* சாத்துவரிப்பாட்டு வகை. (சிலப். கானல். அரும.)

முரித்தல் murittal, n. (அரு. நி.) 1. Laughter; நகை. 2. Shining; இலங்குகை.

முரிநிலை muri-nilai, n. < முரி+. Closing part of a song; இசைப்பாவில் இறுதியிற் பாடுந் தாளம். (சிலப். 6, 35, உரை.)

முரிப்பு murippu, n. < முரி²-. [T. murippu.] 1. Breaking, bruising, cracking from external force; முரிக்கை. (W.) 2. Hump of an ox; திமில். (திவா.)

முரிமுரி¹-தல் muri-muri-, v. intr. < முரி¹- +. To bend, curve; வளைதலைச் செய்தல். புருவ மும முரிமுரிந்தவே (சீவக. 2310).

முரிமுரி² murimuri, n. Nux vomica. See எட்டி. (சங். அக.)

முரியல் muriyal, n. < முரி¹-. 1. Bit, fragment; துண்டு (யாழ். அக.) 2. That which is brittle; எளிதில் முரிவது.

முரிவரி muri-vari, n. < முரி+. Closing part of a dance-song, வரிப்பாட்டுவகை. (சிலப். 3, 16, அரும்.)

முரிவாய் muri-vāy, n. < முரி¹-+. 1. Opening made in a wall, used as entrance; இடித்து உண்டாக்கின வாசல். கண்டவெயின் முரி வாயாற் கொண்டு புக்கான் (திருவாலவா. 24, 4). 2. Opening made in house-breaking; கன்னவாயில். களவுபோகினற வென்றுந் தாபிய முரிவாயில்லை (திரு வாலவா. 55, 5). 3. Pitted pial; முரிந்த குறடு. முரி வாய முற்றம் (புறநா. 261).

முரிவு murivu, n. < id. [K. murivu.] 1. Breaking, snapping; ஒடிகை. (யாழ். அக.) 2. Contracting; சுருக்குகை. புருவமுரிவு கண்டஞ்சி (முதுதொள். களம்). 3. Leaving, separation; நீங்குகை. இளையார் மார்ப முரிவிலரொழுகி வாழும் (சீவக. 372). 4. Trouble, difficulty; வருத்தம். பாவைமார் முரிவுற்றார்களின் மூர்ச்சனை செய்பவால் (சீவக. 1627). 5. Fate; ஊழ். (அரு. நி.) 6. Greatness; பெருமை. (அரு. நி.) 7. Fold; மடிப்பு. (யாழ். அக.) 8. Laziness; சோம்பு. (அரு. நி.)

முருக்கம்புளி murukkam-puḷi, n. < முருக்கு- +. Citric acid; எலுமிச்சம்புளிப்பு. (அமுதாகரம்.)

முருக்கள்ளி muru-k-kaḷḷi, n. prob. முருக்கு +. Prickly climbing cockspur. See சூரிண்டு. (L.)

முருக்கன்மரம் murukkaṉ-maram, n. < முருக்கு+. Bengal kino tree, *Butea frondosa;* மரவகை.

முருக்கிஷம் murukkisam, n. See முருங்கிஷம். (சங். அக.)

முருக்கு[1]-தல் murukku-, 5 v. tr. Caus. of முருங்கு-. 1. To destroy, crush, ruin; அழித்தல். விறல்வேன் மன்னர் மன்னெயில் முருக்கி (சிறுபாண். 247). 2. To kill; கொல்லுதல். (திவா.) எற்றி முருக்குவ ரரக்கர் முன்பர் (கம்பரா. மகரக். 12). 3. To break in pieces; முறித்தல். காப்புடைய வெழு முருக்கி (புறநா. 14). 4. To melt; உருக்குதல். (W.) 5. To dissolve; கரைத்தல். (W.)

முருக்கு[2] murukku, n. < முருக்கு-. Killing; கொலை. (அக. நி.)

முருக்கு[3] murukku, n. 1. See முள்ளுமுருக்கு, 1. 2. Palas-tree. See பலாசம்[1], 4. முருக்குத்தாழ் பெழிலிய நெருப்புறழ் அடைகரை (பரிபா. 23, 20). 3. Sour lime, எலுமிச்சை. (தைலவ. தைல.) 4. Italian lemon; கொடியெலுமிச்சை. (W.) 5. White fig; தருது. (குறிஞ்சிப. 73, உரை.)

முருக்குத்தடி murukku-t-taṭi, n. prob. முறுக்கு+. A piece of wood, used in climbing palm-trees; பனையேறிகள் பனைமுட்டிற் சார்த்தி மிதித் தேறுவதற்கு வைக்கும் தடி. Nāñ.

முருகக்கடவுள் muruka-k-kaṭavul, n. < முருகன்+. Skanda; குமரக் கடவுள்.

முருகநாயனார் muruka-nāyaṉār, n. A canonized Śaiva saint, one of 63; நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவர். (பெரியபு.)

முருகயர்-தல் murukayar-, v. intr. < முருகு +. 1. To offer worship to Skanda; முருகக் கடவுளுக்குப் பூசை செய்தல். 2. To dance while under possession by Skanda; வெறியாடுதல். முருகயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேலன் (குறுந். 362). 3. To give feast, as in sacrifice; விருந்திடலாகிய வேள்விசெய்தல். படையோர்க்கு முருகயர (மதுரைக். 38).

முருகவுருட்டிசுறா murukavuruṭṭi-curā, n. A sea-fish; கடல்மீன்வகை. (J.)

முருகவேள் muruka-vēl, n. < முருகன+. See முருகக்கடவுள். (பட்டினப. 158, உரை.)

முருகன் murukaṉ, n. < முருகு. [K. muruga, M. murugan.] 1. Youth; கட்டிளமை யோன். (திவா.) 2. See முருகக்கடவுள். (திருமுரு. பக். 56, உரை.) 3. One possessed by Skanda; வெறியாட்டாளன். (பிங்.) முநியாளோடு முருகனை முறையிற் கூவி (கந்தபு. வள்ளி. 155). 4. Chief of the desert tract; பாலைநிலத்தலைவன். (அக. நி.) 5. An inebriating preparation. See மாஜூன். Loc.

முருகனாடல் murukaṉ-āṭal, n. < முருகன் +. Skanda's dance, of two kinds, viz., tuṭi and kuṭai; துடி குடை என்ற இருவகைக் கூத்து. (பிங்.)

முருகியம் murukiyam, n. < முருகு + இயம்[1]. Drum used in the worship of Skanda, in hilly tracts; குறிஞ்சிநிலத்தில் முருகனுக்குரிய வெறியாட்டுப் பறை. (தொல். பொ. 18, உரை.)

முருகு[1] muruku, n. 1. Tenderness, tender age; youth; இளமை. (திவா.) 2. Skanda; முருகன். அருங்கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ (மதுரைக். 611). 3. Fragrance; மணம். முருகமர்பூ முரணகிடக்கை (பட்டினப. 37). 4. [T. muruvu.] Beauty; அழகு. (பிங்.) 5. Divinity, god; தெய்வம். முருகு மெய்ப் பட்ட புலைத்திபோல (புறநா. 259) 6. Dancing while under possession by Skanda; வெறியாட்டு. முருகயர்ந்துவந்த முதுவாய் வேலன் (குறுந். 362). 7. Sacrificial feast; வேள்வி. படையோர்க்கு முரு கயர (மதுரைக். 38). 8. Festival; திருவிழா. (திவா.) முருகயர்பாணியும் (சூளா. நாட். 7). 9. Flower-salver; பூத்தட்டு. (நாமதீப. 429.) 10. Honey; தேன். முருகு வாய்மடுத்துண்டளி மூசும் (நைடத. மணமபுரி. 23). 11. Toddy; கள். (பிங்.) 12. Sour lime; எலுமிச்சை. (பிங்.) 13. Elevation, height; எழுச்சி. (திவா.) 14. Eagle-wood. See அகில், 1. (திவா.) 15. A poem in Pattu-p-pāṭṭu. See திருமுருகாற்றுப்படை. முருகு பொருநாறு (பத்துப் பாட்டு, தனிப்பா.). 16. cf. முருடு. Fuel; விறகு. (திவா.)

முருகு[2]-தல் muruku-, 5 v. intr. < முறுகு-. 1. To be ripe or mature; முதிர்தல். முருகு காத லின் (கம்பரா. அகலிகை. 54). 2. To exceed the proper limit in heating; காய்ச்சுதலிற் பக்குவம் மிஞ்சுதல். நெய் முருகிவிட்டது.

முருகு[3] muruku, n. perh. முறுக்கு-. [T. K. murugu.] An ornament worn in the helix of the ear; காதணிவகை. வசர முருகை யெந்தக் கோனுன் றன் கையிற் கொடுத்தானே (விறலிவிடு. 703).

முருகேசன் murukēcaṉ, n. < முருகு+ ஈசன். See முருகக்கடவுள். (யாழ். அக.)

முருகை murukai, n. A kind of stone; ஒருவகைக் கல். (J.)

முருகைநண்டு murukai-naṇṭu, n. prob. முருகை+. A kind of crab; நண்டுவகை. (J.)

முருங்கன் muruṅkaṉ, n. A coarse kind of kār paddy sown in Āvaṇi and maturing in four months; ஆவணியில் விதைக்கப்பட்டு நான்கு மாதங் களில் விளைவதும் கார்நெல்வகை.

முருங்கிஷம் muruṅkiṣam, n. Bow-string hemp. See பெருங்குரும்பை. (சங். அக.)

முருங்கு[1]-தல் muruṅku-, 5 v. intr. [T. murugu.] 1. To perish; to be destroyed; அழிதல். அமரு ளேற்றூர் முரண முருங்க (பு. வெ.

1, 7). 2. To break; முறிதல். கூம்பு முதன் முருங்க (மதுரைக். 377). 3. To simmer; அடங்கியெரிதல். முருங்கெரியிற் புக (கம்பரா. காாமுக. 29).

முருங்கு² murunku, *n.* See முருக்கு³, 1, 2. (சங். அக.)

முருங்கை murunkai, *n.* <Sinh. <*muruṅgā* <*muruṅgī*. [T *munaga*, M. *muriñña*.] Horse-radish tree, m.tr., *Moringa pterygosperma;* மரவகை. முருங்காவெனனுஞ் சிங் களச் சொல முருங்கையென வந்தவாறும (வீரசோ. தத். 8).

முருட்டுக்கையர் muruṭṭu-k-kaiyar, *n.* <முருடு + கை⁵. Persons of rude behaviour; அடங்கா வொழுக்கமுள்ளவர். முருட்டுக்கையர் புறப் பட்டார் புரட்டுப் பேசி (திருவாலவா. 38, 14).

முருட்டுத்தன்மை muruṭṭu-t-tanmai, *n.* <id. +. Recklessness; ஓராது செய்யுந் துணிவு. (குறள், 1063, உரை.)

முருடன் muruṭan, *n.* <id. [K. *moraḍa*.] 1. Obstinate person; பிடிவாதமுள்ளவன். முருட ரான ராவணுக்கிளை (ரகு, 2, 7, 10). 2. Reckless person; முன்பின் யோசனையில்லாதவன். 3. Ignorant, foolish person; மூடன். கல்லா முருடரும (அஷ்டப. அழக. 30) 4. Hunter; வேடன். (சூடா.) 5. Rude person; savage; அநாகரிகன்.

முருடு muruṭu, *n.* <முரண்-. [K. *moraḍu*.] 1. Coarseness, roughness; கரடுமுரடு. முருட்டுச் சிரமொன் றுருட்டினை (சங்கற்ப. ஈசுவரவிகார. வரி. 26). 2 Obstinacy, obdurateness; பிடிவாதம். 3. Cruelty; கொடுமை. அரக்கர் குலம் முருடு தீர்த்தபிரான் (திவ். திருவாய். 2, 7, 10). 4. Knot in wood; மரக்கணு. (திருவாலவா. 23, 4.) 5. Stump; வெட்டுமரத்தினடி. (சங். அக.) 6. Firewood; விறகு. (பிங்.) முருட்டு மெத்தையின முன் கிடத்தா முனம் (தேவா. 710, 5). 7. Piece of wood; மரக்கட்டை. வன்பராய் முருடொக்கு மென் சிந்தை (திருவாச. 23, 4). 8. Drum; பறைப்பொது. (பிங்.) 9. Hand drum with two faces; மத்தள வகை. முருடதிர்ந்தன (சிலப். மங்கல.). 10. A kind of bucket; பத்தல். (சங். அக.) 11. Largeness; பருமை. முருட்டு மோதகத்தைத் தலைபெற்றமை (தக்க யாகப். 47). 12. Large tongs; பெருங்குறடு. (W.)

முருத்து muruttu, *n.* Corr. of மிருத்தியு.

முருந்தம் muruntam, *n.* See முருந்து, 5. (சூடா.) குருந்த நின்றரும்பின முருந்தம் (கம்பரா. வனம்புகு. 45).

முருந்தன் muruntan, *n.* prob. முருந்து. 1. Person of ability; சமர்த்தன். டெருந்தகைப பெரி யோனைப் பிணித்தபோர் முருந்தன் (கம்பரா. பிணி வீட். 37). 2. Famous man; பிரசித்தன். (இலக். அக.)

முருந்து muruntu, *n.* prob. *mṛdu*. 1. Quill of a feather; இறகினடிக்குருத்து. (பிங்.) 2. Root of peacock's feather; மயிலிறகினடிக்குருத்து. முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினுய (ஏலா. 7). 3. White and fresh sprout of a palm; தென்னை முதலியவற்றின் அடி வெண்குருத்து. (சூடா.) 4. Tendril; கொழுந்து. (சங். அக.) 5. Tender leaf; இளந்தளிர். (அரு. நி.) 6. Stalk of plant just above the roots; வேரின் மேற்றண்டு. பைஞ் சாயக் கோரையின் முருந்தினைன்ன (அகநா. 62). 7. Cartilage, tendon, இளவெலும்பு. (W.) 8. Bone; எலும்பு. முருந்தின காறுயு கூழையை (சீவக. 1661). 9. Whiteness; வெண்மை. (சூடா.) 10. Pearl; முத்து. (அரு. நி.)

முருமுரு-த்தல் murumuru-, 11 *v. tr.* See முறுமுறு-.

முருவிலி muruvili, *n.* prob. முருகு + வல்லி. [K. *murikil*, M. *mural*.] 1. See முருவிலிக்கொடி. (மலை.) 2. Wind-killer; வாதமடக்கி. (சங். அக.)

முருவிளிக்கொடி muruviḷi-k-koṭi, *n.* <முருவிலி +. Prickly climbing cock-spur. See காரிண்டு. (L.)

முறைசு muraicu, *n.* See முரசு. முரைசு மூன்றுளபவா (கலித். 132).

முல்லை mullai, *n.* [T. *molla*, K. *molle*, M. *mulla*.] 1. Arabian jasmine, m. sh., *Jasminum sambac;* கொடிவகை. முல்லை வைந்நுனை தோன்ற (அகநா. 4). 2. Trichotomus-flowering smooth jasmine, m.cl., *Jasminum trichotomum;* கொடி வகை. (L.) 3. Wild jasmine. See காட்டுமல் லிகை. (L.) 4. Eared jasmine. See ஊசிமல் லிகை, 1. (L.) 5. Pointed leaved wild jasmine, m. cl., *Jasminum malabaricum;* கொடிவகை. (L.) 6. Indian birthwort. See ஈசுரமூலி. 7. Forest, pastoral tract, one of *aŋ-ṉ-tiṇai*, q.v.; ஐந்திணையுள் ஒன்றான முல்லைநிலம். (தொல். பொ. 5.) 8. (Mus.) A melody-type of the forest tracts; முல்லைநிலப்பண்வகை. 9. (Mus.) A secondary melody-type. See சாதாரிப்பண். (பிங்.) 10. (Akap.) Patient endurance of a lady during the period of separation from her lover; உரிப்பொரு ளில் ஒன்றாகிய இருத்தல். முல்லை சான்ற புறவு (மது ரைக். 285). 11. Chastity; கற்பு. தாறுடை முல்லை யெல்லாந் தாதுகப் பறித்திட்டானே (சீவக. 686). 12. Chief characteristic; சிறப்பியல்பு. (பு. வெ. 8, 17, உரை.) 13. Victory; வெற்றி. முல்லைத்தார்ச் செம்பியன் (பு. வெ. 9, 34). 14. See முல்லைப்பாட்டு. பாணிரண்டு முல்லை (பத்துப்பாட்டு, தனிப்பா.). (தக்க யாகப். 54, உரை.) 15. See முல்லைக்குழல். (சிலப். 17, பாட்டு 3.)

முல்லைக்காரன் mullai-k-kāraṉ, *n.* <முல்லை +. (J.) 1. Lessee; குத்தகைக்காரன். 2.

2. One who cultivates the land and looks after the cattle, etc., of a land-owner; பண்ணைவேலை பார்ப்பவன்.

முல்லைக்குழல் mullai-k-kuḻal, n. <id.+. A flute or pipe with mouth-piece made of *mullai* creeper; முல்லைக்கொடியால் அமைத்த வளையத்தை வாயினிடத்தே செறித்த இசைக்குழல். (சிலப். 17, பாட்டு, 3, உரை.)

முல்லைச்சிலந்தி mullai-c-cilanti, n. See முலைச்சிலந்தி. (இராசவைத். 98, உரை.)

முல்லைச்சூட்டு mullai-c-cūṭṭu, n. <முல்லை +. Chaplet of *mullai* flowers, as the emblem of chastity; சற்பிற்சிறந்தியாகத் தலையிலணியும் முல்லைப் பூவாலான மாலை. பனிமுல்லைச் சூட்டு வேயநதார (சீவக. 624).

முல்லைப்பண் mullai-p-paṇ, n. <id.+. (Mus.) Primary melody-type of the forest tract; முல்லை நிலத்துக்குரிய பெரும்பண்வகை. (திவா.)

முல்லைப்பாட்டு mullai-p-pāṭṭu, n. <id. +. A poem in Pattu-p-pāṭṭu by Nappūtaṉār; பத்துப்பாட்டினுள் நப்பூதனார் பாடிய பாட்டு.

முல்லைமாறி mullai-māṟi, n. Pickpocket; முடிச்சுமாறி. *Loc.*

முல்லையர் mullaiyar, n. <முல்லை. See முல்லையாளர். (திவா.)

முல்லையாழ் mullai-yāḻ, n. <id.+. (Mus.) Primary melody-type of the forest tract; முல்லைப் பண். (பிங.)

முல்லையாழ்த்திறம் mullai-yāḻ-t-tiṟam, n. <முல்லையாழ்+. (Mus.) Secondary melody-type of *cevvaḻi* class; செவ்வழிப்பண்ணினம். (பிங.)

முல்லையாளர் mullai-y-āḷar, n. <முல்லை +. Herdsmen and shepherds, as inhabitants of the forest tracts; முல்லைநிலமாக்கள். (திவா.)

முல்லையுரிப்பொருள் mullai-y-uri-p-poruḷ, n. <id.+. (Akap.) See முல்லை, 10.

முல்வயன் mulvayaṉ, n. See முல்வாயன். (யாழ். அக.)

முல்வாயன் mul-vāyaṉ, n. perh. முள்+. A kind of white ant; கறையான்வகை. (யாழ். அக.)

முலகாத் mulakāt, n. <Arab. *mulāqāt.* Interview, meeting; சந்திப்பு. *Loc.*

முலங்கம் mulaṅkam, n. Liquorice-plant. See அதிமதுரம்², 1. (சங். அக.)

முலமுலெனல் mula-muleṉal, n. Onom. expr. signifying humming, buzzing, as of flies; ஓரொலிக்குறிப்பு. (W.)

முலவை mulavai, n. cf. முஞ்ஞை. Dog; நாய். (சங். அக.)

முலாகாத் mulākāt, n. See முலகாத். *Loc.*

முலாஞ்சனை mulāñcaṉai, n. cf. Arab. *mulāhizā.* Favour; தயவு. *Loc.*

முலாம் mulām, n. <Arab. *mulammā.* Gilding, electro-plating; பொன்வெள்ளிப்பூச்சு.

முலாம்பண்ணு-தல் mulām-paṇṇu-, v. tr. <முலாம்+. See முலாம்பூசு-. (W.)

முலாம்பழம் mulām-paḻam, n. <E. *melon* +. Musk-melon, *Cucumis melo;* பழவகை. *Loc.*

முலாம்பூசு-தல் mulām-pūcu-, v. tr. & intr. <முலாம்+. To gild; உலோகங்களின்மேல் வெள்ளி தங்கங்களை இளக்கி மேற்பூச்சிடுதல். (W.)

முலாம்போடு-தல் mulām-pōṭu-, v. tr. & intr. <id.+. See முலாம்பூசு-.

முலை mulai, n. [K. *mole,* M. *mula,* Tu. *murei.*] 1. Woman's breast; ஸ்தனம். முலையு முகனுஞ் சேர்த்திக்கொண்டோன் (தொல். பொ. 77). 2. Beast's dug; பெண்பிராணியின் உடலில் பாலுண்டாம் இடம்.

முலைக்கச்சு mulai-k-kaccu, n. <முலை +. Bodice, stays for the breast; இரவிக்கை.

முலைக்கட்டி mulai-k-kaṭṭi, n. <id.+. Mammary abscess; ஸ்தனத்தில் உண்டாம் கட்டி.

முலைக்கட்டு mulai-k-kaṭṭu, n. <id.+. 1. See முலைக்கச்சு. (W.) 2. Accumulation of milk in the breast; ஸ்தனங்களிற் றிரண்டு நிற்கும் பாற்கட்டு.

முலைக்கடுப்பு mulai-k-kaṭuppu, n. <id.+. Pain in the breast or udder, due to excessive secretion of milk; பால் அதிகம் தங்குவதால் ஸ்தனத்திலுண்டாம் வலி. முலைக்கடுப்புக்கெடக் கறந்து (திவ். திருப்பா. 11, உரை).

முலைக்கண் mulai-k-kaṇ, n. <id.+. [M. *mulakkaṇ.*] See முலைக்காம்பு. (திவா.) துணை முலைக்கணகடோய் சுவடு (திருவாச. 29, 5).

முலைக்காம்பு mulai-k-kāmpu, n. <id.+. Nipple, teat; ஸ்தனத்தின் நுனிப்பகுதி. (C. G.)

முலைக்காம்புவீக்கம் mulai-k-kāmpu-vīkkam, n. <முலைக்காம்பு+. Inflammation of the breast, *Mastitis;* ஸ்தனம் வீங்குகை. (M. L.)

முலைக்கால் mulai-k-kāl, *n.* < *முலை* +. 1. See முலை. *தட முலைக்கால்கள்சாய* (சீவக. 2542). 2. Grinding stone; ஆட்டுக்கல். (*யாழ். அக.*)

முலைக்கிரந்தி mulai-k-kiranti, *n.* < id. +. (W.) 1. Venereal eruption in the breasts; ஸ்தனத்தில் உண்டாம் கிரந்திப்புண். 2. A plant, *Barleria vitida*; பூடுவகை.

முலைக்குத்து mulai-k-kuttu, *n.* < id. +. See முலைக்கடுப்பு. (W.)

முலைக்கோள் mulai-k-kōḷ, *n.* < id. +. Suckling; முலைப்பால் உண்ணுகை. *முலைக்கோள விடாஅ மாதிரை* (பொருந. 141).

முலைகுடி mulai-kuṭi, *n.* < id. + குடி-. [M. *mulakuṭi*.] 1. See முலைகுடிப்பிள்ளை. (W.) 2. Simpleton, inexperienced person; பேதையன். *Loc.*

முலைகுடிப்பிள்ளை mulai-kuṭi-p-piḷḷai, *n.* < *முலைகுடி* +. Suckling child; பால்குடிக்கும் இளம் பிள்ளை. (W.)

முலைகுயன்மீன் mulai-kuyaṉ-mīṉ, *n.* prob. *முலை* +. A sea-fish; கடல்மீன்வகை. (J.)

முலைகொடு-த்தல் mulai-koṭu-, *v. intr.* < id. +. To suckle a child; பிள்ளைக்கு முலைப் பால் ஊட்டுதல். (C. G.)

முலைச்சிலந்தி mulai-c-cilanti, *n.* < id. +. A kind of tumour in the breasts; ஸ்தனத்தில் உண்டாம் புண்கட்டிவகை. (W.)

முலைத்தளம் mulai-t-taḷam, *n.* < id. +. A kind of metal stays for the breast, used for images in temples; கோயிலில் விக்கிரகங்களுக்கு இடும் பொன் முதலியவற்றாற்செய்த முலைக்கச்சு. *Nāñ.*

முலைத்தாய் mulai-t-tāy, *n.* < id. +. Wet nurse, one of *ai-vakai-t-tāyar*, q.v.; ஐவகைத் தாயரில் குழந்தைக்குப் பால்கொடுப்பவள். *பல் வினைக்கும் முலைத்தாய் பயந்தார* (சீவக. 3096). (பிங.)

முலைப்பரிசம் mulai-p-paricam, *n.* < id. +. See முலைப்பாற்கூலி. *Loc.*

முலைப்பால் mulai-p-pāl, *n.* < id. +. Mother's milk; தாய்ப்பால். *முலைப்பாற் காலத்து முடிமுறையெய்தி* (பெருங. உஞ்சைக். 33, 52).

முலைப்பால்மீன் mulai-p-pāl-mīṉ, *n.* prob. id. +. A sea-fish; கடல்மீன்வகை. (J.)

முலைப்பால்விரை mulaippālvirai, *n.* Black horse-gram. See கருங்காணம். (M. M. 658.)

முலைப்பாலி mulai-p-pāli, *n.* perh. *முலை* + *பாலி*-. Termites in an ant-hill; புற்றிலுள்ள கறையான் திரள். (*யாழ். அக.*)

முலைப்பாலெண்ணெய் mulai-p-pāl-eṇṇey, *n.* < *முலைப்பால்* +. 1. Mixture of mother's milk and castor oil, given to babies; தாய்ப்பாலுடன் கலந்து பச்சைக்குழந்தைகளுக்கு ஊட்டும் ஆமணக்கெண்ணெய். (W.) 2. A medicinal oil used for the head; தலைக்கு இடும் மருந்தெண்ணெய் வகை. *Loc.*

முலைப்பாற்கூலி mulai-p-pāṟ-kūli, *n.* < id. +. Bride-price, money presented by the bridegroom to the bride's mother as compensation for having nourished her during her infancy; பெண்ணின் தாய்க்குப் பெண்ணை வளர்த்ததன் பொருட்டு மணமகன் கொடுக்கும் பரிசப்பணம். (G. Tj. D. I, 73.)

முலைமற-த்தல் mulai-maṟa-, *v. intr.* < *முலை* +. To be weaned; பால்குடி மறத்தல். (W.)

முலைமறு-த்தல் mulai-maṟu-, *v. intr.* < id. +. To cease to give milk, as a cow; பசு முதலியன பால்கொடுக்க மறுத்தல். *Loc.*

முலைமார்பு mulai-mārpu, *n.* < id. +. (W.) 1. Heart; இருதயம். 2. Breast; மார்பு.

முலைமுகம் mulai-mukam, *n.* < id. +. 1. See முலைக்காம்பு. (C. G.) 2. Woman's breast; ஸ்தனம். *முததாமாரபின் முலைமுகந்திருகி* (சிலப. பதிக. 34).

முலைமூக்கரிவாள் mulaimūkkarivāḷ, *n.* A knife for cutting the stems of betel leaf. See இலைமூக்கரிகத்தி. (*நாமதீப.* 421.)

முலையமுது mulai-y-amutu, *n.* < *முலை* +. See முலைப்பால்.

முலையழற்சி mulai-y-aḻaṟci, *n.* < id +. Inflammation of the udder, garget; பால்மடியி லுண்டாம் வலி. (M. L.)

முலைவிலை mulai-vilai, *n.* < id. +. See முலைப்பாற்கூலி. *வரைந்தெய்தற்கு முலைவிலையோடு புகுந்து பொன்னணிவா ளின்றுரு முளா* (இறை. களவி. 23, பக். 715). *முலைவிலையும் பள்ளியாரே கொள்ளப்பெறுவார்* (T. A. S. ii, 81).

முலைவெடிப்பு mulai-veṭippu, *n.* < id. +. Sore teats; முலைக்காம்பு புண்படுகை.

முவ்வை muvvai, *n.* cf. *முலவை*. Dog; நாய். (*பரி. அக.*)

முவட்டிபண்டு muvaṭṭipaṇṭu, *n.* < T. *musṭipaṇḍu*. Fruit of nux vomica; எட்டிப் பழம். (*பரி. அக.*)

முவலம் muvalam, *n.* cf. *aupala*. A mineral poison; அவுபலபாஷாணம். (*யாழ். அக.*)

முழ muḻa, *n.* See முழவு, 1, 2, 3. *இன்வளி விசைத்த முழவொடா குளி* (மலைபடு. 3).

முழக்கட்டை mula-k-kaṭṭai, *n.* < முழம் + Anything short of the full measure, as a piece of cloth; நீளக்குறைவானது. (W.)

முழக்கம் mulakkam, *n.* < முழங்கு-. (W.) 1. Loud sound, as of thunder or of drums; பேரொலி. 2. Clamour, hubbub, roar; ஆரவாரம்.

முழக்கு¹-தல் mulakku-, *5 v. tr.* Caus. of முழங்கு-. 1. To sound; to beat a sounding instrument; ஒலிப்பித்தல். *குணில் வலந்தேந்தி முழக்கினுமென* (*கம்பரா. கும்பக.* 346). 2. To do a thing pompously; விமரிசைபெறச் செய்தல்.

முழக்கு² mulakku, *n.* < முழக்கு-. [K. *molagu.*] Sound, noise; ஒலி. (W.)

முழக்கோல் mula-k-kōl, *n.* < முழம் +. (W.) 1. Measuring rod; அளவுகோல். 2. A measuring rod of eight cubits; எட்டுமுழங் கொண்ட அளவுகோல். 3. Mason's rule of two cubits, about 33 inches; இரண்டு தச்சு முழமுள்ள அளவுகோல்.

முழங்கால் mulaṅ-kāl, *n.* < id. +. [T. *mōkālu*, K. *molakālu*, M. *mulakkāl.*] 1. See முழங்கால்முட்டு, 1. 2. Part of the leg from knee to ankle; முழங்கால் முட்டுக்கும் கணுக்காலுக்கும் இடையிலுள்ள உறுப்பு.

முழங்கால்முட்டி mulaṅkāl-muṭṭi, *n.* < முழங்கால் +. 1. Knock- knee. See முட்டிக்கால், 2. 2. Coming down heavily on the knees, as a punishment; முழங்காற்சில்லைத் தரையி லூன்றிப் போடுவதாகிய தோப்பிக்கரண தண்டனை. *Loc.*

முழங்கால்முட்டு mulaṅkāl-muṭṭu, *n.* < id. +. 1. Knee; தொடையும் காலும் சேரும் இடம். (M. L.) 2. See முழங்கால்முட்டி, 1.

முழங்கால்வலி mulaṅkāl-vali, *n.* < id. +. Arthritis, inflammation of the knee; முழங்கால் முட்டில் உண்டாம் வலி. (M. L.)

முழங்கால்வாதம் mulaṅkāl-vātam, *n.* < id. +. Synovitis, inflammation of the synovial membrane of the knee; கீல்பிடிப்பு. (M. L.)

முழங்காற்சிப்பி mulaṅkāṟ-cippi, *n.* < id. +. See முழங்காற்சில். (W.)

முழங்காற்சில் mulaṅkāṟ-cil, *n.* < id. +. Knee-cap, patella; காலையும் தொடையையும் சேர்க்கும் எலும்புப்பூட்டின் மேற்பாகம். (W.)

முழங்காற்சில்லி mulaṅkāṟ-cilli, *n.* < id. +. See முழங்காற்சில். *Loc.*

முழங்காற்படியிடு-தல் mulaṅkāṟ-paṭi-y-iṭu-, *v. intr.* < id. +. To kneel down; முழந் தாளைக் கீழிட்டு வணங்குதல். (W.)

முழங்காற்பிடிப்பு mulaṅkāṟ-piṭippu, *n.* < id. +. See முழங்கால்வாதம். (M. L.)

முழங்கு-தல் mulaṅku-, *5 v. intr.* [K. *molagu.*] 1. To roar; thunder, to make a loud noise; பெரிதொலித்தல். *எழிலி முழங்குந் திசை யெல்லாம்* (*நாலடி*, 392). 2. To be noised abroad; to be made public; பலருமறியக் கூறப்படுதல். *தொல்காப்பியந் திருவள்ளுவர் கோவையார் மூன்றினு முழங்கும்* (*இலக். கொத்.* 7).

முழங்கை mulaṅ-kai, *n.* < முழம் +. [K. *molakai.*] 1. Forearm; கையில் மணிக்கட்டுக்கும் தோளுக்கும் இடையிலுள்ளபாகம். 2. Elbow; கையின் மேற்பாகமும் அதன் கீழ்ப்பாகமும் கூடும் இடம். (W.)

முழந்தாட்கச்சு mulantāṭ-kaccu, *n.* < முழந்தாள் +. (J.) 1. Garter; முழங்காலிற் சுட்டுங் கச்சை. 2. Short drawers; half pantaloons; shorts; சல்லடம்.

முழந்தாள் mulan-tāḷ, *n.* < முழம் +. See முழங்கால். (சூடா.)

முழந்து mulantu, *n.* See முழங்கால். (சூடா.)

முழம் mulam, *n.* [T. *mura*, K. *mola*, M. Tu. *mulam.*] Cubit, measure from the elbow to the tip of the middle finger = 2 span; இருசாண் கொண்டதான முழங்கை நீள அளவு. *ஒரு முழமுயர்ந்த* (*கம்பரா. இலங்கைகா.* 15).

முழம்போடு-தல் mulam-pōṭu-, *v.* < முழம் +. *tr.* 1 To measure with the forearm; கையால் முழவளவாக அளத்தல். (W.) 2. To sound a person; ஆழம் பார்த்தல். *Loc.*—*intr.* To utter baseless falsehood; பொருந்தாப் பொய் பேசு தல். *Loc.*

முழமிடு-தல் mulam-iṭu-, *v. tr.* < id. +. See முழம்போடு-, 1. (W.)

முழல் mulal, *n.* Molucca-bean. See கழற்சி, 1. (சூடா.)

முழவம் mulavam, *n.* < முழவு. 1. See முழவு, 1. (பிங்.) *மணகளை முழவம் விம்ம* (*சீவக.* 628). 2. See முழவு, 2. *தண்ணுமைப்பின்வழி நின்றது முழவே* (*சிலப்.* 3, 141).

முழவு¹ mulavu, *n.* prob. முழங்கு-. [M. *mulāvu.*] 1. Drum; முரசு. *முழவின் முழக்கீண்டிய* (*சீவக.* 2399). 2. Large loud-sounding drum, hemispherical in shape; குடமுழா. (பிங்.) 3. Tom-tom; தம்பட்டம். (பிங்.) 4. [T. *modava.*] Vessel for milk; பால்கறத்தற்குரிய பாத்திரம். *முழவிற் பிழிந்த பால்வழிநுரை* (*கம்பரா. கார்கால.* 47). 5. Mould for casting a vessel; பாத்திர முதலியன வார்ப்பதற்குரிய கரு.

முழவு²-தல் muḻavu-, *5 v. intr.* To move on intimate terms; நெருங்கிப் பழகுதல். *Loc.*

முழவுக்கனி muḻavu-k-kaṉi, *n.* <முழவு+. Jack-fruit; பலாப்பழம். (சங். அக.)

முழவுகட்டு-தல் muḻavu-kaṭṭu-, *v. intr.* <id.+. To prepare mould for casting vessels; பாத்திரஞ்செய்யக் கருக்கட்டுதல். *Loc.*

முழவுமண் muḻavu-maṇ, *n.* <id.+. 1. Black paste smeared on the head of a drum. See மார்ச்சனை, 1. (யாழ். அக.) 2. Clay used in making moulds; கருக்கட்டுங் களிமண்.

முழவுமேளம் muḻavu-mēḷam, *n.* <id.+. 1. Band of musical instruments, including *muḻavu;* முழவுமுதலிய கருவிகளின் கூட்டம். *Loc.* 2. Kettle-drum; பறைவகை. (W.)

முழா muḻā, *n.* <id. 1. See முழவு, 1. (பிங்.) 2. See முழவு, 2. (சிலப். 3, 141.) 3. See முழவு, 3. (பிங்.)

முழாசு¹-தல் muḻācu-, *5 v. intr.* To burst into a flame, blaze up; சுவாலித்தல். (J.)

முழாசு² muḻācu, *n.* <முழாசு-. Blaze, conflagration; சுவாலை. (J.)

முழால் muḻāl, *n.* prob. முழுவு-. Embracing; தழுவுகை. சிறூர் முலை முழாலிற் பில்கி (சீவக. 2541).

முழாவு-தல் muḻāvu-, *5 v. intr.* See முழவு-. *Loc.*

முழாவுசால் muḻāvu-cāl, *n.* The last or exterior furrow in ploughing; கடைசி உழவு சால். (J.)

முழாள் muḻāḷ, *n.* <முழு+ஆள். Adult workman; வயது வந்த வேலையாள். (W.)

முழி¹-தல் muḻi-, *4 v. tr.* Corr. of உமிழ்-, 1.

முழி² muḻi, *n.* <மொழி. [T. *mōḍa,* K. Tu. *muḍi,* M. *muḻi.*] Joint, as of the body; எலும்புப்பூட்டு.

முழி³ muḻi, *n.* Corr. of விழி.

முழி⁴-த்தல் muḻi-, *11 v. intr.* Corr. of விழி-.

முழிவாதம் muḻi-vātam, *n.* <முழி²+. Sciatica. See சந்துவாதம். (M. L.)

முழு¹ muḻu, *adj.* 1. All, entire, whole; எல்லாம். முழுவலி முதலை (திவ். பெரியதி. 5, 8, 3). 2. Large; பருத்த. முழுமுத லொருலைந்த கோளி யாலத்து (புறநா. 58).

முழு²-த்தல் muḻu-, *11 v. intr.* <முழு-மை. To be whole, entire; முழுமையாதல். (இலக். அக.)

முழுக்க muḻukka, *adv.* <முழு-. Wholly, entirely, altogether, completely; முழுதும். உயிரை முழுக்கச் சுடுதலின் (சீவக. 1966, உரை).

முழுக்களவாளி muḻu-k-kaḷavāḷi, *n.* <முழு+. Great thief, robber; பெருந்திருடன்.

முழுக்காட்டு-தல் muḻukkāṭṭu-, *v. tr.* <முழுக்கு+ஆட்டு-. To bathe; ஸ்நானம் பண்ணுவித்தல். கடல்வேந்தை யவன்புனலான் முழுக்காட்டு முறைமை யென்கோ (சௌந்த. 103).

முழுக்காடு-தல் muḻukkāṭu-, *v. intr.* <id. +ஆடு-. [K. *mulukādu.*] To bathe; ஸ்நானம் செய்தல். எண்ணெய் சோதநே முழுக்காடுவார் (அறப. சத. 50).

முழுக்காப்பு muḻu-k-kāppu, *n.* <முழு+. Ceremony of daubing the idol completely with sandal paste, in temples; ஆலயங்களில் விக்கிரகங்களின்மீது சந்தனமப்பி அலங்கரிக்குஞ் சடங்கு. *Loc.*

முழுக்காய் muḻu-k-kāy, *n.* <id.+. Fruit almost ripe; பழுக்கும் பருவத்துக் காய். (W.)

முழுக்காளி muḻukkāḷi, *n.* <முழுக்கு+. 1. Diver for pearls; முத்துக்குளிப்போன். (W.) 2. A near relation of a person, as one who is under obligation to bathe on his death; ஒருவன் இறந்தால் அவன்பொருட்டு ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டிய நெருங்கிய உறவினன். *Loc.*

முழுக்கிரகணம் muḻu-k-kirakaṇam, *n.* <முழு+. Total eclipse; பூர்ணகிரகணம். (W.)

முழுக்கு¹-தல் muḻukku-, *5 v. tr.* Caus. of முழுகு-. [K. *mulugisu.*] See முழுத்து-. அரிவைகளை வாளுந்தோள்களின் முழுக்கினா (கம்பரா. அதிகாய. 98).

முழுக்கு² muḻukku, *n.* <முழுக்கு-. [T. *munugu,* K. *muluku,* M. *mulugu,* Tu. *mulu.*] 1. Bath, bathing; ஸ்நானம். பல நீட்டுக்கு ஒரு முழுக்கு. 2. Menses; மாதவிடாய். *Loc.*

முழுக்குமுறை muḻukku-muṟai, *n.* <முழுக்கு+. *Brāh.* 1. The period soon after child-birth, during which the mother takes baths on alternate days; பிரசவமானபின் ஒன்றுவிட்டொருநாள் முறையாக ஸ்நானம் செய்யுங் காலம். 2. The alternate days when a woman after child-birth takes baths; பிரசவமானபின் முறையாக ஸ்நானம் செய்யும் நாள்.

முழுக்குழவி muḻu-k-kuḻavi, *n.* <முழு+. Full-grown or weaned calf; முதுகன்று. மோட்டெருமை முழுக்குழவி (பட்டினப். 14).

முழுக muḻuka, *adv.* <முழுகு-. Wholly, entirely; முழுவதும். மதிலுமாடமு மாடக்செய் குன்று முழுகக் குழாமீண்டி (திருவாரூ. 142).

முழுகவிடு-தல் muḻuka-viṭu-, *v. tr.* <முழுகு-+. 1. To let a thing go to ruin; பொருள் முதலியன தொலையும்படி விடுதல். 2. To be unable to redeem, as a pledged thing; கடனுக்கீடான சொத்தை மீட்க முடியாதிருத்தல். *Loc.*

முழுகாமலிரு-த்தல் mulukāmal-iru-, v. intr. <id. + ஆ neg. +. To be pregnant; கருப்பமாதல். அவள் பெண்சாதி மூன்று மாதமாய் முழுகாமலிருக்கிறாள்.

முழுகிக்கிட-த்தல் muluki-k-kita-, v. intr. <id. +. 1. To be involved completely; முழுவதும் அடங்கிக்கிடத்தல். அவன்சொத்து முழுவதும் வியாபாரத்தில் முழுகிக்கிடக்கிறது. 2. To be absorbed, engrossed; ஈடுபட்டிருத்தல். அவன் சூதாட்டத்தில் முழுகிக் கிடக்கிறான். 3. To be under water; நீரிலாழ்தல். பயிர் முழுகிக் கிடக்கிறது.

முழுகிப்போ-தல் muluki-p-pō-, v. intr. <id. +. 1. To sink, founder; to be drowned; அமிழ்தல். 2. To be ruined, swallowed up; அடியோடு கெடுதல். அவன் குடித்தனம் முழுகிப் போயிற்று. 3. To be entirely lost beyond redemption; சொத்து மீட்கமுடியாது கடனுக்கு உட்பட்டுவிடுதல். *Loc.*

முழுகு-தல் muluku-, 5 v. intr. [T. munugu, K. mulu, M. muluguga.] 1. To bathe the entire body by dipping or pouring; ஸ்நானம் செய்தல். 2. To be entirely immersed, as in business; அழுந்தி யிருத்தல். 3. To sink; அமிழ்ந்து போதல். கப்பல் முழுகிவிட்டது. 4 To be in menses; மாதவிடாயடைதல். (W.) 5. To be irretrievably involved in debts; சொத்து மீட்கமுடியாமல் கடனுள் அமிழ்ந்து போதல். *Loc.*

முழுங்கு-தல் mulunku-, 5 v. tr. [T. mingu.] Corr. of விழுங்கு-.

முழுச்சவரம் mulu-c-cavaram, n. <முழு +. Shaving the body and not merely the head; உடல் முழுதுமுள்ள மயிர் கழிக்கை. *Colloq.*

முழுச்செம்பு mulu-c-cempu, n. <id. +. An ancient South Indian coin; தென்னிந்தியாவில் வழங்கிய பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 140.)

முழுச்சோம்பேறி mulu-c-cōmpēri, n. <id. +. Great sluggard; அதிகச் சோம்பலுள்ளவ-ள்-ன்.

முழுச்சௌரம் mulu-c-cauram, n. <id. +. See முழுச்சவரம். (W.)

முழுசு[1]-தல் mulucu-, 5 v. intr. cf. முழுவு-. 1. To dive, dip, get in, enter; உட்புகுதல். முழுசி வண்டாடிய தண்டுழாயின் (திவ். பெரியதி. 2, 8, 7). 2. See முழுவு-. அமுங்கத் தழுவாதே முழுசாதே (திவ். பெருமாள். 9, 6). 3. To rub, strike against; முட்டுதல். பிள்ளைகள் முலைக்கீழ் முழுசினவாறே பால்சுரக்கும் (ஈடு, 5, 3, 3).

முழுசு[2] mulucu, n. <முழுது. Entirety; whole. See முழுமை, 1. *Colloq.*

முழுத்த mulutta, <முழு. adj. Fully developed; முதிர்ச்சி பெற்ற. முழுத்த வின்பக்கடல் (திருக்கருவை. கலித். அந்.).—adv. See முழுதும்.

முழுத்தசுரம் mulutta-curam, n. prob. முழுத்த +. A kind of fever; சுரநோய்வகை. (யாழ். அக.)

முழுத்தம் muluttam, n. <muhūrta. See முகூர்த்தம். தாமரைச்சேவடி பணியு முழுத்த மீங்கிது (சிலப. 26, 30).

முழுத்து-தல் muluttu-, 5 v. tr. prob. அமிழ்த்து-. [T. munugu.] To plunge, dip in, drown; அமிழ்த்துதல். துதிக்கை முழுத்திற்று (ஈடு, 3, 5, 1).

முழுத்தும் muluttum, adv. See முழுதும். முழுத்தும பழுதற்ற முத்தமிழின் (சிலப. உரைச்சிறப். பக். 11).

முழுத்துவி-த்தல் muluttuvi-, 11 v. tr. Caus. of முழுத்து-. See முழுத்து-. மன்னவரை. . . முழுத்துவிப்பன் செங்குருதிமுன் (பாரதவெண். 126.)

முழுத்தேங்காய் mulu-t-tēṅkāy, n. <முழு +. Coconut not broken into two halves; உடைபடாத தேங்காய். (W.)

முழுத்தொகை mulu-t-tokai, n. <id. +. 1. Capital and interest; வட்டியுடன் கூடிய முதல். 2. Total; மொத்தம்.

முழுது mulutu, <முழு-மை. n. All, whole, entirety; எஞ்சாமை.—adv. See முழுதும். (தொல். சொல். 326.)

முழுதும் mulutum, adv. <முழுது Wholly, entirely; எஞ்சுதலின்றி. முழுதும் வெண்ணெ யளைந்து தொட்டுண்ணும் (திவ். பெருமாள். 7, 8).

முழுதுமபாவம் mulutum-apāvam, n. <முழுதும +. (Log.) Absolute non-existence, one of four apāvam, q.v.; அபாவம் நான்கனுள் முழுதுமின்மை. (தருக்கசங.)

முழுதொருங்குணர்ந்தோன் mulu-torunkuṇarntōṉ, n. <முழுது + ஒருங்கு +. 1. Arhat; அருகன். (திவா.) 2. God; கடவுள். (யாழ். அக.) 3. Siva; சிவபிரான். (யாழ். அக.)

முழுதோன் mulutōṉ, n. <id. God; கடவுள். முழுதோன் காணக (திருவாச. 3, 29).

முழுந்து muluntu, n. <id. See முழுமை, 1. முழுந்து சுகவடிவாம் (ஞானவா. சனக. 14).

முழுநாயகம் mulunāyakam, n. A creeper; கொடிவகை. (சங். அக.)

முழுநாள் mulu-nāḷ, n. <முழு +. *Nakṣatra* falling entirely within a zodiacal sign; ஓர் இராசிக்குள்ளாகவே முழுதும் அமையும் நட்சத்திரம். (சங். அக.)

முழுநீறுபூசியமுனிவர் mulu-nīru-pūciya-muṉivar, n. <id.+. Śaiva devotees who besmear sacred ashes all over their bodies, one of tokai-y-aṭiyār, q.v ; தொகையடியாருள் ஒருசாராரும் உடல் முழுவதும் திருநீற்றை அணிபவருமான சிவனடியார் கூட்டம். (தேவா. 738, 10.)

முழுநெறி mulu-neṟi, n. <id.+. 1. Full flower with the calyx; இதழொடிக்கப்படாத முழுப்பூ. (சிலப. 2, 14, உரை.) 2. Full flower without the calyx; புறவிதழொடிக்கப்பட்ட முழுப்பூ. குவளைக் கூம்பவிழ் முழுநெறி (புறநா. 116, 2).

முழுநோக்கு mulu-nōkku, n. <id.+. Full aspect of a planet, one of four kiraka-nōkku, q.v.; ஒரு கிரகம் முழுப்பலத்தோடு நோக்குகை. சனனி மதி முழுநோக்கெய்தி (பிரபுலிங. மாயையினுற்பத்தி. 58).

முழுப்பங்கு mulu-p-paṅku, n. <id.+. Whole or undivided share, as in land owned in definite shares; நிலத்துரிமையில் உட்பிரிவில்லாத தனிப்பங்கு. (W.)

முழுப்பாய்சுருட்டி mulu-p-pāy-curuṭṭi, n. <id.+பாய்²+. Swindler, great cheat; பெருமோசக்காரன். Colloq.

முழுப்பார்வை mulu-p-pārvai, n. <id. +. See முழுநோக்கு. (மங்களே. 3, 32, உரை.)

முழுப்புரட்டன் mulu-p-puraṭṭaṉ, n. <id.+. 1. See முழுப்புளுகன். 2. See முழுப்பாய்சுருட்டி. (W.)

முழுப்புளுகன் mulu-p-pulukaṉ, n. <id. +. Downright liar; பெரும்பொய்யன். (W.)

முழுப்பொய் mulu-p-poy, n. <id.+. Downright lie; பெரும்பொய்.

முழுப்பொருள் mulu-p-porul, n. <id.+. The Supreme Being; கடவுள். மனவாக்கினுக்கு மெட்டாத முழுப்பொருளா முதல்வா (சிவரக. கணபதி குமா. 7).

முழுமக்கள் mulu-makkal, n. <id.+. Fools, as barely satisfying the definition of human beings; அறிவிலார். முழுமக்கள் காதலவர் (திரிகடு. 9).

முழுமகன் mulu-makaṉ, n. <id.+. Fool; அறிவிலான். (திவா.)

முழுமணி mulu-maṇi, n. <id.+. 1. Unpierced gem; துளையிடா மணி. 2. Flawless gem; குற்றமற்ற இரத்தினம். முற்ற முழுமணிப் பூணுக்குப் பூண்வேண்டா (நீதிநெறி. 13).

முழுமதி mulu-mati, n. <id.+. Full moon; பூர்ணசந்திரன். முழுமதி புரைமுகமே (சிலப். 7, பாட்டு, 14).

முழுமன்[1] mulu-maṉ, n. <id.+prob. மகன். See முழுமகன். சனகியைக் கவர்ந்து போய முழுமனே (அரிசமய. குலசேகர. 143).

முழுமன்[2] muluman, n. <முழு. Grain escaping unbroken in the process of grinding; அரைக்கும்போது சிதைபடாது விழும் முழுந்தானியம். Loc.

முழுமனசு mulu-maṉacu, n. <id.+. Entire willingness, full accord; whole-heartedness; முழுச்சம்மதம். Colloq.

முழுமனை mulu-maṉai, n. <id.+. Ground measuring 2400 sq ft.; 2400 சதுர அடி கொண்ட நிலப்பகுதி. (W.)

முழுமிடறுசெய்-தல் mulu-miṭaṟu-cey-, v. tr. <id.+மிடறு+. To drink in large mouthfuls; வாய்நிறையப் பருகுதல். முழுமிடறு செய் தனுபவித்து (ஈடு, 2, 3, 9).

முழுமுதல் mulu-mutal, n. <id.+. 1. God, as the Sole Cause; கடவுள். பொன்னம்பலத் தெம் முழுமுதலே (திருவாச. 21, 3). 2. Stem, as of a tree; மரத்தின் அடிப்பகுதி. யாஅத்து . . . முழுமுதல் (குறுந். 255).

முழுமுற்றும் mulu-muṟṟum, adv. <id. +. See முழுதும். முழுமுற்றுந் தானே விளக்காய (சீவக. 1870).

முழுமூச்சு mulu-mūccu, n. <id.+. 1. Utmost effort, as with full breath; முழுபலத்துடன் செய்யும் முயற்சி. Colloq. 2. Inflexible determination; விடாத்தீர்மானம். Loc. 3. Breathlessness; மூச்சுத்திணறுகை. (W.)

முழுமூடன் mulu-mūṭaṉ, n. <id.+. Great fool; பெருமூடன். (திருவேங். சத. 49.)

முழுமை mulumai, n. <முழு. 1. Entireness, perfection, completeness; எல்லாம். (பிங்.) 2. Great size; பருமை. (பெரியபு. திருநா. 39.)

முழுவது muluvatu, n. & adv. <முழு-மை. See முழுவதும்.

முழுவதும் muluvatum, <id. n. All, whole; முழுமை. முழுவதும் படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் (திருவாச. 3, 12).—adv. Wholly, totally, completely; பூர்ணமாக. நின்னையேத்த முழுவதுமே (திருவாச. 5, 6).

முழுவல்[1] muluval, n. perh. முழுகு-. An aquatic bird; நீர்ப்பறவைவகை. ஒடுங்கு சிறை முழுவலும் (மணி. 8, 29).

முழுவல்[2] muluval, n. cf. உழுவல். Perfect love; விடாது தொடர்ந்த அன்பு. முழுவற்கடல் பெருத்தீான் (தணிகைப்பு. நந்தியு. 6).

முழுவலயம்[1] mulu-valayam, n. <முழு+வளை-. Full circle; முழுவட்டம். (யாழ். அக.)

முழுவலயம்[2] muḻu-valayam, n. prob. id. + வலம. Victory; வென்றி. (யாழ். அக.)

முழுவலி muḻu-vali, n. <id.+. 1. Great strength; நிறைந்த வலிமை. முழுவலி வயமா (பு. வெ. 7, 17). 2. Powerful person; person of great strength; பூர்ண பலமுள்ளவ ன்-ள்.

முழுவாசி muḻu-vāci, <id.+. n. 1. Whole; முழுமை. (W.) 2. Fully developed grain; முற்றின நென்மணி. Loc.—adv. See முழுவாசியும்.

முழுவாசியும் muḻuvāciyum, adv. <முழு வாசி. To a great extent, almost completely; பெரும்பகுதியும். வீட்டுவேலை முழுவாசியுந் தீர்ந்து விட்டது.

முழுவு-தல் muḻuvu-, 5 v. tr. To kiss; முத்தமிடுதல். வந்தென் முலைமுழுவித தழுவி (திருக் கோ. 227).

முழுவெலும்பு muḻu-v-elumpu, n. <முழு +. See முழுவென்பு.

முழுவென்பு muḻu-v-eṉpu, n. <id.+. Skeleton; எலும்புக்கூடு. (திவா.)

முழை[1] muḻai, n. cf. mūṣā. Large mountain cave, cavern, den; குகை. அவ்விசை முழை யேற்றழைபப (பரிபா. 19, 63).

முழை[2] muḻai, n. cf. மூழை. Spatula, ladle; துடுப்பு. (W.)

முழை[3]-த்தல் muḻai-, 11 v. tr. <முழை[1]. To pierce, bore; துளைத்தல். முழைத்த வான்புழை (பாரத. காண்டவ. 17).

முழை[4]-தல் muḻai-, 4 v. intr. prob. நுழை-. To enter; நுழைதல். Loc.

முழைஞ்சு muḻaiñcu, n. <முழை[1]. 1. See முழை[1]. மாரி மலை முழைஞ்சில் மன்னி (திவ். திருப்பா. 23). 2. Hole; துளை. குழன் முழைஞ்சு களினூடு குமிழ்த்து (திவ். பெரியாழ். 3, 6, 11).

முழைத்தல் muḻaittal, n. 1. Inarticulate sound, vocal sound having no corresponding written character; எழுத்திலாவோசை. (சது) 2. Language not possessing a written alphabet or characters; எழுத்தில்லா மொழி. (W.)

முள் muḷ, n. [T. K. M. muḷḷu, Tu. muḷ.] 1. Thorn, brier, thistle, bristle, spine; மரஞ் செடிகளில் கூர்மையுடையதாய்ச் சிறு தச்சிபோற் காணப்படும் பகுதி. இளைதாக முண்மரங் கொல்க (குறள், 879). 2. Anything sharp or pointed, as fish-bone, porcupine's quill, etc.; குத்தக்கூடிய கூர்மையுடைய பொருள். 3. Goad, spur; தாற்றுக் கோல். முள்ளிட் டூர்மதி வலவ (ஐங்குறு. 481). 4. Bit; கடிவாளம். முள்ளுறீஇச் செய்கயி றுயர்ந்தன (சீவக. 2214). 5. Quill or springing point of feather; இறகினடி. இதன் முட் செந்நனை (அகநா. 23). 6. The rough points on the rind of the jack fruit; பலாக்காய்மேற் காணப்படும் கூரிய முனைகள். (W.) 7. Fork; sharp-pointed instrument; முள்வடிவாகச் செய்யப்பட்ட கருவி. 8. Index of a balance; தராசுக் கோலின் நடுவில் சம நிலையைக் காட்டும் ஊசி. 9. Hand of a clock or time-piece; கடிகாரத்தில் காலத்தைக் காட்டும் ஊசி. Mod. 10. Male organ of a pigeon; புறவின் ஆண்குறி. Loc. 11. Sharpness; கூர்மை. முள் வாயச் சங்கம் (சிலப். 4, 78). 12. Minuteness; நுண்மை. (சூடா.)

முள்கா-த்தல் muḷkā-, 4 v. intr. prob. முளகு- + ஆ[7]-. To sit with arms and legs folded; குந்தியிருத்தல். சான்றோர் முசுப்போல முள்காந்திருப் பா (நன். 96, விருத்.).

முள்கு-தல் muḷku-, 5 v. intr. [T. meli-gonu, melagu.] 1. To embrace; முயங்குதல். இளமுலை முகிழ்செய முள்கிய (கலித். 125). 2. To enter, pierce; உட்செல்லுதல். அமரக்க ணமா னருநிற முள்காது (நற். 165).

முள்சீதா muḷ-cītā, n. See முள்ளுச்சீத்தா.

முள்மகிழ் muḷ-makiḻ, n. <முள் +. Woolly ironwood, m. tr., Sideroxylon tomentosum; மர வகை. (L.)

முள்முரண்டை muḷ-muraṇṭai, n. <id. +. Necklace berried climbing caper, l. cl., Mima arenaria; கொடிவகை. (L.)

முள்வறையன் muḷ-varaiyaṉ, n. <id.+. A kind of termite that consumes wood; மரத்தை அரிக்கும் கறையான்வகை. (J.)

முள்வாங்கி muḷ-vāṅki, n. <id. + வாங்கு-. Thorn pincers; முள்ளெடுக்குங் கருவி.

முள்வாயன் muḷ-vāyaṉ, n. <id. + வாய். See முள்வறையன். (J.)

முள்வாளி muḷ-vāḷi, n. <id.+. See முள் வேலி. Nāñ.

முள்வாளை muḷ-vāḷai, n. <id.+. [M. muḷḷavāḷa.] Large herring-like fish, bluish green, attaining 12 ft. in length, Chirocentrus dorab; நீலங்கலந்த பச்சை நிறமுடையதும் 12 அடி வரை வளர்வதுமான வாளைமீன்வகை.

முள்வெள்ளரி muḷ-veḷḷari, n. <id.+. Kakri-melon, Cucumis melo-utilissimus; கொடி வகை. (சூடா.)

முள்வேங்கை muḷ-vēṅkai, n. <id.+. Spinous kino tree. See மலைவேங்கை. (L.)

முள்வேல் muḷ-vēl, n. <id.+. (L.) 1. Buffalo thorn cutch. See குடைவேல், 2. 2. Entire leaved staff-tree, s. tr., Gymnosporia emarginata; முள்ளுடைய வேலமரவகை.

முள்வேலி mul-vēli, *n.* <id.+. 1. Fence of thorn; முள்ளாலான அடைப்பு. அமரினிட்ட வரு முள்வேலி (புறநா. 301). 2. Fence of barbed wire; முட்களையுடைய இரும்புக் கம்பியாலான வேலி. *Mod.*

முள்ளங்கத்தரி mullaṅ-kattari, *n.* <id. +. Woolly sinuate bluish-flowered prickly nightshade, m. sh., *Solanum melongena;* கத்தரி வகை. (L.)

முள்ளங்கி mullaṅki, *n.* <*mūlaka.* [T. *mullaṅgi,* K. *mūlaṅgi,* M. *mullaṅki.*] Radish, *Raphanus sativus;* செடிவகை. (பதார்த்த. 409.)

முள்ளங்கிழங்கு mullaṅ-kiḻaṅku, *n.* <முள் +. Thorny yam, *Dioscorea tomentosa;* ஒருவகை வள்ளிக்கொடி. (W.)

முள்ளங்கீரை mullaṅ-kīrai, *n.* <id.+. See முட்கீரை. (W.)

முள்ளஞ்சங்கு mullañ-caṅku, *n.* <id.+ சங்கு². A conch armed with spikes; முட்களையுடைய சங்குவகை. (W.)

முள்ளடி mul-l-aṭi, *n.* <id.+அடி. Clue; trace; துப்பு. *Loc.*

முள்ளடிக்கூலி mullaṭi-k-kūli, *n.* <முள்ளடி+. Payment for furnishing clue, as to a theft; துப்புக்கூலி. *Loc.*

முள்ளந்தண்டு mullan-taṇṭu, *n.* <முள் + தண்டு². Vertebral column, backbone, spine; முதுகிலுள்ள நடு எலும்பு. (C. G.)

முள்ளந்தண்டுக்கொடி mullan-taṇṭu-k-koṭi, *n.* <முள்ளந்தண்டு+. Spinal cord; முள்ளந்தண்டிற்குள் அமைந்த நரம்புச்சவ்வு. (இங். வை.)

முள்ளந்திருக்கை mullan-tirukkai, *n.* <முள்+. 1. Sting-ray, greenish, attaining 5 ft. in length and 2 ft. across the disc, *Urogymnus asperrimus;* பச்சைநிறமுடையதும் குறுக்கில் 2 அடியும் நீளத்தில் 5 அடியும் வளர்வதுமான திருக்கைவகை. 2. Sea-fish, pinkish, attaining 8 in. in length, *Halieutaea stellata;* வெண்சிவப்பு நிறமும் 8 அங்குலம் வரை வளர்ச்சியுமுடைய கடல் மீன்வகை.

முள்ளம்பலாச்சை mullam-palāccai, *n.* <id.+. 1. Sea-fish, light brown, attaining 2 ft. in length, *Diodon hystrix,* as covered with spines; வெளிறின பழுப்பு நிறமுள்ளதும் இரண்டடி வரை வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை. 2. Sea-fish, brown or black, attaining 13 in. in length, *Tetrodon patoca;* பழுப்பு அல்லது கறுப்பு நிறமுடையதும் 13 அங்குலம் வரை வளர்வதுமான கடல் மீன்வகை.

முள்ளம்பன்றி mullam-panri, *n.* <id.+. [T. *mullampandi,* M. *mullampanni.*] Porcupine, *Hystrix hirsutirostris;* மேலே முள் அடர்ந்துள்ள பன்றிவகை. (பதார்த்த. 855.)

முள்ளன்பலாச்சை mullan-palāccai, *n.* See முள்ளம்பலாச்சை.

முள்ளாங்கத்தரி mullāṅ-kattari, *n.* See முள்ளங்கத்தரி. (மூ. அ.)

முள்ளாறு mullāṟu, *n.* <முள்+. Silvery sea-fish. See இராமழுழியன்.

முள்ளி¹ mulli, *n.* <id. [T. *mulaku,* K. M. *mulli.*] 1. Thorny plant; முள்ளுள்ள செடி. (நன். 62, உரை.) 2. Indian nightshade, m. sh., *Solanum indicum;* கத்தரிவகை. முளரிச் செழுமலரோன் (திவ். இயற். சிறிய. ம. தனியன்). 3. Nail dye, *Barleria;* மருதோன்றி. (L.) 4. Holly-leaved bear's-breech. See கழுதைமுள்ளி. 5. Fragrant screw-pine. See தாழை, 1. கூர்முண்முள்ளி (அகநா. 26) 6. Toddy; கள். (பரி. அக.)

முள்ளி² mulli, *n.* See முளி³, 3.

முள்ளிக்கீரை mulli-k-kīrai, *n.* <id.+. See முட்கீரை. (மூ. அ.)

முள்ளிடுக்கி mul-l-iṭukki, *n.* <id.+. See முள்வாங்கி. (W.)

முள்ளிப்பூ mulli-p-pū, *n.* A masquerade dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப். 3, 13, உரை.)

முள்ளியார் mulliyār, *n.* Author of Ācāra-k-kōvai. See பெருவாயின்முள்ளியார்.

முள்ளிலவம் mul-l-ilavam, *n.* <முள்+. See முள்ளிலவு.

முள்ளிலவு mul-l-ilavu, *n.* <id.+. Red flowered silk-cotton tree, l. tr., *Bombax malabaricum;* இலவுவகை. (சீவக. 788.)

முள்ளிழைப்புளி mul-l-iḻaippuḷi, *n.* <id. +. Plane with serrated bit; இழைப்புளிவகை.

முள்ளுக்கடம்பு mullu-k-kaṭampu, *n.* <id.+. Nepal berberry, m. sh., *Berberis nepalensis;* செடிவகை. (L.)

முள்ளுக்கடம்பை mullu-k-kaṭampai, *n.* <id.+. See முள்ளுக்கடம்பு. (L.)

முள்ளுக்கத்திரி mullu-k-kattiri, *n.* <id. +. See முள்ளங்கத்தரி. *Loc.*

முள்ளுக்கரப்பன் mullu-k-karappan, *n.* <id. +. See முள்ளுக்கரப்பான். (W.)

முள்ளுக்கரப்பான் mullu-k-karappāṉ, *n.* <id.+. A kind of eruption with pimples; மேற்றோல்மீது படரும் நோய்வகை. *Colloq.*

முள்ளுக்களா muḷḷu-k-kaḷā, *n.* <id.+. 1. Fascicled leaved spinous berberry, m. sh., *Berberis aristata;* களாச்செடிவகை. (Nels.) 2. See முள்ளுக்கடம்பு. (L.)

முள்ளுக்காரை muḷḷu-k-kārai, *n.* <id.+. Common emetic nut, s. tr., *Randia dumetorum;* சிறுமரவகை. (W.)

முள்ளுக்கீரை muḷḷu-k-kīrai, *n.* <id.+. See முட்கீரை. (W.)

முள்ளுக்கூலி muḷḷu-k-kūli, *n.* <id.+. See முள்ளடிக்கூலி. *Loc.*

முள்ளுச்சங்கு^{1} muḷḷu-c-caṅku, *n.* <id. +சங்கு^{1}. Mistletoe berry thorn. See சங்கஞ்செடி. (L.)

முள்ளுச்சங்கு^{2} muḷḷu-c-caṅku, *n.* <id. +சங்கு^{2}. See முள்ளஞ்சங்கு. *Loc.*

முள்ளுச்சம்பா muḷḷu-c-campā, *n.* <id. +. A kind of paddy; நெல்வகை. (*நாமதீப.* 351, *குறிபபு.*)

முள்ளுச்சிரங்கு muḷḷu-c-ciraṅku, *n.* <id.+. Urticoria. See நாய்முள். (M. L.)

முள்ளுச்சீத்தா muḷḷu-c-cīttā, *n.* <id.+. Sour sop, s. tr., *Anona muricata;* மரவகை. (L.)

முள்ளுச்சுண்டெலி muḷḷu-c-cuṇṭeli, *n.* <id.+. Spiny mouse, a kind of field mouse, as having fine spinous fur; முட்போன்ற மயிருள்ள வயற்சுண்டெலிவகை.

முள்ளுடுப்பை muḷ-ḷ-uṭuppai, *n.* <id.+. Woody-fruited jujube. See கொட்டையிலந்தை. (L.)

முள்ளுடைமூலம் muḷ-ḷ-uṭai-mūlam, *n.* <id.+உடை+. 1. Thorny plant; முட்செடிப் பொது. (*பிங்.*) 2. Spiked root; முட்கள்பொருந்திய வேர். (W.)

முள்ளுநாயகம் muḷḷu-nāyakam, *n.* <id. +. A creeper whose leaves are used in extracting thorns; தைத்த முள்ளை வெளிப்படுத்துந் துணமுள்ள இலைகளையுடைய கொடிவகை.

முள்ளுப்படுகளம் muḷḷu-p-paṭukaḷam, *n.* <id.+. Bed of thorns or spikes on which people lie in fulfilment of vows; பிரார்த்தனை நிறைவேற்றுதற்கு மக்கள் படுக்கும் முள்ளாலான படுக்கை. *Loc.*

முள்ளுப்பலா muḷḷu-p-palā, *n.* <id.+. A kind of jack-fruit tree; பலாமரவகை. (*யாழ். அக.*)

முள்ளுப்பலாச்சி muḷḷu-p-palācci, *n.* <id.+. Sea-porcupine, light brown, attaining $2\frac{1}{3}$ ft. in length, *Diodon hystrix;* வெளிறின பழுப்பு நிறமுள்ளதும் $2\frac{1}{3}$ அடி நீளம் வளர்வதுமான கடல் மீன்வகை.

முள்ளுப்போட்டடை-த்தல் muḷḷu-p-pōṭṭaṭai-, *v. tr.* <id.+போடு-+. To hedge with thorny shrubs; முள்ளுடைய பூண்டுகளைக் கொண்டு வேலிவைத்தல். (W.)

முள்ளுப்போடு-தல் muḷḷu-p-pōṭu-, *v. intr.* <id.+. To throw obstacles in one's way; இடையூறு செய்தல்.

முள்ளுமுருக்கு muḷḷu-murukku, *n.* <id. +. 1. East Indian coral tree, m.tr., *Erythrina indica;* மரவகை. (L.) 2. Coral tree of the Eastern Ghats; வெள்ளைக்கலியாணமுருக்கு. (L.) 3. Coral tree of the Western Ghats. See கிஞ்சுகம், 1. (L.) 4. Palas tree. See பலாசம்^{1}, 4. 5. See முள்ளுமுருங்கை, 1.

முள்ளுமுருங்கை muḷḷu-muruṅkai, *n.* <id.+. 1. Holly-leaved berberry, m. tr., *Berberis nepalensis;* மரவகை. (L.) 2. See முள்ளுமுருக்கு, 1, 2, 3, 4.

முள்ளுவெள்ளரி muḷḷu-veḷḷari, *n.* <id. +. See முள்வெள்ளரி.

முள்ளுவேங்கை muḷḷu-vēṅkai, *n.* <id. +. Spinous kino-tree. See மலைவேங்கை. (L.)

முள்ளுளி muḷ-ḷ-uḷi, *n.* <id.+. Stone-cutter's smoothing chisel; கற்றச்சரின் உளிவகை.

முள்ளூர்மலை muḷḷūr-malai, *n.* A mountain belonging to Malaiyamāṉ Tirumuṭi-k-kāri; மலையமான்திருமுடிக்காரியினுடைய மலை. (*புறநா.* 123.)

முள்ளெலி muḷ-ḷ-eli, *n.* <முள்+. A hedge-hog, *Erinaceus micropus;* எலிவகை. (M. M. 290.)

முள்ளெலும்பு muḷ-ḷ-elumpu, *n.* <id.+. 1. Vertebra; முள்ளந்தண்டின் எலும்பு. (இங். வை.) 2. See முதுகெலும்பு. *Loc.*

முளகரணை muḷakaraṇai, *n.* [T. *moḷaka-kūra.*] Lopez root. See மிளகுகரணை. (W.)

முளகரியம் muḷakariyam, *n.* West Indian pea-tree. See அகத்தி. (*சங். அக.*)

முளகி muḷaki, *n.* <மிளகி. A *campā* paddy of superior quality. See மிளகுச்சம்பா.

முளரி muḷari, *n.* perh. முள்+அலரி. [T. *muḷalaru,* K. M. *muḷalar.*] 1. Lotus; தாமரை. *முளரிமுக நாகம்* (*சீவக.* 2870). (*பிங்.*) 2. Ten million crores. See பதுமம், 8. *கடாமுகத்த முளரிக்கணக்கவால்* (*கம்பரா. வானரரக.* 32). 3. Brahma's world; பிரமலோகம். (*தக்கயாகப.* 240, *உரை.*) 4. Bramble; முட்செடி. (*பிங்.*) 5. Jungle; காடு. (*பிங்.*) 6. Thorny twig, used by birds

in building nests; முள்ளுள்ள சுள்ளி. *முளரி யங் குடம்பை* (*நற்.* 384). 7. Firewood; விறகு. *தகரமுளரி நெருப்பமைத்து* (நெடுநல். 55). 8. Sacrificial fuel; சமிதை. (*யாழ். அக.*) 9. Fire; நெருப்பு. (*பிங்.*) 10. Firebrand; கடைக்கொள்ளி. (*பிங்.*) 11. Fever; காய்ச்சல். (*இராச வைத்.* 163.) 12. Subtlety; நுண்மை. (*சூடா.*)

முளரிப்பகை mulari-p-pakai, *n.* < *முளரி* +. Moon, as the enemy of the lotus; சந்திரன்.

முளரிப்பாவை mulari-p-pāvai, *n.* <id. +. Lakṣmī, as seated on a lotus; [*தாமரையில் இருப்பவள்*] இலக்குமி. *பவளவாய் முளரிப்பாவை* (*பாகவத.* 1, *பரிட்சித்துவின்.* 64).

முளரியான் mulariyāṉ, *n.* <id. Brahmā, as seated on a lotus; [*தாமரையில் இருப்பவன்*] பிரமன்.

முளவு mulavu, *n.* < *முள்.* 1. Porcupine, *Hystrix leucura;* முள்ளம்பன்றி. *முளவுமாத தொலைச்சிய* (புறநா. 325, 5). 2. Goad; முட்கோல். *முளவுகோல் கயிறுபற்றி* (*கந்தபு. சூர. வதை.* 45).

முளா[1] mulā, *n.* <id. See முளவு, 1. (*நாமதீப.* 221.)

முளா[2] mulā, *n.* cf. *mūlaka.* See முள்ளங்கி. (*மலை.*)

முளி[1]*-தல்* muli-, 4 *v. intr.* [K. *muli.*] 1. To dry; உலர்தல். *முளிமுதல் மூழ்கிய வெம்மை* (*கலித்.* 16). (*பிங்.*) 2. To burn; to be scorched; வேதல். *ஆரெயி லோரழ லம்பின் முளிய* (*பரிபா.* 5, 25). 3. To perish; கெடுதல். *முளிந்த தீவினையான்* (*விநாயகபு.* 22, 2). 4. To mature; முற்றுதல். *முளி புல்லுங் கானமுஞ் சேரார* (*ஆசாரக்.* 57). 5 To curdle; தோய்தல். *முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்* (*குறுந்.* 167).

முளி[2]*-த்தல்* muli-, 11 *v. intr.* < *முளி*[1]-. 1. To dry; உலர்தல். (*நாமதீப.* 757.) 2. To become dried; வறத்தல். (*யாழ். அக.*) 3. To become scorched; காய்தல். (*யாழ். அக.*)

முளி[3] muli, *n.* <id. 1. Dryness; உலர்ச்சி. *முளிவெள்ளெலும்பும்* (*தேவா.* 326, 6). 2. Faded condition; வாட்டம். (*பிங்.*) 3. That which is dry; வற்றியபொருள். *நெல்லிமுளி.*

முளி[4]*-தல்* muli-, 4 *v. intr.* prob. *மிளிர்*-. To boil up; பொங்குதல். *சாதம் முளிந்து வருகிறது.*

முளி[5] muli, *n.* cf. *முழி*[2]. 1. Joint of the body; உடல்மூட்டு. *திகழ்முச்சாணென்பு முளியற* (*தத்துவப்.* 133). 2. Knot in trees; மரக்கணு. (*யாழ். அக.*) 3. Ankle; கணுக்கால். (W.)

முளி[6] muli, *n.* < *முள்.* Thorny nail-dye. See செம்முள்ளி, 2. (*தைலவ. தைல.* 72.)

முளு-தல் mulu-, 4 *v. intr.* See முளி[4]-. *சோறு முளுந்துவருகிறது. Loc.*

முளை[1]*-த்தல்* mulai-, 11 *v. intr.* cf. *mūl.* [T. *molatsu*, K. *mole*, M. *mulai.*] 1. To spring; to grow, as horns, hair; to sprout, as shoots; to germinate, as seeds; முளைமுதலியன தோன்றுதல். *ஒன்றுய முளைத்தெழுந்து* (*திருவாச.* 10, 8). 2. To rise, appear, come to light; உதித்தல். *காலை ஞாயிறு கதிர்விரித்து முளைப்ப* (*மணி.* 8, 18).

முளை[2]*-தல்* mulai-, 4 *v. intr.* < *முளை*[1]-. See முளை[1]-. *அந்த விதை இன்னும் முளையவில்லை.*

முளை[3] mulai, *n.* < *முளை*[1]-. [T. *molaka*, K. *mole*, M. *mula*, Tu. *mule.*] 1. Shoot, tender shoot of trees or plants; seed-leaf; வித்தினின்று வெளிப்படுவது. (*சூடா.*) *வித்திய வெண்முளை* (*ஐங்குறு.* 29). 2. Tenderness; இளமை. *முளையமை திங்கள* (*கம்பரா. கும்பக.* 16). 3 Young tender plant; seedling; மரச்சன்று. *அதன்றாள் வழியே முளையோங்குப* (*சீவக.* 223). 4. See முளையான். *Colloq.* 5. Bamboo; மூங்கில். (*பிங்.*) 6. Son; மகன். (*பிங்.*) 7. Core of a boil; புண்முளை. *கட்டியில் முளை இன்னும் வெளிவரவில்லை.* 8. Piles. See மூலமுளை. 9. Club with knobs; தண்டாயுதம். (*பிங்.*) *முசுண்டியு முளையும* (*கம்பரா. பிரமாத்.* 108). 10. Peg, stake; முளைக்குச்சி. *குத்தா முளை செறித்த விதானத்து* (*பெருங். இலாவாண.* 5, 24). 11. Handle, as of a millstone; திரிகையின் கைப்பிடி. *Loc.* 12. Pivot, as of a millstone; திரிகையின் அச்சு. *Loc.* 13. Wedge-shaped piece of wood used for tightening or securing; பிளப்பில் அடிக்க உதவும் கூருடைய சிறு மரத்துண்டு. 14. Pivot, pin of door; கதவு முதலியவற்றின் குடுமி. 15. Staple of a padlock; நாதாங்கி மாட்ட உதவும் சதவுறுப்பு. (W.) 16. Die; முத்திரையச்சு. (*யாழ். அக.*) 17. An ancient coin; ஒரு பழைய நாணயம். 18. Sharp end or point; முனை. *முளைஞறழ் முளை யெயிற்று* (*கலித்.* 4).

முளைக்கட்டு-தல் mulai-k-kaṭṭu-, *v. tr.* < *முளை* +. To season pigeon-pea by mixing it with wet red loam, in preparing dholl; செம்மண் கொண்டு துவரையைப் பதப்படுத்துதல்.

முளைக்காற்கோதை mulai-k-kāṟ-kōtai, *n.* <id. + *கால்*[1] +. A garland of paddy-sprouts; நெல் முளைகளால் தொடுக்கப்பட்ட மாலை. *முளைக் காற் கோதை துயல்வர* (*பெருங். இலாவாண.* 5, 23).

முளைக்கீரை mulai-k-kīrai, *n.* <id. +. [T. *molakkūra.*] A kind of greens, *Amarantus blitum;* கீரைவகை. (*பதார்த்த.* 587.)

முளைக்குச்சி mulai-k-kucci, *n.* <id. +. Pin, as of a yoke; நுகத்திற் பூட்டுங்கோல். *Colloq.*

முளைக்குச்சு mulai-k-kuccu, *n.* <id. +. See முளைக்குச்சி. *Loc.*

முளைக்குடம் mulai-k-kuṭam, n. <id.+. Pot in which pulses are sown and allowed to sprout on auspicious occasions; பாலிகைக் குடம். முளைக்குடந் தூபம . . . வைம்மின் (திருவாச. 9, 1).

முளைக்கூச்சு mulai-k-kūccu, n. <id.+. See முளைக்குச்சி. (யாழ். அக.)

முளைக்கூர்ச்சு mulai-k-kūrccu, n. <id.+ kūrca. See முளைக்குச்சி. (W.)

முளைக்கொட்டு[1] mulai-k-koṭṭu, n. <id.+. 1. Ceremony of women taking the mulai-k-kuṭam to a river or tank and casting it away, as at the close of a karakam festival; கரக மெடுத்தல் முதலிய விழாவிறுதியில் மகளிர் பாலிகையை எடுத்துக் கொண்டுபோய் நீரில் விடுஞ் சடங்கு. Loc. 2. Singing and dancing by women around pots of growing sprouts; மகளிர் முளைப் பாலிகையைச் சுற்றி ஆடும் கும்மிக்கூத்து. (W.)

முளைக்கொட்டு[2]-தல் mulai-k-koṭṭu-, v. tr. <id.+. See முளைக்கட்டு-. Tinn.

முளைக்கோல் mulai-k-kōl, n. <id.+. Pole or stake set up on the ground; நட்டு நாட்டிய கோல். முளைக்கோற பெருநதிரை விளைதத விட்டத்து (பெருங். உஞ்சைக். 47, 45).

முளைகட்டல் mulai-kaṭṭal, n. <id.+. Ceremony of sowing nine kinds of seeds in pots and allowing them to sprout, as in weddings, festivals, etc.; விவாக முதலியவற்றில் நவதானியங்களைப் பாலிகைகளில் விதைக்கும் ஒரு சுபச்சடங்கு.

முளைகட்டு-தல் mulai-kaṭṭu-, v. tr. See முளைக்கட்டு-. (W.)

முளைகடாவு-தல் mulai-kaṭāvu-, v. <முளை+. (W.) intr. To drive a wedge; ஆப்படித்தல்.—tr. To restrain, restrict; அடக்கிவைத்தல்.

முளைத்தண்டு mulai-t-taṇṭu, n. <id.+. See முளைக்கீரை. Loc.

முளைத்தண்ணீர் mulai-t-taṇṇīr, n. <id. +. 1. Water for seedlings; நெல் முளைக்குப் பாய்ச்சிய நீர். 2. Water drained from fields after the sprouting of the seeds; முளைகிளம்பியதும் வயலினின்று வடிக்கு நீர். Loc.

முளைத்தாலி mulai-t-tāli, n. <id.+. A kind of gold bead for stringing in a necklace, shaped like tender shoots; கழுத்தணியிற் கோக்கும் முளைபோன்ற பொன்னுருபரணம். (திவ். திருப்பா. 7, வ்யா. பக். 99.)

முளைத்தாழ்வு mulai-t-tālvu, n. <id.+. Failure of seeds to sprout; விதை முளையாமை. (W.)

முளைத்தானியம் mulai-t-tāṉiyam, n. <id.+. 1. The nine kinds of grain. See நவதானியம். Loc. 2. Malt; grain steeped in water and dried in a kiln; நனைத்து முளையுண்டானபின் உலர்த்தி வறுத்த தானியம்.

முளைத்திங்கள் mulai-t-tiṅkaḷ, n. <id.+. Crescent moon; பிறைச்சந்திரன். முளைத்திங்கள் சூடி (தேவா. 257, 2).

முளைத்தேங்காய் mulai-t-tēṅkāy, n <id. +. Coconut that has sprouted before planting; முளை வெளிப்பட்ட தேங்காய். Colloq.

முளைதெளி-த்தல் mulai-teḷi-, v. intr. <id.+. 1. To perform the ceremony of sowing nine kinds of seeds in pots, as at weddings, festivals, etc.; சுபச்சடங்கிற் பாலிகைகளில் நவதானியம் விதைத்தல். Loc. 2. To sow a field with grains that have been allowed to sprout; முளைத்த விதையை வயலில் இடுதல். (W.)

முளைப்பயறு mulai-p-payaṟu, n. <id.+. Pulses which have just sprouted; முளையுடன் கூடிய பயறு.

முளைப்பருப்பு mulai-p-paruppu, n. <id. +. Dholl prepared from pigeon-pea seasoned by mixing it with wet red loam; முளைகட்டிய பருப்பு.

முளைப்பாரி mulai-p-pāri, n. <id.+. See முளைப்பாலிகை. Loc.

முளைப்பாலிகை mulai-p-pālikai, n. <id. +. Pot in which nine kinds of seeds are sown, as at weddings, festivals, etc.; சுபச்சடங்குகளில் நவதானியவிதை முளைக்கவைத்த மட்பாண்டம். வெண்டாமரை முளைப்பாலிகை (வெங்கைக்கோ. 97).

முளைமால் mulai-māl, n. <id.+. 1. Boundary fixed by pegs, marking the utmost spread of water in a tank; ஏரியில் நீர்பெருகும் அளவைக் குறித்தற்கு முளையடித்த எல்லைக்கட்டு. Loc. 2. A certain limit in the bed of a tank within which cultivation is prohibited; ஏரியின் உள்வாயிற் சாகுபடி செய்யக்கூடாதென வரையறுத்த வேல்லை. (R. T.)

முளைமூலம் mulai-mūlam, n. <id.+. Piles, fistula in ano; மூலநோய். (பதார்த்த. 416, உரை.)

முளையடி-த்தல் mulai-y-aṭi-, v. intr. <id. +. 1. To nail; to drive pegs; முளையை அடித்து உட்செலுத்துதல். 2. To coin; to stamp metal; நாணயத்தில் முத்திரை பதித்தல். (W.)

முளையரில் mulai-y-aril, n. <id.+. Thicket of bamboos; மூங்கிற்றூறு. முளையரிற்

பிணங்கிய முள்ளுடை யிலவத்து (பெருங். உஞ்சைக். 56, 9).

முளையாணி mulai-y-āṇi, *n.* <id.+. 1. Iron pin of a door; கதவு நின்றிடும் இரும்புக் குமிழ். (யாழ். அக.) 2. Staple; தாழ்ப்பாள்விழும் இரும்புக்கூடு. (W.)

முளையான் mulaiyāṉ, *n.* <id. Little child; சிறுகுழந்தை. இந்த முளையான் பேச்சை யார் கேட்கிறது. (W.)

முளையுருளி mulai-y-uruḷi, *n.* <id.+உருள்-. *Loc.* 1. Withered crops; வாடியழிந்த பயிர். 2. Person spoilt even in his boyhood; இளமையிற் கெட்டழிந்தவன்.

முளையெறி-தல் mulai-y-eṟi-, *v. intr.* <id. +. To sow grain that has been allowed to sprout; முளைத்தவிதையை வயலில் விசிறுதல்.

முற்கட்டு muṟ-kaṭṭu, *n.* <முன்[1]+. (Mus.) The opening section of a song; பாட்டின் ஆரம்பத்திலுள்ள எடுப்பு. முற்கட்டும் பாகமுஞ் சீர்மேளை களும் (விறலிவிடு. 493).

முற்கந்தெறி-த்தல் muṟkan-teṟi-, *v. intr.* <முற்கம்[1]+. 1. To cluck, as a lizard; பல்லி கொட்டுதல். 2. To make a sound with the tongue, like the cluck of a lizard; நாவாற்கொட்டுதல். (W.) 3. To express disapprobation by a clucking sound; சம்மதமின்மைக் குறிப்பாகச் சத்தங் காட்டுதல். (யாழ். அக.)

முற்கம்[1] muṟkam, *n.* <முற்கு. 1. The cluck of a lizard; பல்லி செய்யும் ஒலி. 2. A sound made with the tongue, like the cluck of a lizard; நாவாற் கொட்டும் ஒலி. (W.) 3. Loud noise; கர்ச்சிதம். (யாழ். அக.)

முற்கம்[2] muṟkam, *n.* <*mudga*. 1. See முதிரை, 1. 2. Green gram. See சிறுபயறு. முற்கந் தருவாரும் (உத்தரரா. அசுவ. 30). (திவா.)

முற்கரம் muṟkaram, *n.* <*mudgara*. 1. See முசுண்டி. (பிங்.) முற்கரங்களு முசலமும் (கம்பரா. பிரமாத்திர. 108). 2. Large club; பெரிய தடி. (இலக். அக.) 3. Hammer; சம்மட்டி. (யாழ். அக.)

முற்கரவன் muṟkaravaṉ, *n.* prob. *mudgara*. Kubera; குபேரன். (திவா. MSS.)

முற்கலம் muṟkalam, *n.* See முத்கலை. (யாழ். அக.)

முற்காசு muṟkācu, *n.* cf. முத்தக்காசு. Sedge-tuber; கோரைக்கிழங்கு. (சங். அக.)

முற்கார் muṟ-kār, *n.* <முன்[1]+. A *kār* paddy sown in Āvaṇi; ஆவணியில் விதைக்கும் கார்ப்பயிர். (G. Sm. D. I, i, 213.)

முற்கான்னம் muṟkāṉṉam, *n.* <*mudgānna*. A kind of preparation made of rice, green-gram and coconut-scrapings; அரிசியும் சிறுபயறும் தேங்காய்த்துருவலுங் கூட்டிப் பக்குவப் படுத்தின சோறு. (இலக். அக.)

முற்கு muṟku, *n.* <முக்கு[4]. 1. Inarticulate sound; எழுத்திலா ஒலி. முற்கு வீளை முதலியன (தொல். சொல். 1, உரை). 2. See முற்கம்[1], 2. (W.)

முற்குலத்தோர் muṟ-kulattōr, *n.* <முன்[1] +. Brahmins; பார்ப்பார். (பிங்.)

முற்குளம் muṟ-kuḷam, *n.* <id.+. The 20th *nakṣatra*. See பூராடம். (பிங்.)

முற்கூறு muṟ-kūṟu, *n.* <id.+கூறு[2]. 1. Earlier part; முன்பகுதி. முற்கூற்றுல் . . . உபாய மாகப் பற்றுகிறது (அஷ்டாதச. முமுட்சுப். தலை. 6). 2. Beginning; துவக்கம். (யாழ். அக.)

முற்கொழுங்கால் muṟ-koḻuṅkāl, *n.* <id. +. The 25th *nakṣatra*. See பூரட்டாதி. (சூடா.)

முற்கொழுங்கோல் muṟ-koḻuṅkōl, *n.* <id.+. See முற்கொழுங்கால். (யாழ். அக.)

முற்கொள்(ளு)-தல் muṟ-koḷ-, *v. tr.* <id. +. To go ahead of; to anticipate; முந்துதல். முற்கொண்டா னரக்க னென்று (கம்பரா. நாகபாச. 116). இவரென்மேல் விடாமுன் முற்கொள்வேன் (கம்பரா. பிரமாத். 85).

முற்கொளுங்கால் muṟ-koḷuṅkāl, *n.* <id. +prob. கொள்-+. See முற்கொழுங்கால். (இலக். அக.)

முற்கோபம் muṟ-kōpam, *n.* See முன் கோபம்.

முற்சனி muṟ-caṉi, *n.* <முன்[1]+. The 10th *nakṣatra*. See மகம். (நாமதீப. 107.)

முற்சீர் muṟ-cīr, *n.* <id.+. See முதற்சீர். அசையிரண்டொன்றின் முற்சீர (வீரசோ. யாப். 1).

முற்பக்கம் muṟ-pakkam, *n.* <id.+. 1. The front part; முன்பகுதி. 2. Bright fortnight, as the earlier part of a lunar month; [சாந்திர மான மாதத்தின் முற்பகுதி] வளர்பிறை. (பரிபா. 11, 31, உரை.)

முற்பகல் muṟ-pakal, *n.* <id.+. [T. *munpagalu*.] 1. Forenoon; பகலின் முற்பகுதி. பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யின் (குறள், 319). 2. The preceding day; முன்னாள். (W.) 3. Former time; முற்காலம். (W.)

முற்படர்-தல் muṟ-paṭar-, *v. intr.* <id. +. 1. To go before; முன்னேசெல்லுதல். 2. To become exalted; மேம்படுதல். முற்படர்ந்த மொழி மிகுத்தன்று (பு. வெ. 9, 32).

முற்படு-தல் mur-paṭu-, v. intr. <id.+. 1. To precede, go ahead; முந்துதல். 2. To come before; முன் அமைதல். பிற்படக் கிளவாா முற்படக் கிளத்தல் (தொல். சொல். 286). 3. To meet; எதிர்ப்படுதல். சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை (நாலடி, 237).

முற்பணம் mur-paṇam, n. <id.+. Advance, earnest money; அச்சாரம். முற்பணந் தாரும் (திருப்பு. 730).

முற்பவம்[1] mur-pavam, n. <id.+பவம்[1]. Past birth; முற்பிறப்பு. முற்பவத்திற் செய்த வினை (வாக்குண. 20).

முற்பவம்[2] mur-pavam, n. <id.+பவம்[2]. (யாழ். அக.) 1. Past sins of the present birth; இப்பிறவியில் முன்செய்த பாவம். 2. Sins of past birth; முற்பிறவியிற்செய்த பாவம்.

முற்பழி mur-paḻi, n. <id.+. See முற்பவம்[2]. (யாழ். அக.)

முற்பனி mur-paṉi, n. See முன்பனி. (பிங்.)

முற்பா mur-pā, n. <முன்[1]+. Veṇpā, as the first of the four main metres in Tamil; நால்வகைப் பாவினுள் முதலாவதாகிய வெண்பா. (சூடா.)

முற்பாடன் murpāṭaṉ, n. <முற்பாடு. One who is ahead of others or first; முற்பட்டவன். ஆாத்திக்கு முற்பாடனாய் (திவ். திருப்பா. 4, வ்யா. பக். 73).

முற்பாடு mur-pāṭu, n. <முன்[1]+படு-. 1. Being first or in advance; முற்படுகை. இன்பனுமிடத்தில் முற்பாடு இங்கேயாய் (ஈடு, 4, 5, 8). 2. Front; முன்னிடம். பகைவாாநாட் டெல்லையின் முற்பாடு சென்றுவிட்ட தூசிப்பெரும்படை (பதிற்றுப். 33, 5, உரை).

முற்பாடை murpāṭai, n. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றம். (பெ. மாட். 21.)

முற்பாதி mur-pāti, n. <முன்[1]+. The first or earlier half; முந்திய பகுதி. (W.)

முற்பார் mur-pār, n. <id.+prob. பால். See முற்பாதி. (யாழ். அக.)

முற்பால் mur-pāl, n. <id.+. See முன்பு. முற்பாலிகழ்ந்தவும் (பெருங். இலாவாண. 11, 162).

முற்பாற்கிழமை murpāṟ-kiḻamai, n. <முற்பால்+. Long-standing attachment, enduring friendship; பழமையான நட்புரிமை. முற்பாற் கிழமை முதலற வின்றி (பெருங். மகத. 18, 25).

முற்பிறப்பு mur-piṟappu, n. <முன்[1]+. Past birth; முன்சன்மம்.

முற்பூண் mur-pūṇ, n. <id.+. Marriage-badge; திருமங்கலியம். தெம்மாதர் முற்பூண்கவா முன்னன் (பாரத. திரௌபதி. 87).

முற்பெரியான் mur-periyāṉ, n. <id.+. Brahmā; பிரமன். முற்பெரியானை யாகத்தருபவை யான் முடிநது (சீவக. 2464).

முற்போக்கு mur-pōkku, n. <id.+. Progress, advancement; முன்னேற்றம். Mod.

முற்ற muṟṟa, adv. <முற்று-. [T. muṭṭa.] 1. Entirely, fully, totally; முழுதும். முற்ற மண்ணிடந்தாவி (திவ். நாய்ச். 2, 9). 2. Exceedingly; மிகவும். முற்றமூத்து (திவ். பெரியதி. 1, 3, 1).

முற்றகப்படு-தல் muṟṟakappaṭu-, v. intr. <id.+. [T. muṭṭaḍipaḍuta.] To be caught in a siege; முற்றுகையில் அகப்படுதல். முற்றகப்பட்டோனை முற்றவிடுத்தலும் (தொல. பொ. 181, உரை).

முற்றத்திற்குப்போ-தல் muṟṟattiṟku-p-pō-, v. intr. <முற்றம்+. To make water; ஒன்றுக்குப்போதல். Brāh.

முற்றத்துற-த்தல் muṟṟa-t-tuṟa-, v. tr. <முற்ற+. To renounce completely; முழுதுந் துறத்தல். முற்றத்துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார் (குறள், 348, உரை).

முற்றம் muṟṟam, n. prob. முன்[1]. 1. Courtyard of a house; வீட்டின் முன்னிடம். மணன் மலிமுற்றம் புக்க சான்றோா (புறநா. 178). 2. Inner yard of a house; தொட்டிமுற்றம். 3. Esplanade, open space; ஊரின் வெளியிடம். வஞ்சி முற்றம் வயக்கள னாக (புறநா. 373). 4. Expanse; பரப்பு. ஏந்து முலைமுற்றம் வீங்க (அகநா. 51).

முற்றமுடிய muṟṟa-muṭiya, adv. <முற்ற+முடி-. To the very end; கடைசிவரை. (W.)

முற்றல் muṟṟal, n. <முற்று-. [K. muttu.] 1. Maturing; முதிர்ச்சி. 2. Anything that is fully grown or developed; முற்றியது. முற்றன் மூங்கில் (திவ். திருச்சந். 52). 3. Hardness, as of the core of a tree; வைரங்கொள்ளுகை. (சூடா.) 4. Fruit almost ripe; பழுக்குந்தருவாயிலுள்ள முற்றியகாய். முற்றற் சிறுமந்தி . . . குற்றிப்பறிக்கும் (நாலடி, 237). 5. Completing; ending; முடிகை. (சூடா.) 6. Strength; திண்மை. முற்றல் யானை (திவ். திருச்சந். 52). 7. Old age; மூப்பு. (சூடா.) 8. See முற்றுகை. அரணமுற்றலும (தொல். பொ. 65). 9. Surrounding, encircling; வளைவு. (யாழ். அக.) 10. Hating; வெறுக்கை. (யாழ். அக.)

முற்றவிடு-தல் muṟṟa-viṭu-, v. tr. <id.+. 1. To allow to mature or ripen, as fruits; முதிர விடுதல். Colloq. 2. See முற்றத்துற-. மற்றவன் பாசங்கள் முற்றவிட்டு (திவ். திருவாய். 8, 2, 11).

முற்றவும் muṟṟavum, adv. <id. See முற்ற, 1. வீடுமின் முற்றவும் (திவ். திருவாய். 1, 2, 1).

முற்றவெளி murra-veḷi, n. <முற்றம் + வெளி. Open space; esplanade; வெளியிடம். திருமுற்றவெளி.

முற்றவை[1] murravai, n. <முற்று- + அவை. Assembly of wise men; அறிவால் முதிர்ந்தோர் கூடிய சபை. கற்றோர் மொய்த்த முற்றவை நடுவண (பெருங். உஞ்சைக். 36, 245).

முற்றவை[2] murravai, n. <id. + அவ்வை. [K. muttavve.] Grandmother; பாட்டி. நற்றவை யென்னைப் பெற்ற முற்றவை (தேவா. 186, 7).

முற்றளபெடை murraḷapeṭai, n. <முற்று +. (Pros.) Lengthening of sound by alapetai, in all the feet of a line; அடியின் எல்லாச் சீர்க் கண்ணும் அளபெடை வரத் தொடுப்பது. (யாப். வி. 48.)

முற்றறிவன் murrarivan, n. <id. +. God, as the omniscient; [எல்லாமறிந்தவன்] கடவுள்.

முற்றறிவு murrarivu, n. <id. +. Omniscience; முழுதுணரும் அறிவு.

முற்றன் murran, n. <id. Perfect being; பூர்ணன். முற்றிலாதானை முற்றனே யென்று மொழி யினும் (தேவா. 648, 9).

முற்றாமை murrāmai, n. <முற்று- + ஆ neg. 1. Incompleteness; முடிவுபெறாமை. (சங். அக.) 2. Impossibility; ஏலாமை. Colloq.

முற்றாய்தம் murrāytam, n. <முற்று +. The letter 'k' in its full quantity; தன்மாத்திரை யிற் குறைதலில்லாத ஆய்தவெழுத்து. முற்றாய்த மெட்டு (நன். 90, விருத்.).

முற்றாவுரு murrā-v-uru, n. <முற்று- + ஆ neg. +. Child; சிசு. ஓர் முற்றாவுருவாகி யாலம் பேரிலை யன்னவசஞ்செய்யு மம்மானே (திவ். திருவாய். 8, 3, 4).

முற்றி-த்தல் murri-, 11 v. tr. Caus of முற்று-. To complete, finish; முடித்தல். முடியாக் கருமமாயினும் முடியும் வாயின் முற்றித்து (பெருங். மகத. 1, 69).

முற்றிக்கை murrikkai, n. <முற்று-. [T. muttadi, K. muttige.] 1. See முற்றுகை, 1. (W.) 2. See முற்றுகை, 4. சாப்பாட்டுக்கு மெத்த முற் றிக்கையாயிருக்கிறது.

முற்றிகரம் murrikaram, n. <முற்று +. See முற்றியலிகரம். (சங். அக.)

முற்றிகை murrikai, n. See முற்றுகை, 1. Loc.

முற்றிமை murrimai, n. <முற்றி-. Mature wisdom; முதிர்ந்த ஞானம். முற்றிமை சொல்லின் (சீவக. 2511).

முற்றியலிகரம் murriyal-ikaram, n. <முற்று + இயல்- +. (Gram.) The letter 'i' in its full quantity or sound value; தனது மாத் திரையிற் குறையாத இகரம். (யாழ். அக.)

முற்றியலுகரம் murriyal-ukaram, n. <id. + இயல்- +. (Gram.) The letter 'u' in its full quantity or sound value; தனது மாத் திரையிற் குறையாத உகரம். (நன். 164, விருத்.)

முற்றியார் murriyār, n. <முற்று-. [T. muttadinstuvāru.] Besiegers; முற்றுகை செய்த வர். முற்றியார் முற்றுவிட (பு. வெ. 6, 25).

முற்றியைபு murriyaipu, n <முற்று + இயைபு. (Pros.) Rhyming of the last letter in all the feet of a line; அடியின் எல்லாச் சீர்க் கண்ணும் இயைபுவரத் தொடுப்பது. (யாப். வி. 48.)

முற்றில்[1] murril, n. prob. முற்று-. [K. moccal.] 1. Small winnow; சிறுமுறம். முற்றில் சிற்றிலுண்ணெருந்து வைத்து (சீவக. 1099). 2. The 16th naksatra, as resembling a winnow. See விசாகம். (திவா.) 3. A kind of shell-fish; சிப்பிவகை. (தொல். பொ. 584, உரை.)

முற்றில்[2] murril, n. <முன்றில். See முற்றம், 1. (யாழ். அக.)

முற்றிலும் murrilum, adv. <முற்று-. See முற்ற, 1. Colloq.

முற்றிழை murrilai, n. <id. +. Lady, as bedecked with ornaments of finished workmanship; [வேலைப்பாடு திருந்திய அணிகளை அணிந் தவள்] பெண். பெற்றிலேன் முற்றிழையை (திவ். பெரியதி. 3, 7, 8).

முற்றினவெள்ளை murrina-veḷḷai, n. <id. +. Gleet; மேகநோய்வகை. (M. L.)

முற்று[1]-தல் murru-, 5 v. [T. mudiuu, K. mudu, M. muttuga.] intr. 1. To become mature; to ripen; முதிர்தல். முற்றி யிருந்த கனி யொழிய (நாலடி, 19). 2. To be fully grown; முழுவளர்ச்சி பெறுதல். ஓர் முற்றாவுருவாகி (திவ். திரு வாய். 8, 3, 4). 3. To be advanced in age; முதுமையாதல். (பிங்.) 4. To abound, increase; பெருகுதல். முற்றெறிபோழ் பொங்கி (பு. வெ. 8, 16). 5. To become hardened, as the core of a tree; வைரங்கொள்ளுதல். (சூடா.) 6. To abide, dwell; தங்குதல். குடகடன் முற்றி (மதுரைக். 238). 7. To be fulfilled, as one's desire; நிறைவேறுதல். இமையோர்க்குற்ற குறைமுற்ற (கம்பரா. கடல்காண். 11). 8. To come to an end; to be finished; முடி தல். தமகரும முற்றுந் துணை (நாலடி, 231). 9. To die; இறத்தல். மாற்றமுந் தாரானு லின்று முற்றும் (திவ். பெரியாழ். 2, 10, 1). 10. To be similar; போலுதல். எழுமுற்றுந் தோளார் (சீவக. 1870).—tr.

1. To complete, finish; செய்துமுடித்தல். வேள்வி முற்றி (புறநா. 15). 2. To destroy, kill, அழித்தல். முற்றினன முற்றின னென்று முனபுவந்து (கமபரா. குமபகா. 311). 3. [K. muttu.] To surround; சூழ்தல். பாணமுற்றுக நின் ஞணமகி ழிருக்கை (புறநா. 29). 4. [K. muttu.] To besiege, blockade; வளைத்தல். முற்றிய வகத்தோன வீழ்ந்த நொச்சியும (தொல். பொ. 68). 5. To approach, reach; அடைதல். அணிகிளர் ரகிக்கன் முற்றிய வெழிலி (இலக். வி. 754, உரை). 6. To get upon; மேற்கொள்ளுதல். சுளிமுகத் துவாவின முற்றி (ஞானா. 26). 7. To become expert in; தேர்தல். புரவிபபோருமு கரப் பறக் கற்று முற்றி (சீவக. 1678).

முற்று[2] murru, n. < முற்று-. 1. Perfection, completeness; பூர்ணம். முற்றிலாதானை முற்றனே யென்று மொழியினுங் கொடுபபாரிலை (தேவா. 648, 9). 2. That which is complete; பூர்ணமானது. (அக. நி.) 3. Ripeness; maturity; முதிர்ச்சி. கற்றை யீந்தின் முற்றுக்குலை யன்ன (நற். 174). 4. End, termination; முடிவு. (சூடா.) 5. Finite verb; வினைமுற்று. வினையொடு முடியினும் விளமபிய முற்றே (நன். 333). 6. See முற்றுகை. முற்றியார் முற்று விட (பு. வெ. 6, 25).

முற்றுகரம் murrukaram, n. < முற்று+. (Gram.) See முற்றியலுகரம். (நன். 94, உரை.)

முற்றுகை murrukai, n. < முற்று-. 1. Blockade, siege; கோட்டை முதலியவற்றை வளைக்கை. 2. Surrounding; சூழகை. 3. Completion; நிறைவேறுகை. 4. Distress, want; நெருக்கடி. (W.)

முற்றுச்சொல் murru-c-col, n. < முற்று +. (Gram.) Finite verb; வினைமுற்றாகிய பதம். (திருமுரு. 102, உரை.)

முற்றுணர்வு murrunarvu, n. < id.+. Omniscience; எல்லாமறியுந்தன்மை. முற்றுணர்வி னுதல். (சூடா.)

முற்றுத்தொடர்மொழி murru-t-totar-moli, n. < id.+. A complete sentence, as consisting of a subject and a predicate; எழுவாயும் பயனிலையுங்கொண்டு பொருள் முடிவுபெற்று நிற்கும் வாக்கியம். (யாழ். அக.)

முற்றுத்தொடை murru-t-totai, n. < id. +. (Rhet.) Versification in which mōnai, etc., occur in all the feet of an alavati verse; அளவடி நான்குசீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது. (இலக். வி. 723, உரை.)

முற்றுப்பெறு-தல் murru-p-peru-, v. intr. < id.+. To be finished; முடிவடைதல்.

முற்றும் murrum, adv. < id. 1. Wholly, entirely; முழுதும். இன்றுமுற்று முதுகு நோவ (திவ். நாய்ச். 2, 2). 2. All; எல்லாம். (சூடா.)

முற்றும்மை murrummai, n. < id.+ உம்மை. Connective particle. See உம், 1. முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும் (நன். 426).

முற்றுமடக்கு murru-matakku, n. < id. +. (Rhet.) Repetition of the whole of the first line of a stanza, as the second, third and fourth lines, though conveying different meanings; ஒரு செய்யுளின் முதலடி முழுதும் பின் மூன்றடிகளாக மடங்கிவரும் சொல்லணிவகை. (தண்டி. சொல். 4, உரை.)

முற்றுமுடுகுவெண்பா murru-mutuku-venpā, n. < id.+ முடுகு- +. (Rhet.) A veṇpā which has a quickflowing rhythm in all the four lines; நான்கடியும் முடுக்குச்சந்தமாகவரும் வெண்பா. (சங். அக.)

முற்றுமுணர்தல் murrum-unartal, n. < முற்றும் +. Being omniscient, one of civan-en-kunam, q.v.; சிவனெண்குணத் தொன்றாகிய எல்லாம் அறியுந்தன்மை. (குறள், 80, உரை.)

முற்றுமுரண் murru-muran, n. < முற்று +. (Rhet.) Versification in which muraṇ occurs in all the feet of an alavati verse; அளவடியின் சீர்முழுதும் முரண்வரத் தொடுப்பது. (யாப். வி. 48.)

முற்றுமோனை murru-mōnai, n. < id.+. (Rhet.) Versification in which alliteration of the initial letter occurs in all the feet of an alavati verse; அளவடியின் எல்லாச்சீர்க்கண்ணும் மோனைவரத் தொடுப்பது. (யாப். வி. 48.)

முற்றுருவகம் murruruvakam, n. < id. + உருவகம். (Rhet.) Complete metaphor; metaphor in which there is similarity in all respects between the objects of comparison; அவயவமும் அவயவியும் முற்றும் உருவகஞ் செய்யப்படும் அணி. (தண்டி. 35, 13.)

முற்றுவமை murruvamai, n. < id. + உவமை. (Rhet.) Simile, in which comparison holds good in all respects; எல்லாவகையினும் உவமான வுவமேயங்கள் ஒத்துவர அமைக்கும் உவமை.

முற்றுவிடு-த்தல் murru-vitu-, v. tr. < id. +. To cause a siege to be raised; முற்றுகை நீக்குவித்தல். முற்றகப்பட்டோனை முற்றுவிடுத்தலும் (தொல். பொ. 181, உரை).

முற்றுவினை murru-vinai, n. < id.+. (Gram.) Finite verb; வினைமுற்று. முற்றுவினைப் பத மொன்றே (நன். 324).

முற்றுழிஞை murrulinai, n. < id. + உழிஞை. (Purap.) A theme describing the excellence of the ulinai garland which Siva wore

when He destroyed *tiri-puram;* திரிபுரங்களை அழித்தபோது சிவபெருமான் சூடிய உழிஞைப்பூமாலையின் சிறப்புரைக்கும் புறத்துறை. (பு. வெ. 6, 8.)

முற்றூட்டு murrūṭṭu, *n.* <id.+ஊட்டு. 1. Land in the exclusive possession and enjoyment of the owner; பூர்ணானுபவமுடைய நிலம். *இவ்விடம் எந்தையது முற்றூட்டு* (திருக்கோ. 252, உரை.) 2. Land given in endowment, free of tax; சர்வமானியம். *இவ்வனைமா நிலமும் இறையிலி முற்றூட்டாக இந்நாயனார்க்குத் தேவதானமாவதாகவும* (S. I. I. iii, 45). 3. Anything which is exclusively enjoyed, as of right; பூர்ணானுபவமுள்ளது. *அப புகழை எனக்கு முற்றூட்டாக்கினவன்* (ரீடு, 1, 7, 3).

முற்றெச்சம் murreccam, *n.* <id.+எச்சம (Gram.) Finite verb, used participially; எச்சப் பொருளில்வரும் முற்று. (நன். 351.)

முற்றெதுகை murretukai, *n.* <id.+ எதுகை. (Rhet.) Rhyming of the second letter in all the feet of an *alavaṭi* verse; அளவடியின் எல்லாச்சீர்க்கண்ணும் எதுகைவரத் தொடுப்பது. (யாப. வி. 48.)

முற்றெருத்தின்செவி murreruttin-cevi, *n.* Style-plant. See எழுத்தாணி, 2. (யாழ். அக.)

முற்றை murrai, *adv.* <முன்¹. [M. *mutta.*] Formerly, before; முன்பு. *முற்றையு முடையமோ மற்றே* (நற். 374).

முற்றொப்பு murroppu, *n.* <முற்று+. Complete resemblance; முழுதுமொத்திருக்கை. (சிவசமவா. 55.)

முறக்கன்னன் mura-k-kannan, *n.* <முறம் +. Gaṇēśa, as having winnow-like ears; [முறம்போன்ற காதுடையவன்] கணபதி. (நாமதீப. 27.)

முறண்டு murantu, *n.* See முரண்டு. (யாழ். அக.)

முறண்டுகம் murantukam, *n.* A mineral poison; அவுபலபாஷாணம். (யாழ். அக.)

முறப்பா murappā, *n.* See முரப்பா. (பைஷஜ. 98.)

முறம் muram, *n.* [K. *mora,* M. *muram.*] 1. Winnow; தானிய முதலியவை புடைக்க உதவுங் கருவி. *முறஞ்செவியானை* (புறநா. 339). 2. The 16th *nakṣatra* as resembling a winnow. See விசாகம். (சிலப். 3, 123, உரை.) (பிங.)

முறமுற-த்தல் mura-mura-, *11 v. intr. Loc.* 1. To be neat; சுத்தமாயிருத்தல். 2. To be rough or stiff; to be crisp; முறுமுறுப்பாதல்.

முறமுறக்க muramurakka, *adv.* <முற முற-. Neatly, cleanly; சுத்தமாக. *Loc.*

முறமுறப்பு mura-murappu, *n.* <id.+. *Loc.* 1. Cleanliness; சுத்தம். 2. Roughness, stiffness, as of washed cloth; crispness; முறுமுறுப்பு.

முறவளைவு mura-valaivu, *n.* <முறம்+. Elliptical arch; நிலை பலகணி முதலியவற்றின் மீது முறம்போல் வளைவாய்க் கட்டும் கட்டிடவேலை. (C. E. M.)

முறளச்சிப்பி murala-c-cippi, *n.* perh. முரல+. A kind of shell; சிப்பிவகை. (W.)

முறாக்கத்தலை murākkattalai, *n.* <முறால் +. A sea-fish; கடல்மீன்வகை. (J.)

முறால் murāl, *n.* A sea-fish; கடல்மீன்வகை. (J.)

முறி¹-தல் muri-, *4 v. intr.* [T. *murikonu,* K. *muri,* M. *murikka.*] 1. To break, give way, as a branch; ஒடிதல். *அச்சு முறிந்ததென் றுந்தீபற* (திருவாச. 14, 2). 2. To be defeated, as an army; தோற்றல். 3. To be discomfited; நிலை கெடுதல். *அரக்க னெடுத்து முறிந்து* (பெரியபு. திருஞா. 77). 4. To perish, cease to exist; அழிதல். *வீரமுறிந்த நெஞ்சினர்* (விநாயகபு. 79, 66). 5. To change in one's nature; to be spoiled; தன்மை மாறுதல். *பால் முறிந்துபோயிற்று.* 6. To exceed the proper stage, as in boiling or heating; பதந் தப்புதல். *நெய் முறியக்காய்ந்ததனாற் கசக்கின்றது.* 7. To become ineffectual, as medicine; பயனிலதாதல். *இரசம் முறிய மருந்து சாப்பிடுகிறது.* (W.) 8. To fail, as a business concern; குலைதல். *Colloq.* 9. To be ungracious; அருள்மாறுதல். *Loc.*

முறி²-த்தல் muri-, *11 v. tr.* Caus. of முறி¹-. [K. *muri.*] 1. To break, as a stick; ஒடித்தல். *பொருசிலை முறித்த வீரன்* (பாரத. கிருட். டிண. 141). 2. To cut; கீறுதல். *வெட்டியை இரண்டாக முறி.* 3. To close; to discontinue; நிறுத்திவிடுதல். *ஏலச்சீட்டை முறித்து விட்டான்.* 4. To change the nature of, as milk, medicine; தன்மைமாற்றுதல். *ஆசைபபிணி பறித்தவனை யாவர் முறிப்பவர்* (கம்பரா. அங்கத. 18). 5. To fold, turn back, as the warp in a loom; நெசவுத் தறியில் உண்டைமறித்தல்.

முறி³ muri, *n.* <முறி²-. [T. K. M. *muri.*] 1. Piece; துண்டு. *ஈண்ட வளையின் முறியொன்று கிடப்ப* (ஞானவா. சிகித். 107). 2. Half; பாதி. 3. Broken half of a cocoanut; உடைத்த தேங்காயிற் பாதி. *தேங்காய் முறி.* 4. Deed, written bond; பத்திரம். *மோக வாசை முறியிட்ட பெட்டியை* (தாயு. சிற்ப. 1). 5. Receipt written on a piece of ola;

ஓலையில் எழுதிய ரசீது. (R. F.) 6. Piece of cloth; துணி. *கொளளி முறிய பாதியேது* (அரிச. பு. மயான. 41). 7. Rough cloth; முரட்டுத்துணி. (G. Tn. D. I, 216.) 8. Sprout, shoot; தளிர். *முறிமேனி* (குறள், 1113). 9. Tender leaf; கொழுந்திலை. *இலையே முறியே தளிரே தோடே* (தொல். பொ. 642). 10. Leaf; இலை. (யாழ். அக.) 11. Part of a village or town; சேரி. (பிங்.) 12. Room; அறை. *Nāñ.* 13. Corner; மூலையிடம். (யாழ். அக.) 14. See முறி திரிசூலை. (மூ. அ.) 15. Alloy of a superior quality, especially bell-metal; உயர்ந்த வெண் கலம். (யாழ். அக.)

முறி^{4}*-தல்* muṟi-, 4 *v. intr.* < முறி. To sprout; துளிர்த்தல். *முறிந்தகோல முகிழ் முலையார* (சீவக. 2358).

முறிக்கட்டி muṟi-k kaṭṭi, *n.* < id. +. Bell-metal of superior quality; உயர்ந்தவெண் கலம். (யாழ். அக.)

முறிக்கலைச்சுருக்கு muṟi-k-kalai-c-curukku, *n.* < id. + கலை +. A piece of cloth usually kept tied to the trident-staff of an ascetic; துறவியின் முக்கோலிற் சுருக்கிக்கட்டிய சிறு துணி. (கல்லா. கண.)

முறிகதவு muṟi-katavu, *n.* < முறி^{1}- +. Half-doors; மேற்பாதி தனியாகவும் கீழ்ப்பாதி தனியாகவும் திறந்துமூடும்படி அமைந்த கதவு. *Nāñ.*

முறிகரை muṟi-karai, *n.* < id. +. Broken bank or dam; இடிந்த கரை. (யாழ். அக.)

முறிகிரந்தி muṟi-kiranti, *n.* < id. +. See முரிகிரந்தி. (W.)

முறிகுளம் muṟi-kuḷam, *n.* < id. +. 1. A tank with a broken bund; கரையுடைந்த குளம். (பிங்.) 2. [T. *murugu.*] Drainage tank; வடி கால்நீர் தேங்கும் குளம். 3. The 20th *nakṣatra.* See பூராடம். (பிங.)

முறிச்சல் muṟiccal, *n.* < id. 1. Breaking; முறிகை. 2. Indigence, want; குறைவு. *எனக்கு இப்போது முறிச்சலா யிருக்கிறது.* (W.)

முறிச்சாதனம் muṟi-c-cātaṉam, *n.* < முறி +. See முறிச்சீட்டு, 1. (யாழ். அக.)

முறிச்சி muṟicci, *n.* Fem. of *முறியன்.* Female slave; அடிமைப்பெண். (W.)

முறிச்சீட்டு muṟi-c-cīṭṭu, *n.* < முறி +. 1. Written bond or agreement; உடன்படிக்கைச் சீட்டு. (W.) 2. Bond of slavery; அடிமையோலை. *Loc.*

முறிச்சூலை muṟi-c-cūlai, *n.* < id. +. See முறிதிரிசூலை. (சீவரட்.)

முறிச்சேலை muṟi-c-cēlai, *n.* < id. +. 1. A kind of chequered saree; நெசவில் உண்டை மறித்த சேலை. *Loc.* 2. A kind of fine white cloth for women; நேர்த்தியான வெண்ணிறப் புடைவைவகை. (W.)

முறிசாதனம் muṟi-cātaṉam, *n.* < id. +. 1. See முறிச்சீட்டு, 1. 2. See முறிச்சீட்டு, 2. (W. G.)

முறிசெய்-தல் muṟi-cey-, *v. tr.* < id. +. To enslave; அடிமையாக்குதல். *ஆணடபிரான் குணம்பரவி முறிசெய்து நம்மை* (திருவாச. 13, 8).

முறித்துவெட்டு-தல் muṟittu-veṭṭu-, *v. tr.* < முறி^{2}- + வெட்டு-. 1. To divert the water of a channel; வாய்க்காலின் நீரைத் தடுத்து வேற் றிடத்திற் பாயும்படிசெய்தல். *வாய்க்காலை முறித்து வெட்டி முழுநிலத்திற்கும் பாயும்படி செய்தான்.* 2. To straighten the course of a channel; வாய்க் காலின் வளைவை நேராக்குதல்.

முறித்தேன் muṟi-t-tēṉ, *n.* < முறி +. Clarified honey; தெளிந்த தேன். (J.)

முறிதிரிசூலை muṟi-tiri-cūlai, *n.* < id. +. A disease of the spinal nerves; சூலைநோய்வகை. (W.)

முறிப்பட்டையம் muṟi-p-paṭṭaiyam, *n.* < id. +. 1. See முறிச்சீட்டு, 1. (W.) 2. See முறிச்சீட்டு, 2. (W. G.)

முறிப்பத்திரம் muṟi-p-pattiram, *n.* < id. +. 1. See முறிச்சீட்டு, 2. *Loc.* 2. Ola document; ஓலைப்பத்திரம். (W.)

முறிப்பு muṟippu, *n.* < முறி^{2}-. 1. Antidote; மாற்றுமருந்து. 2. Harshness; கடுமை. 3. Pride; கர்வம். *முறிப்பான பேசி மலையெடுத்தான்* (தேவா. 684, 10). 4. Estrangement, breach of friendship; சிநேகம் மாறுகை. (W.) 5. See முரிப்பு. (யாழ். அக.)

முறிப்பெட்டி muṟi-p-peṭṭi, *n.* < முறி +. Box for documents; பத்திரம்வைக்கும் பெட்டி. *Loc.*

முறியடி-த்தல் muṟi-y-aṭi-, *v. tr.* < முறி^{1}- +. To rout; தோல்வியுறச் செய்தல்.

முறியல் muṟiyal, *n.* See முறிவு. (W.)

முறியன் muṟiyaṉ, *n.* < முறி. 1. [T. *murik-kadu*, K. *muṟuva*, M. *muriyan.*] Male slave; ஆண் அடிமை. (W.) 2. A disease of crops; பயிரிற்காணும் ஒருவகை நோய்.

முறியெழுது-தல் muṟi-y-eḻutu-, *v. intr.* < id. +. To write a bond or document; பத்திர மெழுதுதல்.

முறியோலை muṟi-y-ōlai, *n.* < முறி^{1}- +. Uneven palm-leaf; முகரிவோலை. (J.)

முறிவு muṟivu, n. <id. [M. muṟivu.] 1. Breaking; முறிகை. 2. Breach; rupture; பிளப்பு. (W.) 3. Enmity, misunderstanding; பிணக்கம். 4. Antidote; மாற்றுமருந்து. 5. Fracture; எலும்பு ஒடிகை.

முறிவுமருந்து muṟivu-maruntu, n. <முறிவு+. Antidote; மாற்றுமருந்து. (M. L.)

முறிவெட்டியான் muṟi-veṭṭiyāṉ, n. A kind of sea-fungus resembling sponge; கடற்காளான்வகை. (யாழ். அக.)

முறுக்கடி-த்தல் muṟukkaṭi-, v. tr. prob. முறுக்கு+அடி-. To oppose, disobey, as a command; மறுத்தல். (W.)

முறுக்கம்பாகம் muṟukkam-pākam, n. <id.+. Difficult style of composition. See நாரிகேளபாகம். (கம்பரா. 93.)

முறுக்கரவு muṟukkaravu, n. <id.+. See முறுக்கரா. (சங். அக.)

முறுக்கரா muṟukkarā, n. <id.+அரா. A kind of snake; பாம்புவகை. (நாமதீப. 261.)

முறுக்கவரை muṟukkavarai, n. <id.+. Goa bean, l. sh., *Psophocarpus tetragonolobus*; அவரைவகை. (A.)

முறுக்கவிழ்-தல் muṟukkaviḻ-, v. intr. <id.+. 1. To open into flower; அரும்பு மலர்தல். 2. See முறுக்காறு-.

முறுக்காணி muṟukkāṇi, n. <முறுக்கு-+. Peg of stringed musical instruments, as of violin; வீணை முதலியவற்றின் நரம்பை முறுக்குங் கருவி. (W.)

முறுக்காற்று-தல் muṟukkāṟṟu-, v. tr. <முறுக்கு+. To loosen or unwind what is over-twisted; அதிகம் முறுக்கிய நூற்புரியை நெகிழ்த்தல். (W.)

முறுக்காறு-தல் muṟukkāṟu-, v. intr. <id.+ஆறு-. To be straightened, smoothed out, as a twisted rope; கயிற்றின் புரி ஒருநிலைப்பட்டு நேராதல்.

முறுக்கான் muṟukkāṉ, n. <id. [M. muṟukkāṉ.] 1. Tobacco; புகையிலை. Loc. 2. Betel leaves chewed with tobacco; புகையிலையுடன் போட்டுக்கொள்ளும் தாம்பூலம். *Nāñ.*

முறுக்கிக்கொள்(ளு)-தல் muṟukki-k-koḷ-, v. <முறுக்கு-+. intr. 1. See முறுக்கு¹-, 1 (W.) 2. See முறுக்கு¹-, 2, 3. *Colloq.*—tr. See முறுக்கு¹-, 5. *Nāñ.*

முறுக்கிவிடு-தல் muṟukki-viṭu-, v. tr. <id.+. 1. To spin, as a potter his wheel; to wind; to cause to rotate; சுழற்றிவிடுதல். முறுக்கிவிட்ட குயமகன் றிகிரிபோல (சீவக. 786). 2. To twirl, as the moustache; திருகிவிடுதல். மீசையை முறுக்கிவிட்டான். 3. To induce, instigate; தூண்டிவிடுதல். (W.) 4. To create ill-feeling between; to set one against another; விரோதமுண்டாக்குதல். *Loc.*

முறுக்கிழைச்சேலை muṟukkiḻai-c-cēlai, n. <முறுக்கு+இழை+. Saree of twisted thread; முறுக்கு நூலாலான புடவை. (W.)

முறுக்கு¹-தல் muṟukku-, 5 v. [T. *murakaṭṭu*, K. M. *muṟukku*.] tr. 1. To twist, as a rope; கயிறு முதலியன திரித்தல். வாய்மடித் திரண்டு கையு முறுக்கி (கம்பரா. மருத்து. 10). 2. To twirl; திருகுதல். 3. To break; ஒடித்தல். பிடிபடி முறுக்கிய பெருமரப்பூசல் (அகநா. 8). 4. To spin, as a potter his wheel; சுழற்றுதல். முறுக்கிவிட்ட குயமகன் றிகிரிபோல (சீவக. 786). 5. To chew betel; வெற்றிலையுண்ணுதல். *Nāñ* 6. To chafe, as the hands and legs; கை கால்களைப் பிசைந்து தேய்த்தல். (W.)—intr. 1. To be proud, haughty, arrogant; செருக்குதல். *Colloq.* 2. To disagree; மாறுபடுதல். 3. To be angry; சினத்தல். (யாழ். அக.)

முறுக்கு² muṟukku, n. <முறுக்கு-. [T. *murikāḍu*, K. *muṟuku*.] 1. Twisting; திரிக்கை. 2. Turn or thread of a screw; திருகாணியின் சுற்று. *Loc.* 3. Disagreement, discord, rancour; மாறுபாடு. (W.) 4. Arrogance, impertinence; செருக்கு. 5. Stiffness of manners; மிடுக்கு. கிழமாய்நரைத்து முகந்திரைந்து மிகமுறுக்கேன் (தனிப்பா. 1, 88, 173). 6. Compact, unblown condition of bud; அரும்புத்தன்மை. முறுக்குடைந் தலர்ந்த மலர்களும் (காஞ்சிப்பு. திருக்கண். 180). 7. A kind of cake, made of flour; மாவினாற் செய்த பணியாரவகை. அடைமுறுக்கு (விநாயகபு. 39, 39). 8. Ball of thread; நூலுருண்டை. *Loc.* 9 Vehemence; கடுமை. (இலக். அக.) 10. Convulsion; வலிப்பு. (இலக். அக.) 11. Stiffness, as of a person in full dress; நெறிப்பு. (W.)

முறுக்குக்கொம்பு muṟukku-k-kompu, n. <முறுக்கு+. Twisted horn; திருகியகொம்பு. (W.)

முறுக்குச்சர்ப்பம் muṟukku-c-carppam, n. <id.+. A poisonous snake; ஒருவகை விஷப் பாம்பு. (சீவரட்.)

முறுக்குடை-த்தல் muṟukkuṭai-, v. tr. <id.+உடை-. See முறுக்குவாங்கு-. (W.)

முறுக்குத்திருப்பு muṟukku-t-tiruppu, n. <id.+. 1. Anger; கோபம். 2. Twisting oneself and averting one's face, as in contempt; அலட்சியத்தினால் உடலை முறுக்கிக்கொண்டு முகமெடுத்துப் பாராது திரும்புகை. *Loc.*

முறுக்குத்திருவட்டம் muṟukku-t-tiru-vaṭṭam, n. <id.+. See முறுக்குவட்டம்.

முறுக்குப்பண்ணு-தல் muṟukku-p-paṇṇu-, v. intr. <id.+. To be stiff in manners; to be haughty; செருக்குக்காட்டுதல்.

முறுக்குப்பணிகாரம் muṟukku-p-paṇi-kāram, n. <id.+. See முறுக்கு, 7. (W.)

முறுக்குமீசை muṟukku-mīcai, n. <முறுக்கு-+. Twisted moustache; முறுக்கிவிட்ட மீசை. (W.)

முறுக்குவட்டம் muṟukku-vaṭṭam, n. <id.+. Revolving frame for spinning threads; நூலைமுறுக்குங் கருவி.

முறுக்குவாங்கு-தல் muṟukku-vāṅku-, v. <முறுக்கு+. tr. To untwine; புரிநெகிழ்த்துதல். —intr. To be weakened in body; தேகக்கட்டு விடுதல்.

முறுக்குவிரியன் muṟukku-viriyaṉ, n. <id.+. A kind of viper; விரியன்பாம்புவகை.

முறுக்கெடு-த்தல் muṟukkeṭu-, v. tr. <id. +. See முறுக்குவாங்கு-. Loc.

முறுகல் muṟukal, n. <முறுகு-. That which is scorched or over-heated; காய்ந்து கரிந்தது.

முறுகனாற்றம் muṟukaṉāṟṟam, n. <முறுகல்+நாற்றம். Smell of being scorched, charred or scalded; காந்தினமணம். Colloq.

முறுகு[1]-தல் muṟuku-, 5 v. [M. muruk-ku.] intr. 1. To wriggle, twist; திருகுதல். (பிங்.) 2. To accelerate; to hasten; விரைதல். முறுகிய விசையிற்றாகி (சீவக. 796). 3 To ripen, mature; முதிர்தல். கனி முறுகி விண்டெடன (சூளா. சீய. 7). 4. To increase; மிகுதல். வேட்கையின் முறுகி யூர்தர (சீவக. 1183). 5. To become vehement or intense; கடுமையாதல். வெயின் முறுக (நாலடி, 171). 6. To be scorched or charred, as in frying; காந்திப்போதல். Colloq. 7. To be haughty or insolent; to bluster; செருக்குதல். வரையெடுக்க லுற்று முறுகினான் (தேவா. 289, 10).—tr. To violate or infringe, as a right; மீறுதல். (பிங்.)

முறுகு[2] muṟuku, n. <முறுகு-. Firmness, hardness, as the core of tree; திண்மை. மீளாத படி முறுகு கொளுந்துகை (திருவிருத். 88, வ்யா. பக். 426).

முறுகுகஞ்சா muṟuku-kañcā, n. <id.+. A variety of Bengal hemp. See சடைக்கஞ்சா. Loc.

முறுகுகொளுந்து-தல் muṟuku-koḷuntu-, v. intr. <முறுகு+. To become firm; to gain strength; வலிமை பெறுதல். காதல் முறுகு கொளுந்தினாக்கும் (திருவிருத. 97, வ்யா. பக். 459).

முறுகுசடை muṟuku-caṭai, n. <முறுகு-+. Matted or entangled curls of hair; சிக்குள்ள தலைமயிர். முறுகுசடை முடிய விபலாது. (W.)

முறுகுநெய் muṟuku-ney, n. <id.+. Ghee spoiled by over-heating; பதங்கெடக் காய்ந்த நெய்.

முறுகுபதம் muṟuku-patam, n. <id.+. Excessive heating, a stage in the preparation of medicinal oils, one of five maruntenney-p-patam, q.v.; மருந்தெண்ணெய்ப்பதம் ஐந்தனுள் அதிகமாகக் காய்ச்சும் பக்குவநிலை. (யாழ். அக.)

முறுகுவெல்லம் muṟuku-vellam, n. <id.+. Jaggery spoiled by over-heating; பதங்கெடக் காய்ச்சிய வெல்லம்.

முறுமுறு-த்தல் muṟumuṟu-, 11 v. intr. [T. M. murumuru.] To murmur, grumble; முணுமுணுத்தல். (யாழ். அக.)

முறுவஞ்சி muṟuvañci, n. perh. முறுவல் +அஞ்சு-. Pearl; முத்து. (மூ. அ.)

முறுவல் muṟuval, n. [T. murupu, K. muruva.] 1. Tooth; பல். முத்த முறுவல (குறள், 1113). 2. Smile; புன்னகை. புதியதோர் முறுவல் பூத்தாள் (கம்பரா. சூர்ப்ப. 5). 3. Happiness; மகிழ்ச்சி. பழிதீர முறுவல சிறிதே தோற்றல (தொல். பொ. 111). 4. An ancient treatise on dancing, not extant; இறந்துபட்டதொரு பழைய நாடகத்தமிழ் நூல். (சிலப். உரைப்பாயிரம், பக். 9.)

முறுவலி-த்தல் muṟuvali-, 11 v. intr. <முறுவல். To smile; புன்னகைசெய்தல். அது முறுவலித்துநகுதலும் அளவே சிரித்தலும் பெருகச் சிரித்தலும என மூன்றென்ப (தொல். பொ. 251, உரை).

முறுவற்செடி muṟuvaṟ-ceṭi, n. <id.+. Lettuce-tree. See இலச்சைகெட்டமரம், 1.

முறுவிலி muṟuvili, n. Cock's spur; வலி வாலோட்டி. (பாலவா. 400.)

முறை[1]-த்தல் muṟai-, 11 v. intr. cf. விறை-. [T. muri, K. murittu.] 1. To become stiff, hard; நெறித்து நிமிர்தல். 2. To be stiff-necked, haughty; செருக்குறுதல். Colloq. 3. See முறைத்துப்பார்-, 1.

முறை[2] muṟai, n. [T. mora, K. mure, M. mura.] 1. Order, manner, plan, arrangement, course; அடைவு. முறைமுறை . . . கழியு மிவ் வுலகத்து (புறநா. 29). 2. Regularity, system, routine; நியமம். 3. Turn by which work is done; ஆள் மாறிமாறி வேலைசெய்யும் நியமம். பணி

முறை மாற முந்துவாா (கம்பரா. ஊர்தேடு. 49). 4. Time, as once, twice; தடவை. எழுமுறை யிறைஞ்சி (சீவக. 3052). 5. Birth; பிறப்பு. மறு முறை யமையத்தும் (பரிபா. 11, 139). 6. Manners; custom; approved course of conduct; ஒழுக்கம். முறையிலோயைத் தென்புலத் தியப்பன் (கம்பரா. வாலிவதை. 117). 7. Relationship by blood or marriage; உறவு. பொருட்டுமுறை யாதியி னிதற்கி தெனல் பொருளே (நன். 298). 8. Term of relationship; உறவுமுறைப்பெயர். பெரியாரையென்று முறைகொண்டு கூறுர் (ஆசாரக். 91). 9. Justice; இராசநீதி. முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் (குறள், 559). 10. Antiquity; பழமை. (பிங்.) 11. Fate; ஊழ். ஆருயிர் முறைவழிப் படூஉம் (புறநா. 192). 12. Things gathered together; கூட்டு. (பிங்.) 13. Treatise; நூல். (பிங்.) இளைய பாலகன் முறைவரை வேனென முயல்வது (கந்தபு. அவைய. 1). 14. Nature; தன்மை. முதநீப பேணு முறையெனக் கில் லென (மணி. 22, 48). 15. See முறையீடு. 16. Faithfulness, chastity; கற்பு. முகிழ்மயங்கு முலைலே முறைநெகிழ்வு காட்ட (பரிபா. 15, 39).

முறைக்கட்டு murai-k-kattu, n. < முறை + கட்டு. Marriage between persons of specific relationship, as being in accordance with the caste rules; சாதிவழக்கத்திலுள்ள உறவுமுறைப்படி புரியும் விவாகம். (J.)

முறைக்காய்ச்சல் murai-k-kāyccal, n. <id. +. Intermittent fever; இடைவிட்டு முறை யாக வரும் சுரம். முறைக்காய்ச்ச றப்பாதவிடமாய் (அறப். சத. 49).

முறைக்காரன் murai-k-kāran, n. <id. +. See முறைகாரன்.

முறைக்காற்று murai-k-kārru, n. <id. +. Trade winds; monsoon; பருவக்காற்று. (J.)

முறைகாரன் murai-kāran, n. <id. +. 1. One employed to attend to a job, by turns; முறைப்படி வேலைபார்ப்போன். (கோயிலொ. 78.) 2. See முறைமாப்பிள்ளை. Colloq. 3. One who is entitled to an office, as in a temple; கோயில் முதலியவற்றில் வேலைசெய்யும் உரிமையுடையவன். (சங். அக.)

முறைகேடு murai-kēṭu, n. <id. +. 1. Injustice; நீதித்தவறு. 2. Unbecoming act; தகுதியற்ற செயல். (W.) 3. Irregularity, disorder; ஒழுங்கீனம். Loc. 4. Depravity, indecency; துர்நடத்தை. (W.)

முறைச்சுரம் murai-c-curam, n. <id. +. See முறைக்காய்ச்சல்.

முறைசிற-த்தல் murai-cira-, v. intr. <id. +. To excel; ஒன்று ஒன்றனிற் சிறந்துவருதல். நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே (தொல். பொ. 3).

முறைசெய்-தல் murai-cey-, v. tr. <id. +. 1. To do justice; இராசநீதி யளித்தல். முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன (குறள், 388). 2. To punish, as the guilty; தண்டித்தல். கழுவி லேற்றி முறைசெய்க வென்று கூற (பெரியபு. திரு ஞான. 853).

முறைசெய்வோர் murai-ceyvōr, n. <id. +. Executive officers; சட்டங்ளை நிறைவேற்றும் ஏவலாளர். வேந்தன் . . . விட்டனன் முறைசெய் வோரை (திருவாலவா. 13, 10).

முறைத்தண்ணீர் murai-t-tannīr, n. <id. +. See முறைநீர். Loc.

முறைத்துப்பார்-த்தல் muraittu-p-pār-, v. < முறை- +. tr. To stare; ஏறவிழித்து நோக் குதல்.—intr. 1. To stare in bewilderment, as cattle, horses; குதிரை முதலியன வெருண்டு நோக்கு தல். (W.) 2. See முறை-, 2.

முறைநிரனிறை murai-niranirai, n. < முறை +. (Rhet.) Arrangement of a series of verbs in the same order as their respective nouns, opp. to etir-niranirai; பெயர்களை நிறுத்த முறைக்கேற்ப அவற்றிற்குரிய வினைமுதலியவற்றை அடைவே நிறுத்துகை. (மாறனலங். 172.)

முறைநிலைப்பெயர் murai-nilai-p-peyar, n. <id. +. (Gram.) See முறைப்பெயர். (தொல். சொல். 165.)

முறைநீர் murai-nīr, n. <id. +. Water allowed to irrigate fields, in turn or in a regulated manner; வயலுக்கு முறைப்படிவிடப்படும் பாசனநீர். (C. G.)

முறைப்படு-தல் murai-p-paṭu-, v. intr. <id. +. 1. To be in order; to be systematised; அடைவுபடுதல். முறைப்படச் சூழ்ந்து (குறள், 640). 2. To complain; முறையிடுதல். அழியச் செய்யா நின்றார்களென்று . . . முறைப்பட்டால் (திவ். திருப்பா. 11, வ்யா. பக். 127).

முறைப்பாடு muraippāṭu, n. < முறைப்படு-. [T. mura.] 1. See முறையீடு. பேய்முறைப் பாடு (தக்கயாகப். 7-ஆம் உறுப்பு). 2. Duty, tax; அரசிறை. (Insc.)

முறைப்பாடுதீர்-த்தல் muraippāṭu-tīr-, v. intr. < முறைப்பாடு +. To become reconciled to each other and resume friendly relations in the presence of a deity; இருவர் தமக்குள்ள விரோதத்தைத் தெய்வத்தின்முன் தீர்த்துக்கொண்டு சிநேகமாதல். Loc.

முறைப்பு muraippu, n. < முறை-. [T. K. muri, M. murai, Tu. murei.] 1. Stiffness, as of a corpse; விறைப்பு. முறைப்பு ஏறவில்லை.

Colloq. 2. High price, as of goods; விலையின் ஏற்றம். *Loc.* 3. Haughtiness; impudence; செருக்கு. (W.)

முறைப்பெண் murai-p-peṉ, *n.* <முறை +. Girl related in a particular manner to a boy and allowed by caste rules to be taken in marriage by him, as the daughter of a maternal uncle or paternal aunt; அத்தை அல்லது அம்மான் மகள்போல ஒருவனை மணம்புரியும் உறவுமுறையுள்ளவள். *Colloq.*

முறைப்பெயர் murai-p-peyar, *n.* <id. +. (Gram.) Words indicating relationship by blood or by marriage; உறவுமுறைகாட்டும் பெயர்ச்சொல். (தொல். சொல். 138.)

முறைமசக்கு murai-macakku, *n.* <id. + மயக்கு. Depravity; துர்நடத்தை. *அவன் முறைமசக்காய்த் திரிகிறான்.* (W.)

முறைமயக்கி murai-mayakki, *n.* prob. id. +. Indian acalypha. See குப்பைமேனி. (மலை.)

முறைமயக்கு[1]-தல் murai-mayakku-, *v. tr.* <id. +. To put out of order, disarrange; ஒழுங்கீனமாக்குதல். *Loc.*

முறைமயக்கு[2] murai-mayakku, *n.* <id. +. Disorderliness, irregularity; ஒழுங்கீனம்.

முறைமயங்கி murai-mayaṅki, *n.* prob. id. +. See முறைமயக்கி. (J.)

முறைமாப்பிள்ளை murai-māppiḷḷai, *n.* <id. +. Boy related in a particular manner to a girl and allowed by caste rules to marry her, as the father's sister's son or mother's brother's son; அத்தை அல்லது அம்மான் மகன் போல ஒருத்தியை மணம்புரியும் உறவுமுறையுள்ளவன்.

முறைமாறு-தல் murai-māṟu-, *v. intr.* <id. +. 1. To fail in propriety or order; ஒழுங்கு தப்பிவருதல். 2. To regulate the supply of water for irrigation by turns; முறைப்படி தண்ணீர் பாய்ச்சுதல். (W.) 3. To marry against recognised custom; சாதிவழக்கத்திற்கு மாறாக மணம்புரிதல். *Loc.*

முறைமுதற்கட்டில் murai-mutaṟ-kaṭṭil, *n.* <id. +. Throne; சிங்காதனம். *மன்பதை காக்கு முறைமுதற் கட்டிலின்* (சிலப். 27, 134).

முறைமை muraimai, *n.* <முறை. 1. See முறை, 1, 6, 7, 9, 11, 14. *உணர்கிலை முறைமை நோக்காய்* (கம்பரா. மாயாசன. 19). 2. Right, propriety; உரிமை. *முறைமை யென்பதொன்றுண்டு* (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 5).

முறையம்பிள்ளை muraiyam-piḷḷai, *n.* See முறையாம்பிள்ளை. *மோட்டுக்கால் முறையம்பிள்ளை கேட்டால்* (குருகூர்ப. 23).

முறையாம்பிள்ளை muraiyām-piḷḷai, *n.* <முறை +. A village servant; ஒரு கிராமவேலைக்காரன். *Nāñ.*

முறையிடு-தல் murai-y-iṭu-, *v. intr.* <id. +. [T. M. *morayiḍu*, K. *moreyiḍu*.] To complain, express grievance; குறைசொல்லிக்கொள்ளுதல். *சகந்தானறிய முறையிட்டால்* (திருவாச. 21, 3).

முறையிலார் murai-y-ilār, *n.* <id. +. Low, vulgar people; கீழ்மக்கள். (சூடா.)

முறையின்வைப்பு muraiyiṉ-vaippu, *n.* <id. + வைப்பு. (Gram.) Logical order in the treatment of a subject, systematic treatment, one of ten *nūl-aḻaku*, q.v.; நூலழகு பத்துளுள் எடுத்துக்கொண்ட பொருள்களை வரிசைப்படி வைப்பது. (நன். 13.)

முறையீடு muraiyīṭu, *n.* <முறையிடு-. Complaint; நீதிவேண்டிக் குறையிரக்கை.

முறையுளி muraiyuḷi, *adv.* <முறை. According to order; நியமப்படி. *மூவகை யியக்கமு முறையுளி கழிப்பி* (சிலப். 8, 42).

முறையோர் muraiyōr, *n.* <id. See முறை செய்வோர். *மன்னவன் முறையோர்தம்மை முன் விடுப்ப* (திருவாலவா. 37, 60).

முறைவன் muraivaṉ, *n.* prob. id. 1. Śiva; சிவபிரான். *நான்மறை முக்கண முறைவனுக்கே* (பதிநொ. பொன்வண். 52). 2. Driver; conductor; mahout of an elephant; பாகன். *மேலியன் முறைவர் தூலிய லோசை* (பெருங். உஞ்சைக். 44, 79).

முறைஜபம் murai-japam, *n.* <id. +. 1. A religious ceremony lasting for 41 or 56 days, celebrated by the Travancore State every sixth year, with fasting and recitation of the Vēdas by Brahmins standing in water; பிராமணர்கள் விரதமிருந்து நீரில்நின்று வேதமோத திருவிதாங்கூர் அரசாங்கத்தார் ஆறு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை நாற்பத்தொன்று அல்லது ஐம்பத்தொரு நாள் நடத்தும் ஒரு பெருஞ்சடங்கு. 2. A prayer invoking Varuṇa for rain in times of drought; மழைவேண்டி வருணனைக் குறித்துச் செய்யும் சபம். *Loc.*

முன்[1] muṉ, [T. *munu*, K. *mun*.] *adj. & adv.* 1. In front; இடத்தால் முன். *மஃகான் புள்ளிமுன் வவ்வுந் தோன்றும்* (தொல். எழுத். 28). *யானை முன்கால்.* (பிங்.) 2. Previous, prior; காலத்தால் முன். (நன். 123, உரை.) *முற்றுற்றுந் துற்றினை* (நாலடி,

190).—*n*. 1. Antiquity; பழமை. (சூடா.) 2. That which is first or chief; முதல். (பிங்.) 3. Eminence; உயர்ச்சி. (திவா.) 4. See முன்றேன்றல். *அறுமுகேசன் முன் (திருவாலவா. காப்பு, 2).* (திவா.)—*part*. Sign of the locative; ஏழனுருபுள் ஒன்று. (நன். 302.)

முன்² mun̠, *n*. <முன்னு¹-. [K. *munnu*.] Meaning, idea; மனக்குறிப்பு. *முன்னுற வுணாதல* (தொல். பொ. 127).

முன்கட்டு mun̠-kaṭṭu, *n*. <முன்¹+. 1. Front apartments of a house; வீட்டின் முற்பகுதி. 2. Pinioning the hands in front; கைகளை முன்னுகவைத்துக் கட்டுகை.

முன்கடை mun̠-kaṭai, *n*. <id.+. [T. *mungaḍa*.] Front entrance of a house; porch; வீட்டுவாயில். *தேரெம முன்கடை நிற்க* (ஐங்குறு. 5)

முன்கால் mun̠-kāl, *n*. <id.+கால்¹. See முன்னங்கால்.

முன்குடுமி mun̠-kuṭumi, *n*. <id.+. Tuft of hair in front, dist. fr. *pin̠-kuṭumi*, சிரசின் முன்பக்கமாக வைத்துக்கொள்ளுங் குடுமி. *சுருக்கவிழ்ந்த முன்குடுமிச சோழியா* (தனிப்பா. 1, 29, 54).

முன்கை mun̠-kai, *n*. <id.+. [K. *mun-gai*.] 1. Forearm; முன்னங்கை. *முன்கை யிறை யிறவா நின்ற வளை* (குறள், 1157). 2. Hand; கைத்தலம். *முன்கை நீண்டால் முழங்கை நீளும்.*

முன்கொம்பு mun̠-kompu, *n*. <id.+. 1. Horn bent forwards; விலங்கின் முன்வளைந்த கொம்பு. (W.) 2. Front pole, as of palanquin; பல்லக்கு முதலியவற்றின் முன்தண்டு.

முன்கோபம் mun̠-kōpam, *n*. <id.+. Quick temper, irascibility; சடிதியிற் றேன்றுங் கோபம். (சூடா.) *முன்கோபம பின்னிரக்கம்.*

முன்கோபி mun̠-kōpi, *n*. <id.+கோபி². A person who suddenly gets angry; one who is of an irascible temperament; சடிதியிற் சினங்கொள்வோன்.

முன்சிகை mun̠-cikai, *n*. <id.+சிகை¹. See முன்குடுமி.

முன்சொல் mun̠-col, *n*. <id.+. Old saying, proverb; பழமொழி. (பிங்.)

முன்தட்டு mun̠-taṭṭu, *n*. <id.+. Deck across the bow of a vessel; மரக்கலத்தின் முகப்புத் தட்டு. *Naut.*

முன்பணம் mun̠-paṇam, *n*. <id.+. Advance; earnest; அச்சாரத் தொகை. *Colloq.*

முன்பன் mun̠pan̠, *n*. <முன்பு. 1. Powerful man; வலியுடையான். *செருச்செய் முன்ப* (புறநா. 41). 2. Leader; master; தலைவன். *முன்பனை முன்பு நோக்கி* (கம்பரா. நாகபாச. 90). 3. Conductor of a chit-fund; நிதிச்சீட்டை நடத்துபவன். *Nāñ.*

முன்பனி mun̠-pan̠i, *n* <முன்¹+. The months of Mārkaḻi and Tai, being the season in which dew falls during the early part of the night, one of six *paruvam*, q.v.; பருவம் ஆறனுள் இரவின் முற்பகுதியிற் பனிமிகுதியுடைய மார்கழி தை மாதங்கள். (தொல். பொ. 10, உரை.) (பிங்.)

முன்பால் mun̠pāl, *adv*. <முன்பு. In front; முன்னுக. *அகத்தியன் முன்பாலிட்ட சாபம்* (சிலப. 3, 2, உரை).

முன்பாலைநாடு mun̠-pālai-nāṭu, *n*. <முன்¹+. A division of the Tamil country, supposed to have been submerged in a deluge; கடல் கொண்டதாகக் கருதப்படும் தமிழ்நாட்டுப்பகுதி. *ஏழ் முன்பாலைநாடும* (சிலப. 8, 2, உரை).

முன்பில் mun̠pil, *adj*. & *adv*. <முன்பு. See முன்¹. *முன்பிற காதையில்* (சிலப. 7, 1, அரும.).

முன்பிலாண்டு mun̠pil-āṇṭu, *n*. <முன்பில் +. Previous year; முன்சென்ற வருஷம். *முன்பிலாணடை ஒழுகினபடி* (S. I. I. 1, 129).

முன்பிற்படி mun̠piṟ-paṭi, *adv*. <id.+. As before; முன்போல. *முன்பிற்படியே . . . செம்பாலையு மாயின* (சிலப். 3, 86-9, உரை).

முன்பிறந்தாள் mun̠-piṟantāḷ, *n*. <முன்¹ +. 1. Elder sister; தமக்கை. (திவா.) 2. Goddess of Misfortune; மூதேவி. (பிங்.)

முன்பிறந்தான் mun̠-piṟantān̠, *n*. <id.+. Elder brother; தமையன்.

முன்பின் mun̠-pin̠, *adv*. <id.+. Before and after, before and behind; முந்தியும் பிந்தியும். *முன்பின் விசாரித்துச்செய்.* (R.)

முன்பின்பார்-த்தல் mun̠pin̠-pār-, *v. tr*. <முன்பின்+. To consider carefully, as looking about; to weigh the *pros* and *cons*; தீர்க்காலோசனை செய்தல்.

முன்பு mun̠pu, <முன்¹. [T. *munupu*, K. *mundu*, M. *munbu*.] *n*. 1. Former time; முற்காலம். 2. Front; முன்னிடம். *தோட்டியான் முன்பு துரந்து சமந்தாங்கவும்* (புறநா. 14). 3. Antiquity; பழமை. (W.) 4. cf. மொய்ம்பு. Bodily strength; மெய்வலி. *முன்பாலுடல் சினஞ்செருக்கி* (குறிஞ்சிப். 159). 5. Greatness; பெருமை. (திவா.)—*adv*. 1. Before; in front of; முன்னுக. *தலையில் வணங்கவுமாங் கொலோ தையலார் முன்பே* (திவ். திருவாய். 5, 3, 7). 2. Formerly; முன்காலத்தில். *முன்புநின் றம்பி வந்து சரண்புக* (கம்பரா. வாலிவதை. 117).

முன்புத்தை muṉputtai, *adv.* cf. முன் புற்றை. See முன்பு. (திவ். திருவாய். 1, 4, 2, பன்னீ.)

முன்புருவம் muṉ-puruvam, *n.* < முன்¹ +. Anterior bicipital ridge; அடிக்கை எலும்பின் முனைப்பாகம். (W.)

முன்புள்ளார் muṉpuḷḷār, *n.* < முன்பு + உள்ளார்¹. The ancients; forefathers; predecessors; பூர்விகர். முன்புள்ளார . . . என்பார்கள் (திருவிருத. 34, வ்யா. பக். 206).

முன்புற்றை muṉpuṟṟai, *adv.* cf. முன் புத்தை. See முன்பு. முனபுற்றையிற் காட்டில் (ஈடு, 7, 9, 4).

முன்மடி muṉ-maṭi, *n.* < முன்¹ +. [Tu. *munmadi.*] Tuck or fold in the cloth serving the purpose of a bag or receptacle; ஆடையின் மடியிற் செய்துகொள்ளும் பை. (W.)

முன்மற-த்தல் muṉ-maṟa-, *v. intr.* < முன் மறம். To grow vehement; to burst into a passion; உக்கிரங்கொள்ளுதல். (W.)

முன்மறம் muṉ-maṟam, *n.* < முன்¹ +. See முன்கோபம். முன் மறததிலே சொல்லாதே. (W.)

முன்மாதிரி muṉ-mātiri, *n.* < id. +. Example; precedent; model; திருட்டாந்தம். *Mod.*

முன்மாரி muṉ-māri, *n.* < id. +. Cultivation when the seed is sown before the rains; பருவமழைக்குமுன் செய்யும் விதைப்பு. (J.)

முன்முகப்பு muṉ-mukappu, *n.* < id. +. Entrance, as of a palace; அசாரவாசல். (யாழ். அக.)

முன்முகனை muṉ-mukaṉai, *n.* < id. +. Commencement; தொடக்கம். (யாழ். அக.)

முன்முடுகுவெண்பா muṉ-muṭuku-veṇpā, *n.* < id. + முடுகு- +. A kind of *veṇpā* having a quick flowing rhythm in the first two lines; முன்னிரண்டடிகள் முடுகியசந்தங்கொண்டு வரும் வெண்பாவகை.

முன்முறை muṉ-muṟai, *n.* < id. +. Previous or past birth; முற்பிறப்பு. முன்முறை செய்தவத்தினிம்முறை யியைகநேத (பரிபா. 11, 138).

முன்மொழி muṉ-moḻi, *n.* < id. +. 1. Old saying, proverb; பழமொழி. (W.) 2. (Gram.) The second member of a compound word; தொகைமொழியில் இரண்டாவதாக வரும் மொழி. முன்மொழி நிலையலும் (தொல. சொல். 419).

முன்மொழிந்துகோடல் muṉ-moḻintu-kōṭal, *n.* < id. + மொழி- +. (Gram.) Mention at the commencement of what must needs be stated frequently in the course of a treatise, one of 32 *utti*, q.v.; உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் பின்னர் அடிக்கடி கூறவேண்டியவற்றை முன்னர் எடுத்துக் கூறும் உத்திவகை. (நன். 14.)

முன்மொழிநிலையல் muṉ-moḻi-nilaiyal, *n.* < id. +. Compound word in which there is emphasis of meaning on the second member; தொகைமொழியுள் இரண்டாவது மொழிக்கண்ணே பொருள் சிறந்து நிற்கை. (தொல். சொல். 419.)

முன்வளம் muṉ-vaḷam, *n.* < id. + வள்ளம். (J.) 1. Prow or bow of a vessel; தோணியின் முன் பக்கம். 2. Front, forepart; முன்னிடம்.

முன்வாய் muṉ-vāy, *n.* < id. +. 1. Forepart of the mouth; வாயின் முற்பக்கம். 2. Lip; உதடு. (W.) 3. The direction opposite to that whence the wind blows, in winnowing; பொலி தூற்றுவதில் காற்றுக்கு எதிர்ப்பக்கம். (W.) 4. Grain found mixed with chaff even after winnowing. See சாட்டுவாய்.

முன்வாய்ப்பல் muṉvāy-p-pal, *n.* < முன் வாய் +. Incisor. See முன்னம்பல். (M. L.)

முன்றணிவு muṉṟaṇivu, *n.* prob. முன்¹ + தணிவு. A defect in cattle; மாட்டுக்குற்றவகை. (பெ. மாட். 17.)

முன்றலை muṉṟalai, *n.* < id. + தலை. See முன்னணை, 4. (யாழ். அக.)

முன்றாங்கி muṉṟāṅki, *n.* < id. + தாங்கு-. A kind of ring worn by women, on the toes; மகளிர் சால்விரல்களிலணியும் அணிவகை. *Nāñ.*

முன்றாதை muṉṟātai, *n.* < id. + தாதை². Grand-father; பாட்டன். (யாழ். அக.)

முன்றாய் muṉṟāy, *n.* < id. + தாய். Grand-mother; பாட்டி. (யாழ். அக.)

முன்றானை muṉṟāṉai, *n.* < id. + தானை. 1. The outer end of a saree or cloth; சீலைத் தலைப்பு. முன்றானையிலே முடிந்தாளலாம்படி (ஈடு, 1, 10, 11). 2. Upper garment; மேற்போர்வை. (யாழ். அக.)

முன்றானைபோடு-தல் muṉṟāṉai-pōṭu-, *v. intr.* < முன்றானை +. See முன்றானைவிரி-. *Loc.*

முன்றானைவிரி-த்தல் muṉṟāṉai-viri-, *v. intr.* < id. +. To be one's wife; to yield to a man's embrace; ஒருவனுக்குப் பெண்டாயிருத்தல். *Loc.*

முன்றிணைமுதல்வன் muṉṟiṇai-mutal-vaṉ, *n.* < முன்¹ + திணை +. Progenitor, ancestor; குலமுன்னோரில் முதல்வன். நின்முன்றிணை முதல்வர் போல நின்று (பதிற்றுப். 14, 20).

முன்றில் munṟil, n. <id.+இல்[1]. [T. mungili.] 1. Front of a house; வீட்டின் முன்னிடம். பலவின் சுளையுடை முன்றில் (நற். 77). 2 Space; வெளியிடம். சிகரபடா முன்றிறெறும (கம்பரா. கடறு. 47).

முன்றுடரிபின்றி munṟuṭari-pinṟi, n. <முன்றொடரி+பின்று-. See முன்றொடரி. (பரி. அக.)

முன்றுடரிபின்றுடரி munṟuṭari-pinṟu-ṭari, n. <id.+. See முன்றொடரி. (சரு. அக.)

முன்றுறை munṟuṟai, n. <முன்[1]+துறை. Port, harbour; துறைமுகம். முழங்குநீர் முன்றுறைக் கலம்புணர கம்மியர (மணி. 7, 70).

முன்றுறையரையர் munṟuṟai-y-araiyar, n. A poet, author of Paḻamoḻi, as a native of Munṟuṟai; பழமொழியின் ஆசிரியரான புலவர்.

முன்றூதன் munṟūtaṉ, n. <முன்[1]+தூதன். Herald, forerunner; சென்று அறிவிப்போன். (W.)

முன்றேர்க்குரவை munṟēr-k-kuravai, n. <id.+தேர்[3]+. (Puṟap.) Theme describing the dance of a king on the dais of his chariot, joining hands with his victorious warriors, in celebration of his victory; வெற்றியடைந்த வேந்தன் வெற்றிக்களிப்பால் தன் தேர்த்தட்டிலே நின்று போர்த்தலைவரோடு கைபிணைந்து ஆடுவதைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 76.)

முன்றொடரி munṟoṭari, n. prob. id.+தொடர்-. A plant growing in hedges and thickets. See நாயுருவி. (சங. அக.)

முன்றோன்றல் munṟōnṟal, n. <id.+தோன்றல். 1. First-born among brothers; சகோதரருள் முன்பிறந்தவன். பாண்டவரின் முன்றோன்றல பாரமுழுதுந் தோற்று (நள. சுயம. 1). 2. Elder brother; தமையன். தன்னுடைய முன்றோன்றல் கொண்டேக (திவ். இயற். பெரிய. ம. 53).

முன்னங்கால் munnaṅ-kāl, n. <id.+கால்[1]. (W.) 1. Foreleg of a quadruped; விலங்கின் முன்பக்கத்துக் கால். 2. Shin, the forepart of the leg; முழங்காலின் முன்பக்கம். (W.) 3. Instep; பாதத்தின் மேற்புறம். Loc.

முன்னங்கை munnaṅ-kai, n. <id.+. Forearm; கையின் முன்பாகமான உறுப்பு.

முன்னடி muṉ-ṉ-aṭi, <id.+அடி[3]. n. 1. Portion of a house near its entrance; வீட்டின் முகப்பிடம். (W.) 2. Proximity; சமீபம். அது முன்னடியிலே யிருக்கிறது. 3. Brink, edge; விளிம்பு. கிணற்று முன்னடி. 4. First line of a poem; பாட்டின் முதலடி. 5. See முன்னடியான். Loc.—adv. Before; முன்பு. (யாழ். அக.)

முன்னடிபின்னடிசேவித்தல் munnaṭi-pinnaṭi-cēvittal, n. <முன்னடி+. A short method of reciting Tivviya-p-pirapantam, by which a portion only of each half of a stanza is recited; திவ்வியப்பிரபந்தப் பாசுரங்களுடைய முன்பாதிபின்பாதிகளின் முதல்நிலைப்புக்களை மாத்திரம் அனுசந்திக்கை. Vaiṣṇ.

முன்னடியார் munnaṭiyār, n. <id. Ancestors; முன்னோர். (W.)

முன்னடியான் munnaṭiyāṉ, n. <id. Minor deity in front of a shrine; கோயிலின் வாயிலில் உள்ள சிறுதேவதை. சுவாமி வரங்கொடுத்தாலும் முன்னடியான் வரங்கொடான். (W.)

முன்னடியில் munnaṭiyil, adv. <id. 1. Shortly; சிறிது நேரத்தில். முன்னடியில் வந்துவிட்டேன். Loc. 2. Near; சமீபத்தில்.

முன்னடிவிளக்கு munnaṭi-viḷakku, n. <id.+. Light carried in front; முன்கொண்டு செல்லும் கைவிளக்கு. சுடர்வேன் முன்னடி விளக்கா (பதிற்று. திருவாரூ. 7).

முன்னடைப்பன் muṉ-ṉ-aṭaippaṉ, n. <முன்[1]+அடைப்பன். A disease which prevents cattle from chewing the cud; அசைபோடாமற் செய்யும் மாட்டுநோய்வகை. (W.)

முன்னடையாளம் muṉ-ṉ-aṭaiyāḷam, n. <id.+. Portent, indication; முன்னறிகுறி. (W.)

முன்னணி muṉ-ṉ-aṇi, n. <id.+. [K. munnani.] Van of an army; தூசிப்படை. (W.)

முன்னணிசு muṉ-ṉ-aṇicu, n. <id.+. A kind of head-dress; தலைமூண்டாகவகை. முத்துராயன் கொடுத்தான் முனனணிசு (விறலிவிடு. 1108).

முன்னணை muṉ-ṉ-aṇai, n. <id.+. 1. Crib, manger; மாட்டுத்தொட்டி. (W.) 2. Elder-born child or calf, dist. fr. piṉ-ṉ-aṇai; முன் பிறந்த குழந்தை அல்லது கன்று. (திவ். திருமாலை, 19, வ்யா. பக். 71.) (W.) 3. See முன்னோர். Loc. 4. Clog or cord fastening the forelegs of a refractory animal; கோண்டிமாட்டுக்கு முன்னங்காலிற் கட்டுந் தளை. Loc. 5. Ring-bund; அணைசுதுமன் தாற்காலிகமாகப் போடும் அணை. Loc.

முன்னத்தின்கால் munnattiṉ-kāl, n. <id.+. See முன்னங்கால், 1. Tinn.

முன்னதம் munnatam, n. (Nāṭya.) A kind of hand-pose in which the fore-finger is held separate from the rest; நாட்டியத்தில் ஆட்காட்டிவிரலை மற்றை விரல்களினின்றும் பிரித்துச் செய்யும் கரலட்சணவகை. (W.)

முன்னதாக munnatāka, *adv.* < முன்[1] + ஆ-. [K. *muntāgi.*] Before; முன்பு.

முன்னந்தம் mun-n-antam, *n.* < id. + அந்தம்[1]. Front view; முன்பார்வை. (W.)

முன்னந்தலை munnan-talai, *n.* < id. +. Forepart of the head, sinciput; நெற்றியிலிருந்து உச்சிவரையுள்ள தலைப்பாகம். (C. G.)

முன்னந்தொடை munnan-toṭai, *n.* < id. + தொடை[4]. (W.) 1. Upper part of the thigh; தொடையின் மேற்பாகம். 2. Fore-quarter of mutton; முன்தொடை இறைச்சி.

முன்னபாவம் mun-n-apāvam, *n.* < id. +. Previous non-existence, one of four *apāvam*, q.v.; அபாவம் நான்கனுள் முன்பு இல்லாமை. (தருக்க சங். 96.)

முன்னம்[1] munnam, *adj.* & *adv.* < id. [K. *munnam.*] See முன்[1]. *நம்மினு முன்ன முணர்ந்த வளை* (குறள், 1277).

முன்னம்[2] munnam, *n.* < முன்னு[1]-. 1. Thought, intention; கருத்து. *முன்ன முகத்தி னுணருந்து* (புறநா. 3). 2. Mind; மனம். (திவா.) 3. Sign, indication; குறிப்பு. *முன்னத்தா னென்று குறித்தாய்போற் காட்டினை* (கலித். 61). 4. Implication, suggestion; குறிப்புப்பொருள். *முன்னவிலக்கு.* 5. Indication of the person speaking and the person addressed, in a stanza; இம்மொழி சொல்லுதற்கு உரியாரும் கேட்டற்கு உரியாரும் இன்னரெனப் படிப்போர் அறியுமாறு செய்யப்படுவதாகிய செய்யுளுறுப்பு. (தொல். பொ. 519.)

முன்னம்[3] munnam, *n.* (பிங்.) 1. Lion; சிங்கம். 2. Black sirissa. See சீக்கிரி.

முன்னம்பல் munnam-pal, *n.* < முன்னம்[1] +. Front tooth, incisor; வாயின் முன்புறத்துள்ள பல். (C. G.)

முன்னர் munnar, *adv.* < முன்[1]. [K. *munna.*] 1. Before; inadvance; in front of; முன்பு. (பிங்.) *வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை* (குறள், 435). 2. In former times; முற்காலத்தில்.

முன்னர்விலக்கு munnar-vilakku, *n.* See முன்னவிலக்கு. (W.)

முன்னல் munnal, *n.* < முன்னு[1]-. [T. *munnu.*] (சூடா.) 1. Thinking; நினைவு. 2. Mind; நெஞ்சு.

முன்னவள் munnavaḷ, *n.* < முன்[1]. 1. Elder sister; தமக்கை. (பிங்.) 2. Goddess of Misfortune; மூதேவி. *முன்னவள் பதாகையோடு . . . வந்துற்றவாபோல்* (கந்தபு. சிங்கமு. 443).

முன்னவன் munnavan, *n.* < id. 1. The First Being; God; கடவுள். *முன்னவன் போதியில்* (மணி. 28, 141). 2. Śiva; சிவபிரான். (பிங்.) *முன்னவன்கூடல்* (கல்லா. 32, 10). 3. Elder brother; தமையன். (சூடா.) *முன்னவன் வினவ* (கம்பரா. வேள். 4).

முன்னவிலக்கு munna-vilakku, *n.* < முன்னம்[2] +. (Rhet.) A figure of speech in which a statement is heightened in effect by the suggestion of an apparent contradiction; குறிப்பினால் ஒன்றனைமறுத்து மேன்மைதோன்றச் சொல்லும் விலக்கணிவகை. (தண்டி. 42.)

முன்னறிகுறி mun-n-arikuri, *n.* < முன்[1] +. Portent, presage; பின்னிகழ்ச்சிக்கு அறிகுறியாக முன்னிகழ்வது.

முன்னன் munnan, *n.* < id. See முன்னவன், 3. *பெட்பொடு முன்னனைக் காணும* (இரகு. அவதாரநீங். 13).

முன்னா-தல் mun-n-ā-, *v. intr.* < id. +. To be first; to be early; முன்னதாதல். *முன்னான பூதங்கள்* (கம்பரா. இரணியன்வதை. 170).

முன்னாடி munnāṭi, *adv.* < id. + நாடு-. Formerly; previously; already; முன்னமே. *Colloq.*

முன்னாலே munnālē, *adv.* < id. See முன்னாடி. *Colloq.*

முன்னாள்[1] munnāḷ, *n.* < id. + நாள். 1. Yesterday; previous day; முன்தினம். 2. Former days; முற்காலம். *முன்னாள பாய்விடைக ளேழடர்த்து* (திவ். பெரியதி. 3, 4, 4).

முன்னாள்[2] munnāḷ, *n.* < id. Elder sister; தமக்கை. (W.)

முன்னிசிவு mun-n-icivu, *n.* < id. +. A kind of rheumatism in which the body is bent forward; உடம்பை முன்பக்கமாக வளையச் செய்யும் தம்பவாதநோய். (சீவரட். 165.)

முன்னிட்டி mun-n-iṭṭi, *n.* prob. முன்னிடு-. Crib, manger, trough for fodder; விலங்கிற்கு உணவிடுந்தொட்டி. (W.)

முன்னிடு-தல் mun-n-iṭu-, *v.* < முன்[1] +. [T. *munnidu*, K. *mundidu*, M. *munniduga.*] *intr.* 1. To advance; to go in front; முந்துதல். 2. To be ready, prompt; சித்தமாயிருத்தல். 3. To succeed, be successful; அனுகூலமாதல். *உனக்குக் காரியம் முன்னிடும்.*—*tr.* 1. To put before; முன்வைத்தல். 2. To meet; எதிர்ப்படுதல். (W.) 3. To let one go before or in advance; முன்போக விடுதல். (W.) 4. To bear in mind; நோக்கமாக் கொள்ளுதல். *அந்தக்காரியத்தை முன்னிட்டு வந்தான்.*

5. To invoke the aid of; துணைக்கொள்ளுதல். *இவன் முன்னிடுமவாகனை அவன் முன்னிடும* (ஸ்ரீவசந. 2, 151).

முன்னிருட்டு muṉ-ṉ-iruṭṭu, *n.* <id.+. Darkness in the early hours of the night, as during the dark fortnight; அபரபட்சத்து இராவின் முன்னேரத்திலுள்ள இருள். *Colloq.*

முன்னிருப்பு muṉ-ṉ-iruppu, *n.* <id.+. 1. Former condition; முன்னிலைமை. 2. Ancestral property; பூர்வசொத்து. 3. Balance on hand; கையிருப்புத்தொகை. *Mod.* 4. Balance brought forward; கணக்கில் முன்னேட்டிலிருந்து எடுத்தெழுதும் இருப்புத் தொகை.

முன்னில்-தல் [முன்னிற்றல்] muṉ-ṉil-, *v. intr.* <id.+நில-. 1. To appear before; முன்தோன்றுதல். *முன்னின்றாண்டாய* (திருவாச. 21, 2). 2. To stand by; to assist, guide; துணைநிற்றல். *முன்னவனே முன்னின்றால முடியாத பொருளுளதோ* (பெரியபு. மனுநீதி. 47). 3. To take the lead; தலைமை வகித்தல். 4. To assume responsibility; பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளுதல்.

முன்னிலவு muṉṉilavu, *n.* <id.+*நிலவு*. See முன்னிலா. (W.)

முன்னிலா muṉṉilā, *n.* <id.+*நிலா*. Moonlight in the early hours of the night, as during the bright fortnight; பூர்வபட்சத்து இராவின் முன்னேரத்திலுள்ள நிலவு.

முன்னிலை muṉṉilai, *n.* <id.+*நிலை*. 1. Person or thing that stands in front; முன்னிற்ப-வன்-வள்-து. *முன்னிலையாக்கல்* (தொல். பொ. 101). 2. (Gram.) Second person, the person or thing spoken to; தன்மை முதலிய மூவிடங்களுள் ஒன்று. *உயிரீறாகிய முன்னிலைக் கிளவியும* (தொல். எழுத. 152). 3. Cause; காரணம். (*தஞ்சைவா. 7, தலைப்பு, உரை.*) 4. That which is essential; பிரதானமானது. *கலவிக்கு முன்னிலையாய்* (*திருவிருத். 16, வ்யா. பக். 113*). 5. Presence; சமூகம். *அவர் முன்னிலையிற் சொல்லியுள்ளேன்.* 6. Place of manifestation; வெளிப்படுமிடம். *முன்னிலை சமரேயாக* (பெரியபு. அரிவாட்டாய. 23).

முன்னிலைக்காட்சி muṉṉilai-k-kāṭci, *n.* <*முன்னிலை*+. Realising God as being immediately present; இறைவனை அணித்துறக் காணும் காட்சி. (*பிரபஞ்சவி.*)

முன்னிலைக்காரன் muṉṉilai-k-kāraṉ, *n.* <id.+. 1. Headman of the caste, as of Kammāḷaṉ, Vaṇṇāṉ, etc.; கம்மாளர் வண்ணார் முதலிய சாதிகளின் தலைவன். (*யாழ். அக.*) 2. A petty officer; ஒருவகைக் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தன். *Nāñ.*

முன்னிலைப்படர்க்கை muṉṉilai-p-paṭarkkai, *n.* <id.+. (Gram.) Word which in form is in the third person, but is used in the second person; முன்னிலைப்பொருளில் வழங்கும் படர்க்கைச்சொல். *எம்பி முன்னிலைப படர்க்கை* (சீவக. 1760, உரை).

முன்னிலைப்பரவல் muṉṉilai-p-paraval, *n.* <id.+. Praise addressed to God; கடவுளை முன்னிலைப்படுத்திப் புகழுகை. (*சிலப். 17, பக் 448.*)

முன்னிலைப்பாடு muṉṉilai-p-pāṭu, *n.* <id.+*படு-*. Bail, security, pledge; பிணைப் பொருள். (W.)

முன்னிலைப்புறமொழி muṉṉilai-p-puṟamoḻi, *n.* <id.+. (Akap.) Speech intended for one who is present but spoken as if to a third person; முன்னிலையாக நிற்பாரைக் குறித்துப் பிறனைக் கூறுமாறுபோலக் கூறுஞ் சொல். (தொல். பொ. 165, இளம்பூர.)

முன்னிலைப்பெயர் muṉṉilai-p-peyar, *n.* <id.+. (Gram.) Second personal pronoun or noun; முன்னிலையிடத்துவரும் பெயர்ச்சொல். (தொல். எழுத. 321.)

முன்னிலையசை muṉṉilai-y-acai, *n.* <id.+. (Gram.) Expletive used with the second person sing., as *miyā* in *ceṉmiyā*; முன்னிலையில் வழங்கும் அசைச்சொல். (*புறநா. 40, உரை*).

முன்னிளவல் muṉ-ṉ-iḷaval, *n.* <*முன்*[1]+. See முன்றேன்றல். (*திவா.*)

முன்னின்மை muṉ-ṉ-iṉmai, *n.* <id.+. *இன்-மை*. (Log.) Previous non-existence. See முன்னபாவம். *முன்னின்மையோடு பின்னின்மையன்றி* (வேதா. சூ. 35).

முன்னீடு[1] muṉ-ṉ-īṭu, *n.* <*முன்னிடு-*. 1. Going before; முன்செல்லுகை. 2. Placing before; முன்னிடுகை. 3. Leadership; தலைமை. (*யாழ். அக.*) 4. Responsible person; பொறுப்பாளி. (W.) 5. An ear-ornament, worn by women; பெண்டிர் காதணிவகை. (W.)

முன்னீடு[2] muṉ-ṉ-īṭu, *n.* <*முன்*[1]+. First or prior mortgage; முதல் அடைமானம்.

முன்னீர் muṉṉīr, *n.* <*முன்*[1]+*நீர்*. [T. *munnīru*, K. *munnīr*.] Sea, as having been formed before land; [*நிலத்துக்குமுன்தோன்றியது*] கடல். *முன்னீர் விழவி னெடியோன்* (புறநா. 9, பாடபேதம்).

முன்னீர்க்கோவை muṉṉīr-k-kōvai, *n.* <id.+. Catarrh; ஜலதோஷவகை. (*சீவரட்.*)

முன்னு[1]*-தல்* muṉṉu-, *5 v. tr.* cf. *உன்னு-*. [K. *munnu.*] To think, contemplate; கருதுதல். *வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந* (பொருந. 3).

முன்னு²-தல் muṉṉu-, 5 v. <முன்¹. tr. 1. To meet; எதிர்ப்படுதல். கதிர்முலைக் கன்னிமார்பு முன்னினா முயங்கி னல்லால (சீவக. 483). 2. To reach, arrive at; அடைதல். முனிவன் முன்னினு னல் (சூளா. தூது. 123). 3. To approach; அணுகுதல். நகர் நெறியின் முன்னினுன் (சீவக. 1249). 4. To get to, join; பொருந்துதல். முன்னுபு கீழ்த் திசைநோக்கி (சீவக. 2636). 5. To adhere to; to follow; பின்பற்றுதல். முற்றுட னுணர்ந்தவ னமுத முன்னினூ (சீவக. 2639).—intr. 1. To swell, rise, as the waves; கிளர்தல். நளிகடன் முன்னியது போலும் (பரிபா. 12, 7). 2. To spread; படர்ந்து செல்லுதல் முன்னுங் கருவிடமுண்ட . . . முன்னேன் (திருக்கோ. 236). 3. To precede, go before; முற்படுதல். முன்னியாடு பின்யான் . . . உங்ஙனே வந்து தோன்றுவனே (திருக்கோ. 16) 4. To happen; சம்பவித்தல். மடந்தைக்கு முன்னியதறிய (திருக்கோ. 229, கொளு).

முன்னுக்குவா-தல் [முன்னுக்குவ்ரு தல்] muṉṉukku-vā-, v. intr. <id.+. To come to the fore; to advance, progress; விருத்தியடைதல். *Mod.*

முன்னுச்சி muṉ-ṉ-ucci, n. <id.+. Front part of the head; தலையுச்சியின் முன்பாகம்.

முன்னுச்சிப்பூ muṉṉucci-p-pū, n. <முன்னுச்சி+. An ornament for the forehead of a child. See உச்சிப்பூ. *Loc.*

முன்னுரை¹-த்தல் muṉ-ṉ-urai-, v. tr. <முன்¹+. 1. To indicate beforehand; முற்பட அறிவித்தல். முகம்போல முன்னுரைப்பதில் (நான்மணி. 47.) 2. To foretell, predict; வருவது கூறுதல். (W.)

முன்னுரை² muṉ-ṉ-urai, n. <id.+. 1. Ancient saying; பழமொழி. 2. Ancient history; பூர்வ சரித்திரம். முன்னுரையிற் கேட்டறிவ தில்லையே (திவ். இயற். பெரிய. ம. 59). 3. Preface; முகவுரை. *Mod.*

முன்னுற muṉ-ṉ-uṟa, adv. <id.+உறு-. Previously, beforehand, already; முன்பாக. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் (குறள், 535).

முன்னுறவுணர்தல் muṉ-ṉ-uṟa-v-uṇar-tal, n. <id.+id.+. (Akap.) Theme describing a maid getting to know of the secret love-affair of her mistress; தலைவிக்கு முன்னுற்ற களவு நிலையைத் தோழி அறிதலைக் கூறும் அகத்துறை. (திருக்கோ. 62, கொளு.)

முன்னுறுபுணர்ச்சி muṉ-ṉ-uṟu-puṇarc-ci, n. <id.+id.+. (Akap.) First union of lovers. See இயற்கைப்புணர்ச்சி. (இறை. 2, பக். 33.)

முன்னூல் muṉṉūl, n. <id.+நூல். 1. Original treatise, as distinguished from subsequent works or commentaries; ஆதிநூல். 2. The Vēdas; வேதம். (W.)

முன்னூற்கேள்வன் muṉṉūṟ-kēḷvaṉ, n. <முன்னூல்+. God; கடவுள். (யாழ். அக.)

முன்னெண்ணம் muṉ-ṉ-eṇṇam, n. <முன்¹+. *Loc.* 1. Thoughts about the past; முன்னிகழ்ச்சி பற்றிய நினைவு. 2. Forethought; முன் ஆலோசனை.

முன்னெழுச்சி muṉ-ṉ-eḻucci, n. <id.+. See முன்னெண்ணம், 1. (W.)

முன்னெற்றி muṉṉeṟṟi, n. <id.+நெற்றி. Upper part of the forehead; நெற்றியின் மேற்பாகம். முன்னெற்றி நரைத்தன போல (திவ். பெரியாழ். 3, 5, 10).

முன்னெற்றிமயிர் muṉṉeṟṟi-mayir, n. <முன்னெற்றி+. Forelock; தலையின் முன்புறத்து மயிர். *Loc.*

முன்னே muṉṉē, adv. <முன்¹. [K. *munna.*] 1. Before; முன்பு. முன்னே கொடுத்தா ருயப் போவா (நாலடி, 5). 2. In the presence of; எதிரில். முன்னேயுரைத்தான் முகமனே யொக்கும் (தேவா. 1199, 3).

முன்னேர் muṉ-ṉ-ēr, n. <id.+ஏர். Leading plough, in ploughing; உழவில் முதலிற் செல்லும் ஏர். *Colloq.*

முன்னேர்க்குண்டை muṉṉēr-k-kuṇṭai, n. <முன்னேர்+. Leading team of oxen, in ploughing; உழவில் முந்திச்செல்லும் ஏர்மாடு. (W.)

முன்னேரம் muṉṉēram, n. <முன்¹+நேரம். 1. Early time, as forenoon; இளம்பகல். 2. Morning twilight; விடியற்போது. 3. Evening twilight; அந்திவேளை. (W.)

முன்னேற்றம் muṉ-ṉ-ēṟṟam, n. <முன்னேறு-. Progress, advance; விருத்தியடைகை. *Mod.*

முன்னேறு-தல் muṉ-ṉ-ēṟu-, v. intr. <முன்¹+. 1. To progress, advance; விருத்தியடைதல். *Mod.* 2. To anticipate, forestall; முந்திக்கொள்ளுதல். (W.)

முன்னை¹ muṉṉai, n. <id. [K. M. *munne.*] 1. Former times, antiquity; பழமை. முன்னைப் பழம்பொருட்கும் (திருவாச. 7, 9). 2. Elder sister; தமக்கை. என்ற னன்னை நும்முன்னை (கம்பரா. மிதிலைக். 124). 3. Elder brother; தமையன். (திவா.)

முன்னை² mun̲n̲ai, n. 1. Firebrand teak, *Premna*; முன்னைமரப்பொது. 2. Headache-tree. See பசுமுன்னை. 3. Dusky-leaved firebrand teak. See எருமைமுன்னை. 4. Woolly-leaved firebrand teak. See பீநாறி, 2. 5. Charcoal-tree. See பேய்முன்னை, 1.

முன்னைக்கணம் mun̲n̲ai-k-kaṇam, n. <முன்னை¹+. Past time; சென்றகாலம். *முன்னைக் கணத்தி னிறந்தவனும் (மேருமந். 662).*

முன்னைக்கீரை mun̲n̲ai-k-kīrai, n. <முன்னை²+. Leaves of *mun̲n̲ai* tree; முன்னை மரத்தின் இலை.

முன்னைக்கூட்டி mun̲n̲ai-k-kūṭṭi, *adv.* <முன்னை¹+. See முன்னைக்கூடி. *Tinn.*

முன்னைக்கூட mun̲n̲ai-k-kūṭa, *adv.* <id.+. See முன்னைக்கூடி. *Loc.*

முன்னைக்கூடி mun̲n̲ai-k-kūṭi, *adv.* <id. +. Before; already; முன்னமே. *Loc.*

முன்னையோர் mun̲n̲aiyōr, n. <id. 1. Predecessors; ancestors; முன்னோர். *முன்னையோ ரிறந்தார் (கம்பரா. இந்திரசித். 8).* 2. Elders; பெரியோர். *முன்னையோர கொடுத்த நன்மனைக்கிழத்தி யாகிய வந்திலை (பதினொ. திருவிடை. 7).*

முன்னைவினை mun̲n̲ai-vin̲ai, n. <id.+. Past karma, destiny; பழவினை. *உழல்வதெல்லாம் . . . முன்னை வினையாய் விடும் (நாலடி, 107).*

முன்னொற்றி mun̲-n̲-oṟṟi, n. <முன்¹+. First or prior mortgage; முதல் அடைமானம். *Mod.*

முன்னோட்டம் mun̲-n̲-ōṭṭam, n. <id.+. Cursory glance or perusal; மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்வையிடுகை. *Loc.*

முன்னோட்டுக்கொள்(ளு)-தல் mun̲-n̲-ōṭṭu-k-koḷ-, v. tr. <id.+ஓடு-+. To learn by investigation; ஆராய்ந்துகொள்ளுதல். *அவதாரங்களை முன்னோட்டுக்கொண்டு (ஈடு, 1, 3. பிர.).*

முன்னோடி mun̲-n̲-ōṭi, n. <id.+ஓடு-. An evil spirit, supposed to walk the streets in times of pestilence; கொள்ளைநோயுள்ள காலத்தே தெருக்களில் உலாவுவதாகக் கருதப்படும் பேய். (W.)

முன்னோடும்பிள்ளை mun̲-n̲-ōṭum-piḷḷai, n. <id.+id.+. 1. One who voluntarily helps in managing the affairs of a family; வீட்டுக்காரியங்களை நிர்வகிப்பதில் வலியவந்து உதவிசெய்பவன். *Loc.* 2. An attendant god of *kuṭṭi-y-āṇṭavan̲*; குட்டியாண்டவனது முன்னடியான். (E. T. vi, 182.)

முன்னோர் mun̲n̲ōr, n. <id. 1. Predecessors, ancestors; குலத்தலைவர். 2. Chief ministers; மந்திரித்தலைவர். (பிங்.) 3. The ancients; பூர்விகர். *முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி (நன். 9).*

முன்னோலை mun̲-n̲-ōlai, n. <id.+. Previous records or deeds; எழுதிக்கொடுத்திருப்பதற்கு முன்னுள்ள ஆதாரச்சீட்டு. *Nāñ.*

முன்னோன் mun̲n̲ōn̲, n. <id. 1. Gaṇēśa; விநாயகன். (சூடா.) 2. Arhat; அருகன். (யாழ். அக.) 3. God; கடவுள். *முன்னோன் காண்க (திருவாச. 3, 29).* 4. Predecessor, ancestor; குலத்தலைவன். *தாதைக் கொன்பது வழிமுறை முன்னோன் (மணி. 28, 123-4).* 5. Father; தகப்பன். *வாட்குடியின் முன்னோனது நிலை (பு. வெ. 3, 13, கொளு).* 6. Elder brother; தமையன். *தம்முன்னோர தந்தை தாய (பு. வெ. 9, 33).*

முனக்கம் mun̲akkam, n. <முனங்கு-. 1. Muttering, murmuring; grumbling; முணுமுணுக்கை. *Nāñ.* 2. Moan; புலம்பல்.

முனகர் mun̲akar, n. <முனகு. Low, mean persons; நீசர். *வினையின்முனகர் துன்னு மின்னுக் கடறு (திருக்கோ. 217).*

முனகு¹-தல் mun̲aku-, 5 v. intr. See முனங்கு-.

முனகு² mun̲aku, n. prob. முனகு-. Defect, fault; குற்றம். *முனகு தீரத் தொழுதெழுமின்களே (தேவா. 356, 2).*

முனங்கு¹-தல் mun̲aṅku-, 5 v. intr. 1. To mutter, murmur; to grumble; முணுமுணுத்தல். 2. To moan; வேதனையாற் புலம்புதல்.

முனங்கு² mun̲-aṅku, n. முன்¹+prob. அங்கம்². Edge, border, side; ஓரம். *Loc.*

முனல் mun̲al, n. (மலை.) 1. Arabian jasmine. See முல்லை, 1. 2. Wild jasmine. See காட்டுமல்லிகை.

முனாசிப் mun̲ācip, <Arab. *munāsib.* *adj.* Proper, pertinent, fit; தகுந்த.—n. Just or reasonable tax; நியாயமான வரி. (R. T.)

முனாசிப்கம்மி mun̲ācip-kammi, n. <முனாசிப்+. Proper remission of assessment; நியாயமான வரிவஜா. (R. T.)

முனாது mun̲ātu, n. <முன்¹. 1. That which is in front; முன்னிடத்துள்ளது. *சித்திரகூட முனாதென (சீவக. 1421).* 2. That which is earlier; முன்புள்ளது.

முனி¹-தல் mun̲i-, 4 v. tr. [K. M. *muni.*] 1. To dislike; வெறுத்தல். *முனிதக னிலைதல் வெரூஉதன் மடிமை (தொல். பொ. 260).* 2. To be

angry with; கோபங்கொள்ளுதல். முடிபொருளன்று முனியன் முனியல் (பரிபா. 20, 93). (திவா.)

முனி² muṉi, n. prob. முனி-. 1. Bow; வில். (திவா.) முனிநாணகோத்து (உபதேசகா. பஞ் சாக். 96). 2. Young elephant; யானைக்கன்று. முனியுடைக் கவளம்போல (நற். 360). 3. cf. முனியன். Devil, goblin; பேய். Loc.

முனி³ muṉi, n. <muni. 1. Saint, sage; இருடி. (பிங்.) முனியுந் தம்பியும் . . . . . . இனிய பள்ளிகளெய்தியபின் (கம்பரா. மிதிலைக். 139). 2. The Buddha; புத்தன். (யாழ். அக.) 3. West Indian pea-tree. See அகத்தி. (திவா.)

முனிசடிலம் muṉi-caṭilam, n. perh. id.+. Southernwood. See மருக்கொழுந்து. (மூ. அ.)

முனிசீப்பு muṉicīppu, n. <Arab. munsif. 1. Village headman; கிராமப் பெரியதனக்காரன். (W.) 2. District Munsif, presiding officer in certain subordinate Courts of Justice; நீதிவழங் கும் ஒருவகை உத்தியோகஸ்தன்.

முனிசுவ்விரதர் muṉi-cuvviratar, n. <Muni-suvrata. An Arhat, one of 24 tīrttaṅkarar, q.v.; தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வருள் ஒருவர். (திருக்கலம். காப்பு, உரை.)

முனித்திரயம் muṉi-t-tirayam, n. <muni-traya. 1. The three chief Sanskrit grammarians, viz., Pāṇini, Kāttiyāyaṉar, Patañcali; பாணினி காத்தியாயனர் பதஞ்சலி என்ற வடமொழி இலக்கண வாசிரியர்களாகிய முனிவர் மூவர். 2. A sect of Vaṭakalai Vaiṣṇava Brahmins; வடகலை வைஷ்ணவ பிராமணருள் ஒரு வகுப்பினர்.

முனித்துருமம் muṉi-t-turumam, n. <muni-druma. West Indian pea-tree. See அகத்தி. (மூ. அ.)

முனித்துறை muṉi-t-turai, n. <முனி³+ துறை. Rites and ceremonies; சடங்கு. முனித் துறை முதல்வியர் (பரிபா. 11, 82).

முனிந்துரை muṉinturai, n. Fenugreek. See வெந்தயம். (பரி. அக.)

முனிநன் muṉinaṉ, n. <முனி-. One who dislikes or hates; வெறுப்பவன். நசந்தோரிடை முனிநர் சென்றவாறே (ஐங்குறு. 314).

முனிபித்தலம் muṉipittalam, n. <muni-pittala. Copper; தாமிரம். (அரு. அக.)

முனிமரபு muṉi-marapu, n. <முனி³+. Godhead; இறைமை. அருமுனி மரபி னன்றவர் (பரிபா. 19, 3).

முனிமூத்திரம் muṉi-mūttiram, n. prob. id.+. 1. Rock salt; கல்லுப்பு. (யாழ். அக.) 2. Salt in lumps, composed of ilēntu, ilēvuntu, kūrmai, cavarccalam, cārucam, cārōtakam, kalluppu; இலேந்து, இலேவுந்து, கூர்மை, சவர்ச் சலம், சாருசம், சாரோதகம், கல்லுப்பு என்பவை கலந்த உப்புக்கட்டி. (W.)

முனிமை muṉimai, n. <id. Saintliness; முனிவனுக்குரிய தன்மை. முனிமை முகடாய மூவா முதல்வன் (சீவக. 1609).

முனிமையின்வடிவு muṉimaiyiṉ-vaṭivu, n. <முனிமை+. (Jaina.) A kind of tīṭcai; சைனதீட்சைவகை. முனிமையின் வடிவினை முடிய நின்று (மேருமந். 1200).

முனியன் muṉiyaṉ, n. <முனி². A village demon; ஒரு சிறுதேவதை. Colloq.

முனிவர் muṉivar, n. <muni. 1. Hermits, ascetics, ṛṣis; இருடிகள். முனிவர்களும் யோகிகளும் (திவ். திருப்பா. 6). 2. A class of sages, one of patiṉeṉ-kaṇam, q.v.; பதினெண் கணத்துள் ஒரு தொகுதியினர். (பிங்.)

முனிவரன் muṉi-varaṉ, n. <muni-vara. Eminent sage; முனிசிரேட்டன். தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன் (பு. வெ. சிறப்.).

முனிவறாமை muṉivaṟāmai, n. <முனிவு + அறு-+ஆ neg. Unappeasable wrath, as a cause of distress, one of 12 uyir-vētaṉai, q.v.; உயிர்வேதனை பன்னிரண்டனுள் ஒன்றான தீராக் கோபம். (பிங்.)

முனிவன் muṉivaṉ, n.<முனி³. 1. Sage; ஞானி. வந்தெதிராந்த முனிவனை (கம்பரா. மிதிலைக். 85). 2. God; கடவுள். முனிவன்புத்திரன் (திரு வாலவா. காப்பு, 2).

முனிவிலனுதல் muṉivilaṉ-ātal, n. <முனிவு + இலன் + ஆ-. Being without anger, one of eight qualities of merchants; வணிகர் குணம் எட்டனுளொன்றான கோபமின்மை. (பிங்.)

முனிவு muṉivu, n. <முனி-. [K. munipu, M. munivu.] 1. Anger, wrath; கோபம். முனிவு தீர்ந்தேன் (கம்பரா. வருண. 82). 2. Dislike, aversion; வெறுப்பு. (தொல். சொல். 386.) 3. Fatigue; களைப்பு 4. Suffering; வருத்தம். முனிவிகந்திருந்த . . . இரவல (சிறுபாண். 40). 5. Endeavour; முயற்சி. (சிவதரு. சிவத. 1, உரை.)

முனிஷி muṉiṣi, n. <Arab. munshi. Munshi, teacher of a language; பாஷை கற்பிக் கும் உபாத்தியாயர். Mod.

முனீந்திரன் muṉīntiraṉ, n. <munīndra. 1. Eminent sage; முனிசிரேட்டன். 2. The Buddha; புத்தன். (சூடா.) 3. Arhat; அருகன். (சீவக. 3094, உரை.)

முனை¹-தல் munai-, 4 v. [K. Tu. *muni.*] *intr.* 1. To fight; போருதல். 2. cf. முன்¹. To be zealous, enthusiastic; ஊக்கங்கொள்ளுதல். *அவன் அந்தக் காரியத்தில் முனைந்திருக்கிறான்.* 3. To be deeply engaged; மூண்டு நிற்றல்.—*tr.* 1. To be angry with; to resent; கோபித்தல். (பிங்.) 2. To dislike; வெறுத்தல். *இன்றீம்பாலை முனையின்* (பெரும்பாண. 180).

முனை²-த்தல் munai-, 11 v. tr. To attack; எதிர்த்தல். *முனைப்பது நோக்கிவேல் முனையவி முற்றத்து* (கல்லா. 70, 16).—*intr.* 1. To be active, busy oneself in, bestir oneself; காரியத்தில் முற்படுதல். *முனைத்திடா தசத்தசத்தின்முன்* (சி. சி 7, 1). 2. See முனை¹-தல், 3. *Colloq.* 3. To be of overweight; நிறை அதிகமாதல். *சர்க்கரையைக் கொஞ்சம் முனைக்கப்போடு.*

முனை³ munai, n. < முனை¹-. [K. *mone.*] 1. Battle, fight, war; போர். *கடுநெறி முனையகன் பெரும்பாழ்* (பதிற்றுப். 25, 9). 2. Battle-field; போர்க்களம். 3. Enemy country; பகைப்புலம். *முனை பாழ் படுக்குந் துன்னருந் துப்பின்* (குறிஞ்சிப். 128). 4. Hatred; பகை. (பிங்.) 5. Dislike, aversion; வெறுப்பு. (சூடா.) 6. Austerity; தவம். *முனைத் திறத்து மிக்கசீர் முனைவா* (சீவக. 707). 7. Boldness, valour, audacity; துணிவு. (W.) 8. Crowd; collection; திரள். (ரகு, 10, 5, 10.)

முனை⁴ munai, n. < முன்¹. [T. *muna*, K. *mone.*] 1. Front; முன். *அதற்கு னகர மகர முனை யில்லை* (தொல். எழுத். 125). 2. Face, appearance; முகம். (ரகு, 10, 5, 10.) 3. Superiority, eminence, priority; தலைமை. (அக. நி.) 4. Point, sharpened end, edge; tenon; நுனி. *வெய்யமுனைத் தண்டு* (சீவக. 1136, பாடபேதம்). (திவா.) 5. Cape, headland; கடலுட்செல்லும் நீண்டு கூரிய தரைப்பாகம்.

முனைகாரன் munai-kāraṉ, n. < முனை³ +. Courageous person; valiant, brave man; தீரன். (W.)

முனைகுலை-தல் munai-kulai-, v. intr. < id. +. To be dispirited, discouraged; ஊக்கங் குன்றுதல். (W.)

முனைகேடு munai-kēṭu, n. prob. முனை⁴ +. Disrespect, disgrace; shame, insult; அவமானம். (W.)

முனைசுனை munaicunai, n. 1. Invidious distinction; ஒழுங்கற்ற வேறுபாடு. (யாழ். அக.) 2. Double dealing; வஞ்சகம். *Loc.*

முனைஞர் munaiñar, n. < முனை³. Commander of an army; தண்டத்தலைவர். *வேந்துவிடு முனைஞர்* (தொல். பொ. 57).

முனைந்தோர் munaintōr, n. < முனை¹-. Enemies; பகைவர். (திவா.)

முனைப்பதி munai-p-pati, n. < முனை³ +. Military encampment; பாசறை. (பிங.)

முனைப்பாடி munaippāṭi, n. An ancient province comprising portions of North and South Arcot Districts; வட ஆர்க்காடு தென்னார்க்காடு ஜில்லாக்களின் பகுதிகள் அடங்கிய பழைய நாடுகளுள் ஒன்று. *சிறந்த திருமுனைப்பாடித் திறம் பாடுஞ் சீரப்பாடு* (பெரியபு. திருநாவு 11). (I. M. P. N.A. 387: S. A. 737.)

முனைப்பாடியார் munaippāṭiyār, n. A poet, author of Aṟaneṟi-c-cāram; அறநெறிச்சாரம் என்ற நூலின் ஆசிரியராகிய புலவர்.

முனைப்புலம் munai-p-pulam, n. < முனை³ +. See முனைப்பதி. (தொல். பொ. 57, உரை.)

முனைமழுங்கு¹-தல் munai-maḻuṅku-, v. intr. < முனை⁴ +. To become blunt, as the edge of an instrument; கூர்மைகெடுதல்.

முனைமழுங்கு²-தல் munai-maḻuṅku-, v. intr. < முனை³ +. To become dispirited, lose courage; ஊக்கங் குன்றுதல்.

முனைமுகம் munai-mukam, n. < id. +. 1. Front of battle; போர்க்களத்தின் முன்னிடம். *முனைமுகத்து நில்லேல்* (ஆத்திசூ.). 2. See முனையிடம், 1. 3. Commencement of battle; போரின் தொடக்கம். *முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய* (குறள், 749).

முனைமேற்செல்(லு)-தல் munai-mēṟcel-, v. intr. < id. +. To invade an enemy country; பகைமேற் படையெடுத்தல். *முனைமேற் சென்றேறு ருறைபதி.* (திவா.)

முனையடுவார்நாயனார் munai-y-aṭuvār-nāyaṉār, n. A canonized Śaiva saint, one of 63; நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவர். (பெரியபு.)

முனையர் munaiyar, n. See முனையரையர். *இம்முனையர் பெருந்தகையார்* (பெரியபு. நரசிங்க. 2).

முனையரையர் munaiyaraiyar, n. A dynasty of chiefs who ruled in Munai-p-pāṭi; முனைப்பாடிநாடாண்ட சிற்றரசர். *காவலனார் நரசிங்க முனையரையர்* (பெரியபு. நரசிங்க. 1).

முனையிடம் munai-y-iṭam, n. < முனை³ +. 1. Battle-field; போர்க்களம். 2. Town in a desert tract; பாலைநிலத்தூர். (பிங்.)

முனையுள்ளோன் munai-y-uḷḷōṉ, n. < id. +. See முனைகாரன். (W.)

முனையோர் munaiyōr, *n.* <id. Enemies; பகைவர். ஒன்னு முனையோராக கொழிக விளிந்துயில் (பு. வெ. 4, 21)

முனைவன்[1] munaivan, *n.* <முனை[4]. 1. God, as the First Being; கடவுள். வினையினீங்கி விளங்கி யவறிவின் முனைவன் (தொல். பொ. 649). 2. Saint, sage; முனிவன். முனைத்திறத்து மிக்கசீா முனைவா (சீவக. 707). 3. Chief; தலைவன். முனைவற் குறமுழி வினைமுற்றி வருவோான் (திருக்கோ. 329, கொளு). 4. The Buddha, புத்தன். (பிங.) 5. Arhat; அருகன். முனைவனுக் கிறைஞ்சினை முருக வேளனன் (சீவக. 1943).

முனைவன்[2] munaivan, *n.* <முனை[3]. Enemy; பகைவன். (சது.)

முனைவு munaivu, *n.* <முனை[1]-. 1. Aversion, dislike; வெறுப்பு. (தொல். சொல். 386) 2. Freedom from desire, அவாவின்மை. (சூடா.) 3. Anger, wrath; கோபம்.

முஜரா mujarā, *n.* <Arab. *mujra.* Remission granted to ryots for adverse seasons; any authorised deduction; set off; வரிவஜா.

முஜுமுதார் mujumutār, *n.* See முசு முதார். (W.)

முஷ்கரம் muṣkaram, *n.* [T. *muṣkaramu*, K. *muṣkara.*] Obstinacy; பிடிவாதம்.

முஷ்டி muṣṭi, *n.* <*muṣṭi.* See முட்டி[2].

முஷ்டியுத்தம் muṣṭi-yuttam, *n.* <id.+. Pugilism, boxing, fisticuffs; கையினுற் செய்யுங் குத்துச்சண்டை.

முஷ்டிவாங்கி muṣṭi-vāṅki, *n.* <id.+. Recipient of doles; mean beggar; பிடியரிசி வாங்கும் பிச்சைக்காரன். முஷ்டிவாங்கிப் பயலோ மோபபாச்சு (விறலிவிடு. 772).

முஸ்தாஜார் mustājār, *n.* <Arab. *mustājar.* One who farms the government revenue for a fixed amount; renter; நிலவரியைக் கட்டுக் குத்தகைக்கு எடுப்பவன். (R. T.)

முஸ்தாஜிரி mustājiri, *n.* <Arab. *mustājar.* Renting system, as opposed to ryotwāri system; கட்டுக்குத்தகை மூலம் வரிவசூல் செய்யு முறை. (R. T.)

முஸ்திப்பு mustippu, *n.* <Arab. *mustaid.* 1. Preparedness; ஆயத்தம். 2. Appurtenances, accoutrements, paraphernalia; தளவாடங்கள்.

முஸ்தீப்பு mustīppu, *n.* See முஸ்திப்பு. *Colloq.*

முஸ்தீபு mustīpu, *n.* See முஸ்திப்பு. பூஷணு லங்கிருதசோடு முஸதீபுவேணடும் (திருவேங. சத. 65).

முஸ்தை mustai, *n.* <*mustā.* Fragrant tuber of *Cyperus rotundus;* கோரைக்கிழங்கு. (தைலவ. தைல.)

முஸ்லீம் muslīm, *n* <Arab. *muslim.* Muhammadan; முகம்மதியன்.

மூ

மூ[1] mū. The compund of ம் and ஊ.

மூ[2] mū, *adj.* [K. *mū.*] Three; மூன்று. (W.)

மூ[3]-த்தல் mū-, *11 v. intr.* [K. *mūdu.*] 1. To become old; to be older than another; to be senior in age; முதுமையுறுதல். தமியணை மூத்தற்று (குறள், 1007). 2. To end; முடிதல். மூவா முதலா வுலகம (சீவக. 1). 3. To be damaged or spoiled; கேடுறுதல். மதிலெய்த மூவாச் சிலை முதல் வாக்கு (தேவா. 936, 4).

மூ[4] mū, *n.* <மூ[3]-. Old age; மூப்பு. (யாழ். அக.)

மூக்கடைப்பான் mūkkaṭaippāṉ, *n.* <மூக்கு[1]+அடை[2]-. (M. L.) 1. Hindrance to breathing through the nostrils, due to cold; ஜலதோஷ வடைப்பு. 2. Polypus in the nose; மூக்குநோய்வகை. 3. Quinsy in cattle; மாட்டு நோய்வகை.

மூக்கடைப்பு mūkkaṭaippu, *n.* <id.+. See மூக்கடைப்பான், 1, 2. *Loc.*

மூக்கணாங்கயிறு mūkkaṇāṅ-kayiṟu, *n.* <மூக்கணை+கயிறு. See மூக்காங்கயிறு. (W.)

மூக்கணை mūkkaṇai, *n.* <மூக்கு[1]+அணை-. 1. See மூக்காங்கயிறு. 2. Driver's seat in front of the cart. See முகவணை. *Loc.*

மூக்கணைமரம் mūkkaṇai-maram, *n.* <மூக் கணை+மரம். Pole of a cart; வண்டியின் ஏர்க் கால்மரம்.

மூக்கந்தண்டு mūkkan-taṇṭu, *n.* <மூக்கு[1] +. See மூக்குத்தண்டு. (C. G.)

மூக்கப்பன் mūkkappaṉ, *n.* Author of Nīticāram; நீதிசாரநூலாசிரியர். (அபி. சிந்.)

மூக்கம் mūkkam, *n.* <*mūrkha.* Rage; சீற்றம். படமூக்கப பாம்பணையானோடு (தேவா. 1232, 8).

மூக்கர் mūkkar, *n.* <id. Low, vulgar people; கீழ்மக்கள். (திவா.)

மூக்கரட்டை mūkkaraṭṭai, n. See மூக்கி ரட்டை. Loc.

மூக்கரிகத்தி mūkkari-katti, n. <மூக்கு¹ + அரி¹-+. A special kind of knife for cutting the stem of betel leaf. See இலைமூக்கரிகத்தி. (யாழ். அக.)

மூக்கறட்டை mūkkaraṭṭai, n. See மூக்கி ரட்டை. (யாழ். அக.)

மூக்கறிவு mūkkarivu, n. <மூக்கு¹+. Scent, sense of smell; மோப்பந்தாலறிகை. (W.)

மூக்கறு-த்தல் mūkkaru-, v. tr. <id.+. 1. To disfigure one by cutting off one's nose; மூக்கை யறுத்தல். தங்கையும் மூக்கறுந்தாள தான் தானே (இராமநா. உயுத். 44). 2. To put one to disgrace; அவமானஞ் செய்தல். (இராமநா. உயுத். 44.)

மூக்கறுத்தான் mūkkaruttāṉ, n. <id.+ அறு²-. See மூக்கிரட்டை. (சங். அக.)

மூக்கறுப்பு mūkkaruppu, n. <மூக்கறு-+. Disgrace; அவமானம். என்குடிக்கொரு மூக்கறுப்பா (இராமநா. உயுத். 44).

மூக்கறை mūkkarai, n. <மூக்கு¹+அறு¹-. [K. mūkoṟe.] Person or animal with a defective nose; குறைமூக்குள்ள-வன்-வள்-து. மூக்கறை மட்டை மகாபல காரணி (திருப்பு. 266).

மூக்கறைச்சி¹ mūkkaraicci, n. Fem. of மூக்கறையன். [K. mukoṟati.] Woman with a defective nose; குறை மூக்குள்ளவள். உன்னைத் தனித்து உகப்பாள் மூக்கறைச்சியன்றே (ஈடு, 10, 3, 9).

மூக்கறைச்சி² mūkkaraicci, n. (யாழ். அக.) 1. Yellow orpiment; அரிதாரம். 2. A plant; செடிவகை.

மூக்கறையன் mūkkaraiyaṉ, n. <மூக்கறை. [K. mūkoṟeya.] Man with a defective nose; குறைமூக்குள்ளவன். Colloq.

மூக்கன்¹ mūkkaṉ, n. <மூக்கு¹. 1. Man with a large or prominent nose; எடுப்பான நாசி யுள்ளவன். (W.) 2. Kingfisher; மீன்கொத்தி. ஒல்காச் சிவல்மூக்க னொண்புறவு (சினேந். 261).

மூக்கன்² mūkkaṉ, n. <mūrkha. 1. Low, vulgar man; கீழ்மகன். (திவா.) 2. Rage; கடுஞ்சினம். Loc.

மூக்கன்வாளை mūkkaṉ-vāḷai, n. prob. மூக் கன்¹+. A kind of fish; மீன்வகை. பவளைவாளை மூக்கன்வாளை (பருளை. பள்ளு. 16).

மூக்காங்கயிறு mūkkāṅ-kayiṟu, n. <மூக்கு¹+. Rope or string put through a bullock's nose as a curb; எருத்தின் மூக்கைத் துளைத்துப் பூட்டுங் கயிறு. (W.)

மூக்காங்கொழுந்து mūkkāṅ-koḻuntu, n. <id.+. Tip of the nose; மூக்கினுனி. (W.)

மூக்காந்தண்டு mūkkāṉ-taṇṭu, n. <id. +. See மூக்குத்தண்டு. (W.)

மூக்காமண்டை mūkkāmaṇṭai, n. <id. +. See மூக்குத்தண்டு. Loc.

மூக்காலழு-தல் mūkkāl-aḻu-, v. intr. <id. +. To whine, snivel, indicating discontent or unwillingness; சிணுங்குதல். Colloq.

மூக்காவளை mūkkāvaḷai, n. 1. A tree; மரவகை. (யாழ். அக.) 2. See மூக்காவனை. (W.)

மூக்காவனை mūkkāvaṉai, n. Spurious wild indigo. See கற்குரை. (W.)

மூக்காவேளை mūkkāvēḷai, n. Corr. of மூக்காப்வேளை.

மூக்கிரட்டை mūkkiraṭṭai, n. perh. மூக்கு¹ + இரட்டை. Spreading hogweed, s. cl., *Boerhaavia diffusa;* கொடிவகை. (W.)

மூக்கில் mūkkil, n. Sweetflag; வசம்பு. (மலை.)

மூக்கில்வேர்-த்தல் mūkkil-vēr-, v. intr. <மூக்கு¹+. Lit., to sweat in the nose, like a vulture which scents its prey. [இரையின் மோப் பத்தால் கழுகுக்கு மூக்கில் வேர்வை யுண்டாதல்] To get a clue or scent; முன்னடையாளந் தெரிதல். Loc.

மூக்கிலழகி mūkkil-aḻaki, n. <id.+. Small Cashmere tree. See நிலக்குமிழ். (மலை.)

மூக்கிலி mūkkili, n. <id.+. [T. mukkidi.] 1. See மூக்கறை. மூக்கிலி முகத்தில் (பிரபுலிங். வசவண. 31). 2. Large-flowered purslane. See சிறுபசளை. (மலை.) 3. A common wayside weed. See சிறுபூளை. 4. Arabian costum. See கோட்டம்³, 1. (சங். அக.)

மூக்கிற்கல் mūkkiṟ-kal, n. prob. முகில்+. Black loadstone. See காகச்சிலை. (யாழ். அக.)

மூக்கினி mūkkiṉi, n. Cashew tree. See முந்திரி², 1. (சங். அக.)

மூக்கு¹ mūkku, n. prob. மோ-. [T. mūkku, K. mūgu, M. mūkku, Tu. mūku.] 1. Nose, nostril; நாசி. மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே (தொல். பொ. 582). 2. Bird's beak; bill; பறவை யலகு. (திவா.) 3. Elephant's trunk; யானைத் துதிக்கை. மூரி யேழ்கடலுந்தரு மூக்கின (தக்க யாகப். 273). 4. Nose-shaped part of a cup, etc.;

spout of kettle or pot; பாத்திரவாயிலுள்ள மூக்குப் போன்ற உறுப்பு. *கலசபபானை யொன்று மூக்குமடியு முட்பட* (S. I. I. ii, 5). 5. Nose-shaped end of the pole of a cart; வண்டிப் பாரின் தலைப்பகுதி. *காடி வைத்த கலனுடை மூக்கின்* (பெரும்பாண. 57). 6. Germinating end of seeds; முளைதோன்றும் விதையின் முனை. *குன்றி மூக்கிற் கரியாருடைத்து* (குறள், 277). 7. Base or stem of a leaf; இலைக் காம்பு. *மாஅத்து மூக்கிறு புதிரந்த* (ஐங்குறு. 213). 8. Broken ends of rice; குறுநொய். *Loc.*

மூக்கு^{2} mūkku, *n.* <*mūrkha.* Rude talk; முரட்டுப் பேச்சு. *மூக்குப பேசுகின்ற ளிவனென்று* (திவ். பெரியாழ். 5, 1, 1).

மூக்குக்கண்ணாடி mūkku-k-kaṇṇāṭi, *n.* <மூக்கு^{1}+. Spectacles; பார்வை நன்கு தெரியு மாறு அணியும் கண்ணாடி. *Mod.*

மூக்குக்குத்து-தல் mūkku-k-kuttu-, *v. intr.* <id.+. To perforate the nose, as of a girl-child; சிறுமிகளின் மூக்கில் துளையிடுதல்.

மூக்குக்கொழுந்து mūkku-k-koḻuntu, *n.* <id.+. See மூக்காங்கொழுந்து. (யாழ். அக.)

மூக்குச்சட்டி mūkku-c-caṭṭi, *n.* <id.+. A vessel with a projecting lip, used to pour liquid food; இரசமுதலியன பரிமாறுதற்குரிய மூக்குள்ள பாத்திரவகை. *Colloq.*

மூக்குச்சளி mūkku-c-caḷi, *n.* <id.+. Mucus of the nose, snivel, catarrhal discharge; மூக்கினின்று வெளிப்படுஞ் சளி.

மூக்குச்சாத்திரம் mūkku-c-cāttiram, *n.* <id.+. Art of divination by studying the nature of one's respiration. See சரசாத்திரம். (யாழ். அக.)

மூக்குச்சிந்து-தல் mūkku-c-cintu-, *v. intr.* <id.+. To blow the nose; மூக்குச்சளியை வெளிப்படுத்துதல். (C. G.)

மூக்குச்சீறு-தல் mūkku-c-cīṟu-, *v. intr.* <id.+. See மூக்குச்சிந்து-. (W.)

மூக்குச்சுழி-த்தல் mūkku-c-cuḻi-, *v. intr.* <id.+. To turn up one's nose in contempt; இகழ்ச்சிக்குறியாக மூக்கை நெரித்துத் திருப்புதல். (யாழ். அக.)

மூக்குத்தடை mūkku-t-taṭai, *n.* <id.+. See மூக்குத்தி, 1, 2. *Loc.*

மூக்குத்தண்டு mūkku-t-taṇṭu, *n.* <id.+. Bridge of the nose; மூக்கின் எலும்புள்ள மேற் பாகம்.

மூக்குத்தழுக்கி mūkku-t-taḻukki, *n.* See மூக்குத்தளுக்கு. (யாழ். அக.)

மூக்குத்தளுக்கு mūkku-t-taḷukku, *n.* <மூக்கு^{1}+. See மூக்குத்தி, 1.

மூக்குத்தி mūkkutti, *n.* cf. மூக்கொற்றி. [K. Tu. *mūkuti*, M. *mūkkutti.*] 1. Nose-jewel worn by women; பெண்டிர் பூணும் மூக்கணி. (S. I. I. ii, 339.) *முத்தமிட வொட்டாத மூக்குத்தியைக் கழற்றி* (விறலிவிடு. 569). 2. See மூக்குவாளி. 3. Blunt-leaved hogweed, s. cl., *Boerhaavia verticillata;* சாடிவகை. (L.) 4. Pointed-leaved hogweed, s. cl., *Boerhaavia rependa;* சாடிவகை. (L.) 5. See மூக்கொற்றி, 3. *Loc.*

மூக்குத்திருகு mūkku-t-tiruku, *n.* <மூக்கு^{1}+. See மூக்குத்தி, 1, 2.

மூக்குத்தூள் mūkku-t-tūḷ, *n.* <id.+. See மூக்குப்பொடி.

மூக்குப்பிடிக்கவுண்(ணு)-தல் mūkku-p-piṭikka-v-uṇ-, *v. tr.* <id.+. To eat to surfeit; நிரம்பவுண்ணுதல். *Colloq.*

மூக்குப்பிழிதல் mūkku-p-piḻital, *n.* <id.+. A ceremony during the pregnancy of a woman, performed with a view to securing a male child. See புஞ்சவனம். *Loc.*

மூக்குப்பிளவை mūkku-p-piḷavai, *n.* <id.+. An abscess in the nose; மூக்கில் வரும் ஒரு வகைப் புண். (யாழ். அக.)

மூக்குப்பீ mūkku-p-pī, *n.* <id.+. Dried mucus of the nose; மூக்கிலுள்ள உலர்ந்த சளிப் பொருக்கு. *Loc.*

மூக்குப்பீனசம் mūkku-p-pīṉacam, *n.* <id.+. (M. L.) 1. Inflammation of the nose; பீனசரோகம். 2. Polypus in the nose; மூக்கில் சதைவளரும் நோய்.

மூக்குப்பூரி mūkku-p-pūri, *n.* <id.+ perh. பீறு-. *Loc.* 1. Male child who is born after the early death of the first two previous male children of the same parents and whose nose is perforated in the belief that its death in childhood will thereby be averted; முதலிரண்டு ஆண் குழந்தைகள் இறக்க மூன்றும் பிள்ளையாகப் பிறந்தவனும் பாலாரிஷ்டநிவர்த்திக்காக மூக்குக் குத்தப் பெற்றவனுமான ஆண்குழந்தை. 2. Hare-lipped person; மேலுதடு விண்டவன்.

மூக்குப்பூறு-தல் mūkku-p-pūṟu-, *v. intr.* <id.+id. See மூக்குக்குத்து-.

மூக்குப்பூறி mūkku-p-pūṟi, *n.* See மூக்குப் பூரி.

மூக்குப்பொட்டு mūkku-p-poṭṭu, *n.* <மூக்கு^{1}+. See மூக்குத்தி, 1.

மூக்குப்பொடி mūkku-p-poṭi, n. <id.+. Snuff; மூக்கால் உறிஞ்சப்படும் புகையிலைத்தூள். *Mod.*

மூக்குயர்-த்தல் mūkkuyar-, v. intr. <id. +உயர்-. To pinch up the nose of a new-born infant to prevent it being flat-nosed; பிறந்த குழந்தையின் மூக்கைச் சப்பையாகாமலிருப்பதற்காக இழுத்துவிடுதல். அணைஞ் வுரிஞ்சி மூக்குயாத்தார (சீவக. 2703).

மூக்குரட்டை mūkkuraṭṭai, n. See மூக்கிரட்டை. (பைஷஜ.)

மூக்குரத்தம் mūkku-rattam, n. <மூக்கு[1]+. Bleeding from the nose. See இரத்தபீனசம்.

மூக்குரி-த்தல் mūkkuri-, v. tr. <id.+. See மூக்கறு-. அவனை மூக்குரித்துவிட்டான்.

மூக்குவட்டகை mūkku-vaṭṭakai, n. <id. +. Cup with a nose-shaped lip; விளிம்பில் மூக்குப்போன்ற வாயுடைய கிண்ணம். (S. I. I. ii, 418.)

மூக்குவாளி mūkku-vāḷi, n. <id.+. A ring worn in the nose; மூக்கணிவகை. (W.)

மூக்குறட்டை mūkkuṟaṭṭai, n. See மூக்கிரட்டை. (பதார்த்த. 348.)

மூக்குறுங்காற்று mūkkuṟuṅ-kāṟṟu, n. perh. மூக்கு[5]+உறு-+. Cyclone; சுழல்காற்று. *Loc.*

மூக்குறிஞ்சு-தல் mūkkuṟiñcu-, v. intr. <மூக்கு[1]+. To sniff; ஓசையுண்டாக மூக்கினால் மூச்சை உள்வாங்குதல். மூக்குறிஞ்சி முலையுணுயே (திவ். பெரியாழ். 2, 2, 2).

மூக்கூளை mūkkūḷai, n. <id.+ஊளை[2]. See மூக்குச்சளி. (யாழ். அக.)

மூக்கை mūkkai, n. <மொக்கு. [K. magge.] Bud; மொட்டு. (சங். அக.)

மூக்கைச்சுளி-த்தல் mūkkai-c-cuḷi-, v. intr. <மூக்கு[1]+. See மூக்குச்சுழி-. (W.)

மூக்கைச்சொறி-தல் mūkkai-c-coṟi-, v. intr. <id.+. To plead poverty or abject condition, as by rubbing the tip of one's nose; எளிமை காட்டுதல். தயங்கவைத்தா யெனப்பேசி மூக்கைச் சொறிந்து (திருப்பு. 695).

மூக்கைநெறி-த்தல் mūkkai-neṟi-, v. intr. <id.+. See மூக்குச்சுழி-. (W.)

மூக்கைப்பிடி-த்தல் mūkkai-p-piṭi-, v. intr. <id.+. 1. To control the breath, as in devotional exercises; பிராணாயாமஞ்செய்தல். 2. To mutter mantras; மந்திரஞ் செபித்தல். *Loc.*

மூக்கொலியன் mūkkoliyan, n. <id.+. Chank; சங்கு. (மூ. அ.)

மூக்கொற்றி mūkkoṟṟi, n. <id.+ஒற்று-. 1. See மூக்குத்தி, 1, 2. (W.) 2. See மூக்கொற்றிக்கோரை. (சங். அக.) 3. A climber, *Thunbergia racemosa;* கொடிவகை. (W.) 4. See மூக்குத்தி, 3, 4. *Loc.*

மூக்கொற்றிக்கோரை mūkkoṟṟi-k-kōrai, n. <மூக்கொற்றி+. A kind of club grass, *Scirpus antarcticus;* புல்வகை. (W.)

மூக்கொற்றிப்பூடு mūkkoṟṟi-p-pūṭu, n. <id.+. [T. mukkidi.] A plant, *Inula indica;* சிறுசெடிவகை. (W.)

மூக்கொற்றிப்பூண்டு mūkkoṟṟi-p-pūṇṭu, n. <id.+. See மூக்கொற்றிப்பூடு. (W.)

மூக்கொற்றைக்கோரை mūkkoṟṟai-k-kōrai, n. <id.+. See மூக்கொற்றிக்கோரை. (W.)

மூக்கோட்டை[1] mūkkōṭṭai, n. <மூக்கு[1]+. Nostril; நாசித்துவாரம்.

மூக்கோட்டை[2] mūkkōṭṭai, n. See மூக்கோட்டை. (திவ். பெரியதி. 8, 10, 10, வ்யா.)

மூகம் mūkam, n. <mūka. 1. Dumbness; ஊமை. 2. Speechlessness; silence; மௌனம். (சூடா.) 3. Poverty; வறுமை. (யாழ். அக.) 4. A kind of fish; ஒருவகை மீன். (யாழ். அக.) 5. A class of devils; பைசாசவகை. (யாழ். அக.)

மூகன்[1] mūkan, n. <mūka. 1. Dumb man; ஊமையன். சீறிசசமணமூகா (தக்கயாகப். 189). 2. An Asura; ஓர் அசுரன். மூகனாமதானவன் (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 79). 3. Poor man; வறிஞன். (யாழ். அக.)

மூகன்[2] mūkan, n. <மூக்கன்[2]. Low, mean person; கீழ்மகன். (திவா.)

மூகா-த்தல் mūkā-, 11 v. intr. <மூகம்+ ஆ[7]-. To be mute or silent; மௌனமாயிருத்தல். (யாழ். அக.)

மூகி mūki, n. Ragi; கேழ்வரகு. (நாமதீப. 354.)

மூகை[1] mūkai, n. <mūka. Dumb person; ஊமை. (பிங்.)

மூகை[2] mūkai, n. 1. Liver; ஈரற்குலை. (பிங்.) 2. [T. mūka.] Vast horde; படைக்கூட்டம். நான்முகத்தன மூகைசூழ வமைந்த (தக்கயாகப். 621). 3. cf. மூதை[2]. Mistletoe berrythorn; சங்கஞ்செடி. (சங். அக.)

மூகைமை mūkaimai, n. <மூகை[1]. Dumbness; ஊமையாயிருக்குந் தன்மை. மூகைமைக் கொள்கையே மிக்கான் (தணிகைப்பு. வீராட்ட. 43).

மூகையெழுத்து mūkai-y-eḻuttu, n. <id.+. Consonant. See ஊமையெழுத்து. (W.)

மூங்கர் mūṅkar, n. <mūka. Dumb persons; ஊமையர். கொத்தைக்கு மூங்கர் வழிகாட்டு வித்து (தேவா. 1040, 2).

மூங்கா mūṅkā, n. 1. A species of mongoose; கீரிவகை. (தொல். பொ. 562.) 2. [T. K. mungi.] Mongoose; கீரி. (மூ. அ.) 3. [M. mūṅṅā.] Owl; ஆந்தை. Nāñ.

மூங்கி mūṅki, n. < Hindi. mūṅga < mudga. cf. மூங்கு. Green gram; பாசிப்பயறு. (மலை.)

மூங்கிடப்பை mūṅkiṭappai, n. Corr. of மூங்கிற்றப்பை.

மூங்கில் mūṅkil, n. [M. muṅgil.] 1. Bamboo, s. tr., Bambusa arundinacea; புறக்கா ழுள்ள பெரும்புல்வகை. அம்பணை மூங்கிற பைம் போழ் (பெருங். உஞ்சைக். 42, 28). 2. The seventh nakṣatra; புனர்பூசநாள். (திவா.)

மூங்கிலம்மா mūṅkil-ammā, n. <மூங்கில் +. A village deity; ஒரு கிராமதேவதை. Loc.

மூங்கிலரிசி mūṅkil-arici, n. <id.+. The seed of the bamboo; மூங்கிலினின்று உண்டாம் விதை. (சீவக. 1422, உரை.)

மூங்கிலாடை mūṅkil-āṭai, n. <id.+. Paper-like tissue inside bamboos; மூங்கிலின் உட்புறத்தில் மெல்லியதாகவுள்ள தாள். (சிறுபாண. 236, உரை.)

மூங்கிலுப்பு mūṅkil-uppu, n. <id.+. Bamboo-salt, tabasheer, a secretion from the joints of unhealthy bamboo; நோய்கொண்ட மூங்கிற் கணுக்களினின்று வடியும் பிசின். (M. M. 69.)

மூங்கிற்குத்து mūṅkiṟ-kuttu, n. <id.+. 1. See மூங்கிற்புதர். Loc. 2. See மூங்கிற்போத்து. (W.)

மூங்கிற்குழல் mūṅkiṟ-kuḻal, n. <id.+. See மூங்கிற்குழாய். (யாழ். அக.)

மூங்கிற்குழாய் mūṅkiṟ-kuḻāy, n. <id.+. 1. Bamboo reed, used as a flask; பானீயங்களைப் பெய்துவைக்க உதவும் மூங்கிற் பாத்திரம். மூங்கிற் குழாய்க்குள்ளே பெய்தலையுடைய . . . கட்டெளிவை (மலைபடு. 171, உரை). 2. Flute of bamboo; புல் லாங்குழல். (W.)

மூங்கிற்கொட்டை mūṅkiṟ-koṭṭai, n. <id.+. See மூங்கிலரிசி. (யாழ். அக.)

மூங்கிற்கொத்து mūṅkiṟ-kottu, n. <id. +. See மூங்கிற்குத்து, 1. Loc.

மூங்கிற்கோல் mūṅkiṟ-kōl, n. <id.+. Bamboo stick; மூங்கிற்கழி. மூங்கிற்கோலைத் தலை யிலே வலித்துக் கட்டின (பெரும்பாண். 285, உரை).

மூங்கிற்பட்டை mūṅkiṟ-paṭṭai, n. <id. +. 1. See மூங்கிற்பிளாச்சு. 2. Sheath at the knot of a bamboo; மூங்கிற்கணுவின் மேலுள்ள தோலி. Loc.

மூங்கிற்பண்ணை mūṅkiṟ-paṇṇai, n. <id. +. Dense clump of bamboos; அடர்த்தியான மூங்கிற்காடு. Nāñ.

மூங்கிற்பத்தை mūṅkiṟ-pattai, n. <id.+ T. badda. See மூங்கிற்பிளாச்சு. Loc.

மூங்கிற்பிளாச்சு mūṅkiṟ-piḷāccu, n. <id.+. Splint, splinter, lath of bamboo; நீளத்திற்பிளந்த மூங்கிற்றுண்டு. Colloq.

மூங்கிற்பிளிச்சு mūṅkiṟ-piḷiccu, n. <id. +. 1. See மூங்கிற்பிளாச்சு. Loc. 2. Thin bamboo stick; ஒல்லியான மூங்கிற்கழி. (சீவக. 634, உரை.)

மூங்கிற்புதர் mūṅkiṟ-putar, n. <id.+. Cluster of bamboos; நெருங்கி வளர்ந்த மூங்கிற் றொகுதி. (W.)

மூங்கிற்புல் mūṅkiṟ-pul, n. <id.+. A kind of grass; புல்வகை. (மூ. அ.)

மூங்கிற்போத்து mūṅkiṟ-pōttu, n. <id. +. Cluster of bamboo saplings; கொத்தாக வுள்ள மூங்கிற்கன்று. (W.)

மூங்கிற்றண்டு mūṅkiṟṟaṇṭu, n. <id.+ தண்டு. Bamboo stick; மூங்கிற்கழி. (யாழ். அக.)

மூங்கிற்றப்பை mūṅkiṟṟappai, n. <id.+ தப்பை. See மூங்கிற்பிளாச்சு. (W.)

மூங்கின்முத்து mūṅkiṉ-muttu, n. <id. +. A kind of pearl said to be obtained from the bamboo; மூங்கிலினின்று உண்டாவதாகக் கருதப் படும் முத்துவகை. (W.)

மூங்கினெல் mūṅkiṉel, n. <id.+ நெல். See மூங்கிலரிசி. (W.)

மூங்கு mūṅku, n. See மூங்கி. (W.)

மூங்கை mūṅkai, n. See மூகை[1]. தீய புறங் கூற்றின் மூங்கையாய் (நாலடி, 158).

மூங்கையான் mūṅkaiyāṉ, n. <மூங்கை. Dumb person; ஊமையன். மூங்கையான் பேசலுற் றுன (கம்பரா. நாட். 1).

மூங்கைரோகம் mūṅkai-rōkam, n. perh. id.+. A kind of disease; நோய்வகை. (கடம்ப. பு இலீலா. 127.)

மூச்சடக்கு-தல் mūccaṭakku-, v. intr. <மூச்சு+. To control and hold the breath; சுவாசத்தை உள்ளடக்குதல். மூச்சடக்கி யென்றும் வார்புனலிடையே நின்று (குற்று. தல. வடவருவி. 28).

மூச்சடை-த்தல் mūccaṭai-, *v. intr.* <id. +. To cause choking; மூச்சுத்திணறச்செய்தல்.

மூச்சடைப்பான் mūccaṭaippāṉ, *n.* <மூச்சடை-. See மூச்சடைப்பு, 2. (R.)

மூச்சடைப்பு mūccaṭaippu, *n.* <id. 1. Difficulty in respiration; hard breathing; panting for breath; மூச்சுவாங்குகை. 2. Choking, asphyxia; மூட்டுமூச்சுவாங்குகை.

மூச்சன் mūccaṉ, *n.* <மூச்சு. Powerful, strong person; வலியவன். (J.)

மூச்சிழுப்பு mūcciḻuppu, *n.* <id. +. Asthma; சுவாசகாசம். *Loc.*

மூச்சு mūccu, *n.* [M. *mūccu.*] 1. Respiration, breath; சுவாசம். மூச்சுவிடு முன்னே முநநூறு நானூறும் (தனிச். சிந். 111, 1). 2. Manliness; ஆண்மை. (யாழ். அக.) 3. Strength; பலம். (யாழ். அக.) 4. Effort; பிரயத்தனம். முதல் மூச்சிலே. *Loc.*

மூச்சுக்காட்டாமை mūccu-k-kāṭṭāmai, *n.* <மூச்சுக்காட்டு- + ஆ neg. Breathless silence; நிச்சத்தமாயிருக்கை.

மூச்சுக்காட்டு-தல் mūccu-k-kāṭṭu-, *v. intr.* <மூச்சு +. 1. To show signs of life; ஆளரவஞ்செய்தல். 2. To show signs of courage; ஆண்மை காட்டுதல். (யாழ். அக.)

மூச்சுக்காங்கை mūccu-k-kāṅkai, *n.* <id. +. Breathing hard, as a sign of expiring; மரணக்குறியாக மேன்மூச்சுத் தோன்றுகை. *Loc.*

மூச்சுக்குத்து mūccu-k-kuttu, *n.* <id. +. A kind of gout; ஒருவகை வாதநோய். (W.)

மூச்சுண்டை mūccuṇṭai, *n.* See மூசுண்டை. மூச்சுணடை விற்று . . . பாடெட்டு (ஆதியூரவதானி, 3).

மூச்சுத்தாங்கல் mūccu-t-tāṅkal, *n.* <மூச்சு +. See மூச்சடைப்பு. (யாழ். அக.)

மூச்சுப்பறிதல் mūccu-p-paṟital, *n.* <id. +. (யாழ். அக.) 1. Breathing out; exhalation; சுவாசம் வெளியே செல்கை. 2. Becoming weak; பலவீனப்படுகை.

மூச்சுப்பிடி-த்தல் mūccu-p-piṭi-, *v. intr.* <id. +. 1. To control or suppress the breath; மூச்சை உள்ளடக்குதல். (W.) 2. To be short of breath; மூச்சுத்திணறுதல். (W.) 3. To be sprained at the hip; இடுப்பில் சுளுக்கிக்கொள்ளுதல். மூட்டையைத் தூக்கினேன்: மூச்சுப்பிடித்துக் கொண்டுவிட்டது. 4. To strain one's powers; தீவிரமாக முயலுதல்.

மூச்சுப்பிடிப்பு mūccu-p-piṭippu, *n.* <id. +. 1. Pleurisy; pleurodynia; ஒருவகைச் சுவாச நோய். 2. Suppression of breath; மூச்சை யுள்ளடக்குகை. (W.) 3. Sprain at the hip; இடுப்பிலுண்டாஞ் சுளுக்கு. (M. L.)

மூச்சுப்பேச்சு mūccu-p-pēccu, *n.* <id. +. 1. Talk; பேசுகை. (W.) 2. Sign of life; உயிரிருக்குஞ் சாடை. மூச்சுப்பேச்சு இல்லை. (யாழ். அக.)

மூச்சுப்பொறு-த்தல் mūccu-p-poṟu-, *v. intr.* <id. +. To suppress breath; மூச்சை யுள்ளடக்குதல். (W.)

மூச்சுமுட்டல் mūccu-muṭṭal, *n.* <id. +. 1. Suffocation; மூச்சுத்திணறுகை. 2. Asthma; சுவாசகாசம். (பைஷஜ.)

மூச்சுவாங்கு-தல் mūccu-vāṅku-, *v. intr.* <id. +. 1. To restrain breath, as in making an effort or dragging a heavy thing; சுவாசத்தை உள்ளேயடக்குதல். (யாழ். அக.) 2. To breathe hard; பெருமூச்சுவிடுதல். 3. To crack, split open; to give way, as a wall; வெடிப்புக் காணுதல். இந்தக் கட்டடம் மூச்சுவாங்கிவிட்டது.

மூச்சுவாங்குதல் mūccu-vāṅkutal, *n.* <id. +. *Colloq.* 1. Panting, breathing hard, as in fatigue; இளைப்பினால் பெருமூச்சு விருகை. 2. Long-drawn breathing at the moment of death; மரணகாலத்தில் நெடுமூச்சுவிடுகை.

மூச்சுவிடாமல் mūccu-viṭāmal, *adv.* <மூச்சுவிடு- + ஆ neg. *Loc.* 1. In breathless silence; வாய் திறவாமல். 2. Without break or intermission; இடைவிடாமல். மூச்சுவிடாமல் மழை பெய்கிறது.

மூச்சுவிடு-தல் mūccu-viṭu-, *v. intr.* <மூச்சு +. 1. To breathe, respire; உட்கொண்ட வாயுவை வெளியிற் போக்குதல். மூச்சுவிடு முன்னமே (தனிப்பா. i, 80, 160). 2. See மூச்சுவாங்கு-, 3.

மூச்செடுத்தல் mūcceṭuttal, *n.* <id. + எடு-. 1. Gasping one's last breath; மேல்மூச்சு எழுகை. (யாழ். அக.) 2. Holding one's breath; மூச்சடக்குகை. *Loc.*

மூச்செறி-தல் mūcceṟi-, *v. intr.* <id. +. See மூச்சுவிடு-, 1. (W.)

மூச்சை mūccai, *n.* See மூர்ச்சை. (W.)

மூச்சொடுங்குகை mūccoṭuṅkukai, *n.* <மூச்சு + ஒடுங்கு-. Ceasing to breathe, as when dying; பிராணன் ஒடுங்குகை. (W.)

மூசடை mūcaṭai, *n.* cf. ஊசடை. [K. *musaṟu.*] 1. Rancidity; பழுதாய்ப்போகை. 2. Anything that has become rancid; anything unclean; பழுதாய்ப்போன பண்டம். *Loc.*

மூசல் mūcal, *n.* <மூசு-. 1. Swarming, thronging; மொய்க்கை. (பிங்.) 2. Death; சாவு. (பிங்.) 3. Being spoiled; கெடுகை. (W.)

மூசாந்தம் mūcāntam, *n.* White lotus; வெண்டாமரை. (மலை.)

மூசாப்பு mūcāppu, *n.* <U. *musāb.* 1. Cloudiness, duskiness; மந்தாரம். (யாழ். அக.) 2. Difficult breathing; மூச்சுமுட்டல். (W.)

மூசாப்புவாங்குதல் mūcāppu-vāṅkutal, *n.* <மூசாப்பு+. Dispersing of clouds; மேகம் வெளிவாங்குகை. (W.)

மூசாம்பரம் mūcāmparam, *n* <U. *muṣāmbar.* 1. Scarlet flowered aloe. See கரிய போளம், 1. 2. Resinous inspissated juice of aloe; கரியபோளப் பிசின். *Madr.* 3. A compound of catechu. See காசுக்கட்டி[1]. (சங். அக.)

மூசாலை mūcālai, *n.* <U. *musal.* 1 Laziness; சோம்பு. (யாழ். அக.) 2. Stupidity; முட்டாள் தனம். (W.) 3. That which is void of beauty or attraction; அழகற்றது. (யாழ். அக.)

மூசு[1]-தல் mūcu-, *5 v. tr.* [T. *musuru.*] To swarm about, gather round; மொய்த்தல் வண்டு மூசுதேறன் மாந்தி (நெடுநல். 33).—*intr.* 1. To go bad; to be spoiled, rancid; கெடுதல். (W.) 2. To die; சாதல். (பிங்.) 3. [T. *mūtsūtsu.*] To sniff; மோப்பம் பிடித்தல். நாசி மூசி (திருவாலவா. 36, 22).

மூசு[2] mūcu, *n.* <மூசு-. 1. [T. K. *musuru.*] Swarming, thronging; மொய்க்கை. வண்டு மூசுறு (சீவக. 418). 2. Green or unripe fruit; இளங்காய். பலாமூசு.

மூசுண்டை mūcuṇṭai, *n.* 1. Eatables; தின்பண்டம். *Madr.* 2. Spoiled cake; கெட்டுற்ற பணிகாரம். (W.)

மூசுமல்லிகை mūcu-mallikai, *n.* prob. ஊசி+. Eared jasmine. See ஊசிமல்லிகை, 1. (பதார்த்த. 331.)

மூசுமூசெனல் mūcumūceṉal, *n.* Onom. expr. of (a) crunching sound, as of cattle eating seeds; ஓரொலிக்குறிப்பு: (b) breathing hard, as when intensely at work; panting, as in running; பெருமூச்சுவிடுதற் குறிப்பு.

மூசெனல் mūceṉal, *n.* Onom. expr. of breathing hard. See மூசுமூசெனல். *Loc.*

மூசை mūcai, *n.* <*mūṣā. Colloq.* 1. Crucible; மண்ணுலான குகை. 2. Earthen mould for casting molten metal; உலோகங்களை உருக்கி வார்ப்பதற்கான மட்கரு.

மூஞ்சான் mūñcāṉ, *n.* Sea-fish, scarlet, *Serranus miniatus;* கடல்மீன்வகை.

மூஞ்சி mūñci, *n.* [T. K. *mūti*, M. *mūcci.*] Face; முகம். பிணிகொண்ட மூஞ்சிப் பிசாசகன் (நீல கேசி, பூதவாதச். 3).

மூஞ்சிகாட்டு-தல் mūñci-kāṭṭu-, *v.* <மூஞ்சி+. *intr.* To wear a long face; எளிமையைக் காட்டுதல்.—*tr.* See மூஞ்சியாலடி-. *Loc.*

மூஞ்சிச்சுவர் mūñci-c-cuvai, *n.* <id.+. Gable wall; நேற்றிச்சுவர். (கட்டட. நாமா. 15.)

மூஞ்சிசுண்டு-தல் mūñci-cuṇṭu-, *v. intr.* <id.+. (யாழ். அக.) 1. To be wry-faced; முகத்தைச் சுளித்தல். 2. To look small or withered; முகஞ் சுருகுதல்.

மூஞ்சியாலடி-த்தல் mūñciyāl-aṭi-, *v. tr.* <id.+. To show irritability or bad temper; உடன்படாமைக் குறிப்புத்தோன்ற எரிந்துவிழுதல். *Loc.*

மூஞ்சு-தல் mūñcu-, *5 v. tr.* <மூசு-. 1. See மூசு-. (W.) 2. To lick; நச்சியுண்ணுதல்.

மூஞ்சுறு mūñcuṟu, *n.* See மூஞ்சூறு. (W.)

மூஞ்சுற்றுமுள்ளன் mūñcuṟṟu-muḷḷaṉ, *n.* prob. மூஞ்சூறு+. A bulbous-rooted creeper; கிழங்குள்ள கொடிவகை. (யாழ். அக.)

மூஞ்சூறு mūñcūṟu, *n.* 1. Musk-rat, *Sorex indicus;* பிராணிவகை. *Colloq.* 2. A cattle disease; மாட்டுநோய்வகை. *Loc.*

மூஞ்சை mūñcai, *n.* <மூஞ்சி. 1. Pouting, sullen countenance; கோணிய முகம். (W.) 2. Longish face; நீண்ட முகம். (யாழ். அக.) 3. Longish nose; நீண்ட மூக்கு. (யாழ். அக.)

மூஞ்சையன் mūñcaiyaṉ, *n.* <மூஞ்சை. Pouter, sulky fellow; முகங்கோணியவன். (W.)

மூட்கு[1]-தல் mūṭku-, *5 v. tr.* prob. மூழ்-. To ladle out, as rice from a pot; அகப்பையால் எடுத்தல். *Loc.*

மூட்கு[2]-தல் mūṭku-, *5 v. tr.* prob. மீள்-. To unravel; to free, as from an encumbrance; சிக்கலை விடுவித்தல். *Loc.*

மூட்சி mūṭci, *n.* <மூள்-. Violent temper; rage; கோபமிகுதி. மூட்சியிற் கிழித்த வோலை (பெரியபு. தடுத்தாட். 56).

மூட்டங்கட்டு-தல் mūṭṭaṉ-kaṭṭu-, *v.* <மூட்டம்+. *intr.* 1. To make a pit or cavity to serve as a crucible for melting metals; உலோகமுருக்கக் குழியுண்டாக்குதல். (W.) 2. To gather, as clouds; மேகம் ஒருங்கு சேர்தல். மேகம் மூட்டங் கட்டுகிறது.—*tr.* 1. To cover with mud, etc., as a corpse in the funeral pyre; மண் முதலியவற்றல் மூடுதல். *Loc.* 2. To prepare, fit, arrange; ஆயத்தப்படுத்துதல். (W.) 3. To set going, commence as an undertaking; தொடங்குதல். (W.)

மூட்டங்கலை-த்தல் muṭṭan-kalai-, v. tr. <id.+. To break open or break up, as a covering or coating of mud; மூடியுள்ள மூட்டத்தை நீக்குதல். (W.)

மூட்டம் mūṭṭam, n. <மூடு-. 1. That which is covered; மூடியிருப்பது. (சது.) 2. Sky overcast with clouds; மேசமூட்டம். Loc. 3. Furnace; உலைமுகம். (யாழ். அக.) 4. Smouldering fire; மூடுதழல் 5. Heap of coin protected by a cover of straw and mud; மூடிய தானியக்குவை. 6 Interval between a woman's delivery and the first subsequent menstruation; மகளிர் பிரசவத்திற்குப் பின்னும் அடுத்துவரும் மாத விடாய்க்கு முன்னுமுள்ள காலம். அவள் மூட்டத்தி லேயே கருக்கொண்டாள். Loc. 7. Fuel; விறகு. (யாழ். அக.) 8. Bonfire; சொக்கப்பனை. (W.) 9. Readiness; ஆயத்தம். மூட்டம் பண்ணுகிறான். (W.) 10. A smith's tool; கம்மக் கருவிவகை. (யாழ். அக.)

மூட்டம்பண்ணு-தல் mūṭṭam-paṇṇu-, v. intr. <மூட்டம்+. To prepare, as for a journey; ஆயத்தப்படுதல். (W.)

மூட்டம்பிரி-த்தல் mūṭṭam-piri-, v. tr. <id.+. See மூட்டங்கலை-. (W.)

மூட்டம்பொதி-தல் mūṭṭam-poti-, v. tr. <id.+. See மூட்டங்கட்டு-, 3. Nāñ.

மூட்டாள் mūṭṭāḷ, n. prob. மூட்டை¹ + ஆள். [K. mūṭcyāḷu.] Porter; மூட்டைதூக்கி. சீட்டாளுக கொரு மூட்டாளா? Colloq.

மூட்டு¹-தல் mūṭṭu-, 5 v. tr. Caus. of மூள்-. [T. muṭṭintsu, M. mūṭṭuga.] 1. To kindle, as a flame; மூளச்செய்தல். மூட்டிய தீ (நாலடி, 224). 2. To cause to enter; to put into; செலுத்துதல். கடுகுபு கதிர் மூட்டி (கலித். 8). 3. To join, link; இசைத்தல். காலகொடுத் தெலும்பு மூட்டி (தேவா. 631, 3). 4. To stitch, sew together; தைத்தல். 5. To stimulate, as a quarrel; to stir up, as feelings; தூண்டிவிடுதல். அவனை அந்தக் காரியத் தில் மூட்டினான். 6. To increase; அதிகப்படுத்து தல். (W.)

மூட்டு² mūṭṭu, n. <மூட்டு-. [T. M. mūṭṭu, K. mūṭe.] 1. Joint; articulation; உடல் முதலிய வற்றின் பொருத்து. கவசத்தைய மூட்டறுத்தான் (கம்பரா. சடாயுவ. 113). 2. Junction; சந்திப்பு. (யாழ். அக.) 3. Bridle, bit; குதிரைக்கடிவாளம். (பிங.) 4. Tale-bearing; கோள். (யாழ். அக.) 5. Tie, bond; கட்டு. வன்றுண் மிசைப்பிணித்த வல்லி களின் மூட்டறுத்து (கந்தபு. மீட்சிப். 8). 6. That which is tied; கட்டப்பட்டது. (W.) 7. Stitch; தையல். 8. Excitement; provocation; மன வெழுச்சி. (W.)

மூட்டு³ mūṭṭu, n. <மூடு-. 1. That which forms a cover, coating; மூடுகின்ற பொருள். மாலை யை மூட்டாகப் பெய்து வெயிலை மறைத்து (சீவக. 1267, உரை). 2. See மூட்டம், 1. (W.)

மூட்டுக்காயம் mūṭṭu-k-kāyam, n. <மூட்டு² +. Wound at a joint; உடற்பொருத்திலுள்ள காயம். (C. E. M.)

மூட்டுச்சாட்டு mūṭṭu-c-cāṭṭu, n. <id.+. 1. Scandal; backbiting; கோள். (J.) 2. Joint; சந்து. Loc.

மூட்டுச்சூலை mūṭṭu-c-cūlai, n. <id.+. See மூட்டுச்சூலைவாயு. (M. L.)

மூட்டுச்சூலைவாயு mūṭṭu-c-cūlai-vāyu, n. <மூட்டுச்சூலை+. Inflammation of the joints; சூலைவியாதிவகை. (M. L.)

மூட்டுச்சேலை mūṭṭu-c-cēlai, n. <மூட்டு² +. Patched saree; மூட்டித் தைத்த புடைவை. Loc.

மூட்டுத்திமிர்வாயு mūṭṭu-t-timir-vāyu, n. <id.+. Anchylosis of joint; மூட்டிற் பிடிப் புண்டாக்கும் வாதநோய்வகை. (M. L.)

மூட்டுநழுவல் mūṭṭu-naḻuval, n. <id.+. Dislocation of a joint; உடற்பொருத்துப் பிசகல். (M. L.)

மூட்டுப்பூச்சி¹ mūṭṭu-p-pūcci, n. <மூடு³ +. Bed-bug, Cimex lectularius; பூச்சிவகை.

மூட்டுப்பூச்சி² mūṭṭu-p-pūcci, n. prob. மூடு² +. Hairy caterpillar; கம்பளிப்பூச்சி. (G. S.A. D. I, 126.)

மூட்டுவாய் mūṭṭu-vāy, n. <மூட்டு² +. Joint; clasp; பொருத்து. (இலக். வி. 640, உரை, பக். 643.)

மூட்டுவிலகல் mūṭṭu-vilakal, n. <id.+. See மூட்டுநழுவல். (இங். வை.)

மூட்டை¹ mūṭṭai, n. <மூடு-. [T. mūṭa, K. mūṭe, M. mūṭṭa.] 1. Bundle, that which is tied up; bag; wallet; satchel; உள்ளே பண்டம் வைத்துக் கட்டப்பட்ட கட்டு. 2. Load carried in a sack; bale; பொதி. 3. A large measure of capacity; bag, as of rice, containing generally 48 Madras measures; 48 பட்டணம்படி கொண்ட ஒருசாக்கு அளவு. (G. Tj. D. I, 134.) 4. Great lie; பெரும்பொய். Loc.

மூட்டை² mūṭṭai, n. <மூடு³. [M. mūṭṭa.] See மூட்டுப்பூச்சி¹. மூட்டை கலம் புழுதி முக்கலம் (தமிழ்நா. பக். 228).

மூட்டைக்காரன் mūṭṭai-k-kāraṉ, n. <மூட்டை¹ +. 1. See மூட்டைதூக்கி. 2. Great liar; பெரும்பொய் கூறுவோன். Loc.

மூட்டை-தூக்கி mūṭṭai-tūkki, n. <id.+. Porter; சாமான்களைத் தூக்கிச்செல்லுங் கூலியாள்.

மூட்டைப்பூச்சி mūṭṭai-p-pūcci, n. <மூட்டை²+. See முட்டுப்பூச்சி¹.

மூட்டையவிழ்-த்தல் mūṭṭai-y-aviḻ-, v. intr. <மூட்டை¹+. See முட்டைவிடு-. Loc.

மூட்டைவிடு-தல் mūṭṭai-viṭu-, v. intr. <id.+. To give out a fictitious account; to start false rumours; பொய்ச்செய்தி கூறுதல். Loc.

மூடகருப்பம் mūṭa-karuppam, n. <mūḍha-garbha. 1. Still-born child; கருப் பத்திலிறந்த சிசு. (யாழ். அக.) 2. A disease in which a pregnant woman is not easily delivered of her child; பிரசவகாலத்திற் சிசுவை எளி தில் வெளியேறுமற் செய்யும் நோய்வகை. (சீவரட். 208.)

மூடத்தனம் mūṭa-t-taṉam, n. <mūḍha +. Stupidity, dullness, ignorance; அறிவீனம்.

மூடதை mūṭatai, n. <mūḍha-tā. See மூடத்தனம். (யாழ். அக.)

மூடபத்தி mūṭa-patti, n. <மூடம்²+பத்தி² +. Superstition, blind zeal, bigotry; காரண மறியாமற் செய்யும் பக்தி. Colloq.

மூடம்¹ mūṭam, n. <மூடு-. [K. mōḍa.] 1. cf. மூட்டம். Dark, clouded sky; மந்தாரம். (யாழ். அக.) 2. Chillness; cold; குளிர். (யாழ். அக.) 3. A measure of capacity = 8 marakkāl; 8 மரக்கால் கொண்ட முகத்தலளவை. (தைலவ. தைல.) 4. Place of concealment; secret place; மறைந்த இடம். வேட்கைவிட்டார நெஞ்சின் மூடத்துளே நின்று முத்தி தநதானே (திருமந். 2614).

மூடம்² mūṭam, n. <mūḍha. 1. Foolishness, stupidity; அறிவின்மை. (பிங்.) 2. Confusion; error; மயக்கவுணர்வு. பாசணடி மூடம் (அறநெறி. 16). 3. Doubt; ஐயம். (யாழ். அக.)

மூடல் mūṭal, n. <மூடு-. 1. Covering; மூடுகை. 2. Cover; lid; மூடி. சாடியின் மூடல்.

மூடவிஷ்கம்பகருப்பம் mūṭa-viṣkampa-karuppam, n. <மூடவிஷ்கம்பம்+. Painful labour; மந்தபிரசவம். (சீவரட்.)

மூடவிஷ்கம்பம் mūṭa-viṣkampam, n. <mūḍha+viṣkambha. Wrong position of the child in the womb, at the time of delivery; பிரசவகாலத்தில் கர்ப்பாசயத்தில் சிசு நிலைமாறிக் கிடக்கை. (சாரங்க. பக். 84.)

மூடன் mūṭaṉ, n. <mūḍha. 1. Fool, ignoramus, stupid person; அறிவிலான். பயன் தெரித ரேற்றுர மூடர் (நாலடி, 316). (திவா.) 2. Low, mean man; கீழ்மகன். (திவா.)

மூடனம்¹ mūṭaṉam, n. <ūṣaṇa. Black pepper; மிளகு. (மலை.)

மூடனம்² mūṭaṉam, n. <மூடம்². See மூடம்², 1. Loc.

மூடாக்கு mūṭākku, n. prob. மூடு-+ஆ-. See முக்காடு Colloq.

மூடாத்துமா mūṭāttumā, n. <mūḍha+ātman. Fool, stupid person; மூடன். Colloq.

மூடாந்தகாரம் mūṭāntakāram, n. <id. +. Excessive mental darkness; மிக்க அறிவீனம். (W.)

மூடாம்பரக்கண் mūṭāmparakkaṇ, n. perh. மூடு-+அம்பரம்+. (Nāṭya.) Seeing with half-closed eyes; squinting eyes; அரைக்கண் பார்வையான அபிநயக் கண்வகை. (பரத. பாவ. 94.)

மூடி¹ mūṭi, n. <மூடு-. [T. mūta, M. mūṭi.] 1. That which covers; cover, lid, top; மூடுகருவி. 2. Half of a split coconut; தேங்காய் மூடி. Colloq. 3. Coriander; கொத்துமல்லி. (மலை.)

மூடி² mūṭi, n. <mūḍhā. Stupid, foolish woman; மூடத்தன்மை யுள்ளவள். ஏடி மூடி (அரிச். பு. மயான. 37).

மூடிகம் mūṭikam, n. <mūṣika. 1. Bandicoot. See மூஷிகம். மீனுமானேன் மாய்ந்து மூடிகமு மானேன் (பிரபோத. 15, 29). 2. Rat; எலி. (யாழ். அக.)

மூடிகாராதி mūṭikārāti, n. <mūṣikārāti. Cat; பூனை. (யாழ். அக.)

மூடிவை-த்தல் mūṭivai-, v. tr. <மூடு-+. 1. To preserve, keep safe; சேமஞ்செய்தல். ஓடு நீரினை யோட்டைக் குடத்தட்டி மூடிவைத்திட்ட மூர்க் கனொ டொக்குமே (தேவா. 1218, 9). 2. To conceal, hide, as secrets; இரகசியமாக மறைத்து வைத்தல்.

மூடு¹-தல் mūṭu-, 5 v. [T. mūyu, K. muccu, M. mūṭuga.] tr. 1. To cover, shroud, veil; போர்த்தல். மூடித்தீக் கொண்டெழுவா (நாலடி, 24). 2. To hide, screen; to obscure; மறைத்தல். மூடி மேனியை (கம்பரா. பிரமாத்திர. 173). 3. To shut in, enclose; to close, as the eyes; to shut, as the mouth; அடைத்தல். கணமூடித்திறந்தான். 4. To surround, encompass; சுற்றிக்கொள்ளுதல். ஆர்த்துமணடி மூடினன் (கம்பரா. நாகபாச. 92). —intr. To reach a critical stage, as a disease; to come to a head; வியாதி முதலியன மிகுதல். சைத்தியம் மூடிவிட்டது.

மூடு[2] mūṭu, *n.* < மூடு-. [T. *mōḍu*, M. *mūṭu*] 1. Root; வேர். மன்னு புன்னை மூட்டில் விடக் கொடிபெலாந் தழைத்த தோங்கும (குற்று. தல. மூர்த்தி. 17). 2. Cause; origin; காரணம். இவற்றிற்கெல்லாம் அவன்தான் மூடு. 3. cf. பூடு. Small bush; சிறுதூறு. *Tinn.* 4. Ewe; பெண்ணாடு. (தொல. பொ. 619.) 5. Stand, as of a chariot; நிலை. தேர்மூடு. *Loc.*

மூடு[3] mūṭu, *n.* prob. முசடு. See மூட்டுப் பூச்சி[1]. மூட்டுக்குத கொசுகுகளும (அருட்பா, vi, தனிப்பா. பக். 750).

மூடு[4] mūṭu, *n.* See மூடன், 1. மூடாய முயலகன் (தேவா. 878, 3).

மூடுகுப்பாயம் mūṭu-kuppāyam, *n.* < மூடு- +. 1. Mantle; long coat; நீண்ட அங்கி. (J.) 2. Overcoat; மேற்போர்வை. (யாழ். அக.)

மூடுசன்னி mūṭu-caṉṉi, *n.* < id. +. Catalepsy; சன்னிநோய்வகை. (யாழ். அக.)

மூடுசாந்து mūṭu-cāntu, *n.* < id +. Lime mortar used in flooring, terracing, etc.; தளம் முதலியவற்றிற்கு உபயோகப்படுத்தும் அரைசாந்து. (J.)

மூடுசீலை mūṭu-cīlai, *n.* < id. +. Wrapper, cloth-cover; போர்க்கும் ஆடை. (W.)

மூடுசூளை mūṭu-cūḷai, *n.* < id. +. A kind of brick kiln; செங்கற் சூளைவகை. (W.)

மூடுடமரம் mūṭuṭa-maram, *n.* < id. + perh. உடை[5] +. East Indian satinwood. See முதிரை, 3. (L.)

மூடுதார் mūṭu-tār, *n.* < id. + தாறு[2]. See மூடுசீலை. (W.)

மூடுதிரை mūṭu-tirai, *n.* < id. +. See மூடுசீலை. (W.)

மூடுபல்லக்கு mūṭu-pallakku, *n.* < id. +. A kind of covered palanquin; மூடிய பல்லக்கு வகை.

மூடுபனி mūṭu-paṉi, *n.* < id. +. Fog, mist; அடர்ந்து பெய்யும் பனி. *Colloq.*

மூடுபாறை mūṭu-pāṟai, *n.* < id. +. Covering stone of a tunnel or a sluice; தூம்பின்மேல் மூடுங் கல். (W. G.)

மூடுமந்திரம் mūṭu-mantiram, *n.* < id. +. Profound secret; பரமரகசியம். (W.)

மூடுவழி mūṭu-vaḻi, *n.* < id. +. Subterranean passage, as in a fort; கோட்டை முதலியவற்றில் கட்டிடத்தால் மூடிச்சாக்கப்பட்ட வழி. (கட்டட. நாமா.)

மூடை mūṭai, *n.* < id. [T. *mūṭa*, K. *mūḍe*, M. *mūḍa*.] 1. Sack, sack-load, pack; பண்ட மூட்டை. பொதிமூடைப் போரேறி (பட்டினப 137). 2. Packed bundle, as of paddy; தானியக் கோட்டை. (புறநா. 285.) 3. A large receptacle for grains; தானியக்குதிர். கடுந்தெற்று மூடையின் (பொருந. 245).

மூண்டன் mūṇṭaṉ, *n.* cf. மூடனம்[1]. Black pepper; மிளகு. (மலை.)

மூண்டாணி mūṇṭāṇi, *n.* cf. முண்டாணி. See மூன்றுவீசம். *Nāñ.*

மூத்தண்ணா mūttaṇṇā, *n.* < மூ- + அண்ணா. Eldest brother; தமையன். *Loc.*

மூத்ததிகாரம் mūttatikāram, *n.* < id. + அதிகாரம். Supreme authority; தலைமையதிகாரம். (T. A. S.)

மூத்ததிருப்பதிகம் mūtta-tiruppatikam, *n.* < id. +. A poem in Patiṉorāntirumuṟai by Kāraikkāl-ammaiyār; காரைக்காலம்மையாரியற்றியதும் பதினொராந்திருமுறையிலுள்ளதுமான ஒரு பதிகம். (பெரியபு. காரைக்கா 63.)

மூத்தநயினார் mūtta-nayiṉār, *n.* < id. +. Gaṇēśa, as the eldest son of Śiva; [சிவபிரானது மூத்த புதல்வர்] விநாயகர். பெருச்சாளியை மூத்த நயினார் மொடுவாயக் கொடுபோனார் (குற்று. குற. 93, 2).

மூத்தநாயனார் mūtta-nāyaṉār, *n.* < id. +. See மூத்தநயினார். மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை. (பதிபெ.)

மூத்தப்பன் mūttappaṉ, *n.* < id. + அப்பன். [M. *muttappan*.] Father's father; பாட்டன். எம்மு னெந்தை மூத்தப்பன் (தேவா. 1086, 9). தம் மூத்தப்பன் (திவ். திருப்பல். 6).

மூத்தபிள்ளை mūtta-piḷḷai, *n.* < id. +. A title conferred on the Vēḷāḷas of Nāñcināṭu, by Travancore kings; திருவாங்கூர் அரசரால் நாஞ்சில் நாட்டு வேளாளர்க்குக் கொடுக்கப்படும் பட்டவகை. *Nāñ.*

மூத்தபிள்ளையார் mūtta-piḷḷaiyār, *n.* < id. +. See மூத்தநயினார். மூத்த பிள்ளையார் திருமும் மணிக்கோவை. (பதிபெ.)

மூத்தம் mūttam, *n.* See முகூர்த்தம். மூத்த மொன்றின் முடிந்தவர் (கம்ப. கான்வரை. 189).

மூத்தமாமியார் mūtta-māmiyār, *n.* < மூ- +. 1. First wife of one's father-in-law; மாமனாரின் மூத்தமனைவி. 2. Elder sister-in-law; மனைவியின் தமக்கை. *Madr.*

மூத்தவன் mūttavaṉ, *n.* < id. 1. One who is senior in age; வயதிற்பெரியவன். 2. Elder brother; தமையன். மூத்தவற் கரசுவேண்டி முன்பு தூதெழுந்தருளி (திவ். பெரியதி. 4, 6, 7). 3. Superior; மேலோன். (W.)

மூத்தார் mūttār, n. <id. 1. See மூத்தோர், 1. மூத்தா ரிளையார் பசுப பெண்டிர (ஆசாரக். 65). 2. Husband's elder brother; கணவனுடைய தமையன். *Loc.*

மூத்தாள் mūttāḷ, n. <id. 1. Aged woman; முதியவள். (பிங்.) 2. Elder sister; தமக்கை. (பிங்.) 3. See மூதேவி. (யாழ். அக.) 4. First wife; முதல் மனைவி. *Colloq.*

மூத்தானுப்பு mūttāṉ-uppu, n. See மூத்திரவுப்பு. (சங். அக.)

மூத்திரக்கல் mūttira-k-kal, n. <மூத்திரம் +. Stone in the bladder, a disease; மூத்திரப் பையில் உண்டாம் நோய்வகை. (இங். வை.)

மூத்திரக்கிருச்சம் mūttira-k-kiruccam, n. <id.+*krcchra*. 1. See மூத்திரக்கல். 2. See மூத்திரக்கிருச்சிரம். (W.)

மூத்திரக்கிருச்சிரம் mūttira-k-kirucci-ram, n. <id.+. Strangury, scant urination, difficulty in passing urine; கஷ்டப்பட்டுச் சிறிது சிறிதாக மூத்திரம் போகச்செய்யும் நோய்வகை. (பைஷஜ.)

மூத்திரக்குடுக்கை mūttira-k-kuṭukkai, n. <id.+. Person incontinent of urine; சிறுநீரை வெளிவிடாது சிறிதுநேரமும் அடக்கமுடியாதவ-ன்-ள். (W.)

மூத்திரக்குண்டி mūttira-k-kuṇṭi, n. <id. +. Person who passes urine in bed during sleep; தூங்கும்போது படுக்கையில் சிறுநீர்விடுப வ-ன்-ள். *Colloq.*

மூத்திரக்குண்டிக்காய் mūttira-k-kuṇṭi-k-kāy, n. <id.+. Kidney; இரத்தத்துள்ள கெட்டநீரைப்பிரித்து மூத்திரமாக்கும் உடலுறுப்பு. (இங். வை.)

மூத்திரக்குண்டிக்காய்க்குழல் mūttira-k-kuṇṭikkāy-k-kuḻal, n. <மூத்திரக்குண்டிக்காய் +. Ureter; மூத்திரக்குண்டிக்காயினின்றும் மூத்திரப் பைக்குச் செல்லும் சிறுநீர்க் குழல். (இங். வை.)

மூத்திரக்குண்டிக்காய்ரோகம் mūttira-k-kuṇṭikkāy-rōkam, n. <id.+. Bright's disease, *Albuminuria;* மூத்திரக்குண்டிக்காயைப் பற்றிய நோய்வகை. (M. L.)

மூத்திரக்குழல் mūttira-k-kuḻal, n. <மூத்திரம்+. (இங். வை.) 1. Tubulus urinifer; மூத்திரக்குண்டிக்காயுள் மூத்திரஞ்சுரக்குங் குழல். 2. See மூத்திரக்குண்டிக்காய்க்குழல்.

மூத்திரக்குளவி mūttira-k-kuḷavi, n. <id. +. A kind of hornet, said to lick urine; மூத்திரங் குடிப்பதாகக் கருதப்படும் குளவிவகை. (யாழ். அக.)

மூத்திரகிரிச்சம் mūttira-kiriccam, n. See மூத்திரக்கிருச்சம். (யாழ். அக.)

மூத்திரகிரிச்சனம் mūttira-kiriccaṉam, n. See மூத்திரக்கிருச்சம். (யாழ். அக.)

மூத்திரகிறீச்சனம் mūttira-kirīccaṉam, n. See மூத்திரக்கிருச்சம். (யாழ். அக.)

மூத்திரகோசம் mūttira-kōcam, n. <*mūtra*+. 1 Scrotum; அண்டப்பை. 2. See மூத்திராசயம். (C. G.)

மூத்திரசங்கம் mūttira-caṅkam, n. <*mūtra-saṅga*. Diabetes; நீரிழிவுநோய். (W.)

மூத்திரசங்கிரகணம் mūttira-caṅkirakaṇam, n. <*mūtra*+. Drug or medicine that suppresses urine; மூத்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் மருந்து.

மூத்திரசுக்கிலம் mūttira-cukkilam, n. <*mūtra-śukla*. The whites, a disease in which semen is discharged along with urine, leucorrhea; மூத்திரத்துடன் சுக்கிலம் இறங்கும் வெட்டை நோய். (யாழ். அக.)

மூத்திரத்தரிப்பு mūttira-t-tarippu, n. <மூத்திரம்+. See மூத்திரக்கிருச்சிரம். (பைஷஜ. 291.)

மூத்திரத்துவாரம் mūttira-t-tuvāram, n. <id.+. Urethra; மூத்திரம் விடும் வழி.

மூத்திரதாகரோகம் mūttira-tāka-rōkam, n. <*mūtra*+*dāha*+. See மூத்திரக்கிருச்சிரம். (பைஷஜ. 291.)

மூத்திரதாரை mūttira-tārai, n. <id.+*dhārā*. 1. Flow of urine; மூத்திரநீரோட்டம். 2. See மூத்திரத்துவாரம். (பைஷஜ.)

மூத்திரதோஷம் mūttira-tōṣam, n. <id.+. Diabetes, a urinary disease; நீரிழிவு நோய். (யாழ். அக.)

மூத்திரப்பை mūttira-p-pai, n. <மூத்திரம் +. See மூத்திராசயம். (யாழ். அக.)

மூத்திரப்பைக்கல் mūttirappai-k-kal, n. <மூத்திரப்பை+. See மூத்திரக்கல்.

மூத்திரப்பைரோகம் mūttirappai-rōkam, n. <id.+. Inflammation of the bladder, *Cystitis;* மூத்திரப்பையில் உண்டாம் நோய்.

மூத்திரப்பைவீக்கம் mūttirappai-vīk-kam, n. <id.+. See மூத்திரப்பைரோகம்.

மூத்திரபவுந்திரம் mūttira-pavuntiram, n. <mūtra+. Urinary fistula; சுரந்த மூத்திரத்தை வெளிவாராதுகட்டும் நோய். (M. L.)

மூத்திரபுடம் mūttira-puṭam, n. <mūtra-puṭa. The lower region of the abdomen; அடிவயிறு. (W.)

மூத்திரபுரீடங்கள் mūttira-purīṭaṅkaḷ, n. <mūtra+purīṣa. Urine and fæces; சலமலங்கள். (இறை. 1, உரை, பக். 9.)

மூத்திரபேதி mūttira-pēti, n. <id.+bhēdin. See மூத்திரவர்த்தனகாரி. (இங். வை.)

மூத்திரம் mūttiram, n. <mūtra. Urine; சிறுநீர். உங்கள் மூத்திரப் பிள்ளையை (திவ். பெரியாழ். 4, 6, 9).

மூத்திரம்பெய்-தல் mūttiram-pey-, v <மூத்திரம்+. intr. To urinate; சிறுநீரை வெளிவிடுதல்.—tr. To disregard; அலட்சியஞ் செய்தல். மேலிருந்து வந்த உத்திரவை மூத்திரம்பெய்தான்.

மூத்திரமார்க்கம் mūttira-mārkkam, n. <mūtra+. See மூத்திரத்துவாரம்.

மூத்திரலம் mūttiralam, n. <mūtrala. See மூத்திரவர்த்தனகாரி. (யாழ். அக.)

மூத்திரவடைப்பு mūttira-v-aṭaippu, n. <மூத்திரம்+. See மூத்திரக்கிருச்சிரம். (M. L.)

மூத்திரவர்த்தனகாரி mūttira-varttaṉa-kāri, n. <mūtra+vardhana-kārin. Diuretic; சிறுநீர் மிகுந்து சுரப்பதற்கான மருந்து. (இங். வை.)

மூத்திரவிசர்ச்சனி mūttira-vicarccaṉi, n. <id.+visarjanī. A urinary muscle, *Accelerator urini;* மூத்திரப்பையை யொட்டிய தசைவகை. (W.)

மூத்திரவிரேசனீயம் mūttira-virēcaṉī-yam, n. <id.+virēcin. See மூத்திரவர்த்தனகாரி. (J.)

மூத்திரவுப்பு mūttira-v-uppu, n. <மூத்திரம்+. Uric acid; மூத்திரத்திலுள்ள உப்பு. (பைஷஜ.)

மூத்திரவெரிச்சல் mūttira-v-ericcal, n. <id.+. Irritation of the bladder; சிறுநீர் வெளிவிடும்போது உண்டாம் எரிச்சல். (M. L.)

மூத்திராசயம் mūttirācayam, n. <mūtra+āśaya. Bladder; உடலில் மூத்திரந்தங்கும் உறுப்பு. (W.)

மூத்திராசயவாதரோகம் mūttirācaya-vātarōkam, n. <மூத்திராசயம்+. Inflammation of the bladder; மூத்திரப்பையின் வீக்கம்.

மூத்திராதிசாரம் mūttirāticāram, n. <mūtra+ati-sāra. Diabetes; நீரிழிவு. (இங். வை.)

மூத்திரோற்சங்கம் mūttirōṟcaṅkam, n. <mūtrōtsanga. Painful and bloody discharge of urine; நீர் இரத்தமாக இறங்குகை. (யாழ். அக.)

மூத்தோர் mūttōr, n. <மூ-. 1. Aged persons; elders; முதியவர். விருந்தினா மூத்தோா பசு சிறை பிள்ளை (ஆசாரக். 22). 2. Learned persons; பண்டிதர். (திவா.) 3. Ministers; மந்திரிமார். (திவா.)

மூத்தோன் mūttōṉ, n. <id. 1. Aged person; elderly man; senior; முதியவன். 2. Elder brother; அண்ணன். (பிங்.) 3. Gaṇēśa, as the eldest of Śiva's sons; விநாயகன். (பிங்.) 4. Man between 48 and 64 years age; 48 வயதுக்கு மேல் 64 வயதுக்குட்பட்ட மனிதன். (W.)

மூதண்டகஷாயம் mūtaṇṭa-kaṣāyam, n. Decoction of the root of Bermuda-grass and pepper; அறுகும் மிளகுஞ் சேர்ந்துச்செய்த கஷாயம். (W.)

மூதண்டம் mūtaṇṭam, n. <மூது+. 1. The universe, believed to be egg-shaped; பிரமாண்டம். உருகிககமலம விரிநதால் விரியும . . . இமமூதணடமே (அஷ்டப. திருவாயக. மா. 19). 2. Roof of the universe; பிரமாண்டத்தின் முகடு. (பிங்.)

மூதணங்கு mūtaṇaṅku, n. <id.+அணங்கு. Durgā; துர்க்கை. (சூடா.)

மூதம் mūtam, n. cf. kāma-mūta. Semen; இந்திரியம். (சங். அக.)

மூதரி-த்தல் mūtari-, 11 v. tr. <மூதலி-. See மூதலி-. *Colloq.*

மூதலி-த்தல் mūtali-, 11 v. tr. [T. mūdalintsu, K. mūdalisu.] To establish with evidence; to confront with proof; நிரூபித்தல். அவன் படியை நெஞ்சுக்கு மூதலிக்கிறா (ஈடு, 1, 10, 5).

மூதறி-தல் mūtaṟi-, v. intr. <மூது+. 1. To be ripe in wisdom; அறிவு முதிர்தல். 2. To know the past; பழமையான செய்திகளை அறிதல். மூதறிய மம்மனைமாா சொல்லுவாா (திவ். இயற். சிறிய. ம. 19).

மூதறிவாளன் mūtaṟivāḷaṉ, n. <மூதறிவு+. Man of ripe wisdom; அறிவு முதிர்ந்தோன். மூதறிவாளா முதல்வன் (திவ். பெரியாழ். 5, 2, 2).

மூதறிவு mūtaṟivu, n. <மூது+. Mature understanding, ripe wisdom; பேரறிவு.

மூதா[1] mūtā, n. <id.+ஆ[1]. Aged cow; வயதுசென்ற பசு. விளைதலை மூதா (பதிற்றுப். 13, 6).

மூதா[2] mūtā, n. cf. மூதாய்[2]. See இந்திர கோபம். (சூடா.)

மூதாக்கள் mūtākkaḷ, n. See முதாட்கள். (சங். அக.)

மூதாட்கள் mūtāṭkaḷ, n. < மூது + ஆள். Forefathers, ancestors; முன்னோர். (யாழ். அக.)

மூதாட்டி mūtāṭṭi, n. Fem. of மூதாளன். Aged woman; முதியவள். நரைமூதாட்டி யொருத் தியை (மணி. 20, 40).

மூதாதை mūtātai, n. < முது-மை + தாதை. Grandfather, பாட்டன். மூதாதை மாதாளும பாகத் தெந்தை (திருவாச 5, 30).

மூதாய்[1] mūtāy, n. < மூது + ஆய்[4]. Grandmother; பாட்டி.

மூதாய்[2] mūtāy, n. < ாயன்மூதாய. Cochineal insect. See இந்திரகோபம். (திவா.)

மூதாளன் mūtāḷaṉ, n. < மூது + ஆள்-. Aged man; முதியவன். நரைமூதாளா நாயிடக் குழிந்த (புறநா. 52).

மூதானந்தம் mūtāṉantam, n. < id. +. 1. Supreme Bliss; பேரானந்தம். மூதானந்தவாரி தியே (அருட்பா, v, முறையிட்ட. 9). 2. (Puṟap.) Theme in which the bystanders describe the great love of a wife dying immediately on her husband's death; தன்கணவன் இறந்தபோதே மனைவி உயிர்நீங்கிய பேரன்பை நினைந்து கண்டோர் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 79.)

மூதிக்கம் mūtikkam, n. Wiry indigo. See சிவனார்வேம்பு. (மலை.)

மூதிசகம் mūticakam, n. See முதிக்கம். (மூ. அ.)

மூதியோலை mūti-y-ōlai, n. < மூரியோலை. Uneven palm-leaf. See முசரியோலை. *Nāñ.*

மூதிரி[1]-த்தல் mūtiri-, 11 v. tr. < மூதலி-. See முதலி-. *Loc.*

மூதிரி[2] mūtiri, n. cf. மூரி. Buffalo; எருமை. (சது.)

மூதிரை mūtirai, n. prob. ஆதிரை. 1. The sixth *nakṣatra;* திருவாதிரைநாள். (பிங்.) 2. Śiva; சிவபிரான். (சூடா.)

மூதில் mūtil, n. < மூது + இல்[1]. 1. Ancient family; பழங்குடி. 2. Ancient warrior-tribe; பழைய மறக்குடி. தமியன் வந்த மூதிலாளா (புறநா. 284).

மூதிற்பெண்டிர் mūtiṟ-peṇṭir, n. < மூதில் +. Women of warrior-tribes; மறக்குடி மகளிர். மூதிற்பெண்டிர் கசிந்தழ நாணி (புறநா. 19).

மூதின்முல்லை mūtiṉ-mullai, n. < id. +. (Puṟap.) Theme describing the spirit of valour manifested among women of warrior-tribes; மறக்குடியிற் பிறந்த ஆடவர்க்கேயன்றி அக்குடியி லுள்ள மகளிர்க்கும் மறமுண்டாதலைச் சிறப்பித்துக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 8, 21.)

மூது mūtu, n. < முது-மை. [K. *mūdi.*] 1. Oldness; elderliness; முதுமை. மூதானவன் முன்னா முடிநதிடும் (கம்பரா. பிராட்டிகளங்காண. 18). 2. Gift; ஈகை. (அரு. நி.)

மூதுணர்-தல் mūtuṇar-, v. tr. < மூது +. To know thoroughly; to have ripe knowledge of; நன்றாகவுணர்தல். மூதுணர்ந்தவ ரன்றி மொழி வரோ (உபதேசகா. சிவபுண. 229).

மூதுணர்ந்தோர் mūtuṇarntōr, n. < மூதுணர்-. Persons of ripe knowledge; அறிவு முதிர்ந்தோர். (சூடா.)

மூதுணர்வு mūtuṇarvu, n. < id. Ripe knowledge or wisdom; முதிர்ந்த அறிவு. மூதுணர வின் மிக்கான் மதிவீடணன் (கம்பரா. அதிகாயன். 87).

மூதுரை mūturai, n. < மூது + உரை. 1. Proverb; பழமொழி. மூழை யுப்பறியாத தென்னு மூதுரையு மிலனோ (திவ். பெரியாழ். 3, 7, 4). 2. A didactic poem attributed to Auvaiyār; ஔவை யார் இயற்றியதாகக் கருதப்படும் ஒரு நீதிநூல். 3. The Vēdas; வேதம். முற்றுமோர்ந்தவா மூதுரை யாதத்மே (தாயு. பொன்னைமாதரை. 51).

மூதுவர் mūtuvar, n. < id. Elders; ancients; முன்னோர். விண்ணுட்டவர் மூதுவா (திரு விருத். 2).

மூதூர் mūtūr, n. < id. + ஊர். Ancient town; பழைய ஊர். பொற்கொடி மூதூரப பொழிலாட் டமாந்தாஙகு (சிலப. 14, 82).

மூதேவி mū-tēvi, n. < மூ- +. 1. Goddess of Misfortune, as the elder sister of Lakṣmi; [இலக்குமிக்கு மூத்தவள்] துர்ப்பாக்கியத்தின் அதி தேவதை (பிங்.) சீதேவி யாள்பிறந்த செய்யதிரு பாற்கடலில் மூதேவி யேன்பிறந்தாள் முன் (தனிப்பா. 1, 179, 1). 2. Deformed person; குரூபி. (W.)

மூதேவிகொடி mūtēvi-koṭi, n. < மூதேவி + Crow, as the emblem on the banner of Mūtēvi; [மூதேவியின் துவசம்] காகம். (பிங்.)

மூதேவிபடை mūtēvi-paṭai, n. < id. +. Broom, as the weapon of Mūtēvi; [மூதேவியின் ஆயுதம்] துடைப்பம். (பிங்.)

மூதேவியூர்தி mūtēvi-y-ūrti, n. < id. +. Donkey, as the vehicle of Mūtēvi; [மூதேவியின் வாகனம்] கழுதை. (பிங்.)

மூதை[1] mūtai, n. 1. cf. முதை. Ground cleared of wood and prepared for tillage; வெட்

டித்திருத்திய காடு. (அக. நி.) 2. See முதணங்கு. (W.)—adj. Old, past, ancient; முந்தை. மூதை வினை கடைக்கூட்ட (சிலப. 9, இறுதிவெண்பா).

மூதை² mūtai, n. cf. மூகை². Mistletoe berrythorn. See இசங்கு. (மலை.)

மூப்தி mūpti, n. <U. muftī. Muhammadan law officer who, in ancient days, expounded the law and supplied the Qāzi with precedents in difficult cases; முற்காலத்தில் முகம்மதிய நியாயாதிபதிக்குச் சட்டத்தைத் தெரிவித்துதவிய ஓர் உத்தியோகஸ்தன். (W.)

மூப்பர் mūppar, n. <மூப்பு. 1. Elders in age; superiors; பெரியோர். மூப்பரை யிகழ்ந்தேத மாகில் (அரிச். பு. நகர். 151). 2. Deacons; கிறிஸ்தவமதத்தலைவருள் ஒருவகையார். (W.)

மூப்பன் mūppaṉ, n. <id. 1. Headman, in some castes; ஒருசார்சாதிகளின் தலைமைக்காரன். 2. Title of Ilaivāṇiyar and other castes; இலைவாணியர் முதலிய சிலசாதிகளின் பட்டப்பெயர். வருஞ்சனிக்கு மூப்பராம (சினேந். 141). (E. T. v, 118.)

மூப்பான் mūppāṉ, n. <id. 1. Elder; முதியோன். 2. Śiva; சிவபிரான். மூப்பான் மழுவும் (தனிப்பா. 1, 32, 61).

மூப்பானசுவாமி mūppāṉa-cuvāmi, n. <id.+. A principal officer in Travancore; திருவிதாங்கூரில் ஓர் தலைமையுத்தியோகஸ்தர். (W.)

மூப்பி mūppi, n. <id. [M. mūppi.] 1. Aged woman; elderly woman; முதுமகள். மூப்பி மாராலே . . . நீராட்டி (சீவக. 1892, உரை). 2. Woman of distinction; mistress; தலைவி. (W.)

மூப்பு mūppu, n. <மூ-. [T. K. muppu, M. mūppu.] 1. Seniority in age; old age; முதுமை. முனிதக்க மூப்புள (நாலடி, 92). 2. Power of management; leadership; தலைமை. (யாழ். அக.) 3. Wilfulness; பிடிவாதம். Loc.

மூப்புக்கழிவு mūppu-k-kaḻivu, n. <மூப்பு +. 1. Dues payable to the village headman; கிராமத்தலைமைக்காரனுக்குச் சேருதற்குரிய பொருள். (M. M. 509.) 2. Deduction from the revenue on account of the dues paid to the village headman; வரித்தொகையிலிருந்து கிராமத்தலைமைக்காரனுக்கு உரியதைக் கொடுத்ததால் கழிக்கப்படும் பகுதி. Loc.

மூப்புக்களவு mūppu-k-kaḷavu, n. <id. +. See மூப்புக்கழிவு, 1. (W. G.)

மூப்புமுகனை mūppu-mukaṉai, n. <id. +. Influence due to age, rank, etc.; தலைமை பற்றிவருஞ் செல்வாக்கு. (J.)

மூய்¹-தல் mūy-, 4 & 5 v. [T. mūyu, K. muccu.] tr. 1. To cover; மூடுதல். (திவா.) பருமணன் மூஉய் (பரிபா. 10, 4). 2. To fill; நிரப்புதல். கயிறுகுறு முகவை மூயின (பதிற்றுப். 22).—intr. 1. To surround closely; நெருங்கிச் சூழ்தல். ஆயிரரு மகர்கள மூயினராக எண்ணலை (கந்தபு சகத்திரவா. 18). 2. To end; முடிதல். கதை மூய்ந்தது.

மூய்² mūy, n. <மூய்¹-. 1. Cover; மூடி. பொன்செய் பேழை மூய்திறந் தன்ன (குறுந். 233). 2. Flower basket; பூப்பெட்டி. முத்தரீச் சாந்தடைந்த மூஉய் (பரிபா. 10, 14).

மூய்³-தல் mūy-, 4 v. tr. prob. உமிழ்-. To spit; துப்புதல். Loc.

மூர்க்ககுணம் mūrkka-kuṇam, n. <mūrkha+. See மூர்க்கம், 1, 2, 3 Colloq.

மூர்க்கத்தனம் mūrkka-t-taṉam, n. <மூர்க்கம் +. See மூர்க்ககுணம். (W.)

மூர்க்கநாகம் mūrkka-nākam, n. <mūrkha + nāga. Whip-snake. See கண்குத்திப்பாம்பு, 1. (நிகண்டு.)

மூர்க்கநாயனார் mūrkka-nāyaṉār, n. A canonized Śaiva saint, one of 63; நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவர். (பெரியபு.)

மூர்க்கம் mūrkkam, n. <mūrkha. 1. Foolishness, stupidity; மூடத்தன்மை. (W.) 2. Rage, fury, wrath; கடுஞ்சினம். மூர்க்கத்தவனை நரகலந்த சிங்கமாய்க் கீண்ட (திவ். இயற். 2, 84). 3. Obstinacy; பிடிவாதம். (W.) 4. Opposition; hatred; பகை. (W.) 5. Violence, force; முரட்டுப் பலம். Loc. 6. Cobra; நாகப்பாம்பு (யாழ். அக.) 7. Thread worm. See நாக்குப்பூச்சி. (சங். அக.)

மூர்க்கவெறி mūrkka-veṟi, n. <மூர்க்கம் +. Fury, rage, ungovernable passion; அடங்காத கடுங்கோபம். (W.)

மூர்க்கன் mūrkkaṉ, n. <mūrkha. 1. Ignorant person; fool; மூடன். முதநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு (திருவாச. 51, 1). 2. Angry person; கடுஞ்சினத்தன். மூர்க்கர்புர மூன்றெரி செய்தாய் (தேவா. 301, 6). (யாழ். அக.) 3. Obstinate man; பிடிவாதகுணமுள்ளவன். தன்னெஞ்சிற் றேற்றினதே சொல்லியிது சத்தியந்தேசவா லாற்ற தென்பார் மூர்க்கரா வார் (உபதேசகா. 71). 4. Arrogant person; அகங்காரன். 5. Mean person; கீழ்மகன். (சூடா.) 6. Cobra; நாகப்பாம்பு. (சூடா.) 7. Tree-snake. See கொம்பேறிமூக்கன். (W.)

மூர்க்கு mūrkku, n. <மூர்க்கம். 1. Obstinacy; பிடிவாதம். மூர்க்குப் பேசுகின்ற வசனென்று (திவ். பெரியாழ். 5, 1, 1). 2. Arrogance; pride; செருக்கு. தசமுடியுடை வேந்தனை மூர்க்கழித்த முதன் மூர்த்தியும் (தேவா. 522, 8).

மூர்க்கை mūrkkai, n. <mūrkhā. 1. Obstinate woman; பிடிவாதகுணமுள்ளவள். (W.) 2. Arrogant woman; அகங்காரி. (யாழ். அக.) 3. See மூர்க்கம், 1, 2, 3. (யாழ். அக.)

மூர்ச்சனம் mūrccaṉam, n. <mūrchana. 1. See மூர்ச்சை, 1. (யாழ். அக.) 2. See மூர்ச்சனை, 2. (சங். அக.)

மூர்ச்சனை mūrccaṉai, n. <mūrchanā. 1. See மூர்ச்சை, 1. முந்திய வுயிரபபுமற மூர்ச்சனையடைந்தான் (பிரபோத். 5, 22). 2. Sigh, deep breath; நெட்டுயிர்ப்பு. முரிவுற்றராகனின் மூர்ச்சனை செய்ப வரால் (சீவக. 1627). 3. (Mus.) The regulated rise and fall through the musical scale; modulation, one of ten kamakam, q.v.; கமகம் பத்தனு ளொன்று. (பரத. இராக. 24.)

மூர்ச்சி-த்தல் mūrcci-, 11 v. intr. <mūrchā. 1. To swoon, faint; பிரஞ்ஞை தவறுதல். அன்பினால் மூர்ச்சித்த வன்பருக்கு (தாயு. சுகவாரி. 4). 2. To sigh; பெருமூச்சுவிடுதல். துயர் சிறிதாறி மூர்ச்சியா (கம்பரா. சடாயுவு. 139).

மூர்ச்சிதம் mūrccitam, n. <mūrchita. (யாழ். அக.) 1. Ignorance; அறிவின்மை. 2. See மூர்ச்சை, 1, 2. 3. Height; உயரம்.

மூர்ச்சை mūrccai, n. <mūrchā. 1. Fainting, loss of consciousness, swoon, syncope; பிரஞ்ஞை தவறுகை. Colloq. 2. Languishing; வாட்டம். (யாழ். அக.) 3. (Mus.) See மூர்ச்சனை, 3. அந்தக் கீதத்தில மூர்ச்சை நன்றாயிருக்கிறது. 4. Sharpness; கூர்மை. கத்தியின் மூர்ச்சை.

மூர்ச்சைவாயு mūrccai-vāyu, n. <மூர்ச்சை +. A wind in the body, supposed to cause swooning; மூர்ச்சையுண்டுபண்ணுவதாகக் கருதும் வாயு. (W.)

மூர்த்தகோலம் mūrtta-kōlam, n. <mūrdha-khōla. Umbrella; குடை. (சங். அக.)

மூர்த்தசம் mūrttacam, n. <mūrdha-ja. Hair on the head; தலைமயிர். (யாழ். அக.)

மூர்த்தண்டம் mūrttaṇṭam, n. prob. mūrdhanya. Rage; unruliness; recklessness; உக்கிரமிதுதி. Loc.

மூர்த்தபாஷாணம் mūrtta-pāṣāṇam, n. A prepared arsenic; வைப்புப்பாஷாணவகை. (யாழ். அக.)

மூர்த்தம்[1] mūrttam, n. <mūrta. 1. That which has form, figure, shape or body; வடிவுடைப்பொருள். அன்மையின் மூர்த்தம் (ஞானா. 55, 2). 2. Body; உடல். (சூடா.) 3. Limb; உறுப்பு. (பிங்.)

மூர்த்தம்[2] mūrttam, n. <mūrdhan. Head; தலை. (பிங்.) முசல மற்றவன் மூர்த்தமேற் படுதலும் (சேதுபு. இலக்குமி. 21).

மூர்த்தம்[3] mūrttam, n. <muhūrta. See முகூர்த்தம். பிறந்த நாளும் பெற்ற மூர்த்தமும் (பெருங். நரவாண. 6, 73).

மூர்த்தரசம் mūrtta-racam, n. <mūrdha-rasa. Scum of boiling rice; கஞ்சிநுரை. (யாழ். அக.)

மூர்த்தவேட்டணம் mūrtta-vēṭṭaṇam, n. <mūrdha-vēṣṭana. 1. Turban; தலைப்பாகை. 2. Diadem; கிரீடம். (யாழ். அக.)

மூர்த்தன்னியம் mūrttaṉṉiyam, n. <mūrdhanya. 1. Chieftaincy, pre-eminence; தலைமை. 2. Great energy; enthusiasm; ஊக்கமிகுதி. (W.)

மூர்த்தன்னியன் mūrttaṉṉiyaṉ, n. <mūrdhanya. 1. Prominent man; பிரதானன். மும் மதமால் யானை மூர்த்தன்னியனை (விறலிவிடு. 24). 2. Person of great energy; ஊக்கமிகுதியுடையவன்.

மூர்த்தாபிசித்தன் mūrttāpicittaṉ, n. <mūrdhābhiṣikta. 1. Ksatriya; க்ஷத்திரியன். 2. Minister; மந்திரி. (யாழ். அக.)

மூர்த்தாபிஷேகம் mūrttāpiṣēkam, n. <mūrdhābhiṣēka. Consecration, as of a king; பட்டாபிஷேகம். (ரா.)

மூர்த்தி mūrtti, n. <mūrti. 1. Body; embodiment; உடல். ஒதுதொளிரு மூர்த்தியார் (குளா. குமார. 1). 2. Form; figure; வடிவம். அன்பெனு மூர்த்தியார (பெரியபு. மூர்த்தி. 9). 3. God; கடவுள். திரிமூர்த்தி. 4. Arhat; அருகன். (திவா.) 5. The Buddha; புத்தன். (திவா.) 6. Śiva; சிவன். (யாழ். அக.) 7. The Śakti of cattiyōcātam; சத்தியோசாதத்தின் சத்தி. (சதாசிவ.) 8. Ascetic; one who performs penance; தவவேடமுடையவன். (சீவக. 3071.) 9. Saint, sage, great personage, a term of reverence; பெரியார். ஒதுவார்மூர்த்தி. 10. Lord; தலைவன். (யாழ். அக.) 11. Matter; substance; பொருள். (யாழ். அக.) 12. Style; fashion; மாதிரி. (யாழ். அக.)

மூர்த்திகரம் mūrttikaram, n. <மூர்த்தி கரம். (யாழ். அக.) 1. Divine act; தெய்வச் செயல். 2. See மூர்த்தீகரம், 2.

மூர்த்திகன் mūrttikaṉ, n. <மூர்த்தி. (யாழ். அக.) 1. Skanda; குமாரக்கடவுள். 2. Vairava; வயிரவக்கடவுள்.

மூர்த்திசாதாக்கியம் mūrtti-cātākkiyam, n. <id. +. (Śaiva.) Manifestation of Śiva in a crystal-clear form, with a single face, three eyes, two hands and two legs; ஒரு முகமும் மூன்று

கண்களும் இரண்டு கையும் இரண்டு காலுமுடைய ராய்ப் படிகநிறத்தோடு தோன்றும் சிவபிரானது திருவுருவம். (தத்துவப. 191, உரை.)

மூர்த்திசெட்டிவெட்டு mūrtti-cetti-vettu, n. An ancient coin; பழைய நாணய வகை. (பணவிடு. 141)

மூர்த்திநாயனார் mūrtti-nāyaṉār, n. A canonized Śaiva saint, one of 63; நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவர். (பெரியபு.)

மூர்த்திமான் mūrttimāṉ, n. < mūrti-mān nom. sing. of mūrti-mat. Image of God; அர்ச்சை வடிவம். (சங். அக.)

மூர்த்தினி mūrttiṉi, n. < mūrdhnī loc. sing. of mūrdhan. Head; தலை. (யாழ். அக.)

மூர்த்திகரம் mūrttīkaram, n. < mūrtī-kara. 1. That which assumes form; வடிவெடுத்துள்ளது. 2. Divinity; divine nature; தெய்வத் தன்மை. (W.)

மூர்த்திகரி-த்தல் mūrttīkari-, 11 v. intr. < id. To manifest; to assume form, as a deity; தெய்வமுதலியன வடிவுகொள்ளுதல்.

மூரல் mūral, n. [T. muriyu, murugu, K. muruva, M. mural, Tu muriya.] 1. Tooth; பல். (பிங்.) 2. Smiling; புன்சிரிப்பு. (பிங்.) முத்தவா ணகையின் மூரன் முகத்தியா (கம்பரா. கலியாட்டு. 20). 3. Boiled rice; சோறு. பசுந் தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர் (பெரும்பாண். 168). 4 Milk; பால். (பரி. அக.)

மூரலி-த்தல் mūrali-, 11 v. intr. < மூரல். To laugh, smile; புன்முறுவல் செய்தல். மூரலித்த முகத்தினன் (உபதேசகா. அயமுகி. 61).

மூரன்முறுவல் mūraṉ-muṟuval, n. < id +. Smile; புன்சிரிப்பு. முட்போன்ற பல்லுவிளங்கும் மூரன்முறுவலையும் (பு. வெ. 11, ஆண்பாற். 9, உரை). மூரன் முறுவலொடு மதைஇய நோக்கே (குறுந். 286).

மூரி mūri, n. [T. K. M. Tu. muri.] 1. Strength; வலிமை. (பிங்.) மூரி வெஞ்சிலை (கம்பரா. கும்பகருண. 26). 2. Greatness; பெருமை. மூரிக்கடற்றானை (பு. வெ. 3, 3). (பிங்.) 3. Antiquity; பழமை. (W.) 4. Old age; கிழம். மூரி யெருத்தாலுழவு (இன். நாற். 21). 5. Buffalo; எருமை. மோட்டிள மூரி யுழக்க (கம்பரா. அகலிகை. 69). (பிங்.) 6. [M. mūri.] Ox, bullock; எருது. நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் மூரியொடு (பதிற்றுப். 67, 15). (பிங்.) 7. Taurus of the zodiac; இடபராசி. (திவா.) 8. Hump; திமில். (யாழ். அக.) 9. cf. முரி. Bit, part; துண்டம் வெண்ணிண மூரி யருள (புறநா. 393). 10. See மூகரியோலை. (W.) 11. Enmity; முரண். (பிங்.) 12. Laziness, indolence; சோம்பல். (பிங்.) 13. Shaking off laziness; சோம்பல் முரிப்பு. பொய்த்ததோா மூரியா னிமிர்ந்து (கம்பரா. உண்டாட். 35). 14. cf. முரி. Crack, breach; நெரிவு. (W.)

மூரிநிமிர்-தல் mūri-nimir-, v. intr. < மூரி +. To stretch oneself, as from laziness; நெட்டைமுரிப்பு முரித்தல். சிங்கம் . . . மூரிநிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டு (திவ். திருப்பா. 23).

மூரிபோ-தல் mūri-pō-, v. intr. < id. +. See மூரிநிமிர்-. நாஞ்சின் மூரி போகாது முடிக்கும் (பரிபா. 20, 54).

மூரிமுரி-த்தல் mūri-muri-, v. intr. < id. +. See மூரிநிமிர்- (W.)

மூரியோலை mūri-y-ōlai, n. < id. +. See மூகரியோலை Nāñ.

•மூருவம் mūruvam, n < mūrvā Bow-string hemp. See பெருங்குரும்பை. (பரி. அக.)

மூலக்கடுப்பு mūla-k-kaṭuppu, n. < மூலம் +. See மூலநோய், 1. (W.)

மூலக்கரப்பன் mūla-k-karappaṉ, n. < id. +. A spreading eruption; கரப்பன்வகை. (W.)

மூலக்கனல் mūla-k-kaṉal, n. < id. +. See மூலாக்கினி, 2. (தாயு. சித்தர்கண. 7).

மூலக்காணி mūlakkāṇi, n. A mineral poison. See கர்ச்சடபாஷாணம். (யாழ். அக.)

மூலக்காரன் mūla-k-kāraṉ, n. < மூலம் +. 1. Author of a work, as distinguished from its commentator; நூலின் மூலமியற்றியவன். 2. Person suffering from piles; மூலநோயுள்ளவன். (W.) 3. Short-tempered man, முன்கோபமுள்ளவன். (W.)

மூலக்கிரந்தி mūla-k-kiranti, n. < id. +. 1. A disease due to impure blood in the body; நல்ல இரத்தங் கெடுதலால் வரும் நோய்வகை. (W.) 2. Haemorrhoids. See மூலநோய், 1. (M. L.)

மூலக்கிராணி mūla-k-kirāṇi, n. < id. + கிராணி[2]. 1. Chronic enteritis, one of six kira-kaṇi, q.v.; அறுவகைக் கிராணி நோய்களுள் ஒன்று. (M. L.) 2. See மூலநோய், 1. (W.) 3. Dysentery; வயிற்றுளைச்சல். (W.)

மூலக்கூறு mūla-k-kūṟu, n. < id. +. Radical part or essential principle of a substance; பொருள்களின் அடிப்படையான தத்துவம். (W.)

மூலக்கொதி mūla-k-koti, n. < id. +. 1. Painful sensation from piles; மூலநோயால் உண்டாம் எரிச்சல். (W.) 2. See மூலநோய், 1.

மூலகச்சம் mūla-kaccam, n. < மூலை+. See மூலைக்கச்சம். Colloq.

மூலகணம் mūla-kaṇam, n. < mūla+. Tabes mesenterica, a disease; சீதமும் இரத்தமும் கலந்துவிழும் நோய்வகை. (பைஷஜ.)

மூலகதலம் mūlaka-talam, n. prob. mūlaka+dala. cf. mūlaka-parṇī. Indian coral tree. See முள்முருங்கை, 1. (மூ. அ.)

மூலகந்தம் mūla-kantam, n. perh. mūla +kanda. Cuscus-grass. See இருவேலி. (பிங.)

மூலகபல்லவம் mūlaka-pallavam, n. prob. mūlaka+pallava. cf. mūlaka-parṇī. Indian coral tree. See முள்முருங்கை. (மூ. அ.)

மூலகம் mūlakam, n. < mūlaka. 1. Radish. See முள்ளங்கி. (மலை.) 2. Tuber; கிழங்கு. (பிங.) 3. Worm-killer. See ஆடுதின்னாப்பாளை. (பரி. அக.)

மூலகவொளி mūlaka-v-oḷi, n. < id.+. See மூலாக்கினி, 2. சுடரிலகு மூலகவொளி மேவியருவி பாய (திருப்பு. 586).

மூலகன்மம் mūla-kaṉmam, n. < mūla+. (Šaiva.) Karma eternally clinging to the soul; அநாதியே ஆன்மாவைப் பற்றியுள்ள கன்மம். (சி. சி. 2, 39, சிவஞா.)

மூலகாரணம் mūla-kāraṇam, n. < id.+. First cause; முதற்காரணம். நானவற்றினுக்கு மூல காரணமாகுவன் (பிரபுலிங. மாயைகோ. 68).

மூலகுணக்காரன் mūla-kuṇa-k-kāraṉ, n. < id.+. See மூலக்காரன், 3. (W.)

மூலச்சூடு mūla-c-cūṭu, n. < id.+. 1. See மூலநோய், 1. 2. A disease of children. See கணைச்சூடு. 3. See மூலக்கொதி, 1. (W.)

மூலச்சோதி mūla-c-cōti, n. < id.+. God, as the Primeval Light; கடவுள். (W.)

மூலசம் mūlacam, n. < mūla-ja. Plants having tubers; கிழங்குள்ள செடிகொடி. (W.)

மூலட்டம் mūlaṭṭam, n. See மூலட்டானம். திருமூலட்டந் தொழுது (காஞ்சிப்பு. தழுவக்கு. 172).

மூலட்டானம் mūlaṭṭāṉam, n. < mūla+sthāna. The sacred shrine of Tiru-v-ārūr. See திருமூலட்டானம். (தேவா. 725, 4.)

மூலட்டானன் mūlaṭṭāṉaṉ, n. < மூலட்டானம். 1. The presiding deity at the Temple of Tiru-v-ārūr; திருவாரூரிற் கோயில்கொண்டுள்ள சிவபிரான். மணியாரூரத் திருமூலட்டானனுமே (தேவா. 720, 1). 2. See மூலவர்.

மூலத்தம்பம் mūla-t-tampam, n. prob. mūla+sthambha. A treatise on architecture; ஒரு சிற்பநூல். (W.)

மூலத்தனம் mūla-t-taṉam, n. < மூலம்+. See மூலதனம். (யாழ். அக.)

மூலத்தானம் mūla-t-tāṉam, n. < id. +sthāna. 1. Base, foundation; அடிப்படை. 2. Sanctum sanctorum of a temple; கருப்பக்கிருகம். 3. See மூலவர். (யாழ். அக.) 4. Royal residence, palace; அரசிருக்கை. (W.)

மூலத்திரவியம் mūla-t-tiraviyam, n. < id. +. See மூலதனம். (யாழ். அக.)

மூலத்தின்சாரம் mūlattiṉ-cāram, n. (யாழ். அக.) 1. See இந்துப்பு. 2. Urine; சிறுநீர்.

மூலத்துருவம் mūla-t-turuvam, n. < mūla+. (Astron.) Epoch-longitude, longitude of a planet; கிரகநிலையின் அளவுவகை.

மூலதனம் mūla-taṉam, n. < id.+dhana. 1. Capital; முதற்பொருள். 2. Hereditary property; பிதிரார்ச்சித நிதி. 3. Cash; ரொக்கப்பணம்.

மூலதோஹானி mūlatōhāṉi, n. < mūla-tō-hāni. See மூலநாசம்.

மூலநாசம் mūla-nācam, n. < mūla+. Eradication, complete destruction; அடியோடு அழிகை. மூலநாசமபெற முடிக்கு மொய்ம்பினான் (கம்பரா. கும்ப. 8).

மூலநாடி mūla-nāṭi, n. < id.+nāḍī. See சுழுமுனை. (திருமந். 622.)

மூலநாள் mūla-nāḷ, n. < மூலம்+. The 19th nakṣatra; பத்தொன்பதாம் நட்சத்திரம்.

மூலநோக்காடு mūla-nōkkāṭu, n. < id.+. See மூலநோய், 1. (W.)

மூலநோய் mūla-nōy, n. < id.+. 1. Piles; haemorrhoids; ஆசனத் துவாரத்திற் காணும் நோய்வகை. 2. (Šaiva.) An impurity eternally clinging to the soul. See ஆணவமலம். மூல நோய் தீர்க்கு முதல்வன் கணடாய் (தேவா. 845, 9).

மூலப்பகுதி mūla-p-pakuti, n. < id.+. 1. (Sāṅkhya.) Matter, the material cause in which the three guṇas are well-balanced; முக்குணங்களும் சமநிலையடையப்பெற்றதும் எல்லா வற்றுக்கும் மூலகாரணமும் நித்தியமுமான பிரகிருதி தத்துவம். எல்லாப்பொருளுந் தோன்றுதற் கிடமெனச் சொல்லுதன் மூலப்பகுதி (மணி. 27, 205-6). 2. (Šaiva.) The unmanifest primordial cause of the material world in the form of objects of experi-

ence, considered an evolute of *kalā-tattuvam*, one of seven *cuttācutta-tattuvam*, q. v.; சுத்தா சுத்ததத்துவம் ஏழனுள் போக்கியரூபமாய் நின்ற தத்துவப்பிரபஞ்சங்கட்கெல்லாம் மூலகாரணமாவதும் கலாதத்துவத்தின் விகுதியாவதுமான பிரகிருதி. (சி. போ. பா. 2, 2, பக். 160.)

மூலப்பட்டை mūla-p-paṭṭai, *n.* <id.+. Bark of Ceylon leadwort; சித்திரமூலத்தின் மேற்றோல். (சங். அக.)

மூலப்படை mūla-p-paṭai, *n.* <id.+. Soldiers who have been maintained from very early times or from time immemorial; reserved force, one of *aṟuvakai-p-paṭai*, q.v.; அறுவகைப் படையுள் நீண்டகாலமாகத் தொடர்ந்து வரும் படை (குறள், 762, உரை.) (சுக்கிரநீதி, 303.)

மூலப்பிரகிருதி mūla-p-pirakiruti, *n.* <id.+. See மூலப்பகுதி. (சங். அக.)

மூலப்பொருள் mūla-p-poruḷ, *n.* <id.+. 1. The primary elements; மூலகாரணமான பொருள். *Mod.* 2. God, as the Primal Being; கடவுள். (W.)

மூலபஞ்சாட்சரம் mūla-pañcāṭcaram, *n.* <*mūla*+. The mystic mantra of five letters, viz., *nama-civāya*; நமசிவாய என்ற ஐந்தெழுத்தாலாய மந்திரம். (W.)

மூலபண்டாரம் mūla-paṇṭāram, *n.* <id. +. Treasure kept in reserve; சேமவைப்பு. *எங்கள் பாண்டிப பிரான்றன் னடியவர்க்கு மூலபண்டாரம் வழங்குகின்றான்* (திருவாச. 36, 5).

மூலபதம் mūla-patam, *n.* <id.+. Etymon, radix or indivisible part of a word; சொல்லின் பகுதி. (W.)

மூலபரடை mūla-paraṭai, *n.* See மூலபருஷை. (S. I. I. vi, 13.)

மூலபரிஷை mūla-pariṣai, *n.* See மூலபருஷை. (I. M. P. Rd. 236.)

மூலபருஷை mūla-paruṣai, *n* <*mūla*+ *pariṣad*. Chief assembly; தலைமைச்சபை. *பெரும் பற்றப்புலியூர் மூலபருஷையாரில்* (S. I. I. iii, 214).

மூலபலதம் mūlapalatam, *n.* <*mūla-phala-da*. Jack tree. See பலா. (சங். அக.)

மூலபலம் mūla-palam, *n.* <*mūla-bala*. See மூலப்படை. *மூலபலவதைப்படலம்*. (கம்பரா.)

மூலபவுந்திரம் mūla-pavuntiram, *n.* <*mūla*+. Cancer of the rectum, fistula of the anus; மூலத்தில் உண்டாம் புண்கட்டி. (M. L.)

மூலபாடம் mūla-pāṭam, *n.* <id.+. Bare text without commentary; உரையில்லாத மூலம். (W.)

மூலபாடை mūla-pāṭai, *n.* <id.+ See மூலபாஷை. (W.)

மூலபாஷை mūla-pāṣai, *n.* <id.+. Primary or parent language; ஆதிமொழி. (W.)

மூலபுருஷன் mūla-puruṣaṉ, *n* <id.+. *Colloq.* 1. Progenitor, ancestor; குல முதல்வன். 2. One who is the cause; முக்கிய காரணமானவன்.

மூலபேரம் mūla-pēram, *n.* <id.+. See மூலவர். *Vaiṣṇ.*

மூலம் mūlam, *n.* <*mūla*. 1. Root; வேர். (திவா.) 2. Foot, base; அடி. *போதிமூலம் பொருந்தி* (மணி. 26, 47). 3. Bulb, tuber; கிழங்கு. (பிங.) *முதிரகனி மூல முனிக்கண மறுப்ப* (கல்லா. 38). 4. Origin; source; that which is original; ஆதி. *மூலவோலை மாட்சியிற் காட்ட* (பெரியபு. தடுத். 56). 5. Agency, means; வாயில். *இது அவன் மூலமாகக் கிடைத்தது.* 6. Cause, foundation; காரணம். (பிங.) *மூலமாகிய மும்மலம்* (திருவாச. 2, 111) 7. Importance, பிரதானம். *மூலவேள்விக்கு* (கம்பரா. பிரமாத். 164). 8. See மூலவர். (யாழ். அக.) 9. Tree; மரம். (பிங.) 10. The 19th *nakṣatra*; மூலநாள். (பிங.) 11. Text of a book; மூலபாடம். 12. Piles, haemorrhoids, *Prolapsus ani*; மூலநோய். (அக. நி.) 13. See மூலாதாரம், 2. 14. See மூலப்பகுதி. *மூலமுமறனும் . . . . கனலும* (பரிபா. 13, 24). 15. See மூலதனம். 16 Nearness; சமீபம். (யாழ். அக.) 17. Ownership; சொந்தம். (யாழ். அக.) 18. A mineral poison. See தாலம்பபாஷாணம். (யாழ். அக.) 19. Mercury; பாதரசம். 20. Ceylon leadwort; சித்திரமூலம்.

மூலமந்திரம் mūla-mantiram, *n.* <id.+. 1. The chief mantra; தலைமை மந்திரம். *மும்மைசா லுலகுக்கெல்லா மூலமந்திரத்தை* (கம்பரா. வாலிவ. 71). 2. The mystic syllable *Ōm*; பிரணவம்.

மூலமலம் mūla-malam, *n.* <id.+. (Śaiva.) See மூலநோய், 2. *அடங்குமே வெகுநி மூலமலவலி* (சிவதரு. சிவஞானயோ. 107).

மூலமுளை mūla-muḷai, *n.* <id.+. Haemorrhoidal shoots or tumours; மூலநோயில் ஏற்படும் முளைபோன்ற நுனி. (பதார்த்த. 416.)

மூலமொழி mūla-moḻi, *n.* <id.+. See மூலபாஷை.

மூலர் mūlar, *n.* A saint. See திருமூலர். *மூலர் முறை யொன்று* (சேக்கிழார். பு. 96).

மூலர்முறை mūlar-muṟai, *n.* <மூலர்+. Tirumantiram; திருமந்திரம். (சேக்கிழார். பு. 96.)

மூலரோகம் mūla-rōkam, *n.* <*mūla*+ *rōga.* See மூலநோய், 1. (பதார்த்த.)

மூலவர் mūlavar, *n.* <id. Idol fixed in the *sanctum sanctorum* of a temple, dist. fr. *uṟcavar;* கோயிலுட் கர்ப்பக்கிருகத்தில் ஸ்திரமாக வுள்ள மூர்த்தி.

மூலவல்லி mūla-valli, *n.* <id.+. Betel vine; வெற்றிலை. (பிங்.)

மூலவாசல் mūla-vācal, *n.* <id.+. 1. Entrance into the *sanctum sanctorum* of a temple; கோயிலுட் கர்ப்பக்கிருக வாயில். 2. Fontanelle. See பிரமரந்திரம். மூலவாசல் வெளிவிட்டு (திருப்பு. 399).

மூலவாயு mūla-vāyu, *n.* <id.+. Wind in the intestines, a disease; குடலில் வாதத்தினால் உண்டாம் நோய். (W.)

மூலவிக்கிரகம் mūla-vikkirakam, *n.* <id. +. See மூலவர். (W.)

மூலவியாதி mūla-viyāti, *n.* <id.+. See மூலநோய், 1. (W.)

மூலவிருள் mūla-v-iruḷ, *n.* <id.+. 1. (Advaita.) *Tamam*, the original darkness of the soul; ஆன்மாவை அநாதியே பற்றியிருக்குந் தமம். (W.) 2. (Śaiva.) The original impurity of the soul; ஆணவமலம். (யாழ். அக.)

மூலவுபத்திரவம் mūla-v-upattiravam, *n.* <id.+. See மூலநோய், 1. *Colloq.*

மூலவெதுப்பு mūla-vetuppu, *n.* <id.+. A disease of cattle; மாட்டுநோய்வகை. (மாட்டுவா. 158.)

மூலவெழுத்து mūla-v-eḻuttu, *n.* <id.+. 1. See மூலாக்கரம். 2. The mystic incantation *Ōm;* பிரணவம். மூலவெழுத்துட னைந்தும கொளுவி (கந்தபு. கயமுகனு. 72).

மூலவேர் mūla-vēr, *n.* <id.+. Tap root, main root of a tree; அடிவேர். மகாமேரு பாவுதத்தை மூலவேருடன் முடியுடன் வாங்கினவன்று (தக்கயாகப. 161, உரை).

மூலவோலை mūla-v-ōlai, *n.* <id.+. Original of a deed, as distinguished from its copy; மூலசாஸனம். மூலவோலை மாட்சியிற் காட்ட வைத்தேன் (பெரியபு. தடுத்தாட். 56).

மூலஸ்தானம் mūla-stāṉam, *n.* See மூலத்தானம்.

மூலாக்கரம் mūlākkaram, *n.*<*mūlākṣara.* *Akaram*, the fundamental or basic letter from which all other letters are derived; பிற அட்சரங்களுக்குக் காரணமான அகரம். (W.)

மூலாக்கினி mūlākkiṉi, *n.* <*mūla*+*agni.* 1. Fire of hunger. See உதராக்கினி. (W.) 2. (Yōga.) Internal heat having its seat in the *mūlātāram;* மூலாதாரத்திலுள்ள உஷ்ணம்.

மூலாகமம் mūlākamam, *n.*<id.+*āgama.* The Book of Genesis; உலகத்தோற்ற வரலாறு. *Chr.*

மூலாசனம் mūlācaṉam, *n.* <id.+*aśana.* Food consisting only of roots and bulbs; வேர் கிழங்குகளாகிய உணவு. (யாழ். அக.)

மூலாட்சரம் mūlāṭcaram, *n.* See மூலாக்கரம். (W.)

மூலாதாரம் mūlātāram, *n.* <*mūlādhāra.* 1. Fundamental cause; அடிப்படை. 2. (Yōga.) A *cakkiram* or nerve-plexus in the body, described as a four-petalled lotus, situate between the base of the sexual organ and the anus, one of *āṟātāram*, q.v.; ஆறுதாரங்களுள் குய்யத்துக்கும் குதத்துக்கும் மத்தியில் நான்கிதழ்த்தாமரை போலுள்ள சக்கரம். (சிலப். 3, 26, உரை.)

மூலி mūli, *n.* <*mūlin.* 1. Plant; செடி கொடி. பாதாள மூலி படருமே (நல்வழி, 23). 2. See மூலிகை. (W.) 3. One who is the cause; காரண பூதன் மூலிவடிவா மெயினன் (பாரத. அருச்சுனன் றவ. 103).

மூலிக்கரணம் mūli-k-karaṇam, *n.* <மூலி +. (யாழ். அக.) 1. Commencement; ஆதி. 2. Sale deed; கிரயப்பத்திரம்.

மூலிக்கை mūlikkai, *n.* See மூலிகை. (யாழ். அக.)

மூலிகை mūlikai, *n.* <*mūlikā.* 1. Roots of plants, used medicinally; மருந்தாக உபயோகிக்கும் செடிகொடிகளின் வேர். (W.) 2. Medicinal herbs; ஔஷதி. *Colloq.*

மூலியம் mūliyam, *n.*<*mūlya.* 1. Price; விலை. 2. Article purchased; விலைக்குக்கொண்ட பொருள். (யாழ். அக.) 3. Wages, salary; சம்பளம். (யாழ். அக.) 4. Means, agency; நிமித்தம். *Loc.*

மூலேரம் mūlēram, *n.* <*mūlēra.* Spikenard herb. See சடாமாஞ்சி. (சங். அக.)

மூலை mūlai, *n.* perh. *mūla.* [T. M. *mūla*, K. *mūle.*] 1. Corner; angle; கோணம். மூலை முடுக்குகளும் (இராமநா. சுந். 3). 2. Intermediate point of the compass; மூலைத்திசை. (W.) 3. House; வீடு. (W.)

மூலைக்கச்சம் mūlai-k-kaccam, *n.* <மூலை +. Fashion of tying a man's cloth so that one

end is partly tucked in behind and partly let freely down; பின்கச்சத்திலிருந்து ஆடைநுனி தொங்கும்படி உடையுடுக்கும்வகை.

மூலைக்கப்புப்பாய்தல் mūlai-k-kappu-p-pāytal, *n.* <id.+. A children's game; குழந்தைகளின் விளையாட்டுவகை. *Loc.*

மூலைக்கார்த்திகை mūlai-k-kārttikai, *n.* <id.+. The days of the month of Kārttikai after Tiru-k-kārttikai; கார்த்திகை மாதத்தில் திருக்கார்த்திகைக்குப் பின்வரும் நாட்கள். *Loc.*

மூலைக்கால் mūlai-k-kāl, *n.* <id.+. See முகூர்த்தக்கால். *மூலைக்கால் நாட்டும விதி* (*சர்வா. சிற்.* 39).

மூலைக்காற்று mūlai-k-kāṟṟu, *n.* <id.+. Wind blowing from an intermediate point of the compass; மூலைத்திசையினின்று அடிக்குங் காற்று. (W.)

மூலைக்குடா mūlai-k-kuṭā, *n.* <id.+. 1. Corner of a bay, harbour, etc.; குடா துறைமுகம் முதலியவற்றின் மூலை. 2. Out-of-the-way room in a large house; remote corner of a large field; வீடு வயல் முதலியவற்றின் மூலையிடம். (W.)

மூலைக்குத்து mūlai-k-kuttu, *n.* <id.+. 1. Position of a house in which its main doorway faces a corner of the courtyard; முற்றத்து மூலைக்கு எதிராக வீட்டுத் தலைவாயிலின்நிலை அமையப்பெற்றிருக்கை. 2. See மூலைப்பார்வை.

மூலைக்குமூலை mūlaikku-mūlai, *adv.* <id. +. In a scattered manner; சிதறுபட. *Colloq.*

மூலைக்குமூலைவரிசை mūlaikku-mūlai-varicai, *n.* <id.+. Diagonal bond, herring-bone work, rows of parallel lines in which the alternate rows slope in different directions; ஒன்றுவிட்டொருகல் எதிர்முகமாகச் சாயும்படி அமைக்குங் கட்டடமுறை. (C. E. M.)

மூலைக்கை mūlai-k-kai, *n.* <id.+. Beam from a corner to the ridge of a roof; வீட்டின் மூலைமுகட்டுச் சட்டம். (W.)

மூலைகா-த்தல் mūlai-kā-, *v. intr.* <id.+. To lie mourning in a corner of a house, as a recently widowed woman; புருஷனையிழந்த மனைவி வீட்டுக்குள் ஒருமூலையிற் கிடந்து துக்கங் கொண்டாடுதல். *Loc.*

மூலைத்தாய்ச்சி mūlai-t-tāycci, *n.* <id.+. A game. See நாலுமூலைத்தாய்ச்சி.

மூலைத்திசை mūlai-t-ticai, *n.* <id.+. Intermediate point of the compass; பெருந்திசைகளுக்கு ஊடேயுள்ள கோணத்திக்கு. (W.)

மூலைப்பார்வை mūlai-p-pārvai, *n.* <id. +. 1. Position of house facing an intermediate point of the compass, considered inauspicious; கோணத்திசையை நோக்கிய வீட்டுநிலை. 2. Fixed, oblique look of the eyes at the time of death; மரணத்தறுவாயில் விழி ஒருபுறமாகச் செருகி நிலைக்குத்திடுகை.

மூலைமட்டப்பலகை mūlai-maṭṭa-p-palakai, *n.* <மூலைமட்டம்+. Mason's set-square; மூலைமட்டம்பார்க்குங் கருவி. (C. E. M.)

மூலைமட்டம் mūlai-maṭṭam, *n.* <மூலை+. 1. Right angle; நேர்கோணம். 2. See மூலைமட்டப்பலகை. (*கட்டட. நாமா.*)

மூலைமட்டம்பார்த்தல் mūlai-maṭṭam-pārttal, *n.* <மூலைமட்டம்+. Testing a door-frame by diagonal measurement; வாயில்நிலையில் மூலைகளின் சரிசமத்தை அளவிட்டுப் பார்க்கை.

மூலைமுடக்கு mūlai-muṭakku, *n.* <மூலை +. 1. See மூலைமுடுக்கு. 2. Crooked way; வளைந்துசெல்லும் வழி. (W.)

மூலைமுடுக்கு mūlai-muṭukku, *n.* <id.+. Nook, corner; சந்துபொந்து.

மூலையடியே mūlai-y-aṭiyē, *adv.* <id.+ அடி³. At one's pleasure, as one likes; யதேச்சையாய். *மூலையடியே சுகானுபவம் பண்ணித் திரிந்தார்களாம்படி* (*ஈடு*, 4, 9, 5).

மூலையடிவழி mūlai-y-aṭi-vaḻi, *n.* <id.+ id.+. Short cut; குறுக்குவழி. *எனக்கு இங்ஙனே யிருப்பதொரு மூலையடிவழி யுண்டாவதே* (*ஈடு*, 10, 8, 3).

மூலையரம் mūlai-y-aram, *n.* <id.+. Three-sided rasp or file; மூன்று பட்டையுள்ள அரம். (W.)

மூலையோட்டம் mūlai-y-ōṭṭam, *n.* <மூலை ஓடு-. Angular extension, diagonal extending out of square; நேர்கோணமின்றி மூலையாய் அமைகை. (W.)

மூலையோடு¹ mūlai-y-ōṭu, *n.* <மூலை+ஓடு². 1. Ridge-tile; கூரைமுகட்டில் வேயும் ஓட்டுவகை. *Mod.* 2. A kind of tile used for covering the valley of a roof; கூடல்வாயிலிடும் ஓடு.

மூலையோடு²-தல் mūlai-y-ōṭu-, *v. intr.* <id.+ஓடு-. To be elongated, as a corner; to run out of square; நேர்கோணமின்றி மூலைவாக்கா யமைதல். (W.)

மூலைவாக்கு mūlai-vākku, *n.* <id. +. Diagonal position, oblique position; மூலைகோணிய நிலை. (W.)

மூலைவாங்கல் mūlai-vāṅkal, *n.* <id.+ வாங்கு-. See மூலையோட்டம். (W.)

மூலைவாசல் mūlai-vācal, n. <id.+. Gate or door-way at or near a corner of a house; வீட்டின் நேராகவன்றி ஒதுக்கமா யமைந்த வாயில்.

மூலைவாட்டம் mūlai-vāṭṭam, n. <id.+. See மூலைவாக்கு.

மூலைவாட்டு mūlai-vāṭṭu, n. <id.+. See மூலைவாக்கு.

மூலைவிட்டம் mūlai-viṭṭam, n. <id.+. Diagonal; நாற்கோணத்திலுள்ள எதிர்மூலைகளைச் சேர்க்குங் கோடு.

மூலைவேர் mūlai-vēr, n. <id.+. Root running aslant; நேராகவன்றிச் சரிவாய்ச் செல்லும் வேர். (W.)

மூலோங்காரம் mūlōṅkāram, n. <mūla+ ōṅkāra. Praṇava, the mystic syllable Ōm; பிரணவம். ஆதி பராபரத்தினை பாலாய் மூலோங்காரப பொருளாயிருந்தாள (கந்தபு. அநந்த. சாப. 2).

மூலோதாரணம் mūlōtāraṇam, n. <mūlōdāharaṇa. Illustration embodied in the text; மூலத்துடன் அமைந்த உதாரணம். தனையாசிரியர மூலோதாரணங் காட்டினுற் போல (பி. வி. 3, உரை).

மூவசைச்சீர் mū-v-acai-c-cīr, n. <மூ²+ அசை+. Metrical foot of three syllables; உரிச்சீர். வெண்பா வினமா நேரசையாலிற்ற மூவசைச்சீர (காரிகை, உறுப். 6).

மூவட்சி mū-v-aṭci, n. <id.+அட்சி. Coconut, as having three eyes; தேங்காய். (தைலவ. தைல.)

மூவடிமுப்பது mū-v-aṭi-muppatu, n. <id.+அடி³+. A poem of 30 stanzas of three lines each, attributed to Iṭai-k-kāṭar; இடைக்காடர் செய்ததாகக் கூறப்படுவதும் சிந்தடிச் செய்யுள் முப்பதுகொண்டதுமான ஒரு நூல். (தொல். பொ. 548, உரை.)

மூவடிவு mū-vaṭivu, n. <id.+வடிவு. The three forms of living things, viz., āṇ, peṇ, ali; ஆண் பெண் அலி என்ற மூவகை உருவம். (பிங்.)

மூவணை mū-v-aṇai, n. <id.+அணை³. Three yokes of oxen; மூன்று சோடி ஏர்மாடு. (W.)

மூவர் mūvar, n. <id. 1. The Hindu Trinity. See திரிமூர்த்திகள். பலாபுகழ் மூவருந் தலைவராக (திருமுரு. 162). 2. See மூவேந்தர். வண புகழ் மூவா தணபொழில் வரைப்பின் (தொல். பொ. 391). 3. The three Śaiva saints, viz., Appar, Cuntarar, Campantar, authors of the Tēvāram hymns; தேவார ஆசிரியர்களான அப்பர் சுந்தரர் சம்பந்தர் ஆகிய மூன்று நாயன்மார்கள். மூவர்செய் பனுவல் (தாயு. சச்சிதா. 3).

மூவரசர் mū-v-aracar, n. <id.+. See மூவேந்தர். (W)

மூவராயர் mūvarāyar, n. <மூவரையர். See மூவேந்தர். மூவராயர கண்டன் (S. I. I. i, 110).

மூவரியணில் mū-vari-y-aṇil, n. <மூ² +வரி+. Striped squirrel, Sciurus palmarum, as having three longitudinal stripes along its back; முதுகில் நீளமாக மூன்று வரிகளுடைய அணில் வகை. மூவரியணிலோடாங்கவை நான்கும குட்டிக் குரிய (தொல். பொ. 561).

மூவரையர் mū-v-araiyar, n. <id.+அரையன். See மூவராயர். (Insc.)

மூவறிவுயிர் mū-v-aṟivuyir, n. <id.+ அறிவு+உயிர். Creatures such as ants, having only three senses, viz, ūṟu, cuvai, nāṟṟam; ஊறு சுவை நாற்றம் ஆகிய மூவறிவுமட்டுமேயுள்ள சிதலெறும்பாதியான பிராணிகள். (தொல். பொ. 585.)

மூவாசை¹ mū-v-ācai, n. <id.+. The three desires or passions, viz., maṇ-ṇ-ācai, peṇ-ṇ-ācai, poṉ-ṉ-ācai; மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை என்ற மூவகைப்பட்ட பற்று.

மூவாசை² mūvācai, n. prob. முகவாசை². Cloth spread over a corpse; சவத்தின்மேல் மூடுந் சீலை. Loc.

மூவாதியார் mūvātiyār, n. A poet, author of Aintiṇai-y-elupatu; ஐந்திணையெழுபது என்ற நூலை இயற்றிய ஆசிரியர்.

மூவாமருந்து mūvā-maruntu, n. <மூ-+ ஆ neg.+. Nectar, as preventing old age; அமிர்தம். மூவாமருந்தின் முன்னாத தோன்றலின் (சிலப. 2, 46).

மூவாமலை mūvā-malai, n. <id.+id.+. The Mount Mēru; மேருமலை. (பிங்.)

மூவாமுதல் mūvā-mutal, n. <id.+id.+. God; கடவுள். (யாழ். அக.)

மூவாயிரவர் mū-v-āyiravar, n. <மூ²+ ஆயிரம். The community of 3000 Brahmins, being special devotees of the God at Chidambaram. See தில்லைமூவாயிரவர் மூவாயிரவர்க்கு மூர்த்தி யென்னப்பட்டானை (தேவா. 17, 7).

மூவார் mūvār, n. <மூ-+ஆ neg. The Dēvas, as never aging; [மூப்பில்லாதவர்] தேவர். மூவார தொழுதெழு வடிவம் (மேருமந். 874).

மூவிசை mū-v-icai, n. <மூ²+இசை⁵. (Mus.) Pitch of three grades, viz., mantam, mattimam, uccam; மந்தம் மத்திமம் உச்சம் என்ற மூன்றன சுரவகை. (W.)

மூவிடம் mū-v-iṭam, n. <id.+. (Gram.) The three persons, viz., *taṉmai, muṉṉilai, paṭarkkai;* தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்ற மூன்று இடங்கள். (பிங்.)

மூவிராசாக்கள்திருநாள் mū-v-irācāk-kaḷ-tirunāḷ, n. <id.+. Epiphany, a festival in honour of the three wise men of the East who came to worship the infant Jesus at Bethlehem; பெத்லெகேமில் ஏசுநாதர் பிறந்தபோது அவரை வழிபடவந்த கீழ்நாட்டு ஞானிகள் மூவரைப் போற்றும் திருநாள். *R. C.*

மூவிலை mū-v-ilai, n. <id.+. 1. See மூவிலை வேல். கொலைமலி மூவிலையான் (தேவா. 923, 11). 2. Field-gram. See நரிப்பயறு. (மலை.) 3. Bael, as triple-leaved; வில்வம். நல்லறுகு மூவிலைப பத்திர மிரண்டுமே (செவ்வந்தி. பு. பிரமதேவன். 43).

மூவிலைச்சூலம் mūvilai-c-cūlam, n. <மூவிலை+. See மூவிலைவேல். மூவிலைச்சூல மென்மேற் பொறி (தேவா. 937, 1).

மூவிலைமின்னி mūvilai-miṉṉi, n. <id.+. Field-bean. See அவரை. (சங். அக.)

மூவிலைவேல் mūvilai-vēl, n. <id.+. Trident; திரிசூலம். மூவிலைவேல் வலனேந்திப் பொலிபவனே (திருவாச. 6, 9). (சூடா.)

மூவிலைவேலோன் mūvilaivēlōṉ, n. <மூவிலைவேல். Bhairava, as wielding the trident; [திரிசூலத்தைத் தாங்கியவன்] வயிரவன். (பிங்.)

மூவினம் mū-v-iṉam, n. <மூ[2]+. 1. The three kinds of cattle, viz., *pacu, erumai, āṭu;* பசு எருமை ஆடு ஆகிய மூவகைப்பட்ட கால்நடை. மூவின மேய்த்தல் சேவினந் தழுவல் (இலக். வி. 390). 2. (Gram.) The three classes of consonants, viz., *valliṉam, melliṉam, iṭaiyiṉam;* வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் என்ற மூவகை மெய்யெழுத்து. (நன். 236.)

மூவு-தல் mūvu-, 5 v. intr. cf. ஓவு-. To separate, remove; விலகுதல். (யாழ். அக.)

மூவுலகம் mū-v-ulakam, n. <மூ[2]+. See மூவுலகு. (பிங்.) மூவுலகம் விளைத்த வுந்தி (திவ். இயற். திருவாசி. 4).

மூவுலகளந்தோன் mūvulakaḷantōṉ, n. <மூவுலகு+அள-. Viṣṇu; திருமால். (சங். அக.)

மூவுலகாளி mūvulakāḷi, n. <id.+ஆள்-. 1. God; கடவுள். மூவாவன் மூவுலகாளி (திவ். திருவாய். 8, 9, 5). 2. Indra; இந்திரன். (யாழ். அக.)

மூவுலகு mū-v-ulaku, n. <மூ[2]+. The three worlds, viz., *cuvarkkam, mattiyam, pātālam;* சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதாளம் என்ற மூன்று உலகங்கள். மூவுலகுங் கேட்குமே . . . கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொல் (நாலடி, 100).

மூவுலகுணர்ந்தமூர்த்தி mūvulak-uṇarnta-mūrtti, n. <மூவுலகு+உணர்[1]-+. Arhat; அருகன் (சூடா.)

மூவெயில் mū-v-eyil, n. <மூ[2]+எயில். The three cities destroyed by Śiva. See திரிபுரம். முக்கணானுன் மூவெயிலு முடனற்றக்கால் (கலித். 2).

மூவேந்தர் mū-vēntar, n. <id.+. The three Tamil kings, viz., Cēraṉ, Cōḻaṉ, Pāṇṭiyaṉ; சேர சோழ பாண்டியர் ஆகிய மூன்று தமிழரசர். முடியா லுலகாண்ட மூவேந்தர் முன்னே (தேவா. 880, 11).

மூழ்[1]-தல் mūḻ-, 4 v. tr. <மூள்-. To seize, take hold of; பற்றிக்கொள்ளுதல். மூழ்ந்த பிணி நலிய (நன். 417, விருத்.).

மூழ்[2]-த்தல் mūḻ-, 11 v. tr. cf. முழுத்து-. To submerge, engulf; மூழ்கச்செய்தல். மூழ்த்த நாளநீரை மீனுயமைத்த பெருமானை (திவ். பெரியதி. 6, 8, 2).—intr. cf. ஊழ்[2]-. To be mature; முதிர்தல். (பதிற்றுப. அரும்.)

மூழ்[3]-த்தல் mūḻ-, 11 v. tr. <முகிழ்-. 1. To close, as a bud; மூடுதல். மறவருய வாய் மூழ்த்தனரே (புறநா. 336). 2. To swarm round; மொய்த்தல். கதழ்பு மூழ்த்தேறி (பரிபா. 10, 18). (திவா.) 3. To surround; வளைத்தல். முரணுடை வேட்டுவர் மூழ்த்தனர் (பெருங். உஞ்சைக். 56, 49).

மூழ்[4] mūḻ, n. <மூழ்[3]-. Flower-bud. See முகிழ். (J.)

மூழ்கடி-த்தல் mūḻkaṭi-, v. tr. <மூழ்கு-+அடி-. To drown; மூழ்கச்செய்தல்.

மூழ்கு-தல் mūḻku-, 5 v. intr. [T. munugu, K. muḻugu, M. muṅṅuga.] 1. To plunge, submerge; to sink, as a ship; அமிழ்தல். வேட்கை வெந்நீரிற் கடிப்ப மூழ்கி (திருவாச. 6, 41). 2. To be hidden, screened; மறைதல். வியன்மலை மூழ்கிச் சுடர்கான மாறிய செவ்வி நோக்கி (சிறுபாண். 170). 3. To reach, enter; புகுதல். வான மூழ்கிச் சில்காற் றிசைக்கும (மதுரைக். 357). 4. To be thrust; அழுந்துதல். சுரையம்பு மூழ்க (கலித். 6). 5. To abide; to remain; தங்குதல். முனிமுதன் மூழ்கிய வெம்மை தீரநது (கலித். 16).

மூழ்த்தம் mūḻttam, n. See முகூர்த்தம். ஊழ்வினை துரப்பவோடி யொன்று மூழ்த்தத்தினுள்ளே (சீவக. 2763).

மூழ்த்து-தல் mūḻttu-, 5 v. tr. cf. முழுத்து-. 1. See மூழ்[2]-. 2. To plunge, immerse, weigh down; ஆழ்த்துதல்.

மூழக்கு mūḻakku, n. < மூ² + உழக்கு. Three uḻakku; மூன்று உழக்கு. (தொல். எழுத். 457, உரை.) குறசசிறார் மூழக் குழக்குத் தினைதந்தா (தமிழ்நா. 29).

மூழட்டி mūḻaṭṭi, n. Pepper; மிளகு. (சங். அக.)

மூழல் mūḻal, n. < மூழ்³-. 1. Lid; மூடி. காணடிகைச் செபபு ஒன்று அடியும் மூழலும் உட்பட (S. I. I. ii, 5). 2. cf. முழல். Bonduc nut; கழற்சிகாய். (திவா.)

மூழாக்கு mūḻākku, n. See மூழக்கு. (தொல். எழுத். 457, உரை.)

மூழி mūḻi, n. prob. மூழ்²-. [K. mūḷi.] 1. Ladle; அகப்பை. (திவா.) 2. A vessel for holding water. See கமண்டலு. மயிற்பீலியோடு மூழிநீர் கையிற்பற்றி (பெரியபு. திருஞான. 601). 3. A vessel used in sacrifices; யாகத்தில் உபயோகிக்கும் பாண்ட விசேடம். (சீவக. 2464, அரும்.) 4. Reservoir of water; tank; நீர்நிலை. (பிங்.) 5 Churning stick; மத்து. (W.) 6. Boiled rice; சோறு. (சூடா.)

மூழிவாய் mūḻi-vāy, n. perh. மூழ்⁴+. Flower-basket; பூக்கூடை. மூழிவாய் முல்லைமாலை (சீவக. 833).

மூழை mūḻai, n. cf. மூழி. 1. Ladle; அகப்பை. மூழை சுவையுணரா தாங்கு (நாலடி, 321). 2. Boiled rice. See மூழி, 6. (சூடா.) 3. Churning stick; மத்து. (சது.) 4. Hollow place; குழிந்த இடம். குன்றை யமமூல மூழைவாய் வைத்து (கமப ரா. மருத்து. 116).

மூள் (ளு)-தல் mūḷ-, 2 v. intr. 1. To kindle, catch fire; நெருப்புப் பற்றுதல். 2. To be kindled, stirred up, as anger; சினங்கிளம்புதல். 3. To enter upon with earnestness; ஊக்கத்துடன் முற்படுதல். முதலற முடிக்க மூண்டான் (கமபரா. மாயாசீ. 96).

மூளி mūḷi, n. prob. முளி-. 1. Defect of limb; deformity; உறுப்புக்குறை. சூர்ப்பணகையை மூளியாக்க (இராமநா. உயுத். 26). 2. One who is deformed or has defective limbs; உறுப்பறை. 3. That which has lost a part or piece, especially at the top; தலைப்பகுதியிற் பின்னப்பட்டிருப்பது. மூளிக்குடம். 4. That which is defective; குறைவுற்றது. அவன் வாராமையால் அந்தக் காரியம் மூளியா யிருந்தது. 5. Person or thing devoid of the usual ornaments; வழக்கமாயுள்ள அணிகலனில்லாத-வன்-வள்-து. 6. Ugly woman, a term of abuse; அழகற்றவள்.

மூளிக்காது mūḷi-k-kātu, n. < மூளி +. 1. Woman's ear devoid of the usual ornaments; பெண்டிரின் ஆபரணம் பூணாத காது. 2. Ear with torn lobe; அறுபட்ட காது.

மூளிநாய் mūḷi-nāy, n. < id. +. Dog with clipped ears; காதறுபட்ட நாய். (W.)

மூளிமுக்காடு mūḷi-mukkāṭu, n. < id. +. Hood, covering for the head of a woman; மகளிர் தலையை மறைக்குந் துணி. (W.)

மூளியுதடு mūḷi-y-utaṭu, n. < id. +. Hare-lip; பிளந்த உதடு. (W.)

மூளியோடு mūḷi-y-ōṭu, n. < id. +. Chipped tile; சிதைந்த ஓடு. (W.)

மூளை mūḷai, n. perh. மூள்-. [M. mūḷa.] 1. Brain; மண்டையின் உள்ளீடு. மூளையார சிரத்து (திவ். பெரியதி. 4, 2, 8). 2. Marrow, medullary substance, one of catta-tātu, q. v.; சத்ததாதுக்களுள் ஒன்றான மச்சை. (சூடா.) 3. Intelligence, intellect; அறிவு. அவனுக்கு மூளையில்லை.

மூளைக்கொதிப்பு mūḷai-k-kotippu, n. < மூளை +. (M. L.) 1. Sunstroke; வெயிலால் தாக்கப்படுகை. 2. Rush of blood to the head; சிரசில் சென்று தாக்கும் மிகுதியான இரத்தவோட்டம். மிக்கபடிப்பால் அவனுக்கு மூளைக்கொதிப்பு உண்டாய விட்டது.

மூளைகெடு-தல் mūḷai-keṭu-, v. intr. < id. +. To be weak in brain power; அறிவு குறைதல்.

மூளைப்பிதுக்கம் mūḷai-p-pitukkam, n. < id. +. Protrusion of the brain, as from an accident; மூளை பிதுங்கிவிடுகை. (இங். வை.)

மூளையதிர்ச்சி mūḷai-y-atircci, n. < id. +. Concussion of the brain; தலையில் அடிபடுவதால் உண்டாம் மூளைக்கலக்கம். (இங். வை.)

மூளையமுக்கம் mūḷai-y-amukkam, n. < id. +. Compression of the brain, as from an accident; மூளை அழுந்திவிடுகை. (இங். வை.)

மூளையில்லாதவன் mūḷai-y-illātavaṉ, n. < id. +. Fool, as devoid of brains; மூடன். (C. G.)

மூளைவறண்டவன் mūḷai-varaṇṭavaṉ, n. < id. +. 1. Eccentric man; கோணற்புத்தியுள்ளவன். (W.) 2. See மூளையில்லாதவன். Loc.

மூற்றை mūṟṟai, n. < மூன்று. Three-fold; triple; மும்மடங்கு. நூற்றுபபத்து நூவன்ற தோன் முகன் மூற்றைக்கையினன் (கந்தபு. கயமுகன. 2).

மூறுவா mūṟuvā, n. < mūrvā. Bowstring hemp. See பெருங்குரும்பை. (மலை.)

மூன்றாங்கட்டு mūṉṟāṅ-kaṭṭu, n. < மூன்று + ஆ⁶- +. 1. The third compartment of a house; வீட்டின் மூன்றும் கட்டடப்பகுதி. Colloq. 2.

Final or decisive opinion, as the third and last bandage to a broken limb; [ஒடிந்த உறுப்புக்கு இறுதியாக மூன்றாமுறை கட்டுங் கட்டுப்போலுள்ளது] முடிவான தீர்மானம். (W.)

மூன்றாங்கால் mūṉṟāṉ-kāl, n. <id.+id. +. 1. The first post of a marriage *pandal*, set up three days before the wedding, விவாகத் துக்கு மூன்றுநாள்முன்பு நடும் பந்தற்கால். (W.) 2. Consanguinity of the third degree; மூன்றாந் தலை முறை உறவு. (W.) 3. The third male child of a person; மூன்றும் ஆண்குழந்தை. *Loc.*

மூன்றாங்கொம்பு mūṉṟāṉ-kompu, n. <id.+id.+. Seeds of paddy kept in water for two days, for sowing on the third day; மூன்றும் நாள் விதைப்பதற்காக அதற்கு முன் இரண்டு நாளும் நீரில் ஊறவைத்த நெல்விதை. *Tj.*

மூன்றாந்திருவந்தாதி mūṉṟāṉ-tiru-v-antāti, n. <id.+id.+. An *antāti* in *veṇpā* metre in Nālāyira-p-pirapantam by Pēyāḻvār; நாலாயிரப்பிரபந்தத்துள் பேயாழ்வார் வெண்பாவிற் பாடிய அந்தாதிநூல்.

மூன்றாநடவு mūṉṟā-naṭavu, n. <id.+id. +. Third transplantation of seedlings; மூன்று முறை பிடுங்கிநடும் நாற்று. *Loc.*

மூன்றாம்பாட்டன் mūṉṟām-pāṭṭaṉ, n. <id.+id.+. Grandfather's grandfather; பாட் டனுக்குப் பாட்டன். *Colloq.*

மூன்றாம்பேஸ்து mūṉṟām-pēstu, n. <id. +id.+. The third and last failure in a particular game of cards, as involving a heavy penalty; ஒருவகைச் சீட்டாட்டத்தில் பெருநஷ்டம் ஏற்படும் மூன்றாந்தோல்வி.

மூன்றாமுறைக்காய்ச்சல் mūṉṟā-muṟai-k-kāyccal, n. <id.+id.+. Malaria, tertian fever; ஒன்றுவிட்டோருநாள் வரும் சுரநோய். (M. L.)

மூன்றாவது mūṉṟāvatu, <id.+id. n. 1 That which is third; இரண்டாவதற்கு அடுத் துள்ளது. 2. Quicklime, as the third article used in chewing betel, the other two being betel and areca-nut; [வெற்றிலைபாக்குடன் சேர்த் துணையும் மூன்றாம் பொருள்] சுண்ணாம்பு. *Colloq.* — *adv.* Thirdly; இரண்டாவதுக்கு அடுத்ததாக. (W.)

மூன்று mūṉṟu, n. [T. *mūḍu*, K. *mūḍru*, M. *mūnnu*, Tu. *muji*.] Three; இரண்டுக்கு மேல் அடுத்துள்ள எண். சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்று தலையிட்ட (தொல். எழுத். 1).

மூன்றுதண்டர் mūṉṟu-taṇṭar, n. <மூன்று +. Ascetics with trident-staff; திரிதண்ட சந்நி யாசிகள். மூன்றுதண்ட ரொன்றினர் (திவ். திருச்சந். 52).

மூன்றுநூல் mūṉṟu-nūl, n. <id.+. The sacred thread, as having three strands, பூணூல். மூன்றுநூல் கிடந்த தோளமுனி (கம்பரா. கிளை. 137).

மூன்றுமா mūṉṟu-mā, n. <id.+. The fraction 3/20; ௩ா என்று குறியுள்ளதும் இருபதில் மூன்றுகொண்டதுமான பின்னவெண்.

மூன்றுவீசம் mūṉṟu-vīcam, n. <id.+. The fraction 3/16; ௩வீ என்று குறியுள்ளதும் பதினா றில் மூன்றுகொண்டதுமான பின்னவெண்.

மூனாயம் mūṉāyam, n. cf. *ūna* Fault; குற்றம். என்வார்த்தையில என்னபோராம மூனாயம்பிடிக் கிறான்.

மூஜபர் mūjapar, n. <Arab. *mutabar*. Respectability, position; மதிப்பு

மூஷாதுத்தம் mūṣātuttam, n <*mūṣā-tuttha*. Blue vitriol. See துரிசு. (W.)

மூஷாம்பரம் mūṣāmparam, n. <U. *musāmbar*. Socotrine aloe. See கரியபோளம், 1. (இங். வை.)

மூஷிகம் mūṣikam, n. <*mūṣika*. 1. Rat; mouse; எலி. (W.) 2 Bandicoot. See பெருச் சாளி. *Loc.* 3. The region between Quilon and Cape Comorin; கொல்லத்துக்கும் குமரிக்கும் இடைப்பட்ட நாடு. (T. A. S. ii, 105.)

மூஷிகவாகனன் mūṣika-vākaṉaṉ, n. <id. +. Gaṇēśa, as riding the bandicoot; [பெருச் சாளியை வாகனமாக உடையவன்] விநாயகக்கடவுள்.

மெ

மெ me. The compound of ம் and எ.

மெக்கா mekkā, n. <Arab. *Makka*. A city in Arabia, being the chief place of pilgrimage for the Muhammadans, முகம்மதியர்க்கு முக்கிய க்ஷேத்திரமானதும் அரேபியாவிலுள்ளதுமான ஒரு நகரம்.

மெகனத்து mekaṉattu, n. <Arab. *mih-nat*. Exertion, labour, toil; உழைப்பு. (C. G.)

மெச்சாதவர் meccātavar, n. <மெச்சு- + ஆ neg. (W.) 1. Welcome guests; நல்விருந்து. 2. Friends; சிநேகர்.

மெச்சு[1]-தல் meccu-, 5 v. tr. [T. *metstsu*, K. *meccu*, M. *meccuga*, Tu. *mecuni*.] 1. To praise, extol; to flatter; புகழ்தல். அமரர்மெச்ச

மலாமல்கு பொழில் (தேவா. 543, 9). 2. To esteem; மதித்தல். (W.) 3. To admire greatly, wonder; வியத்தல். மெச்சுது சங்கமிடத்தான் (திவ். பெரியாழ். 2, 1, 1).

மெச்சு[2] meccu, *n.* <மெச்சு-. Approbation, commendation; உவப்பு. (W.)

மெஞ்ஞலம் meññalam, *n.* Corr. of மெய்ந்நலம். (யாழ். அக.)

மெட்டி meṭṭi, *n.* [T. *meṭṭe.*] A kind of plain ring worn on the great toe or the next toe; கால்விரலணிவகை.

மெட்டு[1]-தல் meṭṭu-, *5 v. tr.* cf. நெட்டு-. [K. *meṭṭu.*] To spurn or push with the foot; காலால் தாக்குதல். நிகளத்தை மெட்டி மெட்டிப பொடிபடுத்தி (பழனிப்பிள்ளைத். 12).

மெட்டு[2] meṭṭu, *n.* 1. [T. *meṭṭa*, K. *meṭṭu.*] Mound; மேடு. (திவா.) 2. Section of earth left in the centre of an excavation as a measure of its depth; வெட்டும் பள்ளத்தின் நடுவில் வெட்டளவின் உயரத்தைக் காட்டவிடும் மண்திட்டு. *Loc.* 3. Bridge of a fiddle; பிடிலில் வைக்கும் மிதப்புக் கட்டை. 4. Wood or jungle which surrounds a village; ஊர்சூழ்காடு. (W.)

மெட்டு[3] meṭṭu, *n.* [T. *meṭṭe*, K. *meṭṭu.*] See மெட்டி. மெட்டினைப பதத்தி விட்டு (தனிப்பா. ii, 29, 68).

மெட்டு[4] meṭṭu, *n.* 1. [T. *meṭṭu.*] Place where custom is paid, custom-house; ஆயத்துறை. (W.) 2. Obstacle; obstruction; தடை. உள்ளே வரவொட்டாமல மெட்டுவைத்துவிட்டான். *Tinn.*

மெட்டு[5] meṭṭu, *n.* perh. மட்டு[1]. [T. *meṭstsu.*] 1. Honour; கௌரவம். மெட்டுக்கடக்க வெருட்டிடும் (விறலிவிடு. 860) 2. Fashion, style; இரீதி. *Loc.* 3. (Mus.) Tune of a song; rhythm; பாட்டின் இராகப்போக்கு. இது இந்துஸ்தானி மெட்டு.

மெட்டுக்காரன் meṭṭu-k-kāraṉ, *n.* <மெட்டு[4]+. Customs officer; one who collects customs; toll-gatherer; சுங்கம் வசூலிப்போன். (C. G.)

மெட்டுச்சேவகன் meṭṭu-c-cēvakaṉ, *n.* <id.+. 1. See மெட்டுக்காரன். (W.) 2. Peon of the revenue department; வரிவசூலிலாகாவிலுள்ள சேவகன். *Loc.*

மெத்த metta, *adv.* <மெத்து-. Much, abundantly, greatly; மிகவும். மெத்த நேயவனே (தேவா. 758, 7).

மெத்தம்பாரை mettam-pārai, *n.* Sea-fish, yellowish red, attaining 16 in. in length, *Caesia pinjalo;* மஞ்சள் கலந்த சிவப்பு நிறமுடையதும் 16 அங்குலம்வரை வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை.

மெத்தம்பிரியன் mettam-piriyaṉ, *n.* Sea-fish, crimson with orange tints, *Lutjanus annularis*, used as bait; சிவப்பும் மஞ்சளும் கலந்ததும் தூண்டிலிரையாக உபயோகப்படுவதுமான கடல்மீன்வகை.

மெத்தனவு mettaṉavu, *n.* <மெத்தெனல். [T. *mettana.*] 1. See மெத்தெனவு. 2. Light-heartedness; கவலையின்மை. மெத்தனவிற் றுயிலுங் கால் (திருவாலவா. 27, 70).

மெத்து-தல் mettu-, *5 v.* [T. K. *mettu*, M. *mettuga.*] *intr.* 1. To abound, increase; மிகுதல். மெத்துபேரொளியாய் (சேதுபு தோத 66). 2. To be filled; நிரம்புதல். மேவிய வடிவு மெத்தல் (திருவாலவா. 1, 5) —*tr.* 1. To fill; நிரப்புதல். மனகுறை மெத்தவுளருப (தணிகைப்பு. வீராட். 35). 2. To pad, pack; to plaster; அப்புதல். இறைச்சி மெத்தி (சீவக. 1577).

மெத்துவாத்துவம் mettuvāttuvam, *n.* (Śaiva.) See மெத்துவாத்துவாதனம். மெத்துவாத்துவ மிடக்கால் வலக்கால் (தத்துவப. 108).

மெத்துவாத்துவாதனம் mettuvāttu-vātaṉam, *n.* <மெத்துவாத்துவம்+. (Śaiva.) A reclining posture with one arm supporting the head and the other arm stretched along the body, while both the legs are outstretched; இரண்டு காலும் நீட்டி ஒரு முழங்கையூன்றித் தலையை யேந்தி ஒரு கையை முசிவற நீட்டிக் கிடக்கும் ஆசனவகை. (தத்துவப. 108, உரை)

மெத்தெனல் metteṉal, *n.* <மெது. [K. *mettane.*] Expr. signifying (a) being smooth or soft; மென்மைக்குறிப்பு. மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தின் மேலேறி (திவ். திருப்பா. 19).: (b) being gentle; அமைதிக்குறிப்பு.: (c) being slow; காலத்தாழ்ச்சிக்குறிப்பு. மெத்தென மாதைக்கொண்டு வருகுவல் (திருவாலவா. 62, 7).: (d) being dull; மந்தக்குறிப்பு. (ஈடு, 1, 10, 11.)

மெத்தெனவு metteṉavu, *n.* <மெத்தெனல். 1. Mildness of disposition; even temper; gentleness; சாந்தகுணம். (W.) 2. Pliancy; வளைந்து கொடுக்குந் தன்மை.

மெத்தை[1] mettai, *n.* <மெத்தெனல். [T. M. *metta*, K. *mette.*] 1. Bed, cushion; படுக்கை. ஒரு பாம்பை மெத்தையாக விரித்து (திவ். பெரியாழ். 5, 1, 7). 2. Quilt stuffed with cotton; பஞ்சணை. 3. Sleeping place; துயிலிடம். (திவா.) 4. Coat,

jacket; சட்டை. (பிங்.) 5. A hunting accessory carried on the shoulder; வேட்டையாடும்போது தோளிலிடும் சாதனம். வலத்தோளிலே இட்ட மெத் தையும (திவ். திருநெடு. 21, வ்யா. பக். 170).

மெத்தை[2] mettai, n. [T. midde, M. metta.] See மெத்தைவீடு. (W.)

மெத்தை[3] mettai, n. A plant; பூடுவகை. (சங். அக.)

மெத்தைப்பாய் mettai-p-pāy, n. <மெத் தை[1]+. [M. mettapāyi.] 1. Double mat, the upper one being finer than the lower; கீழ்ப் பாயைக்காட்டிலும் நயமாகச் செய்த மேற்பாயை யுடைய இரட்டைப்பாய். Loc. 2. Mat for spreading on a mattress; மெத்தைமேல் விரிக்கும் பாய். (W.)

மெத்தைப்பாரை mettaippārai, n. See மெத்தம்பாரை. (J.)

மெத்தைவீடு mettai-vīṭu, n. <மெத்தை[2] +. (W.) 1. Storied house; மாடிவீடு. 2. Upper storey; மேனிலை மாடம். 3. Terraced house; மொட்டைமாடிவீடு.

மெது metu, n. <mṛdu. [K. medu.] 1. Softness; மிருது. 2. Gentleness; அமைதி. (W.) 3. Slowness; தாமதம். 4. Dullness; மந்தம். 5. Bluntness, as of an edge; கூர்மழுக்கம். (W.)

மெதுக்கு metukku, n. (W.) 1. [T. metuku.] Boiled rice; சோறு. 2. Pomelo. See பம்பளிமாசு. (W.)

மெதுகரம் metukaram, n. <மெது + அரம்[1]. A kind of small, smooth file, used in fine workmanship; சன்ன அரம்.

மெதுகாணி metukāṇi, n. <id. + ஆணி[1]. A polishing tool. See மெருகுவளை. (சங். அக.)

மெதுகு metuku, n. See மெருகு.

மெதுமெது-த்தல் metu-metu-, 11 v. intr. Redupl. of மெது. To be soft to the touch, as fruit; மிருதுவாயிருத்தல். (W.)

மெதுமெதுப்பு metumetuppu, n. <மெதுமெது-. Softness; having a soft surface; மெதுத்தன்மை. (W.)

மெந்தியம் mentiyam, n. <methikā. Fenugreek; வெந்தயம். Loc.

மெந்திரி mentiri, n. [M. mediyam.] Frame-work of a loft or ceiling; பரண்சட்டம். (J.)

மெய்[1] mey, n. [K. mey.] 1. Truth, reality; உண்மை. மெய்யுணர் வில்லாதவர்க்கு (குறள், 354). 2. Soul; ஆன்மா. காட்டாகி நின்றுனைக் கண்ணறியா மெய்யென்ன (சி. போ. 6, 2, 4). 3. Consciousness; உணர்ச்சி. மெய்ம்மறந்துபட்ட (புறநா. 25). 4. Body, used euphemistically; உடம்பு. முயற்சி தன் மெய்வருத்தக் கூலிதரும (குறள், 619). 5. Breast; மார்பு. முழுமெய் முழீஇ (சிலப். 5, 226). 6. (Gram.) Consonant; ஒற்றெழுத்து. பதினெண ணெழுத்து மெய்யென மொழிப (தொல். எழுத். 9).

மெய்[2]-த்தல் mey-, 11 v intr. <மெய். To be true; உண்மையாதல். மெய்தத திருவளளுவனா (சோமேச. முது. 41).

மெய்க்கலவை mey-k-kalavai, n. <id. +. Unguent for the body; மெய்யிற் பூசுங் கலவைச் சாந்து. தாளுக்கிய மெய்க்கலவைபோல (பரிபா. 7, 20).

மெய்க்கவசம் mey-k-kavacam, n. <id. +. Coat of mail, armour; உடலில் இடும் சாப்புச்சட்டை. (W.)

மெய்க்காட்டு[1]-தல் mey-k-kāṭṭu-, v. intr. <id. +. To mark one's presence; to attend personally; to appear; நேரில்வந்து தோற்றுதல். (அஷ்டாதச. பக். 62.)

மெய்க்காட்டு[2] meykkāṭṭu, n. <மெய்க் காட்டு-+. 1. Personal attendance; நேரில்வந்து தோற்றுகை. தேவாகளைச சனியும புகறும மெய்க் காட்டுக கொணடு . . போருகிற இந்திரனும் (ஈடு, 3, 6, 4). 2. Parade, review of an army; சேனையைப் பார்வையிடுகை. மெய்க்காட்டிட்ட படலம. (திருவிளை.) 3. See மெய்க்காட்டுவேலை.

மெய்க்காட்டுவேலை meykkāṭṭu-vēlai, n. <மெய்க்காட்டு+. Work done under muster-roll, as different from work done under a contract; குத்தகைக்குவிடாமல் நேரில் நடத்தும் வேலை. இந்த வேலை மெய்க்காட்டில் நடக்கிறதா? அடங்கலில் நடக்கிறதா?

மெய்க்காடு mey-k-kāṭu, n. <id. See மெய்க்காட்டுவேலை. Loc.

மெய்க்காவல் mey-k-kāval, n. <மெய்+. See மெய்காவலன்.

மெய்க்கிளை mey-k-kiḷai, n. <id. +. Genuine sprout in jack-trees; கனிசொரிக்கும் பலா முளை. (J.)

மெய்க்கீர்த்தி mey-k-kīrtti, n. <id. +. 1. Fame; புகழ். Colloq. 2. A poem detailing the geneology and achievements of a king, with a prayer for his long life and his queen's and a mention of his proper name and regnal year; அரசனது புகழ் வரலாறுகளைக் கூறி, அவன் தேவியுடன் வாழ்க என்று வாழ்த்தி, அவன் இயற்பெயருடன் ஆட்சிவருடத்தைக் கூறும் பாடல்வகை. (பன்னிருபா. 311).

மெய்க்கீர்த்திமாலை meykkīrtti-mālai, *n.* <மெய்க்கீர்த்தி+. Panegyric poem about the great deeds of a king, one of 96 *pirapantam*, q.v.; 96 பிரபந்தங்களுள் ஒன்றும் அரசனது புகழ்களைக் கூறுவதுமாகிய நூல்வகை. (இலக். வி. 805.)

மெய்க்குற்றம் mey-k-kuṟṟam, *n.* <மெய்+. 1. Ill-mannered bodily action, of which there are five kinds, viz., *koṭṭāvi, neṭṭai, kuṟu-kuṟuppu, kūṉ-kiṭai, naṭṭuvilal;* கொட்டாவி, நெட்டை, குறுகுறுப்பு, கூன்கிடை, நட்டுவிழல் என்பனவாகிய உடலில் உண்டாம் ஐந்துவகைக் குற்றங்கள். (பிங.) 2 Permanent defect; நிலைநின்ற தோஷம். என் செய்வினையா மெய்க்குற்ற நீக்கி (திவ். இராமாநுச. 26).

மெய்க்கூத்து mey-k-kūttu, *n.* <id.+. (Nātya.) Dancing with gesticulation, of three kinds, viz., *tēci, vaṭuku, ciṅkaḷam;* தேசி, வடுகு, சிங்களம் என்ற முப்பாற்பகுதியை யுடைய அபிநயக் கூத்து. (சிலப். 3, 12, உரை.)

மெய்க்கொட்டை mey-k-koṭṭai, *n.* <id. +. See மெய்க்கீளை. (யாழ். அக.)

மெய்க்கொள்(ளு)-தல் mey-k-koḷ-, *v. tr.* <id.+. To believe to be true; மெய்யாகக் கொள்ளுதல். (W.)

மெய்க்கோள் meykkōḷ, *n.* <மெய்க் கொள்-. 1. Acceptance as truth; மெய்யாகக் கொள்ளுகை. 2. Earnest; அச்சாரம். மெய்க் கோளாய வாங்கினேன். (W.)

மெய்கண்டசந்தானம் meykaṇṭa-cantāṉam, *n.* <மெய்கண்டான்+. Followers of Meykaṇṭa-tēvar's philosophical teachings; மெய் கண்டதேவரது சித்தாந்தத்தைப் பின்பற்றுவோர். (அபி. சிந்.)

மெய்கண்டசாத்திரம் meykaṇṭa-cāttiram, *n.* <id.+. Canonical texts of the Śaiva Siddhānta philosophy, 14 in number, viz., *tiru-v-untiyār, tiru-k-kaḷiṟṟu-p-paṭiyār, civa-ñāṉa-pōtam, civañāṉa-cittiyār, irupā-v-irupaktu, uṇmai-viḷakkam, civa-p-pirakācam, tiru-v-aruṭpayaṉ, viṉā-veṇpā, pōṟṟi-p-paḵṟoṭai, koṭi-k-kavi, neñcu-viṭu-tūtu, uṇmai-neṟi-viḷakkam* or *tukaḷ-aṟu-pōtam, caṅkaṟpa-nirākaraṇam;* திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபஃது, உண்மைவிளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம் அல்லது துகளறுபோதம், சங்கற்பநிராகரணம் என்ற சைவ சித்தாந்தத்தைக் கூறும் 14 சாத்திரங்கள்.

மெய்கண்டதேசிகன் meykaṇṭa-tēcikaṉ, *n.* <id.+. See மெய்கண்டதேவர். (சித. மரபு கண். 1.)

மெய்கண்டதேவர் meykaṇṭa-tēvar, *n.* <id.+. A Śaiva Ācārya, author of Civañāṉa-pōtam, 13th C., the chief of *cantāṉa-kuravar*, q.v.; சந்தானகுரவருள் முதல்வரும் சிவஞானபோத ஆசிரியராய் 13-ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கியவருமான சைவப்பெரியார்.

மெய்கண்டநூல் meykaṇṭa-nūl, *n.* <id.+. See மெய்கண்டசாத்திரம். (சித. மரபு கண். 1.)

மெய்கண்டான் meykaṇṭāṉ, *n.* See மெய்கண்டதேவர். மெய்கண்டானூல் (சி. சி. பாயி. 2)

மெய்காட்டு-தல் mey-kāṭṭu-, *v. intr.* <மெய்+. To exhibit one's strength; ஒருவன் தன் பலத்தைக் காட்டுதல். (W.)

மெய்காண்(ணு)-தல் mey-kāṇ-, *v. tr.* <id.+. To ascertain by investigating truly; உண்மையாக ஆராய்ந்தறிதல். நீ மெய்கண்ட தீமை (புறநா. 10).

மெய்காப்பாளன் mey-kāppāḷaṉ, *n.* <id.+. See மெய்காவலன். (W.)

மெய்காவல் mey-kāval, *n.* <id.+. 1. Guarding a person; ஒருவனைப் பாதுகாக்கை. அபயூத்தனை அவன்பொருட்டு மெய்காவலாக ஏவுதலின் (சிலப். 6, 12, உரை). 2. Custody of person; imprisonment; சிறை.

மெய்காவலன் meykāvalaṉ, *n.* <மெய் காவல். Body-guard; பிறனுக்கு ஆபத்துநேராமற் காப்பவன்.

மெய்காவற்காரன் meykāvaṟ-kāraṉ, *n.* <id. + காரன்[1]. See மெய்காவலன். *Loc.*

மெய்கூறல் mey-kūṟal, *n.* <மெய்+. Speaking the truth, one of *mu-m-moḻi*, q.v.; மும்மொழியிலொன்றான உண்மைபேசுகை. (யாழ். அக.)

மெய்ச்சு-தல் meyccu-, 5 *v tr.* <மெச்சு-. See மெச்சு-. படிமெத்த மெய்ச்சு பாவலனே (திருப்போ. சந். சின்னகட். ஐங்கர. 6).

மெய்சிலிர்-த்தல் mey-cilir-, *v. intr.* <மெய்+. To horripilate; மயிர்க்குச்செறிதல். மெய்சிலிராக் கைமோவா (திவ். இயற். சிறிய. ம. 21).

மெய்ஞ்ஞானநிட்டை meyññāṉa-niṭṭai, *n.* <மெய்ஞ்ஞானம்+. Firm stand in the path of spiritual wisdom; மெய்ஞ்ஞானநெறியில் நிற்கை. (W.)

மெய்ஞ்ஞானம் mey-ñ-ñāṉam, *n.* <மெய் +. True knowledge, spiritual wisdom; உண்மை

யறிவு. இடம்பட மெய்ஞ்ஞானங் கற்பினும் (நாலடி, 116).

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம் meyññāṉa-viḷakkam, n. < மெய்ஞ்ஞானம் +. A metaphysical poem. See பிரபோதசந்திரோதயம்.

மெய்ஞ்ஞானி mey-ñ-ñāṉi, n. < மெய் +. Person of true spiritual wisdom; தத்துவஞானி. (பு. வெ. 10, 4, உரை.)

மெய்டா meyṭā, n. Flowering murdah. See பூமருது, 1. (Nels.)

மெய்த்தகை mey-t-takai, n. < மெய் +. 1. Natural, unadorned beauty; புனையாத இயற்கை யழகு. மெய்த்தகை மாது (திருக்கோ. 231, கொளு). 2. True chastity; உண்மைக்கற்பு. (திருக்கோ. 231, கொளு, உரை.)

மெய்த்திடு-தல் meyttiṭu-, v. intr. < மெய் +. See மெய்-. மெய்த்திடும பலமுணக்கு (சி. சி. 2, 18).

மெய்த்திறம் mey-t-tiṟam, n. < மெய் +. Treatise expounding religious truths; மதவுண்மையை யுணர்த்தும் நூல். (மணி. 27, 106.)

மெய்தீண்டு-தல் mey-tīṇṭu-, v. tr. < id. +. 1. To touch affectionately, as the body of a child; to caress; அன்போடு ஒருவன் சரீரத்தைத் தோடுதல். மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்பம் (குறள், 65). 2. To outrage a woman's modesty; ஒருத்தியின் கற்பைக் கெடுத்தல். *Colloq.*

மெய்தீய்-தல் mey-tīy-, v. intr. < id. + தீய்[1]-. To prove false; சத்தியந் தவறுதல். உத்தம நம்பி விகாதம் பண்ணி நியாயமபோலே மெய்தீயந்து (கோயிலொ. 96).

மெய்தொட்டுப்பயிறல் mey-toṭṭu-p-payiṟal, n. < id. + தொடு- +. (Akap.) Theme describing a lover touching the person of his beloved to ascertain her inclinations; தலைவியின் மனக்குறிப்பை யறிதற்பொருட்டுத் தலைவன் அவளைத் தொட்டுப்பழகுவதைக் கூறும் அகத்துறை. (தொல். பொ. 102.)

மெய்ந்நலம் mey-n-nalam, n. < id. +. 1. Beauty of person; உடம்பினழகு. 2. Strength; வலிமை. (சூடா.)

மெய்ந்நவை mey-n-navai, n. < id. +. See மெய்க்குற்றம். (பிங்.)

மெய்ந்நிலை mey-n-nilai, n. < id. +. 1. Reality; உண்மைத்தன்மை. 2. (Nāṭya.) A gesture with one hand in which the four fingers are spread out and the thumb is joined to the forefinger, one of *iṇaiyā-viṉai-k-kai*, q.v.; சிறுவிரலும் அணிவிரலும் நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும் ஒன்றன்மீது ஒன்றுபடாமல் விட்டுநிமிரச் சுட்டுவிரன்மேற் பெருவிரல் சேரவைப்பதாகிய இணையாவினைக்கைவகை. (சிலப. 3, 18, உரை.)

மெய்ந்நிலைமயக்கம் mey-n-nilai-mayakkam, n. < id. + நிலை +. (Gram.) See மெய்ம்மயக்கம். (நன். 109, மயிலை.)

மெய்ந்நீர்மை mey-n-nīrmai, n. < id. +. 1. Truth; உண்மை. 2. Salvation, as the ultimate reality; மோக்ஷம். மெய்ந்நீர்மை மேனிற்பவா (திரிகடு. 35).

மெய்ந்நூல் mey-n-nūl, n. < id. +. Sacred writings, as teaching the truth, உண்மை யுணர்த்தும் நூல். பொய்ந்நூலை மெய்ந்நூ லென்றென் றோதி (திவ். பெரியதி 2, 5, 2).

மெய்ந்நெறி mey-n-neṟi, n. < id. +. The true path, the path of virtue; உண்மைவழி. மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய விதிசயங் கண்டாமே (திருவாச. 26, 10).

மெய்நலம் mey-nalam, n. < id. +. See மெய்ந்நலம், 2. (W.)

மெய்நூலன் mey-nūlaṉ, n. < id. +. Drōṇācārya; துரோணாசாரியன். (W.)

மெய்ப்படாம் mey-p-paṭām, n. < id. +. Mantle, cloak, as covering the body; உடலை மூடும் போர்வை. (W.)

மெய்ப்படு-தல் mey-p-paṭu-, v. intr. < id. +. To be true; to prove correct; உண்மையாதல். மெய்ப்பட வுணாவு தோன்றி (சீவக. 2726). 2. To be possessed, as by a deity or a spirit; ஆவேசிக்கப் பெறுதல். முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போல (புறநா. 259).

மெய்ப்பரிசம் mey-p-paricam, n. < id. +. Causes of sensation in the body, of eight kinds, viz., *ūṉṟal, kaṭṭal, kuttal, taṭaval, taṭṭal, tīṇṭal, paṟṟal, veṭṭal;* ஊன்றல், கட்டல், குத்தல், தடவல், தட்டல், தீண்டல், பற்றல், வெட்டல் என்ற எண்வகைப்பட்ட உடலுணர்ச்சிக் காரணங்கள். (பிங்.)

மெய்ப்பாட்டிசைக்குறி meyppāṭṭicai-k-kuṟi, n. < மெய்ப்பாடு +. Mark of exclamation; வியப்பைக்குறிக்கச் சொல்லின்பின் இடும் அடையாளம். *Mod.*

மெய்ப்பாட்டியற்கை meyppāṭṭiyaṟkai, n. < id. +. The Jain Scriptures; சைனபரமாகமம். கப்பத் திந்திரன் காட்டிய நூலின் மெய்ப்பாட்டியற்கையின் விளங்கக் காணும் (சிலப். 11, 154).

மெய்ப்பாடு mey-p-pāṭu, n. < மெய் + படு-. 1. Manifest physical expression of the emotions,

of eight kinds, viz., *nakai, alukai, ilivaral, marutkai, accam, perumitam, vekuli, uvakai;* நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெரு மிதம், வெகுளி, உவகை என எண்வகைப்பட்டதும் புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோராற்றன் வெளிப்படுவது மான உள்ள நிகழ்ச்சிகள். (தொல். பொ. 251.) 2. Praise; புகழ். (பிங்.) 3. Nature, innate disposition; இயற்கைக்குணம். *இடைச்சாதியின் மெய்ப் பாட்டாலே அடங்கக்கறக்க வல்ல சாமர்த்தியம்* (திவ். திருப்பா. 11, வ்யா.).

மெய்ப்பி-த்தல் meyppi-, *11 v. tr.* Caus. of மெய்-. To prove, substantiate; நிரூபித்தல்.

மெய்ப்பிரம் meyppiram, *n.* cf. *abhra.* Cloud; மேகம். (பிங்.)

மெய்ப்பு meyppu, *n.* <மெய்-. 1. Verification, proof; நிரூபணம். 2. Eulogy; புகழ்ச்சி. (சூடா.)

மெய்ப்பூச்சு mey-p-pūccu, *n.* <மெய் +. Fragrant paste, oil, etc., for smearing on the body; உடலின்மேற் பூசும் கலவைச்சாந்து முதலி யன. *மெய்ப்பூச்சு செய்தருங் கொழுந் தூபதீபங்கள்* (பெரியபு. திருக்குறிப்புத். 60).

மெய்ப்பை mey-p-pai, *n.* <id.+. Coat; cloak; சட்டை. *மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற் றத்து* (முல்லைப். 60).

மெய்ப்பொருணாயனார் mey-p-poru-ṇāyaṉār, *n.* <மெய்ப்பொருள் +. A canonized Śaiva saint, one of 63; நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர். (பெரியபு.)

மெய்ப்பொருள் mey-p-poruḷ, *n.* <மெய் +. 1 Truth, essence, reality; உண்மை. *மெய்ப் பொருள் காண்ப தறிவு* (குறள், 385). 2. True wealth; உண்மையான செல்வம். *கைப்பொரு டன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி* (கொன்றைவே. 3). 3. God, as Reality; கடவுள். *வேதமு முடிவு காணு மெய்ப்பொருள்* (கம்பரா. விபீடணனடைக்கல. 113). 4. See மெய்ப்பொருணாயனார். (தேவா. 736, 1.)

மெய்ப்பொறி mey-p-poṟi, *n.* <id.+. 1. Mark or feature of the body; சரீரலக்ஷணம். *விண்ணகத் திளையானன்ன மெய்ப்பொறி* (சீவக. 1949). 2. Body; உடல். (W.)

மெய்ப்படுபருவம் mey-paṭu-paruvam, *n.* <id.+படு-+. Stages in the life of man, five in number, viz., *pālai, pālaṉ, kālai, ilaiyōṉ, muti-yōṉ;* பாலை, பாலன், காளை, இளையோன், முதியோன் என்ற ஐவகை ஆண்மக்கட் பருவம். (பிங்.)

மெய்புகுகருவி mey-puku-karuvi, *n.* <id. +புகு-+. Coat of armour; கவசம். *புலியினது தோலாற் செய்யப்பட்ட மெய்புகுகருவி* (புறநா. 13, உரை).

மெய்புதையரணம் mey-putai-y-araṇam, *n.*<id.+புதை-+. See மெய்புகுகருவி. *பகைவரின் மெய்புதையரண மெண்ணாது* (பதிற்றுப். 52, 6).

மெய்பெறு-தல் mey-peṟu-, *v. intr.* <id. +. To assume definite sound-values, as letters; எழுத்துக்கள் திருந்திய ஒலிவடிவு பெறுதல். *மெய் பெறு மழலைச்சொல்* (கலித். 81, 2).

மெய்ம்மயக்கம் mey-m-mayakkam, *n.* <id.+. (Gram.) Agreement between successive consonants, in words; சொற்களில் ஒற் றெழுத்து இயைந்துவருகை. (தொல். எழுத். 22, இளம் பூ.)

மெய்ம்மயக்கு mey-m-mayakku, *n.* <id. +. (Gram.) See மெய்ம்மயக்கம். (நன். 109.)

மெய்ம்மலம் mey-m-malam, *n.* <id.+. See மெய்மாசு, 1. (பிங்.)

மெய்ம்மற-த்தல் mey-m-maṟa-, *v. intr.* <id.+. 1. To swoon, lose consciousness; அறிவு நீங்குதல். *மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்* (புறநா. 25). 2. To forget oneself; தன்னை மறத் தல். *கடவுளைத் தரிசித்து மெய்ம்மறந்து நின்றான்.*

மெய்ம்மறதி meymmaṟati, *n.* <மெய்ம் மற-. 1. Swooning, losing consciousness; அறிவு நீங்குகை. (W.) 2. Self-forgetfulness; தன்னை மறக்கை. 3. Fit of anger; கோபவெறி. 3. Fit of insanity; வெறி.

மெய்ம்மறை mey-m-maṟai, *n.* <மெய் + மறை-. See மெய்புகுகருவி. *சான்றோர் மெய்ம்மறை* (பதிற்றுப். 14, 12).

மெய்ம்மை meymmai, *n.*<id. 1. Truth, reality; உண்மை. *மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையு மாயி னாக்கு* (திருவாச. 9, 20). 2. Natural state; பட் டாங்கான இயல்பு. (தொல். எழுத். 156.) 3. (Phil.) Existence; சத்து. *மெய்ம்மையொடு சித்தாகும்* (வேதா. சூ. 31). 4. Signification; பொருண்மை. *மெய்ம்மையானு மவ்விரண்டாகும்* (தொல். சொல். 427).

மெய்ம்மையா-தல் meymmai-y-ā-, *v. intr.* <மெய்ம்மை +. 1. To prove true; உண்மை யாதல். 2. To remain without change; இயல் பாதல். *மெய்ம்மையாதலு முறழத்தோன்றலும்* (தொல். எழுத். 156).

மெய்ம்மொழி mey-m-moḻi, *n.* <மெய் +. 1. True word; true teaching; உண்மையான வாக்கு. 2. The Vēdas; வேதம். 3. Malediction or benediction, uttered by sages; முனிவரின் சாபா னுக்கிரக வார்த்தை.

மெய்மறதி mey-maṟati, *n.* <id.+. See மெய்ம்மறதி. (யாழ். அக.)

மெய்மாசு mey-mācu, n. <id.+. 1. Dirt in the body; உடலழுக்கு. (பிங்.) 2. Excreta; மலம். (W.)

மெய்மேலாதனம் mey-mēl-ātanam, n. <id.+மேல்+. (Yōga.) A posture in which the body is raised and supported by both the hands placed on the ground; இரண்டுகையையு மூன்றி உடலை உயர்த்தி நிறுத்தும் ஆசனவகை. (தத்துவப். 109, உரை.)

மெய்மேனிற்றல் mey-mēniṟṟal, n. <id. +id.+நில்-. (Yōga.) See மெய்மேலாதனம். வீராசனமாதனம் மெய்மேனிற்றல் (தத்துவப. 109).

மெய்ம்பவத்தை mey-y-avattai, n. <id.+. See மெய்க்குற்றம். (சூடா.)

மெய்யவற்குக்காட்டல்வினா mey-y-avaṟku-k-kāṭṭal-vinā, n. <id.+அவன்+காட்டு-+. Question put to a person with a view to instructing him; பிறனை யறிவுறுத்தற்குக் கேட்கும் வினாவகை. (தொல். சொல். 13, சேனா.)

மெய்யன் meyyaṉ, n. <id. 1. One who has realised the truth; உண்மையுணர்ந்தவன். 2. True, honest, trustworthy, faithful person; உண்மையானவன். அவனுக்கும் மெய்யனல்லை (திவ். பெருமாள். 6, 3). 3. Sage; முனிவன். (பிங்.) 4. Brahmin; அந்தணன். (சூடா.) 5. One who speaks the truth; உண்மை பேசுவோன். (யாழ். அக.) 6. God, as the Embodiment of Truth; கடவுள். (யாழ். அக.) 7. Son; மகன். (யாழ். அக.)

மெய்யாப்பு mey-yāppu, n. <id.+யா-. Coat; cloak; சட்டை. (சங். அக.)

மெய்யீறு mey-y-īṟu, n. <id.+. (Gram.) Word ending in a consonant; மெய்யெழுத்தை இறுதியிலுடைய சொல். மெய்யீறெல்லாம் (தொல். எழுத். 105, இளம்பூ.).

மெய்யுணர்தல் mey-y-uṇartal, n. <id.+. See மெய்யுணர்வு. (குறள், அதி. 36.)

மெய்யுணர்வு mey-y-uṇarvu, n. <id.+. Knowledge of reality; தத்துவஞானம். (குறள், 352, உரை.)

மெய்யுதகம் mey-y-utakam, n. <id.+. See மெய்வழிநீர். (மூ. அ.)

மெய்யுரை mey-y-urai, n. <id.+. 1. Faithful commentary, as true to the text; நூற்குப்பொருத்தமான உரை. (இறை. 1, உரை, பக். 8.) 2. True word; உண்மையான மொழி. மெய்யுரை பைய விளம்பினன் (கம்பரா. பிணிவீ. 111).

மெய்யுவமம் mey-y-uvamam, n. <id.+. (Rhet.) Comparison based on form or shape; வடிவுபற்றி வரும் உவமை. (தொல். பொ. 276, உரை.)

மெய்யுறுபுணர்ச்சி mey-y-uṟu-puṇarcci, n. <id.+உறு-+. (Akap.) Copulation, embrace; சரீரத்தாற் கூடுங் கூட்டம். (தொல். பொ. 145, உரை.)

மெய்யுறை mey-y-uṟai, n. <id.+. See மெய்க்கவசம். (சூடா.)

மெய்யெழுத்து mey-y-eḻuttu, n. <id.+. (Gram.) Consonant, as the body to which the vowel gives life; [உயிரெழுத்திற்கு உடம்பாயிருப்பது] ஒற்றெழுத்து. (வீரசோ. சந்தி. 1, உரை.)

மெய்வசை mey-vacai, n. <id.+. (Rhet.) A poem holding up a person to ridicule; ஒருவனைப்பற்றி வசைதோன்றக்கூறும் பாட்டுவகை. (இலக். வி. 753.)

மெய்வருக்கை mey-varukkai, n. <id.+ varga. The series of consonants; மெய்யெழுத்துக்களின் வரிசை. (W.)

மெய்வலி mey-vali, n <id.+. Physical, bodily strength; உடலின் பலம். சிறுமெய் மெய்வலியினையுடைய மாக்கள (பொருநரா. 61, உரை).

மெய்வழிநீர் mey-vaḻi-nīr, n. <id.+ வழி-+. Urine; சிறுநீர். (யாழ். அக.)

மெய்வார்த்தை mey-vārttai, n. <id.+. See மெய்யுரை, 2. (சிலப். 30, 192, அரும.)

மெய்வாழ்த்து mey-vāḻttu, n. <id.+. (Rhet.) A poem in praise of a person; ஒருவனை வாழ்த்திக்கூறும் பாட்டுவகை. (இலக். வி. 753.)

மெய்விடு-தல் mey-viṭu-, v. intr. <id.+. To die, as casting off one's body; இறத்தல். இரங்கி மெய்விடவும் (சிலப். 27, 97).

மெய்விரதன் mey-viratan, n. <id.+. (W.) 1. Yudhisṭhira; உதிட்டிரன். 2. Bhīṣma; வீடுமன்.

மெய்விவாகம் mey-vivākam, n. <id. +. 1. Marriage with the consent of parents; பெற்றோரின் சம்மதத்துடன் செய்துகொள்ளும் மணம். (யாழ். அக.) 2. Marriage according to law; சட்டரீதியான மணம். (W.)

மெய்வேறு mey-vēṟu, adv. <id.+. Individually; தனித்தனியாய். மெய்வேறு ஆழாக்கு செய்யும் (S. I. I. iii, 232).

மெய்வை-த்தல் mey-vai-, v. intr. <id.+. See மெய்விடு-. வீழ்ந்து மெய்வைத்தலும் (மணி. 6, 131).

மெரிபாகல் meripākal, n. Corr. of மிதி பாகல்.

மெருகங்கிழங்கு merukan-kiḻaṅku, *n.* <வெருகங்கிழங்கு. Long-rooted arum; வெருகங் கிழங்கு. (*பதார்த்த.* 405.)

மெருகரம் merukaram, *n.* <மெருகு[1] + அரம்[1]. Smooth file; மெருகுவேலையில் உபயோகப் படும் அரவகை. (C. G.)

மெருகாணி merukāṇi, *n.* <id. + ஆணி[1]. See மெருகுவளை.

மெருகிடு-தல் merukiṭu-, *v. intr. & tr.* <id. +. To polish, burnish; பளபளப்பு உண் டாகச் செய்தல். (W.)

மெருகு[1] meruku, *n.* [T. K. M. Tu. *merugu.*] Smoothness, glitter, lustre, polish; பளபளப்பு.

மெருகு[2] meruku, *n.* <வெருகு. Long-rooted arum; வெருகஞ்செடி.

மெருகுக்கல் meruku-k-kal, *n.* <மெருகு[1] +. Pumice stone, used in polishing; மெருகிட உதவுங் கல். (C. E. M.)

மெருகுச்சுண்ணாம்பு meruku-c-cuṇṇāmpu, *n.* <id. +. Fine chunam used in plastering, flooring, etc., as giving a polished surface; சுவர் முதலியவற்றிற் பூசும் சுண்ணாம்புச் சாந்து. (C. E. M.)

மெருகுத்தைலம் meruku-t-tailam, *n.* <id. +. See மெருகெண்ணெய். *Mod.*

மெருகுதேய்-த்தல் meruku-tēy-, *v. tr. & intr.* <id. +. See மெருகிடு-. (W.)

மெருகுபோடு-தல் meruku-pōṭu-, *v. tr. & intr.* <id. +. See மெருகிடு-. (W.)

மெருகுமண் meruku-maṇ, *n.* <id. +. A kind of earth used by goldsmiths in polishing; தட்டார் மெருகிடுதற்குதவும் மண்வகை.

மெருகுவளை meruku-vaḷai, *n.* <id. +. Polishing-pin, used by goldsmiths; மெருகிட வுதவும் தட்டார் கருவிவகை. *Loc.*

மெருகெண்ணெய் merukeṇṇey, *n.* <id. + எண்ணெய். 1. Varnish, oil used to give polish to cabinet work; மரச்சாமான் முதலிய வற்றிற்கிடும் மேற்பூச்சுத்தைலம். (W.) 2. Unguent for improving the complexion; மினுக் கெண்ணெய். (*யாழ். அக.*)

மெருகோடு merukōṭu, *n.* <id. + ஓடு. Glazed tile; மேற்புறத்தில் பளபளப்புள்ள ஓடு. (C. E. M.)

மெருவணை meruvaṇai, *n.* <Mhr. *meruvani.* [T. *meravadi*, K. *meruvani.*] 1. Ostentation, display; ஆடம்பரம். 2. Procession, as in a wedding; ஊர்வலம். *Loc.*

மெருள்[1](ளு)-தல் meruḷ-, *2 v. intr.* <மிரள்-. To fear; to shy; அச்சமடைதல்.

மெருள்[2] meruḷ, *n.* <மெருள்-. Fear; அச்சம். (*நன்.* 101, *மயிலை.*)

மெருளி meruḷi, *n.* <id. Shy person or animal; பயங்கொள்ளி. *Loc.*

மெல்[1] mel, *adj.* Soft, tender; மிருதுவான. ஆம்பன் மெல்லடை கிழிய (*அகநா.* 56).

மெல்[2](லு)-தல் mel-, *3 v. tr.* [K. *mellu.*] 1. To chew, as betel; to masticate, வாயாற் றுதட்டுதல். மெல்லிலை பண்டியும் (*சீவக.* 62). 2. To chide; கடித்தல். இரவும் பகலும் என்னை மென்று கொண்டிருக்கிறான்.

மெல்கு-தல் melku-, *5 v.* <மென்-மை. *intr.* 1. To become soft; மிருதுவாதல். காலின் மென் மைக்குத தக்கபடி தானும மெலகிற்றிலள (*சிலப.* 15, 138, *அரும்.*). 2. To be light; இலேசாதல். (W.) —*tr.* See மெல்-. மெலகிடு கவுள வல்குநிலை புகுதரும் (*அகநா.* 56).

மெல்கோல் mel-kōl, *n.* <மெல்- +. Stick for cleaning the teeth; பற்குச்சி. மெல்கோ றின்று (*சீவக.* 803). (*சூடா.*)

மெல்ல mella, *adv.* <மென்-மை. [T. *mellagā*, K. *mellane.*] Softly; slowly; gently; quietly; மெதுவாக. தாளுேக்கி மெல்ல நகும் (*குறள்,* 1094).

மெல்லடை mel-l-aṭai, *n.* <மெல் +. A kind of soft cake; அப்பவருக்கம். (*பிங்.*)

மெல்லணை mel-l-aṇai, *n.* <id. +. 1. See மெத்தை. மெல்லணைமேல் முன்துயின்றாய் (*திவ். பெருமாள்.* 9, 3). 2. Jacket; சட்டை. (*சூடா.*)

மெல்லம்புலம்பன் mellampulampaṉ, *n.* <மெல்லம்புலம்பு. Chief of a maritime tract; நெய்தனிலத்தலைவன். மெல்லம்புலமபன் பிரிந் தென (*குறுந்.* 5). (*பிங.*)

மெல்லம்புலம்பு mellam-pulampu, *n.* <மெல் + புலமபு. Maritime tract; நெய்தனிலம். (*திருக்கோ.* 379, *உரை.*)

மெல்லரி mel-l-ari, *n.* <id. + அரி[2]. Rice of a superior quality; உயர்ந்த அரிசிவகை. உலை தந்த மெல்லரி (*திருமந.* 422).

மெல்லி melli, *n.* <id. See மெல்லியல், 2. மெல்லி நல்லா டோள்சேர (*ஆத்திசூ.*).

மெல்லிக்கை mellikkai, *n.* <மெலி-. Thinness; பருமனற்றது. (W.)

மெல்லிசரம் mellicaram, n. <மெல்லிசு + அரம்[1]. Sash file; நுட்பமாய் அராவ வுதவும் அரம். (C. E. M.)

மெல்லிசு mellicu, n. <மெல்லிது. See மெல்லிது. *Colloq.*

மெல்லிசுப்பிரம்பு mellicu-p-pirampu, n. <மெல்லிசு +. Rattan-palm, m. cl., *Calamus rotang;* மெல்லிதான பிரம்புவகை. (L.)

மெல்லிசை mel-l-icai, n. <மெல் +. Soft tone; மிருதுவான ஓசை.

மெல்லிசைவண்ணம் mellicai-vaṇṇam, n. <மெல்லிசை +. (Pros.) A rhythm effected by the frequent use of the nasals; மெல்லெழுத்து மிகுந்து வருஞ் சந்தம். (தொல். பொ. 529.)

மெல்லிது mellitu, n. <மென்-மை. [K. *mellitu.*] 1. That which is soft or fine; மென்மை வாய்ந்த பொருள். *மலரினு மெல்லிது காமம்* (குறள், 1289). 2. Thinness, slenderness; ஒல்லி.

மெல்லியர் melliyar, n. <id. 1. The weak; வலிமையில்லாதவர். *தேவா மெல்லியா* (கம்பரா. யுத்த. மந்திரப 32). 2. The emaciated; உடல் மெலிந்தவர் (W.) 3. The poor; எளியர். *எச்சத்தின் மெல்லியராகி* (நாலடி, 299). 4. Low, mean persons; புல்லிய குணங்களையுடையவர். *மடவா மெல்லியர் செல்லினும்* (புறநா. 106). 5. Women, as of delicate build; பெண்டிர். (W.)

மெல்லியல் mel-l-iyal, n. <id. +. 1. Tender nature; மென்மையான இயல்பு. *மெல்லியற் குறுமகள்* (குறுந். 89). 2. Woman; பெண். *மெல்லிய லாக்கை முற்று நடுங்கினள்* (கம்பரா. மாயா சனக. 18). 3. Tender twig of a tree; இளங் கொம்பு. (சூடா.)

மெல்லியலாள் melliyalāḷ, n. <மெல்லியல். See மெல்லியல், 2. *மெல்லியலா ளொருபாடி* (தேவா. 284, 8).

மெல்லியார்கூந்தல் melliyār-kūntal, n. <மெல்லி +. Seeta's thread. See அம்மையார் கூந்தல். (யாழ். அக.)

மெல்லிலை mel-l-ilai, n. <மெல்- +. 1. Betel leaf; வெற்றிலை. *மெல்லிலைக் காவும்* (சீவக. 826). 2. Betel pepper, vine; வெற்றிலைக்கொடி. (சூடா.)

மெல்லினம் mel-l-iṉam, n. <மெல் +. (Gram.) The group of soft or nasal consonants, one of *mū-v-iṉam,* q.v.; மூவினத்துள் மெல் லோசையுடைய எழுத்துக்களின் வர்க்கம். (நன். 69.)

மெல்லெழுத்து mel-l-eḻuttu, n. <id. +. (Gram.) The six consonants, ṅ, ñ, ṇ, n, m, ṉ, classified as soft or nasal consonants, dist. fr. *val-l-eḻuttu* and *iṭai-y-eḻuttu;* மெல்லோசை யுடைய ங், ஞ், ண், ந், ம், ன், என்ற எழுத்துக்கள். (தொல். எழுத். 20.)

மெல்லென mellena, adv. See மெல்ல.

மெல்லெனல் mel-l-eṉal, n. <மெல் +. Expr. signifying (a) being soft; மெத்தெனற் குறிப்பு. *மெலலென் சீறடி* (தொல். பொ. 146).: (b) being gentle in speech; குரல்தாழ்ந்து பேசற் குறிப்பு. *மெல்லெனக் கிளந்தனமாக* (பொருந. 122).: (c) being dull; மந்தக்குறிப்பு. (சூடா.)

மெல்லொற்று mel-l-oṟṟu, n. <id. +. (Gram.) See மெல்லெழுத்து. (தொல். எழுத். 414.)

மெல்வினை mel-viṉai, n. <id. +. (Śaiva.) *Cariyai* and *kiriyai,* the first two of the four paths to salvation, as easier; சரியை கிரியைகள். *எளிதானவற்றை மெல்வினையே யென்றது* (திருக்களிற் றுப். 17).

மெலி[1]-தல் meli-, 4 v. intr. 1. To be weak; வலிகுறைதல். 2. To become lean, thin; உடல் இளைத்தல். *ஆக்கையைப் போக்கப் பெறாது மெலிகின்ற என்னை* (திருவாச. 6, 10). (சூடா.) 3. To suffer; to languish; வருந்துதல். *அளப்பினுள மெலிகிற்பாளா* (காசிக. மகளிர். 8). 4. To perish; அழிதல். *மெலியு நமருடன் மேல்வினை யானவே* (தேவா. 318, 10). 5. To become poor; to be reduced in circumstances; எளியராதல். (W.) 6. (Gram.) To be softened, as a hard consonant into the corresponding soft or nasal consonant; இன மொத்த மெல்லெழுத்தாக மாறுதல். *குழைத்த வென் பது குழைந்தவென மெலிந்து நின்றது* (புறநா. 21, உரை). 7. (Mus.) To be lowered in pitch; சுரத்திற் றாழ்தல். *யாழ்மேற் பாலை யிடமுறை மெலிய* (சிலப். 3, 92).

மெலி[2]-த்தல் meli-, 11 v. tr. Caus. of மெலி[1]-. 1. To weaken; வலிகுறைத்தல். 2. To make thin, lean; உடல் மெலியச்செய்தல். 3. To cause suffering; வருத்துதல். 4. To destroy; அழித்தல். *கடற்கரை மெலிக்கும் காவிரி* (சிலப். 6, 164). 5. (Gram.) To soften, as a hard consonant into the corresponding soft or nasal consonant; வல்லினவெழுத்தை இனமொத்த மெல் லினவெழுத்தாக மாற்றுதல். *மெலிக்கும் வழி மெலித் தலும்* (தொல். சொல். 403). 6. (Mus.) To lower the pitch; சுரத்தைத் தாழ்த்தல்.

மெலி[3] meli, n. <மெலி[1]-. (Gram.) See மெல் லெழுத்து. *மெலிமிகலுமாகும்* (நன். 215).

மெலிகோல் meli-kōl, n. <மெலி[2]- +. Rod of tyranny; tyranny; கொடுங்கோல். *மெலி கோல் செய்தேனாகுக* (புறநா. 71).

மெலித்தல் melittal, n. <id. (Gram.) Changing of a hard consonant into the corresponding soft or nasal consonant, one of nine *ceyyuḷ-vikāram*, q.v.; செய்யுள்விகாரம் ஒன்பதனுள் வல்லெழுத்து இனமெல்லெழுத்தாக மாறும் விகாரம். (நன். 155.)

மெலிந்தோன் melintōṉ, n. <மெலி¹-. (W.) 1. Person emaciated by disease; நோய் முதலியவற்றால் உடம்பு மெலிந்தவன். 2. See மெலியவன். 3. Destitute person; ஏழை.

மெலிப்பு melippu, n. <id. 1. See மெலித்தல். 2. See மெல்லெழுத்து. வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிப்பொடு தோன்றலும் (தொல். எழுத். 157).

மெலியவன் meliyavaṉ, n. <id. Weak, powerless man; வலியற்றவன். மெலியவா பாலதேயோ வொழுக்கமு மிழுப்பந்தானும் (கம்பரா. வாலி வதை. 80).

மெலியார் meliyār, n. <id. Weak, powerless persons; பலவீனர். மெலியார்மேன் மேக பகை (குறள், 861).

மெலிவு melivu, n. <id. 1. Weakness, feebleness, languor; தளர்ச்சி. அணியிழை மெலிவின் (பு. வெ. 11, பெண்பாற். 5). 2. Fatigue; களைப்பு. மெலிவு தீரதி (கம்பரா. திருவடி. 5). 3. Pain, suffering; துன்பம். 4. Trouble, difficulty; கஷ்டம். எங்களுக் குண்டான மெலிவுகளுஞ் சொல்லி (Insc. Pudu. 799). 5. Defeat; தோல்வி. மெலிவென்பது முணரந்தேன் (கம்பரா. முதற்போ. 181). 6. Tyranny; oppression; கொடுமை. வலியவா மெலிவு செய்தால் (கம்பரா. வாலிவ. 80). 7. (Mus.) Low pitch; படுத்தலோசை. வலிவும் மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம் (சிலப். 3, 93).

மெலு melu, n. perh. id. Coin below the standard weight; எடைக்குறைவான நாணயம். (W.)

மெலுக்கு¹ melukku, n. <மெலுக்குவை. 1. Exquisiteness; tenderness; மென்மை. (W.) 2. Wakefulness; விழிப்பு. *Loc.*

மெலுக்கு² melukku, n. cf. மேலுக்கு. Pomp, ostentation; வெளியலங்காரம். (யாழ். அக.)

மெலுக்குவை melukkuvai, n. <T. *mela-kuva*. 1. See மெலுக்கு¹, 1. (W.) 2. See மெலுக்கு¹, 2. *Loc.*

மெழுக்கம் meḻukkam, n. <மெழுகு-. Ground or floor prepared by being smeared with cow-dung water; சாணியால் மெழுகிவைத்த இடம். மலரணி மெழுக்கமேறி (பட்டினப். 248).

மெழுக்கு meḻukku, n. <id. [M. *meḻukku*.] 1. Smearing with cow-dung water, as the floor; மெழுகுகை. புலாவதன் முன்னலகிட்டு மெழுக்குமிட்டு (தேவா. 727, 3). 2. Cow-dung; சாணம். திருவலகும் திருமெழுக்கும் தோண்டியுங்கொண்டு (பெரிய பு. திருநாவுக். 68). 3. Substance or solution used to smear any surface; மெழுகும் பொருள். வேரியின் மெழுக்கார்ந்த மென்பூ நிலத்து (சீவக. 129). 4. See மெழுகு, 3, 4.

மெழுக்குச்சாத்து-தல் meḻukku-c-cāttu-, v. tr. <மெழுக்கு+. See மெழுகு-, 1. (W.)

மெழுக்குத்துணி meḻukku-t-tuṇi, n. <id.+. 1. Wax-cloth; cloth water-proofed with a layer of wax; நீர் ஊறாதிருப்பதற்காக மெழுகு பூசின துணி. (C. E. M.) 2. Oil-cloth, நனையாதிருப்பதற்காக மேற்பூச்சிட்ட துணி. *Mod.* 3. Tarpaulin; தார்த்தைலமிட்ட கூரைப்பாய். *Mod.*

மெழுக்கூட்டு-தல் meḻukkūṭṭu-, v. tr. <id.+ஊட்டு-. To smear, as with wax; to coat; மேற்பூச்சிடுதல். நிஷித்த திரவியத்தை உள்ளே வைத்து மெழுக்கூட்டினவோபாதி (ஈடு, 1, 2, 1, பாடபேதம்).

மெழுகிடு-தல் meḻukiṭu-, v. tr. <மெழுகு+இடு-. (யாழ். அக.) 1. To wax, smear with wax, as a thread; நூலின்மேல் மெழுகு பூசுதல். 2. See மெழுகு¹-. 3. See மெழுகுகட்டு-.

மெழுகு¹-தல் meḻuku-, 5 v. tr. 1. To cleanse the floor with cow-dung water; தரையைச் சாணமிட்டுச் சுத்திசெய்தல். நின்திருக்கோயிலுாகேன் மெழுகேன் (திருவாச. 5, 14). 2. To smear, as the body with sandal paste; பூசுதல். முகிணமுலை மெழுகிய சாந்தின் (கம்பரா. பிணிவீ. 53). 3. To gloss over; varnish; குற்றத்தை மறைத்துப் பூசிவிடுதல்.

மெழுகு² meḻuku, n. <மெழுகு-. [K. *mayana*.] 1. Cow-dung; சாணம். தூயமெழுகுடன் (திருமந். 1720). 2. Smoothness; மிருது. (அழகர்கல. 10.) 3. cf. *mākṣika*. Wax; beeswax; தேனடையின் சக்கை. (குறுந். 155). 4. Gum; பிசின். 5. Soft, waxy pill; mass; மாத்திரையுமாகாது லேகியமுமாகாது பிசுபிசுத்த தன்மையுடைய மருந்து.

மெழுகுக்களிம்பு meḻuku-k-kaḷimpu, n. <மெழுகு+. Medicinal ointment for itches, etc.; சிரங்கு முதலியவற்றிற்கிடும் களிம்புவகை. (M. L.)

மெழுகுகட்டிவார்-த்தல் meḻuku-kaṭṭi-vār-, v. tr. <id.+. To pour molten metal into a wax-mould and cast, as an image; மெழுகுக்கருவில் உலோகங்களை யுருக்கிவிட்டு விக்கிரகம் வார்த்தல். (W.)

மெழுகுகட்டு-தல் meḻuku-kaṭṭu-, v. intr. <id.+. To make a wax-mould for casting an image; விக்கிரகம் வார்க்க மெழுகினாற் கருக்கட்டுதல். (W.)

மெழுகுசாணை meḻuku-cāṇai, n. <id.+. 1. Touchstone cleaned with beeswax; மெழுகால் துடைத்த உரைகல். Loc. 2. Whetstone formed of black sand and wax; மெழுகுங் கருமணலுங் கலந்து செய்த சாணைக்கல். (W.)

மெழுகுசாத்து-தல் meḻuku-cāttu-, v. intr. <id.+. See மெழுகுகட்டு-. சிற்பாகளான மெழுகுசாத்தி (திருவாலவா. 45, 2).

மெழுகுசாரணை meḻuku-cāraṇai, n. A prostrate plant; பூடுவகை. (சங். அக.)

மெழுகுசீலை meḻuku-cīlai, n. <மெழுகு+. See மெழுக்குத்துணி.

மெழுகுசெய்-தல் meḻuku-cey-, v. tr. <id. +. To smooth, soften; மிருதுவாக்குதல். புரவி கருவிகொ ரிஞ்சிமிசு மெழுகுசெயது (அழகாகல. 10).

மெழுகுசேர்வை meḻuku-cērvai, n. <id. +. See மெழுகுக்களிம்பு. (W.)

மெழுகுத்தட்டு meḻuku-t-taṭṭu, n. <id.+. See மெழுகுபாளம். (W.)

மெழுகுத்தண்டு meḻuku-t-taṇṭu, n. <id. +. See மெழுகுவத்தி. (யாழ். அக.)

மெழுகுத்திரி meḻuku-t-tiri, n. <id.+. See மெழுகுவத்தி. (W.)

மெழுகுத்துணி meḻuku-t-tuṇi, n. <id.+. See மெழுக்குத்துணி. (W.)

மெழுகுத்தைலம் meḻuku-t-tailam, n. <id.+. Medicinal oil prepared with wax and other ingredients; மெழுகு முதலியன சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட தைலவகை.

மெழுகுதிரி meḻuku-tiri, n. <id.+. See மெழுகுவத்தி. (W.)

மெழுகுதுணி meḻuku-tuṇi, n. <id.+. See மெழுக்குத்துணி. (W.)

மெழுகுபதம் meḻuku-patam, n. <id.+. Thick consistency or viscosity, one of five maruntenṇey-p-patam; q.v.; மருந்தெண்ணெய்ப் பதம் ஐந்தனுள் காய்ச்சப்பட்ட மருந்தெல்லாம் சேர்ந்து மெழுகுபோல் திரண்டுவரும் பதம்.

மெழுகுபனையன் meḻuku-paṉaiyaṉ, n. prob. id.+. A kind of smallpox; வைசூரிவகை. (யாழ். அக.)

மெழுகுபாகல் meḻuku-pākal, n. prob. id. +. Bristly balsam-pear, climber, Momordica dioica; பாகல்வகை. (மூ. அ.)

மெழுகுபாளம் meḻuku-pāḷam, n. <id. +. Cake of wax, generally of a particular weight; குறித்த நிறையுள்ள மெழுகுத் தகடு. Loc.

மெழுகுபீர்க்கு meḻuku-pīrkku, n. <id. +. A kind of gourd; பீர்க்குவகை. (சங். அக.)

மெழுகுபூச்சு meḻuku-pūccu, n. <id.+. Mould or imprint taken with wax, as of images; விக்கிரக முதலியவற்றின்மேல் மெழுகு பூசியெடுக்கும் அச்சு. Loc.

மெழுகுபொம்மை meḻuku-pommai, n. <id.+. [K. mēṇadubombe] 1. Doll made of wax; மெழுகினுற் செய்த பதுமை. 2. Person easily fatigued; சிரமங்களைத் தாங்கமுடியாதவ-ன்-ள். Colloq.

மெழுகுபோடு-தல் meḻuku-pōṭu-, v. intr. <id.+. To wax cabinet work, in polishing; மரவேலைக்குப் பளபளப்பேற்ற மெழுகைக் காய்ச்சிப் பூசுதல். (W.)

மெழுகுமண் meḻuku-maṇ, n. <id.+. Clay used in forming a mould over the figure of wax, in casting; கருக்கட்டும் பசைமண். (W.)

மெழுகுமுட்டம் meḻuku-muṭṭam, n. <id. +. See மெழுகுபாளம். Loc.

மெழுகுவத்தி meḻuku-vatti, n. <id.+. Wax candle, taper; விளக்காக உதவும்படி நடுவே திரியிட்டுச் செய்யப்பட்ட மெழுகுக்கோல். (W.)

மெழுகுவர்த்தி meḻuku-vartti, n. <id.+. See மெழுகுவத்தி. (W.)

மெழுகெண்ணெய் meḻukeṇṇey, n. <id.+. 1. Solution of wax and glue, used in polishing wood; மரச்சாமானுக்கு மெருகிட உதவும் மெழுகுசேர்த்த பூச்சுத்தைலம். Loc. 2. See மெழுகுத்தைலம். (தைலவ. தைல.)

மெழுகெழுது-தல் meḻukeḻutu-, v. intr. <id.+. To form designs with wax, in printing chintz; துணியில் அச்சடிக்க மெழுகால் உருவ மெழுதுதல். Loc.

மெள்ள meḷḷa, adv. <மெல்ல. See மெல்ல. மெள்ளவெழுந் தரியென்ற பேரரவம் (திவ். திருப்பா. 6).

மெள்ளென meḷḷeṉa, adv. See மெல் லென. மெள்ளெனவே மொய்க்கு நெய்க்குடந்தன்னை யெறும்பு (திருவாச. 6, 24).

மென்கண் meṉ-kaṇ, n. <மெல்+. Tenderness of heart, mercy; இரக்கம். மென்கண்ண பெருகி னறம்பெருகும் (நான்மணி. 92).

மென்கணம் meṉ-kaṇam, n. <id.+. (Gram.) See மெல்லினம். (நன். 158, உரை.)

மென்கால் men-kāl, *n.* <id.+கால்[3]. Southern breeze; தென்றல். *மென்கால் பூவளவிய தெய்த* (கம்பரா. வனம்புகு. 2).

மென்கொடி men-koṭi, *n.* <id.+. A species of creeper; கொடிவகை. (பிங.)

மென்செய் men-cey, *n.* <id.+. Wet land; நன்செய். *புன்செய் மென்செயும்* (S. I. I. v, 285).

மென்சொல் men-col, *n.* <id.+. 1. Soft, pleasant word; இனியசொல். (நாமதீப. 668.) 2. Kind word; அன்பான வார்த்தை. (W.)

மென்பறை men-paṟai, *n.* <id.+. Young bird; பறவைக்குஞ்சு. *மென்பறை விளிகுரல* (ஐங் குறு. 86).

மென்பால் men-pāl, *n.* <id.+பால்[2]. Agricultural tract; மருதநிலம். *வளம் வீங்கிருக்கை . . . மென்பாறேஎறும* (பதிற்றுப். 75, 8). (பிங.)

மென்பிணி men-piṇi, *n.* <id.+. Light sleep, nap; சிறுதுயில். *மயக்கத்துப் பொழுதுகொண மரபின் மென்பிணி யவிழ* (பதிற்றுப். 50, 21).

மென்புரட்டு men-puraṭṭu, *n.* <id.+. Dealings in money obtained by simple loans and other temporary expedients; கைம்மாற்றிலே பணம் புரட்டுகை. (யாழ். அக.)

மென்புலம் men-pulam, *n.* <id.+. 1. The agricultural tract; மருதநிலம். *மென்புல வைப்பி னன்னாட்டு பொருந* (புறநா. 42). 2. The maritime tract; நெய்தனிலம். *மென்புலக் கொண கன்* (ஐங். 119).

மென்மெல men-mela, *adv.* <id.+. Slowly, softly; மெல்ல. *மென்மெல வியலி வீதி போந்து* (பெருங். வத்தவ. 17, 99).

மென்மேல் men-mēl, *adv.* <மேல்+. Further and further. See மேன்மேலும். *Colloq.*

மென்மை meṉmai, *n.* [T. *melimi*, K. *melpu*, M. *melivu*, Tu. *meliyuni*.] 1. Fineness, thinness; நுண்மை. 2. Tenderness, softness; மிருதுத்தன்மை. *கயவென் கிளவி மென்மையு மாகும்* (தொல். சொல். 322). 3. (Gram.) See மெல் லெழுத்து. *மேவு மென்மை மூக்கு* (நன். 75). 4. Lowness; inferiority; தாழ்வு. *மென்சொலேனும் . . . இகழார* (கந்தபு. அவையட. 3). 5. Weakness, infirmity; வலியின்மை. *மேவற்க மென்மை பகைவ ரகத்து* (குறள், 877). 6. Gentleness; அமைதி. *மெல்லிய நல்லாருண் மென்மை* (நாலடி, 188).

மென்றொடர் menṟoṭar, *n.* <மெல்+. (Gram.) See மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம். *வன் றொடா மென்றொடாயிரு மூன்றே யுகரங் குறுகிடன்* (தொல். எழுத். 406).

மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம் men-ṟoṭai-k-kuṟṟiyalukaram, *n.* <மென்றொடர்+. (Gram.) The final shortened '*u*' in a word, preceded by a soft consonant; மெல்லொற்றைத் தொடர்ந்துவரும் குற்றியலுகரம். (நன். 94.)

மென்றொடர்மொழி menṟoṭar-moḻi, *n.* <id.+. (Gram.) See மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம். (தொல். எழுத். 415.)

மென்னகை meṉṉakai, *n.* <மெல்+நகை. Smile; புன்சிரிப்பு. *கவாதலைச்சுலி மென்னகை விளைத்து* (உபதேசகா. சிவவிரத. 163).

மென்னடை meṉṉaṭai, *n.* <id.+நடை. 1. Gentle, graceful gait; மெதுவான நடை. *மென் னடையன்னம பரந்து விளையாடும்* (திவ். நாய்ச். 5, 5). 2. Swan; அன்னம். (பிங.)

மென்னி meṉṉi, *n.* See மென்னை, 1. (W.)

மென்னிகட்டி meṉṉi-kaṭṭi, *n.* <மென்னி +கட்டு-. A cattle disease; கால்நடைநோய்வகை. (M. Cm. D. 248.)

மென்னிலை meṉṉilai, *n.* <மெல்+நிலை. (Nāṭya.) A kind of hand-pose; அபிநயக்கைவகை. (W.)

மென்னு-தல் meṉṉu-, 5 *v. tr.* To lift with a lever; நெம்புதல். *Loc.*

மென்னை meṉṉai, *n.* cf. மன்னை[2]. 1. Throat; மிடறு. (W.) 2. Cheek; கதுப்பு. (யாழ். அக.)

மென்னைக்கட்டி meṉṉai-k-kaṭṭi, *n.* <மென்னை+. *Loc.* 1. Goitre; தொண்டைக்கட்டி. 2. Mumps. See மன்னைக்கட்டி.

மென்னைப்பிடிக்க meṉṉai-p-piṭikka, *adv.* <id.+. To the full, as in eating; முட்ட. *Colloq.*

மென்னையைப்பிடி-த்தல் meṉṉaiyai-p-piṭi-, *v. tr.* <id.+. 1. To throttle; கழுத்தை நெரித்தல். 2. To importunate; நிர்ப்பந்தித்து வேண்டுதல். *Colloq.*

மெனக்கெடு[1]-தல் meṉakkeṭu-, *v. intr.* <வினை+கெடு-. 1. To waste time, labour, etc. See மினக்கெடு-. *வீணகாரியத்தில் மெனக்கெடு கிறான்.* 2. To be wasted, as time, labour, etc.; வீணுதல். *என் வேலையெல்லாம் மெனக்கெட்டது.* 3. To act with a single purpose, as setting aside everything else; வேறு வேலைகளைவிட்டு ஒன்றிற் சிரத்தைகொள்ளுதல். *அதை மெனக்கெட்டுச் செய்து முடித்தான்.*

மெனக்கெடு[2]-த்தல் menakketu-, *v. tr.* Caus. of மெனக்கெடு[1]-. See மெனக்கெடுத்து-. *பொழுதையெல்லாம மெனக்கெடுக்கிறான்.*

மெனக்கெடுத்து-தல் meṉakkeṭuttu-, *v. tr.* Caus. of மெனககெடு[1]-. To waste, as one's time or labour; பயனின்றிப் போகச்செய்தல். *என் காலததை மெனக்கெடுததிவிட்டாய.*

மெஜண்டா mejaṇṭā, *n.* < E. *magenta* Fine-colour; நன்னிறம். *மெஜணடாபபொடி (பிர தாப. விலா.).*

மே

மே[1] mē. The compound of ம் and ஏ.

மே[2] mē, *n.* Desire. See மேவு, 1. (W.)

மே[3] mē, *n.* < *மேல்.* Excellence; மேம்பாடு. *மேதக மிகப்பொலிந்த . . . வயக்களிறு (மதுரைக. 14).*

மேக்கடி-த்தல் mēkkaṭi-, *v.* < *மேக்கு[2]* + *அடி-. intr.* To drive in a wedge or stake; ஆப்பறைதல். (W.)—*tr.* To deceive; வஞ்சித்தல். (W.)

மேக்கு[1] mēkku, *n.* < *மேல்.* [K. *mēku.*] 1. Height; high place; மேலிடம். *மேக்கெழு பெருஞ்சினை (குறுந. 26).* 2. Superiority; மேலான தன்மை. *மேக்கு நீஙகிய வெள்ள வுவகையால (கமபரா. மீட்சி. 26).* 3. West; மேற்கு. (*பிங.*)

மேக்கு[2] mēkku, *n.* < Persn. *mēkh.* 1. Wedge; ஆப்பு. (W.) 2. Wooden nail; wooden peg; மரவாணி. *Loc.*

மேகக்கட்டி mēka-k-kaṭṭi, *n.* < *மேகம்[2]* +. Boil resulting from impure blood; venereal eruption; இரத்தங்கெடுதலினாலுண்டாம் கட்டிவகை. *Loc.*

மேகக்கரப்பன் mēka-k-karappaṉ, *n.* < id. +. A skin disease characterized by the development of blebs or blisters on the body, *Pemphigus;* மேகநீராலுண்டாகும் கரப்பான்வகை. (M. L.)

மேகக்கருப்பக்கல் mēka-k-karuppa-k-kal, *n.* < *mēka* + *கருபபம்* +. See மேகக்கல். (*யாழ். அக.*)

மேகக்கல் mēka-k-kal, *n.* < id. +. Bezoar of the sheep; ஆட்டுரோசனை. (W.)

மேகக்காக்கையோன் mēka-k-kākkai-yōṉ, *n.* A mineral poison; சீர்பந்தபாஷாணம். (*யாழ். அக.*)

மேகக்காங்கை mēka-k-kāṅkai, *n.* < *மேகம்[2]* +. 1. Gonorrhoea; வெட்டைநோய். (*இங். வை.*) 2. A disease in children; கணைச்சூடு. *Loc.*

மேகக்கிரந்தி mēka-k-kiranti, *n.* < id. +. Syphilis; பறங்கிப்புண். (M. L.)

மேகக்கிராணி mēka-k-kirāṇi, *n.* < id. +. A kind of diarrhoea, one of six *kirakaṇi,* q.v.; கிரகணி ஆறனுள் ஒன்று. (*பைஷஜ.*)

மேகக்குறிஞ்சி mēka-k-kuṟiñci, *n.* < *மேகம[1]* +. cf. *மேகரஞ்சி.* (Mus.) A musical mode; ஓர் இராகம்.

மேகக்கூட்டம் mēka-k-kūṭṭam, *n.* < id. +. See மேகசஞ்சாரம்[2]. (W.)

மேககர்ச்சனை mēka-karccaṉai, *n.* < id. +. Rumbling of clouds; thunder; மேகங்களினாலே உண்டாம் ஒலி. (W.)

மேககர்ச்சிதம் mēka-karccitam, *n.* < id. +. See மேககர்ச்சனை. (W.)

மேககாந்தி mēka-kānti, *n.* < *மேகம்[2]* + *காந்து-.* See மேகக்காங்கை, 1. (W.)

மேககாரகம் mēka-kārakam, *n.* < *mēha-kāraka.* See மேகக்காங்கை, 1. (W.)

மேககாலம் mēka-kālam, *n.* < *mēgha-kāla.* Rainy season; கார்காலம். (*யாழ். அக.*)

மேககுலாந்தகன் mēka-kulāntakaṉ, *n.* < *mēha* +. A compound medicine for venereal, urinary and other diseases; மேகரோகங்களைப் போக்குதற்குரிய ஒருவகைக் கூட்டுமருந்து. (*பதார்த்த. 1214.*)

மேககெற்சனம் mēka-keṟcaṉam, *n.* < *mēgha-garjana.* See மேககர்ச்சனை. (*யாழ். அக.*)

மேகச்சிரங்கு mēka-c-ciraṅku, *n.* < *மேகம்[2]* +. Erysipelas; துர்நீரால் தோன்றுஞ் சிரங்குவகை. (M. L.)

மேகச்சிலை mēka-c-cilai, *n.* prob. *மேகம்[1]* +. (*யாழ். அக.*) 1. Soap-stone; மாக்கல். 2. Kunkar stone; சுக்கான்கல்.

மேகச்சூடு mēka-c-cūṭu, *n.* < *மேகம்[2]* +. See மேகக்காங்கை, 1. (M. L.)

மேகசஞ்சாரம்[1] mēka-cañcāram, *n.* < *mēha* +. Spreading of venereal virus; மேகநோய் படருகை.

மேகசஞ்சாரம்[2] mēka-cañcāram, *n.* < *mēgha* +. Passage of rain-clouds; மழைமுகிற் கூட்டத்தின் சஞ்சரிப்பு.

மேகசடை mēka-caṭai, *n.* cf. *மேசசை.* Black realgar; கரிய மனோசிலை. (*சங். அக.*)

மேகசம் mēkacam, *n.* <*mēgha-ja.* Pearl; முத்து. (யாழ். அக.)

மேகசாரம் mēka-cāram, *n.* <*mēgha-sāra.* Camphor; கர்ப்பூரம். (சங். அக.)

மேகசாலம் mēka-cālam, *n.* <*mēgha-jāla.* 1. Range of clouds; மேகத்தொகுதி. (W.) 2. A gem; மணிவகை. (யாழ். அக.)

மேகசுரம் mēka-curam, *n.* perh. *mēha* + சுரம்[1]. Malaria; மலைச்சுரம். (M. L.)

மேகசூலை mēka-cūlai, *n.* <id. +. Formation of stiff joint, anchylosis; மேகநோயால் உடற்பொருத்தில் உண்டாம் விறைப்பு.

மேகசோரணம் mēka-cōraṇam, *n.* prob. *mēha* + *cōra.* A blue-coloured gem; ராஜாவர்த்தம். (யாழ். அக.)

மேகத்தின்விந்து mēkattiṉ-vintu, *n.* prob. மேகம்[1] +. Earthworm; பூநாகம். (மூ. அ.)

மேகத்துவாரம் mēka-t-tuvāram, *n.* <*mēgha-dvāra.* Sky; ஆகாயம். (யாழ். அக.)

மேகத்தொனி mēka-t-toṉi, *n.* <மேகம்[1] +. See மேககர்ச்சனை. (W.)

மேகதனு mēka-taṉu, *n.* <*mēgha* + *dhanus.* Rainbow; இந்திரவில். மேகதனு . . . நின்றதொக்குமே (இரகு. அயனெழுச்சி. 40).

மேகதாரி mēka-tāri, *n.* <id. Peacock feather; மயிலிறகு. (யாழ். அக.)

மேகதிமிரம் mēka-timiram, *n.* <id. +. A disease of the eye that clouds vision; பார்வையை மங்கச்செய்யும் கண்ணோய்வகை. (சீவரட்.)

மேகதீபம் mēka-tīpam, *n.* <*mēgha-dīpa.* Lightning; மின்னல். (யாழ். அக.)

மேகதேகம் mēka-tēkam, *n.* <*mēha* +. Body afflicted with venereal or urinary disease; மேகநோய்கொண்ட உடம்பு. (யாழ். அக.)

மேகநாதம் mēka-nātam, *n.* <*mēgha-nāda.* 1. See மேகத்தொனி. 2. A species of amaranth. See சிறுகீரை, 1. (சூடா.) 3 Palas tree. See பலாசம்[1], 4. (சங். அக.) 4. Mysore gamboge. See பச்சிலை, 2. (சங். அக.)

மேகநாதன்[1] mēkanātaṉ, *n.* <*Mēgha-nāda.* 1. Indrajit. See இந்திரசித்து. அடல் மேகநாதன் புகுந் திலங்கை மேயநாள் (கம்பரா. திருவவ. 10). 2. Varuṇa; வருணன். (யாழ். அக.)

மேகநாதன்[2] mēka-nātaṉ, *n.* perh. மேகம்[2] +. Sal-ammoniac. See நவச்சாரம். (சங். அக.)

மேகநீர் mēka-nīr, *n.* <id +. 1. See மேகக்காங்கை, 1. 2. Impure blood in the body; venereal virus; துர்நீர். (W.)

மேகநீர்ப்பாய்ச்சல் mēkanīr-p-pāyccal, *n.* <மேகநீர் +. See மேகக்காங்கை, 1.

மேகப்பச்சை mēka-p-paccai, *n* <மேகம்[1] +. A variety of greenstone; நாகப்பச்சை. (சங். அக.)

மேகப்படை mēka-p-paṭai, *n.* <மேகம்[2] +. Ringworm; தோல்மேலுண்டாம் சொறிவகை. (M. L.)

மேகப்பற்று mēka-p-paṟṟu, *n.* <id. +. Syphilitic psoriasis; ஒருவகை மேகவியாதி. (M. L.)

மேகப்புடை mēka-p-puṭai, *n.* <id. +. 1. Secondary syphilis; பறங்கிப்புண்வகை. (இங். வை.) 2. Numbness; திமிர்வாதம். (பைஷஜ.)

மேகப்புண் mēka-p-puṇ, *n.* <id. +. Syphilis, soft chancre; பறங்கிப்புண். (இங். வை.)

மேகப்புள் mēka-p-puḷ, *n.* <மேகம்[1] +. Lark; வானம்பாடி. மேகபுள் வயிற்றிபிறந்த புட்போல் (சீவக. 2897). (பிங்.)

மேகப்புற்று mēka-p-puṟṟu, *n.* <மேகம்[2] +. A venereal eruption; மேகநோயா லுண்டாம் கட்டிவகை. (W.)

மேகபடலம்[1] mēka-paṭalam, *n.* <*mēgha* +. 1. See மேகசாலம். மேகபடலத்தால் நீல நிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண்ணே (மதுரைக். 678, உரை). 2. See மேகதிமிரம். (W.)

மேகபடலம்[2] mēka-paṭalam, *n.* <*mēha* +. A spreading venereal sore; மேகநோயாற் படரும் புண்வகை. (W.)

மேகபதம் mēka-patam, *n.* <*mēgha-patha.* See மேகமண்டலம். மேகபதத்துக்கு மேலுள்ள தேவர்கள் (தக்கயாகப. 510, உரை).

மேகபந்தி mēka-panti, *n.* <*mēgha-paṅkti.* Mass of clouds; முகிற்கூட்டம். (W.)

மேகபுட்பம் mēka-puṭpam, *n.* See மேகபுஷ்பம். (சங். அக.)

மேகபுஷ்பம் mēka-puṣpam, *n.* <*mēgha-puṣpa.* 1. Water; நீர். (W.) 2. Rain; மழை.

மேகம்[1] mēkam, *n.* <*mēgha.* 1. Cloud; முகில். நன்னிற மேக நின்றது போல (சிலப். 11, 46). 2. The seven celestial clouds. See சத்தமேகம். (பிங்.) 3. Water; நீர். (பிங்.) 4. The Indian cuckoo; குயில். (யாழ். அக.) 5. Straight sedge. See முத்தக்காசு. (சங். அக.)

மேகம்[2] mēkam, n. < mēha. 1. Venereal or urinary disease; disease due to impure blood; துர்நீர் துர்நடத்தை மூத்திரக்கோளாறு என்ற வற்றால் உண்டாம் நோய். 2. A urinary disease, *Leucorrhoea;* வெள்ளைநோய். (W.) 3. Chebulic myrobalan. See கடுக்காய், 2. (மலை.)

மேகமண்டலம் mēka-maṇṭalam, n. < mēgha+. The region of the clouds, cloud-lands; மேகம் சஞ்சரிக்கும் ஆகாயவெளி.

மேகமந்தாரம் mēka-mantāram, n. prob. id.+. A medicinal stone; மந்தாரச்சிலை. (யாழ். அக.)

மேகமாலை mēka-mālai, n. < id.+. See மேகபந்தி. *மேகமாலை வெகுகோடை மாரிபோல வாளி கூட* (கம்பரா. மூலபல. 84)

மேகமுழக்கம் mēka-muḻakkam, n. < மேகம்[1]+. See மேகத்தொனி. (W.)

மேகமூட்டம் mēka-mūṭṭam, n. < id.+ Overspreading of the clouds; மேகம் பரந்து நிற்கை.

மேகமூர்ந்தோன் mēkam-ūrntōṉ, n. < id.+. Indra; இந்திரன். (நாமதீப. 60.)

மேகமூலி mēka-mūli, n. prob. id.+. Creeping aumanac. See நீர்ப்பூலை. (சங். அக.)

மேகர் mēkar, n. prob. id. 1. Water-sprinklers; those who water the roads, as for a king's progress; செல்லும் வழிகளில் நீர்தெளிப் போர். *ராஜா போம்போது முன்னே மேகர் நீர விடுமா போலே* (ஈடு, 10, 1, 1). 2. Those who clear the way, as for a king; செல்லும் வழிகளைச் சீர்ப் படுத்துவோர். (ஈடு, 10, 1, 1, ஜீ.)

மேகரஞ்சி mēkarañci, n. cf. *மேகக்குறிஞ்சி.* (Mus.) A specific melody-type; ஓர் இராகம். (W.)

மேகரணம் mēka-raṇam, n. < mēha+. 1. See மேகப்புண். 2. Leprosy; குட்டம். (M. L.)

மேகராகக்குறிஞ்சி mēka-rāka-k-kuṟiñci, n. < mēgha+. (Mus.) A secondary melody-type of *kuṟiñci* class; குறிஞ்சியாழ்த்திறத் தொன்று. (பிங்.)

மேகராகம் mēka-rākam, n. < id.+. (Mus.) A secondary melody-type of the *pālai* class; பாலையாழ்த்திறவகை. (பிங்.)

மேகராசி mēka-rāci, n. < mēgha-rājī. See மேகபந்தி. *மேகராசி பொழிய* (தக்கயாகப். 643).

மேகராடி mēkarāṭi, n. cf. *மேகாரடி.* False peacock's foot tree. See மயிலடிக்குருந்து. (சங். அக.)

மேகரோகம் mēka-rōkam, n. < mēha+. See மேகம்[2], 1, 2. (இங். வை.)

மேகரோகி mēka-rōki, n. < mēha-rōgin. Person afflicted with venereal disease; மேக ரோகத்தால் வருந்துபவ-ன்-ள்.

மேகலாபதம் mēkalāpatam, n. < mē-khalā-pada. Waist; இடை. (யாழ். அக.)

மேகலாபாரம் mēkalāpāram, n. < mēkhalā + bhāra. See மேகலை. (யாழ். அக.)

மேகலை mēkalai, n. < mēkhalā. 1. Waist-cord; அரைஞாண். *அரைசெய மேகலையான்* (தேவா. 281, 9). 2. A waist-cord of moonja grass in three strands, used by a *piramacāri;* பிரமசாரி தன் இடையிலணிவதற்கு உரிய முஞ்சிப்புல்லாலியன்ற முப் புரிக்கயிறு. *முஞ்சியெனும புன்மூன்று புரியினுறு கயிறு . . . மேகலை* (திருவானைக். கோசெங். 116). 3. A jewelled girdle of 7 or 8 strands; மாதர் இடையிலணியும் ஏழு அல்லது எட்டுக்கோவையுள்ள அணிவகை. *மின்னுமேகலையுந் தோடும் சொடுத்து* (சீவக. 2662). (சிலப். 4, 30, உரை.) (திவா.) 4. Cloth; ஆடை. (அக. நி.) 5. Saree; புடைவை. (W.) 6. Ornamental moulding, as on the outside of the *vimāṉam* of a temple; கோயில் விமானத்தின் வெளிப்புறத்திற் செய்யப்பட்ட எழுதகவேலை. 7. (Arch.) Cincture; girdle; தூண் முதலியவற்றைச் சுற்றி யமைக்கும் வளையம். 8. Lines drawn round the sacrificial pit or the receptacle in which the sacrificial fire is deposited; ஓமகுண்டத்தைச் சுற்றி யிடுங் கோலம். *வேதியுங் குண்டமு மேகலையொடு . . . கண்டு* (திருவிளை. திருமணப். 67). 9. The sloping sides of a mountain; மலைச்சாரல். (W.) 10. A row or ridge of peaks on Mount Mēru; மேருகிரியின் சிகரத்தொடர். (W.) 11. Auspicious curl of hair just above a horse's navel; குதிரை யின் கொப்பூழுக்கு மேலே காணப்படும் நற்சுழி. (அசுவசா. 20.)

மேகவண்ணக்குறிஞ்சி mēkavaṇṇa-k-kuṟiñci, n. < mēgha-varṇa+. Western Ghats blue nail dye, m. sh., *Barleria montana;* மேகவண்ணப்பூவுள்ள செடிவகை. (யாழ். அக.)

மேகவண்ணப்பூவுளமருதோன்றி mēkavaṇṇa-p-pū-v-uḷa-marutōṉṟi, n. < id.+. See மேகவண்ணக்குறிஞ்சி. (L.)

மேகவண்ணன் mēkavaṇṇaṉ, n. < mēgha-varṇa. Viṣṇu, dark in colour like a rain-cloud; [மேகம்போன்ற கருநிறமுள்ளவன்] திருமால். *வண்ண மருள்கொளணி மேகவண்ண* (திவ். திருவாய். 6, 10, 3).

மேகவண்ணிக்குறிஞ்சி mēkavaṇṇi-k-kuṟiñci, n. See மேகவண்ணக்குறிஞ்சி. (L.)

மேகவத்துமம் mēkavattumam, *n.* perh. *mēgha-vartman.* 1. See மேகத்துவாரம். 2. Atom; பரமாணு. (யாழ். அக.)

மேகவர்ணப்புடைவை mēkavarṇa-p-puṭaivai, *n.* <மேகவர்ணம் +. A shot saree; பலபடியாக நிறம் மாறும் புடைவைவகை.

மேகவர்ணம் mēkavarṇam, *n.* <*mēgha-varṇa.* 1. Sky-blue; கருநீலம். 2. Shifting or changing colour, as of shot silk; பலபடியாக மாறித்தோன்றும் நிறம். *Loc.*

மேகவர்ணனை mēkavarṇaṉai, *n.* See மேகவருணை. (சங். அக.)

மேகவருணை mēkavaruṇai, *n.* <*mēgha-varṇā.* Indigo; அவுரி. (யாழ். அக.)

மேகவாகனன் mēka-vākaṉaṉ, *n.* <*mēgha + vāhana.* 1. Indra, as riding on a cloud; இந்திரன். (பிங்.) 2. Śiva; சிவபிரான். (யாழ். அக.) 3. Granite; கருங்கல். (யாழ். அக.)

மேகவாதசூலை mēka-vāta-cūlai, *n.* <*mēha* +. Syphilis; மேகநோய்வகை. (M. L.)

மேகவாதம் mēka-vātam, *n.* <id. +. Gout; gonorrhœal rheumatism; வாதநோய்வகை. (M. L.)

மேகவாய் mēkavāy, *n.* Curd; தயிர். (சங். அக.)

மேகவாயு mēka-vāyu, *n.* <*mēha* +. 1. Flatulency caused by venereal heat; மேகநோய் வெப்பத்தாலுண்டாம் வாயு. (W.) 2. See மேகவாதம். *Loc.*

மேகவிடுதூது mēka-viṭu-tūtu, *n.* <மேகம்[1] + விடு- +. A poem in which a lover is supposed to send a love-message by means of a cloud; காதலரிடம் மேகத்தைத் தூதுவிடுவதாகக் கூறும் பிரபந்தவகை. *திருநறையூர்நம்பி மேகவிடு தூது.*

மேகவித்திரதி mēka-vittirati, *n.* <*mēha* +. Carbuncle; பிளவைநோய். (பைஷஜ.)

மேகவிநாசம் mēka-vinācam, *n.* <*mēgha* +. Dispersing of clouds; மழைமேகம் கலைகை. (சீவக. 2833, உரை.)

மேகவியாதி mēka-viyāti, *n.* <*mēha* +. Syphilis, primary or secondary; துர்நீரால் உண்டாம் நோய்வகை. (M. L.)

மேகவிரஞ்சி mēkaviraññci, *n.* See மேகரஞ்சி. (பரத. இராக. 56.)

மேகவிரணம் mēka-viraṇam, *n.* <*mēha* +. See மேகரணம். (M. L.)

மேகவிரிஞ்சி mēkaviriñci, *n.* See மேகரஞ்சி. (சங். அக.)

மேகவிருளி mēka-v-iruḷi, *n.* prob. மேகம்[1] + இருள்-. Insanity; பித்து. (சங். அக.)

மேகவூறல் mēka-v-ūral, *n.* <மேகம்[2] +. 1. Spread of bad humours in the body; துர்நீர் பரவுகை. (W.) 2. See மேகப்படை.

மேகவெட்டை mēka-veṭṭai, *n.* <id. +. See மேகக்காங்கை, 1. (M. L.)

மேகவெள்ளை mēka-veḷḷai, *n.* <id. +. See மேகக்காங்கை, 1. (M. L.)

மேகனம் mēkaṉam, *n.* <*mēhana.* Membrum virile; ஆண்குறி. (W.)

மேகாக்கினி mēkākkiṉi, *n.* <*mēghāgni.* Lightning; மின்னல். (யாழ். அக.)

மேகாகுந்தம் mēkākuntam, *n.* Quill-end of peacock's feather; மயிலிறகினடி. (சங். அக.)

மேகாதிபதி mēkātipati, *n.* <*mēgha + adhipati.* The planet that determines the rainfall in a particular year, one of *nava-nāyakar*, q.v.; நவநாயகருள் குறித்த வருஷத்து மழைக்குரிய கிரகம். (பஞ்.)

மேகாதிபன் mēkātipaṉ, *n.* <id. + *adhipa.* See மேகாதிபதி. (W.)

மேகாந்தகாரம் mēkāntakāram, *n.* <id. +. Cloudy darkness; மழைக்காலிருட்டு. (W.)

மேகாரடி mēkāraṭi, *n.* <மேகாரம் + அடி[3]. False peacock's foot tree. See மயிலடிக்குருந்து. (மலை.)

மேகாரம் mēkāram, *n.* cf. *me-nāda.* Peacock; மயில். *உரகமடுதடுத்தாடு மேகார மீதின் மிசை* (திருப்பு. 153).

மேகாரி mēkāri, *n.* 1. Hariallı grass. See அறுகு. (நாமதீப. 325.) 2. Field-bean. See அவரை. (நாமதீப. 315.)

மேகாரித்தைலம் mēkāri-t-tailam, *n.* <*mēha + ari* +. A medicinal oil for venereal diseases; மேகநோய் தீர்க்கும் தைலம். (தைலவ. தைல.)

மேகானந்தி mēkāṉanti, *n.* <*mēghā-nandin.* Peacock; மயில். (W.)

மேகை mēkai, *n.* cf. மேதை[2]. Flesh; இறைச்சி. (சங். அக.)

மேங்கா meṅkā, *n.* A kind of catamaran; கடலில் ஓடும் கட்டுமரவகை. *Loc.*

மேங்காவல் mēn-kāval, n. <மேல்+. 1. Superintendence; மேற்பார்வை. 2. See மேங்காவற்காரன். Loc.

மேங்காவற்காரன் mēnkāvar-kāraṉ, n. <மேங்காவல்+காரன்[1]. Supervising watchman of a country or district; நாட்டில் களவு முதலியன நேராமற் பாதுகாப்பவன். Loc.

மேசகம் mēcakam, n. <mēcaka. 1. Expanded plumage of a peacock; விரிந்த மயிற்றோகை. (பிங்.) 2. Mane of horse; குதிரையின் பிடரிமயிர். (பிங்.) 3. Darkness; இருள். (சங். அக.) 4. Blackness; கருமை. (சங். அக.) 5. Smoke; புகை. (சங். அக.) 6. Cloud; முகில். (சங். அக.)

மேசகை mēcakai, n.<id. 1. See மேசகம், 3. (சங். அக.) 2. Black realgar; கரிய மனோசிலை. (மூ. அ.)

மேசை mēcai, n <Port. mesa <L. mensa. 1. Table; எழுதுகருவி முதலிய பொருள்களை வைப்பதற்குரியதும் கால்களால் தாங்கப்படும் பலகையுடையதுமான சாமான்வகை. Mod. 2. Money staked at a card-game; சீட்டாட்டத்தில் வைக்கும் பந்தயப்பணம். Colloq.

மேசைக்கத்தி mēcai-k-katti, n. <மேசை+. Table-knife; கத்திவகை. Mod.

மேசைக்காரர் mēcai-k-kārar, n. A sub-division of Paravas; பரவர்வகையினர். (G. Tn. D. I, 123.)

மேசைத்துப்பட்டி mēcai-t-tuppaṭṭi, n. <மேசை+. See மேசைவிரிப்பு. (W.)

மேசைவிரிப்பு mēcai-virippu, n. <id. +. Table-cloth; மேசையின்மேல் விரிக்குந் துணி. Mod.

மேட்டாங்காடு mēṭṭāṅ-kāṭu, n. <மேடு+காடு. Elevated land fit only for dry cultivation; புஞ்சைச் சாகுபடிக்குரிய மேட்டுப்பாங்கான நிலம்.

மேட்டி[1] mēṭṭi, n. [T. mēṭi.] 1. See மேட்டிமை, 1. மேட்டி பேசுவாய் (குருகூரா. 91). 2. See மேட்டிமை, 3. மேட்டி குலேந்தரு (திருப்பு. 1111). 3. Chief, head; தலைவன். (W.) 4. Land granted free of tax to the headman of a village; கிராமத் தலைவனுக்கு விடப்பட்ட மானியம். (R. T.)

மேட்டி[2] mēṭṭi, n. Stake. See மேதி[3], 1. (R. T.)

மேட்டி[3] mēṭṭi, n. <E. mate. Assistant house-servant; waiting-boy; உதவி வேலைக்காரன். Mod.

மேட்டிமை mēṭṭimai, n. <மேட்டி[1]. 1. Haughtiness; அகந்தை. (W.) 2. Leadership; தலைமை. 3. Excellence; மேன்மை. (W.)

மேட்டிரம் mēṭṭiram, n. <mēḍhra. Membrum virile; ஆண்குறி. குறுகிச சிவந்த மேட்டிரமும் (திருவாலவா. 28, 67).

மேட்டுநாயக்கன் mēṭṭu-nāyakkaṉ, n. <மேட்டி[1]+. Headman of the Toṭṭiya caste; தொட்டியர் தலைவன். (E. T. vii, 185.)

மேட்டுநிலம் mēṭṭu-nilam, n. <மேடு+. High or elevated land; rising ground; உயர்வான பூமி. சிவந்த மேட்டுநிலத்து (புறநா. 120, உரை).

மேட்டுப்பாய்ச்சல் mēṭṭu-p-pāyccal, n. <id.+. 1. Elevated land, as difficult for irrigation; நீர் ஏறிப்பாயவேண்டியதான மேட்டுநிலம். 2. Irrigation of land at a high level; மேட்டில் நீரிறைத்துப் பாய்ச்சுகை. 3. Uphill work; சிரமமான வேலை. Colloq

மேட்டுமடை mēṭṭu-maṭai, n. <id.+. 1. Channel which irrigates lands on a higher level; high-level channel; மேட்டுநிலத்துப் பாயும் நீர்க்கால். 2. Sluice or opening that turns water on to a high-level channel; மேட்டுநிலத்துக் காலுக்கு நீர்பாய்ச்சு மடை. 3. See மேட்டுப்பாய்ச்சல், 1, 2. (R.) 4. One whom it is very difficult to persuade; எளிதில் இணங்காதவன்-ள் Loc. 5. See மேட்டுப்பாய்ச்சல், 3. மூடாகனுக்குப் படிப்பென்பது மேட்டுமடை.

மேட்டுஜாகா mēṭṭu-jākā, n. <id.+. See மேட்டுநிலம். Loc.

மேடகம் mēṭakam, n. <mēdaka. See மேடம்[1], 1, 2. (W.)

மேடசிங்கி mēṭaciṅki, n. <mēṣa-śṛṅgī. Worm-killer. See ஆடுதின்னாப்பாளை. (மலை.)

மேடம்[1] mēṭam, n. <mēṣa. 1. Sheep, ram; ஆடு. (பிங்.) 2. Aries of the zodiac; ராசிமண்டலத்தின் முதற்பகுதி. (பிங்.) 3. The first solar month. See சித்திரை[1], 2. மேடமாமதி (கம்பரா. திருவவதா. 110).

மேடம்[2] mēṭam, n. cf. மேழம்[1]. Coat of armour; கவசம். (பிங்.)

மேடர் mēṭar, n. See மேடோர். Loc.

மேடல் mēṭal, n. See மேடோர். Loc.

மேடவிடவம் mēṭaviṭavam, n. <mēṣa-viṣuva. See மேடாயனம். (W.)

மேடவீதி mēṭa-vīti, n. <மேடம்[1]+ (Astron.) A section of the zodiac embracing

the signs Taurus, Gemini, Cancer and Leo; இடபம் மிதுனம் கடகம் சிங்கம் ஆகிய இராசிகள் சேர்ந்த சூரியவீதியின் பகுதி. (பரிபா. 11, 2, உரை.)

மேடன் mēṭaṉ, n. <மேடம்[1]. The planet Mars, as the lord of the sign Aries; [மேஷ ராசிக்கு உடையவன்] செவ்வாய். (காமதீப. 98.)

மேடாதிபன் mēṭātipaṉ, n. <mēsādhipa. Agni, as riding a ram; அக்கினிதேவன். (W.)

மேடாயனம் mēṭāyaṉam, n. <mēṣāyana. 1. (Astron.) Vernal equinox; மேடராசியில் சூரியன் புகுங்காலம். (W.) 2. (Astron.) See மேடவீதி.

மேடாயனமண்டலம் mēṭāyaṉa-maṇṭalam, n. <id.+. (Astron.) Equinoctial colure; சூரியவீதியை அயனாரம்பங்களில் இருபகுதியாக்கும் அயனமண்டலம். (W.)

மேடிக்கம்பு mēṭi-k-kampu, n. <mēthi+. Warp beam, roller on which the warp is wound in a loom; நெசவுகருவியின் உறுப்புவகை. *Loc.*

மேடியுப்பு mēṭiyuppu, n. Glass-gall; வளையலுப்பு. (அரு. அக.)

மேடு mēṭu, n. [T. meṭṭa, M. K. mēḍu.] 1. Height; உயரம். (பிங்.) 2. Eminence, little hill, hillock, ridge, rising ground; சிறுதிடர். (பிங்.) மேட்டிமைபபன (கம்பரா. நாட்டு. 27). 3. Greatness; பெருமை. (பிங்.) 4. cf. மோடு. Abdomen, belly; வயிறு. (பிங்.) 5. (Palmistry.) Mounts on palm of hand; உள்ளங்கையிலுள்ள மேட்டுப்பகுதிகள்.

மேடூகம் mēṭūkam, n. <மேடு. Wall; சுவர். (சது.)

மேடை mēṭai, n. [T. mēḍa.] 1. Platform, raised floor; தளமுயர்ந்த இடப்பகுதி. 2. Artificial mound; செய்குன்று. (W.) 3. cf. mēta. Storey; terraced house or palace; மாடி. விண்ணுறா நிலவுதவழ் மேடை (தாயு. பைங்கிளி. 54).

மேடைச்சுவர் mēṭai-c-cuvar, n. <மேடை+. Basement wall; அடிச்சுவர். (C. E. M.)

மேடைவீடு mēṭai-vīṭu, n. <id.+. See மேடை, 3.

மேடோர் mēṭōr, n. See மேடோவர். *Loc.*

மேடோவர் mēṭōvar, n. <E. *made over.* Assignment of a promissory note or other document evidencing debt, to a third party; கடன்சீட்டைப் பிறனுக்கு மாற்றுகை. *Colloq.*

மேண்டம் mēṇṭam, n. <mēṇḍha. Ram; ஆடு. (பரி. அக.)

மேத்தியம் mēttiyam, n. <mēdhya. 1. Purification, purity, cleanliness; பரிசுத்தம். மேத்திய மாக்கும் புந்தியும் (சேதுபு. சாத். 2). 2. Cumin. See சீரகம்[1], 1. (தைலவ. தைல.)

மேத்தியாசம் mēttiyācam, n. prob. mēdhyā. Sweet flag; வசம்பு. (பரி. அக.)

மேத்திரம் mēttiram, n. prob. mēḍhra. Ram; ஆட்டுக்கடா. (சங். அக.)

மேதகம்[1] mētakam, n. <go-mēdaka. 1. Sardonyx. See கோமேதகம். (W.) 2. A mineral poison. See சாலாங்கபாஷாணம். (மூ. அ.)

மேதகம்[2] mētakam, n. See மேதகவு. (யாழ். அக.)

மேதகவு mētakavu, n. <மேதகு-. 1. Excellence, greatness; மேன்மை. 2. Value; மதிப்பு. மேதக வாக்கலும் (சீவக. 1922).

மேதகு-தல் mē-taku-, v. intr. <மே[3]+. To be eminent; மேன்மையாதல். மேதகு காவி ஞூக்கங் கண்டோன் (திருவாச. 3, 23).

மேதகை mētakai, n. <மேதகு-. Greatness, excellence, eminence; மேன்மை. விருத்த மேதகையவா (கம்பரா. யுத்த. மந்திரப. 67).

மேதங்கரர் mētaṅkarar, n. One of the Buddhas before Gautama; சாக்கியமுனிவருக்கு முன்றோன்றிய புத்தர்களுள் ஒருவர். (மணி. 30, 14, கீழ்க்குறிப்பு.)

மேதச்சி mētacci, n. A mineral poison; கற்பரிபாஷாணம். (யாழ். அக.)

மேதசு mētacu, n. <mēdas. Fat; கொழுப்பு.

மேதம்[1] mētam, n. <mēdha. Sacrifice; யாகம். (பிங்.)

மேதம்[2] mētam, n. <mēda. Fat. See மேதசு. (யாழ். அக.)

மேதம்[3] mētam, n. <mētha. Murder; கொலை. (W.)

மேதர் mētar, n. See மேதரவர்.

மேதரம் mētaram, n. prob. mahī-dhara. Mountain; மலை. (பிங்.)

மேதரவர் mētaravar, n. [T. mēdaravāḍu, K. mēdaru.] A class of people who do bamboo work; மூங்கில்வேலைசெய்து வாழுஞ் சாதியார். (W.)

மேதவர் mētavar, n. See மேதரவர். (அபி. சிந்.)

மேதன் mētaṉ, *n.* <*mēdhā.* See மேதாவி. *மேதா விளேயோய் (கம்பரா. பிராட்டிகளங. 18).*

மேதாமனு mētāmaṉu, *n.* A mantra invoking Dakṣiṇāmūrti; தட்சிணாமூர்த்தியை உபாசிக்கும் மந்திரங்களு ளொன்று. *மேதாமனு வெழுத திருபது மிரணடுமெ (திருவிளே. வேத. 15).*

மேதாவர் mētāvar, *n.* Corr. of மேதாவி. *(யாழ். அக.)*

மேதாவி mētāvi, *n.* <*mēdhāvin.* Person of supreme intelligence; புத்திமான். *மேதாவிகட் கெல்லா மேலாய (கம்பரா. இரணிய. 176).*

மேதாவினி mētāviṉi, *n.* prob. id. Bush myna. See நாகணவாய்ப்புள். *(மூ. அ.)*

மேதி[1] mēti, *n.* perh. *mēdas.* 1. Buffalo; எருமை. *மேதி யனன கல்பிறங் கியவின் (மலைபடு. 111).* 2. A buffalo-faced demon, slain by Durgā; எருமை முகங்கொண்டவனும் துர்க்காதேவியாற் சங்கரிக்கப்பட்டவனுமான ஓர் அசுரன் *(பிங.)*

மேதி[2] mēti, *n.* <*mēthī.* Fenugreek; வெந்தயம். *(தைலவ. தைல.)*

மேதி[3] mēti, *n.* <*mēthi.* *(யாழ். அக.)* 1. Stake at the threshing-floor to which oxen are tied; களத்திற் பொலியெருதுகளைக் கட்டுங்கட்டை. 2. Threshing-floor; நெற்களம்.

மேதிக்கவுனன் mētikkavuṉaṉ, *n.* A prepared arsenic; வைப்புப்பாஷாணவகை. *(யாழ். அக.)*

மேதிச்சென்னிமிதித்தோள் mēti-c-ceṉṉi-mitittōḷ, *n.* <மேதி[1] + சென்னி[1] +. Durgā; துர்க்கை. (W.)

மேதித்தலைமிசைநின்றாள் mēti-t-talai-micai-niṉṟāḷ, *n.* <id. + தலை + மிசை +. Durgā; துர்க்கை. *(பிங.)*

மேதியன் mētiyaṉ, *n.* See மேதியான். (W.)

மேதியான் mētiyāṉ, *n.* <மேதி[1]. Yama, as riding a buffalo; [எருமை யூர்பவன்] இயமன். *சுருதிநாதன் மேதியான் முகநோக்கி (குற்று. தல. மந்தமா. 120).*

மேதினி mētiṉi, *n.* <*mēdinī.* Earth; பூமி. *மேதை படப்பட மேதினியானது (கம்பரா. அதிகாய. 75). (பிங.)*

மேதினிபடைத்தோன் mētiṉi-paṭaittōṉ, *n.* <மேதினி +. 1. Brahmā, as the Creator of the earth; [பூமியைச் சிருட்டித்தவன்] பிரமன். 2. Viṣṇu, as Lord of the earth; [பூமிநாயகன்] திருமால். *(சூடா.)*

மேதை[1] mētai, *n.* <*mēdhā.* 1. Supreme intelligence, powerful intellect; பேரறிவு. 2. Greatness; மேன்மை. *(சூடா.)* 3. Person of supreme intelligence; பேரறிவாளி. *(சிறுபஞ். 22.)* 4. The planet Mercury; புதன். *(பிங.)* 5. cf. *mēdhāvin.* Intoxicating drink, கள். *(சூடா.)*

மேதை[2] mētai, *n.* <*mēdas.* 1. Fat; கொழுப்பு. *மதுமேதை படப்பட மேதினியானது (கம்பரா. அதிகாய. 75).* 2. Flesh; இறைச்சி. *(சூடா.)* 3. Skin; தோல். *(சூடா.)* 4. Nerve; நரம்பு. *(பிங.)*

மேதை[3] mētai, *n.* cf. *mēdā.* Ceylon verbesina. See பொற்றலைக்கையாந்தகரை. *(மலை.)*

மேதை[4] mētai, *n.* perh. *mēthi.* A yogic centre in the body, one of *cōṭaca-kalai*, q.v.; உடலிலுள்ள யோகஸ்தானங்களாகிய சோடசகலையு ளொன்று. *யோகருவரு மேதை கலை (தத்துவப். 135).* (செந். ix, 248.)

மேதைமரியாதை mētaimariyātai, *n.* See மேரைமரியாதை. *Loc.*

மேதைமை mētaimai, *n.* <மேதை[1]. See மேதை[1], 1 *ஆயுமேதைமை தெரிவு (விநாயகபு. 69, 59).*

மேதையர் mētaiyar, *n.* <id. Learned men, poets; புலவர். *(சூடா.)*

மேதோசம் mētōcam, *n.* <*mēdō-ja.* Bone; எலும்பு. *(ம. வை.)*

மேந்தலை mēṉ-talai, *n.* <மேல் + தலை. 1 Eminence, excellence; மேன்மை. (W.) 2. Windward side of a vessel; கப்பலின் காற்றுத் தாக்கும் பக்கம். (W.) 3. Leader; தலைவன். *Loc.*

மேந்தானம் mēṉ-tāṉam, *n.* <id. + *sthāna.* Elevated place, height; உயர்ந்த இடம். *(யாழ். அக.)*

மேந்தி mēnti, *n.* <*mēndhī.* See மேதி[2]. *(மூ. அ.)*

மேந்திகை mēntikai, *n.* <*mēndhikā.* See மேதி[2]. *(மூ. அ.)*

மேந்திரி mēntiri, *n.* The frame-work of a loft or ceiling. See மேந்திரி. (W.)

மேந்தோல் mēṉ-tōl, *n.* <மேல் +. Superficial skin, epidermis; மீந்தோல். *மேந்தோல் களைந்த தீங்கொள வெள்ளென் (புறநா. 321, 2).*

மேந்தோன்று-தல் mēṉ-tōṉṟu-, *v. intr.* <id. +. To become eminent, famous; மேம்பட்டு விளங்குதல். *அரசியல் பிழையாது செருமேந் தோன்றி (பதிற்றுப். 89).*

மேம்படு-தல் mēm-paṭu-, *v. intr.* <id.+. To rise high, as in status; to be pre-eminent; to be great, as in learning; சிறத்தல். நல்ல வையுண மேம்பட்ட கல்வியும் (திரிகடு. 8).

மேம்படுநன் mēmpaṭunaṉ, *n.* <மேம் படு-. One who stands pre-eminent; மேம்பா டுற்றவன். போற்றிக் கேண்மதி புகழ மேம்படுந (பொருந. 60).

மேம்பாடு mēmpāṭu, *n.* <id. Greatness, grandeur, dignity, pre-eminence; சிறப்பு. விரிந்த மதிநிலவின் மேம்பாடும (இலக. வி. 659, உதா.).

மேம்பார்வை mēm-pārvai, *n.* <மேல்+. 1. Superintendence; வேலைகளைக் கண்காணிக்கை. 2. Superficial or cursory look; அழுத்தமில்லாத நோக்கு. *Colloq.*

மேம்பாலம் mēm-pālam, *n.* <id.+. See மேன்பாலம்.

மேம்புள்ளி mēm-puḷḷi, *n.* <id.+. See மேம்புள்ளிமதிப்பு.

மேம்புள்ளிமதிப்பு mēmpuḷḷi-matippu, *n.* <மேம்புள்ளி+. Estimate of the produce of fields just before harvest; அறுவடைக்குமுன் தானியவிளைவைப் புள்ளிமதிப்புச் செய்கை. *Tj.*

மேய்[1]-தல் mēy-, *4 v.* cf. *mēp.* [T. K. *mēyu*, M. *mēyga*, Tu. *mecelu.*] *tr.* 1. To graze, feed, prey on, as beasts or birds; to gnaw, as white ants; விலங்கு முதலியன உணவுகொள்ளுதல். பெற்றம் . . . மேயுந்தற்று (குறள், 273). மேயுங் குருகினங்காள் (திவ். திருவாய். 6, 1, 1). 2. To drink; பருகுதல். கலங்கு தெண்டிரை மேய்ந்து (சீவக. 32). 3. To spoil; கெடுத்தல். இந்த வண்டி மாட்டை மேய்ந்துவிடும். (W.) 4. To obtain and enjoy unlawfully; அபகரித்தனுபவித்தல். *Colloq.* 5. To dominate; to surpass; மேற்போதல். பேச சில் அவன் எல்லாரையும் மேய்ந்துவிடுவான — *intr.* 1. To roam; சஞ்சரித்தல். உடன்மேயும் கரு நாராய் (திவ். திருவாய். 6, 1, 2). 2. To lead a profligate life; விடனுய்த் திரிதல்.

மேய்[2]-த்தல் mēy-, *11 v. tr.* Caus. of மேய்[1]-. 1. To graze; to feed; புல் முதலியவற்றை விலங்குகள் உண்ணச் செய்தல். பசு . . . மேய்ப பாரு மின்றி (திருமந். 2883). 2. To administer, as physic to horses; மருந்து முதலியன செலுத்துதல். மசாலை மேய்க்கிறான். (W.) 3. To govern; அடக்கியாளுதல். *Colloq.*

மேய்[3]-தல் mēy-, *4 v. tr.* <வேய்-. To cover fully; to thatch, as with leaves; to roof, as with tiles; கூரை முதலியன போடுதல். இறைச்சி மேய்ந்து தோல் படுத்து (தேவா. 838, 4).

மேய்க்கி mēykki, *n.* <மேய்[2]-. One who tends cattle; shepherd; cowherd; ஆடுமாடு முதலியன மேய்ப்பவன். எமதருமனும பகடு மேய்க்கியாய்த் தனியிருப்ப (தாயு. சிற்சுகோ. 10).

மேய்கானிலம் mēy-kāṉilam, *n.* <மேய்[1]-கால்[1]+நிலம். See மேய்ச்சற்றரை. (C.G.)

மேய்கோல் mēy-kōl, *n.*<மேய்[2]-+. Shepherd's crook or staff; இடையன் கோல். (W.)

மேய்ச்சல் mēyccal, *n.* <மேய்[1]-. 1. Grazing; மேய்கை. 2. Common pasturage; grazing ground; மேய்ச்சற்றரை. 3. Food; தீனி. 4. Profligacy; விடனுய்த் திரிகை. 5. Anything rendered useless, as land for cultivation; கேடுற்றது. இந்தப் புன்செய் மேய்ச்சலாய் விட்டது.

மேய்ச்சற்கறையான் mēyccaṟ-karaiyāṉ, *n.*<மேய்ச்சல்+. Predatory termite, *Termes bellicosus;* கறையான்வகை. (W.)

மேய்ச்சற்றரை mēyccaṟṟarai, *n.* <id. +தரை. Pasture land; common pasturage; ஆடுமாடுகள் மேயுமிடம்.

மேய்ச்சற்றலம் mēyccaṟṟalam, *n.*<id.+ தலம். See மேய்ச்சற்றரை. (W.)

மேய்ப்பன் mēyppaṉ, *n.* <மேய்[2]-. 1. Herdsman, shepherd, grazier; இடையன். 2. Governor; அடக்கியாளுபவன். 3. Pastor; போதகன். நல்ல மேய்ப்பனு மிரு. *Chr.*

மேய்ப்பு mēyppu, *n.* <id. [K. *mēvu.*] (W.) 1. Feeding, pasturing; மேய்க்கை. 2. Grazing ground; மேய்க்கைக்குரிய நிலம்.

மேய்மணி mēy-maṇi, *n.*<மேய்[1]-+. Gem believed to be ejected by a cobra to serve as a light in finding its prey; இரைதேடுவதற்கு வெளிச்சந் தந்துதவும்படி நாகம் உமிழ்வதாகக் கருதப்படும் இரத்தினம். நாம நல்லராக் கதிர்பட வுமிழ்ந்த மேய்மணி (அகநா. 72).

மேயம் mēyam, *n.* <*mēya.* 1. That which is capable of being estimated; அளவிடற்குரியது. 2. That which is cognisable or capable of being known; அறியத்தகுந்தது. (சங். அக.) 3. cf. *upamēya.* That which is compared; உவமேயம். இயலு மேயமு மானவியலனே (சிவதரு. கோபுர. 225).

மேயல் mēyal, *n.* <மேய்[1]-. 1. Grazing; மேய்கை. மானினப் பெருங்கிளை மேய லாரும் (ஐங் குறு. 217). 2. Pasture, herbage for cattle to eat; மேயும் புல் முதலியன. பதவு மேயலருந்து மதவு நடை நல்லான் (அகநா. 14). 3. Grabbing; obtaining and enjoying unlawfully; அபகரித்தனுபவிக்கை. *Colloq.*

மேயவன் mēyavaṉ, *n.* See மேயான். *மேய வன் றன்னொடு மெண்ணணி* (*கம்பரா. இலங்கைகேள்.* 13).

மேயான் mēyāṉ, *n.* < *மேவு-.* Resident, dweller; உறைபவன். *பெருந்துறையின் மேயானை* (*திருவாச.* 8, 7).

மேர்வை mērvai, *n.* See மேரை, 5. *Loc.*

மேரக்காளி mērakkāḷi, *n.* Ghost; பேய் பிசாசு. (*கரு. அக.*)

மேரு mēru, *n.* < *mēru.* 1. The golden mountain round which the planets are said to revolve, believed to be the centre of the seven Dvīpas; சத்ததீவுகளின் மத்தியபாகத்திலுள்ளதும் கிரகங்கள் சுற்றிவருவதாகக் கருதப்படுவதுமான பொன்மலை. *மாநிலத் திடைநின் றோங்கிய நெடுநிலை மேரு* (சிலப். 28, 48). 2. Mountain; மலை. (*யாழ். அக.*) 3. Ornamental globular top, as of a car; தேர் முதலியவற்றின் சிகரத்தில் அலங்காரமாயமைந்த குடம். 4. Top or ridge of a sloping roof; சாய்ந்த கூரையின் உச்சி. *Loc.* 5. See மேருமணி. *Loc.* 6. A temple 1000 hands wide and 1000 hands high with 1000 domes and 125 floors; ஆயிரஞ் சிகரங் களையும் நூற்றிருபத்தைந்து மேனிலைக்கட்டுக்களையு முடையதாய் ஆயிரமுழம் அகலத்தையும் அவ்வளவு உயரத்தையுங் கொண்டு விளங்குங் கோயில். (*சுக்கிர நீதி,* 229.) 7. Pudendum muliebre; பெண்குறி. (*கொக்கோ.* 1, 17.) 8. Sitting plank; ஆசனப் பலகை. (*யாழ் அக.*) 9. The mystical diagram of *śrīcakram,* made in relief; ஸ்ரீசக்ர யந்திரம். 10. Carboy, jar, big bottle of rosewater; பன் னீர்ச்சாடிவகை. (*யாழ். அக.*)

மேருக்குப்பி mēru-k-kuppi, *n.* < *மேரு*+. 1. A kind of glass bottle in which Ganges water is carried by pilgrims; யாத்திரிகர் கங்கை நீரை அடைத்துக்கொண்டுசெல்லும் ஒருவகைக் கண் ணாடிக் கொள்கலம். 2. See மேரு, 10.

மேருகம் mērukam, *n.* < *mēruka.* A kind of incense; வாசனைப்பண்டவகை. (*யாழ். அக.*)

மேருத்தீபம் mēru-t-tīpam, *n.* < *mēru*+. A cluster of lights, waved before gods; கடவுளர் முன் எடுக்கும் அடுக்குத்தீபம். *அணிமிகு மேருத்தீபம்* (*பாத. ஒழிபி.* 41).

மேருதாமன் mērutāmaṉ, *n.* < *Mēru-dhāman.* Śiva; சிவபிரான்.

மேருமணி mēru-maṇi, *n.* < *mēru*+. The principal or central bead in a rosary or necklace; செபமாலை முதலியவற்றின் நாயகமணி. (*யாழ். அக.*)

மேருமந்தரபுராணம் mēru-mantara-purāṇam, *n.* A Jaina Tamil poem on the lives of Mēru and Manthara, by Vāmanācārya, composed towards the end of the 14th C.; 14-ஆம் நூற்றாண்டினிறுதியில் வாமனாசாரியர் செய்ததும் மேரு மந்தரர்களின் சரிதத்தைக் கூறுவதுமான ஒரு சைன காப்பியம்.

மேருயந்திரம் mēru-yantiram, *n.* Spike; கதிர்க்கோல். (*யாழ். அக.*)

மேருவில்லாளன் mēru-vil-l-āḷaṉ, *n.* < *மேரு*+*வில்*+*ஆள்-.* See மேருவில்லி. *மேரு வில் லாளன் கொடுத்த . . . யானையு மாய்ந்துகொண்டான்* (*கம்பரா. நாகபாச.* 18).

மேருவில்லி mēru-villi, *n.* < id. + id. Śiva, as having Mt. Mēru for His bow; [*மேருமலை யை வில்லாகக் கொண்டவன்*] சிவபிரான். *மேரு வில்லி மஞ்சனச சாலையாய* (*தக்கயாகப.* 379).

மேருவின்வாரி mēruviṉ-vāri, *n.* < id. +. Golden sand; பொன்மணல். (*யாழ். அக.*)

மேரை mērai, *n.* prob. *maryā.* [T. *mēra,* K. Tu. *mēre.*] 1. Boundary, limit; எல்லை. 2. Manner, way; வகை. (W.) 3. Rule of propriety or decorum; limits of propriety; மரியாதை. (*யாழ். அக.*) 4. Gravity, sobriety, modesty; அடக்கம். (W.) 5. The portion of the crop, given as a perquisite to holders of *kāṇi-y-āṭci* or to hereditary village officers and servants, out of the common stock on the threshing-floor; மொத்த மாதூலினின்றும் கிராம வேலைக்காரர் காணியாட்சிக் காரர் முதலியோருக்குக் களத்திற் பிரித்துச் சுதந்திர மாகக் கொடுக்கப்படும் தானியம். (R. F.)

மேரைத்திட்டம் mērai-t-tiṭṭam, *n.* < *மேரை*+. Regulation or rule relating to the proportion of allowances to the village officers and servants from the crops; மேரை பிரித்துக் கொடுப்பதற்காக ஏற்பட்ட திட்டம். (W. G.)

மேரைமரியாதை mērai-mariyātai, *n.* < id. +. See மேரை, 3. *Loc.*

மேரைமானியம் mērai-māṉiyam, *n.* < id. +. Grant of a portion of the gross produce of cultivated lands, now commuted into money; முற்காலத்தில் தானியமாகக் கொடுக்கப் பட்டுப் பின்பு ரொக்கத்தொகையாகச் செலுத்தப் படும் மாநூற்பதகி. (W. G.)

மேரையழித்தல் mērai-y-aḻittal, *n.* < id. +. Destruction of landmarks, as by removing survey stones, etc.; எல்லையைக் குறிக்கும் வரப்பு முதலியவற்றை அழிக்கை.

மேல் mēl, [T. K. *mēlu,* M. *mēl.*] *n.* 1. That which is above or over; upper side; surface; மேலிடம். *இலை . . . தொட்டு மேற்பொறியை*

நீக்கி (சீவக. 2143). 2. Extra; அதிகப்படி. 3. Sky; வானம். (சூடா.) மேலுயர் கைலையை (கம்பரா. யுத்த. மந்திரப. 80). 4. West; மேற்கு. (பிங்.) 5. Head; தலை. மேவா ருயிருணங்க மேன்முடித்த பிள்ளையன் (பு. வெ. 2, 8). 6. Leadership; superiority; தலைமை. மேலதிகாரி. 7. Excellence; மேன்மை. (பிங்.) 8. The great; உயர்ந்தோர். இன்னுமை நோக்கிப் பசைதல் பரியாதா மேல் (நாலடி. 60). 9. Body; உடம்பு. மேலுக்குச் சுகமில்லை. 10. Knowledge; science; வித்தை. (தக்கயாகப. 545, உரை.) 11. Place; இடம். (பிங்.) 12. That which is superficial; மேலெழுந்தவாரி யானது. 13. That which goes before; முன்புள்ளது. 14. That which comes after; பின்புள்ளது. —*adv.* 1. More, more than; அதிகமாக. (W.) 2. Before, previously, formerly; முன். சிறுபட்டி மேலோர்நாள் (கலித். 51). 3. About; பற்றி. சிவபிரான்மேற் பாடிய நூல். 4. Afterwards, subsequently; அப்பால். அங்கே போனதின்மேல் எனக்கெழுது. (W.) 5. Hereafter; இனி. (உரி. நி.)—*part.* 1. A particle meaning on, upon, above, used with verbs; ஓர் உபசர்க்கம். (பி. வி. 45, உரை.) 2. Sign of the locative; ஏழனுருபு. (தொல். சொல். 82.)

மேல்கடல் mēl-kaṭal, *n.* < மேல் +. The Arabian Sea, as the western sea; மேற்றிசையிலுள்ள சமுத்திரம். மேல்கடல் வானுகத்தின் றுளை வழி (திருக்கோ. 6).

மேல்கால் mēl-kāl, *n.* < id. + கால்[1]. See மேல்காற்று. (நாமதீப. 91.)

மேல்காற்று mēl-kāṟṟu, *n.* < id. +. [M. *mēlkāttu.*] West wind; கோடைக்காற்று. கோடை மேல்காற்றே (திவா.).

மேல்கை mēlkai, *n.* Corr. of மேலை[1]. (W.) 1. That which is farther or on the further side; அப்பாலானது. 2. Higher rank, standing, degree or pedigree; உயர்தரம். 3. Highland, elevation; மேடு. 4. West; மேற்கு.

மேல்சாதி mēl-cāti, *n.* < id. +. See மேற்சாதி.

மேல்சாந்தி mēl-cānti, *n.* < id. +. Chief priest, in a temple; கோயிலின் தலைமைப்பூசகன். (T. A. S. ii. 48, 49.)

மேல்சார் mēl-cār, *n.* < id. +. 1. Western side; மேல்பக்கம். *Colloq.* 2. West; மேற்கு. (யாழ். அக.)

மேல்டாப்பு mēl-ṭāppu, *n.* < id. + E. *top.* Roof or hood, as of a vehicle; வண்டி முதலியவற்றின் மேற்கூடு. *Mod.*

மேல்பாதி mēl-pāti, *n.* < id. +. 1. The share of the produce assigned to the landlord or the government; மேல்வாரம். *Loc.* 2. Western portion; மேற்குப்பகுதி.

மேல்பால் mēl-pāl, *n.* < id. +. Western side; மேற்குப்பக்கம். பகலிழந்த மேல்பாற் றிசைப் பெண் புலம்புறுமாலை (திவ். இயற். திருவிருத். 35).

மேல்பால்விதேகம் mēlpāl-vitēkam, *n.* < மேல்பால் +. A continent, one of *nava-kaṇṭam*, q.v.; நவகண்டத் தொன்று. (பிங்.)

மேல்மட்டம் mēl-maṭṭam, *n.* < மேல் +. 1. Superficial level at the top; மேற்புறத்தின் மட்டம். 2. Mason's level; மட்டப்பலகை. *Loc.*

மேல்மடை mēl-maṭai, *n.* < id. +. 1. Field near the sluice; நீர்மடையை அடுத்துள்ள விளைநிலம். (R. T.) 2. Water-way at high level; மேட்டிலுள்ள வாய்க்கால். *Loc.*

மேல்மண்டலம் mēl-maṇṭalam, *n.* < id. +. Mysore region; மைசூர்ப்பிரதேசம். (I. M. P. Sm. 94.)

மேல்மாடி mēl-māṭi, *n.* < id. +. Upper storey; வீட்டின் மேனிலைக்கட்டு. (W.)

மேல்மிதந்தபுத்தி mēl-mitanta-putti, *n.* < id. + மித- +. See மேலெழுந்தஞானம்.

மேல்முகம் mēl-mukam, *n.* < id. +. Western division; மேற்குப்பகுதி. *Nāñ.*

மேல்முந்தி mēl-munti, *n.* < id. +. See மேல்முன்றானை. *Loc.*

மேல்முந்திரி mēl-muntiri, *n.* < id. +. A minute fraction. See முந்திரி. (W.)

மேல்முந்திரிகை mēl-muntirikai, *n.* < id. +. See மேல்முந்திரி.

மேல்முந்திரை mēl-muntirai, *n.* < id. +. See மேல்முந்திரி. (கணக்கதி. 2, உரை.)

மேல்முன்றானை mēl-muṉṟāṉai, *n.* < id. +. The front or outer end of a saree; உடுத்தும்போது மேற்புறமாக வரும் சீலையின் முகப்பு. *Loc.*

மேல்மூச்சு mēl-mūccu, *n.* < id. +. 1. Deep breath, as at the time of exertion; முயற்சி முதலியவற்றால் மேலெழும் பெருமூச்சு. 2. Dying breath; மரணத்தறுவாயில் மேனோக்கி யெழும் சுவாசம்.

மேல்வக்கணை mēl-vakkaṇai, *n.* < id. +. 1. See மேல்விலாசம். 2. Insolent or impertinent talk; அதிகப்பிரசங்கம். மேல்வக்கணை பேசாதே.

மேல்வட்டம் mēl-vaṭṭam, *n.* < id. +. 1. Outlying portion beyond the fixed limits of a city, temple or fort; நகர முதலியவற்றின் வெளிச்சுற்று. 2. Superiority, leadership; முதன்மை,

சபையின் மேல்வட்டமாக் காணவைப்போன் பிதாவாம் (குமரே. சத. 58). 3. Regard; மதிப்பு. (யாழ். அக.)

மேல்வடதிக்காள்வோன் mēl-vaṭa-tik-kāḷvōṉ, n. <id.+வடக்கு+. God of Wind, as the regent of the North-West; வாயுதேவன். (நாமதீப 90.)

மேல்வரி mēl-vari, n. <id.+. See மேல்வரிச்சட்டம்.

மேல்வரிச்சட்டம் mēlvari-c-caṭṭam, n. <மேல்வரி+. Model; முன்மாதிரியாய் அமைந்தது.

மேல்வரிசை mēl-varicai, n. <மேல்+. [K. mēlvarise.] 1. Upper row; மேலிடமாக அமைந்துள்ள வரிசை. 2. Blocking course, upper layer in masonry; செங்கற் கட்டடத்தில் எழுதகத்துக்குமேலுள்ள படைச்சுவர். (C. E. M.)

மேல்வரும்படி mēl-varumpaṭi, n. <id +. Additional income; perquisites of office; சம்பளத்திற்குமேல் அதிகப்படியாகக் கிடைக்கும் வருமானம். Colloq.

மேல்வலி mēl-vali, n. <id.+. Myalgia; உடம்பு நோவு. Colloq

மேல்வா-தல்[மேல்வருதல்] mēl-vā-, v. intr. <id.+. 1 To rise; எழுதல். நாச்செற்று விக்குள் மேல்வாராமுன் (குறள், 335). 2. To advance against, as an enemy; ஒருவர்மீது எதிர்த்து வருதல். பரதனிப் படைகொடு . . . மேல வந்தான் (கம்பரா. கிளை. 27). 3 To approach; நெருங்கிவருதல். மூப்பு மேலவாராமை முன்னே (நாலடி, 326).

மேல்வாசகம் mēl-vācakam, n. <id.+. [M. mēlvācakam.] See மேல்விலாசம். Loc.

மேல்வாசி mēl-vāci, n. <id +. Loc. 1. Corn distributed for charitable and other purposes before the settlement of harvest accounts; ஒப்படிக்கணக்கைத் தீர்க்குமுன் தருமம் முதலிய வற்றிற்குச் செலவிடும் தானியம். 2. The quantity of corn due to the landlord when the produce exceeds the estimate or pulli; மதிப்பிற்குமேல் மாதூல் காணும்போது மேல்வாரதாரர்க்கு அதிகப்படியாகக் கிடைக்குந் தானியம். 3. See மேல்வாசிநிலம்.

மேல்வாசிநிலம் mēlvāci-nilam, n. <மேல்வாசி+. Land that produces pro rata more than other lands in the neighbourhood; அயல் நிலங்களினும் அதிக வருவாயுள்ள நிலம். Loc.

மேல்வாசியளவு mēlvāci-y-aḷavu, n. <id.+. A skilful method of measuring corn so as to show more than the real quantity; நெல்முதலியவற்றை அளவில் அதிகப்படுத்திக் காட்டும் அளத்தல்முறை. Loc.

மேல்வாய் mēl-vāy, n. <மேல்+. 1. Palate; வாயின் மேற்பகுதி. (உரி. நி.) 2. See மேல்வாயிலக்கம், 1.

மேல்வாய்க்கணக்கு mēlvāy-k-kaṇakku, n. <மேல்வாய்+. See மேல்வாயிலக்கம், 1. (W.)

மேல்வாய்ப்புறம் mēlvāy-p-puṟam, n. <id.+. See மேல்வாய், 1. (பிங்.)

மேல்வாயிலக்கம் mēlvāy-ilakkam, n. <id.+. 1. Enumeration of whole numbers, as from one upwards, dist. fr. kīḻvāy-ilakkam; ஒன்றிலிருந்து மேலெண்ணப்படும் எண்முறை. 2. (Arith.) Numerator of a fraction; பின்னத்தில் மேலெழுதப்படும் எண் (W.)

மேல்வாரதார் mēlvāra-tār, n. <மேல்வாரம்+தார்[2]. The proprietor or owner of the land; நிலத்தின் சுவான்தார்.

மேல்வாரம் mēl-vāram, n <மேல்+. [K. mēlvāra, M. mēlvāram] The proportion of the crop or produce claimed by the landholder, dist. fr. kuṭi-vāram; விளைவிலிருந்து சுவான்தாருக்குக் கொடுத்தற்குரிய தானியம் (C. G.)

மேல்வாரை mēl-vārai, n. <id +. Loc. 1. Planks in scaffolding; சாரத்தின்மேற் போடப்படும் பலகை. 2. Poles for carrying vākaṉam, etc., tied to it on the outside; வாகனம் முதலிய வற்றைத் தூக்கிச்செல்ல உதவும் தண்டு. 3. Rafter; கைம்மரம்.

மேல்விசாரணை mēl-vicāraṇai, n. <id.+. 1. Superintendence, inspection; கண்காணிப்பு. (W.) 2. Further enquiry or trial; retrial; re-hearing; மேற்கொண்டு செய்யும் நியாயவிசாரணை. Mod.

மேல்விட்டம் mēl-viṭṭam, n. <id.+. Ridge-piece; வீட்டின் முகட்டுவளை. (W.)

மேல்விட்டவளைவு mēlviṭṭa-vaḷaivu, n. <மேல்விட்டம்+. Extrados of an arch; கட்டட வளைவின் வெளிவீச்சு.

மேல்விதேகம் mēl-vitēkam, n. <மேல்+. See மேல்பால்விதேகம். (W.)

மேல்விரி mēl-viri, n. <id.+. 1. Bed-sheet; படுக்கையின் மேல்விரிப்புச் சீலை. நாகா வாணமா யிருப்பதொரு மேல்விரியை விரித்தாற்போலே (ஈடு, 7, 6, 6). 2. Canopy; விதானம்.

மேல்விலாசம் mēl-vilācam, n. <id.+. Superscription, address, as of a letter; கடிதப் புறத்தே கடிதத்தைப்பெறுவோரின் ஊர் பெயர் முதலியன குறிக்கும் வாசகம்.

மேல்விழு-தல் mēl-viḻu-, v. intr. <id.+. [K. mēlbiḻu.] 1. To rush, as upon an enemy;

முற்படச்சென்று பாய்தல். *கம்பலப்ரோரிதராய் . . . மேல்விழுவாகள* (சடு, 10, 3, 9). 2. To volunteer; to offer voluntarily; வலியப்புகுதல். *மேல்வீழ்ந்து நாமே விளம்பிரேமை* (தணிகைப். 11, 97, 249). 3. To fall to work with enthusiasm; ஊக்கத்துடன் காரியத்தில் முந்துதல்.

மேல்விளாசம் mēl-viḷācam, *n.* Corr. of மேல்விலாசம். (W.)

மேல்விளைவு mēl-viḷaivu, *n.* <மேல் +. 1. Consequence, future result; பிற்பயன். *என்ன தாகு மேல்விளைவென் றிருந்தா னிராமன்* (கம்பரா. கடல் காண. 12). 2. Business that ought to be done in the near future; மேற்செய்யவேண்டுங் காரியம். *தூதன் வந்திறைஞ்சி மேல்விளைவு மனையன்றன் வரவுஞ் சொலி* (பிரபோத. 10, 14). 3. Additional or extra crop for the year; ஓராண்டில் அதிகப்படியாகப் பயிரிட்டுப் பெறும் விளைச்சல். *Loc.*

மேல்வினை mēl-vinai, *n.* <id. +. 1. Karma which is yet to come. See ஆகாமியம். *மெய்ஞ்ஞானத்தால் . . . மேல்வினை கூடாது* (வேதா. சூ. 162). 2. See மேல்விளைவு, 1. *Loc.*

மேல்வீடு mēl-vīṭu, *n.* <id. +. 1. Storeyed house; மெத்தைவீடு. (W.) 2. Upper storey; மாடி. *Loc.* 3. Heaven; மோட்சம். (சடு.)

மேல்வெள்ளம் mēl-veḷḷam, *n.* <id. +. Second or subsequent spate; முதல் வெள்ளத்திற்குப் பின்வரும் வெள்ளம். *Loc.*

மேல்வேஷ்டி mēl-vēṣṭi, *n.* <id. +. See மேலாடை.

மேலகம் mēl-akam, *n.* <id. +. See மேல்வீடு, 2. (W.)

மேலங்கம் mēl-aṅkam, *n.* <id. +. 1. Exterior, external appearance; பகிரங்கம். 2. Outward show; வெளிப்பகட்டு.

மேலங்கி mēl-aṅki, *n.* <id. +. Outer coat; மேற்சட்டை. (W.)

மேலடைப்பு mēl-aṭaippu, *n.* <id. +. Ceiling planks; planks of a loft below the roof; மேற்கூரை அல்லது மச்சின் அடிப்புறத்தில் தைக்கப்படும் பலகை. *Loc.*

மேலத்தாட்சி mēl-attāṭci, *n.* <id. +. Attestation; confirmatory sworn statement, written or oral; உறுதிமொழி. (W.)

மேலவர்க்கிறைவன் mēlavarkkiṟaivaṉ, *n.* <மேலவர் +. See மேலவரிறைவன், 1. (திவா.)

மேலவரிறைவன் mēlavar-iṟaivaṉ, *n.* <id. +. (யாழ். அக.) 1. Skanda; முருகக்கடவுள். 2. Indra; இந்திரன்.

மேலவன் mēl-avaṉ, *n.* <id. +. [K. *mēlmavanu.*] 1. Great or superior person; பெரியோன். *மேலவன் விளம்பலும் விளம்பன் மேயினன்* (கம்பரா. விபீடண. 78). 2. Wise man; அறிஞன். (திவா.) 3. Celestial being; தேவன். (பிங.) 4. One who is seated high, as on a horse; மேலிடத்துள்ளவன். *குதிரையின் றலைகள் கொய்து மேலவன் சிரத்தைச் சிந்தி* (கம்பரா. அதிகாய. 201).

மேலழுக்கு mēl-aḻukku, *n.* <id. +. Dirt or filth on the body; உடம்பழுக்கு. (W.)

மேலனம் mēlaṉam, *n.* (யாழ். அக.) 1. See மேளனம், 1, 3. 2. Acquaintance; பழக்கம்.

மேலா[1] mēlā, *n.* perh. மேல். Superior or higher authorities; மேற்பட்ட அதிகாரஸ்தானம். *மேலாவிலிருந்து உத்தரவு வந்தது. Loc.*

மேலா[2]-த்தல் mēl-ā-, *12 v. tr.* <id. + ஆ[7]-. To turn upward; மேற்புறமாக்குதல். (யாழ். அக.)

மேலா[3]-தல் mēl-ā-, *v. intr.* <id. + ஆ[6]-. To excel; சிறத்தல். *Colloq.*

மேலாக்கு mēl-ākku, *n.* <id. + ஆக்கு-. Upper garment worn by women; the part of a saree thrown over breast and shoulders; மகளிர் மார்பின்மேலிடும் சீலை.

மேலாடை mēl-āṭai, *n.* <மேல் +. Upper cloth, cloth worn loosely over the shoulders; அங்கவஸ்திரம். *மேலாடை வீழ்ந்த தெடுவென்றான்* (நள. கலிதொடு. 45).

மேலாநெல்லி mēlā-nelli, *n.* prob. id. +. Black-berried feather foil. See பூலா, 1.

மேலாப்பு mēlāppu, *n.* <id. + ஆ[7]-. [M. *mēlāppu.*] Awning, canopy; மேல்விதானம். *விண்ணீல மேலாப்பு விரித்தாற்போல் மேகங்காள்* (திவ். நாய்ச். 8, 1).

மேலாம்புறம் mēlām-puṟam, *n.* <id. +. Superficiality; மேலெழுந்தவாரி.

மேலாமரம் mēl-ā-maram, *n.* perh. id. + ஆ[6]- + மரம். A kind of catamaran; கட்டுமரவகை. *Loc.*

மேலாமினுக்கி mēlā-miṉukki, *n.* <id. +. See மேலால்மினுக்கி. (W.)

மேலாமுதுரம் mēlāmuturam, *n.* Bone of musk-deer; கஸ்தூரிமானின் எலும்பு. (யாழ். அக.)

மேலாயினர் mēl-āyiṉār, *n.* <மேல் + ஆ[6]-. [K. *mēlādavaru.*] Elders; உயர்ந்தோர். *இது மேலாயினரிடங்களிற் பூப்புணாததுமாறு* (இறை. 43, பக். 175).

மேலார் mēlār, n. <id. 1. See மேலாயினேர். 2. Warriors; வீரர். மேலாரிறையமருள (பு. வெ. 9, 8).

மேலார்ப்பு mēlārppu, n. See மேலாப்பு. (யாழ். அக.)

மேலால் mēlāl, <மேல். adj. Upper, higher; உயர்தரமான.—adv. 1. Hereafter; இனிமேல். மேலால் இப்படிச் செய்யாதே. 2. Superficially; மேலெழுந்தவாரியாக.

மேலால்மினுக்கி mēlāl-minukki, n. <id.+. Woman who decks herself meretriciously; மேனியை யலங்கரித்துக்கொண்டு மினுக்குபவள். (W.)

மேலாலம் mēl-ālam, n. prob. id.+ஆலம்[1]. Rain; மழை. (சது.)

மேலாலவத்தை mēlāl-avattai, n. <id. +. (Śaiva.) The five avattai which the soul, seated in the forehead, undergoes, viz., cākkirattiṟ-cākkiram, cākkirattiṟ-coppaṉam, cākkirattiṟ-culutti, cākkirattil-turiyam, cākkirattil-turiyātītam; லலாடத்தில் ஆன்மா தங்கிநிற்கும் நிலைகளாகிய சாக்கிரத்திற்சாக்கிரம், சாக்கிரத்திற் சொப்பனம், சாக்கிரத்திற்சுழுத்தி, சாக்கிரத்தில்துரியம், சாக்கிரத்தில்துரியாதீதம் என்ற ஐந்தவத்தைகள். (சி. சி. 4, 35, ஞானப.)

மேலாவலை mēl-ā-valai, n. prob. id.+ஆ[6]-+. A kind of fishing net, used in the sea; கடலில் மீன்பிடிக்கும் வலைவகை. Loc.

மேலாழியார் mēl-āḻiyār, n <id.+ஆழி[1]. Vittiyātara chiefs; வித்தியாதர மன்னர். மேலாழியார் வெள்ளிவெற்பணைட லோகம் (தக்கயாகப. 545).

மேலிடு[1]-தல் mēl-iṭu-, v. <id.+இடு-. intr. 1. To increase, grow, as love; அதிகமாதல். 2. See மேல்விழு-, 1. புகழோடே முடிய வமையுமென்று மேலிட்டார்கள் (ஈடு, 6, 4, 3). 3. To rise above, as water; மேலெழுதல். (யாழ். அக.) 4. To be vomitted; வாந்தியாதல். சாப்பிட்ட சாதம் மேலிடுகிறது.—tr. To put forward, as a pretext; வியாஜமாகக் கொள்ளுதல். மூரிவெஞ் சிலைமேலிட்டு மொய்யமர் மூட்டிவிட்டான் (கம்பரா. பரசு. 28).

மேலிமை[1] mēlimai, n. <id. [T. mēlimi, K. mēlme.] Excellence; மேன்மை. Loc.

மேலிமை[2] mēl-imai, n. <id.+. Upper eyelid; கண்ணுக்குமேலுள்ள இமை.

மேலிமைத்தாறு mēlimaittāṟu, n. A kind of mineral poison. See கர்க்கடகபாஷாணம். (யாழ். அக.)

மேலீடு mēl-īṭu, n. <மேல்+இடு-. 1. That which is placed over; மேலிடுவது. 2. Accoutrements of a horse; குதிரைச்சேணம் முதலியன. பூணும் பொற்படையாகிய மேலீட்டையும் (பு. வெ. 10, 2, உரை). 3. Superintendence; superiority in office; கண்காணிப்பு முதலியன செய்யும் மேலுத்தியோகம். (W.) 4. Prevalence, predominance; மிகுதியாக விருக்கை. (W.) 5. Relish or sauce used with food, as curry with rice; உணவின் வியஞ்சனம். வாளையினது . . . தடியை . . . சோற்றிற்கு மேலீடாகக் கொண்டு (புறநா. 61, உரை). 6. A jewel worn in the ear by women; மகளிர் காதணிவகை. (W.) 7. Pretext, pretence; வியாஜம். 8. Next occasion; அடுத்த தடவை. மேலீட்டுக்குப் பார்த்துக்கொள்வோம். 9. The superior of a pair; ஒரு ஜதையில் மேம்பட்டிருப்பது 10. Outward appearance; வெளிப்பகட்டு. 11. Capital, projecting structure on the top of walls, especially round temples and forts; கபோதகவரி 12. That which is uppermost in a pile or first in a series; வரிசை அல்லது அடுக்கில் மேலாக இருப்பது. இது மேலீடு இட்டலி. 13. (Legal) Further charge or mortgage; அடைமானஞ்செய்தவரிடம் மீண்டும் கடன்வாங்கி அடைமானச் சொத்தைமேல் பொறுப்புக் கட்டுகை.

மேலுக்கு mēlukku, adv. <மேல். 1. Formally, to keep up appearances; அந்தரங்கமாக வல்லாமல். மேலுக்குக் கோபித்துக் கொள்ளுகின்றான். 2. On the outer side; மேற்புறமாக.

மேலுக்கெடு-த்தல் mēlukkeṭu-, v. intr. <id.+எடு-. To vomit; வாயிலெடுத்தல். Loc.

மேலுத்தரியம் mēl-uttariyam, n. <id.+. See மேலாடை.

மேலுதடு mēl-utaṭu, n. <id.+. Upper lip; மேல்வாயிதழ்.

மேலுபசாரம் mēl-upacāram, n. <id.+. Lip-deep courtesy; வாயுபசாரம். Loc.

மேலும் mēlum, adv. <id. Moreover, further, besides; பின்னும்.

மேலுலகம் mēl-ulakam, n. <id.+. 1. The celestial world; சுவர்க்கம். மேலுலக மில்லெனினு மீதலே நன்று (குறள், 222). 2. See மேலேழுலகம். (யாழ். அக.)

மேலுலகு mēl-ulaku, n. <id.+. See மேலுலகம்.

மேலுறுதி mēl-uṟuti, n. <id.+. Confirmatory evidence; துணைச்சாட்சி. (யாழ். அக.)

மேலெழு-தல் mēl-eḻu-, v. intr. <id.+. 1. To rise up; மேற்கிளம்புதல். 2. To float; மிதத்தல். 3. To advance against a person; எதிர்நோக்கிவருதல். அடர்ந்து வந்தனன் மேலெழ (திருவாலவா. 46, 15). 4. To be superior; மேம்படுதல்.

மேலெழுச்சி mēleḻucci, *n.* < மேலெழு-. 1. Rising; மேற்கிளம்புகை. 2. Pride, haughtiness; செருக்கு. (W.) 3. Superficiality, carelessness; ஊன்றிநோக்காத் தன்மை. *மேலெழுச்சியா யிராதே.* (W.)

மேலெழுத்திடு-தல் mēleḻuttiṭu-, *v. intr.* < மேலெழுத்து +. To attest, certify; ஒப்புக்கொண்டதற்கு அறிகுறியாகக் கையெழுத்திடுதல். *எதிரிகளை மதித்து மேலெழுத்திட்ட வீரப்பாட்டுக்கு* (ஈடு, 6, 2, 2)

மேலெழுத்து mēl-eḻuttu, *n.* < மேல் +. 1. See மேல்விலாசம். 2. Signature of an attesting witness; சாட்சிக் கையெழுத்து. *வாசகங் கேட்டபின்னர் மற்று மேலெழுத்திட்டார்கள்* (பெரியபு. தடுத்தாட். 60). 3. Accountant-general, auditing officer; அரசியற் கணக்கதிகாரி. *மேலெழுத்துக் கணக்குக் கிட்டிணன்* (T. A. S. i, 177). 4. Instructions of a superior authority; order; மேலதிகாரி அனுப்பும் கடிதம்.

மேலெழுந்தஞானம் mēleḻunta-ñāṉam, *n.* < மேலெழு- +. Superficial knowledge or understanding; ஆழமில்லாத அறிவு.

மேலெழுந்தபுத்தி mēleḻunta-putti, *n.* < id. +. See மேலெழுந்தஞானம்.

மேலெழுந்தவாரி mēleḻunta-vāri, < id. +. *n.* 1. Ease, facility, as in doing anything; சிரமமின்மை. *மேலெழுந்தவாரியாக இவர்களோடே யுத்தம் பண்ணுகையாலே* (ஈடு, 6, 4, 3, ஜீ.). 2. Superficiality; ஊன்றிக்கவனியாமை. (W.)—*adv.* Superficially; ஊன்றிக்கவனியாமல்.

மேலேழுலகம் mēl-ēḻ-ulakam, *n.* < மேல் +. The seven upper worlds, viz., *pū-lōkam, puva-lōkam, cuva-lōkam, maka-lōkam, caṉa-lōkam, tava-lōkam, cattiya-lōkam*, each succeeding world being above that which precedes it; பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம், மகலோகம், சனலோகம், தவலோகம், சத்தியலோகம் என்று ஒன்றன்மேல் ஒன்றாய் அமைந்த எழுவகைப்பட்ட மேலுலகங்கள். (பிங.)

மேலை[1] mēlai, < id. [K. *mēle.*] *n.* Future; வருங்காலம். (W.)—*adj.* 1. Upper; மேலிடமான. *மேலைத் தவலோகம* (திருவிளை. மலயத். 28). 2. Western; மேற்கிலுள்ள. *மேலைச்சேரி* (நன். 402, உரை). 3. Former; முந்தின. *மேலைத் தவத்தாற் றவஞ்செய்யாதார்* (நாலடி, 31). 4. Next in order or in time; அடுத்த. *மேலைவருஷம்.*—*adv.* Formerly; முன்பு. *மேலை நீள் விசும்புறையும் வெண்மதியம்* (சீவக. 2238).

மேலை[2] mēlai, *n.* (யாழ். அக.) 1. Black bismuth. See கருநிமிளை. 2. Ink; மை.

மேலைக்கரை mēlai-k-karai, *n.* < மேலை[1] +. 1. Western bank or coast; மேற்குக்கரை. 2. Western side or portion, as of a village; மேற்குப் பக்கம். *Loc.*

மேலைக்கு mēlaikku, *adv.* < id. [K. *mēlekke.*] Hereafter, afterwards, in future; இனிமேல்.

மேலைச்சமுத்திரம் mēlai-c-camuttiram, *n.* < id. +. See மேல்கடல். (தக்கயாகப். 124, உரை.)

மேலைச்சிதம்பரம் mēlai-c-citamparam, *n.* < id. +. Tiru-p-pērūr, a Śiva shrine in Coimbatore district; கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் உள்ள திருப்பேரூர் என்னுஞ் சிவதலம்.

மேலையுலகு mēlai-y-ulaku, *n.* < id. +. Svarga, as the upper world; சுவர்க்கம். (பிங.)

மேலைவீடு mēlai-vīṭu, *n.* < id. +. See மேல்வீடு. *நாமேலை வீடெய்த* (திருவாச. 8, 6).

மேலைவெளி mēlai-veḷi, *n.* < id. +. The Great Cosmic space. See பரவெளி, 1. *மேலை வெளியி லொளிரும* (திருப்பு. 459).

மேலொடி mēl-oṭi, *n.* prob. id. + ஓடு-. See மேல்வாரம். (T. A. S. iv, 74.)

மேலொப்பம் mēl-oppam, *n.* < id. +. 1. Signature; countersignature; கையெழுத்து. 2. Endorsing; எழுத்து அல்லது பேச்சால் ஒப்புக்கொள்ளுகை. (W.)

மேலொப்பனை mēl-oppaṉai, *n.* < id. +. 1. Additional proof, confirmatory evidence; ருசுவைத் திடப்படுத்தும் சாட்சியம். (W.) 2. Outward conformity; வெளிக்கு இணக்கங் காட்டுகை.

மேலொருக்கல் mēl-orukkal, *n.* < id. +. (Mus.) A defect in singing; இசைக்குற்றவகை. (திருவாலவா. 57, 26).

மேலொற்றி mēl-oṟṟi, *n.* < id. +. Puisne mortgage; மறு ஒற்றி.

மேலோங்கி mēl-ōṅki, *n.* perh. id. + ஓங்கு-. A sub-caste of Karaiyār; கரையாருள் ஒருவகையார். (யாழ். அக.)

மேலோர் mēlōr, *n.* < id. 1. Those who are seated high, as on horses; மேலிடத்தோர். *காழோர் கையற மேலோர் ரின்றி* (மணி. 4, 35). 2. The great, those of superior rank or caste; உயர்ந்தோர். *மேலோர் மூவர்க்கும் புணர்த்த கரணம்* (தொல். பொ. 144). 3. Poets; men of learning; புலவர். (பிங.) 4. Ancestors, ancients; முன்னோர். 5. Celestials; வானோர். (சூடா.)

மேவல் mēval, n. < மேவு-. (பிங்.) 1. Desire; ஆசை. 2. Joining, uniting; கலக்கை.

மேவலர் mēvalar, n. < id. + அல் neg. See மேவார். *தினைபுறுக்கு மேவலரை நோவ தெவன்* (பழ. 238).

மேவா-தல் [மேவருதல்] mēvā-, v. intr. < id. + வா-. To be fitted for; பொருத்தமாதல். *மேவரக்கிளந்து* (குறிஞ்சிப். 138).

மேவார் mēvār, n. < id. + ஆ neg. Foes, enemies; பகைவர். *மேவார மறத்தொடு மல்லா மறங்கடந்த காளை* (பு. வெ. 9, 4).

மேவி-த்தல் mēvi-, 11 v. tr. Caus. of மேவு-. To cause to stay; தங்கச்செய்தல். *புதல்வி தனை . . . திருக்கோயின் மேவித்தான்* (உபதேசகா. உருத் திராக். 171).

மேவினர் mēviṉar, n. < மேவு-. 1. Friends, allies; மித்திரர். (பிங்.) 2. Relations; உறவினர். (திவா.)

மேவு[1]-தல் mēvu-, 5 v. [M. *mēvuga*.] tr. 1. To join; to reach; அடைதல். *மேகநாதன் புகு திலங்கை மேயநாள* (கம்பரா. திருவவ. 10). 2. To desire; விரும்புதல். *அவருநதா மேவன செயதொழு கலான்* (குறள், 1073). 3. To love; நேசித்தல். *மேவியன ருகிரை காததவன்* (திவ். திருவாய். 3, 2, 9). 4. To learn, study; ஓதுதல். *மேவரு முதுமொழி விழுததவ* (பரிபா. 8, 9). 5. To eat; உண்ணுதல். (W.) 6. To level, make even, as the ground; நிரவிச் சமமாக்குதல். *வயலை மேவினன*. 7. To manifest, assume; மேலிட்டுக்கொள்ளுதல். *மேவறக மென்மை பகைவரகத்து* (குறள், 877). 8. cf. மேய்[3]-. To thatch, cover over; வேய்தல். *தோலைமேவி* (சூடு, 5, 1, 5).—*intr.* 1. To abide, dwell; அமர் தல். (திவா.) *திருதகுருதி மேயான்* (திருவாச. 31, 3). 2. To be attached; to be united; to be fitted or joined; பொருந்துதல். *ஒருமை வினைமேவு முள்ளத் தினை* (பரிபா. 13, 49).

மேவு[2] mēvu, n. < மேவு-. Desire; நசை. *நம்பு மேவு நசையாகுமமே* (தொல். சொல். 329).

மேவு[3] mēvu, n. See மே[3]. (இலக். அக.)

மேழகம்[1] mēḻakam, n. perh. மேல் + அகம். Coat of armour; கவசம். (பிங்.)

மேழகம்[2] mēḻakam, n. prob. *mēṣaka*. Ram; ஆடு. *வெம்பரி மேழக மேற்றி* (சீவக. 521).

மேழம்[1] mēḻam, n. See மேழகம்[1]. (அரு நி.)

மேழம்[2] mēḻam, n. < *mēṣa*. See மேழகம்[2]. (அரு. நி.)

மேழி mēḻi, n. cf. *mēdhi*. [T. K. M. *mēḍi*.] 1. Plough; கலப்பை. *வினைப்பக டேற்ற மேழி* (புறநா. 388). 2. Plough-tail, handle of a plough; கலப்பையின் கைப்பிடி. *மேழி பிடிக்குங் கை* (திருக்கைவழக்கம், 22).

மேழிச்செல்வம் mēḻi-c-celvam, n. < மேழி +. Wealth derived from husbandry; ஏரால் வருஞ் செல்வம். *மேழிச்செல்வம் கோழைபடாது* (கொன்றைவே.)

மேழியர் mēḻiyar, n. < id. 1. Agriculturists; உழவர். (பிங்.) 2. People who belong to the agricultural tract; மருதநிலமாக்கள். (பிங்.) 3. Vēḷāḷas. See பூவைசியர். (பிங்.)

மேழிவாரம் mēḻi-vāram, n. < id. +. Cultivation expenses; விவசாயச் செலவு. *மேழி வாரங்கூடக் காணுது* (சரவண. பணவிடு. 133).

மேழை mēḻai, n. 1. Gruel; கஞ்சி. (அக. நி.) 2. Vinegar; காடி. (அக. நி.) 3. cf. மோழை. Hornless beast; கொம்பில்லா விலங்கு. (நாமதீப. 235.)

மேளக்கச்சேரி mēḷa-k-kaccēri, n. < மேளம் +. Entertainment by *mēḷa-kāran*; கச்சேரியாக மேளவாத்தியம் வாசிக்கை.

மேளக்கட்டு mēḷa-k-kaṭṭu, n. < id. +. (Mus.) Good acoustical property; ஒலி நன்கு கேட்கும்படி இசையமைவுபெறுந் தன்மை.

மேளக்காரன் mēḷa-k-kāraṉ, n. < id. +. 1. See மேளகாரன். 2. Dandy, pompous or showy man; ஆடம்பரக்காரன். *Loc.*

மேளகம் mēḷakam, n. Gruel; கஞ்சி. (சங். அக.)

மேளகர்த்தா mēḷa-karttā, n. < *mēḷa* +. (Mus.) Primary melody-types from which other melodies are derived; ஜன்யராகங்களுக்கு மூல மாகிய ராகங்கள்.

மேளகாரர் mēḷa-kārar, n. < மேளம் +. Band of musicians playing pipe, drone-pipe, drum and cymbals; நாகசுரம் ஒத்து தவல் தாளம் இவற்றை வாசிக்கும் வாத்தியக்காரர்.

மேளகாரன் mēḷa-kāraṉ, n. < id. + காரன்[1]. 1. Piper; drummer; மேளம் வாசிப்போன். 2. Person belonging to a caste of musicians; வாத் தியஞ் சேவிக்குஞ் சாதியான்.

மேளங்கட்டு-தல் mēḷaṅ-kaṭṭu-, v. intr. < id. +. (Mus.) 1. To tune instruments and bring them into harmony with one another; வாத்தியங்களுக்குச் சுருதி சேர்த்தல். 2. (Mus.) To be fit acoustically, as a music hall; எதிரொலி முதலியவற்றாற் கேடுறாது இசையமைதி பெறுதல்.

மேளஞ்செய்-தல் mēḷañ-cey-, v. intr. < id. +. See மேளங்கட்டு-, 1. *Loc.*

மேளஞ்சேவி-த்தல் mēḷañ-cēvi-, *v. intr.* <id.+. See மேளமடி-, 2. (W.)

மேளதாளம் mēḷa-tāḷam, *n.* <id.+. 1. See மேளம், 2. 2. Ostentation; pomp; ஆடம்பரம். *Colloq.*

மேளம் mēḷam, *n.* <*mēla.* 1. (Mus.) Musical scale; இராகவுறுப்பு. 2. (Mus.) Collection of four musical instruments, viz., *nākacuram, ottu, taval, tāḷam;* நாகசுரம் ஒத்து தவல், தாளம் என்பவற்றின் தொகுதி. 3. (Mus.) See மேளகர்த்தா. 4. A drum having two heads, தவல்வாத்தியம். 5. Sumptuous food; நல்ல சாப்பாடு. 6. Prosperous, carefree condition; கவலையற்ற இன்பவாழ்வு. *Loc.* 7. Medicinal mixture; கலவைமருந்து.

மேளமடி-த்தல் mēḷam-aṭi-, *v. intr.* <மேளம்+. 1. To beat the drum; தவல் அடித்தல். 2. To play on the pipe with accompaniments; பக்கவாத்தியங்களோடு நாகசுரம் வாசித்தல். 3. To give publicity; பகிரங்கஞ்செய்தல். 4. To play second fiddle; to endorse slavishly; ஒத்துப் பேசுதல். 5. To strive hard; வருந்திமுயலுதல். *சோற்றுக்கு மேளமடிக்கிறான்.*

மேளராகம் mēḷa-rākam, *n.* <id.+. (Mus.) See மேளகர்த்தா.

மேளவாத்தியம் mēḷa-vāttiyam, *n.* <id. +. See மேளம், 2.

மேளனம் mēḷaṉam, *n.* <*mēlana.* 1. Mixing; கலக்கை. 2. (Mus.) Attunement; concord, harmony; இசைக்கருவிகளின் சுருதியிசைவு. 3. Crowd, assembly; கூட்டம்.

மேளஜமா mēḷa-jamā, *n.* <மேளம்+. Band of musicians playing *mēḷam;* மேளம் வாசிப்போர்.

மேளி-த்தல் mēḷi-, 11 *v. tr.* <id. [K. *meḷisu.*] To assemble, collect; கூட்டுதல். (இலக். அக.)

மேற்கட்டி mēṟ-kaṭṭi, *n.* <மேல்+. [K. *mēlkaṭṭi.*] 1. Top of bedstead; tester, canopy, awning; அசுமானகிரி. 2. Cloth spread below the roof of a room to prevent dust falling from the roof; மேல்விதானம்.

மேற்கட்டு mēṟ-kaṭṭu, *n.* <id.+. 1. Loft, upper storey; மேல்வீடு. (யாழ். அக.) 2. Upper garment; அங்கவஸ்திரம். (W.) 3. Additional argument or support; துணையாதாரம். *Colloq.* 4. Show; அலங்காரம். *Loc.*

மேற்கடுதாசி mēṟ-kaṭutāci, *n.* <id.+. 1. Letter of advice in a hundi transaction; உண்டியலை உறுதிப்படுத்தி எழுதும் கடிதம். 2. Covering letter; உள்ளடக்கப் பொருளை விவரிக்குங் கடிதம். *Mod.*

மேற்கத்தி mēṟkatti, *adj.* <மேற்கு. Western; மேற்குத்திசைக்குரிய.

மேற்கத்தியான் mēṟkattiyāṉ, *n.* <மேற்கத்தி. Westerner; மேற்குப்பக்கத்தான். (W.)

மேற்கதி mēṟ-kati, *n.* <மேல்+. (யாழ். அக.) 1. Upward tendency, as in the growth of vegetables; higher tendency, as of spiritual minds; ஊர்த்துவமுகமாகச்செல்லுந் தன்மை. 2. Supreme Bliss; மோட்சம். *மேற்கதிபெற* (பிரபுலிங. துதி. 13).

மேற்கதுவாய் mēṟ-katuvāy, *n.* <id.+. (Pros.) See மேற்கதுவாய்த்தொடை. *முதலயற் சீரொழித்தல்லன மேல்வரத் தொடுபபின் மேற்கதுவாயும்* (இலக். வி. 723).

மேற்கதுவாய்த்தொடை mēṟkatuvāy-t-toṭai, *n.* <மேற்கதுவாய்+. (Pros.) A versification in which *mōṉai*, etc., occur in the first, third and fourth feet of an *alavaṭi;* அளவடியுள் முதலயற்சீர்க்கணின்றி ஒழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயினவரத் தொடுப்பது. (இலக். வி. 723, உரை.)

மேற்கவடி mēṟ-kavaṭi, *n.* <மேல்+கவடி[1]. An outdoor game; கவடிவிளையாட்டுள் ஒருவகை. *Parav.*

மேற்காது mēṟ-kātu, *n.* <id.+காது[1]. Upper part of the ear; காதின் மேற்பகுதி. (W.)

மேற்காவல் mēṟ-kāval, *n.* <id.+. [K. *mēlkāvalu.*] 1. Superintendence; மேல்விசாரணை. (W.) 2. Superintendent; மேல்விசாரணை செய்பவன்.

மேற்காறுபாறு mēṟ-kāṟupāṟu, *n.* <id. +. See மேற்காவல். (W.)

மேற்கி mēṟki, *n.* Poison; பாஷாணம். (அரு. அக.)

மேற்கு mēṟku, *n.* <மேல். [M. *mērku.*] West; மேலைத்திசை.

மேற்குடி mēṟ-kuṭi, *n.* <id.+. Landowners of a village; காணியாளர். *கீழ்க்குடியாகிய வரிசையாளரைப் புறந்தரும் மேற்குடிகளாகிய காணியாளரை* (பதிற்றுப. 13, 24, உரை).

மேற்குடுமி mēṟ-kuṭumi, *n.* <id.+குடுமி[1]. 1. Tuft of hair on the crown of the head, top-knot; உச்சிக்குடுமி. *Loc.* 2. Upper pin of a door; கதவின் மேற்பக்கத்தாடுங் குடுமி. (W.)

மேற்குத்தொடர்ச்சிமலை mēṟku-t-toṭar-cci-malai, *n.* <மேற்கு+. The Western Ghats;

தென்னிந்தியாவின் மேல்புறத்தில் தெற்குவடக்காகத் தொடர்ந்துசெல்லும் மலை.

மேற்குலத்தோர் mēṟkulattōr, n. < மேற்குலம். 1. People of high caste, those of a superior class; உயர்ந்தசாதியார். (W.) 2. Brahmins; பார்ப்பார். (பிங்.)

மேற்குலம் mēṟ-kulam, n. < மேல் + See மேற்சாதி.

மேற்குலர் mēṟkular, n. See மேற்குலத்தோர். (சூடா.)

மேற்கூரை mēṟ-kūrai, n. < மேல் +. 1. Roof of a house; வீட்டின்மேல் வேய்ந்த கூரை. (W.) 2. Superstructure; அடிநிலம் நீங்கலான கட்டடம். *Madr.* 3. See மேற்கோப்பு.

மேற்கொண்டு mēṟ-koṇṭu, *adv.* < id. +. 1. Besides; மேலும். 2. Hereafter; இனிமேல்.

மேற்கொதி mēṟ-koti, n. < id. +. 1. Feverishness; உடம்பின் காங்கை. (W.) 2. A stage in the boiling of rice. See முத்துக்கொதி. சோறு சமைக்கையில் மேற்கொதி மூசுகிறது

மேற்கொள்(ளு)-தல் mēṟ-koḷ-, v. tr. < id. +. 1. To mount, as a horse; மேலேறுதல். பரிமேற்கொண்ட பாணடியனூர (திருவாச. 36, 3). 2. To gain prominence; to overcome, surpass; to rise above; மேம்படுதல். அவனை நான் மேற்கொண்டு விட்டேன். (W.) 3. (Log.) To assert, as a proposition; பிரதிஞ்ஞைசெய்தல். பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதிநாச முடைத்தென மேற்கொண்டது (சி. போ. பா. 1, பக். 43) 4. To embrace, as a doctrine; to accept; ஏற்றுக்கொள்ளுதல். அந்தக் கொள்கையை அவன் மேற்கொண்டவன். 5. To undertake, attempt; முயலுதல். அவமதனை யஃதிலார் மேற் கொள்வது (குறள், 262). 6. To assume the responsibility of; பொறுப்புவகித்தல். அரசியலை மேற் கொண்டான். 7. To make a vow; to asseverate; வஞ்சினமுரைத்தல்.

மேற்கோண்மலைவு mēṟkōṇ-malaivu, n. < மேற்கோள்[1] +. (Log.) Subsequent contradiction of a proposition previously stated, a flaw in logic; தர்க்கத்தில் முற்கூறியதற்கு மாறுபடக் கூறுகையாகிய குற்றம். (தொல். சொல். 1, சேனா.)

மேற்கோப்பு mēṟ-kōppu, n. < மேல் +. Roof; roofing; வீட்டின் கூரைப்பகுதி.

மேற்கோள்[1] mēṟkōḷ, n. < மேற்கொள்-. [T. *mekōlu.*] 1. Acceptance; ஏற்றுக்கொள்கை. 2. Quotation; textual authority; எடுத்துக்காட்டு. (நன். 9.) 3. Cover; mantle; போர்வை. (W.) 4. Assumption of responsibility; பொறுப்புவகிக்கை. இடஞ் சிறிதென்னும் மேற்கோள் செலுத்த (புறநா. 8, உரை). 5. Enterprising spirit; enthusiasm; ஊக்கம். 6. Solemn asseveration; வஞ்சினம். (சிலப். பதி. 80, உரை.) 7. (Log.) Proposition stated, பிரதிஞ்ஞை (தருக்கசங். பக். 34.) 8. Excellence; மேன்மை. (சது.)

மேற்கோள்[2] mēṟ-kōl, n. < மேல் + கோள்[1]. The planet Saturn; சனி. (பிங்.)

மேற்சாட்சி mēṟ-cāṭci, n. < id. +. Additional evidence, confirmatory evidence; முன்சாட்சியை யுறுதிப்படுத்தும் சாட்சி.

மேற்சாத்து mēṟ-cāttu, n. < id. + சாத்து[2]. 1. Upper garment; அங்கவஸ்திரம். வேழம் கொடுத்ததொரு மேற்சாத்தும (ஏகாம். உலா, 203). 2. Ornaments worn over the *kavacam* of an idol, etc.; விக்கிரகம் முதலியவற்றின் கவசத்தின் மேற் புறஞ் சாத்தும் அணி. *Loc.* 3. Sandal paste; சாத்துப்படி. *Loc* 4. See மேலோரியம்.

மேற்சாதி mēṟ-cāti, n. < id. + சாதி[6]. High caste; உயர்குலம்.

மேற்சீட்டு mēṟ-cīṭṭu, n. < id +. Note annexed to a writing to authenticate it; எழுதியுள்ளதை யுறுதிப்படுத்துஞ் சீட்டு. (W.)

மேற்சீமை mēṟ-cīmai, n. < id. +. 1. The Western countries, as England, etc.; இங்கிலாந்து முதலிய மேனாடு. 2. Mysore, as lying to the west of the Tamil country; மைசூர்நாடு.

மேற்சுவாசம் mēṟ-cuvācam, n. < id. +. See மேல்மூச்சு, 2. *Loc.*

மேற்சூரி mēṟ-cūri, n. < id. + prob. சொருகு-. Lintel. See மேற்படி, 1. (சர்வா. சிற். 45.)

மேற்செம்பாலை mēṟ-cempālai, n. < id. +. (Mus.) A secondary melody-type of the *pālai* class; பாலையாழ்த்திறவகை. (பிங்.) (சிலப். 3, 88, உரை.)

மேற்செல்(லு)-தல் mēṟ-cel-, v. intr. < id. +. 1. To go on, go further; அப்பாற் போதல். 2. To excel, surpass; மேம்படுதல். 3. To invade; படையெடுத்தல். (திவா.) 4. To hasten; விரைதல். நல்வினை மேற்சென்று செய்யப் படும் (குறள், 335).

மேற்செலவு mēṟ-celavu, n. < id. +. 1. Invasion; படையெடுப்பு. நின்னைப் பாடும் புலவர் நினைது மேற்செலவைப் பாட (புறநா. 33, உரை). 2. Sundry expenses of a household; வீட்டுத் தினசரிச் செலவு. *Colloq.*

மேற்பட்டை mēṟ-paṭṭai, n. < id. + பட்டை[1]. Outer bark of a tree; மரத்தின் மேலுள்ள தோல். (W.)

மேற்படி mēṟ-paṭi, n. <id.+படி³. 1. Lintel, upper part of the frame of a door or window; கதவுநிலையின் மேற்பாகத்திருக்கும் மரம். Loc. 2. The aforesaid, abovesaid, abovementioned; முற்குறித்தது. மேற்படி பெருமானடிகளுக்கு நந்தாவிளக் கெரிப்பதாக (S. I. I. iii, 97).

மேற்படு-தல் mēṟ-paṭu-, v. intr. <id.+. 1. To predominate, preponderate; சிறந்திருத்தல். 2. To excel in quality; to be superior; குணத்தில் மேம்படுதல். 3. To increase; to be excessive; அதிகமாதல். நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன (திருவாச. 3, 4).

மேற்பணி mēṟ-paṇi, n. <id.+பணி³. An ear ornament worn by Parava women; பரவ மகளிர் காதணிவகை. Loc.

மேற்பரப்பு mēṟ-parappu, n. <id.+. Surface; தரை முதலியவற்றின் வெளிப்பரப்பு. Loc.

மேற்பலகை mēṟ-palakai, n. <id.+. [K. mēluhalage.] 1. Lintel. See மேற்படி, 1. (W.) 2. Nail; நகம். (அரு. அக.)

மேற்பாடம் mēṟ-pāṭam, n. <id.+பாடம்². The original of a copy; நகலுக்கு மூலமாயுள்ளது (W.)

மேற்பாதம் mēṟ-pātam, n. <id.+பாதம்¹. (Yōga.) A posture in which the legs are folded crosswise and the feet placed on the thighs; இரண்டு கால்களையும் சம்மணமாக மடித்துப் பாதங்களைத் துடைகளின் மேலாக வைக்கும் யோகாசன வகை.

மேற்பாதி mēṟ-pāti, n. <id.+. See மேல்வாரம். இப்பூமி மேற்பாதியும் பணியுங்கொண்டு (T. A. S. iii, 168).

மேற்பாதிநிலம் mēṟ-pāti-nilam, n. <id. +. Adjacent field on a higher level; மேடாயிருக்கும் பக்கநிலம்.

மேற்பார்-த்தல் mēṟ-pār-, v. tr. <id.+. To supervise; கண்காணித்தல். மேற்பார்க்க மைந்தரு மூவாவெருதும் (தனிப்பா.).

மேற்பார்வை mēṟ-pārvai, n. <id.+. 1. Supervision, superintendence; மேல்விசாரணை. (W.) 2. Superficial observation; மேலெழுந்த பார்வை. (W.) 3. Proud look; செருக்கிய நோக்கம். (W.) 4. Long sight; தூரத்துப்பார்வை. (W.) 5. Up-turned position of the eyes, as at the time of death; சாகுந்தருணத்து மேனோக்கிநிற்கும் பார்வை. Loc.

மேற்பாரம் mēṟ-pāram, n. <id.+பாரம்². 1. Weight for compression; அமுங்கும்படி ஒன்றன் மேலே வைக்கும் பாரம். (W.) 2. Additional burden or load; அதிகமாகச் சேர்க்கும் பாரம்.

மேற்பால் mēṟ-pāl, n. <id.+பால்². See மேற்சாதி. மேற்பா லொருவனு மவன்கட்படுமே (புறநா. 183).

மேற்பாலம் mēṟ-pālam, n. <id.+பாலம்⁴. Overbridge; இருப்புப்பாதை முதலியவற்றின் மேலே கட்டப்பட்ட பாலம். Mod.

மேற்பாவல் mēṟ-pāval, n. <id.+. The upper spar of a sailing ship, dist. fr. kīḻ-p-pāval; மரக்கலத்தின் உறுப்புவகை. (W.)

மேற்புத்தி mēṟ-putti, n. <id.+புத்தி¹. Counsel, advice from elders or superiors; மேலானவரிடத்திற் பெறும் புத்திமதி. நல்லோர்கண்டு மேற்புத்தி சொல்லல் வேண்டும் (திருவேங். சத. 49).

மேற்புரம் mēṟ-puram, n. <id.+புரம்¹. Svarga; சுவர்க்கம். புகழுறச் சோவரா மேற்புரம (சைவச. பொது. 568).

மேற்புலவர் mēṟ-pulavar, n. <id.+. The Celestials; தேவர். (தைலவ. தைல.)

மேற்புறணி mēṟ-puṟaṇi, n. <id.+. See மேற்பட்டை. (W.)

மேற்புறம் mēṟ-puṟam, n. <id.+புறம்¹. 1. Outside; upper surface; வெளிப்புறம். (W.) 2. Windward side of a vessel; கப்பலிற் காற்றுத் தாக்கும் பக்கம். (W.) 3. Western side; மேலண்டைப் பக்கம்.

மேற்பூச்சு mēṟ-pūccu, n. <id.+. 1. Plastering, coating, gilding, painting; வெளிப்பூச்சு (W.) 2. Covering up of defects, white-washing; குற்றமறைக்கை. Loc. 3. Formality, convention; மனப்பூர்வமில்லாத நடத்தைமுதலியன. Loc.

மேற்பேச்சு mēṟ-pēccu, n. <id.+. Loc. 1. Further talk or discussion; மேற்கொண்டு விவகரிக்கை. 2. Lip-deep courtesy; வெளியுபசாரச்சொல்.

மேற்போக்கி mēṟ-pōkki, n. <id.+போக்கு-. Aqueduct; கீழுள்ள ஆறு அல்லது வாய்க்காலுக்கு மேலே குறுக்காக நீரோடும்படி கட்டிய கால். Loc.

மேற்போட்டுக்கொள்(ளு)-தல் mēṟ-pōṭṭukkoḷ-, v. <id.+. tr. To undertake voluntarily; to take upon oneself; வலிய ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.—intr. To stand surety, stand guarantee; பிறனுக்காகப் பிணையேற்றல்.

மேற்றட்டு¹ mēṟṟaṭṭu, n. <id.+தட்டு². 1. High rank; உயர்தரம். 2. Upper shelf, as of

an almirah, etc.; அலமாரி முதலியவற்றின் மேல் அறை 3. See மேற்றளம்[1], 2. 4 Upper berth; பரண்போன்ற மேலிடம். 5. Upper compartment, as of a tiffin-carrier; அடுக்குப் பாத்திரத்தில் மேலுள்ள தட்டு. 6 Outer fold of a woman's garment; உடுத்திருக்குஞ்சேலையின் வெளிச்சுற்று. *Loc.*

மேற்றட்டு[2] mēṟṟaṭṭu, *n.* <id. + தட்டு[3]. Superior pony; உயர்ந்தசாதி மட்டக்குதிரை.

மேற்றண்ணீர் mēṟṟaṇṇīr, *n.* <id. + தண்ணீர். 1. Water from a higher level; மேலிடத்தினின்று வரும் நீர். 2. Water from the head-sluice of a channel; தலைமடையிலிருந்து பாயும் நீர். 3. Surface-water; பூமிமேலேதேங்கி ஓடும் நீர். 4. Surface-spring; பூமட்டத்தை யடுத்துக்காணும் ஊற்றுநீர். 5 Rain-water, as from above; மழைத் தண்ணீர்.

மேற்றலை mēṟṟalai, *n.* <id. + தலை. [K. *mēltale.*] 1. Crown, top of the head; சிரசின் மேற்பகுதி. 2. See மேற்புறம், 2, 3. (W.) 3. Upper surface; மேற்புறம். *மேசையின் மேற்றலை* 4. Beginning, head; source, as of a river; நதி முதலியன தொடங்கு மிடம். *இது மேற்றலை வெள்ளம்.*

மேற்றளம்[1] mēṟṟaḷam, *n.* <id. + தளம்[2]. 1. Upper floor; மேல்மாடி. *மேற்றளத் தொருவன் பசிக்கவைத்து* (பிரபோத. 13, 17). 2. Upper deck of a ship; கப்பலின் மேற்புறத்துள்ள தட்டு. (W.)

மேற்றளம்[2] mēṟṟaḷam, *n.* <id. + தளம்[3]. Calyx of a flower; புறவிதழ். (W.) 2. Troop of body-guards; மெய்க்காவற்படை. (யாழ். அக.)

மேற்றிசை mēṟṟicai, *n.* <id. + திசை[2] West; மேற்கு. *மேற்றிசைக்க ணுள்ள நிலத்தை* (சிறுபாண. 47, உரை).

மேற்றிசைப்பாலன் mēṟṟicai-p-pālaṉ, *n.* <மேற்றிசை + பாலன்[2]. Varuṇa, as the regent of the west; வருணன். (சூடா.)

மேற்றிணை mēṟṟiṇai, *n.* <மேல் + திணை. High caste; உயர்குலம். *தன் மேற்றிணைக்கேற்பத் தருவன கூறும்* (பெருங். உஞ்சைக். 36, 121).

மேற்றிராசனம் mēṟṟirācaṉam, *n.* <Syr. *metrān* + ஆசனம். Episcopal see, metranate; மேற்றிராணியின் ஸ்தானம். *R. C.*

மேற்றிராணி mēṟṟirāṇi, *n.* <Syr. *metrān.* 1. Prelate; metran; கிறிஸ்தவக் கண்காணியார். *R. C.* 2. Jurisdiction; அதிகாரம். (யாழ். அக.)

மேற்றிராணிப்பட்டம் mēṟṟirāṇi-p-paṭṭam, *n.* <மேற்றிராணி+. Bishop's title in the Roman Catholic church; கத்தோலிக் கிறிஸ்தவக் கண்காணியாரின் பட்டம்.

மேற்றொழில் mēṟṟoḻil, *n.* <மேல் + தொழில். Great deed or achievement; உயர்ந்த செயல். *மேற்றொழிலு மாங்கே மிகும்* (நாலடி, 193).

மேற்றோல் mēṟṟōl, *n.* <id. + தோல்[3]. Epidermis; மீந்தோல்.

மேற்றோன்றி mēṟṟōṉṟi, *n.* <id + தோன்றி. Red species of Malabar glory-lily. See செங்காந்தள். *மேற்றோன்றிப் பூக்காள்* (திவ். நாய்ச். 10, 2).

மேன் mēṉ, *n.* See மேல், 1. (நாமதீப. 773.)

மேன்கஸ்து mēṉ-kastu, *n* <மேல்+. Overseer; superintendent, மேற்பார்ப்போன். (W.)

மேன்கூரை mēṉ-kūrai, *n.* <id.+. See மேற்கூரை. (யாழ். அக.)

மேன்சாதி mēṉ-cāti, *n.* <id + சாதி[6]. See மேற்சாதி. *Loc.*

மேன்செலவு mēṉ-celavu, *n.* <id.+. See மேற்செலவு, 2. *Colloq.*

மேன்பாடு mēṉ-pāṭu, *n.* <id.+. See மேம்பாடு. (யாழ். அக.)

மேன்பாலம் mēṉ-pālam, *n.* <id.+ பாலம்[4] 1. See மேற்பாலம். 2. See மேற்போக்கி.

மேன்மக்கள் mēṉ-makkaḷ, *n.* <id.+. Noble men, high-minded men; உயர்ந்தோர். *கீழாய . . . சொலப்படுவா மேன்மக்கள்* (நாலடி, 70).

மேன்மலை mēṉ-malai, *n.* <id + மலை[4] 1. The hill where the sun sets; அத்தகிரி. *கனலி . . . மேன்மலை குளிப்ப* (பெருங். மகத. 7, 99). 2. A mountain range in Coorg. See சகியம்[2]. *கிளை பொரு மேன்மலை முற்றி* (பரிபா. 12, 2).

மேன்மாடம் mēṉ-māṭam, *n.* <id + மாடம்[1]. Upper storey; balcony; terrace; உபரிகை.

மேன்முறையாளர் mēṉ-muṟai-y-āḷar, *n.* <id. + முறை + ஆள்-. See மேன்மக்கள். *மேன்முறையாளர் தொழில்* (திரிகடு. 2).

மேன்மூச்சு mēṉ-mūccu, *n.* <id.+. See மேல்மூச்சு. *மேன்மூச்சுக் கீழ்மூச்சு வாங்குகிறது.*

மேன்மூடி mēṉ-mūṭi, *n.* <id.+. Cover, lid; மேலே மூடுதற்குதவுவது.

மேன்மேல் mēṉ-mēl, *adv.* <id.+. [K. *mēlumēlu.*] See மேன்மேலும். *தவாஅது மேன்மேல் வரும்* (குறள், 368).

மேன்மேலும் mēṉ-mēlum, *adv.* <id.+. More and more; further and further; பின்னும்

பெருக. மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடுவோமே (திருவாச. 5, 30).

மேன்மை mēṉmai, n. <id. [T. mēlimi.] 1. Greatness, eminence, excellence; dignity; superiority; சிறப்பு. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை (குறள், 137). 2. Grandeur, sublimity, மகத்துவம். 3. Respect, honour; nobility; கண்ணியம்.

மேன்றலை mēṉṟalai, n. <id.+தலை. The helm of a ship; மரக்கலத்தின் முன்புறம். (யாழ். அக.)

மேன mēṉa, part. <மேல். Ending of the locative; ஏழாம்வேற்றுமை யுருபு. (தொல். சொல். 57, சேனா.)

மேனகை mēṉakai, n. <Mēnakā. A courtesan of Svarga; தேவலோகத்து மகளிரு ளொருத்தி. மேனகையொடு திலோத்தமை யரம்பை யுருப்பசியா (திவ். பெரியாழ். 3, 6, 4).

மேனசம் mēṉacam, n. Borax; வெங்காரம். (சங். அக.)

மேனரிக்கம் mēṉarikkam, n. <T. mēnarikamu. The relationship that exists between a man and his father's sister's family or his mother's brother's family; அத்தை அல்லது அம்மான் குடும்பத்தாரோடு ஒருவனுக்கு உள்ள உறவுமுறைமை. Madr.

மேனா[1] mēṉā, n. [K. mēne.] See மேனாப் பல்லக்கு.

மேனா[2] mēṉā, n. <மன்னா. 1. A kind of saccharine exudation obtained from plants. See சீர்கஸ்து. (பைஷஜ.) 2. Flowering ash tree, Fraxinus ornus; மரவகை. (M. M. 471.)

மேனாக்காய்ச்சொல்(லு)-தல் mēṉāk-kāy-c-col-, v. intr. <மேல்+நாக்கு+ஆ[6]-+. To speak merely for form's sake; to express sentiments which are merely lip-deep; மனப்பூர்வமின்றி வெளிக்குப் பேசுதல். Nāñ.

மேனாசை mēṉācai, n. <Mēnā-jā. See மேனைமகள். (யாழ். அக.)

மேனாட்டார் mēṉāṭṭār, n. <மேனாடு. 1. The Celestials; தேவர். 2. The people of Mysore; மைசூர்ப் பிரதேசத்தார். 3. The Occidentals; Europeans; ஐரோப்பியர் முதலிய மேலைத்தேச வாசிகள். 4. A sub-division of the Cāṉār caste in the western part of Tinnevelly and in Travancore; திருநெல்வேலியின் மேற்குப்பாகத்திலும் திருவிதாங்கூரிலுமுள்ள சாணார்வகையார்.

மேனாடு mēṉāṭu, n. <மேல்+நாடு. 1. Svarga, as the upper world; சுவர்க்கம். 2. Highland; மேட்டுபூமி. 3. Mysore, as being to the west of the Tamil country; [தமிழ்நாட்டுக்கு மேற்பாலுள்ளது] மைசூர்ப்பிரதேசம். (குருபரம்.) 4. See மேற்சீமை, 1. 5. A plant found in damp places. See பொன்னாங்காணி. (தைலவ. தைல.)

மேனாணி-த்தல் mēṉāṇi-, 11 v. intr. <id. +நாணி-. To be proud; பெருமிதங் கொள்ளுதல். அவாகள் நடுவே . . . மேனாணித்திருக்கு மிருபவை (ரகு, 7, 6, 9).

மேனாணிப்பு mēṉāṇippu, n. <மேனாணி-. Pride, lordliness; பெருமிதம். அத்தால வந்த மேனாணிப்பாலே செருக்கி யிருக்கிறவனை (திவ். திருக்குறுந். 2, வ்யா.).

மேனாத்மசை mēṉātmacai, n. <Mēnāt-majā. See மேனைமகள். (இலக். அக.)

மேனாதம் mēṉātam, n. <mē-nāda. (யாழ். அக.) 1. Cat; பூனை. 2. Peacock; மயில். 3. Goat; வெள்ளாடு.

மேனாதவம் mēṉātavam, n. <Mēnā-dhava. The Himālayas personified, as the husband of Mēṉai; [மேனையின் கணவன்] இமவான். (யாழ். அக.)

மேனாப்பல்லக்கு mēṉā-p-pallakku, n. <மேனா[1]+. A covered palanquin; மூடுபல்லக்கு.

மேனாரிக்கம் mēṉārikkam, n. See மேனரிக்கம். Madr.

மேனாவண்டி mēṉā-vaṇṭi, n. <மேனா[1]+. Bullock-coach; பெட்டிவண்டி. Loc.

மேனாள் mēṉāḷ, n. <மேல்+நாள். 1. Former day; முன்னாள். மேனாணீ பூபலி விட்ட கடவுளைக் கண்டாயோ (கலித். 93). 2. Subsequent day; பின்னாள். (கலித். 72, உரை.)

மேனி mēṉi, n. [T. mēnu, M. mēni.] 1. Body; உடம்பு. (பிங்.) பசந்த மேனியள் (சிலப். 8, 68). 2. Form, shape; வடிவம். (பிங்.) 3. Colour; நிறம். தளிரேர் மேனித்தாய சுணங்கின் (நெடுநல். 148). 4. [T. mēni.] Beauty; அழகு. 5. Good condition, healthy state; நன்னிலைமை. Loc. 6. Average crop or yield of a harvest; நிலத்தின் சராசரி விளைவு. இந்தமுறை நெல் மேனிக் குறைவு. 7. Indian acalypha. See குப்பைமேனி. (தைலவ. தைல.)

மேனிகரப்போர் mēṉi-karappōr, n. <மேனி+கர-. Asuras, as becoming invisible at will; [தம் உருவத்தை மறைக்கவல்லவர்] அசுரர். (பிங்.)

மேனிகுலை-தல் mēṉi-kulai-, v. intr. <id. +. (W.) 1. To lose freshness or beauty; to fade; to wither, as the body; அழகு குறைதல். 2.

To be disarranged, dishevelled, as the hair; சீர்குலைதல். 3. To be deformed; உருவங்கெடுதல். 4. To be perturbed, agitated; சலிச்சமுறுதல்.

மேனிப்பொன் mēṉi-p-poṉ, n. perh. id +. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (I. M. P. Tr. 89.)

மேனிமினுக்கி mēṉi-miṉukki, n. <id.+. Person gaudily dressed, fop; எப்பொழுதும் அலங்காரம் செய்துகொண்டு திரிபவ-ன்-ள்.

மேனிலம் mēṉilam, n. <மேல + நிலம். See மேனடு, 1.

மேனிலை mēṉilai, n. <மேனிலம. Gods; தேவர். (நாமதீப. 63.)

மேனிலை mēṉilai, n. <மேல் + நிலை. 1. That which precedes; முன்னர் உள்ளது. மேனிலை யொத்தலும (தொல். எழுத. 340). 2. Upper storey; மேல்மாடி. மேனிலைச சாளரக்கதவு (காஞ்சிப் பு. நகர. 75). (பிங.)

மேனிலைக்கட்டு mēṉilai-k-kaṭṭu, n. <மேனிலை +. Storey, as of a tower; கோபுர முதலியவற்றின் மேல்மாடி. (சகக்கிரநீதி, 229.)

மேனீர் mēṉīr, n. <மேல் +. 1. See மேற்றண்ணீர், 1, 2, 3, 4. 2. Rain-water; மழைநீர். இந்நிலததுக்கு முன்னுடைய மேனீருங் கிணறும் (S. I. I. iii, 110).

மேனை mēṉai, n. <Mēṉā. Wife of the Himālayas personified; இமவான் மனைவி. மேனைபோன்மேரு வீன்றற கைவண்ணத் தளிர்தீண்டி (திருவிளை. தடாதகை. 31).

மேனைமகள் mēṉai-makaḷ, n. <மேனை +. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 23.)

மேனோக்கம் mēṉōkkam, n. <மேல் + நோக்கம். 1. Elevation, rise; steepness; மேனோக்கிக் கிளம்புகை. 2. Liberality of mind; தாராள சிந்தை. 3. Superficial view; மேலெழுந்த பார்வை. 4. Aspiration, ardent desire; பேராவா. 5. Haughtiness; செருக்கு.

மேனோக்கு-தல் mēṉōkku-, v. intr. <id. +. 1. To rise; மேல் எழுதல். (W.) 2. To increase; விருத்தியாதல். 3. To vomit; வாந்தியாதல். Colloq. 4. To aspire, ardently desire; பேராவாக்கொள்ளுதல். 5. To be haughty; கருவங்கொண்டிருத்தல்.

மேஜை mējai, n. See மேசை.

மேஜோடு mējōṭu, n. [T. mejōḍu] Stockings; காலில் அணியும் உறைவகை. Mod.

மேஷசங்கிரமணம் mēṣa-caṅkiramaṇam, n. <mēṣa +. See மேஷசங்கிராந்தி, 1.

மேஷசங்கிராந்தி mēṣa-caṅkirānti, n. <id. +. The time at which the sun enters the sign Aries; சூரியன் மேடராசியிற் பிரவேசிக்குங் காலம். (பஞ்.) (I. M. P. Rd 122.)

மேஷம் mēṣam, n. <mēṣa. See மேடம்[1].

மேஷரவி mēṣa-ravi, n. <id. +. See மேஷசங்கிராந்தி. (பஞ்.)

மேஷவிஷுவத்து mēṣa-viṣuvattu, n. <id. + viṣuvat. See மேஷசங்கிராந்தி, 1.

மேஷாயனம் mēṣāyaṉam, n. <mēṣāyana. The section of the zodiac embracing the signs Taurus, Gemini, Cancer and Leo. See மேடவீதி.

மேஸ்திரி mēstiri, n. <Port. mēstre. 1. Overseer; superintendent; மேற்பார்வையிடுவோன். 2 Head workman, foreman; தலைமைவேலைக்காரன். 3. Tailor; தையற்காரன். 4. Title of certain castes; சிலசாதியாரின் பட்டப்பெயர்.

மேஸ்ரிட்டு mēsriṭṭu, n. <E. Magistrate; குற்றவிசாரணைசெய்யும் நியாயாதிபதி. Mod.

மை

மை[1] mai. The compound of ம் and ஐ.

மை[2] mai, n. cf. masī. 1. Collyrium for the eye; கண்ணுக்கிடும் அஞ்சனம். மைபடிந்த கண்ணாளும் (தேவா. 1235, 10). 2. Ink; ink paste; மசி. 3. Black pigment used in witchcraft; மந்திரவாதத்தில் உபயோகிக்கும் மை. 4. Grease made of castor-oil and burnt straw, used as a lubricant for country-carts; வண்டி மசகு. 5. Black, blackness; கருநிறம். மறவர் மைபடு திண்டோள் (அகநா. 89). 6. Darkness; இருள். மைபடு மருங்குல் (புறநா. 50). 7. Greenness; பசுமை. மையிருங் கானம் (அகநா. 43.) 8. Spot, as of the moon; blemish; களங்கம். மைதீர்ந்தன்று மதியுமன்று (கலித். 55). 9. Dark cloud; கருமேகம். மைபடு சென்னி . . . மலை (கலித. 43). 10. Sky, as blue; விண். (அரு. நி.) 11. Fault; defect; குற்றம். மையறுவினை (புறநா. 22, 8). 12. Sin; பாவம். மை தீர்தல் (சினேந். 457). 13. Dirt; அழுக்கு. மையில் செந்துகிர (கலித். 85). 14. Birth, as due to karma; பிறவி. மையறு சிறப்பிற் றெய்வம் (பட்டினப். 159). 15. Barrenness, sterility; மலடு. (பிங.) 16. cf. மைம்மை. Barren woman; மலடி. (நாமதீப. 182.) 17. cf. மைம்மை. Barren buffalo; மலட்டெருமை. (சூடா.) 18. cf. mahiṣa. Buffalo;

எருமை. வைகுபுலர் விடியல் மைபுலம் பரப்ப (அகநா. 41). 19. cf. *mēṣa*. Aries of the zodiac; மேடராசி. (சூடா.) 20. Sheep; goat; ஆடு. (திவா.) மையூன் மொசித்த வொக்கலொடு (புறநா. 96). 21. Youth; இளமை. (அக. நி.) 22. Water; நீர். (யாழ். அக.)

மை^{3} mai, *part*. Suffix (a) expressing an abstract quality or condition, as *karumai*, *poṟumai*; பண்புப்பெயர் விகுதியுள் ஒன்று: (b) ending verbal nouns, as *ceykiṉṟamai*, *ceyyāmai*; தொழிற்பெயர்விகுதியுள் ஒன்று: (c) ending verbal participles; வினையெச்சவிகுதியுள் ஒன்று. ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க (குறள், 589).

மை^{4}-த்தல் mai-, *11 v. intr.* <மை^{2}. 1. To become black; கறுத்தல். மைத்திருள்கூர்ந்த (மணி. 12, 85). 2. To be dim; ஒளிமழுங்குதல். மைத்துனை நீண்ட வாட்டடங் கண்ணார் (சீவக. 2333).

மைக்கண் mai-k-kaṇ, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. *Tinn.*

மைக்கரப்பான் mai-k-karappāṉ, *n.* <id. +. A dark-coloured eruption; கருங்கரப்பன் வகை. (பதார்த்த. 234.)

மைக்கா maikkā, *n.* <E. Mica; அப்பிரகம். *Colloq.*

மைக்காட்டுமண் maikkāṭṭu-maṇ, *n.* <மைக்காடு+. See மைக்காடு.

மைக்காட்டுவெட்டு maikkāṭṭu-veṭṭu, *n.* prob. id.+. A coin used in former days; பழைய நாணயவகை. (பணவிடு. 136-7.)

மைக்காடு maikkāṭu, *n.* [T. *masikaṭṭu.*] Ashes and dust in a goldsmith's workshop containing particles of precious metals; பொன் முதலியன சிதறிக்கலந்துள்ள அக்கசாலை மண். (W.)

மைக்காநாள் maikkā-nāḷ, *n.* perh. மற்றை +. Next day, morrow; மறுநாள். *Loc.*

மைக்காப்பு mai-k-kāppu, *n.* <மை^{2}+. Smearing black paste over the leaves of an ōla book to render the script clear; எழுத்து நன்குதெரியுமாறு ஏட்டுச்சுவடிக்கு மைதடவுகை. கோவை முடிவிடத்தெழுதிய பின்னா . . . மைக் காப்புஞ் செய்தார் (திருவாத. பு. திருவடி. 15).

மைக்காலிருட்டு mai-k-kāl-iruṭṭu, *n.* <id. + கால்^{1} +. Pitch darkness; காரிருள். மைக்கா லிருட்டனைய விருளில்லை (தாயு. ஆனந்த. 10).

மைக்குறுவை mai-k-kuṟuvai, *n.* <id.+. A kind of paddy; நெல்வகை. (G. Tn. D. I, 153.)

மைக்கூடு mai-k-kūṭu, *n.* <id.+. Ink-bottle, ink-pot; எழுதும் மசி வைக்குங் கூடு.

மைக்கூண்டு mai-k-kūṇṭu, *n.* <id.+. 1. See மைக்கூடு. 2. Little metallic receptacle for collyrium for the eyes; அஞ்சனம் வைக்குஞ் சிமிழ்.

மைக்கூர் maikkūr, *n.* A kind of boil; ஒருவகைப் புண். (M. L.)

மைக்கொன்றை maikkoṉṟai, *n.* Peacock's crest. See மயிற்கொன்றை (பதார்த்த. 207.)

மைகம் maikam, *n.* A mineral poison; வக்கிராந்தபாஷாணம். (யாழ். அக.)

மைகரம் mai-karam, *n.* prob. மை^{2}+கரம்^{1}. Bewilderment, confusion; மயக்கம். (யாழ். அக.)

மைகூட்டு-தல் mai-kūṭṭu-, *v. intr.* <id. +. To make ink, collyrium or paint; மை தயாரித்தல்.

மைச்சந்தன் maiccantaṉ, *n.* A mineral poison; பாஷாணவகை. (யாழ். அக.)

மைச்சம்பா mai-c-campā, *n.* <மை^{2}+. A kind of paddy. See கருங்குறுவை. (பதார்த்த. 816.)

மைச்சம்பி maiccampi, *n.* cf. மச்சம்பி. See மைத்துனன். *Loc.*

மைச்சமநந்தன் maiccamanantaṉ, *n.* See மைச்சந்தன். (யாழ். அக.)

மைச்சாலி mai-c-cāli, *n.* <மை^{2}+சாலி^{1}. See மைச்சம்பா. (தைலவ. தைல.)

மைச்சாள் maiccāḷ, *n.* Fem. of மைச்சான். See மைத்துனி. (யாழ். அக.)

மைச்சான் maiccāṉ, *n.* <மச்சான். See மைத்துனன். (யாழ். அக.)

மைச்சுனன் maiccuṉaṉ, *n.* See மைத்துனன். மைச்சுனனா காடவராயர் (I. M. P. Sm. 28).

மைச்சுனி maiccuṉi, *n.* Fem. of மைச்சுனன். See மைத்துனி. (யாழ். அக.)

மைசாட்சி maicāṭci, *n.* <*mahiṣākṣa*. [T. *maisākṣi.*] 1. Indian bdellium. See குங்கிலியம், 6 (பாலவா. 710.) 2. Black dammar-resin. See குக்கில்^{2}, 2. (M. M.)

மைசூர் maicūr, *n.* <*Mahiṣa-pura*. The capital of the Mysore State; மைசூர்ச்சீமையின் தலைநகர்.

மைசூர்க்கட்டு maicūr-k-kaṭṭu, *n.* <மைசூர் +. [K. *maisūrukaṭṭu.*] A mode of tying turban, as peculiar to the Mysoreans; தலைப் பாகைவகை.

மைசூர்ப்பருப்பு maicūr-p-paruppu, *n.* <U. *masūr* <*masura*+. Lentil, *Lens esculenta*; துவரைவகை.

மைசூர்ப்பாகு maicūr-p-pāku, *n.* <id. +. A kind of sweet confection; ஒருவகை இனிப்புப் பணிகாரம்.

மைசூர்ரசம் maicūr-racam, *n.* <மைசூர் +. A kind of pepper-water preparation, as peculiar to Mysore; ஒருவகை மிளகுரசம்.

மைசேர்-த்தல் mai-cēr-, *v. intr.* <மை² +. See மைகூட்டு-.

மைஞ்சு maiñcu, *n.* [K. *mañju*] See மஞ்சு. (நன். 122, மயிலை.)

மைத்தான் maittān, *n.* perh மை-. Smut, a disease affecting *cōḷam*; சோளப்பயிர்க்கு வரும் நோய்வகை. *Loc.*

மைத்திரம் maittiram, *n.* <*maitra*. 1. Love, friendship; நட்பு. 2. The third of the 15 divisions of the day; பகல் 15 முகூர்த்தங்களுள் மூன்றாவது. (விதான. குண. 73, உரை.)

மைத்திராயணி maittirāyaṇi, *n.* <*Maitrāyaṇī*. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

மைத்திராவருணி maittirā-varuṇi, *n.* <*Maitrāvaruṇi*. Agastya, as descended from Mitra and Varuna; அகத்திய முனிவர்.

மைத்திரி maittiri, *n.* <*maitrī*. 1. Friendship; நட்பு. (பரிபா. 4, 1, உரை.) 2. See மைத்திரீபாவனை. மைத்திரி கருணை முதிதை (மணி. 30, 256).

மைத்திரியாழ்வார் maittiri-y-āḻvār, *n.* <id.+. The Buddha of the future. See மயித்திரியாழ்வார். (மணி. புத்தசரித. பக். 30, கீழ்க்குறிப்பு.)

மைத்திரீபாவனை maittirī-pāvaṉai, *n.* <id.+. (Buddh.) A form of meditation which developes a feeling of fellowship with all beings, practised by monks; எல்லாவுயிர்களிடத்தும் அன்புபாராட்டி அவற்றின் நல்வாழ்வைக் கருதி பௌத்தபிக்ஷு புரியும் தியானவகை. (மணி. பக். 387.)

மைத்திரேயர் maittirēyar, *n.* <*Maitrēya*. 1. A Ṛṣi; ஒரு முனிவர். 2. See மயித்திரியாழ்வார். (நீலகேசி.)

மைத்திரேயி maittirēyi, *n.* <*Maitrēyī*. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்களுள் ஒன்று.

மைத்துனத்தோழன் maittuṉa-t-tōḻaṉ, *n.* <மைத்துனன்+. Intimate friend, chum, boon companion, பரிகாசஞ்செய்து விளையாடும் முறைமையுடைய தோழன். மைந்தனை மகிழ்வு கூறி மைத்துனத் தோழனென்றான் (சீவக. 1264).

மைத்துனமை maittuṉamai, *n.* <id. Relationship of a brother-in-law or of a cognate-cousin; மைத்துனமுறைமை. மாதவன் மைத்துனமையினுன் மகிழ்ச்சிகூரவே (பாரத. அருச்சுனன் றீர். 56).

மைத்துனன் maittuṉaṉ, *n.* prob. *maithuna* 1. Brother of one's wife or husband; மனைவிக்கு அல்லது கணவனுக்குச் சகோதரன். 2. Son of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகன் தன்மைத்துனனைக் கொலை சூழாத (உத்தரரா. திக்குவி. 107). 3. Sister's husband; சகோதரியின் கணவன்.

மைத்துனி maittuṉi, *n.* Fem. of மைத்துனன். 1. Wife's sister; மனைவியின் உடன்பிறந்தாள். 2. Daughter of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகள். மைத்துனி நடக்கமாட்டேன் விளைத்தனனென்ன (திருவாலவா. 62, 7). 3. Brother's wife; சகோதரனின் மனைவி.

மைதா maitā, *n.* <T. *manda*. Intoxication; கள்மயக்கம் *Loc.*

மைதாமா maitā-mā, *n.* <U. *maidā*+மா⁶. Corn-flour; ஒருவகைத் தானியத்தின் மா *Mod.*

மைதானம் maitāṉam, *n* <U. *maidān*. A plain, open field, maidan; திறந்த வெளியிடம். *Mod.*

மைதிலி maitili, *n.* <*Maithilī*. Sītā, as daughter of the king of Mithilā; [மிதிலையரசன் மகள்] சீதை. இலக்குமனேடு மைதிலியும் . . . துதிசெய்ய நின்ற (திவ். பெரியதி. 2, 3, 7).

மைதிலை maitilai, *n.* <*Mithilā*. An ancient province of Gaur, one of *pañca-kauṭam*, q.v.; பஞ்சகௌடத்தொன்றான ஒரு பிரதேசம்.

மைதீட்டு-தல் mai-tīṭṭu-, *v. intr.* <மை² +. To paint the eye-lids with collyrium. See மையிடு-, 1.

மைதுலி maituli, *n.* See மைதிலி. (சது.)

மைதுலை maitulai, *n.* See மைதிலை. (யாழ். அக.)

மைதுனம் maituṉam, *n.* <*maithuna*. 1. Copulation; sexual union; புணர்ச்சி. (பிங்.) வதுவைச் சடங்கதனை மைதுனமாக் கொண்ட (ஒழிவி. கிரியை. 16). 2. Marriage; விவாகம். (யாழ். அக.)

மைந்தன் maintan̲, *n.* <மைந்து. [M. *maindan.*] 1. Son; மகன். (பிங்.) குலக்கோ மைந்தர் தமக்கும் (கம்பரா. மந்தரை. 76). 2. Young man; இளைஞன். (பிங்.) மைந்த . . . நீ யிதற் கென்னை வெகுண்டது (கம்பரா. நகர்நீங். 134). 3. Young of an animal or reptile; விலங்கு ஊர்வன வற்றின் குட்டி. அரவழுந்த மைந்தன் (பரிபா. 19, 73). 4. Disciple, pupil; மாணுக்கன். அளவிலா மைந்தாக் கூட்டி (திருவாலவா. 35, 4). 5. Man; ஆண்மகன். (பிங்.) 6. Strong, powerful man; திண்ணியன். (சூடா.) 7. Warrior, hero; வீரன். தொடுகழன் மைந்தர் தொழில் (பு. வெ. 3, 6). 8. Husband; கணவன். மைந்த ரகலத்தகலா . . . நன் னாப் புணர்ச்சியும் (பரிபா. 8, 43).

மைந்து maintu, *n.* 1. Might, strength; வலிமை. மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனை (தொல். பொ. 70). 2. cf. *mañju.* Beauty; அழகு. மைந்தா ரசோக மடலவிழ (சிலப. 8, வெண்பா, 1). 3. Desire; விருப்பம். துறை வேண்டு மைந்தின் (பரிபா. 6, 30). 4. Infatuation of love; காமமயக்கம். மகளிரை மைந்துற் றமாபுற்ற மைந்தா (பரிபா. 20, 91). 5. Madness; பித்து. (திவா.) 6. Must of an elephant; யானையின் மதம். களிறே . . . மைந்து பட் டன்றே (புறநா. 13). 7. Ignorance, stupidity; அறி யாமை. மைந்துற்றுய (பரிபா. 20, 69).

மைந்நூறு mai-n-nūr̲u, *n.* <மை[2] + நூறு[2]. Black powder for the eye; அஞ்சனப்பொடி. மைந்நூறு வேற்கண மடவாா (சீவக. 453).

மைநகர்ப்பூமி mainakarppūmi, *n.* A mineral poison; வக்கிராந்தபாஷாணம். (யாழ். அக.)

மைநாகம் maināk̲am, *n.* <*Maināka.* Mount Maināka, said to be between the Indian Peninsula and Ceylon; இந்தியாவுக்கும் இலங் கைக்கும் இடையிலுள்ளதாகச் சொல்லப்படும் ஒரு மலை. (கம்பரா. கடறுவு. 40.)

மைநாகன் mainākan̲, *n.* See மைநாகம். (W.)

மைப்பரணி mai-p-paran̲i, *n.* <மை[2]+. Casket for collyrium; அஞ்சனம் வைக்குஞ் சிமிழ்.

மைப்பு maippu, *n.* <மை-. Black, blackness; கறுப்பு. மைப்புறுத்தகண ணரமைமா (காஞ்சிப்பு. அரிசாப. 2).

மைப்புயல் mai-p-puyal, *n.* <மை[2]+. Dark cloud; இருண்ட மேகம். (அக. நி.)

மைப்போது mai-p-pōtu, *n.* <id.+ போது[3]. See மைம்மலர். மைப்போ தணிதொங்கல் வாணன் (தஞ்சைவா. 116).

மைபோட்டுப்பார்-த்தல் mai-pōṭṭu-p-pār-, *v. tr.* <id.+போடு-+. To discover hidden treasure, etc., by using magic pigment; புதையல் முதலியன கண்டுபிடித்தற்பொருட்டு அஞ்சனமையிட்டுப் பார்த்தல்.

மைபோடு-தல் mai-pōṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To grease, as a country cart; வண்டிக்கு மசகு இடுதல். *Colloq.* 2. See மையூட்டு-, 2. 3. To bewitch; மயக்கி வசீகரித்தல்.

மைம்மலர் mai-m-malar, *n.* <id.+. Blue nelumbo. See கருங்குவளை. மைம்மலாக் கோதை (சீவக. 208).

மைம்மா mai-m-mā, *n.* <id.+மா[2]. Pig, as black; பன்றி. (பிங்.)

மைம்மீன் mai-m-mīn̲, *n.* <id.+மீன்[1]. The planet Saturn, as black in colour; சனி. மைம்மீன் புகையினும் (புறநா. 117).

மைம்முகன் mai-m-mukan̲, *n.* <id.+. Langur, as black-faced. See முசு[1]. (பிங்.)

மைம்மை maimmai, *n.* cf. id. [K. *maime,* M. *mamma.*] 1. Barren woman; மலடி. (பிங்.) 2. Barren buffalo; மலட்டெருமை. (திவா.)

மைம்மைப்பு mai-m-maippu, *n.* <id.+ மை-. Defective sight, dimness of vision; பார்வைக்குறை. மைம்மைப்பி னன்று குருடு (பழ மொ. 298).

மைமல் maimal, *n.* prob. id. Evening; மாலைநேரம். (யாழ். அக.)

மைமை maimai, *n.* perh. *mahimā.* [K. *maime.*] (Jaina.) Worship; பூசை. புக்கவா மைமை தொடங்கின ரன்றே (மேருமந். 1285).

மையக்கட்டை maiya-k-kaṭṭai, *n.* <மையம்[1]+. Piece of wood placed over the axle, supporting the frame-work of a country cart; வண்டியில் அச்சின்மேற்போடுங் கட்டை.

மையண்டம் maiyanṭam, *n.* Egg; முட்டை. (யாழ். அக.)

மையத்து maiyattu, *n.* <Arab. *mayyit.* Corpse; பிரேதம். *Muham.*

மையம்[1] maiyam, *n.* <*madhya.* 1. Centre, middle; நடு. (சூடா.) 2. That which is mediocre; நடுத்தரமானது. 3. That which is doubtful or vague; சந்தேகமானது. 4. Impost; top portion of a pillar upon which an arch rests; கமான்வளைவைத் தாங்கும் தூணின் மேலு றுப்பு. *Loc.*

மையம்[2] maiyam, *n.* See மையத்து. *Loc.*

மையம்பாய்-தல் maiyam-pāy-, v. intr. <மையம்[1]+. To oscillate about the middle point, as the index of a balance; இருபக்கமுஞ் சாய்தலால் ஒவ்வாமல் நிற்றல். (யாழ். அக.)

மையமண்டபம் maiya-mantapam, n. <id.+. Building or hall in the middle of a temple tank; தெப்பக்குளத்தின் நடுவில் அமைந்த மண்டபம். Loc.

மையல் maiyal, n. <மை-. 1. Infatuation of love; காமமயக்கம். மையல் செய்தென்னை மனங் கவர்ந்தானே யென்னும் (திவ். திருவாய். 7, 2, 6). 2. Madness; பித்து. மைய லொருவன் களித்தற்றால் (குறள், 838). 3. Overwhelming pride. due to rank, wealth, etc.; செல்வம் முதலியவற்றால் வரும் செருக்கு. மையல் . . . மன்னன் (சீவக. 589). 4. Must of an elephant; யானையின் மதம். வேழ மையலுறுத்த (பெருங். உஞ்சைக். 37, 232) 5. Purple stramony. See கருவூமத்தை. (மலை.)

மையலஞ்சந்தை maiyalañ-cantai, n. The second day in the holding of a fair or market; சந்தைநடக்கும் இரண்டாம் நாள். (W.)

மையலவர் maiyalavar, n. <மையல். Persons of deranged minds; பித்தர். மையலவா போல மனம் பிறந்த வகைசொன்னாா (சீவக. 2013).

மையலார் maiyalār, n. <id. 1. Magicians; மாயவித்தைக்காரர். மணமயக்கு மயக்குடை மையலார (இரகு. யாகப. 35). 2. See மையலவர்.

மையலி maiyali, n. <id. Witch; மாயவித்தைக்காரி. (யாழ். அக.)

மையவாடி[1] maiya-vāti, n. prob. மையம்[1] +. Place hedged around with thorns; முள் வேலியுள்ள இடம். (யாழ். அக.)

மையவாடி[2] maiya-vāti, n. <மையம்[2]+. Burial-ground; இடுகாடு. Muham.

மையன்மா maiyan-mā, n. <மையல்+மா[2]. Elephant; யானை. (இலக். அக.)

மையன்மை maiyanmai, n. <id. See மையல், 1, 2. மையன்மை செய்து (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 3).

மையனோக்கம் maiyanōkkam, n. <id.+ நோக்கம். Mournful look; துக்கப் பார்வை. மைய னோக்கம்பட வருமிரக்கம் (தொல். பொ. 260, உரை).

மையா[1] mai-y-ā, n. <மை[2]+ஆ[8]. Barren cow; மலட்டுப்பசு. மையாதாங் காதலோம்பி (அற நெறி. 38).

மையா[2]-த்தல் mai-yā-, 12 v. intr. prob. id.+யா-. 1. To be perplexed; மயங்குதல். மலர் காணின் மையாத்தி நெஞ்சே (குறள், 1112). 2. To become dim; ஒளிமழுங்குதல். விண்மே லொளி யெல்லா மையாந் தொடுங்கி (பு. வெ. 9, 13). 3. To look wan; to look deserted; பொலிவழிதல் மாந்த ரென்பவ ரொருவருமின்றி மையாந்த வநகா (காஞ்சிப பு. நகரேற். 101).

மையாடு-தல் mai-y-ātu-, v. intr. <id. +. 1. See மையோலைபிடி-. ஐயாண்டெய்தி மையாடி யறிந்தார் கலைகள் (சீவக. 2706). 2. To be blackened, as with poison, கருமையாதல். மையாடிய கண்டனை (தேவா. 303, 1).

மையான் mai-y-ān, n. <id.+ஆன்[1]. Buffalo, as black; எருமை. இருணிற மையான் (குறுந். 279)

மையிடு-தல் mai-y-itu-, v. intr. <id.+. 1. To paint the eyes with collyrium; கண்ணுக்கு அஞ்சனமெழுதுதல். வடிவேல் விழிக்குமையிட்டாள (விறலிவிடு.). 2. To apply magic pigment to one's eyes or palm for obtaining a vision of stolen goods or hidden treasure; புதைபொருள் முதலியவற்றைக் கண்டுபிடிக்க உள்ளங்கையிலேனும் கண்களிலேனும் மந்திரமை போடுதல்.

மையிருட்டு mai-y-iruttu, n. <id.+. Pitch darkness; காரிருள். Colloq.

மையிருள் mai-y-irul, n. <id.+. See மையிருட்டு. கருகு மையிருளின் கணம (பெரியபு. இளையான். 15).

மையிழுது mai-y-ilutu, n <id.+. 1. Collyrium, eye-salve; அஞ்சனவிழுது. மையிழு திழுகி (புறநா. 281). 2. Fat of sheep; ஆட்டு நிணநெய். (புறநா. அரும.)

மையுடை mai-y-utai, n. <id.+உடை[5]. Black babul. See கருவேல் (தைலவ. தைல.)

மையூட்டு-தல் mai-y-ūttu-, v. intr. <id. +. 1. See மையிடு-, 1. (W.) 2. To ink a written ōla; ஓலைக்கு மைதடவுதல்.

மையெழுத்து mai-y-eluttu, n. <id.+. Writing, in ink; மையால் எழுதும் எழுத்து. மை யெழுத்தூசியின் மாண்டதோர் தோட்டிடை . . . கரந் தெழுத்திட்டாள் (சீவக. 1767).

மையெழுது-தல் mai-y-elutu-, v. intr. <id.+. See மையிடு-, 1. மையெழுதிப் பொட் டெழுதி (கூளப்ப. 132).

மையொற்றி mai-y-orri, n. <id.+. Blotting paper; எழுதுமையை ஒற்றும் காகிதம். Mod.

மையோலைபிடி-த்தல் mai-y-ōlai-piti-, v. intr. <மை[2]+ஓலை+. To handle an ōla written and inked, in commencing one's study; கற்கத் தொடங்கும்போது மைதடவிய எழுத்துள்ள ஓலையைக்

கைக்கொள்ளுதல். ஐயாட்டை நாளே எண்ணுகப பெற்று மையோலைபிடித்துக் கலைகள் கற்றூா (சீவக. 2706, உரை). மையோலை பிடித்த இளைய புலவாது (பரிபா. 11, 88, உரை).

மைரேயம் maireyam, *n.* <*mairēya.* 1. A kind of intoxicating drink; ஒருவகை மது. 2. A kind of medicated oil; மருந்துத்தைலவகை. (யாழ். அக.)

மைல் mail, *n.* <E. Mile = 1760 yards; 1760 கஜங்கொண்ட நீட்டலளவு. *Mod.*

மைலார் mailār, *n.* <மைலாரு. Festival in which washermen, artisans and others worship *mailāru*, their tutelary deity, for about a week after Pongal; பொங்கற்பண்டிகையை யடுத்து ஒருவாரகாலம் வண்ணார் முதலியோர் மைலாரு தேவியை வழிபட்டுக் கொண்டாடும் விழா. (C. G.)

மைலார்பூசை mailār-pūcai, *n.* <மைலார் +. See மைலார். *Loc.*

மைலாரு mailāru, *n.* <T. *mailāru.* A petty goddess; ஒரு சிறுதேவதை.

மைலாலக்கடி mailālakkaṭi, *n.* <U. *mailālakri.* 1. Common grey mango laurel. See பிசின்பட்டை, 2. 2. Bark of common grey mango laurel; பிசின்பட்டை மரத்தின் மேற்றோலி.

மைவாகனன் mai-vākaṉaṉ, *n.* <மை² + *vāhana.* Agni, as riding a ram; [ஆட்டுவாகன முடையோன்] அக்கினி தேவன். (பிங்.) நமமை முகம பாரான் மைவாகனன் வந்தே வயிற்றினிற் பற்றினனே (தனிப்பா. i, 186, 14).

மைவிடை mai-viṭai, *n.* <id. +. Ram; ஆட்டுக்கிடாய். வாயின் மாடந்தொறும் மைவிடை வீழ்ப்ப (புறநா. 33).

மைவிளக்கு mai-viḷakku, *n.* <id. +. Oil-lamp; எரிவிளக்கு. மாணிகக விளக்கை மைவிளக் கோடே எடுதது (சிலப. 9, 1-4 உரை).

மைவை-த்தல் mai-vai-, *v. intr.* <id. +. 1. To bewitch; to enchant by means of magic pigment; அஞ்சனமிட்டு மயக்குதல். 2. To prepare collyrium for the eye; கண்ணுக்கு அஞ்சனம் தயாரித்தல். *Loc.* 3. To drink to intoxication; வெறியுண்டாம்படி கட்குடித்தல்.

மைனம் maiṉam, *n.* prob. *mīna.* Fish; மீன். (யாழ். அக.)

மைனர் maiṉar, *n.* <E. Minor, person under age; சட்டப்படி சொத்தாளுதல் முதலியவற்றிற் குரிய வயதடையாதவ-ன்-ள். *Mod.*

மைனர்விளையாட்டு maiṉar-viḷaiyāṭṭu, *n.* <மைனர் +. Lavish expenditure by a person in his nonage; சிறுவயதிற் கண்டபடி செலவு செய்கை. *Colloq.*

மைனா maiṉā, *n.* <U. *mainā.* Common myna, *Acridotheres tristis;* நாகணவாய்ப்புள்.

மைனிகன் maiṉikaṉ, *n.* White ant; கறையான். (யாழ். அக.)

மொ

மொ mo. The compound of ம் and ஒ.

மொக்கட்டை mokkaṭṭai, *n.* <மொக்கை. 1. [T. *mokkattu.*] Face; முகம். (யாழ். அக.) 2. That which is blunt; மழுக்கமானது. *Loc.*

மொக்கட்டைமுறித்தான் mokkaṭṭai-muṟittāṉ, *n.* <மொக்கட்டை +. Mischievous person; குறும்பன். (யாழ். அக.)

மொக்கணி mokkaṇi, *n.* prob. மொக்கு- + அணி. [K. *bakkana.*] 1. Feed-bag, nose-bag; குதிரைக்குக் கொள்ளு முதலிய உணவு கட்டும் பை. மொககணி முட்டக்கட்டி (திருவாலவா. 29, 6). 2. A kind of bridle for mules, etc.; கோவேறுகழுதை முதலியவற்றுக்கிடுங் கடிவாளம் போன்ற கருவிவகை. (J.)

மொக்களி-த்தல் mokkaḷi-, *11 v. tr.* To detain a person in his journey; பயணத்தில் தடை செய்தல். (W.)—*intr.* To stop on a journey; to sojourn; பயணத்தில் தங்குதல். (யாழ். அக.)

மொக்கன் mokkaṉ, *n.* <மொக்கு³. Stout person or thing; தடித்த-வன்-வள்-து. *Loc.*

மொக்கித்தின்(னு)-தல் mokki-t-tiṉ-, *v. tr.* <மொக்கு- +. To eat greedily in large mouthfuls; ஒருசேர விழுங்கி யுண்ணுதல். (W.)

மொக்கு¹-தல் mokku-, *5 v. tr.* [T. *mekku*, K. *mukku.*] 1. See மொக்கித்தின்-. முக் கனி சாக்கரை மொக்கிய (திருப்பு. 263). 2. To beat soundly; அடித்தல். (பிங்.)

மொக்கு² mokku, *n.* <மொக்குள். [T. *mogga*, K. *moggu.*] 1. cf. மொட்டு. Flower-bud; பூமொட்டு. 2. Bud-like designs on sarees; சீலைகளில் மொட்டுப்போற் செய்யப்படும் வேலைப் பாடு. 3. Ornamental designs drawn on the floor with powder; தரையிலிடும் பூக்கோலம். 4. Bowl of an oil lamp; குத்துவிளக்கின் தகழி. (W.)

மொக்கு³ mokku, *n.* cf. *mukha.* [T. *mokka.*] 1. Knot in trees; மரக்கணு. (யாழ். அக.) 2. See மொக்கை.

மொக்குப்போ-தல் mokku-p-pō-, *v. intr.* <மொக்கு³+. See மொக்கைபோ-. *Colloq.*

மொக்குமா mokku-mā, *n.* <மொக்கு²+மா⁶. Powder for drawing decorative designs on the floor; ஒருவகைக் கோலப்பொடி. *Loc.*

மொக்குழி mokkuḻi, *n.* prob. மொக்குளி-. A kind of confection; சிற்றுண்டிவகை. *Loc.*

மொக்குள் mokkuḷ, *n.* <*mukula.* [K. *mugul.*] 1. Flower-bud, மலரும்பருவத்துள்ள அரும்பு. முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போல் (குறள், 1274). 2. Bubble; நீர்க்குமிழி. படிமழை மொக்குளின் (நாலடி, 27).

மொக்குளி-த்தல் mokkuḷi-, 11 *v. intr.* <மொக்குள். [K. *mukkuḷisu.*] 1. To bubble up; குமிழியுண்டாதல். (W.) 2. To gather up; திரளு தல். (யாழ். அக.)

மொக்குளிப்பான் mokkuḷippāṉ, *n.* <மொக்குளி-. Chicken-pox; கொப்புளிப்பான்.

மொக்கை mokkai, *n.* <மொக்கு³. 1. Bluntness, as of an iron style; கூரின்மை. பேனு மொக்கையாய் விட்டது. 2. Bulkiness; stoutness; பருமன். 3. Piece of wood; stump; மரத்துண்டு. *Loc.* 4. Low condition; தாழ்வு. *Loc.* 5. Ignominy, shame, disgrace; அவமானம். (யாழ். அக.) 6. Respect; மதிப்பு (யாழ். அக.) 7. Face; முகம். மொக்கைக்காட்டி யடித்தான். *Loc.*

மொக்கைகுலை-தல் mokkai-kulai-, *v. intr.* <மொக்கை+. To be disgraced; அவமானப் படுதல். (W.)

மொக்கைச்சோளம் mokkai-c-cōḷam, *n.* prob. மக்கா+. Indian corn. See மக்காச் சோளம். (மூ. அ.)

மொக்கைபோ-தல் mokkai-pō-, *v. intr.* <மொக்கை+. 1. To be disgraced; அவமானப் படுதல். மொக்கைபோகச் செகுத்திடுவோர பொருள (திருப்பு. 603). 2. To become blunt, as a knife; முனை மழுங்குதல். (யாழ். அக.)

மொக்கையீனம் mokkai-y-īṉam, *n.* <id. +. Disrespect; மதிப்புக்குறைவு. (யாழ். அக.)

மொகசல் mokacal, *n.* <U. *mohassal.* Guard placed over a revenue defaulter; மோசூல்.

மொகத்தமா mokattamā, *n.* <Arab. *muqaddamā.* Subject-matter of a case or lawsuit; வழக்குவிஷயம். (C. G.)

மொகதர்பா mokatarpā, *n.* <Arab. *mohatarifa.* Tax on arts and trades; தொழில்வரி.

மொகமொகெனல் mokamokeṉal, *n.* Onom. expr. of (a) boiling; நீர்க்கொதிப்பின் ஒலிக்குறிப்பு.: (b) gurgling sound, as of water poured from a narrow-necked vessel; கழுத்துக் குறுகிய பாத்திரத்தினின்றும் நீர் ஊற்றுங்காலுண்டாம் சாடுக்கொலிக் குறிப்பு. (குடா.)

மொகர் mokar, *n.* <Persn. *mohar.* (W.) 1. Seal. See முகர். 2. See மொகரா.

மொகர்வை-த்தல் mokar-vai-, *v. intr.* <மொகர்+. 1. To seal; முத்திரையிடுதல். *Loc.* 2. (Mus.) To finish a time-beat by emphatic strokes, in drumming; மத்தள முதலியவற்றில் தாளத்தீர்மான மிடுதல்.

மொகரம் mokaram, *n.* <Arab. *muharram.* A Muhammadan festival in the Arabic month of Muharram; மொகரம் என்ற அரபிமாதத்து வரும் ஒரு முகம்மதிய பண்டிகை.

மொகரர் mokarar, *adj.* <Arab. *muqarrar.* Appointed, fixed; நியமிக்கப்பட்ட. (C. G.)

மொகரா mokarā, *n.* <Persn. *mohar.* 1. A gold coin = Rs. 15; பதினைந்து ரூபாய் பெறு மானமுள்ள பொன்னுணயம். 2. Gold coin, dollar, etc.; பொன்னுணயம்.

மொகரீர் mokarīr, *n.* <Arab. *muharrir.* Clerk, writer, scribe; குமாஸ்தா. (C. G.)

மொகலிங்கம் mokaliṅkam, *n.* [T. *mogalingamu.*] Weaver's beam. See மகலிங்கம். (M. M. 1022.)

மொகாசா mokācā, *n.* <முகாசா. Village or land assigned by a king to his relatives or dependents, either rent-free or at a low quit-rent, on condition of military service; போரில் உதவும்பொருட்டுத் தன் உறவினர்க்கும் சார்ந்தோர்க் கும் அரசன் இறையாக வழங்கிய பூமி. (C. G.)

மொகாபிலா mokāpilā, *n.* <Arab. *muqābala.* Comparing of a fair copy with its original or draft; நகலை மூலப்பிரதியோடு ஒப் பிடுகை. (C. G.)

மொகுமொகு-த்தல் mokumoku-, 11 *v. intr.* To resound; ஒலித்தல். எழுகடல்களு மொகு மொகுதெனெ (பாரத. பதினேழன். 86).

மொகுமொகுமெனல் mokumokumeṉal, *n.* See மொகுமொகெனல். (திவா.)

மொகுமொகெனல் mokumokeṉal, *n.* Onom. expr. of (a) resounding; ஒலிக்குறிப்பு. மொகுமொகென் றெலி மிகுந் தமருகங்கள் (கலிங். 100).: (b) gushing, as of water; நீர்பெருகுதற் குறிப்பு. மொகுமொகென விருவிழிநீர் முத்திறைப்ப (தாயு. பொருள்வ. 4).

மொங்கன் monkaṉ, *n.* prob. மொங்கான். See மோக்கன். (W.)

மொங்கான் monkāṉ, *n.* cf. மொக்கு³. 1. Rammer for roads; இடிகட்டை. (W.) 2. Anything large and heavy; பெருத்துக் கனத்த பொருள். *Colloq.*

மொங்கான்சாத்து-தல் monkāṉ-cāttu-, *v. tr.* <மொங்கான்+. See மொங்கான்வை-, 2.

மொங்கான்வை-த்தல் monkāṉ-vai-, *v. tr.* <id.+. 1. To ram; இடிகட்டையால் நொறுக்குதல். 2. To deceive; ஏமாற்றுதல். *Colloq.*

மொங்கின் monkiṉ, *n.* Horizontal wooden block to which the fore-tack of a sail is fastened; கப்பலின் பாய்க்கயிறு கட்டுங் கட்டை. *Naut.*

மொச்சட்டங்கொட்டு-தல் moccaṭṭaṅ-koṭṭu-, *v. intr.* <மொச்சட்டம்+. To smack; நாவாற் கொட்டியொலித்தல். *Loc.*

மொச்சட்டம் moccaṭṭam, *n.* Smacking; நாவாற் கொட்டியொலிக்கை.

மொச்சடி-த்தல் moccaṭi-, *v. intr.* <மொச்சு+. To emit a foul smell, as goats; துர்நாற்றம் வீசுதல். (W.)

மொச்சி mocci, *n.* <Hind. *mōcī.* One who serves out articles of stationery in an office. See முச்சி³, 1.

மொச்சியன் mocciyaṉ, *n.* <மொச்சி. Artist; painter; சித்திரக்காரன். *Loc.*

மொச்சு moccu, *n.* <மொச்சை¹. [T. *muccu.*] Foul smell, as of goats; துர்நாற்றம். (W.)

மொச்சுமொச்செனல் moccumoccenal, *n.* Onom. expr. of munching; அசையிட்டு உண்ணும் ஒலிக்குறிப்பு.

மொச்சை¹ moccai, *n.* cf. கொச்சை. Foul smell; துர்நாற்றம். மொச்சைய வமணரும (தேவா. 579, 10).

மொச்சை² moccai, *n.* [M. *mocca.*] 1. Hyacinth bean, climber, *Dolichos;* ஒரு வகைப் பயற்றுக்கொடி. (சிலப. 14, 211, உரை.) 2. Lablab, climber, *Dolichos lablab;* பயற்றுக்கொடிவகை.

மொச்சைக்கொட்டை moccai-k-koṭṭai, *n.*<மொச்சை²+. Hyacinth bean; மொச்சையின் விதை. (பதார்த்த. 837.)

மொச்சைப்பயறு moccai-p-payaṟu, *n.* <id.+. See மொச்சைக்கொட்டை. (W.)

மொச்சையடி-த்தல் moccai-y-aṭi-, *v. intr.* <மொச்சை¹+. To emit a bad odour, as rancid curd, etc.; தயிர் முதலாயின துர்நாற்றம் வீசுதல். *Loc.*

மொச்சையவரை moccai-y-avarai, *n.* <மொச்சை²+. See மொச்சை², 1. *Loc.*

மொசடி mocaṭi, *n.* A sea-fish, purplish-red, attaining 16 in. in length, *Upeneus indicus;* ஊதாக்கலந்த செந்நிறமுள்ளதும் 16 அங்குலம்வரை வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை.

மொசி¹-தல் moci-, *4 v. intr.* cf. மொய்¹-. To swarm; மொய்த்தல். கடுங்தே றுறுகிளை மொசிந் தன துஞ்சும (பதிற்றுப். 71, 6).

மொசி²-த்தல் moci-, *11 v. tr.* cf. பொசி²-. To eat; தின்னுதல். மையூன் மொசித்த வொக்க லொடு (புறநா. 96).

மொசிங்கிப்பாறை mociṅki-p-pāṟai, *n.* Horse mackerel, silvery blue, attaining 13 in. in length, *Caranx djedaba;* வெண்மைகலந்த நீலநிறமுள்ளதும் 13 அங்குலம்வரை வளரக்கூடியதுமான கடல்மீன்வகை.

மொசுக்கு-தல் mocukku-, *5 v. tr.* cf. மொக்கு-. See மொக்கித்தின்-. *Loc.*

மொசுக்கை mocukkai, *n.* <முசுக்கை. Bristly bryony. See முசுமுசுக்கை. (மூ. அ.)

மொசுப்பு mocuppu, *n.* perh. மொய்². Pride; செருக்கு. தீமபிலே கைவளருமபடி வளர்த்த மொசுபபெலலாம் (திவ். திருமாலை. 18, வ்யா. பக். 69).

மொசுமொசு-த்தல் mocumocu-, *11 v.* [T. *musamusalāḍu.*] *intr.* To feel an itching sensation; தினவெடுத்தல். (W.)—*tr.* To worry, annoy; அடிக்கடி உபத்திரவித்தல்.

மொசுமொசுக்கை mocumocukkai, *n.* Bristly bryony. See முசுமுசுக்கை. (W.)

மொசுமொசெனல் mocumocenal, *n.* 1. Onom. expr. of (a) swarming, as of bees, வண்டு முதலியன மொய்த்தற்குறிப்பு.: (b) gurgling sound, as in drinking; நீர் உள்ளிறங்குதற்குறிப்பு. மாடு மொசுமொசென்று குடிக்கிறது. 2. Expr. signifying luxuriant growth of hair; மயிர் நன்கு வளர்தற் குறிப்பு.

மொஞ்சகம் moñcakam, *n.* prob. *mecaka.* Whisk made of peacock-feathers; பீலி. மொஞ் சகக் கையர் (திருவாலவா. 26, 6).

மொஞ்சி moñci, *n.* Breasts; முலை. மொஞ்சி மொஞ்சியென் றழுங்குழந்தை (திருப்பு. 71).

மொஞ்சிநாற்றம் moñci-nāṟṟam, n. <மொஞ்சி+. Smell of breast-milk; முலைப்பால் மணம். (W.)

மொட்டந்தலை moṭṭan-talai, n. <மொட்டை+. See மொட்டைத்தலை. மொட்டந்தலையிற பட்டங்கட்டி யாளவந்தாளோ. (W.)

மொட்டம்பு moṭṭampu, n. <id.+அம்பு[2]. Blunt arrow; கூரற்ற அம்பு. (பிங்.)

மொட்டி-த்தல் moṭṭi-, 11 v. intr. <மொட்டு. 1. To close in like a bud; குவிதல். *காமலர் மொட்டித் திருதய மலர* (திருவாச. 4, 84). 2. To bud; to shoot forth buds; அரும்புதல். (சங். அக.)

மொட்டு moṭṭu, n. 1. Tender flower-bud; அரும்பு. *மொட்டறுமலர* (திருவாச. 29, 8). 2. Rounded top of a car; தேரின்கூம்பு. *மாமொட் டொடிந்து . . . மானதேற சிதைய* (பாரத. நான்கா நாள். 24). 3. [T. *moḍḍa.*] Glans penis; ஆண் குறியின் நுனி. (W.)

மொட்டுவெளித்தள்ளுதல் moṭṭu-veḷi-t-taḷḷutal, n. <மொட்டு+. Condition in which the foreskin is drawn back from the end of the penis and cannot be returned, *Paraphimosis;* ஆண்குறியின் மேற்றோல் மொட்டைமூடாமல் உள்வாங்கியுள்ள நிலை. (M. L.)

மொட்டை moṭṭai, n. cf. *muṇḍana.* [T. *moddu*, M. *moṭṭu.*] 1. Bald head; shaven head; மயிர்நீங்கிய தலை. *மொட்டையமணாதர* (தேவா. 325, 10). 2. Bluntness, as of a knife; கூரின்மை. 3. Stupidity, ignorance, dulness; அறிவின்மை. *மொட்டைபபுத்தி. Colloq.* 4. Complete barrenness; வெறுமை. *மொட்டை மரம்.* 5. Imperfection, incompleteness; பூரணமின்மை. *மொட்டை வாக்கியம்.* 6. Unmarried young man, used in contempt; கலியாணமாகாத இளைஞன். (W.) 7. Anonymous petition. See மொட்டைவிண்ணப்பம். *Loc.*

மொட்டைக்கறுப்பன் moṭṭai-k-kaṟuppaṉ, n. <மொட்டை+. (W.) 1. A kind of black paddy; கறுப்பு நெல்வகை. 2. Messenger of Yama; யமதூதன்.

மொட்டைக்காயிதம் moṭṭai-k-kāyitam, n. <id.+. 1. Anonymous letter; கையெழுத்தில்லாத கடிதம். *Mod.* 2. See மொட்டைவிண்ணப்பம்.

மொட்டைக்குல்லா moṭṭai-k-kullā, n. <id.+. A kind of flat cap; தட்டை வடிவான குல்லாவகை. (W.)

மொட்டைக்குறுவை moṭṭai-k-kuṟuvai, n. <id.+. A species of paddy, short and bent down, maturing in two months, dist. fr. *vāṟ-kuṟuvai;* இரண்டுமாதத்திற் பயிராகக்கூடியதும் குட்டையாய்க் கீழ்நோக்கி வளைவதுமான நெல்வகை.

மொட்டைக்கோபுரம் moṭṭai-k-kōpuram, n. <id.+. Unfinished tower of a temple; வேலை அரைகுறையாய்ச்செய்து நிறுத்தி விடப்பட்ட கோபுரம்.

மொட்டைச்சி moṭṭaicci, n. 1. Fem. of மொட்டையன். Bald-headed woman; மயிரற்ற தலையுடையவள். 2. Widow, as having a shaven head; கைம்பெண். 3. A medicinal powder. See பூநீறு, 2. (யாழ். அக.)

மொட்டைத்தலை moṭṭai-t-talai, n. <மொட்டை+. 1. Bald or shaven head; cropped head; மயிர்நீங்கிய சிரம். *தட்டைமுடி மொட்டைததலை* (அறப. சத. 61). 2. Bare, uncovered head; பாகை முதலியன தரியாத தலை

மொட்டைதட்டு-தல் moṭṭai-taṭṭu-, v. tr. <id.+. See மொட்டையடி-, 2 *மாதத்தையெல்லாம மொட்டைதட்டிவிட்டான்.* (W.)

மொட்டைப்பிராது moṭṭai-p-pirātu, n. <id.+. See மொட்டைவிண்ணப்பம் *Loc.*

மொட்டைப்புத்தி moṭṭai-p-putti, n. <id.+. Stupidity, dulness of intellect; மழுங்கின அறிவு. (W.)

மொட்டைமச்சு moṭṭai-maccu, n. <id.+ See மொட்டைமாடி.

மொட்டைமரம் moṭṭai-maram, n <id.+. 1. Dead tree; பட்டுப்போனமரம். 2. Barren, unyielding tree; காயாமரம். 3. Tree stripped completely of its fruits, leaves, etc.; இலை பழம் முதலியன முற்றும் உதிர்ந்த மரம்.

மொட்டைமனு moṭṭai-maṉu, n. <id.+. See மொட்டைவிண்ணப்பம்.

மொட்டைமாடி moṭṭai-māṭi, n. <id.+. Open terrace or flat roof of a house; கட்டடம் அமையப்பெறாத மேற்றளம்.

மொட்டைமாடு moṭṭai-māṭu, n. <id.+. Hornless or dehorned cattle; கொம்பில்லா மாடு.

மொட்டையடி-த்தல் moṭṭai-y-aṭi-, v. tr. <id.+. 1. To shave the head entirely; தலை முழுதும் மழித்தல். 2. To strip completely, as a man of his wealth, as a tree of its fruits; முழுதுங் கொள்ளைகொள்ளுதல். *மரத்தை மொட்டையடித்துவிட்டார்கள்.*

மொட்டையர்ஜி moṭṭai-y-arji, *n.* <id.+. See மொட்டைவிண்ணப்பம்.

மொட்டையன் moṭṭaiyaṉ, *n.* <id. 1. Bald-headed man; man with fully shaven or cropped head; மொட்டைத்தலையன். 2. Man completely stripped of his wealth; முழுதுமிழந்தவன். *Loc.*

மொட்டையாக்கு-தல் moṭṭai-y-ākku-, *v. tr.* <id.+ See மொட்டையடி-, 2 *Loc.*

மொட்டையிடு-தல் moṭṭai-y-iṭu-, *v. tr.* <id.+. See மொட்டையடி-.

மொட்டைவசனம் moṭṭai-vacaṉam, *n.* <id.+. 1. Incomplete sentence; முடிவில்லா வாக்கியம். 2. Uncorroborated statement; ருஜுப்படுத்தாத செய்தி.

மொட்டைவண்டி moṭṭai-vaṇṭi, *n.* <id. +. Open cart without roof or hood; மேற்கூடில்லா வண்டி.

மொட்டைவிண்ணப்பம் moṭṭai-viṉ-ṉappam, *n.* <id +. Anonymous petition; கையெழுத்திடப்பெறாத மனு.

மொடமொடெனல் moṭamoṭeṉal, *n.* See மொடுமொடெனல். (சது.)

மொடு moṭu, *n.* 1. cf. மோடு¹. Bigness, bulkiness; பருமை. (J.) 2. Plenty; மிகுதி. (J.) 3. Cheapness; விலை முதலியவற்றின் நயம். (W.) *பெருச்சாளியை மூத்தநயினார் மொடுவாய்க் கொண்டு போனார* (குற்றா. குற. 93, 2).

மொடுக்குமொடுக்கெனல் moṭukku-moṭukkeṉal, *n.* Onom. expr. of gulping; ஒலிக்குறிப்புவகை. *மொடுக்குமொடுக்கென்று குடிக்கிறான்.* (W.)

மொடுகு moṭuku, *n.* [T. *murugu.*] A kind of bracelet; கையணிவகை.

மொடுமொடு-த்தல் moṭumoṭu-, 11 *v. intr.* 1. To rustle, as dried skin, starched cloth; பசையுள்ள ஆடை முதலியன ஒலித்தல். (W.) 2. To rumble, as the bowels; வயிறு இரைதல். 3. To hasten; விரைதல்.

மொடுமொடெனல் moṭumoṭeṉal, *n.* Onom. expr. signifying (a) rustling sound, as of dried skin, starched cloth; உலர்ந்ததோல் முதலியவற்றின் ஒலிக்குறிப்பு. (பிங.): (b) rumbling in the stomach; வயிறு இரைதற்குறிப்பு. *Colloq.*: (c) hastening; விரைதற்குறிப்பு. *முன்னலோர் வெள்ளிய பெருமலைக் குட்டன் மொடுமொடு விரைந்தோட* (திவ். பெரியதி. 1, 7, 5).

மொண்டணி moṇṭaṇi, *n.* Knot in a tree. See மொந்தணி, 1. (J.)

மொண்டல் moṇṭal, *n.* <மொள்-. Taking liquid, as in a vessel; scooping; மொள்ளுகை. (நாமதீப. 757)

மொண்டன் moṇṭaṉ, *n.* A species of *cāmai*; சாமைவகை (J.)

மொண்டாவன் moṇṭāvaṉ, *n.* See மொண்டன். (J.)

மொண்டான் moṇṭāṉ, *n.* perh. மொள்-. A vessel for taking water; நீர்மொள்ள உதவும் பாத்திரவகை. *Loc.*

மொண்டி¹ moṇṭi, *n.* cf. நொண்டி. [T. *moṇḍi.*] 1. Lame person; நொண்டி. (W.) 2. One who, on being defeated in a game, makes excuses and refuses to admit defeat; ஆட்டத்தில் தன் தோல்வியை யேற்றுக்கொள்ளாமற் சாதிப்பவன். *Loc.*

மொண்டி² moṇṭi, *n.* See மொண்டன். (J.)

மொண்டி³ moṇṭi, *n.* <மொண்டு. [T. *moṇḍi*, K. *moṇḍa*, Tu. *moṇṭi.*] See மொண்டுக்காரன்.

மொண்டு moṇṭu, *n.* <மிண்டு. [T. *moṇḍi*, K. *moṇḍu.*] 1. Refractoriness, unruliness; முரண்டு. (W.) 2. Annoyance, worry; தொந்தரவு. (யாழ். அக.)

மொண்டுக்காரன் moṇṭu-k-kāraṉ, *n.* <மொண்டு+. (யாழ். அக.) 1. Refractory man; முரண்டுசெய்வோன். 2. Troublesome person; தொந்தரவு செய்பவன்.

மொண்ணன் moṇṇaṉ, *n.* <மொண்ணை. Bald-headed person; வழுக்கைத்தலையன். *வன் கணணா மொண்ணணரை* (தேவா. 705, 4).

மொண்ணி moṇṇi, *n.* Breast; முலை. (J.)

மொண்ணை moṇṇai, *n.* cf. மண்ணை. 1. Baldness; வழுக்கை. 2. Bluntness; கூர்மையின்மை.

மொண்ணையன் moṇṇaiyaṉ, *n.* <மொண்ணை. Dullard, idiot; அறிவுமழுங்கினவன். *Tinn.*

மொணரி moṇari, *n.* perh. முணுமுணு-. One who grumbles; மொறுமொறுப்பவ-ன்-ள். *Loc.*

மொத்தப்பட்டா motta-p-paṭṭā, *n.* <மொத்தம்+. Lease of a whole village or district; கிராமம் அல்லது ஜில்லாவை மொத்தமாக விடுங் குத்தகை. (W.)

மொத்தப்பைசல் motta-p-paical, *n.* <மொத்தம்+. 1. Settlement of land revenue based on a preliminary assessment of the whole village; கிராம முழுவதுக்கும் மொத்தத் தீர்வையை நிச்சயித்துப் பின்பு அத்தீர்வையைப் பட்டா வாரியாகப் பாகிக்கை. (R. T.) 2. Outright settlement, as of a business; முழுதுந் தீர்த்துவிடுகை.

மொத்தம் mottam, *n.* [T. *mottamu*, K. *motta.*] 1. Sum, total, aggregate; கூட்டுத்தொகை. 2. Whole; முழுமை. பரிகசுமிப பரிமா மொத்தம் (திருவாலவா. 28, 72). 3. Universality, generality; பொது. (அக. நி.) எல்லாரையும் மொத்த மாய் வைதான். 4. cf. மொத்தை[1]. Bulkiness; பருமன். (W.)

மொத்தம்பைசல் mottam-paical, *n.* <மொத்தம்+. See மொத்தப்பைசல் (G. Tj. D. I, 182.)

மொத்தளம் mottaḷam, *n.* <id. (யாழ். அக.) 1. Crowd; கூட்டம். 2. See மொத்தம், 1.

மொத்தி motti, *n.* <மொத்து-. Excrescence; protuberance; swelling; புடைப்பு. (J.)

மொத்தினி mottiṉi, *n.* perh. மொத்து[1]-. Foam; நுரை. (சங். அக.)

மொத்து[1]-தல் mottu-, *5 v. tr.* prob. மோது-. [T. *mottu*, K. *mōdu*, Tu. *mutte.*] To strike, beat; அடித்தல். எதிர்மொத்தி நின்று (கம்பரா. முதற்போ. 66).

மொத்து[2] mottu, *n.* <மொத்து[1]-. Stroke, blow; அடி. மோதுதிரையான் மொத்துண்டு (சிலப. 7, பாடல் 7).

மொத்து[3] mottu, *n.* cf. மொத்தை[2]. [T. *moddu*, K. *modda.*] 1. Dullard; idiot; மூடமானவன்-வள்-து. 2. Lazy person or animal; சுறுசுறுப்பில்லாத-வன்-வள்-து. *Colloq.*

மொத்து[4]-தல் mottu-, *5 v. intr.* perh. மொத்தை[1]. To swell; வீங்குதல். அவனுக்கு முகம் மொத்தியிருக்கிறது.

மொத்துப்பிண்டம் mottu-p-piṇṭam, *n.* <மொத்து[3]+. See மொத்து[3]. *Loc.*

மொத்தை[1] mottai, *n.* [T. *mudda*, K. *mudde.*] 1. Ball, round lump; உருண்டை. (W.) 2. Bulkiness; stoutness; பருமன். (யாழ். அக.)

மொத்தை[2] mottai, *n.* perh. *mugdhā.* [K. *moddi.*] Ignorant woman; மூடப்பெண். (W.)

மொத்தையுரு mottai-y-uru, *n.* <மொத்தை[1]+உரு[3]. Learning by rote; நெட்டுரு. *Loc.*

மொதிரகண்ணி motira-kaṇṇi, *n.* Climbing flax; மோதிரக்கண்ணி. (L.)

மொதுமொதெனல் motumoteṉal, *n.* Onom. expr. signifying (a) sound of swallowing or sucking in liquid; விழுங்கல் அல்லது உறிஞ்சல் ஒலிக்குறிப்பு. (W.): (b) crowding together; திரளுதற்குறிப்பு. மொதுமொதென்று சனங் கள் குவிந்தார்கள்.: (c) luxuriance in growth; கொழுத்து வளர்தற்குறிப்பு.

மொந்தணி montaṇi, *n.* <மொத்து[4]-. 1. Protuberance or knot in a tree; மரத்தின் கணு. (J.) 2. See மொந்தை[1]. (யாழ். அக.)

மொந்தணியன் montaṇiyaṉ, *n.* <மொந்தணி. (யாழ். அக.) 1. Anything in round lump; ball; உருண்டையானது. 2. Anything bulky; பருத்தது.

மொந்தன் montaṉ, *n.* [T. *bonta.*] Abyssinian banana, s. tr., *Musa ensete;* வாழை வகை. (பதார்த்த. 728.)

மொந்தை montai, *n.* [T. *munta*, K. *munde*, M. *monta.*] 1. A small earthen vessel; சிறு மட்பாண்டவகை. நீர்மொள்ள மொந்தைக்கும் வழியில்லை (அருட்பா, V, கந்தசரண. தனிப்பா. 2). 2. A small wooden vessel; சிறு மரப்பாண்டவகை. 3. A small vessel; சிறு பாத்திரவகை. *Loc.* 4. A drum with one face; ஒருகட்பறைவகை. (பிங்.) 5. Anything stout or big; பருத்தது. (யாழ். அக.)

மொந்தையுரு montai-y-uru, *n.* <மொந்தை+உரு[3]. See மொத்தையுரு. *Colloq.*

மொப்படி-த்தல் moppaṭi-, *v. intr.* <மொப்பு+. To emit a rancid smell; வெடி நாற்றம் வீசுதல். (W.)

மொப்பு moppu, *n.* prob. மோ-. 1. Rancid smell, as of sour milk or putrid meat; வெடி நாற்றம். (W.) 2. Piece of cloth tied over the she-goat's udder to prevent its kid from sucking the milk; குட்டி பாலைக்குடியாதபடி ஆட்டின் மடிவில் சுற்றிவைக்குந் துணி. (சங். அக.)

மொபஸில் mopasil, *n.* <Arab. *mufassal.* Mofussil; நாட்டுப்புறம். (W.)

மொய்[1]-த்தல் moy-, *11 v.* [K. *musuru.*] *intr.* 1. To crowd, press, throng, swarm, as flies, bees, ants; நெருங்குதல். வாளோர் மொய்ப்ப (புறநா. 13). 2. To spread, as an eruption; மேற் பரவுதல். கரப்பான் மொய்க்கிறது. (W.) 3. To abide in; இருத்தல். (அக. நி.)—*tr.* 1. To crowd round, swarm round; நெருங்கிச்சுற்றுதல். 2. To annoy, tease; உபத்திரவம் பண்ணுதல். 3. To cover; to enclose; மூடுதல்.